VIAȚA LA FRONTIERA CUNOAȘTERII

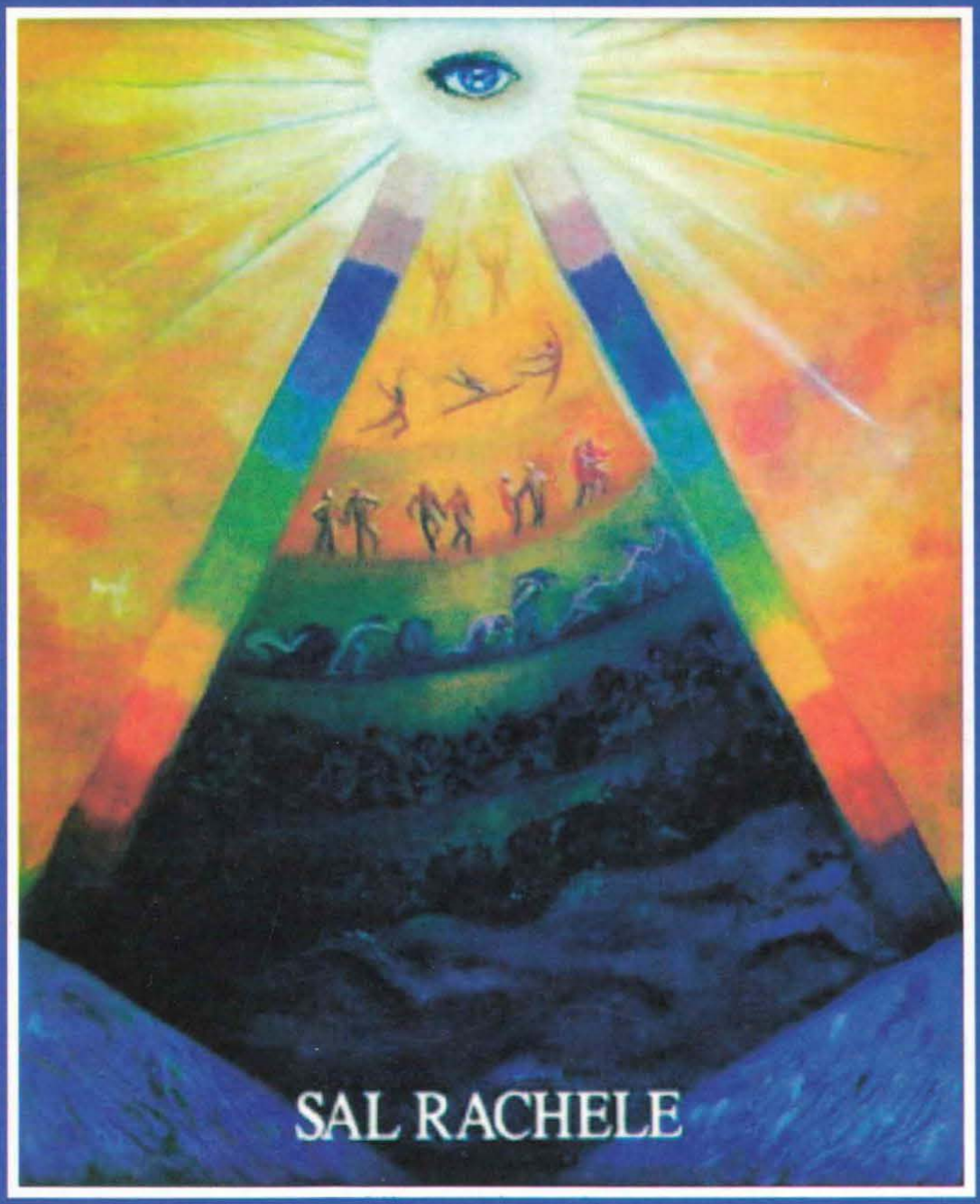

SAL RACHELE

Proxima Mundi

Sal Rachele

Viața la frontiera cunoașterii

creştere personală
şi dezvoltare spirituală

Traducere: George Acu

Editura Proxima Mundi

Versiunea în limba engleză:
Copyright © 1994 Sal Rachele & Living Awareness Productions
"Life on the Cutting Edge"
P.O. Box 20545, Sedona, Arizona 86341 USA

Versiunea în limba română:
© 2011 Editura Proxima Mundi

Coperta: George Acu
Ilustrația coperții: Celeste Korsholm
Tehnoredactare: George Acu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RACHELE, SAL
Viața la frontiera cunoașterii : creștere personală și dezvoltare spirituală/Sal Rachele ; trad.: George Acu ; il.: Celeste Korsholm. - Buzău : Proxima Mundi, 2011
Bibliogr.
Index
ISBN 978-606-92854-1-1

I. Acu, George (trad.)
II. Korsholm, Celeste (il.)

159.923.2

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii Proxima Mundi, conform Legii Dreptului de Autor nr. 8/1996.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace (electronice, mecanice sau de altă natură – inclusiv fotocopiere, scanare, înregistrare sau prin orice alt sistem de stocare și recuperare a informației) fără acordul scris al editurii. Deținerea unei cópii fără a dispune de suportul fizic original și diseminarea acesteia sunt de asemenea ilegale (art. 139 alin. 8 din Legea Dreptului de Autor).

Web: http://www.althea.ro/ro/editura-proxima-mundi.html
http://www.facebook.com/viata.la.frontiera.cunoasterii
Telefon: 0723 77 00 69

Cuprins

Prefață *13*
Cuvânt înainte *15*
Cum văd eu lucrurile *17*
Introducere *19*
Povestea mea, pe scurt 19

Partea I: MODELE ALE REALITĂȚII **23**

Capitolul 1: Ce este realitatea? *24*
Realitatea și adevărul 24
Realitatea exterioară *24*
Realitatea interioară *26*
Credințele 26
Realități colective și individuale 27
Etapele pentru a deveni conștienți 28
Modele și constructe ale realității 30
Modelul nr. 1: Nivelele de conștiență/Aspectele Sinelui 32
Nivele de Conștiență *33*
Aspecte ale Sinelui *33*
Modelul nr. 2: Densitățile 34
Modelul nr. 3: Dimensiunile 35

Capitolul 2: Corpul fizic *36*
Sănătatea și boala 36
Creierul 37
Undele cerebrale 37
Magnitudinea creierului 41
Memoria și asocierea 41
Respirația 42
Exercițiul fizic 43
Dieta 43
Dependențele de substanță 44
Poluarea 45
Probleme obișnuite la nivelul fizic 45
ARN-ul și ADN-ul 46
Evoluția și mutația 46
Reîncarnarea 47
Înălțarea 48

Capitolul 3: Corpul emoţional ***49***
Emoţiile „negative" *49*
Dorinţa 52
Voinţa 53
Puterea 54
Sexualitatea 54
Emoţiile şi sentimentele 54
Probleme de sănătate obişnuite la nivelul emoţional 56

Capitolul 4: Ego-ul ***57***
Separarea şi teama 58
Cercul vicios al temerii *59*
Ruperea lanţurilor *63*
Dovada că teama este o iluzie *63*
Forme de teamă *64*
Manifestări ale temerii *64*
Teama ca emoţie *64*
Teama fizică vs. teama psihologică *64*
Judecarea 65
Negarea 66
Alinierea ego-ului 67
Programarea 68
Condiţionarea 69
Schimbarea 71
Sisteme de credinţă 72
Credinţe bazale *73*
Câteva vaci sacre 74
Conflictul 76
Rădăcina conflictului *77*
Încheierea conflictului *78*

Capitolul 5: Mintea ***82***
Aspectele minţii 82
Subconştientul colectiv *82*
Arhiva akashică *83*
Mintea Universală *83*
Computerul Minţii Universale *83*
Modele ale minţii *83*
Unelte pentru expandarea minţii 86
Relaxarea şi concentrarea *86*
Meditaţia *86*
Disciplina *88*

Conştienţa psihică ... 89
Intuiţia ... *90*
Descrierea funcţiilor psihice şi intuitive ... *91*
Proiecţia mentală ... 91
Vindecarea psihică ... 92
Vindecarea la distanţă ... 93
Clarviziunea ... 94
Claraudiţia ... 95
Clarsimţirea ... 95
Precogniţia ... 95
Telepatia ... 97
Channeling-ul ... 98
PK şi TK ... 101
Psihometria ... 102
Teleportarea ... 102
Bilocaţia ... 103
Imaginaţia ... 103
Întrebuinţări ale imaginaţiei ... *104*
Dezvoltarea creativităţii ... *105*
Procesul creator ... 105
Limitări ale potenţialului creator ... *107*
Procesul de purificare ... 108
Creşterea conştientă a sufletului ... 111
Inteligenţa ... 112
Conştiinţa colectivă ... *115*
Reîncarnarea – continuare ... *115*
Percepţia a ceea ce este adevărat ... *116*
Inteligenţa Universală ... *119*

Capitolul 6: Iubirea ... ***120***
Libertatea ... 120
Ce este iubirea? ... *121*
Relaţii iluminate ... 123

Capitolul 7: Sufletul şi suprasufletul ... ***125***
Sufletul ... 125
Suprasufletul ... 125

Capitolul 8: Meditaţia, atemporalitatea şi conştiinţa cosmică ... ***127***
Mintea meditativă ... 127
Conştiinţa Cosmică ... 128

Capitolul 9: Densităţile *130*
Densitatea întâi: Regnul mineral 131
Densitatea a doua: Regnul vegetal 131
Densitatea a treia: Regnul animal 131
Densitatea a patra: Omul superior 133
Densitatea a cincea: Corpul de lumină 134
Densitatea a şasea: Corpul sufletului 135
Densitatea a şaptea: Suprasufletul 136
Densitatea a opta: Îngerii 137
Densitatea a noua: Arhanghelii 138
Densitatea a zecea: Dumnezeii Creatori 138
Densitatea a unsprezecea: Dumnezeii Universali 138
Densitatea a douăsprezecea: Dumnezeu 138

Capitolul 10: Dimensiunile *139*
Prima dimensiune: Existenţa 141
A 2-a dimensiune: Magnitudinea 141
A 3-a dimensiune: Adâncimea 141
A 4-a dimensiune: Timpul 141
Timpul *142*
Gândul *142*
Planul mental *142*
Planul astral *144*
Stările de vis *145*
Entităţile descarnate *145*
Fragmentele de voinţă *146*
Formele-gând *146*
Legile dimensiunii a 4-a *147*
A 5-a dimensiune: Iubirea 148
Planul eteric *148*
Aura *149*
Chakrele *151*
Puntea spre iubire *152*
Deschiderea inimii *152*
Adevărata unitate *153*
A 6-a dimensiune: Planul sufletului 153
Planul cauzal *154*
Muzica *154*
A 7-a dimensiune: Paradisurile Celeste mai dense 154
Suprasufletul *155*
Paradisurile Celeste mai dense *155*
A 8-a dimensiune: Lumile angelice 156

A 9-a dimensiune: Lumile dumnezeieşti 156
A 10-a dimensiune: Lumile paradisiace 156
A 11-a dimensiune: Dumnezeu 157
A 12-a dimensiune: Marele Mister 157

Capitolul 11: Modelele realităţii aduse împreună 158
Comparaţie între modele 158
Relaţia dintre modele 158
Conştienţa limitată 158
Conştienţa expandată 159
Procesul evolutiv 160
Experienţa sufletului 160
Evoluţia prin densităţi şi dimensiuni 160
Confuzia între nivele – continuare 163
Modele suplimentare ale realităţii 164
Încheiere pentru Partea I 165

Partea A II-A: FRONTIERA CUNOAŞTERII 169
Avertisment 169

Capitolul 12: Povestea Creaţiei 170
Simultaneitatea 170
Trinitatea 171
Ciclul naştere-moarte 172
Maxim de separare şi maxim de uniune 172
Explorarea paradoxului 172

Capitolul 13: Istoria reală a Pământului 176
Fondatorii 176
Marele Experiment 177
Suflete walk-in şi Seminţe Stelare 180
Extratereştri aflaţi pe Pământ 181

Capitolul 14: Tipuri de extratereştri asociaţi în prezent cu Pământul .. 183
Orionienii 183
Lucifer 183
Illuminati 184
Confederaţia 185
Orionienii astăzi 186
Siriusienii 186

Venusienii 188
Veganii 190
Zeta-Reticulienii 190
ZR-1 ..... *191*
ZR-2 ..... *192*
ZR-3 ..... *193*
Pleiadienii 194
Pleiadienii de densitatea a 4-a *194*
Pleiadienii de densitatea a 7-a *195*
Pleiadienii de densitatea a 12-a *195*
Arcturienii 196
Arcturienii de densitatea a 7-a *196*
Arcturienii de densitatea a 10-a *196*
Andromedanii 197
Antarienii 197
Alte rase 198
Sistemul nostru solar 198
Pământul interior 199
Camerele de înălţare 199
Piramidele 200
Ierarhia spirituală 201
Cine sunt cei ce alcătuiesc ierarhia spirituală? 202
Fiinţe spirituale aflate în serviciul Pământului *203*
Culorile lui Dumnezeu *205*

Capitolul 15: Noua Ordine Mondială ***208***
Confruntarea cu reflexia 208
Vechea Ordine Mondială 208
Împăratul fără haine *209*
Noua Ordine Mondială a grupării Illuminati 211
Noua Ordine Mondială a creştinilor 213
Noua Ordine Mondială a Mamei Divine 215
Aspectul funcţional al Noii Ordini Mondiale a Mamei Divine *217*

Capitolul 16: Drama dualităţii ***220***
Actorii importanţi de pe Pământ 220
Confederaţia *221*
Illuminati *222*
Zeta-reticulienii *224*
Rasa umană/adamică *225*

Capitolul 17: Vinovăţia ***226***
Cele două feluri de moarte 226
1. Moartea ca transformare *226*
Moartea fizică 226
Moartea ego-ului 226
2. Moartea prin stagnare *227*
Întunericul 228
Expunerea vinovăţiei 228
Redefinirea vinovăţiei *229*
Cum a apărut vinovăţia *229*
Înţelegerea vinovăţiei *231*
Rolul vinovăţiei pe Pământ *232*
Mecanica reflexiei vinovăţiei *233*
Călătorie dincolo de dincolo: Odă închinată vinovăţiei 234

Capitolul 18: Transformările planetare ***240***
O parabolă la Povestea Creaţiei 244
Copii Cosmici din părinţi disfuncţionali *244*

Capitolul 19: Zeii negării ***248***

Capitolul 20: Construirea corpului cristalin de lumină ***251***
1. Purificarea vechii conştiinţe – Integrarea Cauzei Originare 251
2. Alinierea celor patru corpuri mai dense cu Spiritul 252
3. Recepţia codurilor de activare a luminii 253
4. Reprogramarea ADN-ului şi iniţializarea „Şablonului Maestru" .. 253
5. Conversia atomilor de carbon în atomi de siliciu 254
6. Saltul dimensional/în densitate (Înălţarea) 254
Fragmentarea sufletului şi nemurirea fizică 255
1. Apariţia din Dumnezeu *256*
2. Separarea *256*
3. Fragmentarea *257*
4. Înălţarea spirituală şi fragmentarea rezultată *258*
5. Nemurirea fizică *259*
6. Înălţarea întru Unime *260*

Capitolul 21: Un plan pentru secolul 21 ..... ***262***
Traiul iluminat 262
Societatea secolului 21 263
Tehnologia 264
Agricultura 266
Locuinţele 267

Comunicațiile 267
Structura socială 267

Încheiere *269*
Cum poți să te implici *270*

Anexa A: Renașterea *271*
Ce este Renașterea? 271
Ce este integrarea și ce anume o determină? 271
Cele cinci elemente 272
Cum se prezintă o sesiune individuală? 273

Anexa B: Tehnici de protecție psihică *274*

Anexa C: Meditații *277*
Metode de meditație 277

Anexa D: Un exemplu de meditație Alfa-Theta cu autosugestii *282*
Auto-hipnoză – inducție de bază Alfa-Theta 282
Secvențe de autosugestii și afirmații 288
Tehnici suplimentare pentru declanșarea stării alfa 293
Meditația cu energie 293
Meditația cu muzică 295
Procesul de gândire creatoare în 10 etape 297

Anexa E: Transmisiune de la Sinele mai înalt *298*

Anexa F: Autobiografia unui suflet *300*

Glosar/Index *302*

Bibliografie *344*

Prezentare și cuprins detaliat „Transformări planetare 2012-2030. Mesaje de la Fondatori", de Sal Rachele *346*
Prezentare „Conexiunea Lira/Pământ", de Brad Johnson *350*

Lista de tabele şi diagrame

Figura 1.1 – Spectrul luminii 25
Tabelul 1.1 – Nivelele de conştienţă şi aspectele Sinelui 34
Tabelul 1.2 – Densităţile 34
Tabelul 1.3 – Dimensiunile 35
Figura 2.1 – Undele cerebrale 38
Figura 2.2 – Ciclul normal de somn 39
Figura 2.3 – Meditaţie sau relaxare profundă 40
Figura 2.4 – Hipnoză 40
Figura 2.5 – Indusă de droguri 40
Figura 2.6 – Memoria asociativă 42
Figura 2.7 – Spirala evolutivă 47
Figura 3.1 – Analogia cu bule 51
Figura 3.2 – Reacţii automate pozitive 51
Tabelul 3.1 – Emoţii primare şi secundare 55
Tabelul 3.2 – Probleme de sănătate ce sunt cauzate de emoţii 56
Figura 4.1 – Arborele temerii 59
Figura 4.2 – Cercul vicios al temerii 60
Figura 4.3 – Arborele negării 66
Figura 4.4 – Conflictul şi divizarea în cadrul Sinelui 80
Figura 4.5 – Unitatea în cadrul Sinelui 80
Figura 5.1a – Planul conştiinţei (modelul clepsidrei) 84
Figura 5.1b – Modelul oului 85
Figura 5.1c – Clepsidra mică 85
Figura 5.1d – Analogii cu banda de frecvenţe 85
Figura 5.2a – Roata Vieţii 89
Figura 5.2b – Ţesătura energiei 90
Figura 5.3a – Proiecţia mentală 97
Figura 5.3b – Telepatia 97
Figura 5.3c – Precogniţia 98
Figura 5.4 – Trei tipuri de imaginaţie 104
Figura 5.5 – Procesul creator 105
Figura 5.6a – Modelul interior 106
Figura 5.6b – Modelul exterior 106
Tabelul 5.1 – Bariere în calea manifestării potenţialului creator 107
Figura 5.7a – Conştiinţa istorică 113
Figura 5.7b – Reîncarnarea 114
Figura 5.7c – Cadrele temporale 114
Figura 5.8 – Omul multidimensional 116

Figura 5.9 – Barierele din calea percepţiei 117
Figura 7.1 – Sufletele şi suprasufletele 126
Figura 9.1 – Densităţile ca funcţie a spectrului luminii 131
Figura 10.1 – Dimensiunile 140
Tabelul 10.1 – Culorile aurei 150
Figura 11.1 – Fiinţa noastră în timp 161
Figura 11.2 – Un alt model al fiinţei noastre în timp 164
Tabelul 11.1 – Comparaţia modelelor într-un Univers cu 7 dimensiuni 165
Tabelul 11.2 – Detalierea dimensiunilor după nivelul de conştienţă 166
Tabelul 11.3 – Un model al Universului cu 12+1 dimensiuni 167
Tabelul 11.4 – Cicluri Cosmice pe modelul „12+1" 168
Tabelul 12.1 – Natura trinitară a lui Dumnezeu 171
Figura 12.1 – Trinitatea 174
Figura 12.2 – Cuadrinitatea (sau cele patru aspecte ale lui Dumnezeu) 174
Figura 12.3 – Un simbol al lui Dumnezeu 174
Figura 12.4 – Alinierea cu Spiritul 175
Tabelul 13.1 – Alcătuirea cosmică a Pământului 181
Tabelul 13.2 – Modurile de întrupare ale pământenilor 181
Tabelul 13.3 – Nivelele de densitate ale pământenilor 182
Figura 14.1 – Un model cu 3 axe al vieţii inteligente din Univers 201
Figura 14.2 – Un alt model al vieţii inteligente din Univers 202
Tabelul 14.1 – Cele 12 raze ale lui Dumnezeu 205
Figura 14.3 – Ierarhia spirituală 206
Figura 14.4 – Confederaţia Planetelor 207
Figura 15.1 – Helixul dublu 219
Figura 16.1 – Actorii importanţi de pe Pământ 220
Tabelul 16.1 – Comparaţie între Illuminati şi Confederaţie 223
Figura 18.1 – Schiţă după profeţia Hopi 242
Figura 20.1 – Sufletele în Dumnezeu 256
Figura 20.2 – Sufletele se divizează 256
Figura 20.3 – Sufletele se separă 257
Figura 20.4 – Sufletele se fragmentează 257
Figura 20.5 – Sufletele se reîncarnează 258

Prefaţă

Această carte încearcă să facă imposibilul... Dacă reuşeşte să îşi atingă măcar parţial obiectivele, atunci efortul va fi meritat. De când am început să mă implic în activităţi de creştere personală, cam de la vârsta de 20 de ani, am citit nenumărate cărţi, am participat la numeroase ateliere şi seminarii şi am întâlnit mulţi oameni remarcabili. Am examinat mai multe versiuni ale poveştii Creaţiei, procesul ştiinţific, psihologia şi conştienţa spirituală. Am ajuns la concluzia că nicio învăţătură nu conţine 100% adevăr şi, cu siguranţă, nici această carte nu face excepţie. Totuşi, ceea ce face această carte este să exploreze cele mai semnificative întrebări ale vremii noastre într-o manieră logică şi directă.

Partea I conţine material de la diferite cursuri pe care le-am predat în anii '70 şi '80, despre creştere personală. Explorează aspecte ale sinelui şi metodele pe care le consider cele mai eficiente pentru creşterea nivelului de conştienţă de sine. Dacă nu putem să ne extindem percepţia noastră limitată despre realitatea interioară şi exterioară, nu putem sub nicio formă să fim siguri de validitatea multora dintre subiectele explorate în Partea a II-a.

Partea a II-a oferă o perspectivă nouă asupra multora dintre cele mai de bază şi mai provocatoare probleme ale vremurilor noastre – de la povestea Creaţiei şi istoria reală a Pământului, la funcţionarea internă a societăţilor secrete şi a cunoaşterii lor mistice.

După cum poţi vedea, în această carte există foarte puţine referiri bibliografice. Cunoaşterea de mâna a doua are o valoare redusă. Din acest motiv, această carte se bazează, în principal, pe experienţa mea directă. În experienţa directă includ şi informaţii date de mintea mea superioară (cunoscută şi sub numele de *Sine mai înalt*), revelaţii mistice, viziuni spirituale, contacte cu învăţători din domeniul dezvoltării potenţialului uman, comunicări telepatice cu ghizii spirituali, şi bunul simţ. Totuşi, nicio cantitate, oricât de mare, de experienţă directă, nu garantează automat acurateţea informaţiei. Acest fapt este valabil în special pentru datele cronologice şi vremurile în care s-au desfăşurat evenimentele din mitologia antică. Deşi am primit informaţii foarte specifice cu privire la cronologie, aceste informaţii diferă foarte mult de unele date ştiinţifice şi arheologice.

În majoritatea cazurilor, am verificat informaţiile prezentate aici prin cel puţin încă o sursă diferită, iar unde am o nesiguranţă în privinţa validităţii unei afirmaţii, încep de regulă fraza cu o formă de „Cred că..." Deoarece nu există o cale de a dovedi în mod obiectiv o mare parte din material, te las pe tine să tragi propriile tale concluzii.

Ca să exploatezi această carte într-o măsură cât mai mare, îţi recomand

insistent să citeşti Glosarul şi să te raportezi la acesta ori de câte ori întâlneşti un termen pe care nu îl înţelegi. Cuvintele sunt folosite în contexte diferite, în funcţie de experienţa autorului. De exemplu, pentru un autor „cunoaştere" poate însemna experienţa faptelor, stocată în memorie, iar pentru altul poate însemna iluminare supremă. Desigur, acestea sunt definiţii foarte diferite pentru acelaşi cuvânt.

Una dintre dificultăţile de a scrie o carte de asemenea natură este faptul că noua informaţie continuă să curgă, cu privire la subiectele prezentate aici. În momentul în care această carte ajunge la tipografie, unele secţiuni pot fi deja considerate învechite. Realitatea nu este statică. Ea evoluează şi se transformă permanent. Şi, întrucât este diferită pentru fiecare persoană care o percepe, nu este posibil să fie definită complet într-o carte. Cu toate acestea, majoritatea povestirilor şi experienţelor descrise aici sunt de natură universală; chestiuni care sunt comune majorităţii oamenilor, dacă nu întregii omeniri în ansamblu. Sunt sigur că vei găsi multe dintre aceste chestiuni interesante pentru propria ta cale de creştere personală.

Cuvânt înainte

Scopul acestei cărţi este să împărtăşesc cu tine percepţiile mele despre realitate, aşa cum o văd eu. Dacă te ajută să înţelegi ceea ce percepi, atunci înseamnă că timpul meu a fost cheltuit cu folos. O parte a naturii mele intrinseci este să îmi împărtăşesc experienţele cu alţii. Deşi îmi place să fac acest lucru în mod spontan, este mai bine, în forma scrisă, să încep cu lucrurile de bază, iar apoi să prezint subiecte noi, în mod gradat. Am încercat să fac acest lucru şi, deşi nu este uşor de găsit un ritm care să mulţumească pe toată lumea, te încurajez să citeşti informaţia din această carte în ordinea în care este prezentată.

O mare parte a materialului dat aici poate fi înţeleasă de la un nivel mai profund decât intelectul. Deşi multe dintre capitole au de a face cu mintea, înţelegerea pur mentală va fi inadecvată pentru a pătrunde semnificaţia completă a ceea ce încerc să comunic.

Am o singură cerinţă de bază pentru cititorii mei. Poate suna simplu, dar adesea este dificil de pus în practică. *Vreau să ai mintea deschisă în orice moment.* Nu accepta şi nu respinge în mod categoric ceea ce spun aici. O reacţie sănătoasă, dacă întâlneşti informaţii noi, ar putea fi să spui *„Sună interesant. Nu ştiu dacă este adevărat, dar aş vreau să aflu."* Adevărul în ceea ce priveşte cea mai mare parte a materialului oferit aici poate fi descoperit prin explorare personală. Dacă ceva sună incredibil, verifică. Mergi în tine însuţi şi află de ce reacţionezi la acel lucru. Dacă ţi se pare absolut greşit, respinge-l. Totuşi, foarte probabil, informaţia a declanşat un sistem de credinţe vechi pe care îl ai, care nu este de acord cu ceea ce spun acum.

Dacă ai probleme în orice sector al vieţii, este posibil să constaţi că informaţiile din această carte au o anumită valoare pentru tine. Dar te rog să nu te simţi ca şi cum o să îţi rezolv problemele în locul tău. Mai curând, îţi voi oferi câteva instrumente ce am descoperit că sunt preţioase în rezolvarea problemelor mele.

În societatea noastră, adesea este dificil să ne facem timp pentru creşterea personală. Chiar dacă au timp, multor oameni tot li se pare dificil să îşi atingă ţelurile pe care şi le-au propus. Înainte de a se angaja să îţi explorezi natura interioară, te poţi întreba:

(1) Este acest lucru practic? Este oare compatibil cu stilul meu de viaţă?

(2) Cum îmi pot face timp ca să lucrez cu mine însumi şi să îmi păstrez mijloacele de existenţă, viaţa socială şi multitudinea de îndatoriri zilnice?

Pentru a concilia explorarea de sine cu restul vieţii, este necesar să înţelegem importanţa unui astfel de demers şi nevoia de a-i acorda atenţie zilnic. Dacă ar fi posibil să vedem dinainte toate beneficiile auto-explorării, atunci cred că toată lumea şi-ar face timp pentru aceasta.

Pentru mulţi, există un grad de scepticism. Ni s-au vândut tot felul de lucruri, de la seminarii foarte scumpe şi stratageme de îmbogăţire rapidă, la produse cu pretenţii magice. Există foarte multe căi şi foarte mulţi învăţători. Unele sunt cu siguranţă înşelăciuni flagrante, altele sunt cel mult îndoielnice, iar multe sunt autentice. Nu pot să spun care din ele vor funcţiona pentru tine, dar pot face unele sugestii. Pot, de asemenea, să fac şi unele observaţii generale.

Atunci când contempli o metodă nouă de auto-explorare, întreabă-te următoarele: „*Oare această cale îmi lasă libertatea de a descoperi singur/ă adevărul, sau îmi dictează un sistem rigid sau o teologie pe care trebuie să o urmez, pentru a fi salvat/ă?*" Dacă într-un grup nu există respect pentru individualitate şi diversitate, atunci acesta devine un cult.

Majoritatea învăţătorilor autentici urmăreşte să dea studenţilor lor posibilitatea să devină la fel de cunoscători ca şi ei despre subiectul respectiv. Fii prudent cu cei care încurajează dependenţa de un lider, ca să le dea toate răspunsurile. Isus, prin învăţăturile Sale, a oferit discipolilor Săi îndrumare şi înţelepciune, şi i-a îndemnat să Îl urmeze, dar nu a încercat să îi forţeze să se supună; i-a lăsat pe ei să ia propriile lor decizii.

Răspunsurile pe care le căutăm se află în fiecare dintre noi. Aici, intenţia mea este să declanşez propriul tău proces de creştere şi să îţi ofer instrumente pentru descoperirea propriilor tale răspunsuri.

În urmă cu câteva sute de ani, cineva a avut ideea că Pământul este rotund. Pentru populaţia obişnuită din acele vremuri, acest gând era incredibil. Este evident unde bat. În această carte voi provoca unele credinţe întreţinute de aproape fiecare om de pe Pământ. Dacă nu ai experienţa directă a unui lucru, el rămâne un sistem de credinţe. Sarcina ta, dacă doreşti adevărul, este să cauţi experienţa directă, necesară pentru a şti ce este adevărat. Aceasta poate să însemne abandonarea unor idei foarte îndrăgite, care nu îţi mai sunt de folos.

Având în minte acest lucru, te invit să mergi cu mine într-o călătorie în natura sinelui şi a universului. Sper ca experienţa ta cu această carte să îţi aducă o înţelegere mai profundă şi o mai mare împlinire personală.

Cum văd eu lucrurile

Aşa văd eu lucrurile.
Le văd în alt fel decât le vezi tu.
Aşadar, de ce aş scrie despre ele?

Acestea sunt vremurile unei treziri măreţe.
Mulţi oameni cred că nu au cu cine
Să îşi împărtăşească experienţele.
Lumea crede în separare
De prea mult timp.

Acum se naşte o lume nouă,
Ridicându-se din cenuşa vechiului.
Noi suntem exploratorii – tu şi cu mine,
Şi ne întâlnim pe un teren comun.
Eu am o piesă a puzzle-ului,
Şi ai şi tu una.

Acesta este modul în care împărtăşesc piesa mea cu tine.
Ia ce vrei; lasă restul.
Şi nu te îngrijora
Dacă e corect sau greşit.
Cum te simţi?

Are vreun sens pentru inima ta?

Să ne începem călătoria.

Această carte este dedicată tuturor oamenilor ce se află
în slujba trezirii ce are loc pe Pământ, precum şi celor care m-au sprijinit
în scrierea şi producerea acestei lucrări.

Introducere

Povestea mea, pe scurt

În această carte există câteva secţiuni controversate. O mare parte a acestui material este dificil de probat, deoarece este subiectivă. Poate această scurtă biografie îţi va da o idee despre propriul meu proces şi te va ajuta să descoperi adevărul din spatele cuvintelor mele.

M-am născut în Salt Lake City în 1955, având părinţi cu mijloace modeste. Nu, nu erau mormoni. De fapt, nici măcar nu erau creştini. Venind dintr-un neam romano-catolic, tatăl meu a fost unul din cei 11 fraţi care au crescut în timpul Marii Crize Economice[1]. Deşi era al treilea născut, el a purtat numele familiei, Salvatore, care înseamnă „salvator" în limba latină. Fiind cel mai mare din cei patru copii, am dus mai departe numele familiei. Copilăria mea a fost agitată şi întrucâtva traumatizantă. Ne-am mutat de foarte multe ori şi mi se părea dificil să îmi fac prieteni la şcoală. Tatălui meu îi era dificil cu mama şi cu patru copii şi, întrucât eram cel mai mare dintre ei, îşi descărca frecvent frustrările pe mine. Mai târziu, s-a simţit vinovat pentru modul în care s-a purtat cu mine, fapt care nu a fost de ajutor.

Deşi am primit o porţie generoasă de vinovăţie, ruşine şi sărăcie pe măsură ce am crescut, am fost introdus într-o religie progresistă – părinţii mei erau unitarieni – o biserică non-sectantă, fără dogme sau crezuri.

Mama îndrăgea muzica clasică şi, la vârsta de şase ani, am început să iau lecţii de pian. Am devenit destul de bun, participând la concerte şi recitaluri în Oregon, unde ne-am mutat în 1963.

Am fost mai curând un copil timid, şi nu foarte fericit, astfel că am evadat în lumea intelectului. Am citit cu nesaţ, am luat aproape numai 9 şi 10 în şcoală şi aveam foarte puţine abilităţi sociale, sau deloc. Eram incredibil de inteligent – potrivit testelor de aptitudini, cărora nu le acordam prea multă crezare.

În anii de adolescenţă am descoperit alcoolul, drogurile, rock'n'roll-ul şi sexul. În anul terminal de liceu am abandonat cursurile şi m-am mutat în California, ca să trăiesc împreună cu o femeie amerindiană pe care o întâlnisem în vara anului 1972. În timpul celor 5 ani cât am fost împreună, am trecut printr-o mulţime de suişuri şi coborâşuri emoţionale, despărţindu-ne

[1] *Marea criză economică* sau *Marea depresiune* a fost o perioadă caracterizată printr-o scădere masivă a activităţii economice mondiale. Începutul marii crize economice din Statele Unite este de obicei asociat cu prăbuşirea bursei de acţiuni din ziua de marţi (aşa-numita *Marţea neagră*), 29 octombrie 1929. Criza economică a avut efecte devastatoare, atât în ţările puternic industrializate cât şi în cele mai puţin dezvoltate, n. ed.

şi împăcându-ne mereu. Deşi mintea mea se afla în ceaţă la acea vreme, mai târziu mi-am dat seama că eram prinşi într-o clasică relaţie codependentă/alcoolică.

În 1976 ne-am despărţit şi mi-am început căutarea spirituală. Am făcut autostopul până la San Francisco, aproape de sfârşitul perioadei hippie, am renunţat la LSD şi am simpatizat o vreme cu contracultura. După vreo doi ani, am obosit să fac asta şi m-am întors la şcoală, dându-mi atestatul în electronică la un colegiu local. Am absolvit în 1976 cu gradul AA (Associate of Arts) şi imediat după aceea m-am dus să lucrez în Silicon Valley (în California) ca tehnician electronist.

În 1976, la San Jose, am întâlnit o clarvăzătoare care mi-a descris, în detaliu, oameni din viaţa mea, pe care nu îi întâlnise niciodată. Am ştiut atunci că fenomenele mediumice sunt reale. Femeia m-a încurajat să merg la Silva Mind Control, care mi-a deschis mintea superioară şi m-a ajutat să înaintez rapid pe calea mea. Profesorul meu de autocontrol Silva era un om extraordinar, care preda meditaţia şi iluminarea, suplimentar faţă de cursul de bază. După o lecţie deosebit de captivantă, am făcut o pauză şi am ieşit afară pe pajişte, am stat sub un copac, contemplând cerul de vară. În timp ce priveam frunzele cum foşneau în bătaia vântului, în conştiinţa mea a intrat necunoscutul. Deodată, trecutul a dispărut, iar momentul prezent s-a expandat în infinit. Eram renăscut - reînnoit - etern. Tocmai descoperisem cât de imens era universul, pe lângă mica mea versiune intelectuală a sa.

După trezirea mea iniţială, am participat la câteva seminarii de creştere personală seara, în timp ce continuam cu slujba de electronist. Într-o seară am participat la un curs ţinut de un grup care se intitula „Crucea Solară". Nu aveam nicio idee la ce să mă aştept, iar când am primit materialele scrise, am crezut că era un fel de grup de science-fiction. Ei pretindeau că se aflau în contact cu un grup de extratereştri, sau „fraţi din spaţiu", care se aflau în serviciul „Celui Radiant".

Nu eram o persoană religioasă. Am avut întotdeauna o dificultate foarte mare în privinţa conceptelor de Dumnezeu şi Christos, dar aveam o minte deschisă, astfel că am continuat să merg la cursurile care se ţineau săptămânal.

Peste câteva săptămâni, stăteam pe balconul meu şi priveam spre oraş, când am început să primesc propria mea transmisie telepatică. Era ca şi cum întregul univers se deschisese şi se turna pe sine în creierul meu. Deodată, ştiam lucruri pe care nu le ştiusem înainte; volume întregi de lucruri. În acel moment, mi-am dat seama că acel curs de „science-fiction" se baza pe ceva adevărat. Am început să pun cap la cap piesele puzzle-ului.

Mai târziu în acea toamnă am avut o altă experienţă, de data aceasta cu o notă mai spirituală. Ascultam „Preludiu la Lohengrin" de Wagner când,

deodată, Christos şi îngerii au intrat în conştiinţa mea şi am fuzionat cu ei. Era o lumină strălucitoare albă care îmi pătrundea fiinţa şi o înţelegere instantanee a căii mele spirituale. Atunci am ştiut că urma să devin vindecător şi învăţător şi că, în cele din urmă, voi abandona lumea electronicii.

În aproape doi ani, am obosit de „lupta pentru existenţă" şi m-am mutat în Santa Cruz, unde m-am alăturat unei comunităţi spirituale şi am început să practic *Renaşterea*[2] – o formă de yoga bazată pe respiraţie conştientă. Am călătorit în vest, ducând o viaţă de vagabond spiritual, oferind etalări de tarot şi sesiuni de respiraţie contra 10$ sau contra ce doreau oamenii să dea. Eram fericit şi liber, până la un punct.

După ce m-am relaxat câteva luni la nişte izvoare termale, m-am hotărât să mă mut înapoi în Oregon şi să predau cursuri la un colegiu experimental. Am predat cu intermitenţă cursuri de Renaştere şi conştienţă psihică, timp de doi ani, până când m-am plictisit iar de rutină.

Atunci m-am mutat în California şi am „reintrat" în cursul obişnuit al vieţii, luându-mi o slujbă ca grafician pe computer. Nu eram sigur de ce m-am întors la un servici obişnuit, dar părea un lucru potrivit la acel moment.

Am locuit doi ani în San Francisco, împreună cu o femeie pe care o întâlnisem în Oregon, apoi m-am mutat în Marin County, imediat la nord de San Francisco. Am continuat cu Renaşterea şi am participat la *Seminarul de Un An* cu prietenii mei Jim Leonard şi Phil Laut, care erau lideri de seminar recunoscuţi la nivel naţional. La câteva luni de la începerea seminarului, m-am decis să încep să îmi înregistrez muzica de pian. Vreme de mulţi ani am improvizat şi am compus propria muzică, dar până în acel moment nu mă gândisem niciodată să o înregistrez. Ei bine, acesta a fost începutul carierei mele ca artist de studio.

Am descoperit că muzica mea originală era inspirată din altă dimensiune şi că era foarte relaxantă pentru majoritatea oamenilor. Am produs patru albume pe bandă magnetică în şase ani, dintre care unele au avut un succes modest pe piaţă.

În 1991 m-am mutat la Sedona, în Arizona, acţionând pe baza călăuzirii pe care o primisem în urmă cu mai bine de un an, când locuiam în Bay Area[3]. Am renunţat la o slujbă bine plătită şi m-am hotărât să mă dedic în întregime muncii de vindecare.

Creşterea mea spirituală s-a accelerat foarte mult atunci când m-am mutat în Sedona. Am început să îmi reamintesc nivele şi dimensiuni ale fiinţei mele ce se aflaseră sub un văl de la întruparea mea. Mi-am dat seama

---

[2] *Rebirthing*, în lb. engleză. A nu se confunda cu curentul de înnoire socială şi culturală cu acelaşi nume, de la sfârşitul Evului Mediu, n. tr.

[3] Regiune metropolitană ce înconjoară estuarele San Francisco şi San Pablo, în nordul Californiei., n. tr.

că viaţa imediat anterioară s-a desfăşurat în altă dimensiune, în altă lume, într-un loc de o mare frumuseţe şi foarte evoluat. Am început să înţeleg de ce îmi era atât de uşor să mă detaşez de lume, şi de ce atât de multe dintre lucrurile aşa-zis importante din viaţă aveau o importanţă atât de mică pentru mine.

În toamna anului 1991 am făcut un alt salt cuantic, prin a mă alătura unui grup de teatru. Am scris, produs şi regizat propriile noastre materiale – un amestec de dramă, dans şi ritualuri sacre. Grupul şi-a concentrat atenţia pe aducerea transformării spirituale pe scenă, vindecând străvechea durere a „căderii noastre din graţie" şi sărbătorind plenitudinea vieţii.

Pe măsură ce am interpretat roluri luminoase şi întunecate pe scenă, am început să integrez cu adevărat acele polarităţi în viaţa mea. Mi-am dat seama că îmi negasem partea de umbră timp de multe vieţi, alegând o cale a supremaţiei religioase şi a detaşării monastice. Mi-am dat seama de importanţa îmbrăţişării componentelor fizică şi emoţională ale sinelui şi, pe măsură ce am făcut acest lucru, am simţit că dinlăuntru izvora un sentiment proaspăt de putere şi siguranţă.

Am început să scriu această carte în toamna anului 1991, în timp ce ideile curgeau zilnic în conştiinţa mea. O parte din material făcea parte dintr-o carte pe care o începusem în urmă cu 15 ani, despre natura minţii, dar cea mai mare parte a sa era nouă – material pe care nu l-am întâlnit în sutele de cărţi pe care le citisem.

În primăvara anului 1992 mă apropiam de terminarea cărţii. Dar aproape un an mai târziu am înţeles învăţăturile într-un mod care mă făcea să simt că proiectul era terminat.

Mi-am dat seama că nu puteam să îmi împărtăşesc experienţele în mod direct cu altă fiinţă umană, dar am ştiut că prin această carte puteam fi un deschizător de drumuri pentru mulţi, la care nu puteam ajunge altfel. Aşadar, dragă cititorule, sper că eşti unul dintre aceia care pot primi darul meu.

Trăim la frontiera cunoaşterii – în cele mai captivante vremuri din întreaga noastră istorie. În următorii 20 de ani, fie ne vom realiza cele mai îndrăzneţe vise, fie ne vom autodistruge. Este alegerea noastră. Eu am ales pentru mine, iar acum este rândul tău.

Sal Rachele

Sal Rachele

****

Partea I
MODELE ALE REALITĂȚII

****

Capitolul 1
Ce este realitatea?

Realitatea şi adevărul

Adevărul este diferit de realitate. Realitatea depinde de cel care percepe, în timp ce adevărul este *ceea ce este*, *de fapt*, în privinţa unei anumite realităţi. Un alt mod de a spune aceasta este că realitatea poate avea multe nivele şi dimensiuni ale experienţei, în timp ce adevărul implică simultan toate nivelele şi dimensiunile. Realitatea este ceea ce este perceput, în timp ce adevărul este ceea ce este cunoscut.

Realitatea exterioară

Se consideră că realitatea „exterioară", sau obiectivă, este ceea ce se percepe prin simţurile corpului fizic. Definiţia pe care o dau realităţii exterioare va fi un pic mai largă de atât, deoarece sunt conştient că avem mult mai multe simţuri decât cele 5 de bază. De asemenea, avem instrumente ştiinţifice capabile să măsoare aspecte ale universului pe care simţurile noastre nu le pot percepe. Cunoaştem multe lucruri despre atomi, molecule, celule etc., şi totuşi nu le putem vedea fizic, cu ochiul liber.

De asemenea, auzim şi despre universul „spiritual", mai larg, care există dincolo de cel fizic. O definiţie a termenului „spiritual" este „Ceea ce se află în invizibil". Atât ştiinţa, cât şi religia, recunosc existenţa acestui tărâm vast. De exemplu, dacă ai văzut vreodată o diagramă a spectrului luminii (Figura 1.1), ştii că partea vizibilă este numai o bandă minusculă între infraroşu şi ultraviolet. Toată frumuseţea acestei lumi, precum şi miliardele de stele de pe cerul nopţii sunt reprezentate de această bandă minusculă a spectrului luminii. Deşi putem măsura unele dintre frecvenţele aflate dincolo de simţurile noastre fizice, aceste frecvenţe ne sunt invizibile şi, de aici, prin definiţie, ele fac parte din universul spiritual, infinit mai mare.

Multe religii predică faptul că lumea fizică este o iluzie. Acest lucru este parţial adevărat, în sensul că ceea ce vedem cu ochii corpului fizic este numai o imagine a ceea ce există cu adevărat. Tot ceea ce vedem este lumina reflectată de un obiect atunci când aceasta ajunge la retina unui ochi, este înregistrată de creier, iar apoi este transmisă, prin impulsul nervos, înapoi la facultăţile optice. De asemenea, atunci când privim la lumea fizică folosind simţurile noastre convenţionale, vedem numai trecutul. Nu vedem ce se întâmplă în prezent. Chiar şi această pagină tipărită se află în trecut. Luminii

reflectate de această pagină îi trebuie o miliardime de secundă pentru a ajunge la retina ochiului.

Figura 1.1 – Spectrul luminii

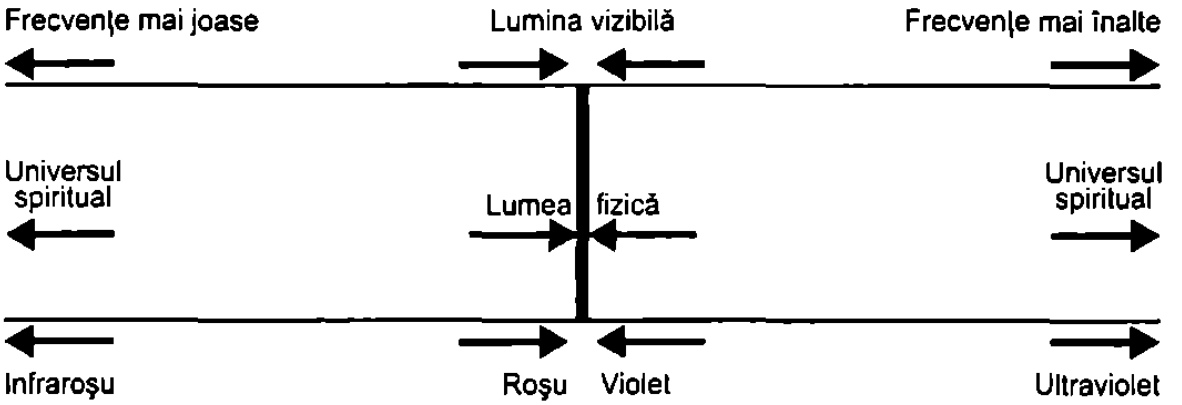

Cu cât obiectul se află mai departe, cu atât priveşti mai în trecut. Galaxiile îndepărtate se pot afla la distanţe de miliarde de ani-lumină şi, prin urmare, poate dura miliarde de ani pentru ca lumina ce vine de la aceste galaxii să ajungă la retina ochiului, în timp ce acesta priveşte printr-un telescop. Dacă presupunem că măsurătorile sunt corecte, prin neluarea în considerare a curbării şi distorsiunilor din continuumul spaţiu-timp, s-ar părea că de fapt suntem martori la ceea ce a avut loc în urmă cu miliarde de ani într-o galaxie îndepărtată. Unii astronomi teoretizează că, dacă ar putea crea un telescop suficient de puternic, ar putea să vadă suficient de mult în trecut, încât să asiste la naşterea universului fizic.

În plus faţă de decalajul temporal implicat în această percepţie fizică, există şi iluzia solidităţii obiectelor materiale. Atomii ce alcătuiesc materia fizică sunt precum mici sisteme solare care plutesc într-un spaţiu imens. Viteza la care electronii orbitează în jurul nucleului atomic dă aparenţa de soliditate. De asemenea, numărul total de atomi dintr-un obiect face ca obiectul să pară solid. De fapt, există mult mai mult spaţiu, decât substanţă atomică. Majoritatea obiectelor sunt alcătuite, mai mult de 99%, din spaţiu gol. Câmpurile de energie din structura atomică sunt cele care menţin obiectele unite, astfel încât creează senzaţia de soliditate. Dacă nu ar exista acest câmp de energie, am merge prin pereţi şi nu ne-am putea aşeza pe scaun.

Această discuţie rudimentară despre fizică are rolul, pur şi simplu, de a scoate în evidenţă valabilitatea afirmaţiei „lumea este o iluzie". Totuşi, nu că lumea nu ar exista, ci doar că nu o percepem aşa cum este ea în realitate. Lumea este foarte reală. Ea are o realitate obiectivă, care implică interacţiunea a miliarde de particule atomice, şi are o realitate concepută, dată de conştiinţa colectivă a omenirii (aprofundăm acest subiect mai târziu).

Realitatea interioară

Fascinantul univers exterior este ca un mic cartof, în comparație cu universul interior. Ce vrem să spunem prin „interior"? Cu siguranță, nu este vorba de interiorul corpului fizic, deși corpul fizic și creierul sunt ele însele un univers întreg, complex. În general, universul interior constă în nivelele emoțional, mental și subtil de experiență.

Cheia înțelegerii lumii exterioare este înțelegerea interiorului, deoarece, în multe privințe, exteriorul este o reflexie a interiorului. Lumea interioară este atât de vastă și complexă, încât adesea nu pare să o creeze pe cea exterioară. De fapt, majoritatea oamenilor crede că se află la cheremul lumii exterioare; simpli pioni într-un joc de șah creat de vreo zeitate exterioară. Aceste credințe se nasc din neînțelegerea naturii sinelui.

Credințele

Credințele creează realitatea. De exemplu, să presupunem că doi oameni au fiecare câte 1.000$. Prima persoană crede că este săracă și simte că cei 1.000$ sunt teribil de insuficienți pentru a-i împlini ceea ce ea percepe a fi nevoile proprii. A doua persoană se simte bogată și vede cei 1.000$ ai săi ca pe o sumă foarte mare, care îi poate aduce multe lucruri.

Realitatea primei persoane este una a sărăciei, în timp ce realitatea celei de a doua persoane este una a bogăției. Adevărul este că ambele au aceeași sumă de bani și pur și simplu o percep diferit, pe baza sistemelor lor de credință în privința propriilor nevoi.

O idee conexă este că realitatea depinde foarte mult de cultura în care trăim. În multe părți ale lumii, oamenii au foarte puțin în termeni de bunuri materiale, și totuși par relativ fericiți. În S.U.A., mulți oameni, cu mult mai multă bogăție materială, nu sunt atât de fericiți. Evident, credința că bogăția materială aduce fericire nu este absolut adevărată. Este de asemenea evident că există o mare varietate de credințe despre *ce* are nevoie cineva pentru a fi fericit.

Credințele creează realitatea. Sună foarte simplu. Dar cheia universală aici este că aceste credințe și realitățile lor rezultante intervin pe multe nivele și dimensiuni simultan, un nivel al unei credințe aflându-se în conflict sau anulând un alt nivel al credinței. În plus, majoritatea dintre noi pot vedea numai „vârful aisbergului" sistemelor noastre de credință. Majoritatea sistemelor de credință sunt întipărite adânc în mintea subconștientă. Mintea noastră conștientă este precum partea aisbergului de deasupra nivelului apei. Puterea reală a credinței este reprezentată de bucata imensă de sub suprafață.

Dacă avem o credinţă conştientă că suntem bogaţi, de exemplu, dar o credinţă subconştientă că suntem săraci, credinţa subconştientă va avea, probabil, o influenţă mai mare asupra experienţei noastre globale a realităţii. În capitolele următoare vom explora unele modalităţi de a da la iveală şi reprograma mintea subconştientă, pentru a ne alinia credinţele subconştiente cu cele conştiente.

Există multe straturi ale subconştientului. De exemplu, gândeşte-te la milionarul nefericit care crede că banii aduc fericire. Dacă aceasta ar fi singura convingere pe care o are despre acest lucru, atunci, probabil, ar fi fericit. (De fapt, în acest caz, nu banii ar fi cei care aduc fericirea, ci însăşi convingerea.) Dar, să presupunem că sub acea convingere se află o alta, care spune „Indiferent cât de mulţi bani aş avea, nu voi fi niciodată suficient de bun". Această convingere poate avea prioritate asupra primeia, şi poate crea un sentiment de insatisfacţie milionarului.

În decursul istoriei, au existat indivizi care au reuşit să îşi realizeze visele, în pofida unor piedici ce păreau insurmontabile. Aceştia sunt indivizii care au evadat din credinţa în victimizare. Există multe cărţi despre puterea credinţei şi despre gândirea pozitivă, dar nu le voi voi reproduce aici. Intenţia mea este de a merge mai adânc de atât, de a privi la cele mai sacre dintre credinţe şi apoi de a merge dincolo de aceste credinţe bazale, la originea lor.

În capitolele următoare, ne vom scufunda şi vom investiga diferitele nivele şi dimensiuni ale lumii interioare, aruncând o privire la câteva dintre cele mai obişnuite sisteme de credinţă. Prin înţelegerea fiinţei şi a funcţionării noastre interioare, putem apoi trece mai departe la misterele universului în general.

Realităţi colective şi individuale

În esenţă, pe Pământ există două nivele ale realităţii: *realitatea individuală* şi *realitatea colectivă*. Realitatea ta individuală îţi aparţine numai ţie; nicio altă fiinţă umană nu are exact aceeaşi serie de convingeri şi nicio altă fiinţă umană nu percepe lumea *din* interiorul corpului tău fizic. Realităţile colective sunt formate din acele sisteme de credinţă care sunt împărtăşite de doi sau mai mulţi oameni. Realităţile colective tind adesea să aibă mai multă putere decât realităţile individuale. Întrucât credinţa creează realitatea, lumea oamenilor este o reflexie a credinţelor compozite ale fiecărui individ, combinate cu credinţele colective ale omenirii. Pentru ca societatea să funcţioneze eficient, indivizii cad de acord în privinţa a *ce* realităţi să accepte sau nu. Atunci când suficient de mulţi oameni se pun de acord în privinţa unei anumite realităţi, aceasta devine un fapt. Faptele de fiecare zi sunt reale, în sensul că rasa umană, la nivel colectiv, s-a pus de

acord să perceapă realitatea fizică într-un anumit mod. Evident, acest lucru este necesar pentru ca oamenii să poată trăi împreună pe această planetă mică. Imaginează-ţi ce haos ar fi dacă fiecare ar avea o interpretare diferită despre lumina roşie de la semafor, de exemplu. Fără credinţa colectivă, *roşu* înseamnă pur şi simplu *roşu*. Dar am fost cu toţii de acord că *roşu* înseamnă *stop* şi, astfel, acesta a devenit un fapt. Cineva poate totuşi să nu fie de acord, iar pentru acea persoană *roşu* poate să nu însemne *stop*, dar pentru ea poate fi dificil să conducă un automobil.

Realităţile cu cea mai multă putere sunt acelea care sunt crezute de majoritatea oamenilor. Moartea şi taxele par inevitabile pentru că marea majoritate a oamenilor crede în ele. Este posibil ca un individ să nu fie de acord cu moartea şi taxele, dar, din cauza presiunii extreme de a se conforma la conştiinţa de masă, foarte puţini indivizi au evadat din această realitate colectivă.

Din cauză că există multe nivele şi dimensiuni ale realităţii de care nu suntem conştienţi întotdeauna, adesea este foarte dificil să deosebim realitatea de adevăr. De exemplu, există mulţi oameni care ar argumenta că moartea este un adevăr absolut. Dar, dacă acest fapt nu este adevărat la fiecare nivel şi dimensiune, atunci nu este un adevăr absolut.

Mai târziu, atunci când vorbim despre dimensiuni, vom vedea că dimensiunile „mai înalte" le includ şi pe cele „mai joase", dar nu se limitează la acestea. Cu alte cuvinte, ne putem gândi la universul fizic ca la o dimensiune mai joasă ce este conţinută în dimensiunea mai înaltă a universului spiritual. Dacă moartea nu reprezintă un adevăr în acest univers mai cuprinzător, atunci nu poate fi adevărată nici în universul mai mic. Şi totuşi, ea reprezintă o realitate pentru aproape toată lumea de pe Pământ.

Am observat foarte clar că, atunci când creezi o nouă serie de credinţe care nu se conformează cu ceea ce crede conştiinţa de masă, trăieşti într-o realitate foarte diferită de cea pe care o numim „normală". Multe din informaţiile din Partea a II-a a acestei cărţi nu s-ar fi îndreptat spre mine dacă nu aş fi evadat din multe dintre credinţele de masă ale omenirii.

Etapele pentru a deveni conştienţi

Scopul principal al vieţii este să ne extindem nivelul de conştienţă. Facem acest lucru prin a învăţa din experienţele pe care le avem. La început, nu ne alegem experienţele în mod conştient; ele par să ni se întâmple, adesea împotriva voinţei noastre. Pe măsură ce ne ridicăm nivelul de conştienţă, începem să vedem cum am cauzat diferitele evenimente şi circumstanţe în vieţile noastre. Există cinci etape principale pentru a deveni conştienţi. Acestea sunt următoarele:

1. Să ne dorim să devenim conştienţi. Aceasta este dorinţa fundamentală a omenirii: curiozitatea. Vrem să cunoaştem lucrurile. Căutăm sensul vieţii. Vrem să trăim viaţa cât mai deplin.

2. Să devenim conştienţi că suntem inconştienţi. Aceasta implică faptul de a observa lipsa noastră de atenţie şi a deveni conştienţi de programarea şi condiţionările ce nu sunt benefice creşterii noastre. Începem să ne observăm gândurile rătăcitoare –fără să mai opunem rezistenţă, să le controlăm sau să le suprimăm ci, mai curând, să vedem distorsiunile din percepţiile noastre şi să înţelegem natura iluziilor–, descoperind cauzele conflictelor în noi înşine şi devenind conştienţi că suntem cufundaţi, emoţional şi intelectual, în trecut sau în viitor. Devenim conştienţi că simţim tensiunea, presiunea şi oboseala – senzaţii ale corpului care sunt semne de conflict sau dizarmonie. Observăm reacţiile noastre la situaţiile care se ivesc, fără să analizăm sau să criticăm excesiv.

3. Renunţarea la vechi. Aceasta începe prin eliminarea ideilor, conceptelor, programărilor din trecut şi sistemelor de credinţă ce nu mai sunt potrivite pentru expansiunea conştienţei. Mai târziu, această fază implică şi abandonarea tehnicilor şi metodelor de expansiune conştientă; la urma urmelor, ele sunt numai nişte instrumente – un mijloc, nu un scop în sine.

4. Integrarea. Aceasta implică alinierea tuturor părţilor din noi înşine, recuperarea aspectelor pe care le-am judecat şi trăirea acceptării de sine integrale.

5. Libertatea. Integrarea aduce unitate în cadrul sinelui, iar unitatea aduce cu sine percepţia adevărată; capacitatea de a percepe ceea ce este adevărat. Aceasta este iluminarea.

Pentru a ajunge la pasul al 4-lea al procesului de a deveni conştienţi, este necesar să mergem dincolo de idei şi concepte, la experienţa directă. Dacă nu am experimentat niciodată skydiving-ul, trebuie să începem cu instrucţiunile de bază, cu vizionarea de filme, să discutăm cu cei care au avut această experienţă, etc. Totuşi, poţi să vorbeşti cu mii de oameni care au practicat skydiving-ul şi să afli toate informaţiile posibile despre acest subiect, dar în realitate nu ştii absolut nimic înainte de a avea experienţa.

Pentru a ajunge la etapele 4 şi 5 ale procesului de conştientizare, este necesar să ne întrebăm: „Ce este conştienţa?" Adesea, acest cuvânt este folosit în mod interşanjabil cu cel de „conştiinţă". Ele nu înseamnă unul şi acelaşi lucru. Conştiinţa este o energie inteligentă; o stare a fiinţei ce se

referă la conştienţa asupra existenţei. Cu toţii avem conştiinţă, într-o anumită măsură, dar nu suntem conştienţi cu toţii. Conştienţa este o stare activă a fiinţei. Putem avea conştiinţa în câteva dimensiuni diferite, dar putem fi conştienţi de numai două sau trei dintre aceste dimensiuni, la un moment dat.

Expansiunea conştienţei înseamnă capacitatea de a deveni conştienţi, simultan, de o parte din ce în ce mai mare a conştiinţei noastre. Dacă, în mod normal, suntem conştienţi de primele trei dimensiuni ale realităţii, ţelul nostru poate fi să devenim conştienţi şi de celelalte dimensiuni.

Există două tipuri de conştienţă: *conştienţă selectivă* şi *conştienţă neselectivă*. Conştienţa selectivă implică focalizarea atenţiei pe un anumit nivel sau dimensiune şi descoperirea adevărului despre acea realitate. Acest lucru se face adesea prin tehnici de concentrare, explorare şi control al minţii. Conştienţa neselectivă, sau *conştienţa simultană*, se obţine de obicei prin meditaţie şi implică expandarea minţii conştiente în vederea includerii nivelelor subconştient şi supraconştient.

Mulţi oameni confundă conştienţa neselectivă cu conştienţa selectivă. Conştienţa selectivă implică întotdeauna negarea unui nivel al realităţii în favoarea altuia. Acest lucru este necesar pentru a putea executa anumite sarcini sau pentru a comunica idei despre o anumită realitate. Dacă instruiesc pe cineva să conducă o maşină, nu vreau să explorez tărâmurile mai abstracte; vreau să mă concentrez pe partea practică a şofatului. Totuşi, dacă am avut o zi grea ocupându-mă de chestiuni practice şi vreau să mă odihnesc, am nevoie ca mintea mea să intre în starea de expansiune şi să înţeleagă întreaga imagine a vieţii. Atunci când fac acest lucru, mica mea realitate tridimensională devine o simplă fotogramă dintr-un film cosmic, un aspect minuscul al unui întreg splendid. Toate problemele şi oamenii din viaţa mea pământească devin mai curând „actori pe o scenă", ca să citez un dramaturg celebru. Din această stare expandată pot vedea toate unghiurile diferite ale unei probleme date şi pot găsi soluţii creative.

Modele şi constructe[4] ale realităţii

În experienţa mea cu sute de studenţi şi învăţători din domeniul dezvoltării personale, am descoperit ceea ce numesc „confuzie între nivele". Confuzia între nivele se produce atunci când se întâmplă una dintre situaţiile următoare, sau ambele:

(1) O idee este transmisă de la o persoană la alta, dar bariera limbajului cauzează o interpretare greşită. Aceasta se întâmplă din cauză

[4] construct, constructe, s. n. (livr.) Concept abstract realizat pe baza activităţii practice intuitive; sistem teoretic ipotetic. – Din engl. construct.

că nu toată lumea are aceeaşi definiţie pentru cuvintele vehiculate în mişcarea de dezvoltare a potenţialului uman. De exemplu, „Dumnezeu" şi „Inteligenţa Infinită" pot avea aceeaşi semnificaţie intrinsecă, dar un creştin poate înţelege mai bine termenul „Dumnezeu", în timp ce un om de ştiinţă se poate raporta la „Inteligenţa Infinită".

(2) O idee este comunicată cu intenţia de a fi înţeleasă la un anumit nivel, dar receptorul o interpretează la un alt nivel. Această confuzie este mai profundă şi mai subtilă decât bariera de limbaj. Cea mai obişnuită manifestare a acestui gen de confuzie între nivele apare atunci când un căutător al adevărului a descoperit o lege sau un principiu al vieţii, despre care el sau ea crede că se aplică la tot ce înseamnă viaţă, dar în realitate se aplică numai unui nivel specific de înţelegere.

Un exemplu de confuzie de tipul (2) implică legea karmei. Există un tărâm (sau nivel) al Creaţiei în care karma este reală şi valabilă. Totuşi, există şi nivele ale realităţii unde conceptul de karma nu are nicio semnificaţie. Dacă studentul crede că legea karmei este o lege absolută, imuabilă, el sau ea va fi nedumerit/ă de fiecare dată când trăieşte un nivel de realitate care nu ţine de domeniul karmei.

În lumea metafizicienilor, aud mereu despre *cum să ne creăm realitatea.* Am văzut oameni bine intenţionaţi care au dus acest principiu la extrem, şi care încearcă să explice tot ce există în Creaţie pe baza gândurilor prezente în cel care gândeşte. Legea mentalismului este, într-adevăr, un principiu puternic ce afectează multe nivele ale Creaţiei. Totuşi, în experienţa mea, iubirea şi compasiunea sunt principii mai înalte (mai cuprinzătoare) decât gândul creator. În niciun alt loc nu este mai evidentă dihotomia dintre gândul creator şi iubire/compasiune, decât în scenariul în care metafizicienii se detaşează de durerile lumii şi îşi închid inimile faţă de acele suferinţe, pretinzând că „Ei le-au creat. E karma lor. Nu eu sunt responsabil".

Ca să ajut la diminuarea confuziei între nivele, am creat, pe parcursul acestei cărţi, diferite desene şi diagrame, pentru a ilustra diferitele realităţi. Ţine minte că **modelele sunt o reprezentare simbolică a realităţii; ele nu sunt realitatea însăşi.** Cuvântul nu este realitatea. Modelele sunt numai mijloace de comunicare. Într-adevăr, adesea există graniţe şi linii discrete între nivelele realităţii; un aspect tinde să se amestece cu altul, fără să existe separări clare, convenabile.

Dintr-o perspectivă cu adevărat holistică, nivelele, densităţile şi dimensiunile sunt lipsite de semnificaţie. Există pur şi simplu viaţa, cu multiplele sale faţete şi experienţe. Astfel că te îndemn să foloseşti aceste modele pentru a trece dincolo de ele. Ele pot fi folositoare până la un punct, la fel cum este un profesor, dar nu rămâne blocat/ă în ele. În timp ce dispuţi

faptul că Isus a venit din dimensiunea a 7-a sau a 8-a, treci pe lângă mireasma vieţii şi frumuseţea liniştii.

Întrucât există atât de multe învăţături, fiecare cu propria sa serie de modele şi constructe, m-am inspirat de la cele care par să îmi fie cele mai utile, iar apoi am adăugat multe din ideile proprii. O învăţătură pe care o voi menţiona în treacăt este „Un curs de miracole". Problema de confuzie între nivele este evidentă aici. Cursul este o serie de cărţi transmise prin channel, –se spune că de la Isus– şi ne învaţă cum să ne trezim la adevăratul nostru Sine. Aşa-numiţi „experţi" în acest curs pretind că el este scris pe şapte nivele diferite, iar după ce l-am studiat intensiv, sunt înclinat să fiu de acord cu acest lucru. Pentru cei care nu au o pregătire, cursul pare să se contrazică frecvent, dar, pentru observatorul antrenat, el pur şi simplu oscilează între nivele.

De exemplu, într-o secţiune a cursului se pledează pentru folosirea medicamentelor, atunci când corpul este bolnav. În altă secţiune, se spune că trupul nu se poate îmbolnăvi, iar cauza bolii se află în minte. Mai încolo, se spune că trupul este o iluzie; o idee fără sens. Apoi continuă, spunând că trupul a fost creat special pentru a se ascunde adevărul. Şi mai încolo, se spune că trupul este real, dar că este „un gărduţ în jurul unei idei minunate şi complete". Şi, în final, există o referire la „incoruptibilitatea" şi nemurirea corpului. Toate aceste percepţii par valabile, în funcţie de nivelul de conştienţă de la care operezi, dar, evident, poţi sesiza potenţialul de confuzie.

În capitolele următoare, vom explora diferitele aspecte ale sinelui nostru şi ale modului în care percepem realitatea. Vei descoperi cum să îţi lărgeşti conştiinţa prin folosirea undelor cerebrale alfa şi theta şi cum să îţi amplifici conştienţa foarte mult, într-o perioadă foarte scurtă de timp. Exerciţiile din Anexe te vor ajuta şi să îţi trezeşti centrii psihici şi intuitivi ai minţii. Mai târziu, vom explora câteva modele ale realităţii, printre care se numără aspectele Sinelui, densităţile şi dimensiunile.

Acum, aş dori să definesc câteva modele şi constructe ale realităţii, care aparţin diferitelor nivele ale conştienţei.

Modelul nr. 1: Nivelele de conştienţă/Aspectele Sinelui

„Nivelele de conştienţă" şi „Aspectele Sinelui" se referă la modul în care percepem realitatea şi la facultăţile umane folosite pentru a percepe acea realitate. În general, ne referim la stări interioare ale fiinţei, adică aspecte ale Sinelui. Majoritatea nivelelor de conştienţă descrise aici îţi vor fi familiare, iar unele nu vor fi astfel, dar toate se află înlăuntrul Sinelui, sau sunt percepute de către Sine. Un nivel de conştienţă este similar unei dimensiuni, cu excepţia faptului că limitele sale nu sunt definite neapărat de legi şi

principii universale, ci de stări de conştienţă. De exemplu, corpul fizic şi emoţiile sunt două nivele diferite de conştienţă, dar ambele există în lumea tridimensională.

Nivele de Conştienţă

Nivelele mai înalte de conştienţă nu sunt neapărat mai bune decât nivelele mai joase. Fiecare nivel are funcţia sa specifică. Uneori este mai bine să ne concentrăm atenţia la cotidian, decât la stări extinse. În mod ideal, ar trebui să fim capabili să ne schimbăm focalizarea atenţiei cu uşurinţă de la un nivel la următorul, sau să fim conştienţi de multe nivele simultan.

Nivelele de conştienţă pot fi inclusive sau exclusive; adică, ele pot cuprinde totalitatea unei realităţi date sau pot selecta anumite atribute ale acelei realităţi şi se pot concentra pe acestea. De exemplu, conştiinţa cosmică este inclusivă şi, în general, se referă la un nivel de conştienţă universală, în timp ce adevărata meditaţie este mai exclusivă şi este sinonimă cu o nemişcare interioară aflată dincolo de conştienţa conştientă.

Citirea acestei cărţi necesită nivelul intelectual de conştienţă. Dar înţelegerea ei propriu-zisă necesită un nivel mai înalt de conştienţă. Din cauza faptului că realitatea depinde de percepţie, doi oameni pot vedea aceeaşi realitate de la două nivele de conştienţă diferite şi pot avea două experienţe total diferite. Persoana intelectuală poate avea impresia că această carte este extrem de prolixă şi nu reuşeşte să abordeze chestiuni mai profunde, în timp ce persoana mai orientată pe spiritual poate obţine foarte multă înţelegere şi energie de la citirea ei.

Pentru a scrie, edita, corecta şi publica propriu-zis o carte este nevoie de o conştienţă intelectuală şi cunoaşterea unor detalii lumeşti. Totuşi, dintr-o perspectivă mai înaltă, cuvintele nu sunt decât instrumente pentru a ajuta cititorul să meargă dincolo de intelect. În natură, grădinarul şi botanistul trebuie să privească o floare dintr-un punct de vedere ştiinţific, intelectual; să noteze timpii de germinare, cantitatea potrivită de apă, de soare etc. Dacă priveşti la o floare dintr-o minte meditativă, poţi vedea măiestria lui Dumnezeu în toată splendoarea ei.

Aspecte ale Sinelui

În strânsă legătură cu nivelele de conştienţă se află aspectele sinelui. Acestea sunt calităţi ale fiinţei, care sunt folosite pentru perceperea diferitelor densităţi şi dimensiuni ale universului. De exemplu, aspectul corporal vede universul de la un nivel fizic de conştienţă, în timp ce sufletul vede viaţa de la nivelul sufletesc.

La sfârşitul Părţii I am inclus câteva tabele şi scheme care leagă împreună toate modelele realităţii folosite în această carte: nivelele de conştienţă, aspectele sinelui, densităţile şi dimensiunile. Am inclus atât un model cu 7 dimensiuni, cât şi unul cu 12 dimensiuni.

Tabelul 1.1 – Nivelele de conştienţă şi aspectele Sinelui

Nivel	*Descriere*	*Aspect al Sinelui*
1.	Corp fizic	CORP
2.	Emoţional; instinctual; sexual	VOINŢĂ
3.	Intelectual; raţional; logic	EGO/MINTEA INFERIOARĂ
4.	Psihic; intuitiv; imaginativ	MINTEA SUPERIOARĂ
5.	Iubire; unitate; unime	INIMĂ
6.	Esenţă pură; Sine mai înalt	SUFLET
7.	Inteligenţă; înţelepciune; cunoaştere	SUPRASUFLET
8.	Conştiinţă universală/cosmică	SPIRIT
9.	Nirvana; iluminare supremă	DUMNEZEU/DUMNEZEIŢA
10.	Noutate eternă; linişte; atemporalitate	TAO
11.	Necunoscutul/incognoscibilul	VIDUL
12.	Marele Mister	? ? ?

Modelul nr. 2: Densităţile

Densităţile sunt asemănătoare nivelelor de conştienţă şi aspectelor Sinelui, dar se referă la stările vibratorii individuale ale formelor de viaţă din univers. Am dedicat Capitolul 9 studiului densităţilor. Densităţile sunt următoarele:

Tabelul 1.2 – Densităţile

Număr/Nivel	*Descriere*
1.	Regnul mineral
2.	Regnul vegetal
3.	Regnul animal
4.	Fiinţele umane
5.	Corpul eteric de lumină
6.	Corpul sufletului
7.	Suprasufletul

8.	Îngeri
9.	Arhangheli
10.	Dumnezei creatori
11.	Dumnezei universali
12.	Dumnezeul suprem

Modelul nr. 3: Dimensiunile

Dimensiunile sunt la fel ca lumile din interiorul altor lumi. Am făcut diferența între densități și dimensiuni, deoarece atingerea unor stări mai înalte de conștiență presupune un salt între densități, adică evoluția de la o viață de ordin mai scăzut la o viață de ordin mai ridicat. Totuși, viziunea mea este că existăm cu toții simultan în cel puțin 12 dimensiuni diferite și că forma noastră este rezultatul spațiului în care ne concentrăm atenția. În timp ce densitățile reprezintă frecvențe specifice, dimensiunile cuprind continuumuri spațio-temporale întregi, în cadrul Universului luat ca întreg. În modelul nostru, dimensiunile sunt următoarele:

Tabelul 1.3 – Dimensiunile

Număr/Nivel	*Descriere*
1.	Existență
2.	Locație
3.	Adâncime; magnitudine; plan fizic
4.	Timp; gând; plan astral
5.	Iubire; unime; plan eteric
6.	Planul sufletului; esență
7.	Lumile suprasufletului; paradisurile celeste mai dense
8.	Planurile celeste
9.	Lumile palat[5]/paradisiace
10.	Alte universuri
11.	Dumnezeu
12.	Vidul; necunoscutul

Să pornim la explorarea modelelor.

[5] *mansion worlds*, în lb. engleză. Denumire folosită în Cartea Urantia; vezi www.urantia.info, n. tr.

Capitolul 2
Corpul fizic

Corpul[6] este primul nivel de conştienţă/aspect al sinelui pe care îl vom examina. Este un mediu de comunicaţie şi vehicul pentru experimentarea universului fizic. Corpul este controlat de creier. Îţi poţi imagina creierul ca un sistem central de computere, corpul ca pe o clădire în care este găzduit sistemul, iar simţurile corpului ca pe nişte dispozitive de *intrare* şi *ieşire*[7].

Corpul este capabil de a recepţiona o paletă largă de stimuli senzoriali atunci când funcţionează normal. Informaţiile de la multe alte nivele de conştienţă pot fi simţite ca senzaţii fizice. Deşi este evident că emoţiile sunt simţite în corp, multe energii psihice, intuitive şi altele subtile se amestecă printre percepţiile senzoriale al corpului. Kundalini, de exemplu, este un câmp de energie eterică ce activează anumite aspecte ale sistemului nervos, de-a lungul coloanei vertebrale.

Corpul este prevăzut cu un mecanism şi o reacţie instinctuală de supravieţuire, care îl apără de vătămare. Dacă uneori există un sentiment de neplăcere în corp, este un semn de dezechilibru la un anumit nivel. Dezechilibrul poate fi fizic sau poate exista la un alt nivel de conştienţă, cum ar fi cel mental sau astral. Ca să determini cauza problemelor din anumite zone, nu numai că este necesar să te acordezi la corpul tău suficient de mult încât să îi auzi şi să îi simţi mesajele, ci este necesar să fii capabil să comuţi între nivele până când găseşti cauza dezechilibrului.

Sănătatea şi boala

Sănătatea este starea naturală a corpului, şi este prezentă atunci când toate nivelele fiinţei tale sunt aliniate[8]. Atunci când apare boala, sau unele senzaţii corporale neplăcute, înseamnă că unul sau mai multe nivele sunt nealiniate. Ca să aibă loc vindecarea, problema trebuie corectată pe nivelul sau nivelele unde aceasta este prezentă. Unele probleme, cum ar fi substanţele contaminante din mediul înconjurător, sunt relativ uşor de izolat şi de corectat, deoarece ele apar la un singur nivel. Majoritatea dezechilibrelor, totuşi, au loc pe mai multe nivele simultan. Vindecarea acestor probleme necesită a merge la cel mai adânc nivel de cauzalitate şi a lucra, începând de acolo, spre restul nivelelor mai superficiale. După ce sunt

---

[6] Atunci când în context nu se precizează despre ce corp este vorba, se referă implicit la corpul fizic, n. tr.

[7] *input/output*, în lb. engleză. Termeni folosiţi cu precădere în informatică, n. tr.

[8] „A fi aliniat" duce cu gândul la o axă, pe care sunt aliniate nivelele fiinţei. Când există dezechilibre, nivelul respectiv dezechilibrat iese din această coliniaritate/aliniere, fiind considerat „nealiniat", n. tr.

vindecate cele mai profunde nivele de dezechilibru, celelelte nivele de obicei se vindecă rapid, iar unele nivele superficiale pot necesita foarte puțină corectare, sau deloc. Pe măsură ce ajungem cu explorarea la fiecare nivel al ființei, voi face câte o listă cu dezechilibrele întâlnite în mod obișnuit acolo.

Creierul

(NOTĂ: Pentru ceea ce vrem să facem, vom include discuția despre creier în categoria *corpul fizic*. Mintea se referă la un aspect non-fizic al conștiinței și este considerată un nivel individual de sine stătător, care va fi explorat mai târziu.)

Oamenii de știință recunosc că au ajuns să cunoască abia 20% din creier, cu aproximație. Din aceste 20%, individul obișnuit folosește zilnic numai aproximativ jumătate. Cu alte cuvinte, în general folosim circa 10% din capacitatea creierului, pe parcursul unei durate medii de viață.

Creierul este asemănător cu un imens centru de comunicații – o rețea de biocomputere asemănătoare cu un server aflat într-o clădire mare de birouri. La fel ca un computer electronic, creierul primește, procesează și transmite informații care circulă sub formă de impulsuri electrice prin diferitele sale regiuni. Se cunoaște foarte bine faptul că partea stângă a creierului conține multe dintre funcțiile analitice și logice, în timp ce partea dreaptă a creierului pare să adăpostească centrii intuitivi, imaginativi și mediumnici.

Creierul primește informații din multe surse, pe multe nivele și dimensiuni. Cea mai evidentă sursă este corpul, prin sistemul nervos. Nu sunt foarte evidente impresiile primite de la câmpul electromagnetic din jurul corpului (aura) și de la câmpul electromagnetic ce înconjoară practic orice obiect din univers. Informația (sub forma impulsurilor electrice) trece prin terminațiile nervoase numite *sinapse* și este imprimată în receptori minusculi, numiți *neuroni*.

Aceasta este o descriere extrem de simplificată a creierului. Dacă dorești mai multe detalii despre acest subiect, sunt disponibile foarte multe cărți.

Undele cerebrale

Creierul emite unde electromagnetice ce pot fi măsurate folosind echipamente electronice sensibile (dispozitive EEG etc.). Undele cerebrale sunt clasificate în patru categorii. Figura 2.1 de mai jos arată undele de mostră specifice pentru fiecare dintre aceste stări:

Figura 2.1 – Undele cerebrale

	Frecvență (cicli/secundă)	Forma undei	Activitate
BETA	15-35 c/s		stare conștientă, veghe
ALFA	7-14 c/s		visare, meditație
THETA	4-7 c/s		hipnoză profundă, transă
DELTA	0-4 c/s		inconștiență, somn profund

Beta (14 - 35 de cicli pe secundă)

Undele beta sunt scurte și rapide, și apar atunci când creierul este ocupat cu procesarea informațiilor analitice. Aceasta este starea în care ne aflăm cei mai mulți dintre noi atunci când ne ocupăm de sarcinile zilnice. Orice necesită calcule, luarea frecventă de decizii sau conversația activă, de obicei, generează unde Beta. Studiile au arătat că creierul nu funcționează optim în această stare – seamănă cu a-ți învârti roțile în clisă. Îngrijorarea și stresul sunt simptome de prea multă activitate Beta.

Alfa (7 - 14 cicli pe secundă)

Undele Alfa sunt mult mai lente decât undele Beta, dar au o amplitudine mai mare. Aceasta înseamnă că formele-gând generate în timpul unui ciclu Alfa sunt mult mai puternice și în general au mai multă energie, chiar dacă sunt mai lente. Undele Alfa apar în timpul perioadelor de meditație, de visare cu ochii deschiși, de repetiție hipnotică a unor sarcini sau în somnul superficial. După cum poți vedea în Figura 2.2, visele care sunt cel mai ușor de ținut minte apar chiar înainte de trezire și se petrec în starea Alfa.

Mulți oameni pot comuta în mod conștient de la Alfa la Beta pur și simplu prin autosugestie, hipnoză sau practica meditației (vezi Figura 2.3). Unii oameni se află aproape permanent în starea Alfa. La un serviciu, aceste persoane tind să facă mai multe lucruri decât colegii lor aflați în starea Beta, chiar dacă sunt mai relaxați. Există rapoarte potrivit cărora o persoană care lucrează șapte ore pe zi și meditează o oră realizează mult mai multe decât una care lucrează opt ore pe zi. Multe idei creative în timpul stării Alfa. Aceasta poate explica de ce marii inventatori adesea reflectează la o problemă zile întregi, fără încetare, iar apoi răspunsul vine în vis sau într-un moment de odihnă.

Theta (4 - 7 de cicli pe secundă)

Undele Theta sunt foarte lente, având o amplitudine mare. La fel ca cele Alfa, oamenii pot fi creativi în starea Theta; totuşi, majoritatea oamenilor nu poate rămâne trează în această stare, dacă nu s-a antrenat prin hipnoză (vezi Figura 2.4). Undele Theta sunt generate în hipnoza profundă şi în timpul perioadei de început a ciclului de somn (vezi Figura 2.2). Ele pot fi induse şi prin anumite substanţe stupefiante (vezi Figura 2.5).

Visele Theta sunt adesea mai dificil de ţinut minte decât visele Alfa, dar pot fi mai creative sau chiar mai mult decât atât. Cei care pot genera conştient unde Theta au adesea un control extraordinar asupra funcţiilor corporale, care în mod normal sunt inconştiente, şi sunt capabili să îşi liniştească minţile la o simplă şoaptă. Unii oameni au declarat că după 30 de minute de stare Theta s-au simţit la fel ca după 8 ore de somn.

Delta (0 - 4 de cicli pe secundă)

Undele Delta sunt cea mai lentă formă de activitate cerebrală şi de obicei apar numai în starea de somn profund şi inconştienţă. Am auzit relatări de la oameni care pot genera unde Delta în timp ce sunt treji şi conştienţi, dar acest fapt este destul de rar întâlnit. Se pare că unele mediumuri de transă intră în starea Delta, în timp ce altă entitate le foloseşte corpul. Aceste mediumuri de transă, de obicei, nu îşi amintesc experienţa după ce ies din transă.

Figura 2.2 – Ciclul normal de somn

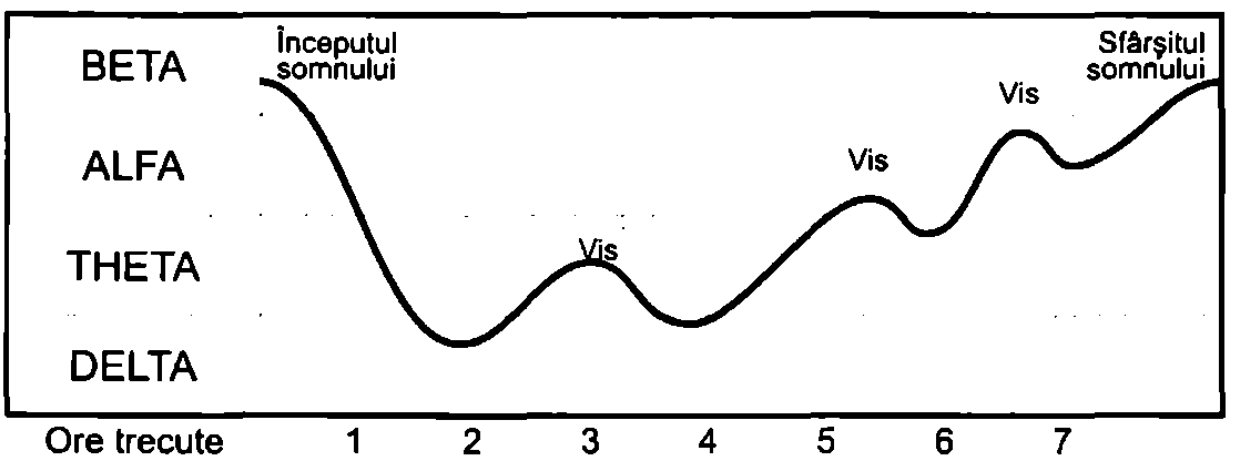

Figura 2.3 – Meditație sau relaxare profundă

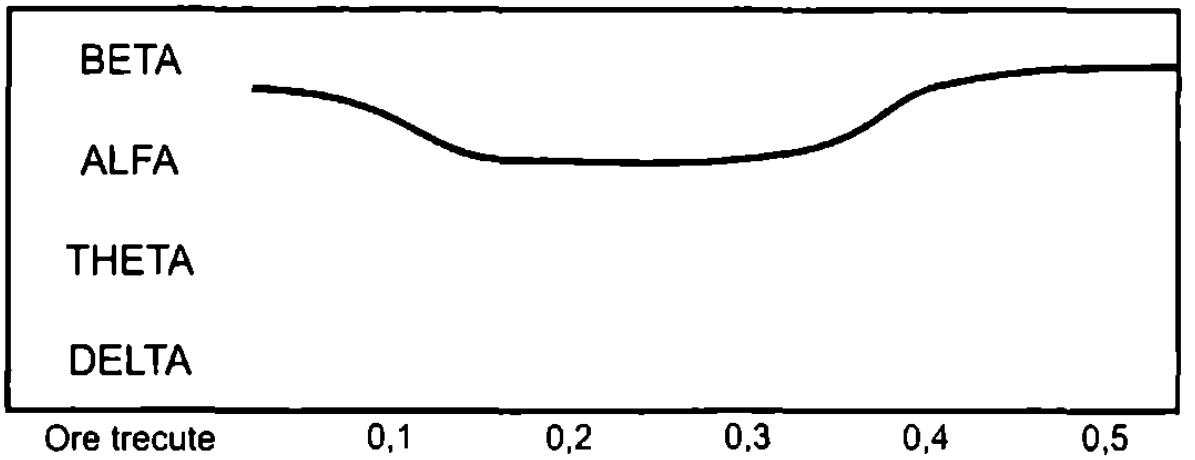

Figura 2.4 – Hipnoză

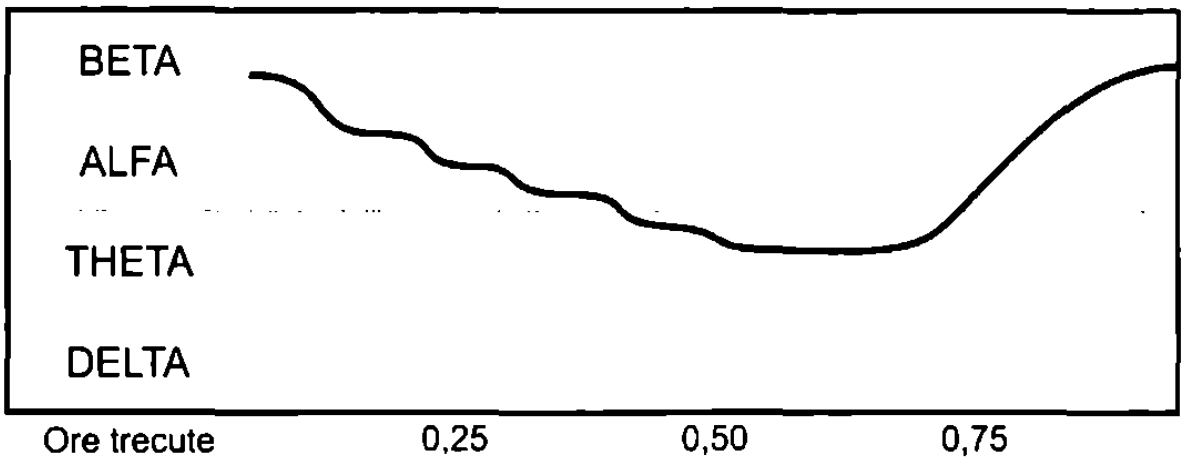

Figura 2.5 – Indusă de droguri

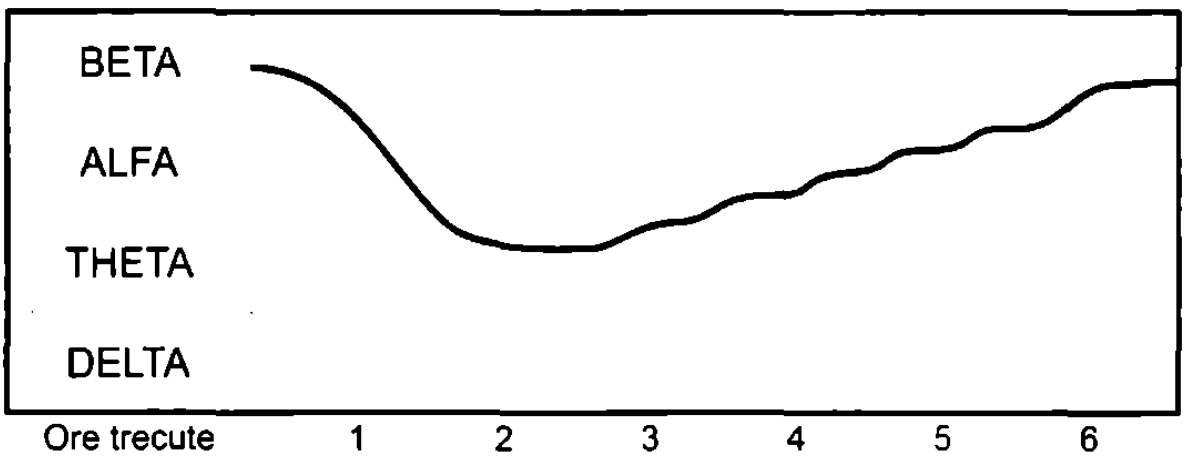

Magnitudinea creierului

Creierul este cel mai complex obiect cunoscut de către om. Ca să îţi dau o idee despre magnitudinea complexităţii, ia în considerare următoarele:

Numărul aproximativ de celule din creier =
10.000.000.000 (10 miliarde)

Numărul de neuroni/joncţiuni sinaptice =
10.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000 (1 decilion)

Numărul de interconexiuni posibile (căi pentru curgerea informaţiei) =
1 urmat de peste 1000 de zerouri!!!

Universul nu s-a produs accidental. Evident, trebuie să existe un scop pentru numărul aproape infinit de canale pentru curgerea informaţiei. Faptul că există de mii de miliarde de ori mai multe conexiuni în creier decât numărul de stele din universul cunoscut ar trebui să ne dea un indiciu despre *cine* şi *ce* suntem.

Memoria şi asocierea

În Capitolul 4 vom discuta despre mintea raţională şi despre cum este ea programată şi condiţionată prin diferite sisteme de credinţă. Creierul, fiind contrapartea fizică a minţii, stabileşte trasee neuronale şi sinaptice pentru informaţia care îi este dată de către minte. Atunci când ceva este învăţat prin memorare, sunt folosite mereu şi mereu aceleaşi trasee din creier, până când semnalul este „gravat" în ansamblul de circuite. Dacă în creier intră un anumit stimul, orice experienţă sau credinţă existentă cu privire la acel stimul va declanşa traseele ce au fost activate anterior de acest stimul. Procesul este denumit „memorie asociativă".

De exemplu, dacă asculţi o melodie preferată la radio, poţi observa că de fiecare dată când o asculţi, te gândeşti la un anumit loc sau simţi o anumită emoţie. Poate fi din cauză că prima dată când ai auzit melodia a fost în timp ce te plimbai cu maşina de-a lungul coastei şi, astfel, de fiecare dată când o auzi în prezent, îţi aminteşti de acea plimbare.

Există atât lucruri bune, cât şi rele despre memoria asociativă. Dacă ai nevoie să memorezi o listă lungă de date, există tehnici care utilizează asocierea ca să te ajute să ţii minte. Pe de altă parte, odată ce un traseu este gravat de un anumit stimul, este foarte dificil să redirecţionezi informaţia pe

o altă cale. Vom privi mai în profunzime la programare şi condiţionare atunci când vom vorbi despre mintea raţională.

Figura 2.6 de mai jos prezintă un exemplu de schemă de trasee sinaptice stimulate de memoria asociativă. Cuvintele singulare reprezintă un lanţ de idei declanşat de un stimul.

Figura 2.6 – Memoria asociativă

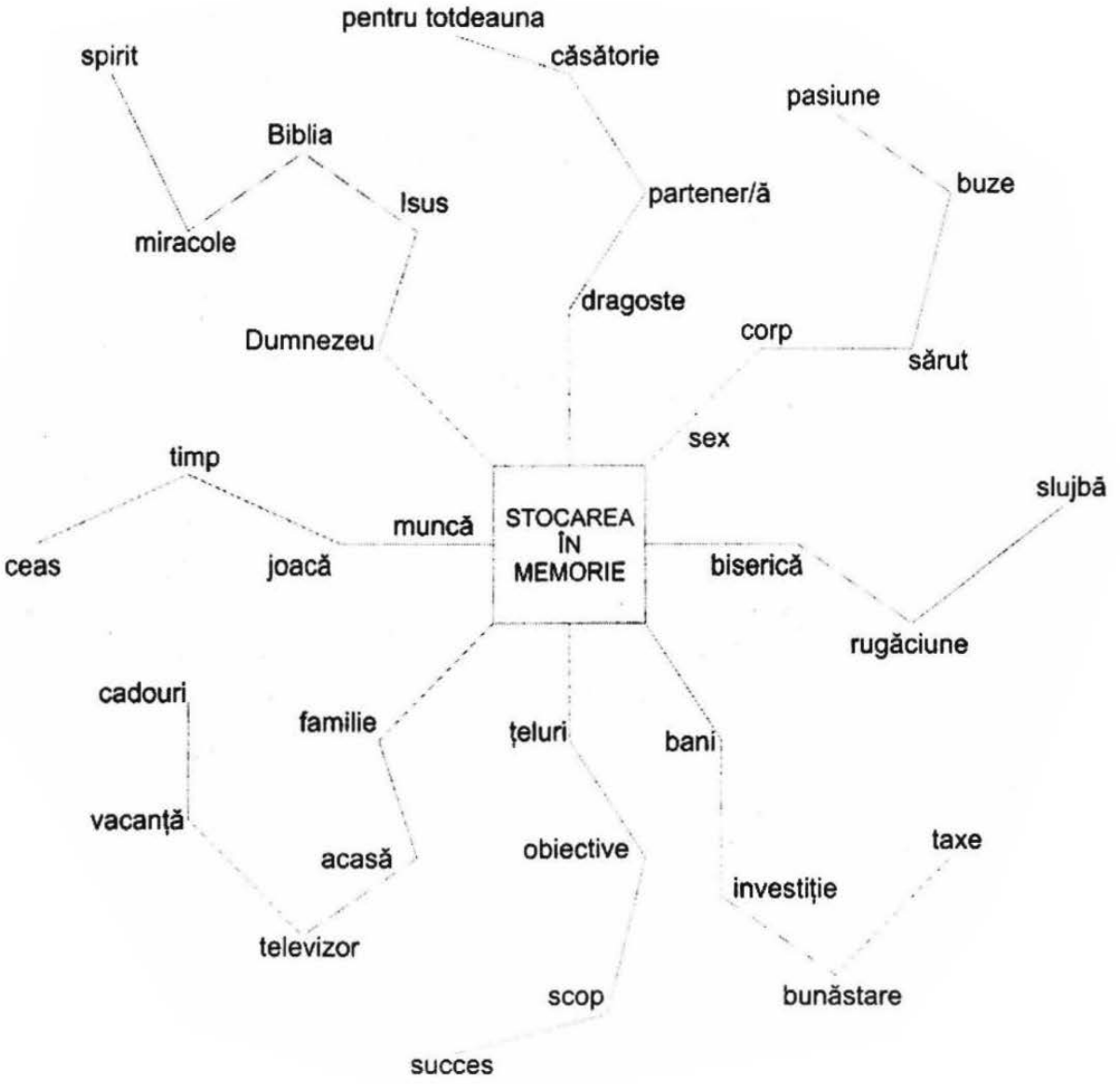

Acum să privim la alte câteva aspecte ale corpului fizic.

Respiraţia

Unul dintre secretele vieţii este respiraţia. De ce este un secret? Pentru că majoritatea dintre noi luăm respiraţia ca pe ceva de la sine înţeles. Există

câteva tehnici de respiraţie care o pot îmbunătăţi şi pot ajuta la eliminarea stării de indispoziţie. Una dintre formele pe care le folosesc se numeşte „Renaştere" (sau „respiraţie conştientă"). Pentru mai multe informaţii despre Renaştere, vezi Anexa A.

A respira corect creşte nivelul de oxigen din sânge, întăreşte sistemul imunitar, reface dezechilibrele chimice şi ajută la integrarea şi vindecarea altor nivele, cum ar fi problemele emoţionale.

Exerciţiul fizic

Principalul beneficiu al exerciţiului fizic este îmbunătăţirea circulaţiei sângelui şi cantitatea crescută de oxigen, nu numai în părţile corpului care se mişcă, ci şi în creier şi în sistemul circulator în ansamblu. Pentru oamenii relativ sănătoşi, recomand yoga, dansul, T'ai Chi şi plimbările în natură. Masajul şi terapia corporală bazată pe polaritate[9] sunt de asemenea foarte recomandate. Activităţile intense, cum ar jogging-ul şi gimnastica aerobică pot funcţiona pentru unii oameni, dar sunt uşor de abuzat, prin suprasolicitarea corpului dincolo de punctul de valoare terapeutică.

Dieta

Mă voi reţine de la a predica despre ce ar trebui şi n-ar trebui să mănânci, deşi voi face unele recomandări generale. La oameni diferiţi, diete diferite. Aici cuvântul-cheie este echilibrul. Prea mult din orice poate fi o problemă. De asemenea, orice schimbare bruscă de dietă poate produce un şoc corpului fizic. Dacă eşti atent/ă la corpul tău, el îţi va spune ce are nevoie. Cei mai mulţi oameni sunt insensibili la corpurile lor, deoarece au dependenţe de substanţă. Nu substanţa în sine este problema, ci dependenţa. Însuşi faptul de a mânca poate fi o dependenţă.

S-a făcut multă dezinformare cu privire la dietă. Industria de produse din carne şi lactate a decis cândva că omul obişnuit are nevoie de circa 2500 de calorii pe zi. Cea mai recentă estimare (făcută de medici holistici) este de 1000 de calorii (dacă mâncarea are un conţinut foarte hrănitor). Majoritatea oamenilor mănâncă mult prea mult. Mâncăm din motive sociale şi psihologice, precum şi de foame. Dacă am mânca numai atunci când corpului nostru îi este într-adevăr foame, am consuma probabil un sfert din cantitatea pe care o persoană obişnuită din S.U.A. o consumă astăzi.

Deşi carnea roşie are o vibraţie foarte densă, pot exista momente când este nimerit să consumăm mâncare de o vibraţie grosieră. Nivelul crescut de

[9] *polarity bodywork*, în lb. engleză, n. tr.

grăsimi şi colesterol din carnea roşie face uşoară renunţarea la aceasta, totuşi. Mai mult de 30 de grame de carne roşie pe zi este probabil prea mult. S-a făcut multă dezinformare pe marginea dietei bazate pe carne şi lactate, astfel că, dacă doreşti să vezi o imagine mai de ansamblu, îţi recomand să citeşti *„Dieta pentru o nouă Americă"*[10] de John Robbins.

Repet, acestea sunt numai recomandări, nu lucruri obligatorii. Dacă asculţi de corpul tău, îţi vei găsi dieta potrivită.

Dependenţele de substanţă

O dependenţă de substanţă implică o poftă după anumite alimente (sau droguri) din alte motive decât hrănirea propriu-zisă a corpului. Pofta este aproape întotdeauna bazată pe emoţional şi de obicei derivă din nesatisfacerea nevoilor emoţionale în copilăria timpurie.

Cea mai frecventă dependenţă de substanţă este cea de zahăr. Când eram copii, multora dintre noi părinţii ne-au dat dulciuri, atunci când ne purtam frumos. Drept rezultat, am crescut punând semnul egal între dulciuri şi dragostea părintească. Tânjind cu disperare după dragoste atunci când suntem mai în vârstă, am încercat să satisfacem această dorinţă aprigă prin consumul de dulciuri. O cantitate mică de zahăr este de obicei benefică pentru corp, dar mai mult de o linguriţă de zahăr pe zi este probabil prea mult.

O altă substanţă care dă dependenţă este sarea. Dacă achiziţionezi numai produse care nu au adăugată sare şi nu îţi sărezi niciodată mâncarea, atunci probabil că ai suficient de multă sare în dietă.

Alcoolul este, evident, o mare problemă în societatea noastră. O bere sau un pahar de vin la câte o ocazie poate fi în regulă pentru unii oameni; abstinenţa totală poate fi cel mai bun lucru.

Există multe droguri legale şi ilegale care provoacă dependenţă fizică şi/sau psihologică. Adesea, cele legale dau o dependenţă mai mare decât cele ilegale. Drogurile sunt de obicei nimerite numai în timpul perioadelor de stres acut fizic şi psihologic, sau atunci când pare să nu mai existe nicio altă cale de a rezolva o problemă sau de a uşura durerea. A depinde de orice substanţă pentru alinarea durerii sau pentru îmbunătăţirea vieţii este o indicaţie că te afli pe calea spre dependenţă.

---

[10] Vezi şi cartea „Hrana Vie", de Ernst Gunter sau multitudinea de informaţii (şi rețete) de pe internet cu privire la diete (vegetariană, vegană, raw vegană etc.). n. ed.

Poluarea

Nu există niciun loc pe Pământ unde solul, aerul şi apa să nu conţină poluanţi creaţi de om. Totuşi, poţi face foarte multe pentru a diminua poluarea. Dacă e posibil, poţi trăi departe de oraşele mari, la o altitudine medie (1200m-2100m), într-o climă temperată, unde să existe copaci şi ape curgătoare.

Cele mai mari surse de poluare sunt automobilul şi consumatorul uman. Redu şofatul atunci când este posibil. Mergi cu maşina în grup sau foloseşte autobuzul dacă locuieşti şi lucrezi într-un oraş mare. Scapă de vechitura aceea de maşină, care consumă multă benzină. Poate că preţul său de achiziţie este mai mic decât al unei maşini economice, dar cheltuielile zilnice de întreţinere sunt mult mai mari.

Dacă îţi poţi permite, fă-ţi cumpărăturile la magazine de hrană sănătoasă, care oferă produse organice. 90% din mâncarea de la supermarket este, după părerea mea, nepotrivită pentru consumul uman. Aditivi precum monoglutamatul de sodiu (care se găseşte în majoritatea mâncărurilor şi gustărilor) şi nitritul de sodiu (întâlnit în hot dog, şuncă şi mâncăruri procesate) sunt toxice pentru corpul uman şi ar trebui interzise de pe rafturile magazinelor. Chiar dacă te ţii la distanţă faţă de aditivii chimici, vei găsi reziduuri de pesticide în practic toate mâncărurile non-organice. Chimicale precum dioxina (pentru care nu pare să existe vreun nivel de siguranţă) se găsesc în multe produse.

Probleme obişnuite la nivelul fizic

- Contaminarea din mediul înconjurător şi poluare (utilaje zgomotoase, reziduuri industriale, toxine în mâncare, oraşe şi amplasamente urbane supra-aglomerate etc.);
- Dieta săracă (lipsa substanţelor nutritive, dependenţele de substanţe);
- Lipsa de exerciţiu (lipsă de oxigen în sânge);
- Exerciţiul fizic în exces sau mişcări corporale repetitive (suprasolicitarea ochilor, operaţii cu echipamente grele, muncă manuală în exces etc.);
- Dezechilibrele chimice (adesea cauzate de respiraţie superficială şi lipsă de oxigen în sânge);
- Dezechilibrul sistemului imunitar (de la respiraţie necorespunzătoare, poluare, exces de dioxid de carbon în aer, epuizarea stratului de ozon etc.; de asemenea, cauzat de probleme emoţionale şi de probleme la alte nivele).

ARN-ul şi ADN-ul

Dacă creierul este biocomputerul, iar corpul este carcasa şi cadrul biocomputerului, ARN-ul şi ADN-ul reprezintă de fapt codurile programelor. Aceste coduri (alcătuite din lanţuri moleculare de proteine) determină mărimea, forma şi înfăţişarea corpului, printre alte lucruri. Acestea controlează şi capacitatea corpului de a primi şi transmite informaţii de la alte nivele ale fiinţei. Ele reprezintă adevăratul tipar al vieţii fizice.

Secretul ingineriei genetice se găseşte în ARN şi ADN. Este posibil să fie reprogramate codurile genetice. Fără înţelegerea adecvată, totuşi, acest lucru poate fi periculos. Majoritatea încercărilor de reprogramare au fost făcute prin combinarea genelor şi prin ataşarea de molecule străine la ARN-ul şi ADN-ul existente. Seamănă cu a scoate dinţi cu patentul. Există tehnici ce folosesc tehnologii subtile, care sunt mult mai eficiente şi nu produc acele efecte secundare periculoase. Adevărata problemă cu manipularea codurilor genetice este că, de obicei, nu reuşeşte să rezolve cauzele fundamentale aflate în spatele defectelor genetice. Problemele genetice sunt rareori cauzate la nivel fizic. Cauzele reale se află la nivelele eteric, cauzal şi sufletesc, precum şi în vieţile anterioare. Acestea sunt nivelele realităţii cel mai puţin înţelese de majoritatea oamenilor de ştiinţă şi inginerilor geneticieni.

A umbla la alcătuirea genetică a unui individ poate interfera şi cu liberul arbitru al acelei persoane, deoarece acest fapt poate accelera sau întârzia procesul de evoluţie al sufletului acelei persoane. Având cunoştinţele necesare, este posibil să reprogramăm ARN-ul şi ADN-ul pentru a obţine nemurirea fizică. Dacă persoana asupra căreia se fac aceste modificări nu este suficient de evoluată, acest fapt o poate omorî. Cel puţin, aceasta poate priva acel suflet de experienţa terestră necesară. Aceasta nu înseamnă că nu există situaţii când manipularea genetică nu este de dorit. Mulţi oameni din avangarda evoluţiei umane îşi transmută conştient structura celulară, folosind tehnici naturale.

Evoluţia şi mutaţia

Mutaţia este un salt brusc, de la un nivel al alcătuirii genetice la altul. Poate fi cauzată de factori de mediu, factori cuantici de evoluţie sau poate fi făcută în mod conştient, folosind anumite tehnici spirituale. Contrar darwinismului şi teoriilor ştiinţifice înrudite, evoluţia nu are loc în mod gradat, într-o manieră liniară. Pentru majoritatea formelor de viaţă există perioade stabile, urmate de mutaţii. Evoluţia se continuă de la o densitate

(stadiu de evoluţie) la următoarea într-o manieră asemănătoare cu mersul şirengarului. Organismul evoluează printr-o densitate dată până când atinge limita de sus a acelei densităţi, adică cea mai înaltă frecvenţă posibilă reprezentativă pentru acea densitate. Atunci are loc o mutaţie sau salt cuantic spre cea mai joasă frecvenţă a următoarei densităţi (vezi figura 2.7). Pentru mai multe informaţii despre densităţi, vezi Capitolul 9.

Figura 2.7 – Spirala evolutivă

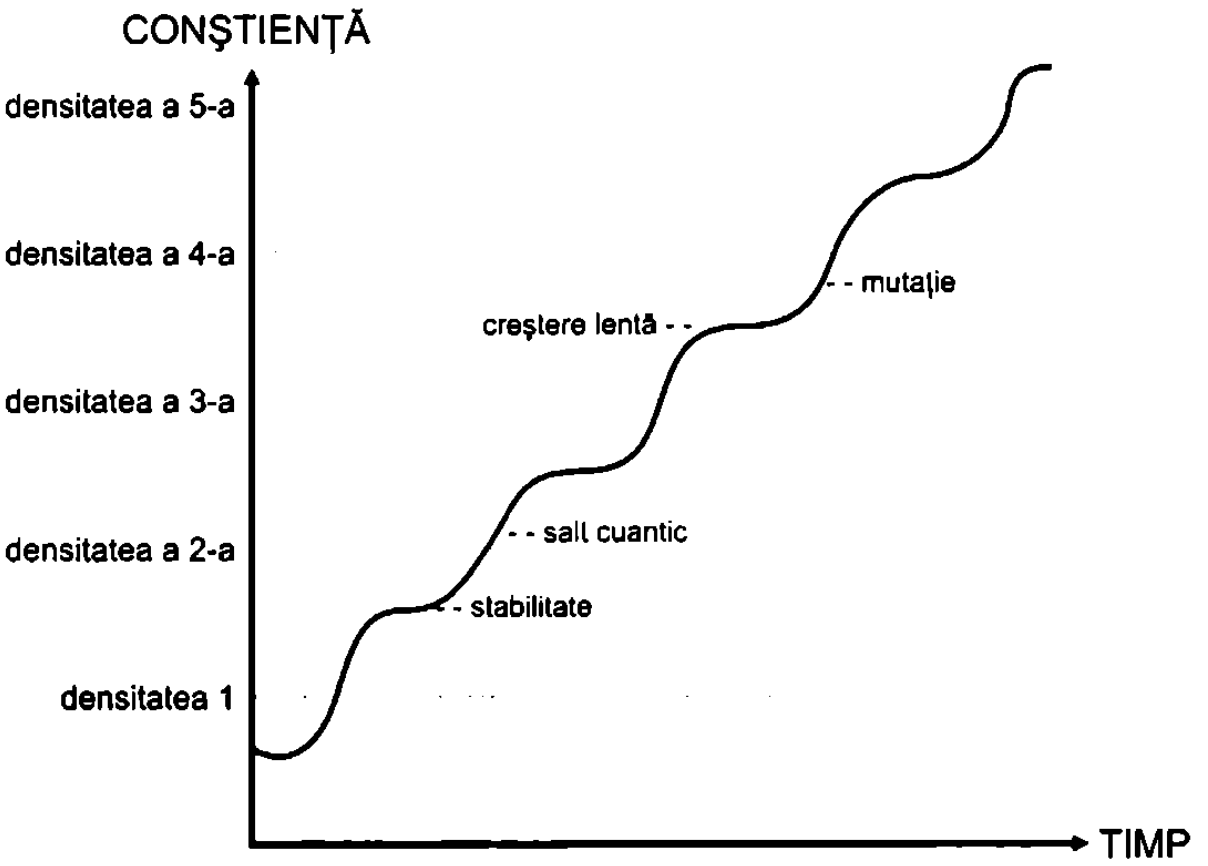

Mutaţia poate fi cauzată de radiaţia cosmică ce ajunge pe Pământ în anumite etape ale ciclului cosmic, cum ar fi sfârşitul unui ciclu precesional de 26.000 de ani. Potrivit calendarului mayaş, ciclul major curent se va sfârşi undeva în jurul anului 2012.

Mutaţia poate fi provocată şi mental, prin a-ţi schimba formele-gând, prin meditaţie, rugăciune, integrare emoţională şi o diversitate de alţi factori.

Reîncarnarea

Reîncarnarea este un subiect destul de complex. Nu se referă pur şi simplu la abandonarea unui corp şi preluarea altuia nou. Un suflet are multe nivele şi dimensiuni. La moartea fizică, unele dintre nivele se întorc în

tărâmurile spirituale, iar altele nu. Capitolul 20 explică parţial procesul fragmentării sufletului în timpul morţii fizice.

Dintr-o perspectivă pur fizică, cele mai multe suflete au la activ sute de întrupări în decursul evoluţiei lor pe Pământ. Vieţile anterioare sunt reamintite numai atunci când conştiinţa persoanei este centrată în tărâmurile sinelui superior (cunoscut şi sub denumirea de *suprasuflet*). Din punctul de vedere al suprasufletului, se poate vedea întreaga linie temporală a încarnărilor şi se pot percepe informaţii de la oricare şi/sau de la toate. Sufletul alege când şi unde să se încarneze, şi stabileşte multe dintre circumstanţele acelei vieţi înaintea încarnării. Suprasufletul construieşte codurile ARN/ADN necesare pentru crearea tipului de corp pe care sufletul doreşte să îl aibă. Majoritatea bolilor genetice sunt rezultatul faptului că sufletul îşi asumă karma (lecţii de viaţă) cu scopul de a remedia dezechilibrele din vieţile trecute. Karma nu este o pedeapsă, ci un instrument de învăţare care, în cele din urmă, devine nenecesar.

Înălţarea[11]

Înălţarea are loc atunci când un suflet evoluează dincolo de ciclul reîncarnărilor şi îşi ridică vibraţia corpului fizic suficient de mult, încât să treacă de la densitatea (nivelul de evoluţie) a 4-a la a 5-a. Aceasta înseamnă că structura celulară a corpului este accelerată ca vibraţie până în punctul în care devine invizibilă conştiinţei obişnuite de dimensiunea a 3-a. (O explicaţie mai completă asupra densităţilor şi înălţării este dată în capitolele următoare.)

[11] *ascension*, în lb. engleză. În alte texte, acest termen este tradus ca „ascensiune", însemnând acelaşi lucru ca termenul *înălţare*, n. tr.

Capitolul 3
Corpul emoţional

Al doilea nivel de conştienţă este corpul emoţional. Există o legătură între corpul emoţional şi corpul eteric, dar despre corpul eteric vom discuta mai târziu. Această secţiune se va ocupa de chestiunile de bază ale corpului emoţional: dorinţa, voinţa, puterea şi sexualitatea.

Emoţiile reprezintă puntea dintre minte şi corp. Ele sunt simţite de ambele corpuri, dar sunt controlate fie de către minte, fie de către suflet. Dintre toate nivelele fiinţei, corpul emoţional este cel mai greşit înţeles. El este experimentatorul, cel care simte viaţa. 90% din bolile fizice îşi au originea în corpul emoţional.

Emoţiile „negative"

Emoţiile nu sunt pozitive sau negative, în realitate. Toate experienţele vieţii sunt neutre. Mintea este cea care judecă dacă o experienţă este pozitivă sau negativă. O emoţie este pur şi simplu energie-în-mişcare[12]. Emoţiile sunt experienţe energetice de intensitate variabilă. Dacă în corp sunt simţite ca neconfortabile, atunci este un semn de dezechilibru pe undeva. Dacă, în loc să judeci sentimentul neconfortabil, îl explorezi, el va conţine un mesaj pentru vindecare.

Cu toţii avem suişuri şi coborâşuri. Acest fapt este valabil chiar şi în cazul oamenilor care pretind că se află permanent într-o stare de fericire, deşi suişurile şi coborâşurile lor pot să nu fie atât de pronunţate. Oscilaţiile emoţionale devin o problemă atunci când ajung să domine conştiinţa. Aceasta înseamnă că persoana este blocată în corpul emoţional şi nu este capabilă să se echilibreze cu celelalte nivele ale fiinţei.

Unii oameni par să se afle permanent într-o stare de depresie, furie, frustrare, vinovăţie sau nelinişte. Majoritatea metodelor care sunt predate pentru a se scăpa de aceste sentimente nu ajunge, de fapt, la esenţa problemei. Aceasta din cauză că nu vedem imaginea completă a ceea ce se întâmplă.

De fapt, o emoţie negativă este o reacţie la *ceva* aflat în conştiinţa noastră. Poate fi declanşată de un eveniment din viaţa noastră sau poate apărea la suprafaţă dintr-un strat de programare sau condiţionare aflat în mintea subconştientă. Atunci când reacţionăm la *ceva* prin emoţii negative, de obicei facem acest lucru deoarece avem programări sau credinţe interioare

---

[12] Joc de cuvinte, în lb. engleză: e-motion = energy-in-motion. Originea etimologică este *emovere* (lb. latină): e- (derivat al lui ex-) = *în afară* + movere = *a se mişca*), n. tr.

ce nu sunt în armonie cu situaţia prezentă.

Dacă avem un sentiment negativ, îl putem exprima sau îl putem suprima. Dacă îl exprimăm, de obicei el ne arată stratul de *material suprimat* aflat imediat sub el şi ne dă ocazia să înţelegem şi să vindecăm ceva din trecutul nostru. Dacă îl suprimăm, atunci acesta se adaugă straturilor de programare din subconştient sau creează un nou strat deasupra celor deja existente în conştiinţa noastră.

Emoţiile pot fi simţite, dar pot să nu fie exprimate, atunci când este nepotrivit să le exprimăm. Acest fapt le ţine în conştienţă, –iar ele nu sunt adăugate straturilor subconştiente–, dar nu le rezolvă până când ele nu găsesc o cale ca să fie exprimate.

Suprimarea are loc atunci când un sentiment este judecat ca fiind indezirabil. Prin împingerea unei emoţii în subconştient, ea părăseşte conştienţa noastră, iar noi părem să evităm faptul de a ne simţi neconfortabil. Totuşi, costul real al acestei acţiuni este enorm. În timpul suprimării, partea din conştiinţă care primeşte emoţia suprimată devine indisponibilă pentru orice altceva. Sarcina ei permanentă este să ţină sentimentul pe loc, până când el poate fi adus la suprafaţă şi eliberat.

Cheia pentru a integra emoţiile (alinierea corpului emoţional cu restul sinelui, astfel încât să funcţioneze armonios) este să iubeşti şi să îţi accepţi întotdeauna propriile emoţii, şi să găseşti mijloacele potrivite pentru a le exprima. Acest lucru nu este uşor într-o societate cu reguli şi reglementări morale stricte. Dar, de obicei este mai bine să rişti exprimarea nepotrivită decât să îndeşi sentimentele în tine.

Suprimarea emoţiilor creează blocaje energetice în corp. Energia forţei vieţii nu se poate mişca în acele zone ale corpului în care sunt blocate emoţii. În cele din urmă, organele aflate în acele locuri încep să funcţioneze defectuos şi se uzează. Îmbătrânirea şi cele mai cronice dintre boli sunt cauzate, în mare parte, de problemele din corpul emoţional.

S-a descoperit că energia emoţională este stocată în celule, afectând structura ARN/ADN şi alcătuirea chimică a corpului. Prin psihoterapie, Renaştere, hipnoterapie, meditaţie şi alte discipline este posibil să eliberăm emoţiile din celule.

Nicio vindecare nu este permanentă, dacă emoţiilor nu le este permisă exprimarea liberă. Totuşi, simpla exprimare a lor nu este de ajuns pentru a le integra. Este necesar să existe şi acceptarea şi înţelegerea lor.

Figura 3.1 înfăţişează analogia cu bule a modului în care materialul suprimat se adună în subconştient, până când acesta din urmă se umple până la refuz. Atunci când nu mai este loc în subconştient pentru material suprimat suplimentar, pot avea loc izbucniri emoţionale imprevizibile. Acesta este „punctul de fierbere" menţionat în psihoterapie.

Totalitatea condiţionărilor şi programării din mintea subconştientă este numită „istoria individuală a persoanei". Această *minte istorică* este compusă din programe accesate frecvent (cum ar fi limbile/limbajele şi vocabularul învăţat), experienţe suprimate (evenimente de care subiectul este conştient, dar pe care le evită subconştient) şi experienţe reprimate (evenimente de care subiectul nu este conştient sau pe care nu le poate rememora în mod conştient).

Figura 3.1 – Analogia cu bule

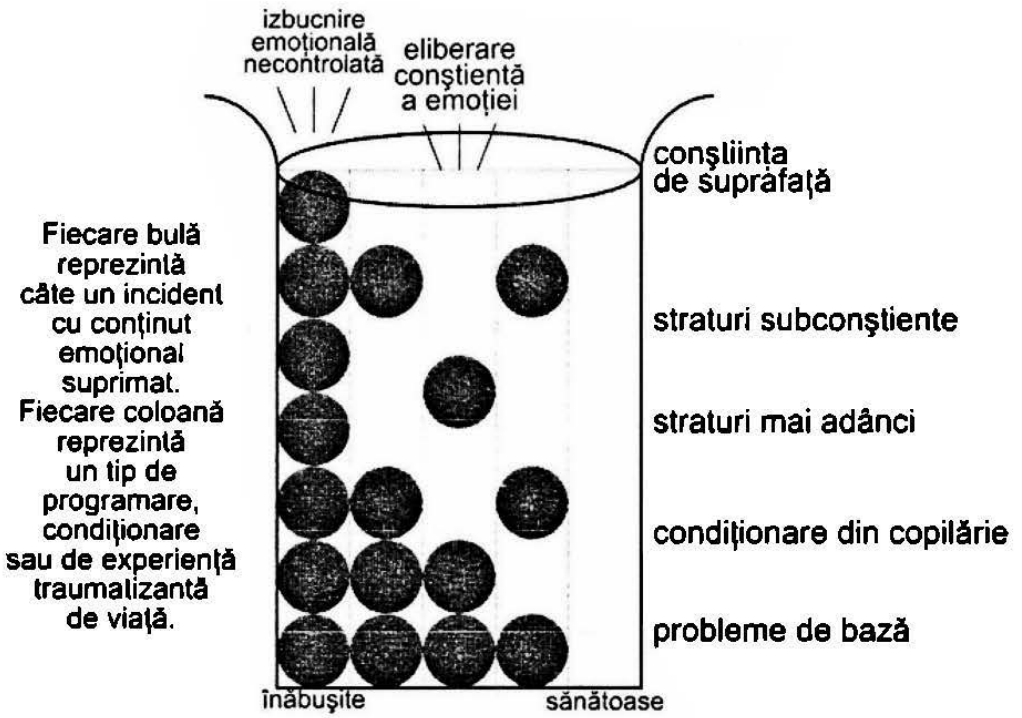
izbucnire emoţională necontrolată
eliberare conştientă a emoţiei
conştiinţa de suprafaţă
Fiecare bulă reprezintă câte un incident cu conţinut emoţional suprimat. Fiecare coloană reprezintă un tip de programare, condiţionare sau de experienţă traumatizantă de viaţă.
straturi subconştiente
straturi mai adânci
condiţionare din copilărie
probleme de bază
înăbuşite
sănătoase

Figura 3.2 – Reacţii automate pozitive

Programarea pozitivă a reacţiilor automate, atunci când acestea sunt benefice pentru creşterea sufletului.

Această persoană a eliberat tot materialul emoţional suprimat şi reprimat.

Să privim mai atent la Figurile 3.1 şi 3.2. Primul vas (Figura 3.1) arată un lichid carbonatat, cu bule, care reprezintă straturile de *istorie individuală a persoanei* şi de emoţii suprimate din conştiinţă. Fiecare coloană de bule indică un tip de condiţionare şi programare. Atâta timp cât conţinutul rămâne neconştientizat, el se tot adună şi este întărit, până când în final intră în nivelele conştiente. Dacă întregul subconştient se umple cu material emoţional reprimat, bulele nu se mai pot duce decât în afară. Aceasta poate lua forma izbucnirilor emoţionale necontrolate sau comportamentului violent, în funcţie de tipul de suprimare emoţională. Capitolul 4 intră în detalii asupra originii acestor programe şi sisteme de credinţă distructive.

Adesea, atunci când privim la o tulburare emoţională, se văd numai bulele de la suprafaţă, care lasă un reziduu în straturile mai adânci. Prin conştientizarea acestui proces, de tipul „oală sub presiune" este posibil să aducem bulele la suprafaţă şi să le „spargem" în mod conştient (prin exprimarea constructivă a emoţiilor).

Folosind diferite procedee psihologice şi modalităţi de expresie emoţională, este posibil să golim subconştientul de programe distructive. Acest proces necesită de obicei foarte mult timp, precum şi multă angajare şi dedicare pentru vindecarea personală.

Atunci când straturile de material suprimat au fost integrate cu succes, în straturile subconştientului ocupate anterior de emoţii negative se pot programa reacţii automate pozitive. Al doilea vas arată cum poate fi folosit subconştientul în beneficiul creşterii personale.

Dorinţa

Există o credinţă religioasă destul de răspândită, potrivit căreia dorinţa trebuie desfiinţată. În realitate, într-o minte liniştită există o stare de lipsă de dorinţe, atemporalitate şi conştienţă mai înaltă. Aceasta este o stare foarte extatică, dar nu poate fi forţată prin a încerca să mergem dincolo de dorinţă. Să judeci că dorinţa este mai puţin dezirabilă decât lipsa de dorinţe înseamnă să fii prins/ă într-o capcană foarte dureroasă. La fel ca orice altceva în viaţă, dorinţele au nevoie să fie iubite şi acceptate, astfel încât să învăţăm din ele. Dorinţele nu sunt rele. Ele constituie o parte necesară a evoluţiei. Atunci când dorinţele sunt suprimate, ele devin pofte, care sunt distructive. Practic, sub orice poftă se află o dorinţă suprimată. De obicei, pofta este pur şi simplu o mască ce ascunde dorinţa reală, cum este cazul poftei de dulciuri, unde dorinţa subiacentă de bază este dorinţa de iubire.

Ne putem imagina dorinţa ca pe un intrument pe care voinţa îl foloseşte pentru a cere ceea ce vrea (vezi secţiunea următoare pentru definiţia „voinţei"). Dacă nu eşti deja foarte evoluat/ă, este foarte dificil să faci să se

întâmple ceva dacă nu ai dorinţă mai întâi. Voinţa foloseşte dorinţa ca să ne impulsioneze la acţiune – dacă dorinţa este suficient de puternică, atunci acţiunea va fi mai directă. Atunci când toate nivelele fiinţei tale se află în echilibru, dorinţele vor fi normale şi sănătoase. Numai atunci când nu suntem aliniaţi[13], dorinţele devin distructive. Dorinţele distructive indică întotdeauna faptul că nu ne acceptăm o anumită parte din noi înşine.

Sinuciderea, de exemplu, este o boală pe mai multe nivele, implicând voinţa, mintea şi corpul. Atunci când dorinţa este suprimată, voinţa devine frustrată din cauză că, în acest caz, mintea ignoră mijloacele de comunicare ale voinţei. În cele din urmă, voinţa renunţă şi îşi pierde cheful de viaţă. Dacă acest lucru este făcut în mod subconştient, atunci persoana poate avea un accident fatal sau poate contracta o boală fatală.

Dorinţa este suprimată cel mai mult din cauza condiţionărilor sociale şi parentale. Dacă, de exemplu, ai vrut dintotdeauna să fii pictor, dar părinţii te-au descurajat pentru că nu credeau că vei putea trăi din pictură şi, în schimb, devii doctor, este posibil să îţi fi pierdut o parte din voinţa de a trăi, prin negarea dorinţelor tale artistice.

Voinţa

Probabil cea mai bună explicaţie pe care am găsit-o, a voinţei, se află în materialul transmis prin channel „Folosirea corectă a voinţei" (Four Winds Publications). Această serie de cărţi defineşte „voinţa" ca polul feminin, magnetic al Creaţiei şi „spiritul" ca polul masculin, sau electric. Într-un anumit sens, spiritul *inspiră*, iar voinţa *simte*. Spiritul se manifestă prin intermediul minţii, iar voinţa se manifestă prin emoţii. Spiritul vede Creaţia, iar voinţa o experimentează. Spiritul este cel care creează, iar voinţa – cea care receptează. În societatea noastră, voinţa şi puterea sunt considerate trăsături masculine, dar acest lucru se bazează pe rolurile învăţate ale unui sistem patriarhal.

O fiinţă umană sănătoasă are spiritul şi voinţa echilibrate. Totuşi, lumea patriarhală în care trăim a negat din răsputeri voinţa, iar acest lucru s-a manifestat sub formă de probleme emoţionale. În timp ce spiritul tinde să se mişte repede, voinţa tinde să se mişte mai încet. În consecinţă, cei mai mulţi oameni sunt nerăbdători şi încearcă să îşi forţeze voinţa pentru a trăi la înălţimea idealurilor lor spirituale.

---

[13] Expresie folosită pentru a exprima coeziunea nivelelor fiinţei. *A fi aliniat* se referă la faptul că toate nivelele fiinţei se află pe o linie şi funcţionează la unison, iar *a nu fi aliniat* se referă la situaţia când unul sau mai multe nivele funcţionează necorespunzător în cadrul acestui ansamblu, n. tr.

Puterea

Voinţa ia idei de la spirit şi foloseşte dorinţa şi emoţia ca să dea un impuls acţiunii necesare pentru manifestarea ideilor în lume. Cei mai mulţi dintre noi ne simţim lipsiţi de puterea de a schimba lumea într-un mod semnificativ. Acest sentiment de lipsă de putere se trage din suprimarea şi negarea voinţei. Am fost învăţaţi că este greşit să avem putere. Practic, toate religiile lumii au infiltrat această credinţă. Privim la figuri puternice din arena politică şi le vedem cum au abuzat de puterea lor, şi începem să ne gândim la putere ca la ceva malefic sau corupt.

Puterea este neutră. Ea este pur şi simplu energia potenţială sau activă din spatele unui impuls creator. Dacă voinţa nu este lăsată să se exprime, atunci vei avea foarte puţină energie în spatele ideilor tale. Dacă judeci că puterea ta este rea sau în neregulă, îţi retragi forţa vitală din corpul emoţional şi nu mai ai energia de a-ţi manifesta dorinţele.

Folosirea greşită a puterii se trage din credinţa că trebuie să impunem condiţii altora ca să obţinem ceea ce avem nevoie. Aceasta poate apărea dacă nevoile noastre din copilărie nu ne-au fost îndeplinite sau dacă ni s-a indus ruşinea, astfel încât să credem că dorinţele noastre au fost greşite.

Sexualitatea

Cea mai puternică energie din corpul emoţional este energia sexuală. Din cauza puterii inerente aici, aceasta a fost una dintre cele mai suprimate energii, din întreaga istorie. Sentimentele sexuale au nevoie să fie iubite şi acceptate, indiferent de *ce* crede societatea. Exprimarea improprie a sexualităţii se naşte, după cum probabil ştii, din suprimarea dorinţei sexuale. Dacă sentimentele sexuale sunt acceptate, în cele din urmă ele evoluează într-o experienţă la nivelul întregului corp, în locul uneia legată numai de organele genitale. Atunci când energia sexuală este mişcată în sus prin corp, în loc să fie direcţionată în afară prin organele genitale, are loc o experienţă total diferită. Aceasta se numeşte Tantra yoga, sau Kundalini yoga, în funcţie de tehnica folosită. Kundalini este de fapt energie feminină de la Mama Pământ, care se mişcă în sus de-a lungul coloanei vertebrale, pentru a se reuni cu spiritul.

Emoţiile şi sentimentele

Există o diferenţă între emoţii şi sentimente. „Sentimente" este un cuvânt generic folosit pentru a descrie senzaţiile din corpul fizic. impulsurile intuitive şi alte impresii, în timp ce emoţiile sunt modele energetice

specifice, aflate în corpul emoţional. De fapt, nu există o delimitare între corp, emoţii şi minte, astfel că emoţiile pe care le voi descrie aici implică atât senzaţiile simţite în corp, cât şi ideile care trec prin minte.

Există emoţii primare şi emoţii secundare. Emoţiile secundare sunt combinaţii ale celor primare. În plus, există grade diferite de emoţie. Există nivele foarte amplificate şi nivele parţial negate sau suprimate ale unei emoţii date. De exemplu, supărarea –o emoţie primară– are o formă foarte intensificată numită *furie* şi o formă parţial suprimată, numită *resentiment*.

Deşi vinovăţia este un sentiment, ea nu este totuşi o emoţie. Este o stare a fiinţei care generează emoţiile de *ruşine* şi *teamă*. Am dedicat Capitolul 17 vinovăţiei, ceea ce ar trebui să clarifice această definiţie. Tabelul următor cuprinde cele mai obişnuite emoţii şi diferitele forme ale lor:

Tabelul 3.1 – Emoţii primare şi secundare

Emoţie primară	***Forma amplificată/agravată***	***Forma suprimată***
Supărare	Furie	Resentiment
Teamă	Teroare	Nelinişte/îngrijorare
Tristeţe	Mâhnire	Seriozitate
Fericire	Extaz	Mulţumire

Emoţie secundară	***Forma amplificată/agravată***	***Forma suprimată***
Frustrare (supărare şi teamă)	Nerăbdare	Plictiseală
Gelozie (supărare şi teamă)	Sete de răzbunare	Invidie
Jignire (supărare şi tristeţe)	Respingere	Singurătate
Disperare (teamă şi tristeţe)	Depresie	Apatie
Ruşine (sau vinovăţie) (supărare, teamă şi tristeţe)	Umilire	Stânjeneală
Încântare (teamă şi fericire)	Fior	Anticipare

Probleme de sănătate obişnuite la nivelul emoţional

În continuare se află o listă de stări de sănătate care, de obicei, îşi au originea în probleme emoţionale. Probabil aş putea include peste 90% din toate afecţiunile cunoscute, dar, de dragul conciziei, le-am inclus numai pe cele întâlnite mai frecvent.

Tabelul 3.2 – Probleme de sănătate ce sunt cauzate de emoţii

Afecţiune	*Emoţii suprimate sau negate*
SIDA	Supărare – furie şi ruşine
Artrită	Tristeţe – durere şi plictiseală
Astm	Supărare şi tristeţe
Cancer	Supărare – furie şi respingere
Oboseală cronică	Tristeţe – disperare şi apatie
Constipaţie	Teamă – resentimente
Probleme digestive	Supărare şi teamă
Dureri de cap	Teamă – nelinişte
Probleme de inimă	Tristeţe – mâhnire şi jignire
Dureri ale zonei lombare	Tristeţe – respingere şi singurătate
Impotenţă sexuală	Supărare – frustrare şi respingere
Infecţii (interne)	Teamă – anxietate şi ruşine
Ulcere	Supărare – furie, resentiment şi nerăbdare
Afecţiuni nervoase	Teamă – umilire şi încântare
Hepatită; ficat	Tristeţe – mâhnire şi apatie
Pneumonie; gripă	Tristeţe – disperare

Capitolul 4
Ego-ul

(NOTĂ: Pe parcursul acestui capitol vei vedea că unele idei sunt repetate tot mereu. Acest fapt este intenţionat, datorită importanţei acestui material.)

Al treilea nivel de conştienţă este mintea intelectuală, logică, raţională. Acesta este ego-ul; simţul sinelui, personalitatea, imaginea lumească a *cine* crezi că eşti. Acesta este acel „eu" care judecă sentimentele şi gândurile, şi crede că este o entitate separată de restul Creaţiei.

În multe căi spirituale binecunoscute se sugerează eliminarea ego-ului, ca modalitate de a elibera sinele. După părerea mea, această idee este eronată, pentru că ego-ul este necesar pentru a putea funcţiona în lume şi a face diferenţa între diferitele nivele şi dimensiuni ale timpului şi spaţiului.

Există două sine ale fiecărei persoane. Ego-ul este sinele „fals" sau sinele-„imagine", iar sufletul este *Sinele mai înalt*[14], sau adevărat. Pentru a face diferenţa între cele două, voi folosi litera „S" mare atunci când mă refer la Sinele-suflet şi litera „s" mică atunci când mă refer la sinele-ego.

Simţul sinelui trebuie să cuprindă atât timpul liniar, cât şi pe cel momentan. Ego-ul funcţionează în timp liniar şi utilizează un proces de conştienţă selectivă. Aceasta înseamnă că el tinde să îşi focalizeze conştienţa pe un singur lucru la un moment dat, în manieră secvenţială. Ego-ul îşi creează propria versiune a timpului, pe care îl voi numi *timp psihologic*. Acest sentiment al timpului intră în scenă de fiecare dată când îţi imaginezi un interval de timp, în trecut sau în viitor. După cum ştii, timpul psihologic este variabil. Dacă eşti cufundat/ă adânc într-o activitate, timpul pare să treacă foarte repede; dacă eşti plictisit/ă, un minut poate părea cât o eternitate.

Sinele mai înalt (sufletul) funcţionează în *timpul momentan*. El este conştient simultan de multe nivele şi dimensiuni, într-o stare de conştienţă neselectivă. Pentru Sinele mai înalt, singurul timp care există este ACUM. Atunci când va veni viitorul, el va fi tot ACUM. Mintea mai înaltă[15] este puntea dintre Sinele mai înalt şi sinele mai dens. Secţiunea următoare va explora multitudinea de faţete ale minţii superioare.

---

[14] sau *Sine superior* (*higher Self*, în lb. engleză). Pe unde a fost posibil, am preferat sintagma *mai înalt* în loc de *superior*, întrucât nu este vorba de o ierarhie sau de o judecată de valoare la propriu, ci mai curând de o specializare funcţională în cadrul ansamblului complex al fiinţei umane. *Înalt* are conotaţia frecvenţei la care vibrează nivelul respectiv. La polul celălalt, *inferior* are uneori asociată o notă de denigrare, n. tr.

[15] vezi [14], n. tr.

Separarea şi teama

Ego-ul este adesea definit prin expresia *credinţa în separarea faţă de Dumnezeu*. Ce vrem să spunem prin separarea faţă de Dumnezeu? Dacă Dumnezeu este *tot ceea ce este*, atunci, evident, este imposibil să fim separaţi de *tot ceea ce este*. Orice lucru din cadrul Creaţei face parte din întreg. Totuşi, este posibil să crezi că lumea din afara ta există independent de capacitatea ta de a fi o parte din ea. Deşi fizica modernă a demonstrat că observatorul influenţează ceea ce observă, majoritatea dintre noi ne trăim viaţa ca şi cum am fi o roată dinţată dintr-o maşinărie uriaşă şi în realitate am avea un efect nesemnificativ sau nul asupra maşinăriei.

Credinţa că suntem o parte insignifiantă a cosmosului atrage spre noi acea experienţă. Apoi ne simţim lipsiţi de puterea de a schimba evenimentele şi situaţiile din vieţile noastre şi, prin urmare, dăm vina pe alţii pentru ghinioanele şi aşa-numitele „accidente" ale noastre.

Credinţa în separare este cauza temerii. Devenim temători deoarece credem că ceva din afara noastră ne poate face rău sau răni, ori ne poate provoca durere şi suferinţă. În afară de sentimentul de separare faţă de lume în general, ne simţim separaţi faţă de propriul nostru Sine adevărat. Ni se pare incredibil de dificil să ascultăm de călăuzirea noastră interioară. Nu reuşim să deosebim ego-ul de suflet, ambele vorbindu-ne permanent, prin intermediul corpurilor noastre fizice şi emoţionale. Prin urmare, devenim neîncrezători în propria noastră capacitate de a face ceea ce este spre binele nostru şi, astfel, ne temem de ceea ce se află în interiorul nostru.

Teama este atât o emoţie, cât şi o stare mentală; o energie ce există simultan pe maxim patru nivele ale fiinţei. La urma urmelor, teama este o iluzie, dar natura iluziilor este aceea că, atâta timp cât crezi în ele, ele sunt reale pentru tine. În continuare sunt prezentate câteva modele şi concepte cu privire la natura temerii, precum şi o privire asupra modului în care să punem capăt acesteia.

La fel ca în cazul oricărei tehnici de creştere personală, cu cât cobori mai adânc în subconştient, cu atât sunt mai mari efectele vindecării. Aceasta se întâmplă deoarece abordezi problemele la rădăcina lor. Nu dobori un copac prin a-i tăia ramurile. Este necesar să îl scoţi din rădăcină. Cu cât te apropii mai mult de rădăcini, cu atât îi este mai greu copacului să crească la loc. Diagrama de pe pagina următoare înfăţişează arborele temerii. Elementele aflate de-a lungul trunchiului reprezintă straturile adânci ale temerii. În frunze se află multe dintre rezultatele emoţionale şi mentale ale temerii, iar deasupra frunzelor se află multitudinea de manifestări din lumea exterioară.

Figura 4.1 – Arborele temerii

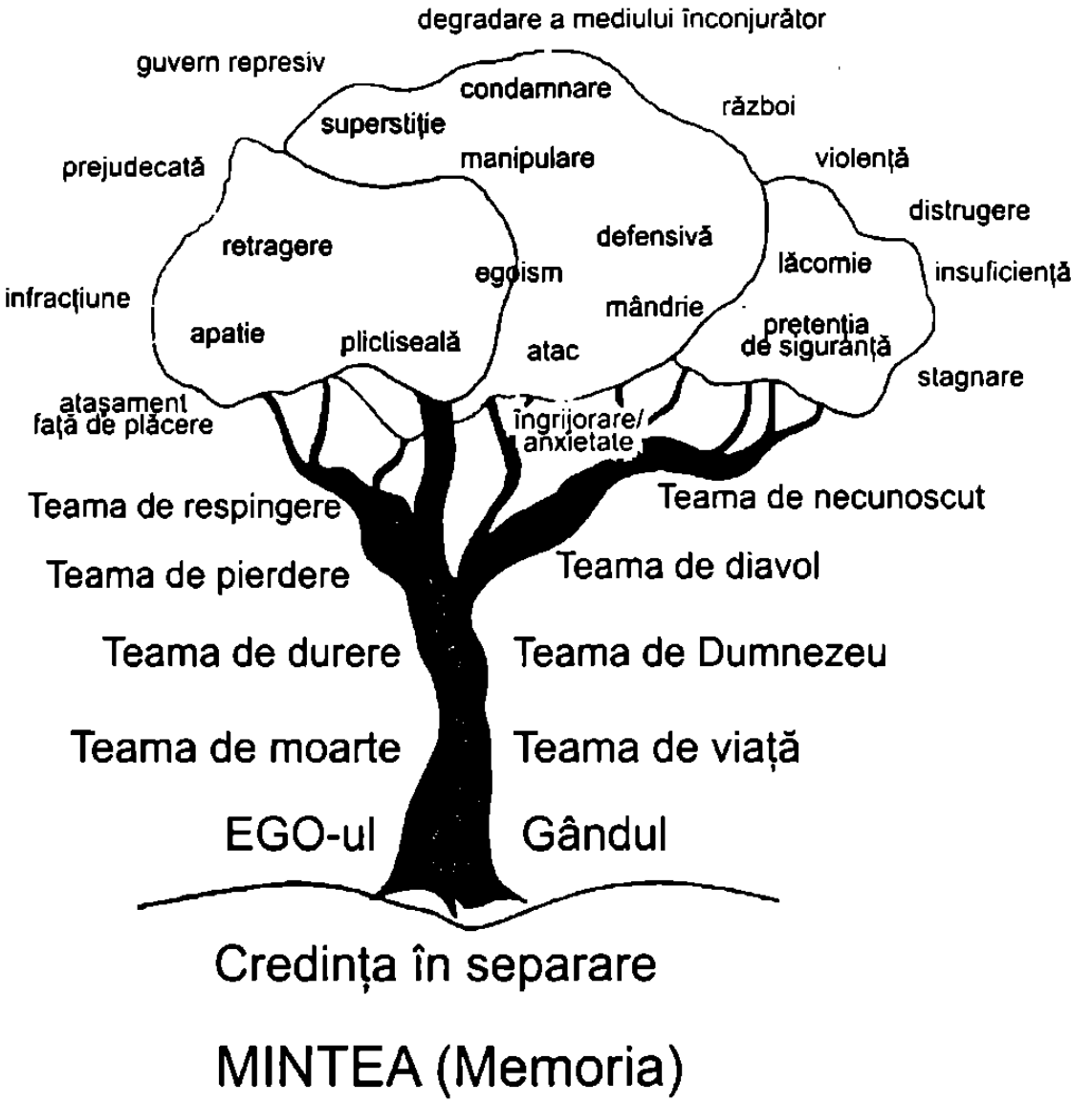

Înainte să poți scăpa de teamă, este necesar să îmbrățișezi aspectul emoțional al ei și să înveți din mesajele sale. Teama nu este rea, în mod inerent; este un instrument de învățare ce este util până în momentul în care pricepi mesajul. Atunci când nu mai ai nevoie de teamă, este nimerit să o eliberezi, prin recunoașterea naturii sale iluzorii.

Cercul vicios al temerii

Cum smulgem teama din rădăcina ei? Evident, acest lucru nu se poate face prin încercarea de a ne sustrage sau de a o îndepărta prin a-i găsi o explicație rațională. De fapt, orice încercare de a transcende teama trebuie să eșueze dacă ego-ul este implicat în vreun fel în acest efort. Întrucât teama

este produsul ego-ului, este necesar să fim capabili să ieşim din ego pentru a integra teama.

Figura 4.2 arată ce se întâmplă atunci când încercăm să folosim tehnici tradiţionale pentru eradicarea temerii. Acesta este mereu-popularul „Clenci 22"[16], pe care îl întîlneşte fiecare căutător pe calea spre întregire. Pentru a elimina teama este nevoie să existe claritate şi linişte. Totuşi, atâta timp cât teama este prezentă, nu poate exista claritate. Aceasta se întâmplă din cauză că teama generează gândul, iar gândul generează şi mai multă teamă. Aşadar, care a fost la început şi de unde începem? Răspunsul este că ambele au luat fiinţă în acelaşi timp, atunci când a fost creat ego-ul. Prin urmare, trebuie să începem de la ego. În Figura 4.2 vedem că ego-ul face parte din mintea ce interpretează experienţa de viaţă, în conformitate cu modelul de separare. Acest model pune în mişcare un lanţ de evenimente în cadrul ego-ului, care perpetuează separarea. Să urmărim lanţul de evenimente, începând cu experienţa.

Figura 4.2 – Cercul vicios al temerii

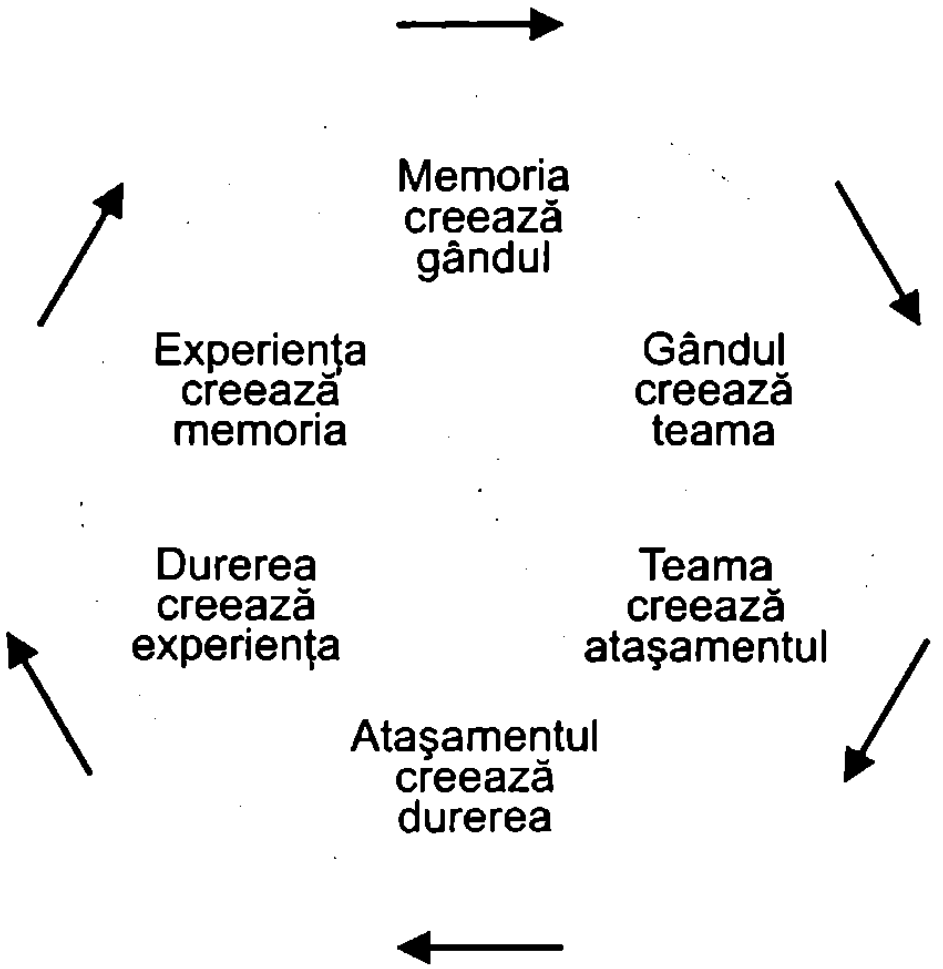

[16] Paradox ce apare dintr-o anumită situaţie, în care un individ are nevoie de ceva ce poate fi obţinut din însuşi faptul de a nu se afla în acea situaţie; provine de la numele romanului satiric „Catch 22" de Joseph Heller (publicat în 1961), n. ed.

1. Experienţa creează memoria

În fiecare moment al vieţii experimentăm câte ceva. Corpurile fizic şi emoţional sunt agenţii principali ai experienţei. Deşi percepem evenimentele cu mintea, corpul şi emoţiile sunt cele care fac aceste evenimente reale pentru noi. Corpul şi emoţiile noastre trimit semnale la creier, care sunt înregistrate în memorie. Atunci, putem face „play-back" cu experienţa în orice moment şi putem simţi emoţiile şi senzaţiile fizice de fiecare dată. Ori de câte ori se întâmplă un eveniment asemănător, retrăim senzaţiile şi emoţiile asociate cu evenimentul iniţial. Aspectul sinelui care retrăieşte este numit adesea „mintea reactivă". Mintea reactivă este partea din subconştient care este declanşată de experienţele vieţii.

2. Memoria creează gândul

De fiecare dată când avem o experienţă care declanşează memoria, rezultă gândul. Gândul este mişcarea minţii. Gândul poate veni din regiunile subconştientă, conştientă şi supraconştientă ale minţii. De fiecare dată când este declanşată memoria, în subconştient există mişcare, care declanşează gândul. Aceste gânduri pot fi conştiente sau pot rămâne subconştiente, în funcţie de nivelul de negare sau suprimare implicat. Dacă gândurile sunt plăcute, adesea le permitem să iasă la suprafaţă. Dacă sunt neplăcute, putem să le negăm sau să le suprimăm. Negarea şi suprimarea gândului îl forţează pe acesta să intre înapoi în memorie şi astfel creează blocaje de energie în minte. Întrucât gândurile nu au fost rezolvate, ele încă ne creează realitatea în mod activ, dar noi nu mai suntem conştienţi de ele sau de modul în care este creată realitatea noastră.

3. Gândul creează teama

Atâta timp cât operăm din ego vom judeca, comparând şi analizându-ne gândurile atunci când acestea apar. Acest proces de „conştienţă selectivă", inevitabil, face ca unele gânduri să fie acceptate ca dezirabile, iar altele să nu fie acceptate, fiind considerate indezirabile. Gândurile respinse ajung să fie negate sau suprimate, întorcându-se în subconştient. Dacă un gând care se ridică din subconştient nu este integrat complet (acceptat şi înţeles de la un nivel mai înalt de conştienţă), atunci are loc o divizare în cadrul sinelui. Această divizare devine o parte a separării. Rezultă gânduri de separare, deoarece atunci nu mai suntem în legătură cu Sinele mai înalt. Toate gândurile de separare generează teamă. În esenţă, aceste gânduri se bazează pe sentimente de nesiguranţă, rezultate din credinţa că suntem separaţi. Atâta

timp cât suntem blocaţi în procesul reactiv subconştient, vom avea gânduri de teamă.

4. Teama creează ataşamentul

Gândurile de teamă reprezintă încercările ego-ului de a-şi depăşi nesiguranţa. De obicei, acest fapt presupune căutarea unui remediu exterior, pentru a atenua disconfortul cauzat de sentimentul de nesiguranţă. Angrenajul gândurilor poate deveni foarte elaborat în acest punct, şi adesea degenerează în îngrijorare şi consecinţe viitoare posibile. „Ce va aduce viitorul?", „Dacă mor de foame?", „Ce se va întâmpla dacă mor?"

Atunci când ego-ul găseşte ceva sau pe cineva, despre care crede că îi poate vindeca sentimentele de nesiguranţă, el se ataşează de acel *ceva* sau *cineva*, crezând că acest remediu îl va salva de sentimentele sale de nesiguranţă. Majoritatea religiilor sunt exemple de ataşament al ego-ului. Ne temem de viaţă şi astfel căutăm un dumnezeu care va veni şi ne va salva. În acelaşi timp, adesea credem că suntem nevrednici (vezi capitolul despre Vinovăţie) şi proiectăm acea credinţă pe zeitatea noastră, creându-i o imagine de dictator furios şi răzbunător. Acest fapt dă în continuare naştere ataşamentului – de data aceasta de reguli, reglementări, rituri sacrificiale şi alte coduri de etică.

Ne putem ataşa de cei pe care îi iubim, creând relaţii disfuncţionale. Simţindu-ne separaţi şi singuri, căutăm uniunea prin contact intim cu altcineva, uitând că legătura exterioară nu poate, în sine, să atenueze divizarea interioară din cadrul sinelui.

5. Ataşamentul creează durerea

Este inevitabil faptul că, dacă ne ataşăm de ceva sau de cineva, această „umbrelă" ne va dezamăgi în cele din urmă. Viaţa, la fel ca un râu, este mereu dinamică şi schimbătoare. Ataşamentul este precum bălţile stătute, pline de alge, aflate de o parte şi de alta a râului. Pretindem ca lucrurile să rămână aşa cum sunt, astfel încât să nu ne pierdem obiectul ataşamentului. Aşadar, opunem rezistenţă fluxului vieţii. Rezistenţa produce durere. Acum nu mai suntem aliniaţi cu viaţa: fie ne luptăm să ne croim drum în amonte, în timp ce insistăm ca râul să curgă în altă direcţie, fie decădem şi putrezim în balta cea stătută, întrebându-ne de ce trece viaţa pe lângă noi. Durerea stagnării este insuportabilă, din cauză că ea neagă viaţa. La început, putem nega sau suprima durerea, dar, mai devreme sau mai târziu, ea iese în mod forţat la suprafaţă, creând o experienţă neplăcută de viaţă. Această experienţă neplăcută este stocată în memorie, iar cercul vicios al temerii se închide şi o ia de la capăt.

Ruperea lanțurilor

Ca să rupem lanțul, trebuie să putem să păşim afară din cercul vicios al temerii şi să îl vedem dintr-o perspectivă mai înaltă. Cel mai uşor şi mai direct, putem începe acest demers de la afirmația „gândul creează teama". Atunci când priveşti fără rezerve la ceva, cu conştiență deplină, nu există niciun gând – doar atenția deplină. J. Krishnamurti, în multele lui cărți despre acest subiect, discută pe larg procesul liniştirii minții prin acordarea atenției depline mişcării conştiinței. Această minte meditativă, atentă a oprit gândul. Atunci când nu există niciun gând nu poate exista teamă, pentru că cercul vicios a fost întrerupt.

Evident, înainte să ajungi la această stare, trebuie să priveşti teama în față. Ce se întâmplă atunci când acorzi atenție deplină temerii? Mai jos este dovada că teama este transceansă atunci când este privită fără rezerve şi cu claritate.

Dovada că teama este o iluzie

Pentru a dovedi acest fapt, este necesar să clarificăm unele definții: *Adevărul* este *ceea ce este astfel* la orice moment dat. *Iluzia* este ceea ce pare să fie *astfel*, dar nu există, în realitate, la orice moment dat. *Teama* este evitarea, dorința de a evada *din*, sau rezistența *față de* ceea ce este de fapt *astfel*.

Dacă priveşti fără rezerve la ceva, cu toată ființa ta, în momentul prezent, iar acel lucru există, atunci este adevărat, prin definiție. Dacă dispare sau nu se află într-adevăr acolo, atunci este o iluzie. Dacă priveşti fără rezerve la teamă cu toată ființa ta, în momentul prezent, atunci nu mai încerci să scapi sau să eviți să priveşti fără rezerve la ceea ce se întâmplă, astfel că, prin definiție, teama nu este prezentă. Prin urmare, teama este o iluzie şi nu există cu adevărat.

Singura cale de a risipi iluzia de teamă este să te opreşti din a o evita, din a încerca să scapi de ea, din a-i opune rezistență şi din a fi speriat de a privi la ceea ce se întâmplă în conştiința ta şi în lume, în fiecare moment. Aceasta înseamnă să te afli într-o stare de conştiență conştientă; inteligență mai înaltă; claritate a minții.

Scopul acestei secțiuni a cărții este să te ajute să vezi clar natura şi mişcarea conştiinței, astfel încât să intri mai uşor în această stare de atenție.

Forme de teamă

Teama ia multe forme, dintre care unele sunt ilustrate în arborele temerii (Figura 4.1). Ca să înţelegi pe deplin natura temerii poţi urmări, înspre rădăcină, fiecare formă pe care o întâlneşti, întrebându-te „Ce se află dedesubtul acestei temeri?" sau „De ce îmi este teamă, de fapt?" De exemplu, sub teama de a vorbi în public se poate afla teama de respingere. Sub teama de respingere se află teama de singurătate. Sub teama de singurătate se află amintirea singurătăţii pe care ai trăit-o prima şi prima dată.

Manifestări ale temerii

Deasupra Figurii 4.1 (frunzele arborelui) se vede multitudinea de situaţii ale vieţii care se trag din teamă. Dacă ai una dintre acestea în viaţa ta din prezent, este o indicaţie că ai o teamă nerezolvată.

Teama ca emoţie

Eliminarea temerii este nimerită la nivelul mental. Dar teama este şi emoţie, iar emoţiile au nevoie să fie iubite şi acceptate, înainte să poată fi integrate. Atunci când te afli în legătură cu teama la nivelul mental, este nevoie să te acordezi la corp şi să simţi teama din celule şi ţesuturi. Uneori, aceasta este o senzaţie de strângere sau încordare în frunte, ori un sentiment de fluturi în stomac. Uneori este mai subtilă, luând forma oboselii sau melancoliei. Sentimentele intense de teamă pot face ca trupul tău să fie neliniştit şi incapabil să doarmă.

Cheia aici este să avem o acceptare deplină a sentimentelor şi să le trăim acordând întreaga atenţie modelelor energetice. Teama din corp este adesea o senzaţie de energie electrică, ce pulsează peste tot în zonele afectate. Dacă poţi suporta sentimentul fără să îl etichetezi sau să îl judeci, corpul tău te va învăţa ce are nevoie pentru siguranţa lui. Aşa se face diferenţa între teama fizică (instinctul de conservare) şi teama psihologică (gândul bazat pe *separare*).

Teama fizică vs.[17] teama psihologică

Atunci când corpul se află într-un pericol real, poţi avea un influx neaşteptat de adrenalină şi o dorinţă intensă de a trece la acţiune. Aceasta nu este de fapt teamă, ci o formă de inteligenţă a corpului care îndeamnă la

[17] prescurtare de la *versus* (lb. latină) = în contrast cu, faţă de, n. tr.

acţiune. Teama psihologică, pe de altă parte, nu are nimic de a face cu pericolul iminent, ci se bazează pe sentimente de nesiguranţă imaginate, care provin din experienţe anterioare. Întrucât situaţiile şi evenimentele se schimbă permanent, nu avem niciun motiv să ne aşteptăm ca rezultatul unei situaţii din viitor să fie identic cu cel din trecut. Teama este o profeţie care se auto-împlineşte. Tinzi să atragi lucrurile de care îţi este teamă, pentru că gândurile sunt creatoare. Atunci când integrezi teama eşti mai capabil să reacţionezi într-o manieră inteligentă la o situaţie potenţial ameninţătoare.

Vei descoperi că majoritatea, dacă nu toate lucrurile ce par să îţi ameninţe siguranţa se bazează pe ideea că trupul este vulnerabil la diferite forme de atac. Dacă ţi-ai vindeca gândurile şi ţi-ai expanda conştiinţa suficient de mult, nu ai mai atrage situaţii periculoase, ca un mijloc de a învăţa lecţiile vieţii. Dacă nu ţi-ai vindecat gândurile şi nu ţi-ai expandat conştiinţa suficient de mult încât să eviţi pericolul, atunci trebuie să te bazezi pe inteligenţa intrinsecă a corpului, de a te proteja. În oricare din cazuri, întotdeauna ai la dispoziţie tot ce ai nevoie pentru siguranţa ta fizică.

Dacă în ciuda tuturor acestor lucruri tot ai parte de o situaţie neplăcută, atunci înseamnă că, la nivelul sufletului, ai atras experienţa ca să înveţi din ea şi este nevoie să fii recunoscător/oare pentru asta. Nu este uşor să fii recunoscător atunci când te afli în mijlocul unei lecţii dificile, şi poate fi nevoie să eliberezi foarte multe emoţii înainte de a putea măcar concepe această idee. Însă gratitudinea pentru lecţiile vieţii este calea cea mai scurtă de a trece prin ele.

Judecarea

Judecarea este o activitate a ego-ului, care, atunci când este lăsat să preia controlul conştientului, înlocuieşte discernământul minţii superioare. Judecarea se bazează întotdeauna pe experienţa din trecut. Problema cu judecarea este că ea perpetuează separarea, pentru că cel care judecă se separă şi menţine într-o stare de separare ceea ce judecă a fi rău, greşit, nedemn şi inacceptabil. Emoţiile judecate sunt de obicei negate şi suprimate, creând şi mai multe probleme. Judecarea părţilor sinelui este cauza principală a blocării pe calea vindecării şi creşterii personale. Atunci când judecăm, ne-am închis mintea faţă de moduri noi de a privi lucrurile. Ca să ieşim din cercul vicios al temerii şi din alte capcane ale ego-ului, avem nevoie de o abordare nouă. Este imposibil să ne deschidem faţă de nou atunci când minţile noastre sunt întunecate de judecare. Judecarea este strâns legată de vinovăţie. Vinovăţia ia naştere atunci când am fost judecaţi ca nevrednici, sau când am judecat acţiunile noastre ca fiind rele sau greşite. Pe parcursul acestei cărţi vei găsi multe referinţe la efectele distructive ale judecării şi vinovăţiei.

Negarea

Un alt aspect primar al separării este negarea. Negarea este mecanismul care întreţine separarea. Atunci când am judecat ceva sau pe cineva (pe noi înşine) ca fiind nevrednici şi ne simţim vinovaţi pentru aceasta, disconfortul rezultat este apoi negat, de obicei. Împingem sentimentele de disconfort în mintea subconştientă ca să supureze şi să fiarbă, în timp ce mergem veseli pe calea noastră, gândindu-ne că totul este bine.

Figura 4.3 înfăţişează arborele negării. La fel ca şi în cazul arborelui temerii, calea de a ieşi din negare este de a merge la nivelul cel mai profund şi de a privi fără rezerve la întreaga natură şi structură a sa, observând cum straturile mai profunde le creează pe cele mai superficiale. Aceasta nu implică ani întregi de analiză psihoterapeutică a fiecărei ramuri, ci numai o bunăvoinţă totală de a face faţă fiecărui aspect cu sinceritate şi modestie. Şi iubire.

Figura 4.3 – Arborele negării

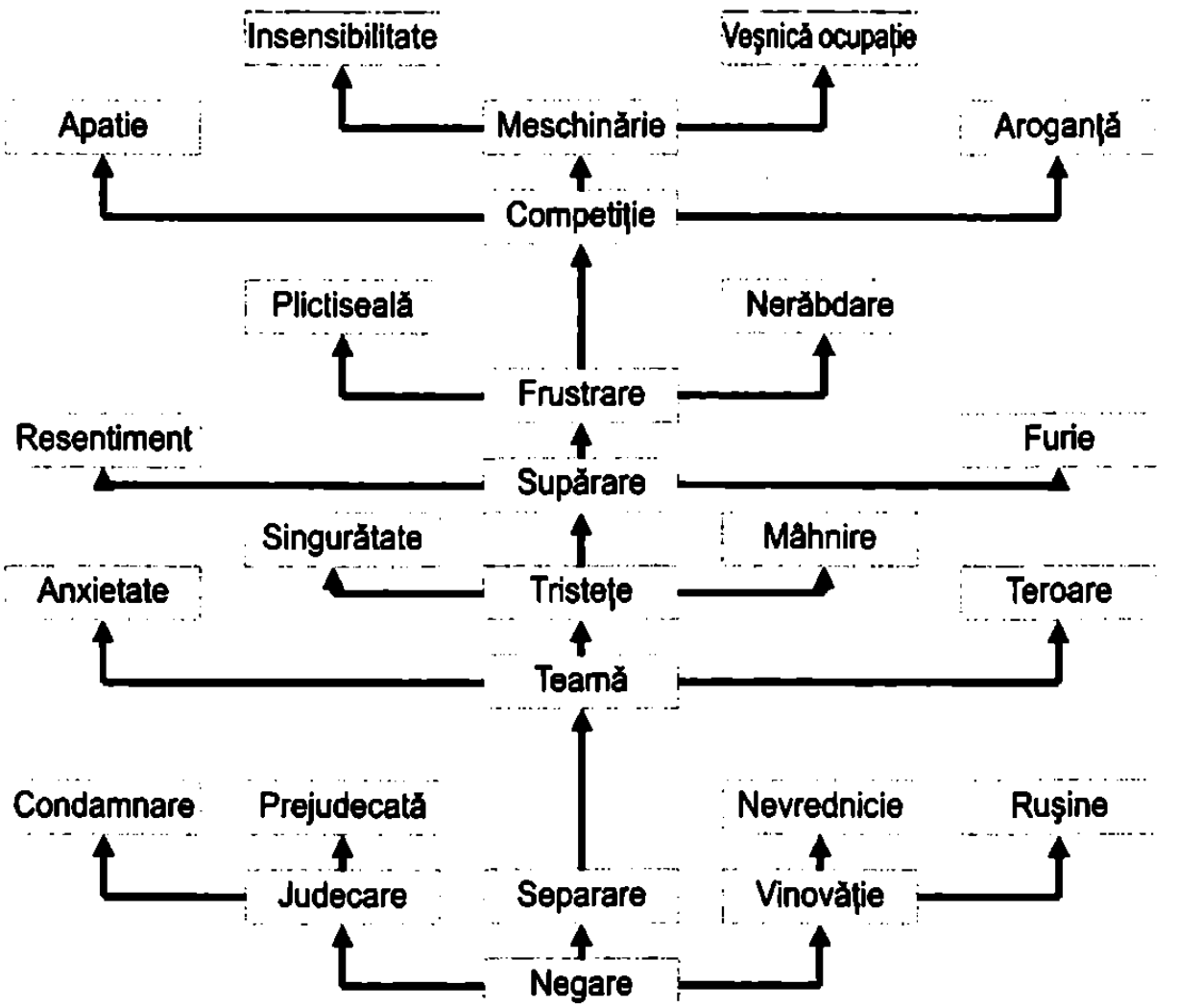

Refuzul de a privi la realitatea interioară sau exterioară ne separă de acea realitate şi ne răpeşte posibilitatea de a rezolva problemele în mod constructiv. În Capitolul 19 am inclus o poveste, „Zeii negării", care descrie efectele distructive ale unui anumit tip de negare.

Alinierea ego-ului

Un ego sănătos este acela care serveşte Sinele mai înalt, sau sufletul, cu modestie. El îşi primeşte instrucţiunile de la suflet şi le execută în lumea fizică. În starea sa normală, ego-ul nu se ocupă cu judecarea şi condamnarea. Judecarea şi condamnarea apar numai atunci când ego-ul –şi nu sufletul– se află la putere. Cei care caută să distrugă ego-ul sunt de fapt prinşi în acesta. Ego-ul, în mod inerent, nu se luptă împotriva unor părţi ale sieşi şi nu le desconsideră. El face acest lucru numai atunci când pierde legătura cu sufletul. Dacă îi permiţi ego-ului să domnească, îi dai puterea care, de drept, aparţine sufletului.

Prin expandarea conştiinţei tale, astfel încât să includă dimensiunile mai înalte ale sinelui tău, poţi vedea ego-ul în adevărata sa perspectivă. El este, pur şi simplu, mecanismul de relaţionare în lumea tridimensională. Din cauză că ego-ul este simţul unui sine individual, dacă este lăsat în voia lui, el va vedea totul ca fiind separat. Aşadar, dacă te identifici cu ego-ul –adică ajungi să crezi că eşti ego-ul–, atunci vei crede şi că eşti separat de restul Creaţiei. Prin identificarea cu adevărata ta esenţă (sufletul tău) nu te vei mai vedea separat faţă de ceilalţi şi faţă de viaţă, iar atunci ego-ul te va sluji bine în călătoria ta prin viaţă.

Ego-ul te ajută să stabileşti graniţe şi să îţi delimitezi spaţiul personal de al celorlalţi. Cei care nu îşi stabilesc graniţe, adesea preiau (îşi asumă responsabilitatea pentru) orice vine de la ceilalţi oameni şi din mediul care îi înconjoară. Aurele lor devin „murdare" şi tulburate, iar lor li se pare foarte dificil să gândească pentru ei înşişi. Tind să preia formele-gând ale *minţii rasei* (mintea compozită a omenirii sau subconştientul colectiv). Majoritatea gândurilor din mintea rasei sunt orientate spre supravieţuire fizică, căutarea siguranţei, competiţie, lăcomie, teamă şi apărare.

Un ego sănătos te va separa de aceste calităţi indezirabile. Nu poţi face prea multe ca să îi ajuţi pe alţii dacă eşti prins în aceleaşi chestii ca şi ei. Prin revendicarea propriul tău spaţiu personal, îţi determini Sinele superior, sau sufletul, să te protejeze de energiile nearmonioase ale minţii rasei. Înţelepciunea sufletului te poate ajuta să discerni care informaţii din mintea rasei îţi sunt folositoare şi care nu.

Ego-ul sau mintea raţională, atunci când este dezechilibrat constituie cauza multor probleme din lumea de azi. El constituie adesea partea de auto-

suprimare, judecare şi negare a emoţiilor. El reprezintă şi partea sinelui care programează mintea subconştientă. Ego-ul nu este sinonim cu mintea conştientă, deoarece mintea conştientă include toate lucrurile de care eşti conştient/ă – şi este posibil să nu fii întotdeauna conştient/ă de ego.

Cea mai bună metodă ca să afli ce face ego-ul tău este să devii conştient/ă de programarea, de condiţionările şi de sistemele de credinţă proprii.

Programarea

Atunci când vrei ca un computer să efectueze o anumită sarcină, este necesar să scrii un program. Acest lucru este valabil şi pentru biocomputerul uman. Informaţia este furnizată creierului prin intermediul simţurilor şi este stocată în memorie. Toate experienţele de viaţă, evenimentele, gândurile, sentimentele şi imaginile sunt înregistrate în memorie. Dacă aceste informaţii sunt aruncate acolo la întâmplare, se produce haos. Totuşi, atunci când informaţia este prezentată într-o manieră ordonată, ea devine un *program*. Suntem bombardaţi încontinuu cu informaţie. Primul influx senzorial pe care l-am primit în viaţă a venit la momentul naşterii. Dacă s-a avut grijă de noi, dacă am fost hrăniţi şi ţinuţi în braţe imediat, atunci este posibil ca prima impresie de viaţă să fi fost una de căldură şi atenţie.

Programele sunt stocate în corpul fizic. De exemplu, atunci când ne-am născut, este posibil să fi avut un sentiment de disconfort în stomac, numit foame. Atunci când mama ne-a alăptat, sentimentul s-a schimbat în ceva plăcut; astfel, avem un program care spune că mâncarea este modul prin care poţi transforma durerea fizică în plăcere.

Un program este o serie cristalizată de credinţe care determină sinele să aibă anumite reacţii la situaţiile de viaţă. De exemplu, dacă cineva se prezintă, este posibil să ai un program care spune că trebuie să îţi întinzi mâna dreaptă şi să o strângi pe a celuilalt, la rândul tău. Evident, unele programe sunt mai benefice decât altele. Dacă eşti un bărbat solitar şi ai un program care spune „femeile frumoase nu mă plac", atunci, de fiecare dată când întâlneşti o femeie atractivă, este posibil să o eviţi. Probabil că acesta nu este un program benefic.

Cum recunoşti un program? Ştim că multe dintre ele tind să fie subtile şi complexe. Adesea, putem rula mai multe programe deodată, pe mai multe nivele ale conştiinţei noastre. Programele mai superficiale pot fi comandate de programele mai profunde. Dacă găsim un program care nu ne este de folos, este posibil să ne dorim să îl schimbăm. Dacă acest program indezirabil este îngropat sub multe straturi de programe superficiale, este posibil să avem nevoie de foarte multă auto-explorare pentru a-l scoate la iveală. Prin schimbarea programelor mai profunde sau fundamentale,

celelalte devin mai uşor de schimbat.

Cea mai bună metodă de recunoaştere a unui program este să priveşti în oglinda pe care o numeşti „viaţa ta". Experienţa ta de viaţă este suma globală a programelor tale. Dacă viaţa ta decurge normal 80% din timp, probabil că în conştiinţa ta ai 80% programe benefice. Zonele din viaţa ta care nu funcţionează îţi arată *unde* şi *care* sunt programele negative.

Există câteva tehnici specifice care te pot ajuta să identifici programele negative. Dacă în viaţa ta există zonă pe care vrei să o îmbunătăţeşti, poţi folosi procedeul următor. Mai întâi, creează mental o imagine a situaţiei. În continuare, pune-ţi aceste întrebări:

1) Ce simt acum? Ce s-a întâmplat, încât mă simt astfel?
2) Oare îmi raţionalizez, suprim sau vreau să scap de sentimentele mele?
3) Ce vreau de la această situaţie?
4) Dacă sunt implicaţi şi alţii, ce pretenţii şi aşteptări am de la ei?
5) Dacă aceasta este o situaţie recurentă, care este rezultatul obişnuit al acestei experienţe şi cum mă simt faţă de rezultatul obişnuit?

După aceea, fă o listă cu toate programele ce îţi vin în minte, care aparţin de această situaţie. Unele vor fi simple gânduri; altele – idei complexe. Întreabă-te „Ce a dat naştere acestui program şi de ce nu mai este benefic pentru viaţa mea?"

Condiţionarea

Condiţionarea reprezintă mediul înconjurător şi experienţa de viaţă din care ţi-ai creat programele. Pe măsură ce creştem de la stadiul de bebeluş la cel de copil mic, ne alegem cu multe programe, din multe motive. Dacă tatăl ne-a pălmuit la fund atunci când comportamentul nostru a fost împotriva principiilor sale, sentimentul este neconfortabil. Ne-am format o idee clară despre comportamentul nostru şi, de aici, un program.

Pe parcursul anilor copilăriei timpurii, persoanele cele mai apropiate de noi, –în primul rând părinţii şi familia– sunt sursele principale ale condiţionării noastre. Valorile lor, ideile, experienţa lor conştientă şi condiţionările pe care le-au primit pe parcursul vieţii au determinat informaţia pe care am primit-o noi, copii fiind.

Adesea, nu este necesar să facem o regresie la prietenii din copilărie sau la un anumit profesor de clasa a 3-a, etc. Poate fi important numai ca tu să vezi natura impregnată a condiţionării, să înţelegi programele formate din aceasta şi dinamica ei, şi să intri în legătură cu modul în care te face să te simţi. Aminteşte-ţi că îţi creezi experienţa vieţii prin programele şi credinţele

tale. Ele îți colorează percepția evenimentelor din viața ta. În esență, programele tale iau evenimente neutre și creează reacții emoționale la ele.

De exemplu, am participat odată la un seminar în care ni s-a cerut fiecăruia să împărtășim cea mai bună și cea mai rea experiență din viața noastră. Clenciul era că puteam descrie evenimentul, iar ceilalți trebuiau să ghicească dacă acela a fost cel mai bun sau cel mai rău lucru care ni s-a întâmplat. Oamenii s-au ridicat și au împărtășit lucruri precum „prima mea căsătorie, primul meu divorț, a doua căsătorie" etc. Pentru una dintre persoane, primul divorț a fost cel mai fericit moment; pentru alta, a fost cel mai nefericit moment. Același eveniment; reacții complet diferite. Unii oameni se simt distruși de separarea față de cei iubiți; alții se simt eliberați și nerăbdători să fie pe cont propriu. Diferența se află în programare și condiționare.

Îți poți schimba programarea, dar nu poți să îți schimbi condiționarea. Totuși, o poți înțelege și poți refuza să îi fii sclav. Cu toții am avut experiențe neplăcute în copilărie. În loc să ne simțim victimizați de o educație nefericită, putem să ne dăm seama de modul în care această condiționare ne-a format sensibilitățile și reacțiile din prezent. Cu toții am auzit istorisiri despre abuzuri înspăimântătoare prezente în viețile oamenilor care au devenit fericiți și plini de succes în domeniile pe care și le-au ales. John Bradshaw este un exemplu. Deși fiecare dintre noi este unic și special, condiționarea noastră este foarte asemănătoare, raportat la întregul mapamond. Problemele noastre sunt universale, și tot așa sunt și soluțiile. Dacă o singură ființă umană poate depăși durerea și teama de abuz, atunci putem cu toții.

Evident, nu este ușor. Necesită răbdare și angajament. Nu o să îți ofer o soluție rapidă, de genul „pică pară mălăiață", la problemele tale. Multe dintre soluțiile oferite de societatea noastră eșuează mizerabil în abordarea problemei. Terapeuții sunt adesea scumpi și pregătiți inadecvat. Presiunea vieții moderne poate să îngreuneze faptul de a dedica suficient timp și atenție condiționării noastre. Am fost învățați să ne suprimăm și să ne negăm sentimentele pentru atât de mult timp, încât multe dintre programele noastre sunt îngropate sub sute de straturi de condiționare. Necesită timp ca să dezvelești fiecare strat.

Am lucrat asupra problemelor mele încontinuu, în ultimii 15 ani. Am făcut progrese incredibile. În prezent[18] mă simt mai bine ca niciodată, în ceea ce mă privește. Sunt implicat în cel puțin 6 proiecte de creație, în beneficiul omenirii. Am devenit conștient de stări ale ființei și dimensiuni ale universului care inspiră venerație și respect. De cele mai multe ori fac ceea

[18] Anul 1994, n. ed.

ce mă pasionează în viaţă. Unele dintre experienţele mele pot părea ştiinţifico-fantastice omului obişnuit. Mă simt viu şi vibrant în cea mai mare parte a timpului, şi rareori mă apucă plictiseala. Am văzut şi am luat parte la vindecări miraculoase – a mea şi a altora. Şi totuşi, am aceleaşi probleme ca majoritatea dintre noi. Încă mai simt durere, mâhnire, supărare, teamă şi singurătate, deşi nu sunt controlat de aceste sentimente. Îmi înfrunt propriile probleme legate de separare, respingere, vinovăţie, judecare şi pierdere. Acum am mult mai multă înţelegere decât atunci când am început, şi o mai mare acceptare în ceea ce priveşte *cine* şi *ce* sunt. Dar nu mă aflu „deasupra" condiţiei umane şi mă îndoiesc că în prezent există cineva în viaţă, despre care se poate spune acest lucru.

Schimbarea

Deşi trebuie să acceptăm faptul că facem parte cu toţii din condiţia umană, este nevoie, de asemenea, să ne dăm seama că lumea noastră a ajuns la un maxim, pe drumul pe care a mers până în prezent. Dacă nu ne schimbăm, nu vom supravieţui ca specie. Acesta este un fapt. Şi, deşi o parte dintre noi doreşte să se schimbe, încă mai opunem rezistenţă schimbării. Schimbarea nu înseamnă *confortabil*, *familiar* sau *cunoscut*. Mintea raţională se opune schimbării pentru că aceasta ne ameninţă imaginea pe care ne-am făcut-o despre noi înşine. Am căpătat un simţ al siguranţei din faptul de a avea o personalitate „stabilă". Totuşi, există oare siguranţă în a menţine lucrurile aşa cum sunt?

Adevărata siguranţă vine dinlăuntrul sinelui. Sinele are capacitatea de a creşte şi de a se schimba în armonie cu mediul său înconjurător; de a reacţiona potrivit fiecărei situaţii. Căutarea siguranţei în afara Sinelui înseamnă că ne-am dat puterea altora şi, prin urmare, ne-am pierdut siguranţa.

Nicio sumă de bani, niciun grad de putere sau faimă nu ne va oferi vreodată adevărata siguranţă. Până când ne vom da seama de acest lucru, vom continua să ne distrugem mediul înconjurător şi pe noi înşine. Este necesar să schimbăm programarea care spune că siguranţa şi fericirea vin de undeva din exterior. Este necesar să fim dispuşi să punem la îndoială credinţa că serviciul potrivit, relaţia potrivită sau casa potrivită reprezintă răspunsul la problemele noastre. Este necesar să ne schimbăm percepţia asupra lumii. Relaţiile noastre trebuie să se schimbe. Dacă nu ne putem înţelege cu apropiaţii noştri, cum ne putem aştepta să avem capacitatea de a vindeca planeta?!

Ca specie, este nevoie să facem faţă faptului că modelele noastre comportamentale, ideile şi conceptele actuale se bazează în mare măsură pe

programe şi credinţe negative. Nu numai că este necesar să ne schimbăm, dar schimbarea trebuie să fie o transformare radicală şi fundamentală.

Ca să trăim starea de libertate, este necesar să facem o revoluţie fundamentală în gândirea noastră. Adevărata libertate este o stare de fiinţare în care nu mai suntem limitaţi de modelele noastre mentale. Adevărata învăţare începe abia atunci când suntem liberi de programarea robotică ce nu mai este de folos. Devenim propriii maeştri. Nu mai suntem controlaţi de minte; o folosim ca pe un instrument reglat fin, pentru percepţie.

Observăm cum apar gândurile din memorie, cum izvorăşte teama şi învăţăm cum să trăim în prezent, având o reacţie nouă la fiecare situaţie. Atunci suntem liberi să explorăm necunoscutul, astfel transcenzând vechiul sine. Ne descoperim adevăratul Sine – mereu schimbător şi totuşi etern. Ca să ne schimbăm şi să creştem, nu ne mai putem agăţa de siguranţa vechiului sine. Trebuie să mergem şi mai departe. Nu este posibil să ne temem de schimbare şi să mai fim şi liberi. Teama noastră de schimbare se bazează pe programarea din trecut.

Cum ne schimbăm programarea? Care programe sunt benefice creşterii noastre? Ca să răspundem la aceste întrebări este necesar să învăţăm să ne folosim inteligenţa de a privi nemijlocit, în fiecare moment, exact la ceea ce se petrece înlăuntrul şi în afara noastră. Este necesar să învăţăm să fim conştienţi în mod activ în fiecare moment, nu să acţionăm pe baza reacţiilor condiţionate sau a memoriei. Memoria ne este disponibilă ca instrument, atunci când avem nevoie de ea. Ea se află acolo mereu, în întregul ei. Dar nu trebuie să ne domine conştiinţa, dacă dorim să percepem cu claritate.

Sisteme de credinţă

Dacă un program este repetat de suficient de multe ori, având acelaşi rezultat, el devine un sistem de credinţă. Un sistem de credinţă este o colecţie de credinţe bazate pe programe repetate sub formă de obiceiuri. Sistemele de credinţă sunt la fel ca programele de computer, unde fiecare aplicaţie conţine unul sau mai multe programe de bază. Ceea ce ştim despre noi înşine depinde în mare măsură de sistemele de credinţă pe care le-am căpătat. Conştiinţa noastră este umplută cu diferite sisteme de credinţă. Unele dintre ele sunt superficiale şi au un impact minim asupra vieţilor noastre. Altele merg foarte adânc şi formează baza imaginii noastre asupra vieţii. Aşa cum am mai spus, credinţele ne creează realitatea – adică modul în care percepem viaţa.

Există mii de sisteme de credinţă. Doresc să le abordez pe cele mai profunde şi mai bazale, care afectează aproape fiecare fiinţă umană de pe Pământ.

Credinţe bazale

„Nu sunt vrednic/ă." Această credinţă vine exact din centrul vinovăţiei şi produce emoţia ruşinii. Credinţa în nevrednicie datează probabil de la începuturile Creaţiei. Povestea sună cam aşa: Atunci când Dumnezeu l-a creat pe om, i-a dat liber arbitru. Omul şi-a înţeles greşit liberul arbitru, iar acţiunile sale nu s-au mai aliniat cu principiile universale. Prin urmare, el s-a simţit atunci vinovat şi ruşinat de comportamentul său şi s-a considerat nedemn de a primi iubirea lui Dumnezeu.

„Nu sunt suficient de bun/ă." Această credinţă se află în strânsă legătură cu *„Nu sunt vrednic/ă."* Atunci când părinţii sau alţi oameni au avut aşteptări de la noi pe baza sistemelor lor de credinţă, iar noi nu ne-am ridicat la nivelul acelor aşteptări, adesea am adoptat această credinţă. Biserica a avut un rol major aici, prin instaurarea ideii de păcat şi prin faptul că ne-a tot spus că nu ne ridicăm la înălţimea cuvenită. Problema fundamentală se bazează pe credinţa că Dumnezeu pretinde perfecţiune.

„Viaţa este o dezamăgire." Aceasta face de fapt parte din cercul vicios numit „aşteptări/dezamăgire/cinism". În viaţă avem nişte aşteptări cu privire la *ceva*; nu merge aşa cum am sperat; atunci devenim cinici şi ne aşteptăm la eşec în viitor.

„Viaţa este o luptă." Pentru mulţi dintre strămoşii noştri, supravieţiurea părea dificilă. Din cauza ignoranţei în privinţa legilor naturale, opresiunii din partea celorlalţi şi temerii, mulţi dintre noi am renunţat la puterea noastră şi am început să credem că suntem pioni neajutoraţi în jocul de şah al vieţii, luptându-ne cu nişte piedici insurmontabile. Având tehnologia modernă, acum este posibil să asigurăm supravieţuirea fizică pentru toată lumea. Paradoxal, menţinerea credinţei că viaţa este o luptă ne pune în pericol supravieţuirea, deoarece faptul că avem această credinţă conduce la mania muncii şi la stres extrem, în cele din urmă provocând boală şi moarte.

„Nu există destul." Credinţa în sărăcie şi insuficienţă îşi are originea la începutul Creaţiei, atunci când „am căzut din starea de graţie". Prin neînţelegerea liberului arbitru, am uitat că universul era plin de abundenţă şi nelimitat, şi am început să ne percepem ca victime într-un univers ostil. Credinţa în insuficienţă se naşte din credinţa bazală că suntem separaţi de Dumnezeu –sursa abundenţei– şi că realităţile interioară şi exterioară sunt separate una de alta. Unele dintre manifestările obişnuite ale acestei credinţe sunt acumularea, lăcomia şi distribuirea dezechilibrată a bunurilor şi serviciilor – activităţi care creează insuficienţă, de fapt.

Câteva vaci sacre

Următoarele sisteme de credinţă sunt crezute de atât de mulţi oameni, încât sunt privite ca adevăr. Este foarte periculos să accepţi ceva ca fiind adevărul absolut. Foarte adesea, o credinţă poate fi adevărată pe un singur nivel sau dimensiune, dar complet lipsită de semnificaţie pe un alt nivel sau dimensiune. Un exemplu este legea gravitaţiei. Această lege este foarte reală pe Pământul tridimensional, dar în spaţiu are foarte puţină relevanţă. În dimensiunile mai înalte legea gravitaţiei este înlocuită de alte principii, mai puternice. Levitaţia, de exemplu, nu violează legea gravitaţiei; mai degrabă utilizează legi mai înalte care contracarează legea gravitaţiei. Dacă un lucru nu este valabil în orice moment şi la toate nivelele şi dimensiunile, atunci nu este un adevăr absolut.

Printre sistemele de credinţă despre care se crede că sunt adevăruri absolute şi pe care societatea le consideră sfinte se numără:

„Corpul trebuie să îmbătrânească şi să moară." Acest lucru ar fi adevărat dacă legea entropiei ar fi legea supremă a universului, aşa cum pretind unii fizicieni. Totuşi, există o altă lege –principiul regenerării sau negentropia– care contracarează legea entropiei. Indivizii care stabilesc un echilibru între regenerare şi degenerare îşi pot menţine un corp tânăr, sănătos la nesfârşit. Pentru mai multe informaţii despre nemurirea fizică, vezi Capitolul 20.

„Dumnezeu este iubire perfectă şi neschimbătoare." Într-adevăr, este posibil să existe un aspect al lui Dumnezeu care este perfect şi neschimbător, dar, dacă Dumnezeu este tot ce există, atunci El trebuie să crească, să evolueze şi să se schimbe, de asemenea. Dacă am fost creaţi după chipul Lui, atunci trăsăturile şi caracteristicile omului trebuie să fi fost prezente în Dumnezeu la momentul creării omului. Prin urmare, Dumnezeu a fost supărat, trist, temător, gelos şi a mai greşit din când în când. Numai faptul că El ne-a creat, nu înseamnă neapărat că evoluţia Sa s-a încheiat sau că judecarea Lui este încheiată.

„Trebuie să îţi părăseşti corpul pentru a ajunge în Rai." De la bun început, corpul a fost judecat pentru natura sa „josnică". Limitarea nu apare numai din simplul fapt că ai un corp. Apare din cauză că a fost negat un aspect nelimitat al fiinţei tale. Prin uitarea sinelui superior, ţi-ai dat uitării aspectul nelimitat. Acest aspect poate transforma corpul într-un vehicul de lumină ce nu mai este supus principiilor tridimensionale.

„Eu sunt Dumnezeu." Da şi nu. Faci parte din Dumnezeu. Poţi să îţi fuzionezi conştiinţa cu Dumnezeu. Dar eşti şi un suflet individual, un dumnezeu în toată puterea cuvântului, capabil să evoluezi până în punctul în care poţi crea universuri întregi. O afirmaţie mai exactă ar putea fi „Sunt unul din copiii lui Dumnezeu". După percepţia mea în ceea ce priveşte povestea Creaţiei, Tatăl Ceresc şi Mama Divină au dat naştere sufletului tău în acelaşi mod în care părinţii tăi tereştri au dat naştere corpului tău. Cu siguranţă nu spui „Eu sunt tatăl meu pământesc".

„Durerea este inevitabilă." Durerea este rezistenţa faţă de forţa vieţii. De asemenea, este şi un instrument minunat de învăţare. Dacă este acceptată pe deplin, nu mai există rezistenţă, iar durerea este transformată. A fi martir nu înseamnă a accepta durerea. Martirajul este credinţa în sacrificiu; în faptul că, dacă înduri suficient de multă durere, Dumnezeu te va răsplăti în vreun fel. Dumnezeu nu cere durere sau sacrificiu. Dacă îţi iubeşti şi îţi accepţi toate părţile sinelui tău, atunci nu va mai exista durere.

„Nu pot fi fericit/ă tot timpul." Nu este sănătos să pretinzi fericire permanentă. E necesar să accepţi cum te simţi, indiferent de cum te simţi. Dar asta nu înseamnă că este imposibil să fii fericit/ă tot timpul. Credinţa că viaţa trebuie să aibă suişuri şi coborâşuri derivă din vinovăţie. Vinovăţia spune că nu meriţi să fii fericit/ă şi că va trebui să plăteşti pentru plăcerea de care te bucuri. Dacă începi să dai atenţie la ceea ce te coboară după ce ai avut stări înalte, vei vedea că motivele sunt vinovăţia şi teama. Dacă observi cum apare vinovăţia, înainte să se instaureze, o poţi respinge din fiinţa ta. Dacă îţi iubeşti partea temătoare din tine, atunci o poţi include în fericirea ta. Fericirea este starea naturală atunci când toate părţile sinelui tău sunt aliniate.

„Totul este pace şi iubire." Dacă o crezi pe asta, pot să îţi vând un pod[19] foarte ieftin. Pentru majoritatea oamenilor, aceasta este forma de negare care a creat mai multe probleme pe Pământ decât orice altceva. Iluminarea nu vine din acceptarea aspectelor plăcute ale vieţii şi negarea celorlalte. Adevărata iubire acceptă şi întunericul. Nu este nevoie să îmbrăţişezi întunericul şi să îl primeşti în fiinţa ta, dar este nevoie să ai o acceptare plină de iubire a întunericului. Există o diferenţă. Pot să îl iubesc pe beţivul de pe stradă şi să îl văd ca egalul meu, dar nu este nevoie să beau cu el. Dacă nu am nicio judecată sau negare înlăuntrul meu, întunericul devine pur şi simplu un contrast; un dans al dualităţii, mai curând decât ceva rău de care trebuie scăpat. Adevăratul rău este însăşi negarea.

---

[19] Expresie prin care se sugerează cuiva că este naiv. Provine de la nişte escrocherii făcute la începutul secolului 20, când unii infractori propuneau turiştilor bogaţi cumpărarea podului Brooklyn. n. tr.

Permite-mi să împărtăşesc cu tine o întâmplare ce se bazează pe o experienţă reală, pe care am avut-o în 1991. Îmi exploram furia, care fusese îngropată sub multe straturi de negare şi tocmai ieşea la suprafaţă. M-am scufundat din ce în ce mai adânc în furie, până când am putut să mi-o imaginez ca pe o masă neagră-roşiatică de energie clocotindă, pulsândă. Apoi am privit şi mai adânc şi am văzut un şarpe cu două capete. Un cap era negru; celălalt era alb.

Am întrebat şarpele cine este el, iar capul cel negru a răspuns: „Eu sunt Pan, zeul Paradisului". Apoi, cel alb a răspuns şi el: „Iar eu sunt Satan". Am fost şocat. Tocmai, mă aşteptam ca şarpele cu capul negru să fie Satan – la urma urmelor, toată lumea ştie că răul este negru, iar binele este alb. Dar când am ascultat mai departe, povestea începea să capete sens. Pan, şarpele negru, era plin de furie. El îndesase, suprimase, reprimase şi negase timp de eoni întregi, şi era disperat să îşi exprime frustrarea de a fi ţinut închis. Devenise atât de comprimat din cauza lipsei de exprimare, încât era lipsit de lumină.

Satan, şarpele alb, era cauza suprimării lui Pan. Satan era imperturbabil, calm şi detaşat, şi a spus „totul este lumină şi iubire". Negarea este cea care creează separarea, iar Satan reprezintă negarea.

Încă o notă: Fundalul acestui scenariu cu şarpele cu două capete avea o culoare opacă, neutră. Mi s-a spus că acest fundal era corpul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este complet neutru. El nu se luptă cu întunericul folosind lumina, sau cu lumina folosind întunericul; El pur şi simplu *este*.

Conflictul

Ce este conflictul? Cum ia naştere? Care sunt efectele sale? Ca să înţelegem pe deplin aceste întrebări, este necesar să privim foarte profund în sine. Conflictul se iscă atunci când două sau mai multe părţi ale sinelui nu se află în aliniere. Cu alte cuvinte, sinele s-a fragmentat şi s-a separat în diferite părţi care se află în opoziţie sau care nu se armonizează una cu alta. Această fragmentare are loc atunci când ne negăm o parte din noi înşine sau adoptăm credinţe, idei şi concepte care nu reprezintă natura noastră reală.

Cea mai obişnuită formă de conflict implică judecarea sentimentelor şi a emoţiilor. Există trei etape în acest proces. Prima: apare o situaţie ce declanşează o emoţie negativă. În continuare, judecăm că emoţia este indezirabilă. În final, ne judecăm pe noi înşine pentru că am simţit emoţia negativă.

Dacă ne asumăm întreaga responsabilitate pentru emoţia negativă şi o folosim ca pe o ocazie de a ne da seama de programarea şi condiţionarea noastră, atunci avem o posibilitate mai mică de a deveni victimele etapelor a

2-a şi a 3-a. De exemplu, următoarele afirmaţii implică emoţii negative, în care persoana nu îşi asumă întreaga responsabilitate pentru sentimente:

„Ea mă supără."
„Mă deprimă să fiu singur."
„Îmi e silă de el."

Asumarea responsabilităţii pentru aceste sentimente începe cu reformularea gândurilor, cam în acest mod:

„Mă simt supărat atunci când ea se află în preajmă."
„Mă simt deprimat atunci când sunt singur."
„Simt silă şi oboseală atunci când mă aflu în preajma lui."

Reamintirea faptului că noi ne creăm propria experienţă este întotdeauna primul pas spre vindecare.

Rădăcina conflictului

Conflictul apare dacă ne judecăm emoţiile şi ne judecăm pe noi înşine pentru faptul că le simţim. De exemplu, dacă ne simţim supăraţi atunci când ea se află în preajmă, am putea trage atunci următoarele concluzii:

„Supărarea este ceva rău."
„Este greşit să te simţi supărat."
„Nu ar trebui să mă simt astfel."

Apoi, este posibil să ne fragmentăm mai departe, printr-o judecare secundară:

„Nu sunt o persoană bună, pentru că mă supăr mereu pe ea."
„Trebuie că sunt varză, de mă enervez aşa."
„Trebuia să fiu fericit."

Acum, partea din noi care se simte supărată se află în conflict cu partea din noi care ne judecă pentru faptul că suntem supăraţi.

Acest lucru este foarte important, astfel că doresc să folosesc un alt exemplu. De data aceasta, să folosim depresia. Să presupunem că te simţi deprimat/ă atunci când eşti singur/ă. Acest program sună cam aşa:

„Nu este sănătos să nu am companie. Înseamnă că nu am pe cine să mă

bazez ca să îmi asigure confortul şi că nimeni nu are grijă de mine. Prin urmare, sunt nefericit/ă, pentru că doresc ca lucrurile să fie altfel decât sunt acum."

Acest program este declanşat de situaţii exterioare şi presupune condiţionarea din partea societăţii şi a părinţilor, precum şi din partea experienţei din trecut – ne amintim că eram mai fericiţi atunci când aveam prieteni în preajmă. Aşadar, ne raportăm experienţa din prezent la un punct de referinţă din trecut.

În acest moment, în loc să înţelegem şi să lucrăm cu acest program pentru a stimula vindecarea, poate fi declanşat un alt program, care ne aruncă şi mai mult în depresie:

„Nu ar trebui să mă simt deprimat/ă. Nu este bine să mă simt aşa. Ceva este în neregulă cu mine. Îmi doresc să fiu fericit/ă şi totuşi nu sunt, astfel că nu mă plac aşa cum sunt."

Vezi ce se întâmplă aici? Afirmaţia „Nu îmi place de mine" implică faptul că „eu" şi „mine" sunt două entităţi separate. În realitate nu sunt două, dar această judecare creează divizare şi separare în cadrul sinelui. Ori de câte ori judeci un sentiment sau un gând, îl separi de restul fiinţei tale. În loc ca pur şi simplu să te simţi trist/ă, tu te gândeşti la tristeţea ta ca la ceva separat de tine. „Eu şi sentimentele mele", „tu şi gândurile tale" etc.

Figura 4.4 de la pagina 80 arată clar această divizare între „ceea ce este" şi „ceea ce ar trebui să fie".

Încheierea conflictului

Ce este acest sine pe care îl numesc „eu"? Este oare ceea ce sunt în realitate sau este o colecţie de experienţe, idei, concepte şi informaţii din trecut? Cum este posibil ca acest sine să fiu eu, în realitate?

Ca să încheiem conflictul, să aruncăm din nou o privire la divizarea sinelui. Cum a apărut această divizare? Ştim că prin judecarea părţilor sinelui se creează separare şi fragmentare. Aşadar, de ce judecăm?

Pe parcursul evoluţiei, mintea noastră raţională s-a dezvoltat şi a devenit o entitate enormă, complexă. Scopul ei este de a clasifica, disemina şi ordona realitatea în moduri care să ne sprijine creşterea, ca fiinţe umane. Pe măsură ce evoluăm în dimensiuni mai înalte, totuşi, nu putem rămâne blocaţi în procesul intelectual, logic. Este necesar să dezvoltăm modalităţi noi de abordare a vieţii. Mintea noastră raţională categoriseşte şi compară, punând ordine în iraţionalitate şi haos. Evident, acest lucru este necesar, dar Sinele

mai profund nu funcționează astfel. În noi se află un alt tip de inteligență, care înțelege informațiile instantaneu, fără să fie nevoie să pună în ordine toate detaliile. Aceasta este înțelepciunea sufletului, care poate vedea cele două părți ale conflictului și poate elabora o soluție reală.

Atunci când privim procesul conflictului de la nivelul inteligenței superioare, vedem cinci etape:

1) Apare o situație care declanșează un program.
2) Este generat un gând, de către mintea rațională.
3) Programul și gândurile rezultate nu sunt în armonie cu situația. Cu alte cuvinte, situația este judecată ca fiind indezirabilă.
4) Rezultă o stare de conflict. Avem „ar trebui să fie" în loc de „ceea ce este".
5) Rezultă o emoție negativă, care apoi este judecată, iar procesul se repetă.

Observi cum acest proces în cinci etape ne ține blocați în memorie? Permanent ne comparăm experiența din prezent cu cea aflată în memorie sau cu cea imaginată în viitor. Blocarea în cadrul memoriei creează teama de necunoscut. Prin urmare, ego-ul instituie mecanisme pentru a se proteja. Teama se naște din cauză că lumea noastră este amenințată de idei, concepte și credințe care nu sunt în armonie cu viziunea noastră despre cum „ar trebui" să fie lucrurile. Atunci când viața nu este în acord cu conceptul nostru de „ce ar trebui să fie", devenim temători și înstrăinați față de ceilalți. Atunci emitem o energie nearmonioasă și vibrații negative.

Și totuși, știm că „ar trebui" să fim armonioși. Luăm acest ciclu de la capăt. Acesta este unul dintre marile paradoxuri. Vedem că trebuie să punem capăt conflictului, și totuși există conflict. Astfel, dezvoltăm o teamă de conflict. Decidem că este ceva rău; ceva de care trebuie să scăpăm. Nu ar trebui să avem conflict, pentru că acesta produce negativitate. Astfel, am judecat conflictul și negativitatea rezultată.

Procesul este perpetuat la nesfârșit. Teama continuă să declanșeze și mai multe programe, care declanșează și mai multe gânduri, care declanșează și mai mult conflict. Și tot așa, până când vedem absurditatea acestui proces. Atunci când încercăm să ieșim din acest cerc vicios, devenim frustrați și neliniștiți, iar acest lucru continuă procesul, deci, în mod clar, este nevoie de o abordare diferită. Nu putem pune capăt conflictului prin a încerca să scăpăm de el, să ne eliberăm forțat sau să îl suprimăm. Și nu ne putem folosi nici mintea rațională pentru a încerca să punem capăt conflictului. În loc de asta, este necesar să ne focalizăm întreaga atenție asupra sa – nu să ne înecăm în el, ci să curgem odată cu el, să îl trăim și să îl acceptăm ca atare. Aceasta nu înseamnă să spui „Iată teama. N-o să scap de ea toată viața, așa că aș putea să mă bucur de ea." Nu. Pur și simplu examinează-o – privește la

teamă fără să fii un observator disociat de ea. Devino teama. Tu ai creat teama, programul şi conflictul. Fii una cu ea. Iar în unime nu există divizare sau separare.

Pe scurt, atunci când vezi întregul proces în timp ce acesta se desfăşoară, sunt prezente conştienţa neselectivă şi înţelegerea instantanee. Această conştienţă întrerupe cercul vicios şi rămânem, pur şi simplu, cu o experienţă. Nu este rea sau bună, ci pur şi simplu *este*.

Figura 4.4 – Conflictul şi divizarea în cadrul Sinelui

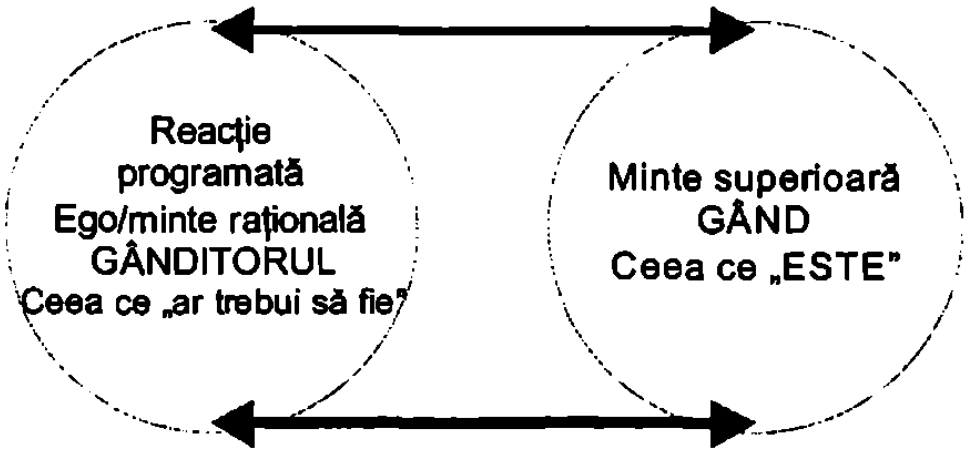

Această persoană crede că viaţa ar trebui să fie în conformitate cu modelele şi idealurile sale. Îşi neagă permanent sentimentele şi gândurile atunci când acestea nu sunt în acord cu modelul său de realitate.

Figura 4.5 – Unitatea în cadrul Sinelui

Limbajul iubirii. Această persoană vede conflictul în timp ce el apare, curge odată cu el şi, prin urmare, acesta este dizolvat. „Gânditorul" devine „gândul". Aceasta se realizează prin aceeptarea a „ceea ce este".

Cauza problemelor lumii este separarea şi divizarea dinlăuntrul fiinţei noastre. Această divizare se manifestă sub forma credinţei că lucrurile ni se întâmplă dincolo de posibilitatea noastră de a le controla. Am fost condiţionaţi să credem că sentimentele şi gândurile sunt evenimente exterioare provocate de situaţii exterioare. Ne proiectăm gândurile şi sentimentele în afară şi vedem o reflexie în lumea exterioară; o oglindă a propriei noastre conştiinţe. Apoi uităm că noi suntem cei care am creat reflexia şi dăm vina pe lume. Credinţa în separare se manifestă sub forma credinţei că lumea este separată de noi. În realitate, noi suntem lumea. Dacă respingi o parte a lumii, atunci respingi o parte din tine. Dacă respingi orice parte din tine, atunci nu te poţi iubi pe tine însuţi/însăţi. Dacă nu te iubeşti, atunci nu poţi să iubeşti lumea şi să reprezinţi o forţă pozitivă în ea.

Atunci când înţelegi natura conflictului din cadrul sinelui şi pui capăt divizării interioare şi exterioare, devii o forţă puternică a vindecării.

Capitolul 5
Mintea

Mintea este instrumentul spiritului şi puntea către suflet. De asemenea, ea are şi rolul de a percepe şi de a proiecta realitatea. Interfaţa sa cu corpul fizic este creierul – un biocomputer enorm care transmite mesajele mentale înspre şi dinspre corp. Mintea este principalul agent al Creaţiei. Produsul activităţii sale este gândul, pe care îl generează fie prin intermediul memoriei (stocare subconştientă), fie prin supraconştient (aspectul creator al său). Mintea superioară controlează facultăţile psihice, intuitive şi imaginative, în timp de mintea inferioară (ego-ul) controlează funcţiile raţionale, intelectuale şi logice. Mulţimea minţilor superioare şi inferioare ale tuturor fiinţelor umane se numeşte *mintea colectivă* sau *mintea rasei.*

Aspectele minţii

Subconştientul colectiv

În mintea rasei se află subconştientul colectiv. (Prefer termenul „subconştient" în loc de „inconştient" pentru că „sub-" înseamnă *dedesubtul suprafeţei*, ceea ce este mai exact.) În timp ce fiecare fiinţă umană are un subconştient individual ce stochează toate experienţele de viaţă, întregul omenirii posedă un subconştient ce stochează toate experienţele vieţii omenirii. Imaginează-ţi, pentru un moment, că ai un computer personal dotat cu hard-disc. Informaţia de pe disc este analogă cu subconştientul tău personal. Datele pe care le aduci pe ecran, de pe disc, reprezintă informaţia adusă în mintea conştientă din subconştient.

Acum, să presupunem că PC-ul tău se află în legătură cu mii de PC-uri din ţară (printr-un modem sau prin intermediul unei reţele). Aceste PC-uri sunt apoi legate la un dispozitiv principal de stocare (sau server de reţea) ce conţine o memorie mult mai mare decât discul tău. Datorită faptului că discul tău şi discul serverului sunt legate electronic, toate informaţiile sunt disponibile la o simplă apăsare pe taste. Trucul este că trebuie să ştii pe ce tastă să apeşi. Fără cunoştinţele necesare, nu vei putea să aduci informaţii de pe discul serverului în computerul tău personal.

Arhiva akashică

Putem să ducem această idee mai departe şi să sugerăm că subconştientul colectiv, ca parte a minţii rasei, este conectat cu un sistem mult mai vast de informaţii, care cuprinde întregul univers şi toate formele de viaţă din el. Acest sistem principal de stocare este numit *arhiva akashică*. În akashic se află înregistrări ale fiecărui gând, sentiment şi experienţă a sufletului de la începutul Creaţiei.

Mintea Universală

Înregistrările akashice fac parte din Inteligenţa Infinită, sau Mintea Universală, care conţine toată cunoaşterea, de la toate nivelele şi dimensiunile. Aceasta este Mintea lui Dumnezeu, care are atât un aspect personal, cât şi unul impersonal. Aspectul impersonal seamănă foarte mult cu un computer gigantic, care ordonează tot ce face parte din Creaţie sub formă de şabloane şi planuri de detaliu. Acesta conţine codurile ARN/ADN, structurile atomice şi structurile subatomice care determină ce tip de viaţă va evolua pe o planetă dată. Mai multe informaţii despre arhivele akashice şi Mintea Universală se găsesc în Capitolul 10, „Dimensiunile".

Computerul Minţii Universale

Computerul Minţii Universale (CMU) conţine toate cunoştinţele (datele), programele (credinţele) şi energia (inteligenţa) necesare pentru a crea orice/absolut toate lucrurile. Înlăuntrul fiecărui suflet individual se află o reprezentare holografică a CMU. Această miniatură individuală a CMU este divizată în trei „subsisteme": supraconştientul, conştientul şi subconştientul. De aici înainte, termenul „minte" se va referi la totalitatea acestor trei subsisteme ale unui individ. Aşa cum poţi vedea în figurile următoare, am inclus mai multe modele ale minţii şi diferitele sale moduri de filtrare a informaţiei.

Modele ale minţii

Cel mai util model al minţii pe care l-am găsit este clepsidra (Figurile 5.1a până la 5.1d). Am folosit patru diagrame diferite pentru a ilustra acest lucru, deoarece simt că este util să putem vedea ideile abstracte din multe unghiuri. În aceste modele, informaţiile de la CMU intră în mintea supraconştientă şi este filtrată în zona gâtului clepsidrei (mintea conştientă). Porţiunea de informaţii acceptată de mintea conştientă este stocată în akashic

ca experiență a sufletului, iar porțiunea respinsă sau negată de către mintea conștientă se duce în subconștient ca experiență suprimată sau negată. Dacă informația este benefică pentru creșterea sufletului, dar este ignorată sau suprimată, ea pătrunde în programarea subconștientă și se amestecă printre programele (credințele) existente acolo.

Figura 5.1a – Planul conștiinței (modelul clepsidrei)

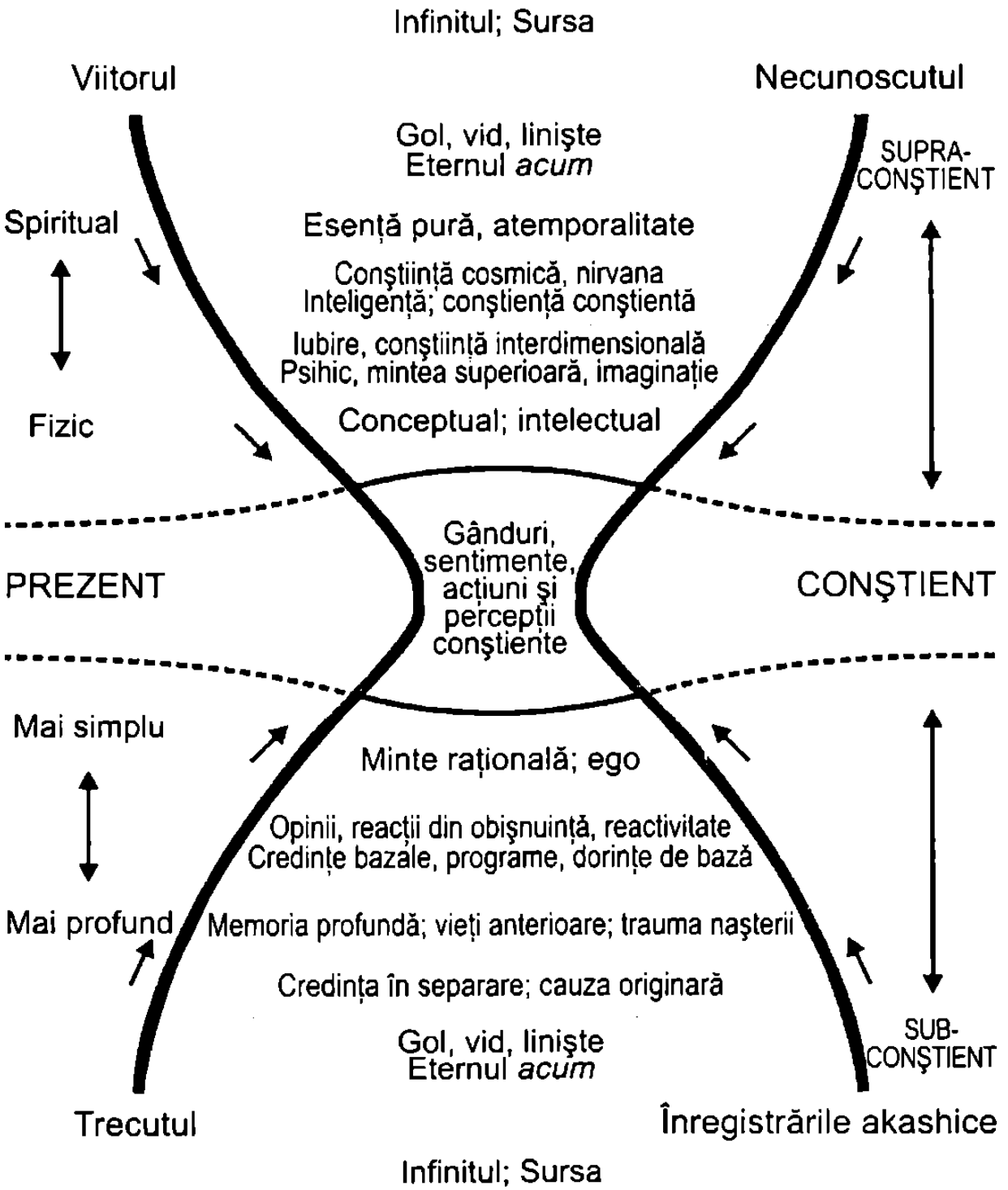

Figura 5.1b – Modelul oului

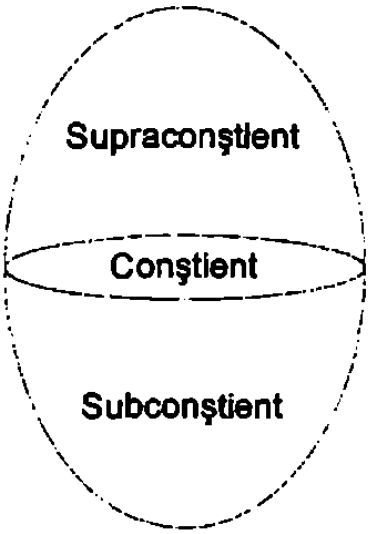

Figura 5.1c – Clepsidra mică

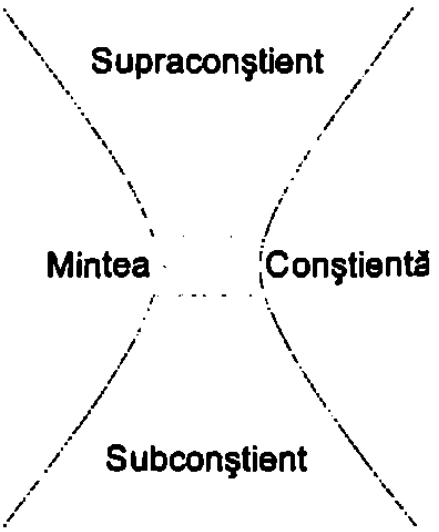

Figura 5.1d – Analogii cu banda de frecvenţe

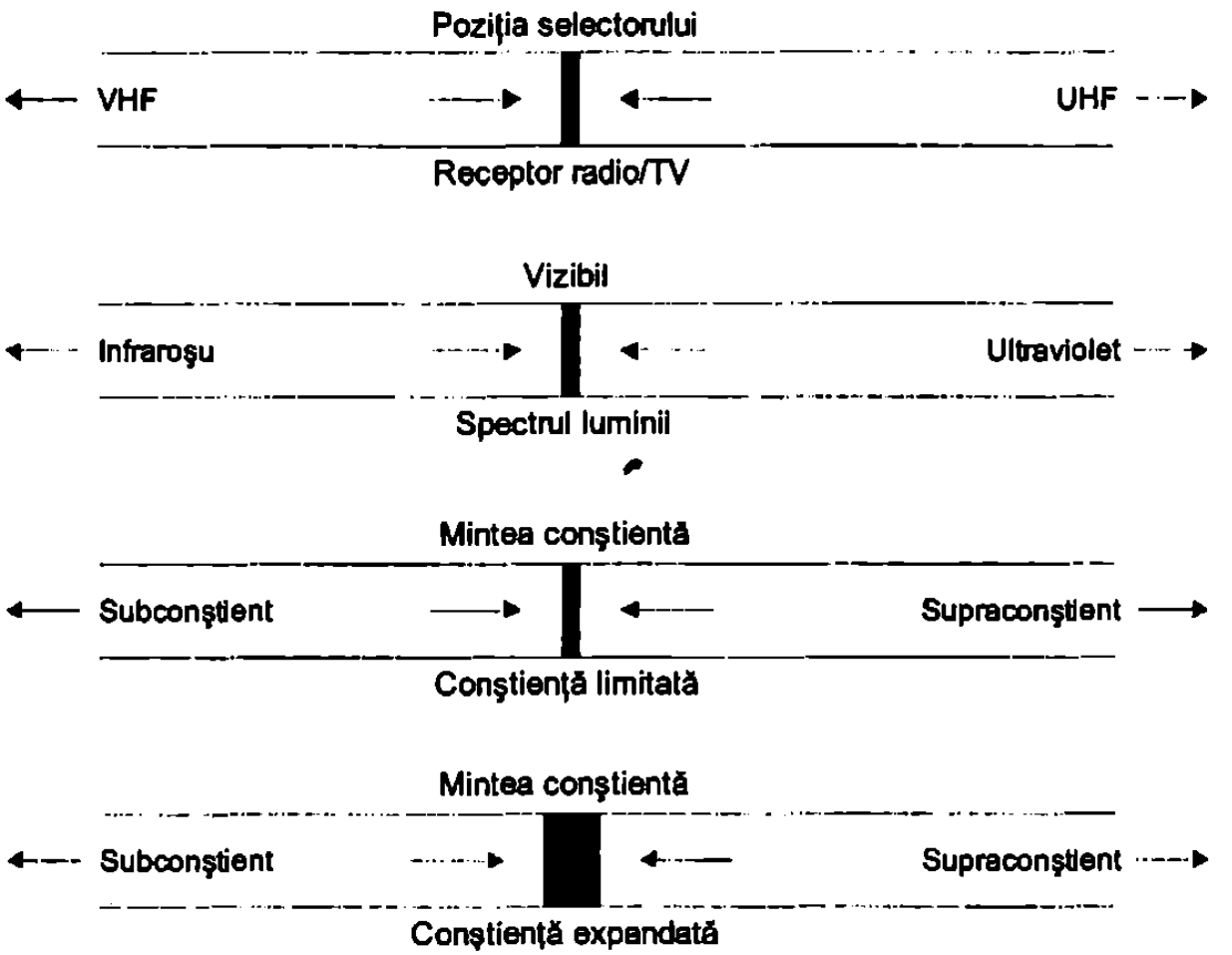

Toţi stimulii exteriori (experienţa terestră) intră simultan în cele trei

regiuni ale minţii şi sunt filtraţi în funcţie de: (**a**) dorinţa de experienţă, a sufletului; (**b**) protecţia sufletului; şi (**c**) programele rezidente în subconştient. Opţiunea (a) implică faptul că sufletul îşi atrage spre el experienţele pe care doreşte să le aibă, pe baza modelului său de realitate. Opţiunea (b) protejează mintea sufletului de supraîncărcarea cu informaţie. De exemplu, anumite funcţii corporale autonome, cum ar fi pulsaţia inimii, pot fi independente de mintea conştientă, astfel încât aceasta să îşi poată concentra atenţia la ceva mai relevant pentru creşterea sufletului. Mecanismul de protecţie al minţii filtrează şi experienţele care pot vătăma corpul fizic sau emoţional. Opţiunea (c) este punctul în care are loc reactivitatea. Stimulii exteriori declanşează o reacţie programată, pe baza condiţionării din subconştient.

Unelte pentru expandarea minţii

Înainte să putem explora mintea superioară, este necesar să ne putem expanda conştiinţa. Prin urmare, îţi sugerez să încerci tehnicile următoare de expandare a minţii. În plus faţă de tehnicile prezentate mai jos, în Anexă se află încă o serie de exerciţii detaliate.

Relaxarea şi concentrarea

Sunt sigur că ştii destul de bine ce este relaxarea. Cel puţin fizic. Dar cum rămâne cu relaxarea mentală? Ce se întâmplă atunci când corpul fizic este relaxat, iar mintea, nu? Cel mai probabil, te vei afla în derivă, printre gânduri aleatoare, apoi îţi vei alege o destinaţie şi vei porni în acea direcţie. Destul de curând eşti scufundat/ă într-un anumit angrenaj al gândurilor.

Adevărata relaxare are loc atunci când mintea este lăsată să plutească fără o ţintă anume, fără să fie forţată să se concentreze într-o anumită direcţie. Este importantă atât relaxarea, cât şi concentrarea, în funcţie de ţelul procesului tău de conştientizare.

Meditaţia

Ceea ce trece drept meditaţie este de obicei o formă de concentrare şi disciplină mentală. Meditaţia reală are loc atunci când mintea devine tăcută şi nemişcată. Mintea meditativă este tăcută, dar vigilentă. Ea vede gândul atunci când acesta se iveşte, fără să fie controlată de el. Cum se linişteşte mintea? Forţarea, controlarea sau rezistenţa faţă de activităţile minţii nu fac decât să îi intensifice activitatea. Nu poţi fi liniştit dacă te gândeşti „Trebuie

să îmi reduc gândurile la tăcere." Ai încercat vreodată să nu te gândeşti la un elefant roz? Pentru a realiza meditaţia reală, trebuie să folosim o metodă indirectă de liniştire a minţii. Trebuie să păcălim mintea astfel încât aceasta să treacă dincolo de ea însăşi. O metodă de a face acest lucru este să punem întrebări „imposibile", adică întrebări la care intelectul nu poate răspunde adecvat, cum ar fi „Cine sunt eu?" sau „Cine pune întrebarea?" Unul dintre exerciţiile din Anexă conţine câteva întrebări imposibile. În strânsă legătură se află parabola imposibilă, sau „koan"-ul. Koan-urile şi întrebările imposibile sunt folosite adesea în practica zen, pentru a păcăli mintea să se liniştească.

Metoda ultimă de meditaţie este, pur şi simplu, conştienţa pură. Aceasta necesită o doză extraordinară de relaxare, concentrare şi conştienţă neselectivă, şi de obicei este obţinută după mulţi ani de auto-explorare. Implică aptitudinea de a urmări pe de-a-ntregul fiecare nuanţă de gând sau sentiment în timp ce acestea apar, şi de a le înţelege în totalitate. Marele filozof oriental J. Krishnamurti a predat acest procedeu, chiar dacă numai câţiva elevi au reuşit să îl realizeze. Totuşi, conştienţa pură nu se obţine prin adoptarea unei metode sau filozofii. Se obţine numai prin rezolvarea tuturor distragerilor minţii cauzate de o procesare incompletă sau de probleme psihologice.

Dacă îţi urmăreşti angrenajul conştiinţei, vei descoperi că, după perioade scurte de linişte, cele mai obişnuite gânduri care apar se referă la probleme emoţionale sau fizice nerezolvate. Poate îţi aminteşti de faptul că şeful tău te-a criticat ieri şi îţi doreşti ca tu să fi reacţionat altfel. Sau, dacă eşti şomer, este posibil să începi să contempli căutarea unui serviciu. Destul de curând, în loc de a medita, te trezeşti că îţi imaginezi toate scenariile posibile care ar putea rezulta din interviul de mâine, pentru serviciu.

Ca să obţii conştienţa pură, este necesar să fii capabil/ă să echilibrezi conştienţa neselectivă cu conştienţa selectivă. În această lume (chiar dacă trăieşti pe vârful muntelui) vor exista mereu activităţi care necesită conştienţa selectivă. Adevărata cheie este capacitatea de a porni şi opri mintea selectivă, la voinţă. Dacă îţi stabileşti o oră pe zi pentru meditaţie, vei vrea să îţi petreci acea oră în starea de conştienţă neselectivă. Dar dacă ai probleme nerezolvate, atunci cu siguranţă că vei petrece această oră ocupându-te de acele probleme. Aceasta este o condiţie obligatorie şi preţioasă pentru obţinerea conştienţei pure.

Conştienţa pură se obţine atunci când îţi exprimi liber gândurile şi sentimentele pe măsură ce ele apar, în acelaşi timp fiind capabil/ă să le înţelegi dintr-un punct de vedere al conştienţei neselective. Aceasta înseamnă că, dacă te simţi rănit/ă, exprimi acest lucru fără rezerve, în loc să îl suprimi. Nu este întotdeauna uşor, în special în societatea noastră de azi. În

trecut, studenţilor serioşi ai meditaţiei le era recomandată adesea o viaţă monahală. Redu sau elimină cât mai multe resposabilităţi lumeşti şi, astfel, îţi vei mări şansele de a trăi într-o stare de conştienţă neselectivă.

Astăzi, în majoritatea cazurilor, o viaţă monahală nu mai este necesară, şi nici măcar recomandabilă pentru cei mai mulţi oameni. Avem nevoie să trăim viaţa deplin, sub toate aspectele ei. Chiar dacă obţinem numai cinci minute pe zi de conştienţă neselectivă, înseamnă totuşi că ne aflăm departe pe calea spre iluminare.

Disciplina

Sensul de bază al termenului disciplină este „a învăţa". Aceasta nu înseamnă să îţi baţi mintea ca să te asculte ori de câte ori se gândeşte la sex, iar tu încerci să meditezi. Mai curând, înseamnă să înveţi despre tiparele tale mentale şi emoţionale, observând distragerile, şi să îţi creezi un mediu care să te ajute să îţi explorezi sinele. Acest mediu poate implica faptul de a sta câte 30 de minute, de două ori pe zi în postura lotus, sau nu. Adesea, atunci când începi să meditezi, este util să creezi o structură, adică la aceeaşi oră în fiecare zi, în aceeaşi postură etc.

La urma urmelor, vrei să ajungi mai flexibil/ă, totuşi. Pentru mine, meditaţia este o disciplină interioară ce are foarte puţin de a face cu structura exterioară. Cu siguranţă că este mai uşor să linişteşti mintea dacă nu rulează o mie de comisioane de afaceri în fiecare oră. Dar nu este imposibil. Este posibil chiar să te afli în meditaţie şi să porţi o conversaţie cu cineva. De fapt, atenţia totală este cheia principală a unui bun ascultător. Dacă asculţi la altul cu întreaga ta fiinţă, observi toate detaliile conversaţiei; modul în care îşi mişcă mâinile, nuanţa pielii sale, cuvintele din spatele vorbelor etc. Atunci când vezi întreg tabloul din spatele a ceea ce spune acea persoană, poţi da replici mai bune. Răspunsul dat dintr-o stare de linişte interioară este unul complet. Dacă eşti prea ocupat/ă gândindu-te ce vei spune în continuare, înseamnă că nu te afli în starea de conştienţă neselectivă.

Chiar dacă discuţi un subiect practic sau foarte tehnic, poţi să intri şi să ieşi din meditaţie, în funcţie de reacţia necesară. Un intelect foarte antrenat poate să proceseze date şi cifre foarte repede, iar apoi să intre din nou în starea de linişte, până data viitoare când activitatea este iarăşi necesară.

Un bun prieten de-al meu numeşte acest proces „echilibrarea timpului liniar cu timpul momentan". Timpul liniar este dimensiunea intelectului şi a conştienţei selective; timpul momentan reprezintă domeniul minţii superioare şi al conştienţei neselective.

Conştienţa psihică

Deşi psihicul este un nivel de conştienţă, pentru uşurinţă vom defini diferitele funcţii psihice ca parte a minţii superioare. Conceptul minţii partajate (subconştientul colectiv şi supraconştientul colectiv) explică modul cum funcţionează psihicul. În Figura 5.2a, vedem „Roata Vieţii" – un mod de a reprezenta Unimea tuturor fiinţelor.

Figura 5.2a – Roata Vieţii

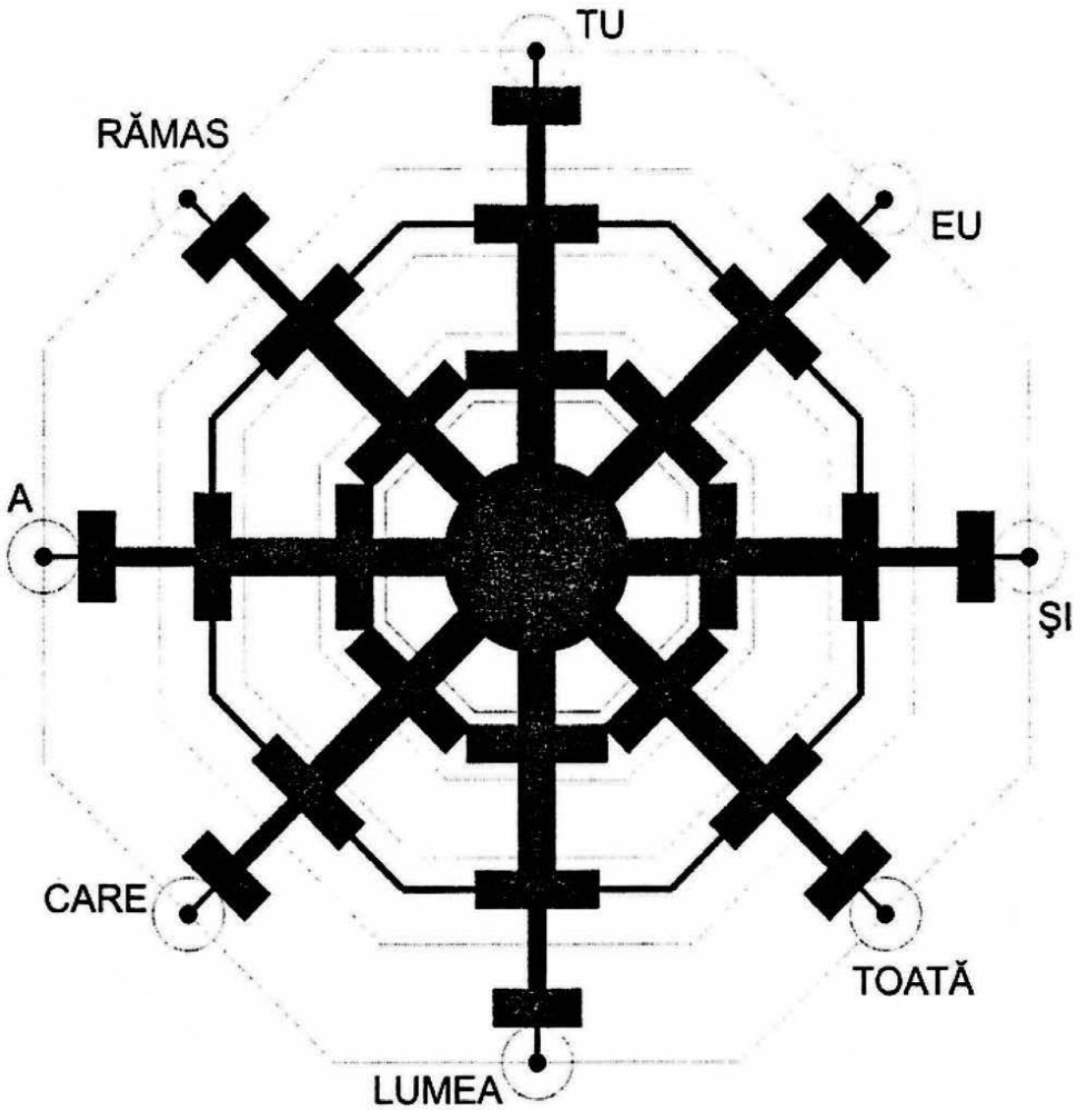

Cu cât cineva merge mai adânc în Sine, cu atât mai multă informaţie este împărtăşită cu colectivul. În planurile mentale mai înalte, sufletele au acces la informaţii ce nu sunt disponibile simţurilor fizice.
(NOTĂ: termenul „psihic" nu trebuie confundat cu „intuitiv". „Psihic" se referă la un proces mental de percepţie, în timp ce intuiţia este un proces

orientat spre a simți.)

Atunci când vom privi în detaliu la tărâmurile psihice, mai târziu în acest capitol, vei vedea exact cum sunt accesate și comunicate aceste informații.

Figura 5.2b – Țesătura energiei

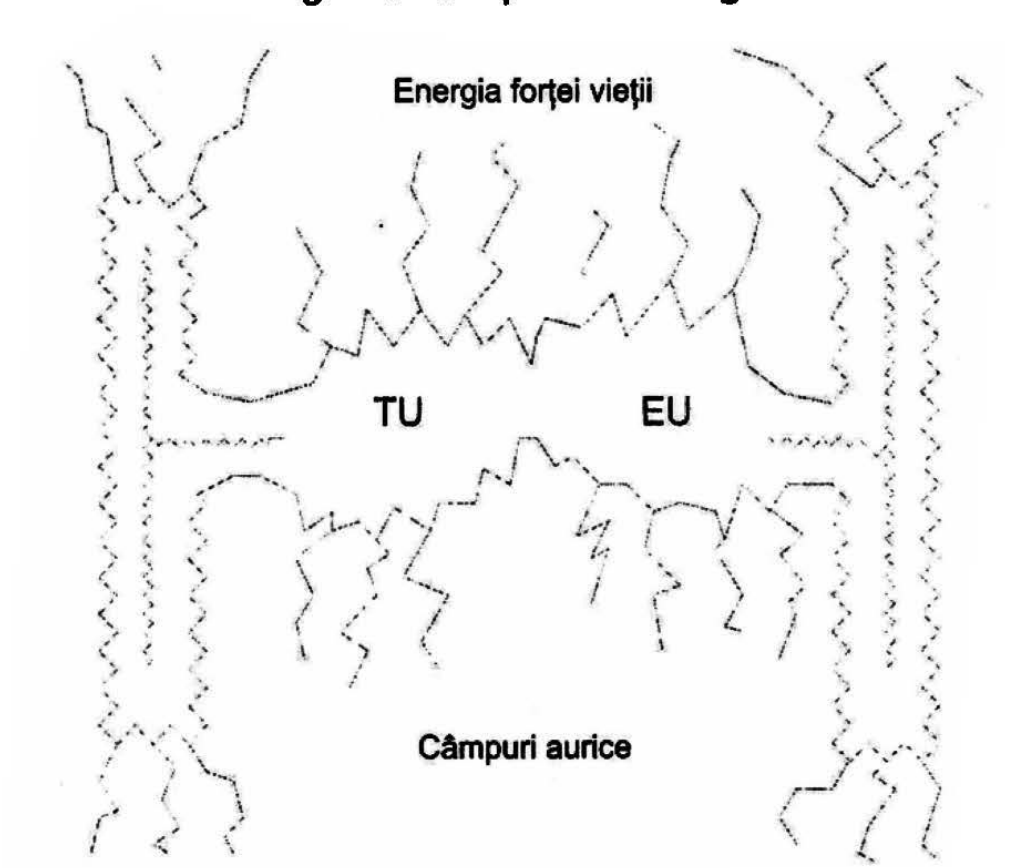

Intuiția

Conștiența psihică este o calitate a spiritului, sau polul masculin al Creației. Intuiția este o calitate a voinței, sau polul feminin. Conștiența psihică este percepută, iar intuiția este simțită. Cele trei chakre inferioare sunt folosite pentru a intui; cele trei chakre superioare sunt folosite pentru a percepe psihic. Chakra a 4-a (inima) este folosită în ambele scopuri. Vezi Capitolul 10 pentru mai multe informații despre chakre.

Oamenii intuitivi au o mare cunoaștere, dar nu este cunoaștere mentală, ci este o cunoaștere mai profundă. Atunci când sunt întrebați cum de știu, ei vor răspunde „– Am o intuiție". Aceasta este o referință la plexul solar, sau chakra a 3-a, unde își are sediul intuiția. Prin contrast, funcțiile psihice tind să corespundă cu un punct aflat între sprâncene, numit de obicei „al treilea ochi". Deși intuiția este considerată o calitate feminină, cu siguranță că și bărbații sunt la fel de capabili să își dezvolte intuiția. Și cu siguranță că femeile pot fi, și sunt adesea, foarte buni clarvăzători.

Descrierea funcţiilor psihice şi intuitive

Paragrafele următoare descriu în detaliu unele dintre căile cele mai obişnuite prin care informaţiile sunt primite în mod psihic şi intuitiv. Unele dintre acestea pot să nu reprezinte noutăţi pentru mulţi dintre cititori, dar sper să arunce o lumină nouă asupra proprietăţilor şi funcţiilor minţii superioare şi voinţei.

Proiecţia mentală

Proiecţia mentală se referă la capacitatea de a proiecta o imagine holografică proprie prin spaţiu şi timp, pentru a obţine informaţii de la distanţă. Există diferite grade ale proiecţiei mentale. Poţi proiecta numai imaginea corpului tău mental, astfel încât prin clarviziune să vezi evenimente şi situaţii care se desfăşoară altundeva în lume sau în univers. Sau poţi să îţi proiectezi o copie întreagă a corpului tău fizic prin planurile mentale şi să „apari" în altă locaţie. A nu se confunda cu bilocaţia, care este în realitate crearea unui alt corp fizic într-un alt timp sau spaţiu fizic.

Proiecţia mentală este folosită de obicei în conjuncţie cu alte tehnici, cum ar fi vindecarea psihică. În metoda de autocontrol Silva există un exerciţiu în care participanţii se proiectează mental la o locaţie aflată la distanţă şi percep prin clarviziune problemele de sănătate ale unui individ pe care nu l-au întâlnit niciodată. Apoi au opţiunea de a executa „vindecarea la distanţă", subiect pe care îl vom acoperi în continuare.

Atunci când începi să te proiectezi mental, este posibil să simţi că inventezi imaginile care îţi apar în minte. În unele cazuri, este posibil chiar să faci acest lucru. După un pic de practică, totuşi, vei fi capabil/ă să faci diferenţa între imaginile interioare şi percepţiile exterioare. Dacă nu eşti un clarvăzător antrenat, poţi pur şi simplu să simţi dacă informaţiile sunt corecte sau nu prin ceea ce simţi în corpul tău. În Metoda Silva, pentru verificarea exactităţii se foloseşte o persoană „martor" (sau terţă partidă) – adică o persoană ce o cunoaşte pe persoana care este verificată. Majoritatea oamenilor este capabilă să funcţioneze cu o exactitate de cel puţin 80%, după o scurtă perioadă de antrenament.

Cheia proiecţiei eficiente este destinderea activităţii Beta a creierului prin meditaţie şi relaxare, şi prin simpla focalizare a atenţiei asupra obiectivului de perceput. Există anumite declanşatoare şi asociaţii care înlesnesc acest lucru, cum ar fi vizualizarea unui proiector de film în ochiul minţii tale şi plasarea persoanei sau obiectului în dreptul acestuia. Este mai uşor să percepi cu acurateţe dacă în mod conştient nu ştii nimic despre persoana sau obiectul care este perceput. Dacă ai cunoştinţe preconcepute

despre un lucru, acest fapt tinde să te distragă de la capacitatea de a te proiecta, deoarece majoritatea oamenilor tinde să se îndoiască de validitatea informaţiilor dacă acestea nu sunt în acord cu amintirile sau cunoştinţele lor exterioare.

De obicei, informaţiile obţinute fizic sunt mai puţin exacte decât informaţiile percepute psihic. Adesea, informaţiile psihice sunt adevărate la un nivel mai profund decât informaţiile obţinute în mod fizic. De exemplu, poţi şti despre John Public că este un tip obişnuit, simpatic şi popular. Atunci când priveşti la el psihic, totuşi, poţi percepe o persoană supărată, temătoare. Sunt şanse ca tipul drăguţ să fie un strat superficial al personalităţii, iar sinele mai profund să fie încurcat în probleme emoţionale.

Vindecarea psihică

În realitate, există două tipuri de vindecare: vindecarea psihică şi vindecarea spirituală. Vindecarea psihică se referă la capacitatea de a detecta şi a corecta anomaliile din corp folosind energia forţei vieţii din cosmos, cunoscută în mod obişnuit sub numele de „prana". Aceasta poate implica punerea palmelor, curăţarea aurei, echilibrarea chakrelor, psihokinezia, vizualizarea sau invocarea entităţilor din alte dimensiuni. Vindecarea psihică este o formă specializată de vindecare spirituală, care îşi concentrează atenţia mai mult la aducerea sufletului în aliniere completă cu diferite părţi ale sale. Vindecarea psihică este preocupată mai mult de mecanica vindecării, în timp ce vindecarea spirituală are de a face cu cauzele fundamentale ale bolii şi caută corecţia la toate nivelele. Vindecarea spirituală poate include nu numai tehnicile psihice menţionate aici, ci şi consilierea, hipnoterapia, rugăciunea, meditaţia, renaşterea, reiki şi multe alte discipline.

Vindecarea spirituală pleacă de la premiza că sufletul este deja perfect în dimensiunile spirituale şi că sinele fizic, emoţional şi mental sunt pur şi simplu nealiniate cu acea perfecţiune spirituală. De asemenea, ia în considerare liberul arbitru al sufletului şi cere permisiunea acestuia înainte de a demara orice proces de vindecare psihică sau mecanică. Dacă un suflet nu este suficient de evoluat spiritual, vindecarea psihică este o pierdere de vreme. Chiar dacă vindecarea are efect temporar, mai devreme sau mai târziu sufletul va crea din nou problema, sub o altă formă, până când sunt vindecate cauzele fundamentale. Pentru mai multe informaţii despre anumite modalităţi de vindecare, îţi recomand să consulţi cărţile despre vindecare de pe rafturile oricărei librării metafizice.

Vindecarea la distanță

Este posibil să direcționezi energie vindecătoare la orice distanță și chiar în timp. Am fost implicat în vindecări „miraculoase" în acest mod, în care nu am întâlnit niciodată persoana respectivă. Pur și simplu m-am proiectat în fața persoanei, am perceput problema de sănătate și am început corectarea acesteia. ESTE EXTREM DE IMPORTANT SĂ AI PERMISIUNEA DE LA ACEL SUFLET ÎNAINTE SĂ ÎNCERCI SĂ FACI O VINDECARE, SUB ORICE FORMĂ AR FI. Unele suflete nu doresc să fie vindecate, chiar dacă este posibil să exprime o dorință exterioară pentru așa ceva. Atunci când vindecăm la distanță este foarte dificil să stabilim dacă persoana dorește să fie vindecată – la nivel de suflet. Este nevoie să te afli în legătură cu propria esență interioară pentru a ști cu adevărat dacă nu cumva violezi liberul arbitru al altor suflete, prin a încerca să le vindeci.

Vindecarea este un eveniment multidimensional. Oamenii se îmbolnăvesc atunci când unul sau mai multe nivele ale ființei lor nu sunt aliniate cu sufletul lor. Atunci când percepi o problemă, de obicei aceasta își are originea pe mai multe niveluri. Poți începe cu un semn sau simptom fizic. Dacă vindeci la distanță și te proiectezi mental în fața persoanei, poți vedea imediat, de exemplu, o excrescență sau tumoare în abdomenul acesteia. După ce primești permisiunea de a acționa, poți direcționa energie în zona afectată (există mai multe tehnici pentru a face acest lucru) și poți vedea cum tumoarea se dizolvă.

Totuși, poți intra în legătură cu o problemă emoțională, aflată în spatele problemei fizice. Este posibil ca persoana să fi fost supărată pentru o perioadă lungă de timp și să aibă supărarea suprimată în zona stomacului. Atunci, vindecarea merge mai departe către voință și, astfel, ajuți persoana să se împace cu supărarea și să afle care este cauza acesteia.

În continuare, este posibil să primești o imagine din copilăria acestei persoane, în care a fost abuzată sau neglijată. Aceasta poate reprezenta originea supărării. Atunci poți să te simți îndrumat să aduci alinare persoanei respective, în timp ce o ajuți să își vindece trauma din copilărie.

În acest moment, te poți întreba cum pot fi realizate toate acestea la distanță. Cu siguranță, contactul direct este mult mai ușor atunci când ai de a face cu situații terapeutice. Totuși, tot ce este într-adevăr necesar este să obții acordul acelui suflet, pentru ca acea vindecare să aibă loc. Te poți conecta cu pacientul la nivelul sufletului, fără să conteze spațiul și timpul. Poți fi capabil/ă să sugerezi telepatic pacientului unele acțiuni, care vor rezolva trauma; este posibil ca energia primită în timpul sesiunii de vindecare să fie suficientă pentru a declanșa o descărcare emoțională necesară. Conexiunea sufletească poate precipita înțelegerea cauzei problemei, astfel încât să aibă

loc o rezolvare reală şi permanentă.

Aproape toată lumea a fost implicată, la un anumit moment, în practica vindecării la distanţă – cel puţin subconştient. A te ruga pentru cineva în timpul unei slujbe religioase este o formă de vindecare la distanţă. Chiar şi transmiterea unei cărţi poştale de tipul „fă-te bine" poate transmite energie vindecătoare. Vindecarea la distanţă este un subiect vast şi există multă literatură –care este disponibilă–, astfel încât nu voi mai zăbovi acum asupra acestui subiect.

Clarviziunea

Clarviziunea este adesea folosită atunci când se face o vindecare la distanţă. Clarviziunea se referă la a vedea cu ochiul minţii (al treilea ochi) evenimente sau situaţii care se desfăşoară în alt loc. Folosind o clarviziune foarte dezvoltată, se poate vedea, cu detalii color, ceea ce se întâmplă, deşi clarviziunea de debut se manifestă adesea sub formă de simboluri. Uneori, este preferabilă percepţia simbolică, mai ales în cazul în care clarvăzătorul lucrează cu cineva care este posibil să nu înţeleagă implicaţiile directe ale unei anumit eveniment sau situaţii. Adesea, simbolurile şi culorile văzute de clarvăzători nu au sens din punct de vedere intelectual, dar au un înţeles profund la un alt nivel.

Una dintre provocările principale ale comunicării psihice este de a lua impresiile, care adesea sunt non-verbale, şi a găsi cuvintele care descriu esenţa a ceea ce percepe mediumul. În şedinţele de tarot şi clarvizionare, obţin întotdeauna o examinare completă a clientului, dar talentul real este acela de a comunica verbal ceea ce primesc, într-un mod pe care clientul nu numai că îl înţelege, ci îl şi foloseşte spre dezvoltarea sa personală.

Clarviziunea poate fi dezvoltată rapid prin exerciţii de vizualizare. Unii oameni par să fie clarvăzători înnăscuţi; alţii necesită multă practică. Uneori, întâlnesc pe cineva care nu vede niciodată energia, ci numai o simte. Gradul de clarviziune al unei persoane nu corespunde neapărat cu nivelul său de evoluţie spirituală. Dacă faci parte dintre aceia care par să nu fie capabili să vizualizeze în culori vii, nu te judeca pe nedrept. Capacităţile tale pot fi accentuate în alte zone.

Clarviziunea poate fi folosită pentru a vedea energiile subtile, care vibrează prea rapid pentru a putea fi văzute de ochii fizici. Printre acestea se numără câmpul auric, anomaliile electromagnetice, entităţile descarnate etc. Dacă un câmp energetic este deosebit de puternic, el poate fi vizibil la margini ca o lumină ce parcă dansează sau scânteiază, ori ca o „reţea de linii" care seamănă cu interferenţa de pe un ecran de televizor.

Claraudiţia

Claraudiţia este capacitatea de a auzi (folosind urechea interioară) sunete care se află dincolo de spectrul auzului normal. Clarauditivul poate auzi voci ale entităţilor descarnate sau ale fiinţelor din alte dimensiuni. Adesea, se aude muzică din planurile eterice – aceasta a fost denumită „muzica sferelor". Printre sunetele auzite prin claraudiţie se poate număra un bâzâit de joasă frecvenţă, un sunet strident de înaltă frecvenţă sau un sunet ca un cor de îngeri. S-a spus că vibraţia universală este sunetul „OM". Sunetele de înaltă frecvenţă pot fi în realitate frecvenţe auditive aflate imediat mai sus de spectrul auzului normal, fiind produse de maşini fizice, fluctuaţii electromagnetice în câmpul Pământului, emanaţii de la câmpurile aurice ale entităţilor sau obiectelor, ori proximitatea unor entităţi din alte dimensiuni ce ocupă acelaşi spaţiu ca şi ascultătorul.

Clarsimţirea

Clarsimţirea este capacitatea de a simţi energiile subtile. Aceasta se poate referi la simţul de a fi atins de entităţi descarnate sau poate fi o senzaţie reală fizică în corp, cauzată de *ceva* aflat în alt tărâm sau dimensiune. Clarsimţirea este diferită de intuiţie. Intuiţia este un sentiment interior sau cunoaştere interioară, în timp ce clarsimţirea este o experienţă senzorială. Fie că o senzaţie fizică este imaginată sau reală, clarsimţitorul se va simţi conectat la un tărâm vast de senzaţii din alte lumi. Cea mai bruscă şi mai fizică demonstraţie a clarsimţirii este experienţa kundalini. Unele energii percepute de clarsimţitor pot fi suficient de puternice încât să treacă din planul eteric în cel fizic, creând schimbări fiziologice reale în corp. Printre formele mai subtile de clarsimţire se numără şi un sentiment de a fi atins uşor de către spirite, ori un sentiment de căldură sau răcoare într-o cameră cu temperatură normală.

Precogniţia

Precogniţia este capacitatea de a prevedea evenimente viitoare. Poate presupune orice combinaţie între clarvedere, clarauz şi/sau clarsimţire. Un exemplu de precogniţie care le foloseşte pe toate trei ar fi o profeţie a sfârşitului, în care subiectul, deodată, vede vulcani, simte cutremurul de pământ şi aude ţipete după ajutor.

Se pare că există două tipuri de precogniţie. Primul tip, care este cel mai comun, implică vederea tetradimensională (4D) a realităţilor probabile ce sunt create în prezent de persoana care este percepută, sau de către un terţ.

Aceasta este categoria în care intră majoritatea profeţiilor. Precogniţia poate avea loc fie în starea de vis, fie în starea de veghe. Atunci când evenimentul precognitiv are loc în mod inconştient, poate fi declanşată amintirea sa dacă evenimentul se întâmplă în realitate. Aceasta se numeşte „déjà vu". De exemplu, poţi avea un vis în care un bun prieten te prezintă unui bărbat roşcat. La trezire, uiţi visul. Peste două săptămâni, prietenul tău te prezintă persoanei cu părul roşcat pe care ai văzut-o în visul tău. Dacă nu îţi aminteşti visul, persoana poate arăta familiar, dar nu ştii de unde să o iei. Dacă secvenţa de evenimente se desfăşoară aşa cum ai văzut-o în vis, poţi fi convins/ă că ai mai trăit-o înainte – de aici senzaţia de déjà vu.

Există şi un alt fel de precogniţie, care implică vederea întregului drum temporal al unui suflet, înainte ca sufletul să îl experimenteze. Această precogniţie pentadimensională (5D) are loc atunci când toate viitorurile posibile ale unui suflet au fost văzute simultan, împreună cu rezultatul ultim. Aceasta se referă la faptul că cineva se poate să se deplaseze înainte în timp şi să experimenteze sinele viitor în mod direct. De asemenea, pare să implice faptul că liberul arbitru dă prioritate predestinării. Totuşi, cred că este pur şi simplu un mod de a vedea toate deciziile bazate pe liber arbitru ale unui suflet, simultan.

Este oare posibil ca cineva să vadă adevărul absolut prin toate vălurile percepţiei, dincolo de toate realităţile relative? Adevărul, dacă există, ar trebui să cuprindă tot ce înseamnă timp şi spaţiu şi, prin urmare, recunoaşterea sa ar însemna să fii capabil/ă să înţelegi simultan trecutul, prezentul şi viitorul. Din acest punct de vedere, tot ce înseamnă Creaţie se desfăşoară simultan; un milion de ani devine o clipire de pleoape; universuri întregi sunt create şi distruse într-o fracţiune de secundă.

Un suflet aflat în starea conştiinţei lui Dumnezeu experimentează faptul de a se afla peste tot simultan; tot ce există în Creaţie face parte din el/ea. Este oare posibil ca pur şi simplu să fii Dumnezeu, care se experimentează pe Sine sub forma câte unui suflet, pe rând? Cu alte cuvinte, chiar acum trăieşti o versiune a dramei cosmice din spatele ochilor ce aparţin unui corp, unei minţi şi unui suflet. Probabil fiecare suflet din univers este pur şi simplu o altă parte a ta, pe care nu te-ai decis încă să o experimentezi personal în timp liniar.

Nu încerca să înţelegi aceste lucruri folosind mintea raţională. Pur şi simplu lasă-le o vreme să se digere. Iar acum, să ne întoarcem la discuţia noastră despre tărâmurile psihice.

Telepatia

Consultă diagramele următoare. Telepatia este forma naturală de comunicare între sufletele care s-au trezit la sinele lor din dimensiunile mai înalte. Toată lumea este telepată, dar foarte puţini sunt conştienţi de acest fapt. Telepatia între două suflete necesită ca ambele părţi să fie deschise şi receptive, şi să fie capabile şi să transmită cu succes. În mod obişnuit, se numeşte *transfer de gânduri* şi poate avea loc între suflete în orice timp, spaţiu sau dimensiune. O formă obişnuită de comunicare telepatică se produce între entităţi descarnate şi oameni încarnaţi/fizici. Atunci când interacţiunea are loc atât energetic, cât şi mental, se numeşte *channeling*.

Figura 5.3a – Proiecţia mentală

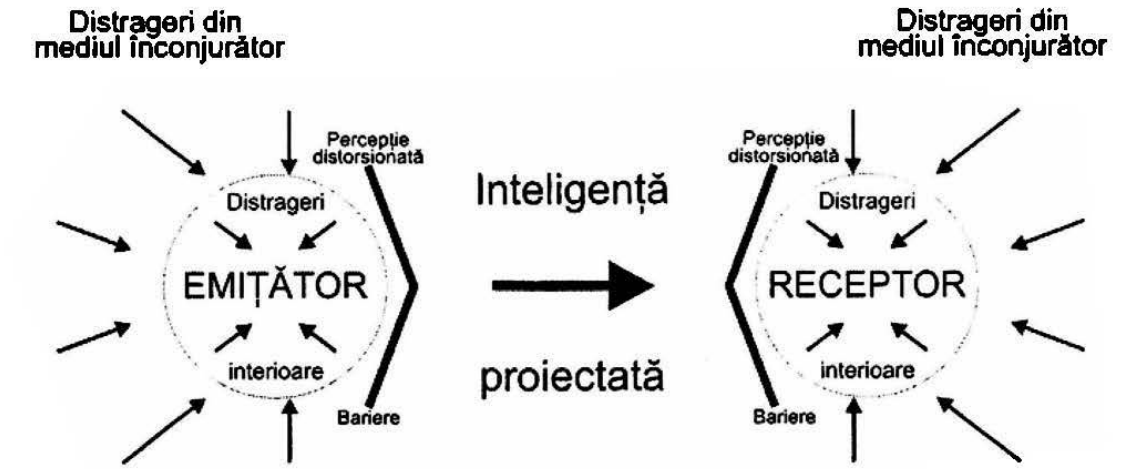

Emiţătorul percepe Receptorul. Emiţătorul trimite gânduri sau energie Receptorului. Receptorul poate să nu fie conştient de Emiţător.

Figura 5.3b – Telepatia

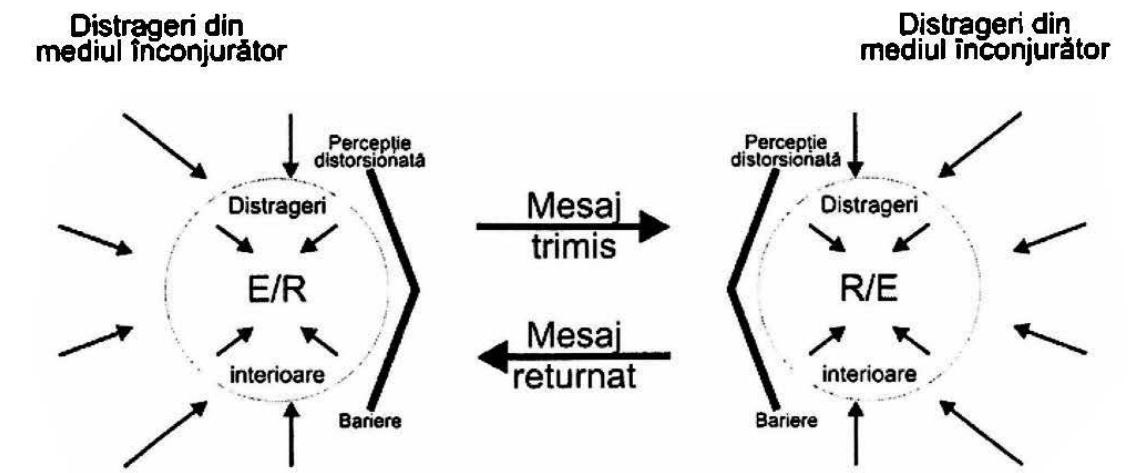

E/R transmite către R/E. R/E confirmă primirea mesajului şi dă o replică. E/R confirmă primirea replicii. Spre deosebire de proiecţia mentală, în timpul telepatiei sunt posibile de patru ori mai multe distorsiuni.

Figura 5.3c – Precogniţia

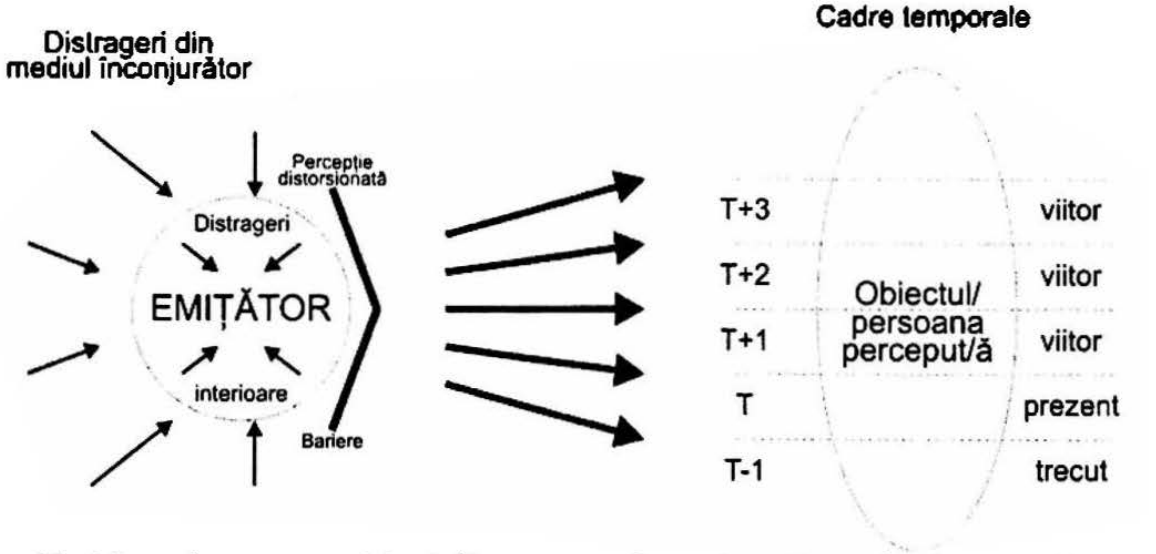

Emiţătorul percepe obiectul/persoana în mai multe cadre temporale simultane – trecut, prezent şi viitor. Apoi, emiţătorul se acordează la segmentul de timp viitor sau la segmentul de timp trecut pentru retrocogniţie.

Channeling-ul[20]

Există câteva nivele de channeling. Cel mai simplu este comunicarea telepatică, în care receptorul relatează ceea ce spune emiţătorul. Atunci când energia emiţătorului fuzionează cu receptorul, emiţătorul comunică prin intermediul receptorului, adăugând o dinamică suplimentară transmisiunii. Sufletele pot fuziona în diferite grade; dacă emiţătorul îşi fuzionează complet câmpul energetic cu al receptorului, el „preia" corpul receptorului. Dacă aceasta este o fuzionare autentică, atunci avem efectiv două suflete care ocupă un singur corp. Totuşi, mai obişnuit este „transferul" în care sufletul receptorului fie intră în câmpul energetic al emiţătorului, fie merge altundeva în univers, în timp ce emiţătorul comunică prin intermediul corpului receptorului.

În channeling-ul de transă, sufletul receptorului, de obicei, merge altundeva în univers, adesea în alt tărâm, ca să fie îndrumat de către ghizi şi

[20] Actul de a permite unei alte forme de viaţă sau entităţi să canalizeze energie prin intermediul corpului fizic, n. tr.

învățători. Mediumurile de transă deplină își amintesc puțin sau deloc din ceea ce s-a întâmplat cu corpurile lor, în timp ce sufletele lor erau ieșite în împrejurimi. Majoritatea transferurilor și înlocuirilor sufletelor sunt temporare și durează numai cât sesiunea de channeling. În rare cazuri, sufletul receptorului alege să nu se mai întoarcă, iar sufletul emițătorului alege să rămână în corpul receptorului, fenomen cunoscut sub denumirea de „walk-in[21]". La ultima numărătoare, pe Pământ se aflau aproximativ 26.000 de suflete walk-in. Multe suflete ce pretind că sunt walk-in, nu sunt, de fapt. Un adevărat walk-in și-a plasat întreaga sa ființă non-fizică într-un corp ocupat anterior de o altă ființă.

Faptul că majoritatea dintre noi suntem fragmentați în diferite aspecte ale voinței și spiritului face foarte puțin probabil faptul că ne-am putea părăsi complet corpul, în mod spontan, ca să facem loc altui suflet. Mai probabil, numai aspectul de spirit al sufletului nostru este cel care alege să plece și să permită altui aspect al spiritului să intre. În realitate, aceasta este doar o formă de fragmentare a sufletului, care de obicei diminuează nivelul global de conștiență. Capitolul 20 tratează în profunzime fragmentarea sufletului.

Transferurile între suflete se pot produce și atunci când spiritul și voința sunt atât de „certate", încât nu mai doresc să ocupe același corp în același timp. Dacă nu ar intra alt suflet, corpul fizic ar muri. Dacă un suflet simte că nu mai poate continua, dar este terifiat de moarte, atunci poate alege un transfer între suflete.

Cea mai obișnuită formă de channeling este transmisiunea de la sinele mai înalt. În realitate, aceasta înseamnă că mintea rațională a mediumului se află în repaus și permite esenței sufletului să vorbească direct din mintea supraconștientă. Adesea, mediumul va pretinde că face o transmisiune de la vreo entitate ce are un anumit nume când, de fapt, cel care vorbește este propriul său suflet. Cel mai important lucru de reținut despre mediumuri nu este cine vorbește, ci ceea ce spune. Este oare util mesajul? Te ajută acesta să crești și să evoluezi?

Unele mediumuri aduc în prim plan ceea ce se numește „grupuri de suflete". Aceste entități sunt uneori suprasuflete, sau grupuri de suflete din dimensiuni mai înalte, care au o perspectivă largă asupra a ceea ce se întâmplă pe Pământ. Ele pot avea nume individuale, dar de obicei se referă la ele însele prin pronumele „noi".

Atunci când o entitate sau mai multe entități vorbesc prin corpul unui suflet, entitatea sau entitățile accesează mintea subconștientă și arhivele akashice ale acelui suflet, pentru a răspunde la întrebări din perspectiva

---

[21] *implantare* sau *transfer între suflete*. To *walk in* = a intra (în corpul altui suflet, în acest caz). *Sufletul walk-in* este sufletul care intră în corpul altui suflet. În alte materiale se mai numește „schimb de suflete", dar în acest caz faptul este privit din perspectiva corpului. n. tr.

mediumului. Multe entităţi nu au mai fost întrupate de foarte mult timp şi este posibil ca nici măcar să nu înţeleagă limba vorbită de medium. Fără să acceseze mintea subconştientă şi akashicul mediumului, mesajul nu ar avea niciun sens. Entităţile se descriu adesea folosind termeni care vor fi uşor de înţeles de către omenire, dar nu te păcăli şi nu crede că ele gândesc astfel despre ele însele. De exemplu, entităţile şi grupurile de suflete care au nume precum „Confederaţia Galactică" sau „Frăţia Luminii" nu vor folosi, după toate probabilităţile, aceste nume în alt scop decât cel de a-şi transmite mesajele. Multe nivele de inteligenţă sunt mai presus de conceptul de nume, astfel încât asemenea etichete ar părea absurde dacă am înţelege cu adevărat de unde vin ele.

Chiar şi conceptul de *ierarhie spirituală* necesită clarificare. Dacă o entitate este într-adevăr evoluată în tărâmurile mai înalte, ea nu se vede pe sine ca parte a unui „sistem ierarhic". Ideea că un suflet se află mai sus decât altele devine lipsită de sens în dimensiunile mai înalte. Omenirea din prezent este cea care se raportează la o ierarhie.

Evident, nu toate mediumurile lucrează pentru binele omenirii. Foloseşte-ţi discernământul, în special atunci când studiezi aşa-numitul material transmis prin medium. Dacă, deşi cuvintele sună bine, simţi totuşi că energia este ciudată, pune-l la îndoială. Multe entităţi vorbesc de iubire şi lumină, dar unele dintre aceste entităţi au judecăţi serioase îndreptate împotriva laturii lor proprii de umbră şi, prin urmare, mesajele lor par să fie goale pe dinăuntru şi inventate. Altele folosesc asemenea platitudini mai curând pentru propriul lor câştig, sau pentru câştigul personal al mediumului.

Există foarte puţine mediumuri clare pe Pământ la momentul scrierii acestei cărţi. Cele mai multe mediumuri, chiar aflate în transă profundă, tind să îşi amestece propria lor energie şi informaţie cu energia şi informaţia entităţii care transmite prin ele. De obicei, pentru ca mediumul să lase să vorbească prin el o fiinţă care este într-adevăr foarte evoluată, este necesar ca şi mediumul să fie foarte evoluat. Există multe mediumuri binecunoscute care par incapabile să susţină vibraţiile înalte ale fiinţelor pe care le aduc în prim plan. Adesea, mesajele lor sunt contradictorii. Într-o zi sunt în formă bună, în următoarea nu. Într-o zi mediumul poate transmite o perspectivă foarte iluminată; în ziua următoare mesajul poate fi manipulativ şi neclar.

Informaţia care vine de la o entitate realmente plină de iubire nu va pleda pentru acţiuni care creează judecare şi separare. Una este să scoţi în evidenţă problemele şi chestiunile care sunt prezente în cineva dintre cei care ascultă, şi cu totul altceva este ca mesajul să sune binevoitor şi de fapt să fie excesiv de critic. Fereşte-te de răspunsuri banale la întrebări complexe. Fereşte-te de platitudini. Răspunsurile convenabile şi vagi sunt adesea o cale pentru ca mediumul sau entitatea să evite să recunoască faptul că nu are răspunsul real

la o întrebare. Pe de altă parte, păzeşte-te de entităţile care sunt tipicare peste măsură. Este posibil să nu vrei ca vreun spirit ce nu a fost niciodată pe Pământ să îţi spună exact câte acţiuni să cumperi de la o anumită companie. Probabil ştii mai multe despre acea companie decât ştie acea entitate.

Personal, nu sunt atât de entuziasmat în privinţa channeling-ului. Cea mai mare parte din channeling vine de la *sinele mai înalt* (sau esenţa sufletului) şi aş prefera ca pur şi simplu să operez din esenţa sufletului meu în mod conştient şi să mă manifest din centrul meu în comunicarea de fiecare zi. Deoarece channeling-ul este un fenomen, este mai uşor să încasezi bani pentru un eveniment în care se face channeling, decât pur şi simplu să stai în faţa unui grup de oameni şi să vorbeşti de la sinele tău mai înalt. Ca o regulă, oamenilor nu le place să îşi asume responsabilitatea pentru ei înşişi şi vor ca o autoritate exterioară să facă aceasta pentru ei, iar channeling-ul asigură o modalitate convenabilă de a face acest lucru şi de a umple buzunarele mediumului, în acelaşi timp.

Nu judec channeling-ul; doar scot în evidenţă unele dintre capcanele de a crede orice auzi, numai pentru că „Isus" a spus acel lucru. Indiferent de cine pretinde că este sursa, verifică atent şi ascultă ce îţi spune intuiţia.

PK şi TK

Psihokinezia şi telekinezia sunt capacităţi psihice avansate ce presupun mutarea sau influenţarea obiectelor fizice sau a oamenilor, direct, prin folosirea energiilor subtile ale gândului. Adevărata PK şi TK presupune cunoştinţe despre cum se poate manipula câmpul electromagnetic (CEM) din jurul unui obiect, prin acordarea la conştiinţa sa. Toate obiectele au un anumit grad de conştiinţă. Toate formele de vindecare prin punerea palmelor implică PK, într-o anumită măsură. Totuşi, dacă persoana este nereceptivă la intenţia vindecătorului, rezultatele vor fi minime.

Există foarte puţini oameni pe Pământ care au succes la PK şi TK. Ca să fii capabil să influenţezi obiectele direct cu mintea, trebuie să creezi o relaţie cu obiectul. Într-un sens, este necesar să îţi fuzionezi CEM cu obiectul şi să îţi imprimi dorinţa în el. Ca să îndoi o lingură, trebuie să devii lingura şi dorinţa de a te îndoi. Există rare excepţii, în care anumite energii şi formegând sunt deja înglobate atât de puternic într-un obiect, încât acesta se mişcă practic fără efort. Deşi, tehnic, PK şi TK sunt nume diferite date aceluiaşi fenomen, voi face totuşi o diferenţiere şi voi spune că PK implică mişcarea unui obiect în vecinătatea ta fizică imediată, iar TK implică mişcarea sau influenţarea unui obiect la distanţă. Vindecarea la distanţă prezentată anterior foloseşte TK, în plus faţă de clarviziune şi proiecţie mentală.

Psihometria

Psihometria înseamnă capacitatea de a obține informații despre un obiect, pur și simplu prin a-l ține în mâini și a-l contempla. De exemplu, dacă ții în mână un artefact străvechi, poți vedea prin clarviziune imagini despre cum era folosit artefactul, cine îl folosea, și chiar gândurile pe care le aveau oamenii care îl foloseau. Ceea ce faci de fapt este că te acordezi la câmpul akashic ce înconjoară obiectul și citești informațiile stocate acolo. Psihometria poate fi folosită și pentru găsirea obiectelor pierdute sau oamenilor dispăruți. Prin acordarea la o bucată de îmbrăcăminte, o mostră de păr sau un obiect personal, este posibil să te acordezi la câmpul akashic al unei persoane dispărute și să îi percepi localizarea și starea de spirit. Uneori, numele persoanei este suficient ca să te acordezi la amprenta sa akashică. Cel mai adesea, se folosește o fotografie. Am privit la o fotografie și am oferit o prezentare detaliată a unei persoane pe care nu am întâlnit-o niciodată.

De fapt, este posibil să „citești" pe cineva fără nicio ancoră psihometrică. Deoarece la nivel spiritual suntem cu toții conectați, informațiile despre orice suflet din univers sunt disponibile în orice moment, cu condiția să ai permisiunea acelui suflet. Numele, obiectele personale și fotografiile sunt numai declanșatoare ce ușurează procesul de a te acorda la persoana pe care dorești să o „citești".

Teleportarea

Teleportarea este o metodă extrem de avansată de relocare a corpului fizic. Din punct de vedere tehnic nu este o capacitate psihică, deoarece implică mult mai mult decât facultățile psihice. Adevărata teleportare implică dezasamblarea structurii atomice a corpului fizic într-un loc și reasamblarea sa în alt loc. Aceasta necesită o stăpânire extraordinară a corpului fizic, precum și măiestrie spirituală. 99% din ceea ce s-a relatat că e teleportare este în realitate o formă sofisticată de proiecție mentală, în care imaginea unei ființe este proiectată holografic în altă locație, în timp ce corpul fizic rămâne pe loc. Ca să aibă loc comunicarea psihică, este preferată proiecția holografică – în primul rând pentru că este mult mai ușor de executat decât teleportarea. În ultimele 10 milioane de ani, pe Pământ au fost probabil vreo 12 învățători avansați care s-au teleportat. Restul sunt fie proiecții holografice, fie povestiri neconforme cu realitatea.

Bilocaţia

În strânsă legătură cu teleportarea se află bilocaţia, care este capacitatea de a fabrica cel puţin încă un corp şi de a proiecta conştiinţă în el. Aceasta se află în legătură şi cu clonarea şi replicarea. Ca să clonezi sau să replici o imagine a corpului, sunt necesare cunoştinţe temeinice de construcţie ARN/ADN şi capacitatea de a modifica structura atomică a universului în aşa fel, încât să se muleze după acel construct. Este inutil să mai spun că aceasta necesită un nivel de evoluţie dincolo de cel al omenirii din prezent. Bilocaţia a fost efectuată pe Pământ de 3 sau 4 maeştri ce au venit aici din dimensiuni mai înalte, posedând cunoştinţe complete despre cum să se replice pe sine în timp ce se află într-un corp fizic. Aceste fiinţe aparţin de dimensiunile dintre a 9-a şi a 12-a, şi apar pe Pământ numai în vremuri extraordinare. Astăzi, ele se află aici ca parte dintr-o dispensă specială pentru omenire. (Voi avea mai multe de spus despre aceasta în capitolele următoare.)

Imaginaţia

Imaginaţia este facultatea minţii de a crea imagini. Are două funcţii primare: (1) de a percepe realităţi care există deja (imaginaţie „receptivă") şi (2) de a crea realităţi noi (imaginaţia „creatoare"). Clarviziunea este una din calităţile primei funcţii; realizarea artistică este un exemplu pentru cea de a doua funcţie.

Mintea creează permanent. Dacă ai o imaginaţie activă, atunci eşti un creator activ. Cheia constă în *cum* îţi canalizezi acea imaginaţie activă în moduri ce sunt satisfăcătoare şi productive.

Cum faci diferenţa între momentele când creezi şi cele în care pur şi simplu percepi realităţi ce au fost create deja? Dacă nu eşti vreun medium cu mulţi ani de experienţă, probabil că nu poţi face diferenţa. La fel ca toate facultăţile minţii, imaginaţia poate fi pusă în mişcare de inteligenţa superioară, de iubire şi claritate; sau poate fi mânată de teamă, îngrijorare, nelinişte şi îndoială. Atunci când îţi imaginezi dezastre, creezi acea realitate la un anumit nivel. Dacă dai dezastrului imaginat suficientă putere şi credinţă, el se va precipita în viaţa ta. În egală măsură, acest lucru este valabil şi pentru lucrurile bune.

Ca să percepi prin clarviziune ceea ce a fost deja creat, este necesar să îţi linişteşti mintea suficient de mult, încât să îţi suspenzi temporar imaginaţia creativă, astfel încât să poată intra în funcţiune imaginaţia receptivă. Dacă ai idei preconcepute despre un lucru, atunci este mult mai greu să faci diferenţa

între imaginația creativă și cea receptivă. Prin urmare, mediumul care este precis trebuie adesea să „uite" trecutul și să devină ca un ecran gol. Tehnicile de clarviziune din Anexă sunt menite să te ajute să stăpânești puterea imaginației tale receptive.

Întrebuințări ale imaginației

Schema de pe această pagină arată că fiecare parte a minții are propriul său tip de imaginație.

Imaginația de nivelul trei (numită și „imaginație sintetică")

Acesta este procesul de reamintire a imaginilor. Implică folosirea memoriei fotografice și vizualizarea intensă a unei persoane, loc sau eveniment ce a avut loc în trecut. Acesta este unul dintre modurile în care folosim memoria pentru a furniza informații realității noastre din prezent.

Figura 5.4 – Trei tipuri de imaginație

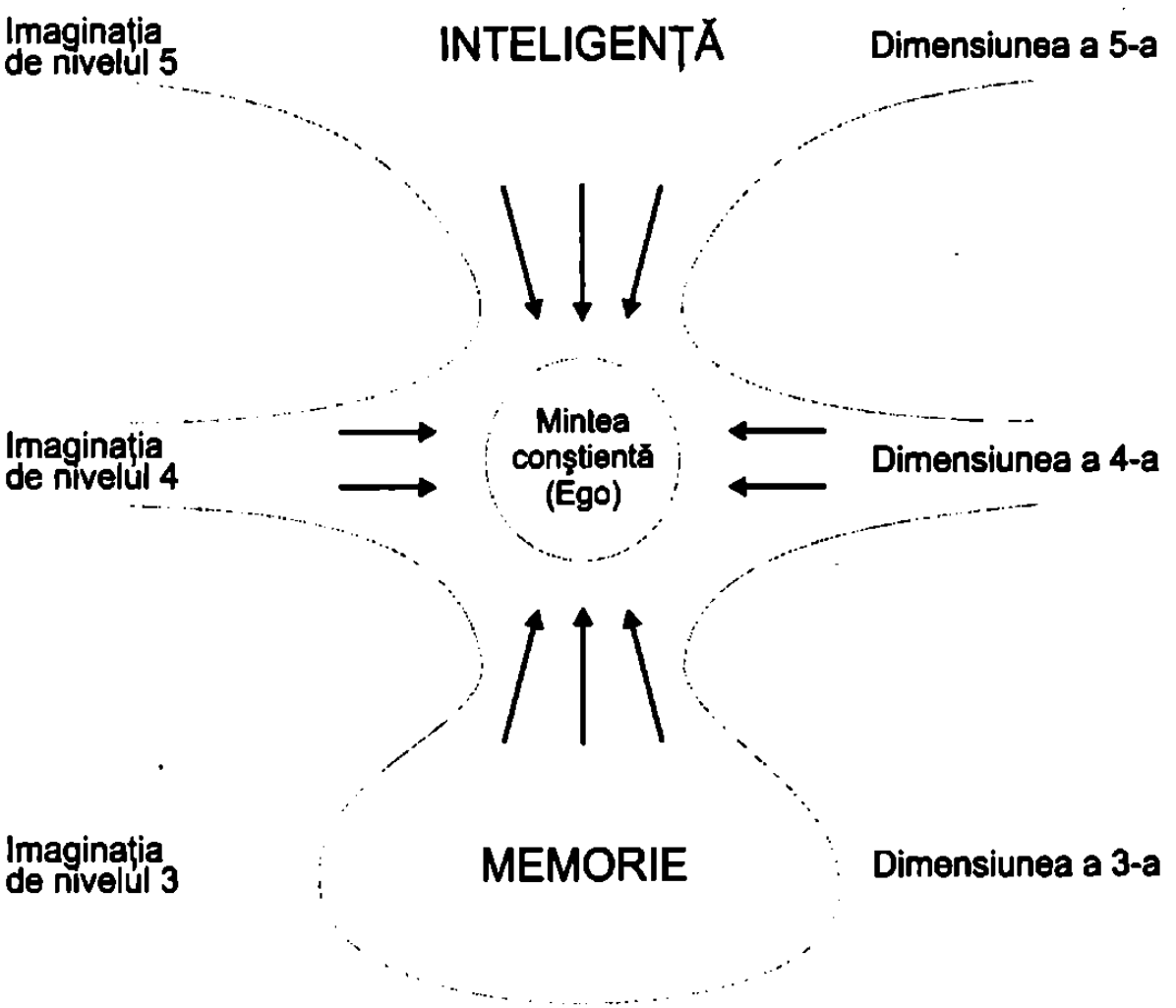

Imaginația de nivelul patru (sau „creativitatea spontană")

Aceasta înseamnă crearea unei imagini sau reprezentări fără nicio bază în realitatea stabilită, ori inspirarea din nivelele subtile ale dimensiunii creatoare (perceperea planurilor astral, mental sau subtile și extragerea din ele a informațiilor, pentru a crea).

Imaginația de nivelul cinci (sau „clarvăzătoare/psihică")

Folosirea informației din subconștientul colectiv, supraconștientul colectiv sau din Mintea Universală pentru a percepe ce se întâmplă de fapt în alt timp, spațiu sau dimensiune.

Dezvoltarea creativității

Procesul creator

Singurul mod de a dezvolta imaginația creatoare este de a o folosi. În Anexă am inclus unele exerciții de creativitate, printre care se află scrierea spontană, procesul de gândire creatoare în 10 etape și vizualizarea creatoare. Odată ce este stârnită imaginația creativă, ea poate fi folosită pentru a-ți manifesta visele și viziunile în realitatea exterioară. Mai jos se află o diagramă a procesului creator.

Figura 5.5 – Procesul creator

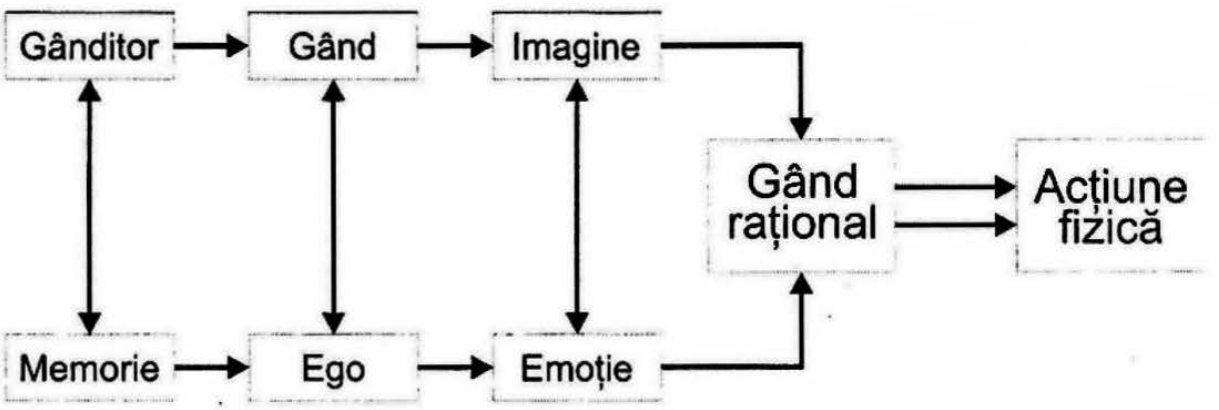

Crearea realității are loc în câteva etape. Procesul începe cu o idee sau un gând, adesea declanșat de o experiență exterioară. Acest gând trebuie apoi să fie activat prin declanșarea corpului emoțional și fizic.

Exemplu: Ai o experiență ce declanșează amintirea înghețatei. Ai gândul „Vreau înghețată." Apare o imagine mentală a ta, mâncând înghețată. În corp apare o senzație, împreună cu o dorință emoțională. Apoi, mintea rațională

dezbate dacă să obţii sau nu îngheţată. Dacă decizi că da, atunci aceasta plănuieşte cum să obţină îngheţata prin direcţionarea corpului spre executarea anumitor acţiuni. Putem privi la acest proces atât dintr-o perspectivă interioară, cât şi dintr-una exterioară.

Figura 5.6a – Modelul interior

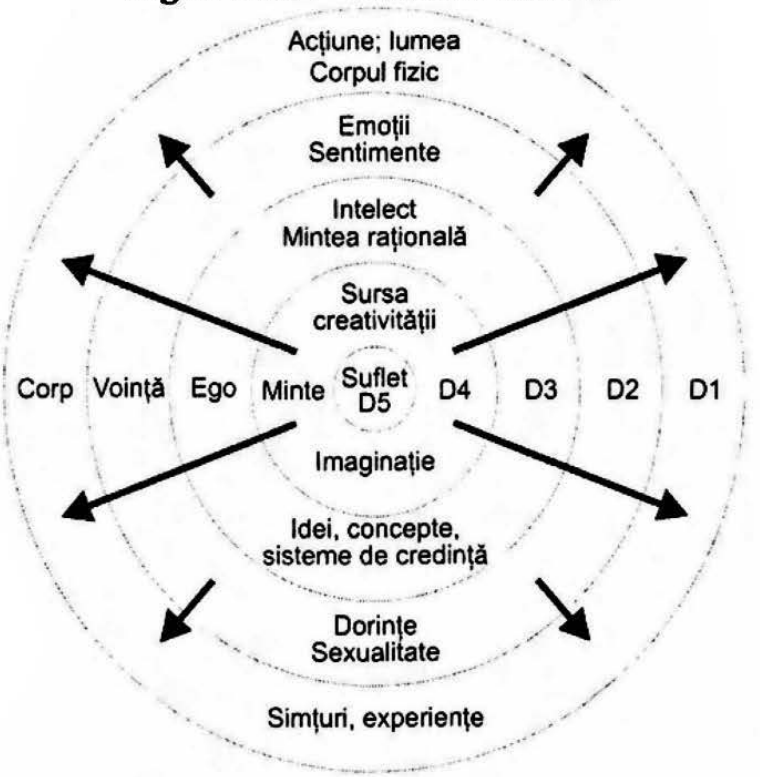

Figura 5.6b – Modelul exterior

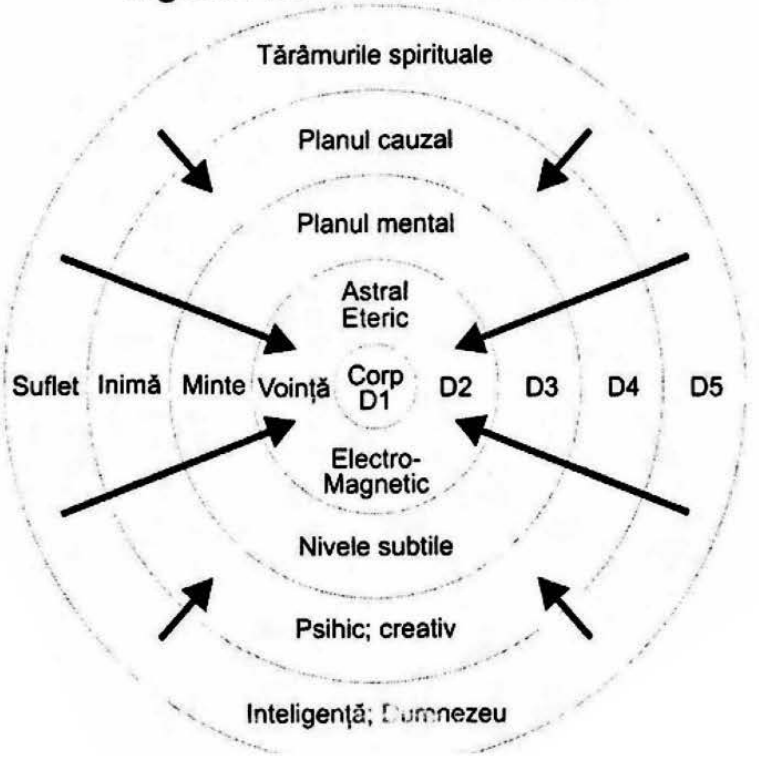

Aceste două modele sunt valabile în egală măsură. Îţi sugerez să îl foloseşti pe cel care ţi se pare cel mai uşor de înţeles.

Limitări ale potenţialului creator

Cu toţii suntem creativi, dar mulţi dintre noi au blocaje ale potenţialului creator. Iată o listă cu blocajele creativităţii trăite cel mai des de către omenire. Le vei recunoaşte pe unele dintre acestea din discuţia noastră anterioară:

Tabelul 5.1 – Bariere în calea manifestării potenţialului creator

1. Ignoranţa de sine şi a minţii proprii, a emoţiilor şi a corpului fizic.
2. Ascultarea oarbă a autorităţilor ignorante. Conformarea la modelele sociale ale părinţilor, învăţătorilor, liderilor etc.
3. Agăţarea de credinţe, tradiţii şi programe învechite.
4. Vinovăţia. Credinţa că cineva este rău şi merită pedeapsă.
5. Auto-condamnarea. A nu fi dispus/ă să îţi ierţi greşelile din trecut.
6. Ataşamentul faţă de corp; faţă de forma fizică.
7. Identificarea cu ego-ul; cu imaginea de sine; cu personalitatea.
8. Credinţa în separare, în general.
9. Teama de sine. Ferirea şi evitarea de a privi la sine.
10. Teama de a pierde controlul.
11. A nu trăi în momentul *aici şi acum* (teama de prezent).
12. Proiecţie. A da vina pe alţii sau pe mediu pentru lipsa de creativitate proprie.
13. A te complace în a-ţi plânge de milă. A căuta pe cineva care să te salveze.
14. A fi excesiv de dramatic. A face din ţânţar armăsar. A fi prins în drama vieţii.
15. Credinţa în lipsă, insuficienţă şi limitare.
16. Credinţa că nu poţi obţine destul (iubire, bani etc.).
17. Credinţa că cineva nu merită iubire, bani etc. O formă de vinovăţie.
18. Teama de moarte. Teama de final sau de adio.
19. Insecuritate. Teama de a pierde ceea ce este familiar. Teama de pierdere.
20. Teama de durere sau de suferinţă.
21. Teama de viaţă.
22. Teama de necunoscut.
23. Teama de moarte.
24. Teama de a fi respins.
25. Teama de dezaprobare.
26. Teama de singurătate.

27. Teama de a deveni atașat. Teama de angajament. Teama de a fi prins în lumea materială.
28. Teama de a nu realiza.
29. Teama de dezaprobare părintească. Nevoia de a câștiga dragostea părinților.
30. Trauma nașterii. Trauma din copilăria timpurie. Tipare din frageda pruncie.
31. Teama de Dumnezeu.
32. Teama de diavol (o formă de vinovăție).
33. Credința în faptul de a trebui să depășești vieți întregi de karma (vinovăție).
34. Dorința de a evada de pe Pământ în Rai (teamă de atașament).
35. Atașament față de plăcerea sexuală (identificarea cu ego-ul/cu corpul).
36. Gelozia, supărarea, invidia și lăcomia – adică pretenții de securitate.
37. Căutarea puterii, controlului și recunoașterii (credință subiacentă în slăbiciune și nevrednicie).
38. Sindromul celui care realizează mult mai mult decât este nevoie (teama de a fi dezaprobat).
39. Auto-indulgența (obiceiuri proaste, mâncare nehrănitoare, alcool, fumat, droguri etc. – o formă de evitare sau de negare).
40. Obiceiurile proaste, în general. Comportamentele dependente.
41. Lenea și apatia.
42. Plictiseala.
43. Teama de a se exprima pe sine (o formă de teamă de respingere).
44. Teama de emoții negative (o formă de teamă de a pierde controlul).

Sunt sigur că mai poți adăuga și altele la această listă.

Procesul de purificare

Acum că te-am deprimat cu toate blocajele din calea creativității, aș dori să descriu ceea ce numesc *procesul de purificare* sau, simplu, *procesul.* Deoarece cei mai mulți dintre noi am acumulat sute de credințe limitative și am suprimat multe straturi de traumă emoțională, aceste „chestii" sunt primul lucru pe care îl întâlnim atunci când începem să ne expandăm conștiența sau dorim să ne eliberăm de limitări.

Mulți dintre noi am devenit foarte entuziaști în privința faptului de a fi stăpâni ai vieților noastre, de a crea ceea ce ne dorește inima și de a fi fericiți, nelimitați și liberi. Apoi, am stabilit o cale plină de așteptări. „Tot ce trebuie să fac este să gândesc pozitiv, să fac afirmații și să îmi intru în rol." Greșit. Dacă suntem deja curați în interior, atunci, probabil, aceasta ar

funcţiona. Dar, inevitabil, a face afirmaţii, a gândi pozitiv şi a cere libertate şi abundenţă vor scoate totul în cale, mai întâi.

În urmă cu mulţi ani, atunci când am început să fac afirmaţii despre fericire şi iubire, am început să trăiesc exact contrariile, chiar mai intens de fiecare dată când făceam afirmaţii. Deşi nu mi-am dat seama în acel moment, tehnicile funcţionau, pentru că toate „chestiile" mele ieşeau la suprafaţă pentru a fi vindecate. Pericolul aici este că, uneori, ne descurajăm în acest punct şi credem că procesul nu funcţionează. Este posibil ca acele „chestii" să ni se pară atât de neplăcute, încât să ne decidem să nu privim la ele şi să ne închidem. Dacă visele noastre nu se materializează imediat (şi rareori fac acest lucru, atunci când avem atât de multe „chestii" în cale), putem să devenim cinici şi să credem că vom fi blocaţi în negativitate pe vecie. Odată ce ne pierdem încrederea în tehnici, ele nu mai funcţionează, din cauza puterii credinţei.

Evident, este necesar să găsim un echilibru între cinism şi optimism; între a ne descuraja şi a fi încrezători la modul nerealist; între a crede că o să ne ia secole întregi ca să ne vindecăm şi a ne aştepta prosteşte ca toate să ne pice din cer fără să ridicăm un deget. Primul pol este cel în care umblă martirul; celălalt pol este tărâmul cadetului spaţial ce trăieşte într-o lume a fanteziei.

Un proces de purificare sănătos are loc în etape ciclice. Personal, numesc ciclurile „bucle pe o spirală ascendentă". Fiecare buclă a spiralei constă în următoarele:

(1) Asimilarea
(2) Expansiunea
(3) Consolidarea
(4) Integrarea

1. Asimilarea. În timpul fazei de asimilare, în conştienţă intră informaţii şi experienţe noi; acestea pot lua forma revelaţiilor, viziunilor şi curenţilor puternici de energie nouă. Această sporire a noii creşteri determină expansiunea conştiinţei.

2. Expansiunea. Aceasta este etapa în care experienţele devin reale pentru noi. Avem cunoştinţe noi, o mai mare înţelegere şi mai multă putere asupra vieţilor noastre. Etapa a 2-a reprezintă apogeul ciclului. Aici este posibil să simţim că ne aflăm pe acoperişul lumii, extatici în noua stare de fiinţare.

3. Consolidarea. Aceasta este etapa în care „chestiile" noastre ies la suprafaţă. Etapa a 3-a este o retragere; o etapă în care energia noastră pare să scadă, toate vechile noastre credinţe şi obiceiuri par să se întoarcă mai

puternice ca niciodată, iar noi începem să punem la îndoială valabilitatea noii noastre experienţe. Dacă ne blocăm în etapa de consolidare, ne putem deziluziona şi putem crede că a fost „prea frumos ca să fie adevărat". Ceea ce ţine oamenii blocaţi în Etapa a 3-a este judecarea de sine şi critica – cu alte cuvinte, nerealizarea faptului că această etapă face parte dintr-un ciclu.

4. Integrarea. Pentru a ajunge la integrare, este necesar să permitem noilor energii ale asimilării (Etapa 1) şi expansiunii şi creşterii rezultante (Etapa a 2-a) să se scufunde în adâncimile fiinţei noastre. Tot ce nu se află în aliniere cu aceste realităţi noi este împins la suprafaţă pentru a fi vindecat în decursul Etapei a 3-a. Integrarea are loc atunci când ne îmbrăţişăm „chestiile", când le permitem să se exprime şi când ajungem la un nivel de înţelegere în privinţa lor. Atunci vedem întregul tablou, înţelegând *de ce* simţim ceea ce simţim şi avem înţelegerea care ne ajută să facem pasul următor.

Un exemplu al ciclului în 4 etape este următorul: Să presupunem că ne dorim un venit mai mare din a face ceea ce ne place. Etapa 1 ar include credinţa că putem să trăim din a face ceea ce ne place. Atunci devenim entuziasmaţi de această idee şi ne vin idei noi despre cum să procedăm. Avem moralul ridicat şi ne simţim expansivi (Etapa a 2-a). Totuşi, atunci când începem să punem în aplicare noile idei, ies la suprafaţă o mulţime de probleme legate de nevrednicie. Începem să ne îndoim de faptul că suntem pregătiţi să mergem mai departe (Etapa a 3-a). Apoi procesăm problemele şi vedem cum aceste probleme ne-au ţinut blocaţi în trecut. Începem să avem un sentiment de siguranţă şi soliditate, pe măsură ce ne rezolvăm vechile probleme şi trecem la acţiune (Etapa a 4-a).

Între cicluri poate exista o stare intermediară. Poate părea că nu se întâmplă nimic, sau că lucrurile plutesc în vid. Sau putem părea tulburaţi. Dacă se întâmplă acest lucru, înseamnă că este momentul să devenim liniştiţi şi receptivi, permiţând energiilor Etapei 1 să intre încă o dată.

Ciclurile de purificare pot varia foarte mult ca durată. În timpul unei perioade de accelerare personală şi planetară, se poate trece prin mai multe cicluri majore şi minore pe an. În timpul unei perioade „retrograde" sau stagnante, un singur ciclu poate dura ani de zile până să fie înţeles. Aici răbdarea este cu siguranţă o virtute.

Cum îţi dai seama că s-a încheiat un ciclu? Cum ştii că nu mai există „chestii" într-un anumit domeniu al vieţii tale? Pe măsură ce abordezi fiecare strat de „chestii", cauza merge din ce în ce mai adânc, în trecut. Dacă ai probleme de abandon, de exemplu, prima dată când explorezi aceste probleme este posibil să îţi aminteşti că ai fost părăsit/ă, copil fiind. Data viitoare este posibil să îţi aminteşti o viaţă anterioară, în care soţia sau soţul

tău te-a părăsit. În cele din urmă, poţi să te întorci până la începutul timpului şi să vezi întreaga problemă din perspectiva Cauzei Originare, dându-ţi seama de modul în care aceasta a fost pusă în scenă viaţă după viaţă, până în prezent. Dacă ai integrat abandonul cu adevărat, este posibil să simţi o siguranţă puternică în adâncul fiinţei. Situaţiile viitoare în care eşti singur/ă nu te vor mai deranja şi nu vei mai crea scenarii de abandon.

Crearea conştientă a ceea ce vrei de la viaţă devine uşoară, naturală şi directă, dacă nu mai există probleme în cale. Este posibil să descoperi că încărcătura emoţională a dispărut, atunci când te întrebi dacă ai succes în a crea ceea ce doreşti. Este posibil să preferi ca lucrurile să fie într-un anumit fel, dar nu pretinzi acest lucru. Dacă lucrurile nu ies aşa cum le-ai planificat, nu te deranjează – pur şi simplu îţi dai seama că toate se întâmplă la timpul lor. Paradoxal, această atitudine permite lucrurilor să se întâmple mai repede. Este ca şi cum ai strânge în mână grăunţe sau nisip – ele îţi cad printre degete. Trebuie să le laşi să se aşeze uşor în mâna ta deschisă, dacă vrei să le păstrezi.

Creşterea conştientă a sufletului

Odată ce sufletul atinge un anumit nivel de conştienţă, el sau ea poate să înceapă, în mod conştient, să îşi atragă experienţele care îi maximizează creşterea. Până în acel moment, sufletul va atrage o lecţie, iar ego-ul se va lupta, va opune rezistenţă sau se va plânge, în loc să accepte lecţia ca pe un dar. Acest lucru este valabil mai ales dacă una dintre credinţele de bază ale acelui suflet este „nu poţi obţine ceva decât prin efort[22]". Acceptarea conştientă şi aprecierea lecţiilor de viaţă este cheia unei creşteri rapide. Cineva a spus cândva: „– Dacă nu poţi fi recunoscător pentru ceea ce ai primit deja, cum te poţi aştepta să primeşti mai mult?!..." Asumarea unui angajament de creştere a sufletului va aduce lecţiile într-o manieră rapidă şi furtunoasă. Dacă eşti recunoscător, este posibil ca lecţiile să ţi se pară plăcute şi să le cauţi în mod conştient.

Nu e neapărat necesar ca lecţiile vieţii să ia forma unor reflexii exterioare neplăcute. Circumstanţele dificile şi evenimentele cataclismice au loc numai dacă refuzi să înveţi lecţia atunci când aceasta se prezintă sub o formă mai blândă. Procesul de purificare poate fi o experienţă interioară fără consecinţe serioase în lumea exterioară. Dacă eşti atent/ă la mesajele pe care ţi le dă spiritul, dacă integrezi „chestiile" pe măsură ce acestea ies la suprafaţă şi dacă îţi exprimi sentimentele adevărate fără să le suprimi sau să

---

[22] *No pain, no gain*, în lb. engleză. Un echivalent românesc apropiat al acestei expresii este „cine nu stăruieşte, nu izbuteşte", sau „cine lucră, are, cine şede, rabdă", n. tr.

le negi, atunci nu există un motiv să suferi de „karmă rea". Condiţiile exterioare negative sunt rezultatul refuzului sau suprimării credinţelor negative, până când nu mai există nicio altă cale de a învăţa lecţia. Acest lucru este valabil mai ales în privinţa sănătăţii fizice. Dacă dai atenţie corpului şi emoţiilor, vei primi instrucţiuni cu privire la *ce* să faci pentru a preveni bolile. Numai atunci când ignori în mod repetat mesajele sufletului tău, corpul va manifesta o boală.

Prin căutarea cu bucurie a acelor experienţe care „te calcă pe nervi" poţi să eviţi să fii nevoit/ă să mai vezi vreodată reflexii negative. Aceasta nu înseamnă că devii masochist/ă şi îţi petreci tot timpul procesând. Procesarea, la fel ca orice altceva, poate deveni o dependenţă. Dacă te forţezi să creşti mai repede decât este pregătit sufletul tău, nu vei putea să te bucuri de viaţă sau nici măcar să îţi tragi răsuflarea. Atunci, vei sfârşi prin a-ţi petrece cea mai mare parte a timpului în faza de consolidare, în timp ce aştepţi ca restul părţilor tale să te ajungă din urmă.

Inteligenţa

Inteligenţa (cunoscută şi sub denumirea de „conştienţă conştientă") vede întregul, în loc să vadă părţile unei situaţii, mai ales atunci când priveşte la conflictele dinlăuntrul sinelui. Atunci când se creează dizarmonie prin a pretinde că lucrurile „ar trebui să fie" într-un anumit fel, în loc de acceptarea a „ceea ce este", inteligenţa acţionează prin sesizarea instantanee a conflictului şi încheierea sa imediată. În acest caz, există numai „ceea ce este". Replicile, reacţiile, evenimentele şi concluziile fac parte, toate, din „ceea ce este". Este posibil să nu putem schimba evenimentul exterior, dar ne putem schimba trăirea în ceea ce îl priveşte. Şi, odată ce ne creăm o reacţie armonioasă faţă de eveniment, acesta devine mult mai uşor de schimbat, dacă sufletul îşi doreşte acest lucru.

Inteligenţa utilizează toate facultăţile minţii, dar nu este controlată de acestea. Ea evaluează instantaneu toate criteriile dintr-o situaţie dată, extrage informaţiile potrivite din Mintea Universală şi îşi generează propria sa reacţie. Inteligenţa este impersonală. Este o dimensiune a energiei; un câmp de conştienţă conştientă. Face parte din dimensiunea a 5-a, care transcende timpul şi spaţiul. Sinele tău mai înalt, sau sufletul, în mod natural se află în acest câmp de inteligenţă, dar mintea ta raţională şi corpul emoţional nu, adesea. De aceea este foarte important să îţi aliniezi toate părţile tale, astfel încât informaţia să curgă fără oprelişti de la inteligenţa superioară.

Ce este inteligenţa? Este energia omenirii sub o formă foarte rafinată. Este un curent infinit de conştiinţă ce îşi are originea în Dumnezeu. Este conştienţă pură, aflată atât în prezent, cât şi în timpul liniar. Ca să evoluezi

într-o stare de inteligență, este nevoie de trei lucruri:

1) A fi conștient de prezent
2) Acceptarea ființei
3) Transcenderea „sinelui"

A fi conștient de prezent înseamnă conștiență neselectivă involuntară – observarea subtilităților și mișcărilor care au loc. Acceptarea ființei include toate nivelele și dimensiunile ființei tale, dar înseamnă și acceptarea a „ceea ce este" în toate domeniile vieții tale. Transcenderea sinelui înseamnă că îți expandezi conștiența dincolo de de ego-ul individual și înglobezi eul tău mai cuprinzător, care este omniprezent. Transcenderea sinelui înseamnă transcenderea timpului și spațiului. Ai auzit expresia „să fii aici și acum". *Acum* este punctul în care se află inteligența. *Acum* include trecutul, prezentul și viitorul. *Acum* este momentul în care găsești înțelepciune adevărată.

Inteligența se află în afara timpului și spațiului. De aceea este posibil să vedem în trecut sau în viitor, ori în alte dimensiuni. Timpul și spațiul sunt construite sub formă de straturi, sau cadre. Din perspectiva sinelui mai înalt (inteligența), conștiența multidimensională devine realitatea ta conștientă.

Diagramele următoare arată câteva moduri de a explica ideea de multidimensionalitate.

Figura 5.7a – Conștiința istorică

Inteligență
Tot ce înseamnă memorie, sisteme de credință, percepții fizice, realități spațio-temporale, vieți trecute și viitoare, înregistrări akashice, conștiința de masă a omenirii, informații specifice despre indivizi sau organizații ce există în primele 4 dimensiuni ale realității și tot ce înseamnă activitate înlăuntrul sinelui, incluzând gândurile, sentimentele, programele și reacțiile condiționate.

Figura 5.7b – Reîncarnarea

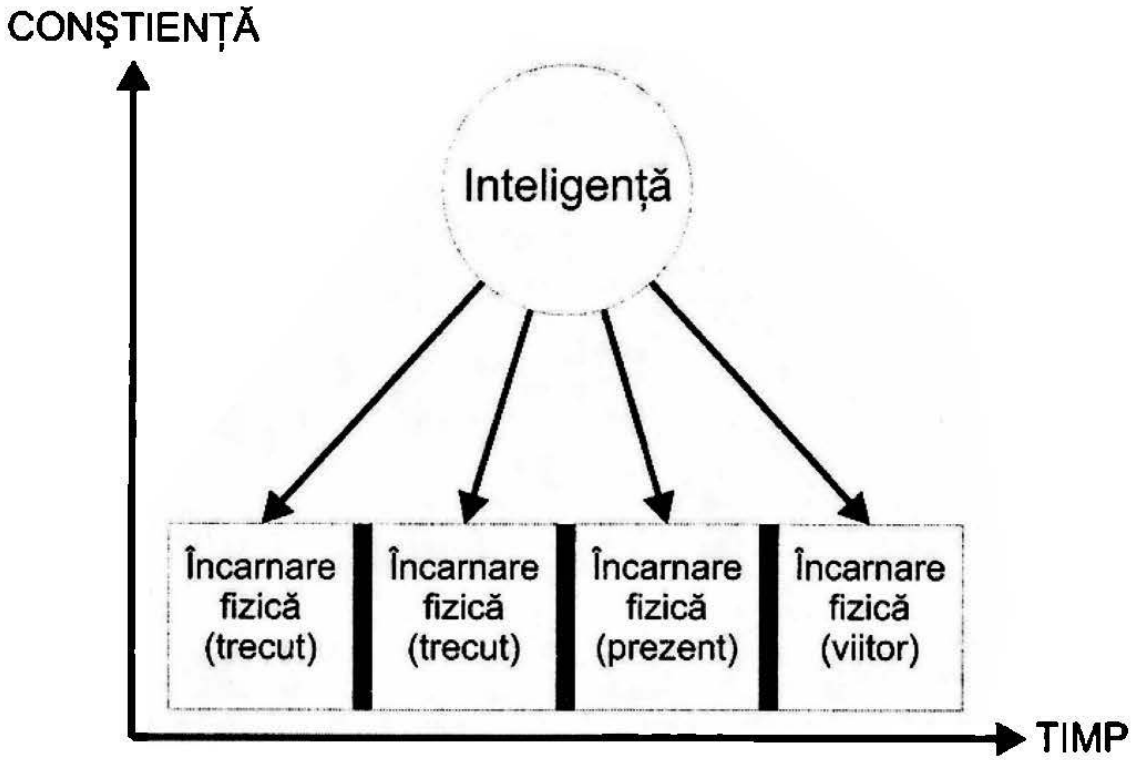

Figura 5.7c – Cadrele temporale

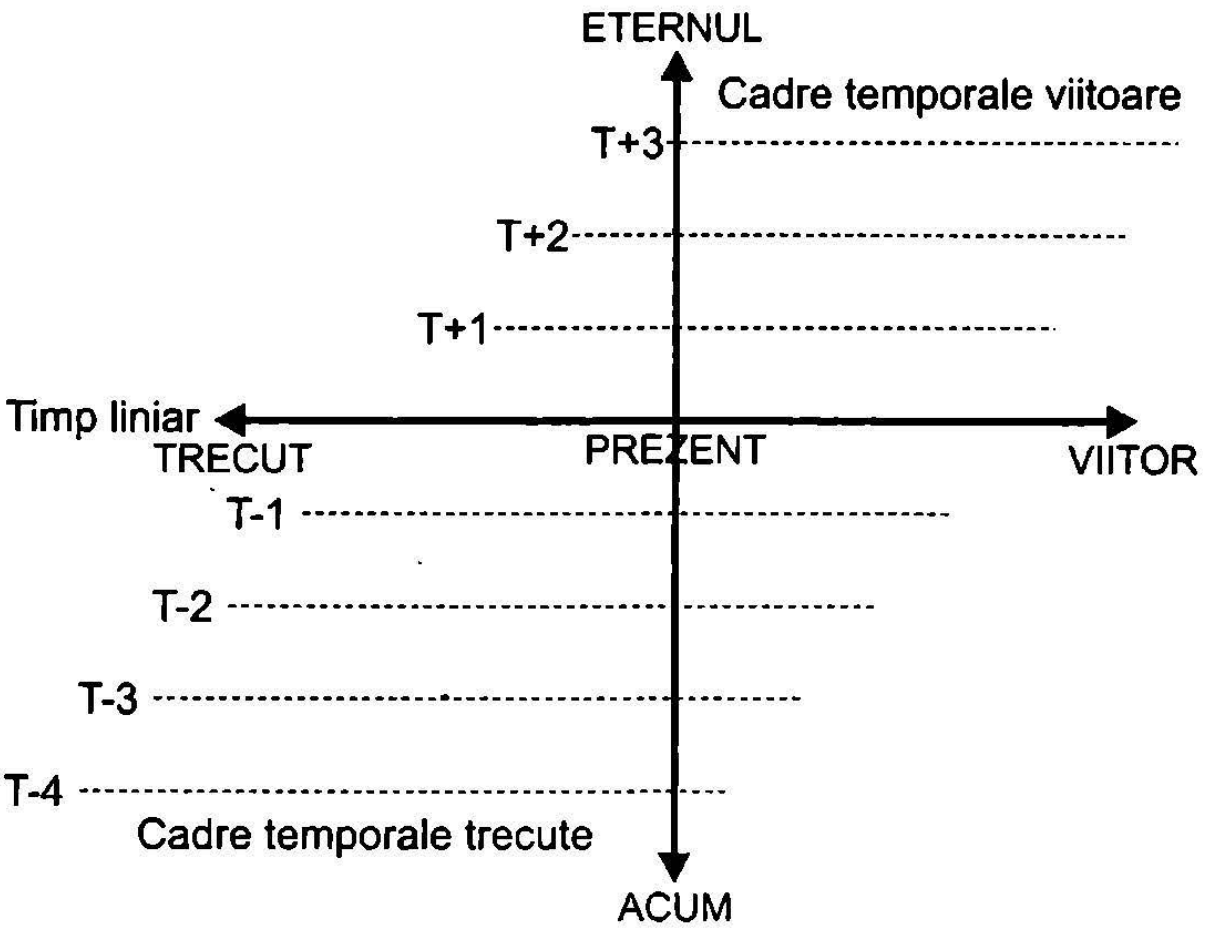

Conştiinţa colectivă

Din perspectiva sinelui mai înalt (inteligenţa), este posibil să accesăm, practic, orice informaţie, de oriunde s-ar afla în subconştientul colectiv – inclusiv arhivele akashice şi Mintea Universală. Aceasta deoarece poţi să ieşi din cadrul cunoştinţelor personale şi să accesezi cunoştinţele universale (vezi Figura 5.7a).

Reîncarnarea – continuare

Tot aşa, poţi deveni conştient/ă de vieţile anterioare. De fapt, din această perspectivă vieţile nu sunt anterioare, ci simultane, deoarece o poţi vedea pe oricare, sau pe toate, deodată. Cum aşa?

Dacă îţi aminteşti analogia cu filmul, imaginează-ţi că fiecare viaţă este ca un cadru pe pelicula cinematografică. Dacă filmul reprezintă conştiinţa liniară ce se mişcă prin proiector cadru cu cadru, atunci, pentru a vedea ce se află în trecut sau în viitor, trebuie să poţi să ieşi din continuitatea filmului, astfel văzând câteva cadre simultan (vezi Figura 5.7b).

Dacă vrei să percepi dincolo de limitele spaţiului şi distanţei, trebuie să ieşi din continuumul tetradimensional obişnuit. Motivul pentru care cei mai mulţi dintre noi nu putem percepe dintr-o perspectivă mai înaltă este că suntem identificaţi cu un singur cadru temporal sau dimensiune şi avem atenţia atât de focalizată pe aceasta (conştienţă selectivă), încât nu suntem conştienţi de celelalte cadre temporale şi dimensiuni. În modelul precogniţiei (Figura 5.3c) am văzut cum fiinţa noastră reală există simultan în multe nivele şi dimensiuni, dar conştienţa noastră „normală" ocupă numai o fracţiune a acelei zone.

În Figura 5.7c vedem un alt concept: acela al *timpului vertical* vs. *timpul orizontal*. Imaginează-ţi că timpul este alcătuit ca o stivă de clătite. Dacă priveşti orizontal, vei vedea numai câte un strat, pe rând, dar dacă priveşti vertical, poţi vedea întreaga stivă. Cheia aici este să te afli cu totul în prezent şi să te detaşezi de toate gândurile trecutului şi viitorului. La urma urmelor, fiecare cadru temporal şi dimensiune există chiar acum, iar singurul mod în care poţi conştientiza acest lucru este *să fii aici acum*.

Figura 5.8 – Omul multidimensional

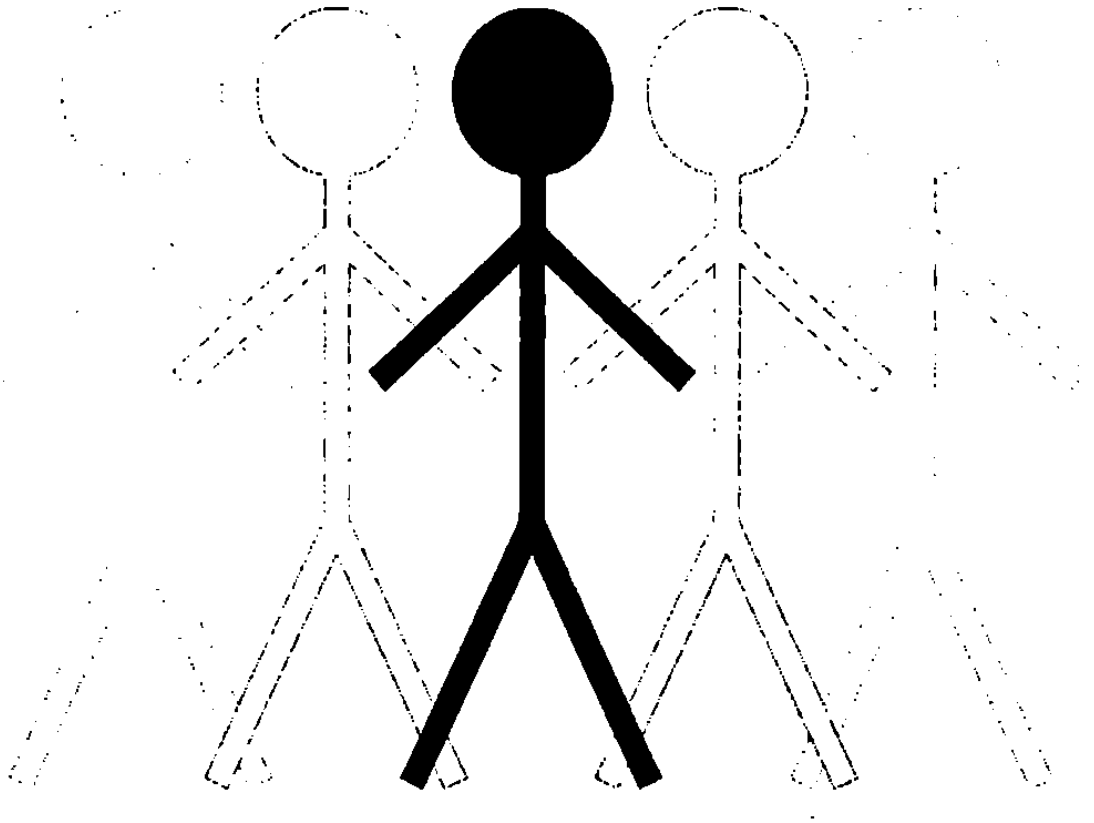

Percepţia a ceea ce este adevărat

Pentru a percepe din punctul de vedere al inteligenţei, este necesar să avem o percepţie clară, nedistorsionată a ceea ce se întâmplă în realitate, înlăuntru şi în afară. Pentru a avea o percepţie clară, este necesar să examinăm factorii care limitează acurateţea percepţiei. Aşa cum am spus mai devreme, primul pas este întotdeauna observarea a ceea ce te blochează. Există multe întrebări bune pe care poţi să ţi le pui pentru a determina dacă percepi cu acurateţe o situaţie. Printre exemple se numără:

- Ce concluzii trag din această situaţie?
- Ce calităţi ale percepţiei mele iau de bune?
- Atunci când doresc să percep informaţii despre ceva ce nu am mai trăit înainte, cum procedez de obicei?
- Chiar sunt conştient/ă de ceea ce spune altă persoană, sau ataşez propria mea semnificaţie, pe baza experienţei mele din trecut?
- Atunci când o altă persoană îmi povesteşte o experienţă, oare înţeleg cu adevărat ce spune?

Să presupunem că porţi o conversaţie cu altă persoană şi doreşti să percepi ceea ce este adevărat în situaţia respectivă. Ca să percepi cu adevărat, nu te poţi baza pe memorie, deoarece persoana se schimbă neîncetat şi nu poţi simţi ce trăieşte celălalt la modul intelectual, pentru că intelectul se află tot în trecut. Trebuie să fii atent/ă moment de moment, nu să fii angrenat/ă în gânduri din trecut. Nu e normal să te gândeşti la ce vei spune în continuare. Trebuie să ai o dorinţă înflăcărată de a înţelege cealaltă persoană. Este nevoie să te întrebi „Oare prin ce trece ea, de fapt?" În plus faţă de observarea propriei neatenţii, observ-o şi pe a ei. Cum reacţionează la conversaţie? Ce simte? Întreabă-te dacă experienţa ei declanşează în tine amintiri ale unor experienţe asemănătoare.

Pentru a ilustra aceasta în continuare, am inclus în Figura 5.9 o listă cu cele mai obişnuite distrageri şi bariere aflate în calea comunicării efective.

Figura 5.9 – Barierele din calea percepţiei

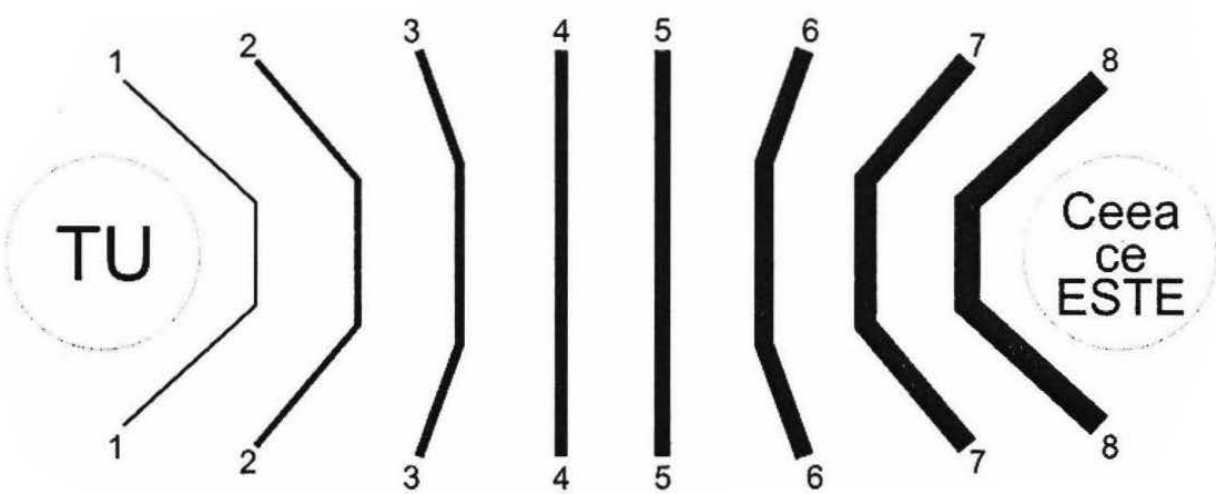

1 – Distrageri din mediul înconjurător
2 – Distrageri personale fizice
3 – Distrageri emoţionale fără legătură cu situaţia
4 – Programele/emoţiile personale
5 – Condiţionarea minţii rasei
6 – Interpretarea simbolică
7 – Facultăţile mentale nedezvoltate
8 – Punctul de referinţă personal

1. Distrageri din mediul înconjurător. Acestea sunt distragerile exterioare, cum ar fi zgomote întâmplătoare, oameni care vorbesc în apropiere, utilaje, distorsiuni ale simţurilor fizice (de exemplu, camera este prea întunecată pentru a vedea expresia facială a persoanei etc.)

2. Distrageri personale fizice. Aici intră *dacă ţi-ai făcut sau nu somnul*, durerea de la piciorul stâng, a mânca prea mult, sinusuri înfundate etc.

3. Distrageri emoţionale fără legătură cu situaţia. Aceasta se referă la cum te simţi în timp ce se desfăşoară situaţia. Poate eşti supărat/ă pe ceva ce s-a întâmplat aseară şi mintea îţi tot zboară la acel lucru. Poate că doreşti un anumit rezultat chiar înainte de a începe conversaţia.

4. Programe personale şi distrageri emoţionale directe. Acestea sunt problemele şi sentimentele tale personale, care sunt declanşate de situaţia respectivă. Aici sunt incluse judecăţi pe care este posibil să le ai despre o persoană, credinţe pe care le ai despre lucrurile pe care el sau ea le spune, reacţii emoţionale proprii ce sunt declanşate în timpul conversaţiei etc.

5. Condiţionarea minţii rasei. Acestea reprezintă toate ideile, conceptele, credinţele, tiparele şi gândurile pe care le-ai acceptat în subconştient, cu privire la relaţii şi la interacţiunea cu alte persoane. Printre acestea se numără cunoştinţele din trecut despre subiectul care este comunicat, noţiuni preconcepute despre ce se întâmplă în realitate în interiorul celeilalte persoane etc.

6. Interpretarea simbolică. Aceasta implică înţelegerea sensului limbajului şi simbolurilor folosite în comunicare, precum şi capacitatea ta de a decoda în creier informaţiile senzoriale pe care le primeşti. Am atins în treacăt acest concept în Capitolul 1, prin exemplul diferitelor interpretări ale cuvântului „cunoaştere".

7. Facultăţi mentale nedezvoltate. Aceasta se referă la modurile în care senzorii tăi percep experienţele altei persoane. Este posibil să o poţi auzi clar, dar să fii incapabil/ă să simţi energia pe care o radiază spre tine.

8. Punctul de referinţă personal. Aceasta este conştienţa ta de a fi o entitate separată de cealaltă persoană. Se referă la poziţia ta în spaţiu şi timp, relativ la cealaltă persoană. Este percepţia faptului că „Eu sunt aici şi ascult, iar tu eşti acolo şi vorbeşti." Totuşi, există un receptor separat de cel care comunică, aşadar este încă o barieră în calea percepţiei.

9. Limitările fizice. Acestea sunt limitările fizice inerente cu privire la o situaţie. Poţi să fii complet fuzionat/ă din punct de vedere telepatic, intuitiv şi spiritual cu cealaltă persoană, dar, din cauză că ai un corp separat, trăirea ta în ceea ce priveşte cealaltă persoană nu va fi niciodată la fel ca trăirea sa.

Intenţia noastră aici este să percepem cu conştienţă deplină; să ştim, pe de-a-ntregul, tot ce se întâmplă. Prin urmare, căutăm să depăşim primele opt bariere şi să trăim o unime adevărată cu fiinţa umană de lângă noi. Această legătură de la suflet la suflet poate avea loc numai atunci când au fost rezolvate toate problemele dintre persoanele respective.

Aş putea scrie o carte întreagă numai despre comunicarea interpersonală, dar te las pe tine să explorezi subiectul mai în profunzime, pe cont propriu.

Inteligenţa Universală

Ca să recapitulăm, acest capitol a examinat nu numai nivelul mental al conştienţei, ci şi funcţionarea psihică, creativitatea, inteligenţa şi conştienţa conştientă. Deşi inteligenţa superioară este un nivel de percepţie foarte elevat, totuşi există un simţ al individualităţii; un *percepător* separat de ceea ce este perceput. Nivelul ultim al conştienţei este acela al inteligenţei universale, cunoscut şi sub numele de „conştiinţă cosmică" sau „Unime cu Dumnezeu". Dar, înainte de a privi la Unime, există un alt nivel extrem de important între inteligenţa personală şi inteligenţa universală.

Este imposibil să trecem dincolo de nivelul mental de conştienţă atâta timp cât menţinem simţul unui sine separat. Căci lipseşte un ingredient cheie: Iubirea.

Capitolul 6
Iubirea

Înainte de a vorbi despre iubire, permite-mi să mă refer la un alt subiect drag nouă tuturor: libertatea. Ce este libertatea? Este oare capacitatea de a lua decizii pe cont propriu? De a călători? De a face orice vrei? Sau este ceva ce simţi adânc în interiorul tău, atunci când îţi descoperi esenţa reală? Poemul de mai jos sintetizează toate acestea:

Libertatea

Libertatea înseamnă să fii nelimitat.

Libertatea înseamnă să dai drumul ataşamentului faţă de trecut.

Libertatea înseamnă să te mişti fără efort prin realităţile vieţii, fără să fii dezorientat sau să te laşi prins în capcane pe parcursul căii.

Libertatea înseamnă să fii deschis şi receptiv la prezenţa incomensurabilă a Divinului.

Libertatea înseamnă să fii un observator liniştit al binelui şi răului, dându-ţi seama că în acestea există perfecţiune.

Libertatea înseamnă să fii fără teamă, fără limitări.

Libertatea înseamnă iubire şi compasiune fără margini, pentru tot ce există.

Libertatea înseamnă să curgi odată cu râul fericirii.

Libertatea înseamnă să fii aici şi acum fără gând de realizare.

Libertatea înseamnă să cunoşti sensul vieţii.

Libertatea înseamnă să iubeşti şi să slujeşti necondiţionat.

Libertatea înseamnă pur şi simplu să fim cine *şi* ce *suntem cu adevărat.*

Ce este iubirea?

Iubirea se află dincolo de timp. Iubirea se află dincolo de gând. Iubirea se află dincolo de iluzie. Iubirea este indescriptibilă. Mai presus de toate, iubirea se află dincolo de separare. Iubirea este începutul eternităţii. Este începutul iluminării. Iubirea este o stare de fiinţare dincolo de polaritate.

Iubirea pune capăt karmei. Iubirea pune capăt dualităţii. Este locul de întâlnire al spiritului cu voinţa; este inima. Ea aduce laolaltă masculinul şi femininul. În lumile mai dense, aceasta are loc în uniunea sexuală; în lumile mai înalte, principiul Mamă-Tată se uneşte în conştiinţa Christică.

Iubirea este mult mai mult decât un nivel de conştienţă; este şi o dimensiune, o lume de sine stătătoare. Deşi iubirea se află dincolo de timp, ea poate ajunge în timp şi poate afecta toate nivelele şi dimensiunile timpului.

Iubirea poate fi dăruită şi primită imediat, fără a fi nevoie de cunoştinţe mentale vaste. O simplă privire fugară, o atingere sau o vorbă amabilă poate catapulta un suflet în mireasma ei într-o clipă, reducând ani întregi de karma şi conflict interior.

Iubirea este un miracol; cel mai mare miracol. Aşa cum foarte nimerit se afirmă în lucrarea „Un curs de miracole", „Iubirea este o stare fără contrarii." Atunci când iubeşti, fie o altă persoană sau pe Dumnezeu, tot ce vezi este iubire. Întunericul, vinovăţia şi judecarea au dispărut fără urmă; tot ce există este frumuseţea, pentru totdeauna.

Iubirea este cea mai mare putere vindecătoare. Prezenţa sa poate împrăştia cele mai profunde şi mai cronice forme de boală. Poţi încerca un milion de tehnici de vindecare, dar, dacă iubirea nu este prezentă, efectele pot fi cel mult temporare.

Iubirea poate apărea sub multe forme. Orice lucru care te scoate din capul tău şi te duce în inima ta este un miracol al iubirii, chiar dacă durerea şi suferinţa par să reprezinte calea de urmat, pentru mulţi oameni. Adesea, este nevoie de un puternic şut în fund pentru ca cineva să îşi dea seama că mintea nu poate rezolva toate problemele vieţii. Uneori este nevoie de o disperare extremă; după ce au fost încercate toate trucurile, iar ideile nu au dus nicăieri. Asta vor să spună cu adevărat învăţătorii spirituali, atunci când spun că singura cale este să te abandonezi. Nu înseamnă abandonarea voinţei şi nici măcar a minţii; este vorba de abandonarea ataşamentului faţă de minte; de renunţarea la idei şi concepte preconcepute şi de deschiderea faţă de ceva nou.

Cheia deschiderii inimii se află în echilibrarea spiritului cu voinţa. Spiritul este forţa lui Dumnezeu, prezentă în tot ce înseamnă Creaţie, iar voinţa este natura simţitoare a vieţii; experimentatorul. Prin deschiderea

spiritului şi conştientizarea sentimentelor tale, faci loc pentru ca iubirea să coboare asupra ta.

Pe majoritatea dintre noi, emoţiile sunt cele care ne blochează faţă de deschiderea inimii. Am fost „bătuţi şi învineţiţi" atât de mult din punct de vedere emoţional, fie în copilărie, fie în vieţile anterioare sau la momentul Cauzei Originare, încât avem de toate, dar am renunţat la iubire. Răniţi de atâtea ori, de atâtea relaţii nesatisfăcătoare, devenim adesea cinici şi renunţăm la visele noastre. Poveştile fermecate din copilărie, cu prinţul şi prinţesa cedează în favoarea unei dezamăgiri amare, pe măsură ce am trecut prin coşmaruri alcoolice, dominare şi manipulare maritală, divorţuri şi proceduri juridice, abuzuri din copilărie, abuzuri sexuale şi tot felul de disfuncţii.

Chiar dacă avem terapeuţi buni, mulţi dintre noi par blocaţi pentru totdeauna în tipare din copilărie şi în vise sfărâmate, având straturi peste straturi de furie şi mâhnire ce aşteaptă să ne consume dacă îndrăznim să privim îndeajuns de profund. Fără spirit, fără ca Dumnezeu să ne ridice din noroiul nostru, pare să existe puţină speranţă. Şi astfel ne întoarcem faţa spre religie, numai ca să descoperim aceleaşi disfuncţii deghizate în spatele sutanei şi amvonului. „Poate dacă dau bisericii suficient de mulţi bani, voi fi salvat într-un fel." „Poate dacă spun suficient de multe 'Ave Maria'..."

Abia acum, în ceea ce creştinii numesc „vremurile de apoi", am dobândit în sfârşit suficientă înţelepciune, încât să păşim dincolo de cercul aparent etern al durerii şi suferinţei. Şi avem multe suflete care au mers înaintea noastră, ajutându-ne din alte dimensiuni. De asemenea, beneficiem şi de intervenţia Divină. Cu spatele la perete, nu avem unde să mergem decât în sus. Şi astfel, ni se aruncă o frânghie, exact când duşmanul (propria noastră vinovăţie) se apropie de noi. Prietenul de la celălalt capăt al frânghiei este iubirea, adusă nouă de Sus şi, deşi noi suntem cei care trebuie să urce frânghia, ni se oferă multă încurajare şi sprijin de la cei care ne fac galerie.

Pământul nu ar fi supravieţuit în urma unor războaie din trecut dacă nu ar fi existat iubirea celor ce se află în tărâmurile mai înalte. Ei au intervenit de mai multe ori, ca să ne împiedice să ne autodistrugem. Dar ei nu intervin fără permisiunea noastră. În mod colectiv, noi, cei care am tânjit după libertate, am cerut ca ei să ne ajute. Nu cu mult timp în urmă –aproximativ 30 de ani[23]– am atins o masă critică. Numărul sufletelor care doreau libertate a crescut atât de mult, încât cererea nu a putut fi refuzată. Şi astfel, acum ni se arată o ieşire din impas.

Sper ca această carte să ofere unul dintre demersurile pentru ieşirea din sclavie. Fără asistenţă şi iubire de Sus, aceasta nu s-ar fi putut scrie. Ideile au curs încontinuu din momentul în care mi-am luat angajamentul să scriu, şi

[23] prin anii '60, n. ed.

mult mai multe idei vor veni înainte să termin cartea. Aşadar, împreună, hai să explorăm, cu iubire, lumi şi dimensiuni noi.

Relaţii iluminate

În acest moment există foarte puţine relaţii sănătoase pe Pământ. Cu toţii avem probleme din copilărie şi din vieţile anterioare, care ne influenţează capacitatea de a fi complet prezenţi alături de o altă fiinţă umană. Dacă permitem acestor probleme să ne controleze şi să ne împiedice comunicarea cu ceilalţi, vom fi blocaţi pentru totdeauna în tipare şi comportamente relaţionale disfuncţionale.

Din experienţa mea, se pare că este aproape esenţial că trebuie să înveţi cum să fii singur/ă, înainte de a te afla în intimitate cu altcineva într-o manieră sănătoasă şi împlinitoare. Durata acestei „căutări de suflet" diferă de la o persoană la alta. Totuşi, majoritatea dintre noi merge la una din cele două extreme. Fie sărim de la o relaţie la alta fără nicio pauză între relaţii, fie ne petrecem singuri cea mai mare parte a vieţii, fiindu-ne teamă „să sărim în apă".

O persoană nu poate aştepta să atingă o stare de „perfecţiune", pentru a intra într-o relaţie. Un suflet poate avea nevoie să înveţe lecţii cu privire la a fi singur timp de mai mulţi ani, dar, în cele din urmă, acel suflet va avea nevoie să aibă experienţe care se găsesc numai într-o relaţie cu altcineva.

Ca să avem o relaţie realmente iluminată, este necesar să ne oprim din a ne proiecta propriile probleme asupra celeilalte persoane. Trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru propriile noastre sentimente şi să ne exprimăm aceste sentimente în mod deschis şi sincer. Dacă persoana (sau persoanele) din viaţa noastră nu pot (sau nu vor) să ne accepte aşa cum suntem, –cu toate sentimentele noastre omeneşti–, atunci, de obicei, înseamnă că noi nu putem sau nu vrem să ne acceptăm aşa cum suntem.

Odată ce dobândim suficient de multă apreciere de sine şi respect de sine pentru a ne accepta în întregime, putem atrage un partener care se acceptă pe sine în întregime. Totuşi, este posibil să nu atragem imediat partenerul perfect. Aceasta este din cauză că adesea atragem pe cineva care oglindeşte problemele pe care tocmai le-am rezolvat de curând. Acest suflet ne va atrage în viaţa sa pentru că suntem suficient de avansaţi pentru a da o mână de ajutor în linii mari, dar nu atât de avansaţi încât să fim total incompatibili.

Dacă ascultăm de sinele nostru mai înalt, vom crea intenţionat relaţii care ne maximizează creşterea, până când suntem suficient de vindecaţi, încât să creăm o relaţie menită, în primul rând, co-creaţiei şi ludicului.

Cheia unei relaţii reuşite este comunicarea. Starea naturală a fiinţelor umane este de a comunica telepatic. Totuşi, până când ne vom întoarce la

starea noastră naturală, este necesar să nu mai presupunem că cealaltă persoană ne ştie nevoile şi dorinţele. Este necesar să fim dispuşi să ne arătăm vulnerabili şi imperfecţi, pentru a ne putea vindeca. De asemenea, este necesar să fim dispuşi să spunem „nu" oricui nu este dispus să ne accepte vulnerabilitatea şi imperfecţiunea. Este necesar să avem un simţ clar al propriilor graniţe, şi al graniţelor partenerului nostru. În cupluri, este necesar să existe atât individualitate, cât şi uniune. A fi singur şi a fi împreună sunt realităţi simultane; adică, acestea sunt prezente tot timpul, în funcţie de dimensiunile realităţii la care ne-am concentrat atenţia. (Vom privi în profunzime la aceste dimensiuni în Capitolul 10.)

Există multe cărţi bune despre relaţii şi te încurajez să citeşti cât poţi de mult despre acest subiect. De asemenea, ar fi o idee bună să înveţi despre managementul timpului, întrucât presiunile vieţii moderne pot face ca cei ce formează un cuplu să aibă puţin timp pe care să şi-l dedice unul altuia. Totuşi, dacă eşti realmente hotărât/ă să creezi o relaţie sănătoasă, îţi vei face timp pentru aceasta şi vei face tot ce este necesar pentru a vindeca rănile trecutului ce te ţin izolat/ă şi separat/ă, chiar dacă împarţi aceeaşi casă şi acelaşi pat cu altcineva. Dacă ne vindecăm relaţiile, ne vindecăm propria lume. Căci, în realitate, ne aflăm în relaţie cu peste 5 miliarde şi jumătate[24] de oameni. Şi într-adevăr, iubirea *este* cheia.

[24] în anii '90, n. ed.

Capitolul 7
Sufletul şi suprasufletul

Sufletul

Sufletul reprezintă esenţa pură a Sinelui. Percepţia mea asupra sufletului este că acesta este asemănător cu o stea sau lumină cosmică imensă, care călătoreşte neîncetat prin coridoarele şi reşedinţele universului infinit, în timp ce necontenit creează în tărâmurile mai dense ale existenţei (corp, emoţii, minte etc.).

Atunci când toate straturile condiţionării şi programării au fost îndepărtate şi rămâne numai esenţa, trăim în virtutea înţelepciunii sufletului. Devenim conştienţi de nenumăratele „palate" din casa Tatălui. Fiinţe măreţe, invizibile pentru corpurile noastre mai dense, ajung până la noi şi ne ating cu aripile lor de lumină. Iar noi suntem întâmpinaţi din nou într-un loc din care nu am plecat de fapt niciodată.

Sufletul nu este acelaşi lucru cu spiritul. Spiritul este liantul, coeziunea ce ţine Creaţia unită. Este energia şi inteligenţa, ordinea din spatele întregii Creaţii. Sufletul, pe de altă parte, este scânteia individuală, unitatea de bază a fiinţării, din care suntem făcuţi cu toţii. Fiecare suflet este precum o tentaculă ce curge în afară din corpul lui Dumnezeu – pentru totdeauna conectată cu întregul, şi totuşi unică şi individuală.

Suprasufletul

Sufletele individuale petrec multe încarnări pentru a se trezi la *cine* sunt ele în realitate şi pentru a se purifica de toate imaginile false pe care le-au preluat pe parcursul călătoriilor lor pe Pământ. Odată ce un suflet este purificat, iubirea şi înţelepciunea Sinelui încep să îl extindă dincolo de el însuşi, pentru a ajunge şi a se uni cu contrapărţile sale demult pierdute – imensa familie cosmică de suflete înrudite. Fiecare familie de suflete se adună într-un mare roi stelar, sau suprasuflet. La început ele vin unul câte unul, apoi câte două, pe măsură ce fiecare suflet îşi găseşte perechea, sau flacăra geamănă. Apoi câte patru şi câte opt, până când întreaga familie de suflete este reunită complet.

Figura 7.1 – Sufletele şi suprasufletele

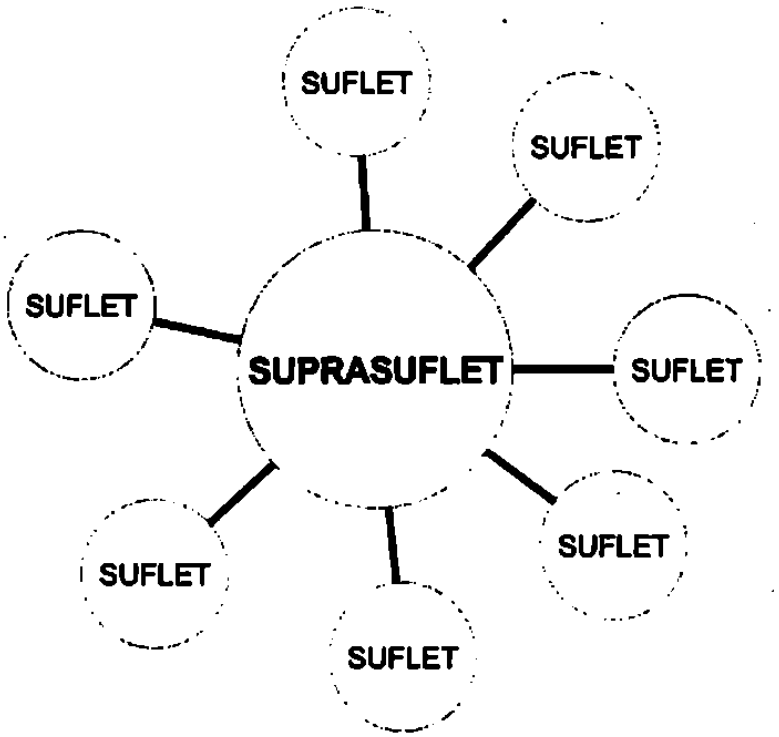

Astfel, toate se înalţă din nou întru Unime, iar procesul începe de la capăt. Totuşi, nu acesta este sfârşitul. Căci suprasufletele nu sunt decât una dintre creaţiile spiritului – esenţa dumnezeiască ce dă viaţă, care ne uneşte cu tot ce există în Univers.

Mereu şi mereu, ne vom întoarce în acest loc sacru, căci sufletul este etern, fiind unitatea fundamentală de Dumnezeu; o hologramă completă a infinitului.

Acest capitol este foarte scurt, căci este menit să fie o scurtă privire asupra lucrurilor care urmează. În capitolele următoare, vom explora sufletul şi suprasufletul mai în profunzime.

Capitolul 8
Meditația, atemporalitatea și conștiința cosmică

Mintea meditativă

NOTĂ: Există două definiții ale meditației: (1) practica ei, și (2) starea minții. În acest capitol vom folosi termenul „meditație propriu-zisă" pentru a descrie mintea liniștită, meditativă.

În meditația propriu-zisă mintea devine tăcută, iar realitatea, așa cum o știm, dispare. Timpul nu mai are nicio semnificație. Nu mai există „eu" și „tu". Nu mai există nicio experiență a vieții; există pur și simplu viața. În această stare de liniște, toate aspectele vieții continuă să existe, dar nu mai există nicio separare între sine și experiență. Nu mai are loc nicio comparație, nicio creare de imagini, nicio formulare prin cuvinte sau concepere de idei. Nu mai există vreun „eu" ce privește la un copac și gândește „acesta este un copac, iar eu îl văd". Există pur și simplu experiența copacului, fără nicio etichetă, fără niciun model și fără niciun gând.

În starea de meditație propriu-zisă, „modelele realității" devin un concept lipsit de sens. Atunci nu există nivele, dimensiuni, stări de ființare. Lucrurile sunt pur și simplu așa cum sunt. Viața devine mai curând o piesă de teatru; un vis. Toată străduința, căutarea, acțiunea și chiar creșterea devin nesemnificative; o activitate prostească și absurdă, într-o lume de somnambuli. În același timp, ceva vast și lipsit de nume apare în existență. Deodată, totul are un înțeles suprem și caracter sacru, deși este ceva ce mintea nu poate înțelege. Un simț al libertății fără margini ia în stăpânire și consumă sinele. Fiecare moment devine inedit și se întinde la infinit în toate direcțiile. Fără gând nu există trecut și viitor, și astfel nu există timp. Nu ai unde să mergi și nu ai nimic de făcut. Dorința devine irelevantă.

Și totuși, toate aspectele sinelui devin foarte reale. Corpul continuă să mănânce, emoțiile sunt simțite în continuare, mintea continuă să funcționeze, deși oarecum în mod automat. Lumea naturală devine un lucru minunat; fiecare fir de iarbă este un lucru perfect; vântul devine respirația lui Dumnezeu. Tot ce înseamnă viață își continuă cursul ca mai înainte, dar sinele separat, egoul, nu mai există.

În această stare se aflau maeștrii atunci când spuneau „totul este iluzie" și „lumea nu este reală". Iar din această perspectivă elevată, într-adevăr, totul *este* un vis.

De fiecare dată când am intrat în această stare, mereu m-am reîntors la conștiința „liniară". Nu știu dacă este posibil să rămâi în acest spațiu

atemporal şi să funcţionezi şi în lume. Majoritatea celor pe care i-am întâlnit, care au petrecut foarte mult timp „dincolo de timp" sunt cei pe care de obicei îi numim „cadeţi spaţiali". Niciuna dintre valorile „normale" ale societăţii nu mai are însemnătate. Fără dorinţă, nu există nicio motivaţie să faci ceva în lume, decât probabil să încerci să îi înveţi şi pe alţii cum să ajungă în această stare.

Ultima dată când am intrat în această stare, m-am întrebat dacă se poate integra cu stări mai lumeşti. Se poate oare funcţiona în atemporalitate şi totuşi juca impecabil jocul lumesc? Oare poţi să te plasezi în nemişcarea interioară şi totuşi să mai ai încă dorinţe, sentimente, ţeluri, planuri şi o aşa-numită experienţă „pământească"?

Cu siguranţă, anumite funcţii ale conştiinţei pot fi trecute pe automat. A conduce o maşină nu solicită foarte multă concentrare a atenţiei, dacă a devenit un obicei. Am putut să meditez în timp ce mergeam şi, ocazional, chiar şi atunci când purtam o conversaţie. Iar scrierea acestei secţiuni necesită un echilibru între timp şi atemporalitate. Ca să fiu sincer, prima parte a acestei cărţi a fost dificil de scris – nu din cauza unei lipse de cunoştinţe sau a capacităţii de a scrie, ci din cauză că pendulam între a fi în timp şi în afara timpului, atunci când încercam să scriu despre nivele şi dimensiuni. Pentru cei care sunt blocaţi în timp, conceptele au sens şi ajută la găsirea răspunsului la o mulţime de întrebări ce sunt necesare pe calea sufletului. Dar dintr-o perspectivă atemporală, nivelele şi dimensiunile sunt ridicole. Aşadar, de fiecare dată când am scris despre nivelele „mai înalte", începeam să opun rezistenţă şi să le pun „în aceeaşi oală".

Acesta este unul dintre motivele pentru care am inclus atât de multe versiuni şi modele ale realităţii, şi pentru care prefer uneori modelul cu 7 nivele în locul celui cu 12 (vezi Capitolul 11). Totuşi, te încurajez să foloseşti orice funcţionează şi să nu te agăţi de diferenţele dintre nivelul 9 şi nivelul 10, de exemplu. Privind dintr-o stare meditativă, totul este un joc prostesc.

Conştiinţa Cosmică

Odată ce un suflet intră într-o stare de linişte adevărată, se pot întâmpla mai multe lucruri. Este posibil ca el sau ea să se întoarcă, lipsit/ă de chef, într-o lume care pare să nu mai aibă nicio noimă. Sau poate o bucurie inedită coboară peste ceea ce odată era o viaţă monotonă. Starea de meditaţie nu poate fi căutată şi atinsă. Trebuie să i se permită să apară singură. Aceasta a vrut să spună Krishnamurti atunci când a zis „adevărul este un ţinut neumblat".

O altă stare de conştienţă ce nu poate fi atinsă în mod conştient este

starea de conștiință cosmică sau universală. În majoritatea cazurilor, aceasta apare rar și pe neașteptate. Aceasta este starea de unime reală – nu simțul de a fi una cu Creația (inima), ci simțul de a fi de fapt întreaga Creație (spiritul).

Imaginează-ți, pentru un moment, că totul în viață este în realitate opusul a ceea ce crezi că este. Privește la tot ce consideri a fi *tu* – simțul sinelui, corpul tău, emoțiile și mintea etc. Acum imaginează-ți că nu există nimic din toate acestea. În loc de asta, tot ce consideri că se află în afara ta a devenit adevăratul tău „eu". Acea stea îndepărtată, florile de pe pajiște, persoana de acolo, mașina, copacul – toate sunt *tu*. Iar persoana care gândește toate acestea nu mai ești *tu*, deloc. Ai devenit tot ceea ce credeai că nu ești. Iar tot ceea ce gândeai că ești înainte a dispărut. Cum este posibil așa ceva?

Există *ceva*, undeva, care este conștient de acea stea îndepărtată, de acel câmp, de acea pajiște, de acel cer. Există, este real. Așadar, trebuie să existe cineva care trăiește toate acestea. Cine este *trăitorul*? Cine este ființa care cunoaște acea stea, acel copac și acel cer? Nu este corpul, emoțiile sau mintea. Ele nu mai există. Dar *ceva* le trăiește. Iar dacă ai pătruns suficient de adânc în acest exercițiu, știi că acestea se află acolo. Și le trăiești așa cum sunt, nu în funcție de o credință sau percepție.

Conștiința cosmică este tărâmul spiritului. Spiritul se află peste tot în același timp, dincolo de spațiu și timp. Nu poate fi vorba de spiritul tău și spiritul meu; spiritul pur și simplu ESTE. Iar noi suntem acest spirit, și acest spirit este *noi*.

Deși tărâmurile de dincolo de intelect sunt realmente copleșitoare, voi prezenta câteva concepte menite să ne aducă din nou cu picioarele pe Pământ, suficient de mult timp, încât să creeze o aliniere între intelect și conștiința mai înaltă. Următoarele trei capitole explorează în detaliu diferite aspecte ale Universului, începând cu densitățile.

Capitolul 9
Densităţile

(NOTĂ: În această carte, densităţile „mai înalte" sunt mai puţin dense decât densităţile „mai joase", deoarece sintagmele „mai înalte" şi „mai joase" se referă la frecvenţele efective de vibraţie, nu la gradul de densitate.)

Densităţile sunt nivele vibratorii individuale în cadrul spectrului de frecvenţe al Creaţiei. În general, densităţile sunt împărţite în armonici, sau octave. Putem asocia în mod arbitrar nivelele de densitate cu diferite frecvenţe vibratorii din Univers, pentru a putea comunica despre modul în care este construit Universul.

Pentru a ilustra mai în detaliu ideea de armonici, am dat următoarele exemple:

La un pian, există opt note întregi ce alcătuiesc fiecare octavă. În funcţie de tipul de pian, pe claviatură pot exista între cinci şi opt octave. Fiecare octavă este o armonică specifică, al cărei nivel de vibraţie sau de densitate creşte pe măsură ce mergi spre notele mai înalte.

Un alt mod de a vizualiza ideea de densităţi este prin folosirea spectrului luminii. Dacă fiecare culoare din spectrul luminii ar reprezenta o densitate, atunci am putea, în mod arbitrar, să asociem un număr fiecărei culori; de exemplu, dacă galbenul este echivalent cu densitatea a treia, atunci portocaliul ar fi densitatea a doua, iar verdele – densitatea a patra etc.

Desigur, am putea defini densităţile folosind măsurători reale ale frecvenţelor. De exemplu, între 100 şi 1.000 Hz (cicli pe secundă) ar fi densitatea întâi; între 1.000 şi 10.000 Hz ar fi densitatea a doua etc. După cum poţi vedea, densităţile nu trebuie neapărat să fie liniare; ele pot fi logaritmice.

Principalul atribut al unei densităţi este relaţia armonică a sa cu alte densităţi. În serialul „Star Trek" se vorbeşte despre factorii warp, atunci când se descrie viteza unei nave spaţiale. Fiecare factor warp ar putea reprezenta o densitate; cu cât este mai mare factorul warp, cu atât mai înaltă este şi densitatea respectivă.

Densităţile pot fi armonici ale unei unităţi de măsură de bază, cum ar fi viteza luminii. În fizica mai nouă există conceptul de *cadre temporale paralele*. S-a teoretizat că fiecare cadru temporal este accesat prin obţinerea de viteze ce sunt armonici ale vitezei luminii. Deşi probabil nu e posibil să se depăşească viteza luminii în mod liniar, totuşi pare posibil să „apelezi" armonici ale vitezei luminii, aşa cum este reprezentat în faimoasa ecuaţie a lui Einstein, $E = mc^2$, unde c^2 este o armonică a vitezei luminii. În acest

exemplu, c^2 ar putea fi densitatea a doua, c^3 – densitatea a treia etc.

În această carte, densităţile vor corespunde cu diferite forme de viaţă aflate pe scara evolutivă. Cu cât este mai înaltă vibraţia unei forme de viaţă, cu atât este mai înaltă densitatea sa. Aşa cum vei vedea mai târziu, fiecare densitate corespunde, aproximativ, cu o dimensiune cu acelaşi număr, dar dimensiunile sunt mai curând precum lumile din cadrul lumilor ce se întrepătrund, în timp ce densităţile nu se întrepătrund.

În Capitolul 1 am enumerat 12 densităţi. Figura 9.1 de mai jos arată poziţionarea fiecărei densităţi de-a lungul spectrului luminii.

Figura 9.1 – Densităţile ca funcţie a spectrului luminii

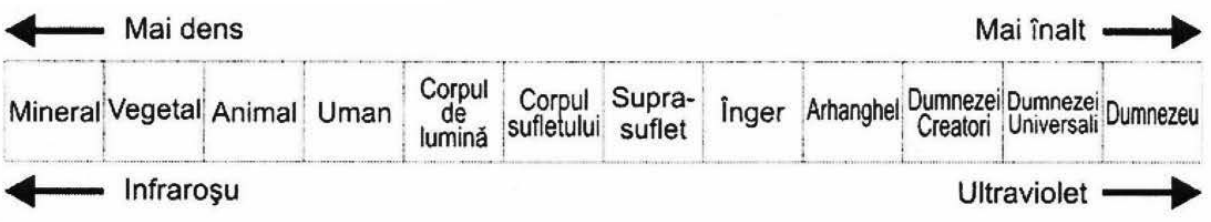

Densitatea întâi: Regnul mineral

Prima densitate se referă la regnul mineral. Nivelul de vibraţie al acestui regn este foarte dens, dar are totuşi propriul său nivel de viaţă şi conştiinţă. Sunt sigur că ai întâlnit persoane care pretind că vorbesc cu pietrele şi cu cristalele, sau îşi imaginează că fac acest lucru. Cu acest regn poţi comunica într-o manieră rudimentară. În acest model, presupunem că regnul mineral este prima etapă de evoluţie în universul manifest.

Densitatea a doua: Regnul vegetal

Densitatea a doua se referă la regnul vegetal. Acest regn este mai organizat decât regnul mineral şi are o capacitate limitată de a se mişca. El are o conştienţă reproductivă şi fotosintetică, precum şi un instinct de supravieţuire, dar percepţia sa este destul de limitată.

Densitatea a treia: Regnul animal

Densitatea a treia este nivelul regnului animal. Aici se încadrează şi fiinţa umană „inferioară". Oamenii de densitatea a treia sunt suflete ce experimentează regnul animal în corpuri umane. Contrar credinţei populare, animalele au practic aceleaşi capacităţi ca şi oamenii de densitatea a 3-a: instinctul de supravieţuire, de reproducere şi de a avea grijă de puii lor,

precum și o conștiență intelectuală rudimentară.

Aici este important să facem diferența între densitatea a 3-a și dimensiunea a 3-a. Evident, dimensiunea a 3-a include regnurile vegetal și animal, în timp ce densitatea a 3-a se referă în mod specific la animale și oameni „inferiori". De asemenea, vreau să menționez că termenul „inferior" folosit aici se referă numai la frecvența implicată și nu este o judecată la adresa cuiva. Nu vreau să insinuez în niciun fel că oamenii de densitatea a 3-a sunt cumva mai puțin Divini decât oamenii „superiori" de densitatea a 4-a. Ar fi la fel de absurd ca și faptul de a demonstra că sunt mai bun decât o piatră, pe motiv că piatra se află în densitatea întâi.

Cei care îi judecă pe alții pentru nivelul lor de vibrație își afișează ignoranța în privința perfecțiunii procesului evolutiv. Unele dintre cele mai conștiente suflete din univers au ales să re-experimenteze densitatea a 3-a pentru a dobândi o experiență valoroasă, care nu este disponibilă în tărâmurile mai înalte. Nu poți să îți amintești cine ești dacă insiști să îi judeci pe alții sau să te compari cu ei. Deși este posibil să preferi să te afli în densități mai înalte, dacă motivul tău de a te afla acolo este să scapi de densitățile mai joase pentru că le disprețuiești, atunci lipsa de bunăvoință de a-ți accepta natura inferioară te va ține blocat/ă aici. Cea mai rapidă cale de a evolua este să îți iubești toate părțile sinelui tău.

La momentul scrierii acestor rânduri, percepția mea este că aproximativ 80% dintre oameni experimentează densitatea a 3-a. Care sunt caracteristicile oamenilor de densitatea a 3-a? În afară de instinctele de supraviețuire și sexuale, oamenii de densitatea a 3-a au credința că sunt victime ale circumstanțelor exterioare și că au foarte puțină putere de a-și schimba destinul. Aceasta reprezintă separarea, pe scurt. Majoritatea ființelor de densitatea a 3-a încearcă să aline durerea inerentă separării prin a se conforma la diferite mișcări, ideologii, religii etc. Întrucât ei nu și-au dezvoltat conștiența de densitatea a 4-a, li se pare foarte dificil să gândească singuri, și astfel sunt dominați de credințele culturale ale societății lor.

În prezent[25], mulți oameni se află „pe gard", între densitățile a 3-a și a 4-a. Aceasta înseamnă că o parte a ființei lor s-a întins în densitatea a 4-a, în timp ce restul ființei lor se află încă în densitatea a 3-a. Dacă îți dorești cu adevărat să te afli în densitatea a 4-a și îți respecți și accepți părțile care încă se află în densitatea a 3-a, în curând te vei trezi că întreaga ta ființă se află în densitatea a 4-a sau mai sus. Pentru a te elibera complet de densitatea a 3-a este necesar să fii dispus/ă să nu mai aderi la sistemele de credință ale densității a 3-a. Traiul pe o planetă unde 80% dintre oameni se află în densitatea a 3-a creează un câmp de forță foarte puternic în aura planetei.

[25] undeva între 1992 și 1994, n. ed.

Așa cum am mai spus, credințele sunt foarte puternice. Dacă nu îți alegi credințele în mod conștient, atunci preiei credințele predominante din mediul în care trăiești. De aceea este important –dacă vibrezi la densitatea a 4-a– să te înconjori de oameni ce sunt aliniați cu credințe de densitatea a 4-a, până când ești capabil/ă să te eliberezi de influența mediului tău exterior. Atunci când atingi o vibrație suficient de înaltă, și suficient de mulți dintre voi sunt aliniați, este posibil să te scufunzi într-un grup de oameni de densitatea a 3-a fără să fii afectat/ă, dar acest lucru solicită un nivel înalt de conștiență și disciplină.

Densitatea a patra: Omul superior

Densitatea a 4-a reprezintă vibrația omului „superior". Oamenii de densitatea a 4-a nu sunt neapărat mai luminoși sau mai plini de iubire, dar cu siguranță sunt mai puternici și mai creativi decât oamenii de densitatea a 3-a, deoarece oamenii din densitatea a 4-a sunt conștienți că ei își creează propria lor experiență prin gândurile și sistemele lor de credință. Oamenii de densitatea a 4-a și-au trezit centrii intuitivi și psihici, au o imaginație vie și se conectează frecvent la tărâmurile astrale. La exterior, ei arată foarte asemănător cu oamenii de densitatea a 3-a, dar tind să fie mai rafinați din punct de vedere mental și intelectual. Deși este posibil să nu fie conștienți de acest fapt, ei își folosesc puterile psihice și intuitive pentru a-și atrage experiențele de care au nevoie pentru creșterea lor sufletească.

Ego-ul este totuși o parte însemnată din densitatea a 4-a. Mulți oameni de densitatea a 4-a sunt individualiști neînduplecați și liber cugetători. Ei tind să fie rebeli și radicali, zguduind starea de lucruri. Deși ideile lor sunt adesea foarte creatoare și aflate în avangarda omenirii, ei sunt totuși polarizați împotriva celor ce au puncte de vedere opuse. Multe marșuri de protest, demonstrații și activități contraculturale s-au lovit de opoziția crescândă a acelora care nu vor să deranjeze sentimentul siguranței ce își are originea în negarea îndârjită inerentă stilurilor de viață mai conservatoare. Pentru ca protestatarii să producă un contrast, ei trebuie să treacă dincolo de polarizare, în densitatea a 5-a – pas pe care puțini oameni avangardiști sunt pe cale să îl facă.

În ciuda polarizării, ființele pozitive de densitatea a 4-a își folosesc capacitățile pentru binele omenirii. Ei își concentrează atenția pe schimbarea gândurilor și credințelor lor prin afirmații, reprogramare și alte tehnici. Ființele negative de densitatea a 4-a își folosesc capacitățile pentru a-i controla și manipula pe alții. În univers există multe ființe ce sunt avansate tehnologic, dar care își folosesc puterile psihice pentru a controla planete întregi, în scopurile lor egoiste. Aceste ființe puternice i-au hipnotizat pe alții

folosind fenomene psihice, în timp ce iau puterea de la adepţii lor şi dau foarte puţin în schimb. Foarte multe entităţi de densitatea a 4-a se blochează în nivelele astrale ale dimensiunii a 4-a. Fiinţele de densitatea a 4-a confundă adesea planurile astrale cu tărâmurile mai cereşti deoarece, prin puterea gândului şi a credinţei, astralul poate fi făcut să arate oricum doreşti.

Circa 20% din omenire a evoluat în densitatea a 4-a.

Densitatea a cincea: Corpul de lumină

Densitatea a 5-a este nivelul corpului de lumină. Acesta este debutul stării cunoscute sub numele de *înălţare*. Oamenilor mai evoluaţi li s-a dat o dispensă specială, care le permite să acceseze densitatea a 5-a înainte de a fi atins deplina măiestrie de sine. Aşadar, oamenii de densitatea a 5-a sunt fiinţe înălţate – nu neapărat maeştri înălţaţi.

Capitolul 20, „Construirea corpului cristalin de lumină" explică procesul mutaţiei de la o formă de viaţă bazată pe carbon la una bazată pe siliciu. Aceasta este o etapă premergătoare înălţării reale şi este conformă cu principiul „saltului cuantic" despre care am discutat în Capitolul 2.

Ca să ajungi la densitatea a 5-a este necesar să îţi deschizi inima şi să înveţi să te iubeşti necondiţionat pe tine şi pe alţii. Iubirea îţi va ridica vibraţia mai sus de nivelele pământeşti ale densităţilor a 3-a şi a 4-a şi îţi va transforma corpul muritor, bazat pe carbon, într-unul strălucitor, nemuritor şi cristalin.

Vibraţia densităţii a 5-a este una eterică. Corpul de densitatea a 5-a este vizibil oamenilor de densitatea a 4-a ca un contur luminiscent al formei fizice. Totuşi, el este netransparent, în general. Pe măsură ce omenirea continuă să evolueze în densitatea a 4-a, din ce în ce mai mulţi oameni vor începe să vadă fiinţe luminoase în mijlocul lor. La început, asemenea viziuni vor fi psihice. Încă de la începutul evoluţiei în densitatea a 4-a, cel de-al treilea ochi se deschide, şi astfel sunt descoperite tot felul de entităţi în structura eterică.

În perioada Renaşterii, artiştii îi zugrăveau adesea pe bărbaţii (şi femeile) sfinţi cu halouri aurii în jurul capului (şi corpului). Sfinţii erau foarte avansaţi în densitatea a 4-a, şi tot aşa erau şi mulţi dintre artişti, care îşi foloseau permanent facultăţile creatoare până în punctul de a deveni vizionari.

Pentru oamenii de densitatea a 3-a, densitatea a 5-a este complet invizibilă. Oamenii de densitatea a 4-a sunt totuşi vizibili, dar cei ce se apropie de densitatea a 5-a pot avea tendinţa de a apărea şi dispărea. Pentru ochiul antrenat, corpul capătă o radianţă sau strălucire, pe măsură ce sufletul respectiv se apropie de înălţare. Totuşi, majoritatea oamenilor de densitatea a

3-a nu prea observă densitatea a 4-a, deoarece minţile lor sunt preocupate cu încercarea de a supravieţui. Chiar şi aşa, există relatări în Biblie (şi în alte părţi) cu oameni care dispăreau într-o coloană de foc şi fum. Pentru unii observatori, înălţarea implică dispariţia bruscă a corpului într-o străfulgerare de lumină; din acest motiv se spune „unul este luat şi unul rămâne". Totuşi, multe scenarii cu „stâlpul de lumină" se refereau la oameni care erau luaţi la bordul unor nave spaţiale, aşadar adesea rămâne la latitudinea cititorului să interpreteze asemenea relatări.

Corpul de densitatea a 5-a este capabil să zboare prin aer (eteruri), să treacă prin ziduri şi să stea liniştit în medii ce în mod normal sunt considerate ostile.

Densitatea a şasea: Corpul sufletului

Densitatea a 6-a este nivelul sufletului, cunoscut şi sub numele de *Sine mai înalt* sau *esenţă pură*. În plus faţă de capacitatea de a zbura deasupra Pământului, corpul de densitatea a 6-a al sufletului poate călători printre stele. Forma înălţată nu mai este cantonată în spaţiul Pământului şi poate traversa „coridoarele timpului" şi „magistralele de lumină". Cu alte cuvinte, corpul sufletului poate călători înainte şi înapoi în timp, şi adesea face acest lucru, pentru a învăţa mai multe despre natura Universului.

Densitatea a 6-a este poarta spre tărâmurile îngereşti, care fac parte din paradisurile celeste. Corpul de densitatea a 6-a este celest ca înfăţişare pentru ochiul de densitatea a 5-a – translucid, strălucitor şi permanent vibrând în nuanţe şi culori mereu schimbătoare. Ca o caracteristică generală, totul este cristalin. Lumile cauzale şi de cristal, templele de cristal, castelele suspendate în aer, Pegas şi tot felul de creaturi mitologice sunt vizibile în aceste densităţi. Spirite ale naturii, devaşi şi alte personaje de basm din Pământul interior ocupă de asemenea tărâmurile eterice ale densităţilor a 5-a şi a 6-a.

Fiinţele care ocupă o anumită densitate pot avea viziuni din densitatea imediat de mai sus. Pentru cei din densitatea a 6-a, îngerii din densitatea a 7-a apar ca nişte creaturi mari cu aripi ce orbesc cerurile cu strălucirea lor.

Densitatea a 6-a, fiind eterică, este absolut non-fizică şi nu este supusă niciunei legi fizice de pe Pământ. Pe Venus există o mare civilizaţie ce trăieşte în densitatea a 6-a, chiar dacă atmosfera de densitatea a 3-a a lui Venus este compusă din gaze otrăvitoare şi temperaturi ce depăşesc 300 de grade Celsius.

Oraşele eterice pot părea suspendate în aer şi adesea corespund cu aura superioară a unei planete (stratosfera). Oraşul Sfânt, despre care se spune în Apocalipsă, există în densitatea a 6-a eterică şi va fi văzut numai de „cei ce

au ochi de văzut şi urechi de auzit" – adică de fiinţele înălţate din densităţile a 5-a şi a 6-a.

Densitatea a 6-a, fiind nivelul sufletului, este forma cea mai înaltă şi mai pură de individualitate. Fiindu-i îndepărtate toate straturile de încarnare şi experienţă de viaţă, sufletul apare ca o scânteie de Dumnezeu – unitatea fundamentală a Creaţiei. Fiecare suflet este absolut unic şi are propria sa „semnătură". Sinele-ego de densitatea a 3-a este numai o imagine a Sinelui real, care în realitate există cu trei nivele mai sus pe spirala evolutivă.

Într-un sens, evoluţia se încheie atunci când o fiinţă atinge densitatea a 6-a, deoarece aici timpul nu mai este liniar. Esenţa sufletului este eternă; a existat dintotdeauna şi va exista întotdeauna. Astfel că, în realitate, o persoană nu evoluează ca să devină un suflet, ci revine la conştienţa sufletului. Mai încolo, voi explica modul în care sufletele apar din Dumnezeu pentru a călători în lumea materială.

Un suflet evoluat este acela ale cărui 5 corpuri mai dense (fizic, emoţional, intelectual, psihic şi eteric) s-au aliniat cu sufletul liber din densitatea a 6-a. Până când se întâmplă acest lucru, corpul sufletului rămâne „desprins" de restul fiinţei, dar nu la propriu, ci în termeni de conştienţă.

În scurt timp, voi aduce împreună toate modelele pe care le prezint, explorând ideea că „Vibrezi acolo unde îţi concentrezi atenţia". Reîntoarcerea la suflet înseamnă pur şi simplu să îţi îndrepţi atenţia (conştienţa) asupra esenţei tale reale (sufletul) până când aceasta se reuneşte cu corpurile mai dense.

Densitatea a şaptea: Suprasufletul

Densitatea a 7-a este suprasufletul. Această densitate este începutul unei spirale cu totul diferite a Creaţiei. În timp ce evoluţia ascensionează prin primele şase densităţi şi devine din ce în ce mai rafinată şi mai individuală, densităţile mai înalte (de la a 7-a la a 12-a) devin din ce în ce mai unite şi mai indivizibile.

Densitatea a 7-a este spaţiul unde are loc adevărata uniune între suflete. Până în acest moment, sufletele care încercau să se unească preluau din esenţa altor suflete, în felul acesta creând straturi de material psihic ce le acoperea aurele şi le tulbura scopurile. Acest lucru se întâmplă deoarece adevărata unire poate avea loc numai după ce un suflet este purificat şi întregit. Un suflet complet este cel ale cărui corpuri mai dense au fost purificate şi „reînnoite". Toate energiile străine (esenţa de la alte suflete) trebuie returnate la locurile lor de drept. Atunci când toate straturile sunt îndepărtate, rămâne numai Sinele etern, neschimbător. Acest Sine se poate întoarce la familia sa de suflete, unde este posibilă adevărata uniune.

Suprasufletul este un grup de suflete, sau familie a sufletului, alcătuită din mai multe suflete individuale ce au fuzionat într-un întreg mai cuprinzător. Vezi Capitolul 20 pentru o explicație mai detaliată grupurilor de suflete.

Mai întâi, sufletele încep să se unească sub formă de cupluri sau „flăcări gemene". Apoi, aceste suflete gemene caută alți gemeni de pe aceeași rază, sau arbore al familiei. Pe măsură ce fiecare geamăn se reunește cu perechea sa, sufletele formează un ciorchine, care fuzionează într-un suflet-maestru – suprasufletul.

Fiecare suprasuflet se „fragmentează" prin trimiterea de suflete individuale la încarnare sau în alte nivele de experiență. Mai târziu, sufletele re-fuzionează în suprasuflet, iar procesul se repetă atâta timp cât fiecare suflet simte nevoia de mai multă experiență de viață. Uneori, sufletele din același grup de suflete (suprasuflet) se întâlnesc în planul Pământului și se recunosc reciproc. Unele creează relații de o viață ca iubiți, părinți sau prieteni. Adesea, un membru al familiei sufletului va rămâne în planurile mai înalte și îl va ajuta pe altul, care este încarnat pe Pământ.

În aceste vremuri accelerate, sufletele gemene folosesc de regulă acest aranjament, deoarece sufletul încarnat pe Pământ tinde să evolueze mai rapid dacă flacăra sa geamănă se află într-o stare înălțată și îl ajută. Extrem de rar flăcările gemene se încarnează în același timp și se întâlnesc pe Pământ. Dacă un suflet nu este suficient de evoluat, o asemenea întâlnire poate reprezenta mai curând o distragere, decât un ajutor. Nu este neobișnuit ca relațiile dintre flăcările gemene aflate pe Pământ să fie la fel de co-dependente și de obișnuite ca orice altă relație.

Densitatea a opta: Îngerii

Densitatea a 8-a este tărâmul angelic, cunoscut și sub denumirea de *paradisurile celeste mai dense*. Mulți artiști vizionari au surprins o strălucire a culorilor și vibrațiilor lumilor angelice. Deși îngerii au o vibrație fină, glorioasă, ei sunt mult mai mai denși decât arhanghelii din densitatea a 9-a.

Pe măsură ce o ființă își crește vibrația, ea cuprinde din ce în ce mai mult din energiile tărâmului ce corespunde cu acea vibrație. Prin urmare, îngerii au acces la multe nivele și dimensiuni simultan și sunt capabili să comunice cu mulți oameni în același timp, deoarece ei au capacitatea să își creeze mai multe imagini holografice ale lor înșile și să apară simultan în locuri diferite. Îngerii creează o aură de lumină oriunde se duc, iar prezența lor a fost simțită de cea mai mare parte a omenirii, într-un moment sau altul.

Îngerii căzuți sunt aceia care și-au coborât vibrația de densitatea a 8-a,

din multe motive. Unii îngeri nu s-au aflat niciodată în întrupare fizică şi doresc să dobândească experienţă în acest mod. Alţii au ajuns să fie prinşi în densităţile mai joase şi şi-au uitat originile. Există multe poveşti în jurul subiectului îngerilor căzuţi. Vom aborda din nou acest subiect, pe scurt, mai târziu.

Densitatea a noua: Arhanghelii

Densitatea a 9-a este vibraţia marilor arhangheli. Într-un sens, arhanghelii sunt faţă de îngeri ceea ce suprasufletul este faţă de suflet. Arhanghelii sunt fiinţe imense de lumină, care cuprind zone întinse ale universului, foarte asemănător cu galaxiile la nivel fizic. Multora dintre arhangheli le-au fost date nume şi etichete, iar ei apar peste tot în literatura religioasă.

Densitatea a zecea: Dumnezeii Creatori

Densitatea a 10-a este vibraţia Dumnezeilor Creatori[26]. Dumnezeii Creatori sunt fiinţe vaste, care creează universuri întregi şi a căror lumină emulează lumina Tatălui Ceresc şi a Mamei Divine. În literatura religioasă, ei sunt numiţi adesea Cei Străvechi sau Fiii Paradisului. Ei sunt conducătorii supremi ai ierarhiei spirituale, fiind secunzi numai după Tatăl Ceresc şi Mama Divină.

Densitatea a unsprezecea: Dumnezeii Universali

Densitatea a 11-a este vibraţia Dumnezeilor Universali. Aceştia sunt dumnezeii diferitelor universuri, sau ai dimensiunilor paralele, care există dincolo de ierarhia spirituală a acestui univers.

Densitatea a douăsprezecea: Dumnezeu[27]

Densitatea a 12-a este vibraţia lui Dumnezeu, a Marelui Soare Central, şi aspectul nemanifestat al Tatălui Ceresc şi Mamei Divine. Este poarta către vid, Tao, Marele Mister, necunoscutul.

---

[26] *Creator Gods*, în lb. engleză. Sintagma *Dumnezei Creatori* se referă la aceşti primi „copii" ai Dumnezeului Suprem (*Godhead*, în lb.engleză). Întrucât în lb. engleză *God* înseamnă atât *Dumnezeu*, cât şi *Zeu*, am preferat traducerea *Dumnezei Creatori*, întrucât aceştia au, în foarte mare parte, aceleaşi calităţi ca şi Dumnezeul Suprem, printre care şi aceea de a crea universuri întregi. Cei ce nu se simt confortabil cu această sintagmă, o pot înlocui cu *Zei Creatori*. În alte texte sunt numiţi şi *Game Masters* (Maeştri ai Jocului), *Divine Architects* (Arhitecţi Divini) sau *Master Architects* (Maeştri Arhitecţi)., n. tr.

[27] *Godhead*, în lb. engleză. Acolo unde termenul *Dumnezeu* apare la singular, este vorba de *Dumnezeul Suprem* sau *Cel Radiant*, ori *Creatorul Prim*, n. tr.

Capitolul 10
Dimensiunile

Noţiunea de dimensiune este foarte diferită de cea de densitate. În timp ce densităţile se schimbă în mod armonic de la o frecvenţă vibratorie la alta, dimensiunile implică un salt total în constructul realităţii. În timp ce densităţile sunt individuale şi nu se suprapun, dimensiunile tind să cuprindă realităţi întregi şi se suprapun una peste cealaltă. De fapt, cu cât este mai mare dimensiunea, cu atât este mai cuprinzătoare realitatea pe care aceasta o reprezintă.

Dimensiunile „mai joase" sunt conţinute în cele „mai înalte". De exemplu, dimensiunea a 3-a conţine în întregime cele două dimensiuni de mai jos, în plus faţă de faptul că este un construct de sine stătător al realităţii. Dacă prima dimensiune reprezintă o linie (sau distanţă), dimensiunea a 2-a este un plan (sau suprafaţă), iar dimensiunea a 3-a cuprinde *înălţime* şi *adâncime* (volum), atunci cu siguranţă dimensiunea a 3-a cuprinde un număr infinit de planuri şi linii în alcătuirea sa.

Un alt mod de a privi la conceptul de dimensiuni implică ideea de submulţimi. În algebră, tipuri diferite de numere formează submulţimi diferite ale sistemului de numere reale. Numerele pătrate-perfecte (1, 4, 9, 16...) reprezintă o submulţime de numere întregi (1, 2, 3, 4...) care, la rândul lor, reprezintă o submulţime a numerelor reale. Numerele reale sunt precum dimensiunea a 3-a; numerele întregi – precum dimensiunea a 2-a; iar pătratele-perfecte – precum prima dimensiune.

Dacă matematica nu este punctul tău forte, ne putem folosi de geografie. Să presupunem că prima dimensiune reprezintă casa sau apartamentul tău. A 2-a dimensiune este strada pe care locuieşti; a 3-a dimensiune este oraşul tău, a 4-a dimensiune este judeţul în care locuieşti etc. Folosind conceptul de submulţimi, întreaga ta casă se află pe stradă, strada pe care stai face parte din oraşul tău etc. Evident, există părţi ale celei de a 4-a dimensiuni (judeţul tău) ce sunt unice şi nu se află în dimensiunea a 3-a (oraşul tău); totuşi, dimensiunea a 3-a în întregime (oraşul tău) se află în dimensiunea a 4-a (judeţul tău).

Dacă doreşti să percepi adevărul despre o anumită situaţie de viaţă, cel mai bun mod de a face acest lucru este să intri într-o dimensiune înaltă, de unde să vezi imaginea de ansamblu. Imaginează-ţi că eşti rătăcit în pădure şi să presupunem că pământul este prima dimensiune, pădurea este a 2-a dimensiunea, iar cerul este a 3-a dimensiune. Ca să afli unde eşti şi cum să ajungi acolo unde doreşti să ajungi, cea mai bună cale este să ajungi în dimensiunea a 3-a (cerul), de unde poţi vedea întreaga pădure şi ceea ce se

află în faţa ta, în toate direcţiile. Pe scurt, acesta este modul în care mediumurile află informaţii ce nu sunt disponibile prin intermediul simţurilor fizice de bază. Ei pur şi simplu îşi mută percepţia într-o dimensiune mai înaltă, de unde se vede clar imaginea de ansamblu.

Acelaşi lucru se întâmplă şi atunci când cineva se detaşează sau se îndepărtează de o problemă în care şi-a prins mintea. Atunci când eşti cufundat/ă într-o problemă este greu să vezi soluţia, dar când te ridici deasupra ei şi vezi problema dintr-un punct de vedere mai înalt, vezi soluţia inerentă dimensiunii în care se află problema.

Figura 10.1 – Dimensiunile

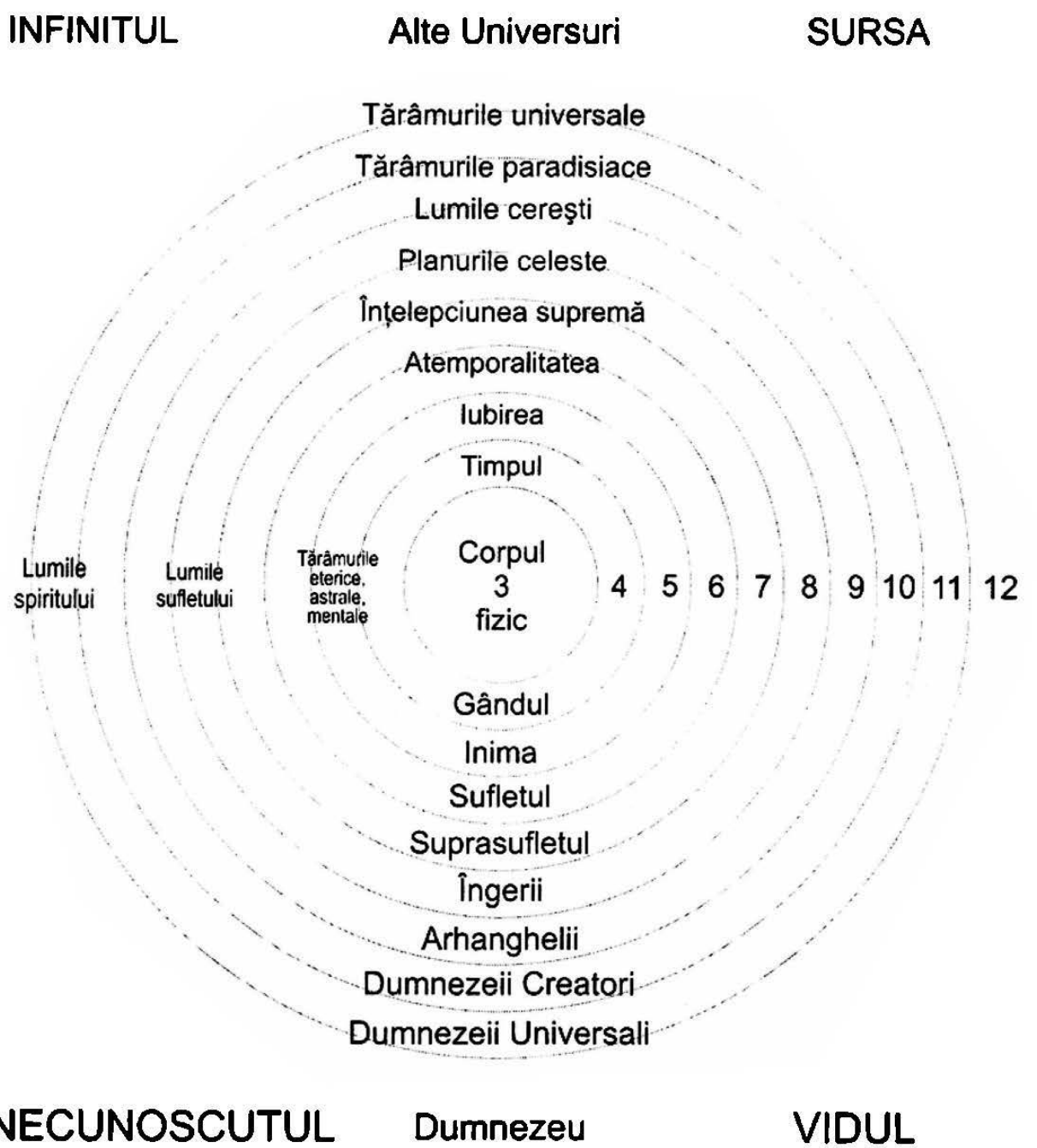

Oare ce constituie o dimensiune, în realitate? De fapt, un construct al realității este valabil numai dacă este alcătuit dintr-o anumită serie de legi și principii universale ce sunt valabile peste tot în acel construct. În Figura 10.1 am definit 12 dimensiuni. Fiecare dimensiune este o lume de sine stătătoare, completă, având propria sa serie de legi și principii. În fiecare dimensiune se găsesc subdimensiuni, sau lumi și nivele de existență individuale. De exemplu, lumile astrale și planul mental fac parte, ambele, din dimensiunea a 4-a.

Prima dimensiune: Existența

Prima dimensiune este cea a existenței însăși. Ca să existe, un obiect trebuie să aibă o localizare sau punct în timp și spațiu. Suma tuturor locațiilor din univers constituie prima dimensiune. Acest lucru poate fi vizualizat ca o linie sau dreaptă ce duce la infinit.

A 2-a dimensiune: Magnitudinea

A 2-a dimensiune este definită ca magnitudine, sau distanță. Există o cale (dreaptă sau curbă) între oricare două locații unidimensionale din Univers. Suma tuturor căilor dintre oricare două sau mai multe locații din timp și spațiu constituie dimensiunea a 2-a. Acest lucru poate fi vizualizat ca un plan ce se întinde la infinit.

A 3-a dimensiune: Adâncimea

Dimensiunea a 3-a este cea cu care suntem familiarizați cel mai mult. Aceasta este dimensiunea percepută de simțurile fizice. Este suma tuturor magnitudinilor, sau planurilor de existență din universul fizic. Are propria sa serie de legi și principii, printre care se află gravitația, atracția, polaritatea etc.

A 4-a dimensiune: Timpul

Dimensiunea a 4-a va fi discutată mai pe larg. Fizicienii definesc adesea că timpul este cea de a 4-a dimensiune. Timpul este un aspect al dimensiunii a 4-a dimensiuni deoarece el este prezent oriunde există mișcare în univers. Mișcarea poate avea loc într-o locație, de-a lungul unei traiectorii sau în cadrul unui plan. Poate avea loc și într-un tărâm intangibil, numit „gând". Gândul și timpul sunt principalele două caracteristici ale dimensiunii a 4-a.

Timpul

Există două feluri de timp. Timpul fizic este pur şi simplu o măsură a mişcării relative dintre două corpuri cereşti din universul fizic. Pentru a măsura această mişcare relativă folosim ceasurile. Dacă nu există mişcare, atunci nu există timp fizic. Pe Pământ, timpul fizic există deoarece Pământul şi Soarele au mişcări relative. Am decis în mod arbitrar să folosim o revoluţie a Pământului în jurul Soarelui ca unitate de bază a măsurării timpului. Timpul fizic este o variabilă, aşa cum Einstein a demonstrat prin teoria sa, a relativităţii. Atunci când obiectele se apropie de viteza luminii, unul relativ faţă de altul, timpul începe să se încetinească. S-a teoretizat că este posibil ca obiectele care se deplasează mai repede decât lumina să se întoarcă în timp.

Exisă şi un alt fel de timp, pe care Krishnamurti l-a denumit „timp psihologic". Acesta este simţul timpului; sentimentul timpului. Acesta este controlat de gând şi de memorie. Timpul psihologic este şi el o variabilă. Sunt sigur că îţi poţi aminti o perioadă când erai atât de adâncit/ă în ceva, încât timpul părea că zboară, sau o perioadă când erai plictisit/ă, iar timpul părea că se scurge foarte încet. Timpul psihologic este o funcţie a gândului, astfel că, dacă nu există niciun gând, nu există nici timp psihologic. Acest sentiment de atemporalitate este una dintre cheile spre o conştienţă mai înaltă, deoarece, prin ieşirea din dimensiunea timpului şi a gândului, poţi intra în dimensiunea a 5-a.

Gândul

Dimensiunea a 4-a înseamnă mult mai mult decât timpul fizic şi psihologic. Se poate spune că dimensiunea a 4-a este tărâmul creativităţii. Este universul creat de către minte şi care are substanţă în lumea exterioară. Dacă gândul este suveranul dimensiunii a 4-a, atunci această dimensiune trebuie să fie vastă. La urma urmelor, gândim permanent, aşadar rezultă că noi creăm permanent. Nu există gânduri inactive. Cu siguranţă, unele gânduri sunt mai puternice decât altele şi au o capacitate mai mare de a se manifesta în lumea exterioară. Dar fiecare gând şi fiecare imagine mentală există într-o anumită zonă a dimensiunii a 4-a.

Planul mental

Domeniul minţii este planul mental. Planul mental este o subdimensiune a dimensiunii a 4-a. Aici are loc întreaga activitate mentală. Planul mental este alcătuit din realitatea colectivă a lumii mentale a fiecărui individ. În

planul mental este inclus *subconştientul colectiv* – o denumire creată de Jung ce semnifică realitatea colectivă alcătuită din toate minţile subconştiente individuale.

Creaţiile colective ale minţii alcătuiesc mai multe realităţi, toate făcând parte din dimensiunea a 4-a. Dacă priveşti din nou la modelul sub formă de clepsidră al minţii, în Figura 5.1, vei vedea că este deschisă la ambele capete. Nu există o separare reală între minţile individuale. Spaţiul deschis de deasupra supraconştientului şi de dedesubtul subconştientului este locul unde fuzionează minţile – în tărâmul vast al planului mental.

Tărâmurile mentale sunt acolo unde se află toate ideile, conceptele, imaginile, simbolurile şi formele-gând. Totuşi, acesta nu este numai un depozit. Este un laborator activ al Creaţiei, aflat în continuă schimbare, unde elementele se contopesc şi fuzionează într-un ocean al conştiinţei. Aceasta este sursa creatoare a celor patru lumi mai dense – planurile „mayei", aşa cum sunt numite în filozofia orientală.

Cheia de a accesa lumile dimensiunii a 4-a este credinţa. „Vei trăi lucrurile în care crezi. Ceea ce semeni, aceea vei culege. Îţi creezi propria realitate." Toate acestea sunt expresii pentru ceea ce Ernest Holmes numeşte „Legea Minţii".

A 4-a dimensiune este tărâmul metafizicii, al dominaţiei minţii asupra materiei. Este *spaţiul* în care realitatea interioară şi cea exterioară încep să se întâlnească. Este puntea dintre lumile materiei şi lumile spiritului. De asemenea, este puntea dintre timpul liniar şi timpul momentan.

În dimensiunea a 4-a se află ceea ce numim *lumi paralele*. Aceste tărâmuri nu au o vibraţie mai înaltă decât obişnuitele spaţiu şi timp tetradimensionale, ci există simultan cu realitatea obişnuită într-un fel de „dimensiune paralelă". Cea mai cunoscută dintre acestea este planul astral, descris mai jos.

În ce constă diferenţa dintre o lume paralelă a dimensiunii a 4-a şi *ceva* din dimensiunea a 5-a sau de mai sus? Cu această întrebare s-au confruntat mulţi căutători aflaţi pe calea spre adevăr. Unii au confundat aspectele mai frumoase ale dimensiunii a 4-a cu Raiul, nirvana sau cu Dumnezeu. Dar există câteva teste practice care revelează imaginea completă.

În primul rând, dimensiunea a 4-a este relativă. Aceasta înseamnă că fiecare persoană o percepe în mod diferit, în funcţie de credinţele proprii. Dacă cred în sărăcie, atunci asta o să creez. Dacă tu crezi în bogăţie, o vei crea. Mulţi oameni religioşi văd imagini ale Dumnezeului lor. Întrucât credinţa lor este atât de puternică, ea creează acea realitate. În majoritatea cazurilor, ei nu văd de fapt esenţa reală a unei entităţi. Ei văd o imagine mentală sau astrală – o entitate sau formă-gând creată de minte. Dumnezeul lor este foarte real pentru ei, dar, pentru cineva care nu crede, acesta nu există.

În al doilea rând, dimensiunea a 4-a este tărâmul fenomenelor. Este tărâmul senzitivului, al intuitivului şi al visătorului. Este terenul de joacă al imaginaţiei creatoare, „masa de lucru" a magicianului. Este o poartă atât spre astral, cât şi spre un tărâm vast compus din personaje crepusculare – „frumosul şi grotescul", creaţiile „dumnezeilor aflaţi în pregătire".

Planul astral

Planul astral, cunoscut şi sub numele de *lume astrală*, este o subdimensiune a celei de a 4-a dimensiuni. Poate fi privită ca un depozit al creaţiilor dumnezeilor[28] mai puţin elevaţi. O analogie potrivită ar fi cu şevaletul artistului. Fiecare „creaţie greşită" sau „greşeală" este aruncată în tărâmurile astrale. Planul astral este divizat în subplanuri, fiecare dintre acestea fiind ocupat de creaţii ce corespund cu vibraţia prezentă înlăuntrul fiecărui creator. Planul astral inferior a fost numit de unii „canalul de scurgere" al Creaţiei, deoarece tinde să reprezinte domiciliul tuturor creaţiilor nedorite. Toate formele-gând negate sfârşesc aici în cele din urmă, dacă nu sunt revendicate şi aduse în faţa conştiinţei. La fel ca toate entităţile tetradimensionale, creaţiile din astralul inferior sunt reale în mintea creatorilor lor şi între limitele existenţei lor, dar nu au nicio putere dincolo de dimensiunea a 4-a.

La fel ca starea de vis, care reprezintă tărâmurile astrale mai înalte, astralul inferior este unic pentru fiecare suflet, adică nu există două suflete care să împartă acelaşi spaţiu astral în exact acelaşi mod. Monştrii unei persoane pot să nu existe în spaţiul astral al altei persoane. În timp ce fiecare lume astrală este unică pentru creatorul ei, sufletele pot împărţi spaţiul astral prin „apelarea" aceleiaşi frecvenţe. Acest fapt este asemănător cu un computer la accesul căruia este nevoie de o parolă. Dacă mai mult de un utilizator are parola, atunci pot fi accesate aceleaşi fişiere şi programe.

Dacă nu ai monştri în propriile tale gânduri, este posibil să nu poţi „apela" aceeaşi frecvenţă ca sufletul ce are monştri în planul astral. Astfel, monştrii acestei persoane nu vor fi reali pentru tine. Totuşi, dacă tu crezi suficient de puternic, îţi poţi crea propriii monştri, dar majoritatea creatorilor conştienţi preferă ceva mai agreabil.

Tărâmurile astrale mai înalte reprezintă spaţiul în care au tendinţa să „umble" fragmentele de voinţă şi corpurile astrale „ale visului". Acestea sunt şi tărâmurile imaginaţiei, „caietul de practică" pentru dumnezeii creatori. Fiecare suflet are un corp astral individual şi un „spaţiu sacru" astral individual. (Vezi Glosarul pentru definiţii mai complete ale acestor termeni.)

---

[28] Vezi nota de subsol [26] de la pagina 138, n. tr.

Stările de vis

În timpul stării de vis poţi avea câteva tipuri de vise. Mai jos am enumerat cele 4 tipuri de vise, în ordinea ponderii lor şi a nivelului de conştienţă. Cel mai comun este visul de „reciclare a subconştientului", în care subconştientul celui ce visează lucrează la rezolvarea problemelor de peste zi în timpul somnului. Aceste vise sunt de regulă mundane şi în realitate au loc mai mult la nivelele mental şi subtile decât în astral. Personajele din vis sunt imagini subconştiente şi nu fiinţe astrale reale.

Următorul tip de vis este cel simbolic. Acesta poate avea loc la nivelele mental sau astral, dar totuşi tinde să implice numai spaţiul sacru al celui ce visează, şi nu întregul spaţiu astral. Evenimentele şi acţiunile din visele simbolice reprezintă lecţii de viaţă şi informaţii de la suflet. La fel ca visele de reciclare, personajele sunt proiecţii ale subconştientului, şi nu fiinţe astrale reale.

Al treilea tip de vis este visul lucid. Aici începem să vedem o întrepătrundere între astralul personal şi astralul colectiv. În esenţă, cel ce visează în mod lucid se trezeşte din tărâmul proiecţiei subconştiente şi intră în adevăratul tărâm astral. Poate fi deplin conştient în timp ce se află în această stare şi poate căuta experienţe astrale. Imaginile de aici sunt clare şi vii, şi este posibil să împărtăşească vise împreună cu alte entităţi astrale sau persoane ce visează, deşi acest lucru necesită o stare foarte conştientă a minţii. Cel ce visează în mod lucid devine conştient de corpul său astral şi îl foloseşte adesea pentru a zbura. Mi-am studiat corpul astral într-un vis lucid şi am descoperit că este ca de ceară şi oarecum elastic. Atunci când privim în oglindă, ochii astrali tind să fie lipsiţi de pupile şi au tendinţa să licărească din ce în ce mai intens în lumina eterică a planului astral.

Al patrulea tip de vise este cel transcendental sau interdimensional, în care cel ce visează, de fapt, îşi ia cu sine corpul astral în alte dimensiuni, prin intermediul „cordonului de argint". Aceasta este adevărata *experienţă în-afara-corpului*, şi este destul de rar întâlnită de majoritatea oamenilor. Spre deosebire de primele trei tipuri de vise, visele interdimensionale pot avea loc în timpul transei şi meditaţiei, precum şi în timpul somnului obişnuit.

Entităţile descarnate

Atunci când un suflet trece prin moartea fizică, se pot întâmpla mai multe lucruri, în funcţie de nivelul de conştiinţă din momentul morţii. Dacă sufletul nu şi-a aliniat voinţa cu spiritul (şi majoritatea sufletelor ale căror corpuri mor nu au făcut acest lucru), voinţa nu este capabilă să se înalţe în tărâmurile mai înalte şi, în schimb, merge în planul astral. Acum, această voinţă este o

entitate descarnată – un fragment de suflet. Restul sufletului (spiritul) se poate înălţa într-un nivel mai înalt, astfel creându-se o ruptură. Apoi, voinţa aşteaptă reîncarnarea spiritului pentru a se putea reuni cu acesta, dar, adesea, voinţa se poate fragmenta sau se poate ataşa de un alt suflet ce este întrupat fizic. Acest proces este descris mai pe larg în Capitolul 20.

Fragmentele de voinţă

Fragmentele de voinţă sunt aspecte ale corpului emoţional ce se separă de suflet şi de corpul fizic în timpul morţii, sau care sunt aruncate ori proiectate afară din corp în timpul „creării corzilor" – un tip de ataşament psihic între două sau mai multe suflete. Atunci când două sau mai multe suflete interacţionează, voinţele lor (corpurile emoţionale) se amestecă şi fuzionează. Unele bucăţi de esenţă a voinţei de la unul dintre suflete se pot ataşa de celălalt suflet. Atunci când cele două suflete se separă, este posibil ca nu toate fragmentele de suflet să revină la starea lor iniţială. De exemplu, la mine se pot afla unele dintre fragmentele tale de voinţă, iar tu poţi să ai unele fragmente de-ale mele. Fragmentele de voinţă pot fi înlăturate din corp prin negare. Dacă ele nu se ataşează de un alt corp, atunci pot pluti la întâmplare în planul astral. Fragmentele de voinţă reprezintă una dintre explicaţiile existenţei stafiilor şi vedeniilor. Deşi moartea fizică este cel mai obişnuit mod în care se fragmentează voinţa, se ştie totuşi că există fantome ale oamenilor încă vii.

Formele-gând

Formele-gând sunt impulsuri de energie ce radiază din suflete în eteruri (tărâmurile eterice) şi în conştiinţa de masă (subconştientul colectiv). Ele sunt cărămizile creaţiei tetradimensionale şi reprezintă procedeul aducerii lucrurilor în manifestare. Fără emoţie, voinţă, dorinţă şi putere, formele-gând au o capacitate foarte mică de a se precipita în realitatea exterioară. În schimb, ele plutesc fără direcţie prin tărâmurile mentale şi, dacă nu sunt reîntărite, în cele din urmă se disipă în câmpurile de energie statică (după ce sunt imprimate în arhivele akashice).

Gândurile care sunt repetate mereu tind să se cristalizeze în forme-gând mai puternice, foarte asemănător cu modul în care un fulg minuscul de nea (o picătură de apă) se cristalizează într-o formaţiune mai mare ce conţine multe picături de apă îngheţată. În cele din urmă, forma-gând devine suficient de substanţială, încât să se precipite în realitatea exterioară, la fel cum fulgul de nea devine suficient de greu încât să se precipite în atmosferă.

Mecanica reală a precipitării implică particulele subatomice, neutrino şi

quarcurile – proces care este foarte complex ca să îl aprofundăm aici. Este suficient să spunem că fizicienii deja descoperă unităţile de bază ale conştiinţei, în cercetarea subatomică; aceste cuante (pachete de particule-energie) se comportă exact cum se aşteaptă oamenii de ştiinţă, deoarece în realitate ei privesc la propria lor conştiinţă, precipitată într-un mediu de laborator.

Formele-gând pot fi proiectate conştient sau inconştient de la o persoană la alta, şi pot apărea ochiului minţii receptorului ca imagini, simboluri sau entităţi. Proiecţia mentală holografică este o tehnică utilizată de unii extratereştri (ET) şi oameni evoluaţi, în care o imagine a fiinţei este proiectată spre altcineva, aflat în alt timp sau spaţiu. Dacă receptorul este clarvăzător, forma-gând poate să arate exact ca şi corpul emiţătorului, „materializându-se" în cameră – cel puţin pentru viziunea interioară. În unele cazuri, proiecţia mentală poate fi văzută cu ochii fizici.

Legile dimensiunii a 4-a

Legea karmei, sau a cauzei şi efectului, este legea supremă a dimensiunii a 4-a. Dincolo de această dimensiune, conceptul de karma este lipsit de sens. Karma nu înseamnă pedeapsă, sau ceva pentru care trebuie să plăteşti. În realitate este o sinteză a altor două legi ale dimensiunii a 4-a, şi anume *legea minţii* şi *legea reflexiei*. Diferenţa principală dintre karma şi reflexie este că, în cazul karmei, adesea există un interval de timp între intenţia de a crea şi crearea propriu-zisă. Legea reflexiei afirmă că vei vedea în lumea exterioară lucrurile în care crezi. Legea minţii afirmă că gândul este creator. Legea reflexiei înseamnă de fapt „karma instantanee"; adică, tu creezi o imagine în mintea ta despre starea de lucruri, şi asta vezi atunci când priveşti în lume.

Atunci când gândeşti în mod creativ, poate dura un timp până când efectele gândurilor tale să se manifeste în viaţa ta. Există multe motive pentru decalajul temporal; aceste motive sunt prea complexe, ca să le abordăm acum. Totuşi, fraza biblică „ceea ce semeni, aceea vei culege" este o metaforă reuşită pentru legea karmei, pentru că o aseamănă cu recoltarea unui câmp. Plantezi seminţele (gândurile), care apoi devin hrană (manifestare). Acest proces necesită un timp, cu siguranţă. Dacă doreşti să schimbi recolta, trebuie să schimbi seminţele. Dacă vrei să schimbi rezultatele din viaţa ta, este necesar să îţi schimbi gândurile.

Una dintre analogiile mele preferate este aceea cu scenariul de film (este uşor să-ţi dai seama, pentru că o tot folosesc pe parcursul acestei cărţi). Te afli într-o sală de cinema şi urmăreşti un film numit „Viaţa ta". Să presupunem că nu îţi place filmul. Imaginează-ţi ce ridicol ar fi să alergi pe intervalul dintre rândurile de scaune spre ecran şi să încerci să mişti

personajele de pe ecran cu mâinile tale, dat fiind că nu îţi place cum interpretează. Şi totuşi, exact aşa se poartă cea mai mare parte a oamenilor, în ceea ce priveşte gândurile lor.

Dacă mintea ta este proiectorul, atunci filmul reprezintă gândurile şi credinţele tale, iar ecranul este viaţa ta. Ca să schimbi ecranul (viaţa ta), trebuie să schimbi filmul (gândurile şi credinţele tale). Desigur, poţi să ieşi oricând din sala de cinema (detaşare), iar uneori aceasta este cea mai bună acţiune, în special dacă eşti prins/ă fără speranţă în dramă şi nu îţi poţi da seama cum ai creat-o. Dar, mai devreme sau mai târziu trebuie să înveţi să îţi stăpâneşti mintea şi să devii un creator de filme şi un regizor excelent.

Ca să rezumăm, subiectele pe care le-am acoperit aici sunt vaste, şi te încurajez să cauţi cărţi metafizice şi cursuri care vorbesc mai în detaliu despre timp, gând şi minte. Dar, acum, să ne continuăm turul dimensiunilor.

A 5-a dimensiune: Iubirea

Dimensiunea a 4-a este puntea dintre dimensiunile materiei şi dimensiunile spiritului. Atunci când traversăm puntea spre dimensiunea a 5-a, părăsim lumile dualităţii şi intrăm într-o lume cu totul diferită, a iubirii şi unităţii.

Dimensiunea a 5-a începe cu planul eteric – un tărâm invizibil aflat dincolo de nivelele astral şi mental, şi o poartă spre inimă.

Planul eteric

Planul eteric se referă la eterul electromagnetic ce înconjoară şi pătrunde universul fizic. Corpul eteric este un termen generic pentru descrierea câmpului electromagnetic (CEM), sau aura din jurul corpului fizic. Corpul eteric este asemănător cu corpul emoţional, dar corpul eteric include mai mult decât simpla energie emoţională. Corpul emoţional ocupă spaţiu în corpul eteric, iar emoţiile individuale sunt stocate în diferite părţi ale câmpului auric. Planul eteric este mai puţin dens decât planul fizic, dar poate fi măsurat folosind instrumente fizice şi poate fi simţit fizic. Toate obiectele fizice au un câmp auric ce emană în afară, din centrul obiectului înspre zonele îndepărtate ale Universului.

Planul eteric este un ocean imens de energie, care conţine toate câmpurile aurice, ale fiecărui obiect sau entităţi. În fiecare câmp sunt întipărite înregistrările akashice. Aceste întipăriri conţin planurile sau schemele de principiu ale corpurilor fizice, asemănător cu un desen tehnic ce conţine toate datele necesare construirii unei case.

Aura

Aura este câmpul electromagnetic ce înconjoară obiectele sau persoanele. Este văzută cu uşurinţă de clarvăzători şi lesne simţită de clarsimţitori. Constă în fluctuaţii grosiere şi subtile în câmpul EM[29] ce se extinde în afară la infinit, din obiecte sau persoane. Pe măsură ce distanţa creşte, câmpul EM descreşte. Câmpul EM din jurul unui om obişnuit devine de obicei nedetectabil la o distanţă de câteva picioare[30] depărtare de corp. Totuşi, câmpul tău auric se extinde prin Univers în toate direcţiile, astfel că nu există, în realitate, vreun loc în întreaga Creaţie unde să nu te afli şi tu. În momentul în care te deplasezi la distanţa de o milă[31] faţă de corp, totuşi, câmpul auric este atât de subtil, încât majoritatea mediumurilor nu îl poate detecta.

Poţi măsura intensitatea şi polaritatea câmpului auric folosind vergele radiestezice, penduluri şi alte dispozitive. Pur şi simplu stai în faţa unei persoane, începând de la o distanţă de câteva picioare şi apoi mergi încet spre corpul său, în timp ce ţii vergelele drept în faţa ta. Atunci când se intersectează, înseamnă că ai ajuns la marginea grosieră a câmpului auric. Din motive practice, ne vom ocupa de câmpul grosier, sau de zona detectată, în mod obişnuit, de mediumuri şi dispozitive radiestezice.

Câmpul auric creşte şi scade ca mărime în funcţie de conştiinţa persoanei. Dacă cineva este „aerian" şi este angrenat în gânduri fără o direcţie anume, aura are tendinţa să fie mai mare decât a cuiva care are atenţia concentrată la un gând sau sentiment anume. Poţi micşora mărimea câmpului tău auric folosind tehnicile de împământare (explicate în Anexă). Oamenii care sunt foarte carismatici tind să aibă aure mari, care învăluie foarte mulţi oameni. Oamenii care sunt introvertiţi şi retraşi tind să aibă aure a căror limită rămâne apropiată de corp.

Culorile aurei vorbesc foarte mult despre starea conştiinţei persoanei respective. În general, culorile strălucitoare şi vii denotă o sănătate bună, în timp ce culorile şterse, vagi, denotă boală. Există multe nuanţe şi subtilităţi ale aurei, precum şi multe straturi ale ei. Majoritatea oamenilor are mai multe straturi sau „carapace" în câmpul lor eteric. Straturile interioare corespund cu nivelele mai fizice ale fiinţei, în timp ce straturile exterioare sunt mai subtile. Majoritatea oamenilor are energii externe prinse în straturile exterioare ale aurei lor, adesea de la familie şi prieteni. Aceia care sunt cel mai apropiaţi de persoana respectivă (iubiţi, copii etc.) pot avea energie „prinsă" chiar şi în straturile interioare ale aurei.

---

[29] EM = prescurtare pentru *electromagnetic*, n. tr.

[30] 1 picior = 30,5 cm, n. tr.

[31] 1 milă terestră = 1.609 m, n. tr.

Următorul tabel arată semnificaţia obişnuită a diferitelor culori din câmpul auric, aşa cum le vede un clarvăzător:

Tabelul 10.1 – Culorile aurei

Culoare	*Semnificaţie*
Roşu strălucitor	Pasional, sexual, energic
Roşu întunecat	Supărat, stare explozivă
Portocaliu	Sociabil, chef de petrecere
Galben	Intelectual, conceptual
Verde deschis	Plin de iubire, energia inimii
Verde închis	Forţa vieţii, vindecare, natură
Turcoaz	Vindecare primită de la ghizii spirituali
Albastru deschis	Vindecarea anumitor zone ale corpului
Albastru închis	Expansiv, conştienţă înaltă
Indigo	Centrat profund, intuitiv
Purpuriu	Purificare transmutativă, intensă
Roz	Iubire, compasiune
Alb-albastru	Purificare, transcendenţă
Alb	Christ, puritate
Argintiu	Energiile Mamei Divine
Auriu	Energiile Tatălui Ceresc
Maro	Confuz, tulburat
Negru	Închis, aflat în starea de negare
Gri	Lipsa forţei vitale, energie scăzută
Colorată, cu pete sau dungi negre	Legături psihice sau agăţări de alţii; pretenţii emise de alţii
Colorată, cu straturi negre sau maro	A prelua poverile altora; vinovăţie, auto-judecare
Culoare, urmată de alb sau auriu	Protecţie divină invocată
Culori amestecate	Confuzie, lipsa identităţii
Nuanţe de albastru cu pete sau dungi roşii	Supărare în curs de procesare şi eliminare; vindecare intensă a emoţiilor

Chakrele

Chakrele sunt vortexuri (zone concentrate) de energie electromagnetică în corpul eteric. Există multe cărţi despre chakre, astfel că voi fi laconic aici. Îmi place analogia cu curcubeul, astfel că o voi folosi. Există 12 chakre principale de-a lungul axei verticale a corpului şi câteva mai mici, la mâini şi picioare. Cele 12 majore corespund cu cele 12 densităţi, după cum urmează:

Chakra 1 (roşie - la baza coloanei vertebrale) – Prima chakră ancorează corpul fizic în Pământ. Are de a face cu chestiuni de supravieţuire şi procreare.

Chakra a 2-a (portocalie - organele sexuale) – A 2-a chakră este legată în principal de sexualitate şi interacţiune socială, şi cuprinde emoţiile legate de sexualitate şi nevoia de aprobare din partea celorlalţi.

Chakra a 3-a (galben - plexul solar) – A 3-a chakră este sediul voinţei, intuiţiei şi dorinţei, şi are de a face cu chestiuni legate de putere personală şi competiţie.

Chakra a 4-a (verde - inimă) – Chakra a 4-a se află în inima eterică şi reprezintă echilibrul şi forţa vieţii. Inima spirituală emană o culoare roz şi uneori este considerată o chakră de sine stătătoare.

Chakra a 5-a (albastru - gât) – Chakra a 5-a este centrată în zona mentală şi conceptuală şi are de a face cu exprimarea şi comunicarea.

Chakra a 6-a (indigo - al treilea ochi - frunte) – Chakra a 6-a este centrul psihic şi al vederii interioare, şi reprezintă mintea superioară.

Chakra a 7-a (violet - coroană) – Chakra a 7-a este poarta dintre fizic şi dimensiunile mai înalte şi reprezintă inspiraţia venită de la spirit.

Chakrele 8-12 (albe - deasupra coroanei) – Chakrele de la a 8-a la a 12-a reprezintă corpurile subtile şi conexiunea lor cu spiritul.

Chakrele sănătoase radiază culoarea lor nativă şi au tendinţa să se rotească precum o roată în sens orar. Chakrele nesănătoase tind să fie decolorate şi nu se învârtesc, sau se învârtesc în sens trigonometric (anti-orar). Chakrele sunt puncte de focalizare a energiei corpului eteric şi corespund aproximativ cu anumite organe fizice. De exemplu, o problemă la

chakra a 3-a este de obicei legată de neplăceri stomacale şi abdominale. Dacă există probleme emoţionale nerezolvate, chakra plexului solar este adesea nesănătoasă, iar organele abdominale corespunzătoare pot avea tendinţa să se îmbolnăvească. Ca să vindeci dizarmonia din corpul eteric, este necesar să intri în vibraţiile mai înalte ale dimensiunii a 5-a şi să treci puntea spre iubire.

Puntea spre iubire

Dacă dimensiunea a 4-a înseamnă timp şi gând, dimensiunea a 5-a înseamnă iubire. Iubirea începe în dimensiunea a 5-a, dar nu este limitată de aceasta. Aici, timpul capătă o semnificaţie cu totul diferită. În dimensiunea a 5-a încă există individualitate, dar este neîncătuşată de creaţiile minţii. Este tărâmul inimii, unde capătă sens expresia „sunt cel care are grijă de fratele meu". Aici, vedem clar că tot ce înseamnă viaţă este o reflexie, că eu mă aflu în tine, iar tu te afli în mine. Problemele noastre, visele noastre, viziunile noastre ajung să fie împărtăşite – şi totuşi rămânem fiinţe unice, cu multe faţete. Încă trăim viaţa. Încă nu suntem una cu trăirea, în întregime.

Dimensiunea a 5-a este ceea ce lucrarea „Un curs de miracole" numeşte „lumea reală". Aici se află o lume creată de iubire, care reflectă tărâmurile mai înalte, cereşti. La fel ca dumnezeii aflaţi în formare, dumnezeii iubirii au şi ei locul lor de joacă, dar acesta este un loc fericit, plin de bucurie, plin de abundenţă şi de experienţă împărtăşită.

Deschiderea inimii

Apogeul cunoaşterii pământeşti se află în punctul cel mai înalt al dimensiunii a 4-a, a minţii. Aici sunt stăpânite toate metodele de creştere personală, sunt explicate toate experienţele vieţii, sunt văzute cu înţelegere mentală toate căile timpului şi spaţiului. Aici se află cei ce stăpânesc timpul şi spaţiul; marii oameni de ştiinţă şi matematicieni. Aici se află intelectul inventiv şi inteligent, foarte rafinat şi aliniat cu facultăţile psihice, intuitive şi imaginative.

Vine un punct în evoluţia fiecărui suflet când el sau ea se îndreaptă spre densitatea 4,99 – cea mai înaltă treaptă a tărâmului mental. Dar ca să sari la 5,00 –densitatea a 5-a (corespunzătoare dimensiunii a 5-a)– este necesară deschiderea inimii.

Acest salt este atât de minuscul în imaginea de ansamblu, dar poate părea atât de mare atunci când cineva este blocat în minte; blocat în timp. Căci niciun grad de înţelepciune pământească şi niciun gând, oricât ar fi de solemn, nu pot atinge iubirea. Ego-ul şi mintea raţională trebuie să se estompeze şi să devină total receptive înainte ca prezenţa iubirii să poată

ridica sufletul cu foarte multă delicateţe deasupra karmei, cauzei şi efectului, şi deasupra tuturor fenomenelor dimensiunii a 4-a.

Adevărata unitate

Unitatea inimii este unitatea interioară a alinierii şi integrării personale. Încă eşti un suflet individual, care evoluează spre stadiul de îndumnezeire. Unitatea reală este posibilă numai după ce ajungi în dimensiunea a 5-a. Până în acel moment, procesul evoluţiei pare să fie mai mult o eliminare şi o „decojire" a straturilor Sinelui, până când rămâne doar adevărata esenţă.

Nu există nicio formulă, nicio baghetă fermecată, nicio metodă pentru a iubi. Pe măsură ce sufletul este purificat şi este dobândită înţelegerea, calea este curăţită pentru saltul cuantic în inimă.

Inima este centrul. Atunci când eşti centrat/ă şi toate părţile tale sunt aliniate, conştienţa sufletului tău –acea scânteie de Dumnezeu eternă, individuală– este în final dobândită. Iar de dincolo de iubirea, lumina şi fericirea celei de a 5-a dimensiuni se aude un nou cântec, unul de dincolo de dincolo, dintr-un tărâm atemporal unde cuvintele nu pot merge niciodată.

Saltul de la dimensiunea a 5-a la a 6-a este delicat şi rapid. Deodată, timpul capătă o semnificaţie cu totul diferită, iar amintirea eternităţii se întoarce, împreună cu înţelegerea faptului că nu a plecat de fapt niciodată – ci numai conştienţa ta în privinţa ei.

A 6-a dimensiune: Planul sufletului

Dimensiunea a 6-a este adesea numită *planul sufletului* pentru că este adevăratul domiciliu al sufletului. Aici începe eternitatea. Fără început şi fără sfârşit, oceanul de iubire se extinde peste tot în univers, chemându-i pe toţi să se alăture în unitate şi unime. În dimensiunea a 6-a nu mai există ego-ul sau personalitatea. Există un singur Sine, un singur suflet, scufundat într-o lume formată dintr-o lumină vibrantă ce parcă dansează, şi din conştiinţă pură. Încă există un „tu" şi un „eu", dar nu există niciun sentiment de separare. Orice este conectat cu orice altceva.

Planul sufletului este nivelul cel mai înalt de individualitate. În acest tărâm, esenţa pură, sinele superior sau sufletul (foloseşte ce termen preferi) evoluează într-un univers din ce în ce mai mare pe cont propriu, în cele din urmă învăţând cum să creeze noi universuri întregi.

În timp ce sufletul poate fuziona cu alte suflete –şi adesea o face–, el rămâne o realitate de sine stătătoare, completă şi unică, o imagine holografică a lui Dumnezeu. Sufletul complet evoluat poate crea nenumărate varietăţi de forme de viaţă, fiecare fiind o reprezentare holografică a sieşi.

Planul cauzal

Planul cauzal este creaţia colectivă a sufletelor individuale şi conţine înregistrările akashice şi elementele de construcţie ale planului eteric. Văzut de artiştii vizionari ca o lume cristalină de o frumuseţe splendidă, tărâmurile cauzale sunt precum centrul de comandă al lumilor dominate de timp şi spaţiu. Un reglaj minuscul în structura cristalină a planului cauzal poate crea salturi radicale în întregul continuum timp-spaţiu. Acest plan conţine însăşi structura, însăşi esenţa evoluţiei.

Planul cauzal este spaţiul unde merg sufletele între încarnări, ca să îşi revadă progresul evolutiv. Din acest punct de vedere, se poate vedea întreaga linie temporală a evoluţiei cum se întinde „la picioarele lor". Ele pot decide unde anume, în linia temporală, se vor încarna în continuare, în funcţie de *ce* lecţii mai sunt încă de învăţat în timp şi spaţiu.

Ghidarea sufletelor vine din paradisurile celeste, aflate imediat deasupra lor. Acestea sunt tărâmuri ale unei inteligenţe şi înţelepciuni imense – domiciliul suprasufletului. Dar înainte de a explora suprasufletul, permite-mi să ating un alt subiect drag inimii mele.

Muzica

Pentru mine, muzica este poarta spre suflet; poarta spre dimensiunea a 6-a. Anumite piese muzicale mă pot ridica instantaneu dincolo de timp şi spaţiu, şi chiar dincolo de inimă, la esenţa atemporală a vieţii însăşi – planul sufletului.

Înainte să încep această încarnare, mă aflam în aura planetei Venus, frecventând şcolile de mistere şi templele de iniţiere care se aflau acolo. Acesta este unul dintre locurile în care merg sufletele individuale între încarnări, pentru învăţături oferite din dimensiunile mai înalte. Încă îmi amintesc muzica de pe Venus şi lumile hexadimensionale de o frumuseţe incredibilă, care au inspirat această muzică.

Astăzi sunt disponibile numai câteva înregistrări ce emană din planul sufletului. De fiecare dată când ascult una dintre acestea, iubirea şi extazul de pe Venus revin la mine şi îmi umplu inima. Am inclus o parte din această muzică în Anexă.

A 7-a dimensiune: Paradisurile Celeste mai dense

Dimensiunea a 7-a este aceea în care începem să înţelegem ce înseamnă flăcări gemene şi suprasuflete (grupuri de suflete). Este puntea dintre sufletele individuale şi tărâmurile spiritului, şi Dumnezeu. Este un tărâm de o frumuseţe şi iubire atemporale, unde domnesc magia şi încântarea.

Suprasufletul

În Capitolul 7 am introdus conceptul de *suprasuflet*. Acum aş dori să îl aprofundez. Suprasufletul este conştiinţa colectivă sufletească a sufletelor individuale. Ea sălăşluieşte în dimensiunea a 7-a. Aici îşi primesc sufletele planurile pentru încarnare. Aici îşi evaluează sufletele progresul realizat în evoluţia lor.

Deşi familia sufletului este unificată în spirit, sufletele individuale vin şi pleacă pe măsură ce au loc încarnări, reîntorcându-se aici mereu, la fel ca familiile de pe Pământ, de Crăciun.

Nemaifiind singur, fiecare suflet începe să fuzioneze şi să se contopească, într-un extaz armonios, cu perechea sa geamănă şi cu grupul de suflete. La fel cum este dificil de imaginat că liberul arbitru şi predestinarea pot exista simultan, tot atât de dificil este să înţelegem, cu mintea, cum un suflet poate rămâne individual în dimensiunile a 5-a şi a 6-a, în timp ce fuzionează şi se contopeşte în dimensiunea a 7-a.

Pentru a înţelege tărâmurile mai înalte, trebuie să mergi dincolo de minte, în atemporalitate şi linişte. Din adâncul liniştii răsare cântecul creaţiei – străvechi, şi totuşi mereu nou; neschimbat, şi totuşi mereu schimbător. Pe măsură ce inima se umple de frumuseţea acestui tărâm, sufletul este transportat în Unime, unde orice altceva se stinge până la lipsa de importanţă. Dimensiunea a 7-a este poarta către Paradisurile Celeste. În lumile celeste, suprasufletele fuzionează formând *suprasuflete maestre* – fiinţe măreţe de lumină ce sunt atât de imense şi magnifice, încât până şi conştienţa de dimensiunea a 5-a are dificultăţi în a le înţelege.

Paradisurile Celeste mai dense

Dimensiunea a 7-a este începutul adevăratelor tărâmuri paradisiace – ceea ce mişcarea Eckankar numeşte „Lumile lui Dumnezeu". Suprasufletele, sau grupurile de suflete îşi au domiciliul în paradisurile celeste mai dense. Aceste fiinţe magnifice sunt ca nişte ciorchini de suflete individuale ce au fuzionat întru Unime. Suprasufletele instruiesc sufletele individuale şi oferă ghidare în ceea ce priveşte modul şi locul în care să se încarneze.

Lumile celeste sunt tărâmuri strălucitoare, vii, translucide, de lumină pură, care există dincolo de lumile timpului şi spaţiului. Ele se află peste tot şi niciunde; conceptele de distanţă şi magnitudine sunt lipsite de sens aici, şi totuşi, întrucât ele fac parte din dimensiunea a 7-a, toate dimensiunile de mai jos sunt accesibile de aici. Aceasta explică de ce suprasufletele pot „arunca o privire" pe Pământ şi pot vedea ce se întâmplă aici.

Dimensiunea a 7-a este, de asemenea, un nivel al inteligenţei şi

înţelepciunii supreme; un depozit inepuizabil de cunoaştere ce ghidează fiecare suflet în călătoria sa prin eternitate. Tărâmurile angelice se află imediat mai sus, în dimensiunea a 8-a şi, astfel, înţelepciunea universală a lui Dumnezeu este accesibilă aici în mod direct.

A 8-a dimensiune: Lumile angelice

Dimensiunea a 8-a conţine *paradisurile celeste mai înalte* – tărâmul îngerilor. Aici, densităţile şi nivelele de conştienţă încep să fuzioneze cu dimensiunile.

Pe măsură ce urcăm în universul spiritual, cuvintele devin din ce în ce mai lipsite de sens. Conceptul de nivele şi dimensiuni devine destul de nesemnificativ în tărâmurile paradisiace. Conceptul de *ierarhie spirituală* poate fi util pe Pământ, dar, aici, totul ESTE, pur şi simplu. În cadrul Fiinţării există o mare varietate şi adâncime. Culori ce sunt de neconceput cu mintea pulsează, se întrepătrund şi scânteiază într-un ocean de Iubire, Putere şi Înţelepciune Divină. Îngerii planează deasupra oceanelor celeste, creând curcubee şi coloane orbitoare de lumină.

Vechea imagine a Raiului, în care îngerii cântă la harpă şi stau pe câte un nor este doar un fragment minuscul al întregului tablou, probabil visul mai degrabă plictisitor al cuiva. Realitatea Paradisului împrăştie rapid orice sentiment de plictiseală. Totul scânteiază şi străluceşte de prospeţime, şi există un număr inepuizabil de lucruri de făcut. Abundenţa este fără limite şi e disponibilă instantaneu, sub orice formă imaginabilă.

Dincolo de dimensiunea a 8-a se află *lumile palat*, locurile unde locuiesc Cei Eterni – fiinţe de lumină ce sunt contopite cu Dumnezeu.

A 9-a dimensiune: Lumile dumnezeieşti

Dimensiunea a 9-a este *spaţiul* unde se află maeştrii iluminaţi. Energia acestui tărâm este conectată direct cu Christ. Aici se află puternicii arhangheli – fiinţe imense de lumină, care supraveghează lumile mai joase cu înţelepciunea şi inteligenţa lor.

A 10-a dimensiune: Lumile paradisiace

Dimensiunea a 10-a este tărâmul dumnezeilor creatori şi al lumilor paradisiace despre care se vorbeşte în „Cheile lui Enoh" şi în alte scrieri. Energia acestui tărâm este conectată cu Tatăl Ceresc şi Mama Divină. Acesta este tărâmul naşterii şi creaţiei universale; pântecele lui Dumnezeu, unde toate se nasc într-o stare eternă de noutate.

A 11-a dimensiune: Dumnezeu

A 11-a dimensiune îl întruchipează pe Dumnezeu. Acesta este tărâmul Marelui Soare Central al Universului, aflat într-o stare de atemporalitate. Această dimensiune poate fi accesată numai de către mintea liniştită, în starea lipsită de gând şi de timp. Atunci când toate au devenit Una, nu mai există nimeni care să simtă acest lucru. Căci am devenit ceea ce am trăit cândva. Am devenit universul. Universul este *noi*. Noi suntem Dumnezeu.

A 12-a dimensiune: Marele Mister

Dincolo de dimensiunea a 11-a se află Marele Mister. Dimensiunea a 12-a este Tao, necunoscutul, marele vid, incognoscibilul, Sursa Însăşi. Este totul şi nimic. Este începutul şi sfârşitul; Alfa şi Omega. În dimensiunea a 12-a, toate sunt noi în fiecare moment. Fără limitarea timpului şi gândului, aici există o pace care depăşeşte înţelegerea, o libertate ce niciodată nu poate fi cumpărată, o iubire ce nu poate fi niciodată luată în captivitate sau înţeleasă. Dimensiunea a 12-a, aflându-se absolut în afara timpului şi spaţiului, trebuie să rămână pentru totdeauna în necunoscut.

Dimensiunea a 12-a este poarta spre alte universuri – universuri ce nu vor fi niciodată cunoscute de acest univers; universuri care au legi şi principii cu totul diferite; care au dumnezei cu totul diferiţi. Cuvintele nu pot merge dincolo de acest punct; astfel se încheie explorarea noastră, a universului infinit.

Capitolul 11
Modelele realității aduse împreună

Comparație între modele

Am aruncat o privire la câteva modele ale realității, fiecare având propriile sale dezavantaje și limitări. Probabil unele dintre ele au evocat răspunsul „– Da! Așa văd și eu, dar nu prea am reușit să pun toate lucrurile laolaltă." Probabil altele au generat și mai multă confuzie și îndoială: „– Sunt tulburat/ă. Nu știu ce vrea să spună, m-am pierdut încă de la dimensiunea a 4-a."

Ca să punem laolaltă piesele puzzle-ului, este necesar să comparăm modelele și să găsim numitorul lor comun.

Relația dintre modele

Pentru a înțelege viața, trebuie să fim capabili să aducem punctele de vedere divergente într-un tot coeziv. Până acum, am oferit piese ale puzzle-ului ce explică în mod convenabil cum funcționează Universul. Dar cum se leagă ele împreună? Și cum pot fi toate aceste lucruri practice în viața de zi cu zi?

Pe parcursul a mulți ani de creștere personală, am remarcat dificultățile pe care le au oamenii în reconcilierea diferitelor nivele și dimensiuni. Și am găsit o cheie foarte simplă pentru înțelegere.

Pe parcursul acestei cărți, vei observa mai multe referințe la conștiența „selectivă" și „neselectivă". Acum voi extinde acest concept, pentru a include atât conștiența „limitată", cât și pe cea „extinsă". *Conștiența limitată* înseamnă concentrarea atenției la câte o dimensiune, pe rând. *Conștiența extinsă*, sau *conștiența simultană* este capacitatea de a fi conștient, simultan, de mai multe dimensiuni.

Conștiența limitată

Conceptul majorității oamenilor în ceea ce privește iluminarea presupune schimbarea focarului conștienței, de la densitățile mai joase la cele mai înalte. Această schimbare de focalizare creează o schimbare vibrațională înlăuntrul sufletului. Cu alte cuvinte, devii *lucrul* asupra căruia îți concentrezi atenția. De exemplu, dacă îți focalizezi conștiența la densitatea a 3-a, devii o ființă de densitatea a 3-a. Dacă îți comuți conștiența la tărâmul arhanghelilor (densitatea a 9-a), în cele din urmă devii un

arhanghel (sau ceva echivalent). Totuşi, este necesar să începi de unde te afli. Problema este că multe entităţi încearcă să o ia pe scurtătură, prin focalizarea atenţiei la o densitate mai înaltă, în timp ce le neagă pe celelalte. Sufletul este multidimensional, prin natura sa. Cu toţii existăm pe mai multe nivele, simultan. Prin concentrarea atenţiei pe un nivel sau două, negăm (excludem) celelalte nivele. Acest fapt creează o separare, sau fragmentare, înlăuntrul Sinelui.

Poţi vedea în lume separarea cauzată de conştienţa limitată. În esenţă, cea mai mare parte a omenirii este divizată în două tabere: cei care îşi concentrează atenţia asupra materialului (densităţile mai joase) în timp ce exclud spiritualul (densităţile mai înalte), şi cei care îşi focalizează atenţia la spiritual (mai înalt), în timp ce neagă fizicul (mai dens).

Religiile ne-au învăţat să ne limităm conştienţa la densităţile mai înalte. Maximele precum „această lume este o iluzie" perpetuează această sciziune. Mulţi adepţi „New Age" s-au revoltat împotriva curentului principal al societăţii, judecându-l ca greşit sau indezirabil. Adevărata revoltă ar trebui redirecţionată împotriva conştienţei limitate. Problema cu gândirea materialistă nu este materialitatea în sine, ci negarea spiritualului prin focalizarea limitată a atenţiei asupra bunurilor materiale.

Aşadar, ceea ce avem cu conştienţa limitată este practica de a ne focaliza atenţia pe o porţiune îngustă şi a ne mişca această focalizare în sus şi în jos pe scala densităţilor, foarte asemănător cu partea mobilă a unei rigle de calcul.

În cele din urmă, un suflet devine suficient de evoluat, încât se deplasează pe scala densităţilor la voinţă – asemănător cu deplasarea cu liftul, pur şi simplu prin focalizarea conştienţei. O asemenea fiinţă, practic, poate prelua prin copiere corpul oricărei forme de viaţă, în orice nivel sau dimensiune. Dar acest lucru nu este posibil înainte ca sufletul să îşi fi curăţat toate judecăţile şi negările prezente în fiecare nivel de densitate. În prezent există foarte puţine fiinţe umane care şi-au curăţat complet nivelele de densitatea a 3-a şi a 4-a. Până să le curăţăm, este necesar să ne îmbrăţişăm natura noastră „mai joasă" şi să devenim conştienţi de dinamicile acestor nivele „josnice".

Conştienţa expandată

Conştienţa expandată este capacitatea de a include din ce în ce mai multe nivele ale realităţii în percepţia globală. În locul deplasării percepţiei la stânga sau la dreapta în cadrul spectrului, îţi extinzi orizontul percepţiei în ambele direcţii. Dacă eşti orientat/ă pe spiritual, te opreşti din negarea laturii materiale şi devii mai conştient/ă de aceasta. Dacă ai atenţia focalizată pe

material, te deschizi şi faţă de natura ta spirituală. Expandarea conştienţei reprezintă procesul adevăratei treziri. Prin încetarea negării unor părţi din tine însuţi, te trezeşti la multidimensionalitate. Apoi te poţi deplasa fără efort în orice realitate doreşti, oricând doreşti. Într-o zi porţi un costum „business" şi participi la o întâlnire a acţionarilor; în ziua următoare te afli pe vârful muntelui, în meditaţie. Adevărata măiestrie nu înseamnă să trăieşti în densitatea a 12-a, undeva la marginea galaxiei. Este capacitatea de a cuprinde toate nivelele şi dimensiunile vieţii.

Înainte să trecem mai departe, vreau să revenim şi să abordez şi altfel conştienţa limitată şi conştienţa extinsă. Dacă ai înţeles deja conceptele, te rog să fii îngăduitor/oare cu mine. Înţelegerea acestor lucruri este atât de importantă, încât simt că oricât de mult aş zăbovi asupra lor, parcă tot nu este destul.

Procesul evolutiv

Experienţa sufletului

Experienţa sufletului tău este alcătuită din experienţa totală în fiecare dintre densităţi, dimensiuni şi nivele de conştienţă, la un moment dat. Evoluţia unui suflet implică adesea intrarea (sau scufundarea conştienţei) într-o dimensiune (dimensiunea a 3-a, de regulă) şi extinderea gradată a conştienţei pentru a include mai multe dimensiuni.

Evoluţia prin densităţi şi dimensiuni

Ca să recapitulăm, termenul „densitate" se referă la starea vibraţională efectivă a conştienţei tale conştiente, în timp ce termenul „dimensiune" este tărâmul în care vibrezi. Existăm în toate cele 12 dimensiuni simultan, dar nivelul nostru de conştienţă determină în ce densitate ne aflăm şi în ce dimensiune vibrăm. De exemplu, dacă în principal avem atenţia focalizată pe corpul fizic, înseamnă că vibrăm la densitatea a 3-a. Existăm şi în dimensiunea a 5-a şi avem un plan detaliat al corpului de densitatea a 5-a, dar, din cauză că nu ne focalizăm conştienţa la acesta, el nu se manifestă, pentru noi.

Nu putem considera că densităţile şi dimensiunile sunt sinonime, deoarece focalizarea atenţiei pe dimensiunea a 3-a nu ne face să ne reducem brusc de la 12 dimensiuni la 3. Dar vom avea forma tridimensională, astfel că putem spune că suntem o fiinţă cu 12 dimensiuni ce vibrăm la densitatea a 3-a. Figura 11.1 arată încă un mod de a privi la multidimensionalitatea noastră.

Figura 11.1 – Fiinţa noastră în timp

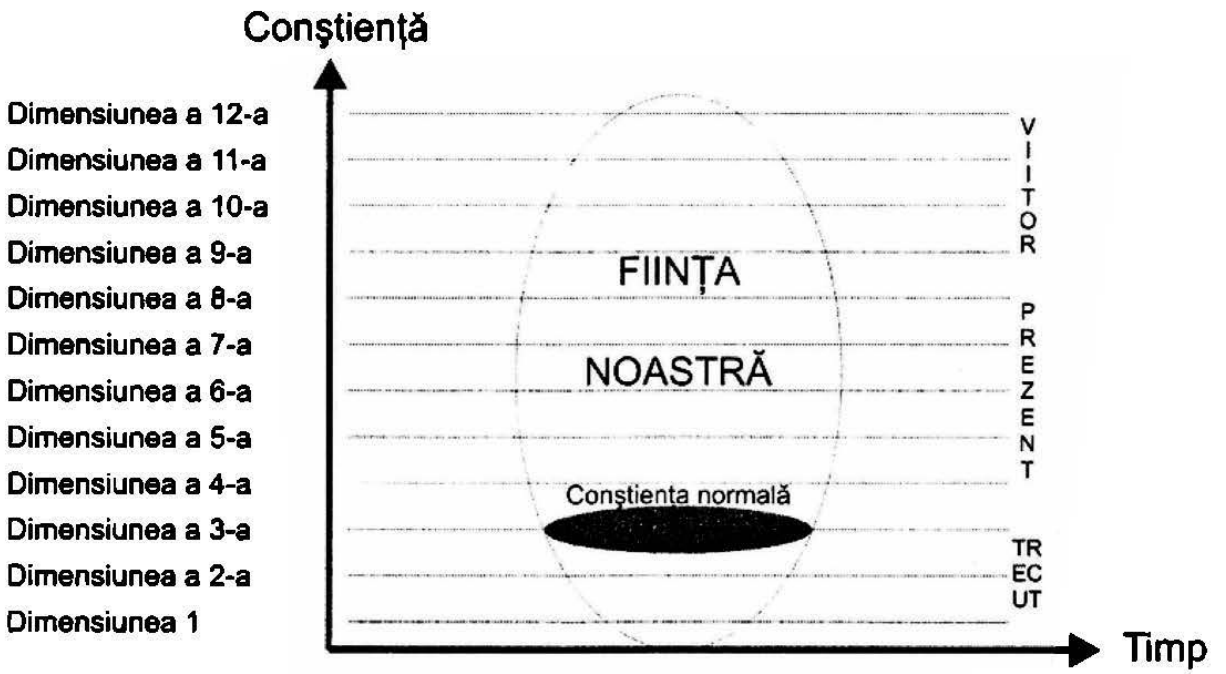

Figura 11.1 arată că, la urma urmelor, cu toţii existăm în toate dimensiunile simultan, dar că nivelul nostru de conştienţă determină ce formă (densitate) experimentăm. Densitatea (vibraţia) noastră, la orice moment dat, este rezultanta conştienţei noastre globale. Devii *lucrul* asupra căruia îţi concentrezi atenţia. Astăzi, multe suflete de pe Pământ au ales să îşi concentreze atenţia pe aspectele de dimensiunile a 3-a şi a 4-a şi, prin urmare, s-au încarnat în corpuri de densitatea a 3-a şi a 4-a.

De exemplu, în cazul în care conştienţa noastră se află în procent de 20% în dimensiunea a 3-a, 60% în dimensiunea a 4-a şi 20% în dimensiunea a 5-a, înseamnă că suntem, în principal, o fiinţă de densitatea a 4-a.

În trecut, sufletele s-au deplasat de la stânga la dreapta în cadrul spectrului luminii, intrând gradat în densităţi mai fine (mai înalte), de obicei experimentând câte o densitate pe rând. Evoluţia de la stânga la dreapta spectrului densităţilor este considerată evoluţie „normală". Majoritatea sufletelor de pe Pământ evoluează în prezent de la stadiul de animal/om inferior (densitatea a 3-a) la om superior (densitatea a 4-a).

Totuşi, odată ce un suflet evoluează până la o densitate suficient de înaltă, el sau ea dobândeşte capacitatea de a se deplasa de la dreapta la stânga spectrului. Astfel, un suflet poate alege să re-experimenteze o densitate mai joasă pentru a-şi expanda experienţa sufletului. Un suflet ce are conştienţa dumnezeiască deplină se poate deplasa în sus şi în jos prin scala densităţilor, la voinţă.

(NOTĂ: În modul în care definesc densităţile nu includ şi experienţele pe

care sufletele le au între întrupările fizice, în tărâmurile astrale.)

Așa cum am mai spus, sufletele pot exista în orice densitate, pur și simplu prin a alege să își focalizeze conștiența asupra unui anumit nivel. De exemplu, o persoană își poate proiecta conștiința într-o piatră, astfel putând experimenta densitatea întâi.

În Capitolul 2, în Figura 2.7, am văzut în mod grafic cum evoluția pornește de la densitățile mai joase spre densitățile mai înalte, fiecare formă de viață ridicându-și vibrația în mod gradat, până când ajunge la un anumit punct. Apoi, se produce o mutație sau salt cuantic spre densitatea următoare. Punctul în care începe saltul cuantic se numește *masa critică*. Procesul evolutiv este conștient, până în momentul în care se atinge masa critică; în acel punct, procesul devine automat, iar forma de viață respectivă se trezește deodată în densitatea următoare.

De fapt, procesul este un pic mai complex, deoarece anumite aspecte ale unui suflet tind să se dezvolte mai repede decât celelalte. De exemplu, este posibil ca mintea să îmbrățișeze deja idei de densitatea a 4-a, în timp ce restul sufletului să vibreze încă în densitatea a 3-a. Cel mai bun mod de a vizualiza saltul cuantic este să ne imaginăm sufletul ca pe un elastic. Pe măsură ce acesta începe să se întindă spre densități mai înalte, apare o tensiune între părțile care se mișcă înainte cu rapiditate și părțile care rămân în urmă. Dacă partea din față se mișcă prea repede, atunci elasticul se rupe, iar sufletul se „fragmentează" (adică una dintre părți merge în densitățile mai înalte, iar cealaltă parte rămâne în urmă, în densitățile mai joase). Cel mai obișnuit mod prin care se întâmplă acest lucru este moartea fizică.

Totuși, dacă un suflet este suficient de conștient încât să își mențină laolaltă toate părțile sinelui, elasticul devine asemănător unui yo-yo[32]. Pe măsură ce o parte din ce în ce mai mare a sufletului se întinde în densitățile mai înalte, în final partea de densitate mai joasă este trasă brusc înainte, pentru a se reuni cu restul sufletului. Acest fapt poate fi vizualizat dacă ții în mâini capetele unui elastic și îl întinzi. Mâna dreaptă reprezintă densitățile mai înalte, iar mâna stângă reprezintă densitățile mai joase. Depărtează-ți mâinile până când elasticul devine foarte întins. Apoi dă drumul capătului din stânga.

Acest salt cuantic, sau plesnitură a elasticului poate fi traumatizantă uneori, ceea ce explică fenomenul de iluminare „instantanee". Nu este întâmplător faptul că trezirea bruscă are loc adesea imediat după un incident traumatizant, cum ar fi *experiența în apropierea morții.*

Procesul evolutiv poate fi ilustrat și în lumea microscopică. La nivel atomic, saltul cuantic între densități are loc atunci când electronii unui

[32] Jucărie formată din două discuri unite printr-un ax, de care se prinde un elastic de lungime fixă, care apoi este înfășurat pe ax. Capătul liber al elasticului se ține cu degetele, după care se lasă jucăria să cadă. Atunci elasticul se desfășoară complet, după care se înfășoară singur, în celălalt sens, n. tr.

element dat sunt excitați suficient de mult (au acumulat suficient de multă energie), încât „sar" pe următoarea orbită a atomului, astfel schimbând natura substanței.

O altă analogie implică Teoria Relativității a lui Einstein. Pe măsură ce un obiect se apropie de viteza luminii, la un anumit moment (probabil la 0,9999 din viteza luminii) atinge masa critică și „sare" în fluxul de lumină. Deși există câteva scăpări în această teorie, este adevărat că timpul și spațiul încetează să mai fie liniare la asemenea viteze. În exemplul de mai sus, 0,9999 totuși înseamnă infinit mai lent decât viteza luminii, deși, privind liniar, este numai de 0,0001 ori mai lent. Totuși, între 0,9999 și 1,0000 nu este posibilă o accelerație liniară. Săritura în fluxul luminii necesită un salt cuantic. (Îți poți aminti imaginea a două trenuri, unul mergând cu 0,9999 din viteza luminii, iar al doilea – cu viteza luminii. Pentru un observator aflat în primul tren, al doilea tren se deplasează tot cu viteza luminii, deși gândirea liniară ar putea argumenta că al doilea tren ar trebui să întreacă încetișor primul tren, dat fiind că se deplasează de 0,0001 ori mai repede.)

Confuzia între nivele – continuare

Doresc să scot din nou în evidență un exemplu de confuzie între nivele. Mai devreme am atins în treacăt subiectul liberului arbitru și predestinării. Să privim acum și altfel la acest subiect.

Majoritatea oamenilor crede fie în liber arbitru, fie în predestinare, dar le vede pe acestea excluzându-se reciproc. În percepția mea, ambele sunt valabile, dar există la nivele diferite. Liberul arbitru este o componentă a dimensiunii a 4-a și se referă la capacitatea de a alege *ce* vrei să creezi, *când* și *unde* vrei să creezi. Predestinarea este o realitate de densitatea a 5-a, care se referă la capacitatea de a vedea dinainte rezultatele liberului arbitru, și la cunoașterea în avans a căii pe care sufletul se va decide să meargă, pe baza înțelegerii în ceea ce privește voința acelui suflet. O adevărată perspectivă pentadimensională se referă la faptul de a vedea dinainte toate realitățile probabile pentru un suflet și a ști intuitiv *care* realități probabile se vor precipita în experiența conștientă a acelui suflet. Un mod de a integra aceste perspective, tetra- și penta-dimensională, este de a ne gândi la vizualizarea liniei temporale a unui suflet și a vedea toate deciziile bazate pe liber arbitru luate de-a lungul acelei linii temporale.

Există potențiale probleme pentru sufletele ce nu înțeleg acest proces. Predestinarea a fost înțeleasă greșit, cum că o persoană nu are niciun control asupra evenimentelor din viața sa. Dar un suflet creează mereu, chiar dacă pare că nu face nimic. Cea mai mare parte din ceea ce se crede că e predestinare este pur și simplu un proces de extrapolare a viitorului unui

suflet, prin presupunerea că sufletul nu se va schimba. Prin urmare, deciziile pe care sufletul le ia acum sunt cele cu care va rămâne consecvent pe parcurs. Totuşi, liberul arbitru îi permite unui suflet să se răzgândească pe drum şi să schimbe cursul evenimentelor şi, astfel, nu este o chestiune chiar atât de simplă.

Adevărata predestinare transcende timpul. Deşi liberul arbitru poate determina momentul la care un suflet atinge o anumită etapă de evoluţie, predestinarea va arăta calea efectivă pe care o va apuca sufletul, în cele din urmă. Predestinarea poate fi văzută numai în afara timpului, deoarece, dintr-o perspectivă atemporală, poţi vedea toate realităţile trecute, prezente şi viitoare dispuse înaintea ta şi poţi percepe informaţii din orice punct al liniei temporale.

Figura 11.2 – Un alt model al fiinţei noastre în timp

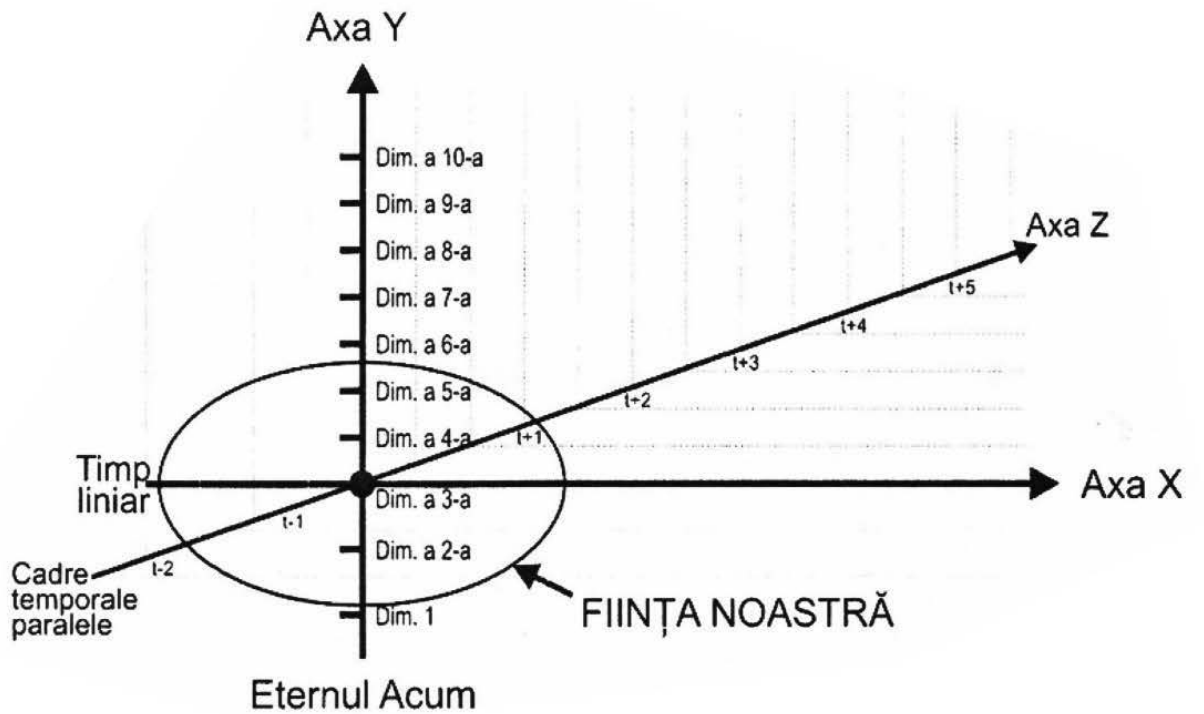

Modele suplimentare ale realităţii

În paginile următoare am inclus mai multe tabele ce compară nivelele realităţii folosind diferite constructe. Alege-l pe acela sau pe acelea care funcţionează optim pentru tine, sau fă-ţi unele proprii. Primul tabel îngrămădeşte toate dimensiunile de la a 7-a încolo într-o singură categorie. Acest procedeu este adesea util, pentru că este aproape imposibil să faci diferenţa între diferitele nivele, odată ce mergi mai sus de dimensiunea a 7-a. Iar dacă ne-am afla deja la un nivel înalt de conştienţă, ne-am pierde interesul de a categorisi nivelele realităţii.

Încheiere pentru Partea I

Călătoria interioară pe care am făcut-o împreună în aceste prime 11 capitole a fost necesară şi oportună. Deşi multe dintre ideile prezentate în Partea a II-a sunt uimitoare şi pot fi vecine cu senzaţionalul, ele sunt, sub multe aspecte, de o importanţă mai mică decât conceptele din Partea I. Nu poţi face prea multe ca să schimbi realitatea exterioară dacă nu ai o înţelegere profundă a sinelui. Citirea informaţiilor din Partea a II-a nu o să îţi rezolve brusc toate problemele. Dacă nu îţi place ceea ce întâmplă în lume, citeşte din nou şi foloseşte practic instrumentele prezentate în Partea I, mereu şi mereu, până când atingi adevărata realizare de sine. Atunci vei reprezenta o forţă pentru schimbarea din lume.

Tabelul 11.1 – Comparaţia modelelor într-un Univers cu 7 dimensiuni
(Detalierea nivelelor de la 3 la 7)

Dimensiunea	*Densitatea*	*Aspectele Sinelui*	*Nivelele de conştienţă*
A 3-a Pământul Universul Fizic	1 - Mineral 2 - Vegetal 3 - Animal	Corp Voinţă Ego	Fizic, instinctual, emoţional, sexual, intelectual, raţional, conştienţă selectivă
A 4-a Planul Astral Planul Mental	4 - Uman	Minte	Visător, imaginativ, psihic, intuitiv, creativ, karmic, conştienţă conştientă
A 5-a Planul eteric Iubirea	5 - Corpul de lumină	Inimă	Iubire, unime, unitate, inteligenţă, discernământ, sinteză, înţelepciune, conştienţă neselectivă
A 6-a Planul Cauzal Planul Sufletului	6 - Corpul Sufletului 7 - Suprasufletul	Suflet Suprasuflet	Meditaţie, linişte, libertate, eternitate, esenţă pură, atemporalitate
A 7-a Planul celest Lumile lui Dumnezeu Dumnezeu Vidul	8 - Înger 9 - Arhanghel 10 - Dumnezei Creatori 11 - Dumnezei Universali 12 - Dumnezeu	Spirit Christ Univers Tao	Iluminare, nirvana, extaz, fericire, nqutate, lipsa sinelui, adevărata unime, necunoscut, incognoscibil, marele mister

Tabelul 11.2 – Detalierea dimensiunilor după nivelul de conștiență

Aspect / Dimensiune	*Stare fizică*	*Stare emoțională*	*Stare mentală*	*Legi Universale*
1. Existență (CORP)	Corp	Instinct de supraviețuire	Senzație conștientă	Gravitație, entropie
2. Magnitudine (VOINȚĂ)	Emoții	Sexualitate, siguranță	Reactivitate, minte subconștientă	Procreare, negentropie
3. Adâncime (EGO)	Ego, sine	Competitivă, luptătoare	Intelect, minte rațională	Identitate separată
4. Timp (MINTE)	Astrală, mentală	Vindecătoare, purificatoare	Creativitate, imaginație	Cauză și efect, karma
5. Unime (INIMĂ)	Eterică, de lumină	Iubire, bucurie, compasiune	Discernământ, inteligență	Integrare, sinteză
6. Eternitate (SUFLET)	Suflet, suprasuflet	Extaz, nirvana	Atemporalitate, meditație	Evoluție, reîncarnare
7. Universal (SPIRIT)	Îngerească, Dumnezeu	Extaz	Christ, cosmică	Nemărginire, eternitate
8. Dincolo de dincolo (VID)	*-neaplicabil-*	*-neaplicabil-*	Necunoscut, incognoscibil	*-neaplicabil-*

Tabelul 11.3 – Un model al Universului cu 12+1 dimensiuni

Dimensiune	*Densitate*	*Aspect al Sinelui*	*Nivel de conștiență*
1. Existență	1. Regnul mineral	Corp	Corp fizic
2. Magnitudine	2. Regnul vegetal	Voință	Corp emoțional
3. Univers fizic	3. Regnul animal	Ego	Intelect, minte rațională
4. Mentală, Astrală	4. Regnul uman	Minte	Mintea psihică, imaginativă, creatoare
5. Planurile eterice	5. Corpul de lumină	Inimă	Unitate, unime, iubire
6. Planurile cauzale	6. Corpul sufletului	Suflet	Atemporalitate, eternitate
7. Planurile suprasufletului	7. Corpul suprasufletului	Suprasuflet	Inteligență, înțelepciune
8. Paradisurile celeste	8. Corpul angelic	Spirit	Iluminare, nirvana
9. Lumile cereşti	9. Corpul arhanghelic	Spirit	Iluminare supremă
10. Lumile paradisiace	10. Dumnezeii Creatori	Christ	Conştiință eternă
11. Alte Universuri	11. Dumnezeii Universali	Dumnezeu	Conştiință universală
12. Marele Soare Central	12. Tatăl/Mama Dumnezeu	Dumnezeu	Tao, Marele Mister
13. Vidul	13. Sursa	Necunoscutul	Incognoscibilul

Tabelul 11.4 – Cicluri Cosmice pe modelul „12+1"

Dimensiune	*Aspect*	*Culoare / Rază*	*Chakra*
1. Existență	Corp fizic	Roșu	Baza coloanei vertebrale
2. Magnitudine	Corp emoțional	Portocaliu	Centrul sexual
3. Adâncime	Intelect, ego	Galben	Plexul solar
4. Timp	Minte, psihic	Verde	Inima inferioară
5. Eteric	Inimă, iubire, lumină	Roz	Inima superioară
6. Suflet	Esență pură	Albastru	Gât
7. Cauzal	Suprasuflet	Indigo	Al treilea ochi
8. Celest	Spirit	Violet	Coroană
9. Cer	Principiul Christic	Alb	Deasupra coroanei
10. Paradis	Principiul Mamei	Argintiu	Deasupra coroanei
11. Univers	Principiul Tatălui	Auriu	Deasupra coroanei
12. Dumnezeu	Marele Soare Central	Transparent	Deasupra coroanei
13. Vid	Alte Universuri	Negru	*-neaplicabil-*

****

Partea a II-a
FRONTIERA CUNOAŞTERII

****

Avertisment

Materialul din această secţiune ar putea fi şocant pentru aceia care cred tot ce le spune mass-media. Realitatea este mult mai cuprinzătoare decât ştirile ce ajung în conştiinţa de masă. A rămâne la frontiera evoluţiei înseamnă a rămâne conştient/ă, clipă de clipă, de noile energii ce pătrund pe Pământ, precum şi a fi dispus/ă să renunţi rapid şi cu uşurinţă la realităţile învechite şi depăşite.

Informaţiile despre extratereştri (ET) sunt actualizate încontinuu, pe măsură ce au loc schimbări în ceea ce priveşte prezenţa lor şi din ce în ce mai mulţi oameni devin conştienţi de imaginea de ansamblu. La scurt timp după ce am scris această secţiune, mass-media a început să expună adevărul din spatele extratereştrilor, răpirilor şi tăinuirilor guvernamentale. Până în 1996, o mare parte a materialului din această secţiune ar putea deveni informaţii binecunoscute în conştiinţa de masă.

Prin urmare, te invit să sari dincolo de conştiinţa de masă şi să examinăm împreună mai multe subiecte ce astăzi afectează şi probabil vor influenţa cea mai mare parte, dacă nu întreaga omenire, în viitorul imediat. A fi conştienţi de imaginea de ansamblu ne poate ajuta să luăm decizii inteligente în ceea ce priveşte Noua Ordine Mondială.

Ca să putem înţelege ce se întâmplă de fapt, să începem prin a arunca o privire la povestea Creaţiei şi la <u>adevărata</u> istorie a Pământului.

Capitolul 12
Povestea Creației

Există multe teorii despre *cum* a luat naştere Universul. Cred că adevărata poveste este mult mai complexă decât un simplu „big bang" sau o fluturare a baghetei Creatorului. Dacă Dumnezeu este tot ceea ce este, El/Ea este atât personal, cât şi impersonal, atât simplu, cât şi complex, atât cunoscut, cât şi necunoscut.

Nu este posibil să descriem indescriptibilul. Dar voi folosi modele pentru a ajuta la stimularea conştienţei. Modelele Creaţiei furnizează o piesă a puzzle-ului cosmic şi, dacă le îmbinăm corect, vom avea un model funcţional ce ne poate ajuta să apreciem Infinita Creaţie în toată splendoarea sa misterioasă.

Se pare că există două nivele principale ale Creaţiei. Ca să simplificăm, primul este ideea că Toate Una Sunt, şi că acest Unu, la orice moment dat, fie se separă şi se fragmentează în părţi individuale, fie se reuneşte şi fuzionează din nou în Dumnezeu.

Al doilea nivel corespunde cu procesul naşterii fizice. El afirmă că Dumnezeu/Dumnezeiţa a dat naştere sufletelor individuale şi că aceste suflete, în cele din urmă, evoluează până ajung dumnezei individuali care, apoi, merg mai departe şi creează universuri pe cont propriu.

La prima vedere, aceste două idei par contradictorii; totuşi, dacă ne amintim conceptul de *confuzie între nivele*, este posibil ca ambele să fie adevărate într-un anumit construct. Este posibil ca sufletele individuale să evolueze până în stadiul de dumnezei individuali şi, în acelaşi timp, să fie infuzate cu esenţa spirituală care le uneşte şi le conectează pe fiecare cu totalitatea Creaţiei.

Simultaneitatea

În timp ce o parte a universului se expandează, o alta se contractă. Ai privit vreodată printr-un caleidoscop, în timp ce îl învârteai continuu? La orice moment dat, culorile se expandează şi se contractă în acelaşi timp – uneori dispărând în centru, alteori deplasându-se în afară. Dacă spunem că expansiunea este expiraţia lui Dumnezeu, iar contracţia este inspiraţia Sa, simplificăm extrem de mult povestea Creaţiei. Dacă Dumnezeu este peste tot simultan, atunci înseamnă că El/Ea inspiră şi expiră simultan în diferite locuri. Dar ce se întâmplă cu pauzele dintre inspiraţii şi expiraţii?

Trinitatea

În modelul hindus al Creației, Creatorul întruchipează o trinitate – Brahma, Vishnu și Shiva. Brahma este procesul creator sau expansiv (expirația), Vishnu este aspectul constant, neschimbător (pauza), iar Shiva este procesul contractor sau distructiv (inspirația). În teologia creștină trinitatea este înfățișată ca Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, care pot fi echivalate foarte aproximativ cu Brahma, Vishnu și Shiva. Dacă ducem ideea trinității un pic mai departe, am putea spune că însușirea creatoare, electrică, expansivă a lui Dumnezeu reprezintă Tatăl; aspectul static, neschimbător, etern este Fiul, iar aspectul distructiv, contractor, magnetic este Sfântul Duh.

Tabelul de mai jos reprezintă trinitatea, așa cum este văzută din mai multe puncte de vedere.

Tabelul 12.1 – Natura trinitară a lui Dumnezeu

	EXPANSIV	*STATIC*	*CONTRACTOR*
1.	Naștere	Viață	Moarte
2.	Brahma	Vishnu	Shiva
3.	Tatăl Ceresc	Copilul	Mama Divină
4.	Tatăl	Fiul	Sfântul Duh
5.	Creator	Menținător	Distrugător
6.	Masculin	Neutru	Feminin
7.	Spirit	Inimă	Voință
8.	Electric	Electromagnetic	Magnetic
9.	Entropie	Superconductivitate	Negentropie
10.	Devoluție	Reîncarnare	Evoluție
11.	Expirație	Pauză	Inspirație
12.	Yang	Echilibru	Yin
13.	Pozitiv	Neutru	Negativ
14.	Acțiune	Nemișcare	Reacțiune
15.	Idei	Cunoaștere	Experiență
16.	Individualizare	Uniune	Fuzionare
17.	Divergență	Unime	Convergență
18.	Găuri albe	Quasari	Găuri negre
19.	Iahve	Christ	Kali
20.	Înțelepciune	Iubire	Putere
21.	Minte	Corp	Emoții
22.	Dumnezeu	Tot Ceea Ce Este	Dumnezeița
23.	Separare	Unitate	Răscumpărare

24.	Biblia	Un Curs de Miracole	Folosirea corectă a voinţei

Ciclul naştere-moarte

Atunci când privim la ciclul naşterii şi morţii, vedem trinitatea în acţiune. Mama şi tatăl se întâlnesc prin uniunea sexuală (Static) şi concep un copil. Copilul se naşte în lume şi trece prin separare şi individualizare (Expansiv), apoi începe să evolueze până când devine propriul său sine matur, adunând părţile sufletului laolaltă prin experienţa de viaţă (Contractor) şi, în cele din urmă, se re-uneşte şi reia procesul de la capăt.

Maxim de separare şi maxim de uniune

Este posibil să folosim şi un model format din 4 cicluri, sau *cuadrinitatea*, pentru a conceptualiza universul. În acest caz, ciclurile ar putea fi următoarele: (**1**) inspiraţia, (**2**) pauza de după inspiraţie, (**3**) expiraţia şi (**4**) pauza de după expiraţie.

Punctul de contracţie maximă –sfârşitul unei inspiraţii, chiar înainte de următoarea expiraţie– este punctul de uniune maximă, sau starea nemanifestată de dinainte de începutul Creaţiei. Aceasta este starea statică înfăţişată în modelul Trinităţii.

În punctul de expansiune maximă –sfârşitul expiraţiei, chiar înainte de următoarea inspiraţie– se află punctul de separare maximă, înainte ca sufletele să înceapă să evolueze din nou întru Unime. Acesta s-ar putea numi vidul, întunericul sau spaţiul aflat dincolo de marginile Creaţiei – distanţa maximă faţă de centrul lui Dumnezeu. Poate fi de asemenea considerat punctul de maximă densitate în fizic; adică, aspectul de manifestare al trinităţii Tatăl-Mama-Christ şi produsul finit al procesului creator. În modelul cuadrinităţii (Figura 12.2), acesta este descris ca fiind Corpul lui Dumnezeu, numit şi *a patra parte a lui Dumnezeu.* Prin urmare, Cuadrinitatea lui Dumnezeu ar fi formată din 4 părţi: Mama (inspiraţia), Christ (maximul inspiraţiei), Tatăl (expiraţia) şi Corpul (maximul expiraţiei).

Explorarea paradoxului

Acum, că am creat un model al trinităţii drăguţ şi inteligent, şi am mers şi mai departe, propunând cuadrinitatea, vreau să precizez că aceasta este doar o parte a poveştii. Multă vreme am fost nedumerit de paradoxul

individualităţii şi unităţii, şi de modul în care ele par să se contrazică. Totuşi, dacă ne întoarcem la natură, poate putem găsi o explicaţie. De exemplu, analogia cu naşterea şi moartea fizică pare să se potrivească foarte bine aici. Un suflet devine conştient şi începe să evolueze din nou spre starea de Unime. În acelaşi timp, sufletul creşte şi se expandează într-un dumnezeu individual, capabil să creeze universuri întregi „după chipul şi asemănarea Tatălui". La un anumit moment, sufletul ajunge în faza de adolescenţă cosmică şi „părăseşte cuibul" pentru a începe o viaţă pe cont propriu, în cele din urmă creându-şi o familie. Sufletul nu se separă niciodată de esenţa spirituală ce pătrunde toate lucrurile, dar totuşi devine un univers unic de sine stătător, spre deosebire de orice altă fiinţă universală.

Atunci când acest suflet fuzionează cu un alt suflet, cele două suflete, fiind nişte universuri întregi şi unice, creează o altă fiinţă unică din sânul lor – devenind părinţi cosmici, într-un fel. În acelaşi timp în care sufletele-părinte fuzionează, suflete noi diverg şi reiau ciclul de la capăt. Precum caleidoscopul, sufletele fuzionează în suprasuflete, care fuzionează în suprasuflete maestre, până când toate dispar în centrul roţii, apărând într-un cu totul alt univers. În tot acest timp, noi suflete se maturizează şi dau naştere unor urmaşi etc.

Esenţialmente, acest model al Creaţiei trebuie să eşueze în final, deoarece principiul holografiei afirmă că fiecare suflet conţine întregul plan al Creaţiei, încă de la început. Cu alte cuvinte, de fiecare dată când apare un suflet, se creează un întreg univers în miniatură. Ai contemplat vreodată faptul că trupul tău fizic este un univers în sine? Celulele sunt precum galaxiile multidimensionale, fiecare conţinând atomi, care sunt ca nişte sisteme solare în miniatură. Protonii sunt sorii, iar electronii – planetele. Fie că mergi înspre interior sau înspre exterior, în cele din urmă ajungi la aceeaşi Creaţie nemărginită.

Acum, să restrângem povestea Creaţiei la ciclul curent al trinităţii – expansiunea de la momentul Big Bang. Big Bang a avut loc, în timp liniar, în urmă cu 20 de miliarde de ani. Acesta reprezintă momentul naşterii universului fizic (şi a multor dimensiuni paralele ale universului). În cartea *Cauza Originară* (Four Winds Publications) există o cronică a diferitelor suflete create de la începutul timpului. Nu am nicio amintire sufletească mai veche de 100 milioane de ani, pentru că abia în jurul acelui moment am apărut ca suflet individual. Prin urmare, voi parcurge doar pe scurt anii timpurii ai Creaţiei, înainte de a sări mai în faţă în istorie, la momentul începutului vieţii pe Pământ. Din moment ce nu voi repeta aici informaţia din cartea *Cauza Originară*, este posibil să doreşti să adaugi informaţiile următoare la ceea ce se află în acea carte, ţinând cont de faptul că nu emit nicio pretenţie că aş fi la fel de bine informat precum sursa acelei scrieri.

Deoarece se pare că sunt îndrăgostit de diagrame, ofer aici niște nestemate pentru a fi contemplate. Dacă ești un tip mai artistic, simte-te liber/ă să le înfrumusețezi sau să îți creezi unele proprii.

Figura 12.1 – Trinitatea

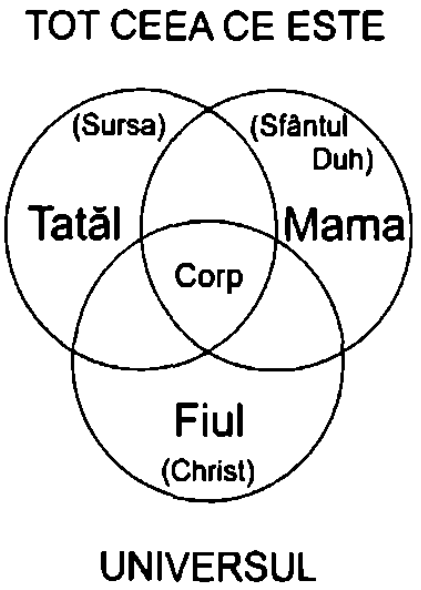

Figura 12.2 – Cuadrinitatea (sau cele patru aspecte ale lui Dumnezeu)

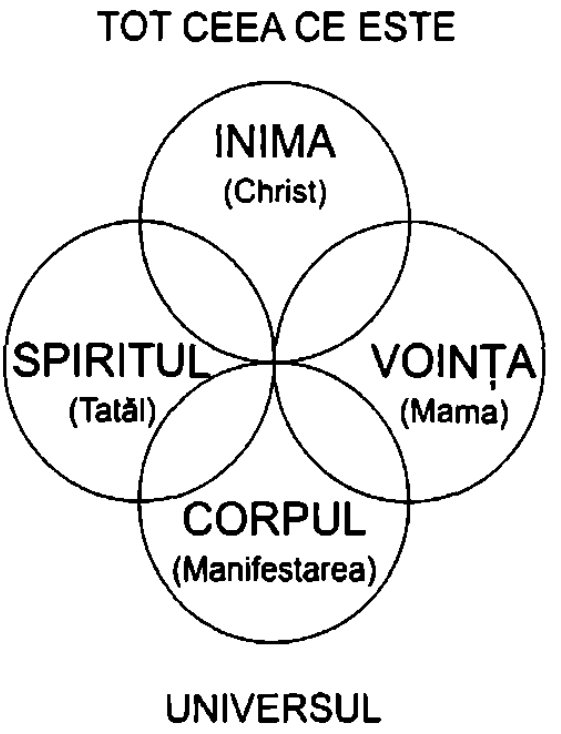

Figura 12.3 – Un simbol al lui Dumnezeu

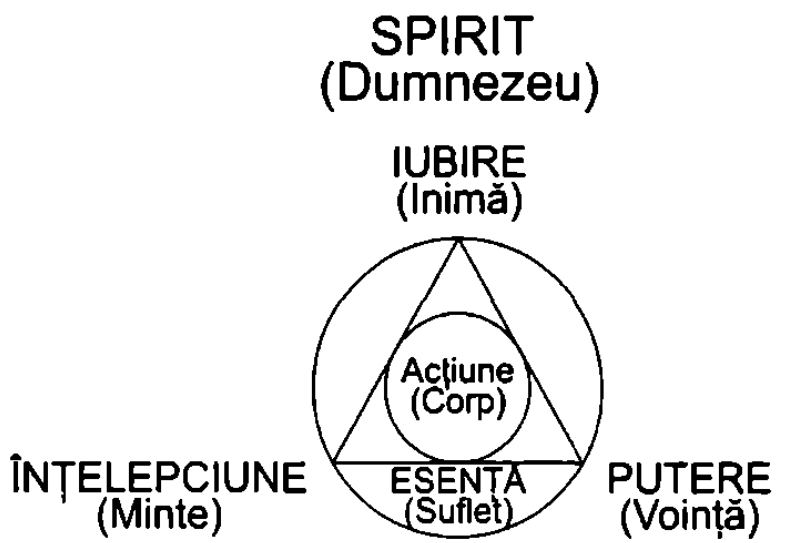

Figura 12.4 – Alinierea cu Spiritul

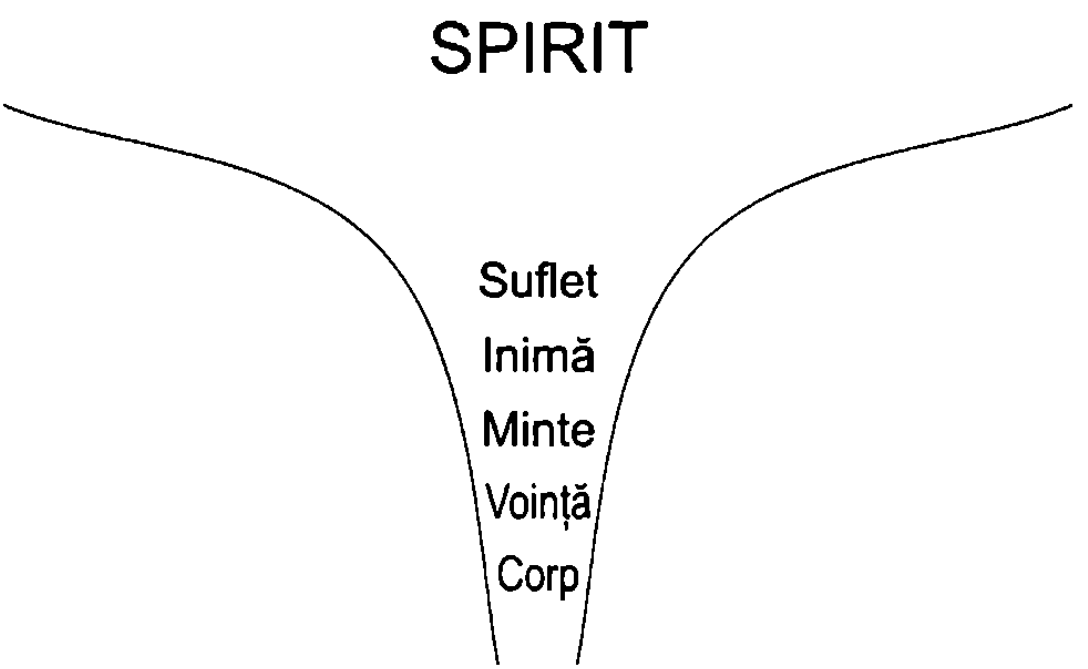

Capitolul 13
Istoria reală a Pământului

Fondatorii

Pământul a fost creat de Mama Divină în urmă cu aproximativ 5 miliarde de ani, dar prima formă de viaţă a apărut pe suprafaţa sa abia în urmă cu aproximativ un miliard de ani. Imediat după începutul timpului, unele aspecte ale lui Dumnezeu s-au fragmentat, formând un grup de suflete, numite Cei Eterni. Unul dintre Cei Eterni a stabilit Soarele Central al galaxiei Calea Lactee într-un roi de stele cunoscut în prezent sub numele de Pleiade. Acest mare suflet s-a fragmentat apoi în suflete mai mici, numite Fondatori. Fondatorii sunt fiinţe din dimensiunea a 12-a ce au evoluat înapoi în Dumnezeu, în acelaşi timp păstrându-şi invidualitatea şi rămânând neafiliaţi cu ierarhia spirituală. Aceste fiinţe măreţe călătoresc prin univers folosind conştiinţa pură ca vehicul. Ele nu au limite; pot să ia orice formă aleg şi să intre în orice dimensiune doresc, oricând. Pot călători înainte şi înapoi în timp.

Fondatorii au creat o planetă paradisiacă în sistemul stelar Vega şi au numit-o Lira. Acesta era un loc special în care puteau merge şi experimenta forma. A fost Grădina Edenului iniţială, cu mult înainte de Edenul de pe Pământ. Cosmologia din prezent consideră Lira originea formei umane. Contrar gândirii conştiinţei de masă, forma umană nu îşi are originea pe Pământ; ea îşi are originea pe Lira şi a fost reintrodusă pe Pământ prin inginerie genetică (un proces care este explicat parţial pe pagina următoare) la multe milioane de ani după aceea.

Pleiadienii care au sădit viaţa pe Pământ erau urmaşii acestei rase lirane străvechi din Creaţia Originară. Sistemul stelar Lira vibra la densitatea a 12-a, care se află în tărâmurile lui Dumnezeu. Atunci când Dumnezeu a decis să experimenteze dualitatea, din Dumnezeu a apărut lumea lirană şi sufletele prezente în ea, coborând în vibraţie cu 5 nivele, până la densitatea a 7-a. Aceasta a fost căderea originară din graţie.

Dintr-un punct de vedere ştiinţific, steaua lirană a devenit supernovă în urmă cu aproximativ 1 miliard de ani, forţându-i pe lirani să migreze. Unii dintre lirani şi-au stabilit domiciliul în Pleiade şi au început să evolueze acolo într-o lume de densitatea a 7-a. În cele din urmă, aceşti pleiadieni au proiectat viaţa de pe Pământ. De atunci, multe dintre aceste fiinţe au evoluat înapoi până la densitatea a 12-a, dar sunt încă implicate în experimentul de pe Pământ. Printre urmaşii rasei lirane se numără veganii şi siriusienii, despre care vom discuta mai târziu.

Marele Experiment

În urmă cu aproximativ 100 de milioane de ani, pleiadienii au început să teraformeze Pământul prin crearea de forme de viaţă pe bază de carbon şi siliciu pe suprafaţa planetei. Înainte de a continua cu istoria Pământului, aş dori să fac o digresiune şi să explic cum este creată viaţa.

Tot ce înseamnă viaţă fizică este creată dintr-un tipar eteric – un model geometric codat, format din inteligenţă superioară şi coborât treptat în vibraţie până când poate fi contopit în formatul molecular ARN/ADN. Molecula proteinei seamănă foarte mult cu un computer organic; tiparul eteric este de fapt programul computerului.

Programul este adus din starea de conştiinţă pură în starea subatomică şi, în final, în cea atomică. Conştiinţa pură poate fi asemănată cu biţii unui program de computer (elementele de construcţie ale programului). Nivelul subatomic al creaţiei este analog cu programul scris în cod-maşină, iar nivelul atomic ar putea reprezenta un limbaj de nivel mai înalt[33], cum ar fi BASIC sau COBOL.

Toate programele de menţinere a vieţii îşi au originea în Mintea Universală – complexul vast de inteligenţă ce reprezintă mintea lui Dumnezeu. În cadrul acestui câmp de inteligenţă se află înregistrările akashice, care sunt foarte asemănătoare dispozitivelor de stocare de date, cu excepţia faptului că ele sunt în realitate câmpuri de energie menţinute la locul lor de continuumul temporal. Pe măsură ce evoluţia avansează de-a lungul liniei temporale, ea lasă o încărcătură electrică în substanţa eterică, la fel cum un neutrino lasă o urmă de-a lungul unei capsule Petri[34], sau la fel cum un electron lasă o urmă pe un osciloscop. În timp ce urma, sau întipărirea este numai o înregistrare a unui eveniment real, mediul akashic creează o imagine holografică a evenimentului. Această imagine poate fi apoi re-trăită ca un fel de „realitate virtuală", pur şi simplu prin acordarea la acel loc particular de pe linia temporală.

Aceasta seamănă cu a urmări un film 3D al unor evenimente din trecut, nu numai vizual, ci însoţit şi de senzaţii fizice şi emoţionale. În esenţă, aşa îşi amintesc oamenii experienţele din vieţile trecute. Akasha personală a fiecărui om este conţinută în câmpul auric al corpului său eteric de lumină de densitatea a 5-a. Creierul este doar un receptor al impulsurilor câmpului EM

---

[33] Într-o analogie mai simplă, *codul maşină* ar fi ca vorbitul pe litere, iar *limbajul de nivel mai înalt* ar fi pronunţarea de cuvinte întregi, propoziţii şi fraze, n. tr.

[34] O capsulă Petri (sau plăcuţă Petri, ori disc de cultură a celulelor) este un disc cu capac, cilindric, de sticlă sau plastic, pe care biologii îl folosesc pentru cultivarea de celule. A fost denumit după numele bacteriologului german Julius Richard Petri, care l-a inventat atunci când lucra ca asistent al lui Robert Koch, n. tr.

ce emană din aură. Amintirile din viaţa prezentă a sufletului sunt stocate şi în celulele corpului fizic. Este posibil să aduci amintiri din vieţile anterioare, din corpul eteric, în celulele corpului fizic şi, astfel, să trăieşti în corpul actual un eveniment traumatizant dintr-o viaţă anterioară.

Această explicaţie foarte detaliată asupra tiparului vieţii are rolul pur şi simplu să ilustreze faptul că viaţa nu a fost un accident brusc sau un eveniment ce a dat roade „din prima", care să fi apărut întâmplător, ci, mai curând, un eveniment pre-conceput, pre-programat ce mai târziu poate fi reprogramat şi modificat prin oricâte permutaţii, fiecare dintre acestea putând fi experimentată multidimensional, ori de câte ori doreşte experimentatorul.

Dintr-o perspectivă extraterestră, Pământul a reprezentat o astfel de oportunitate pentru pleiadieni. Linia temporală a Pământului era întinsă înaintea minţii din dimensiunile mai înalte, reprezentând nenumărate posibilităţi de evoluţie. Dacă eşti familiarizat/ă cât de cât cu programarea computerelor, ştii că poţi rula un program de câte ori doreşti, obţinând acelaşi rezultat de fiecare dată. Totuşi, dacă schimbi o singură linie de cod, întregul program se schimbă. Pleiadienii erau mari experimentatori atunci când au pus la cale evoluţia Pământului. Ei au introdus un tipar, iar dacă forma de viaţă ce apărea nu îndeplinea cerinţele lor, ei înregistrau rezultatele în akasha, într-un segment individual al liniei temporale, iar apoi permutau tiparul şi încercau din nou.

Timp de aproape 90 de milioane de ani, Pământul a fost un laborator gigant pentru dezvoltarea unor forme de viaţă exotice şi impredictibile, din care majoritatea nu se mai află astăzi pe Pământ. O astfel de formă –dinozaurii– a rămas pe Pământ timp de milioane de ani.

Apoi, aproximativ cu 10 milioane de ani în urmă, pleiadienii înşişi s-au hotărât să coboare pe Pământ şi să simtă la propriu rezultatele muncii lor. Deşi pleiadienii programaseră şi teraformaseră cu meticulozitate un umanoid în care să se încarneze, ei nu erau pregătiţi pentru experienţa pe care au avut-o. Fiind de densitatea a 7-a, ei nu îmbrăcaseră niciodată o formă fizică. Cea mai bună aproximare a formei pe care o avuseseră înainte este aceea de sfere de lumină alb-albastră, asemănătoare chiar cu stelele.

Ei încercaseră să fabrice corpuri şi să aterizeze direct pe Pământ de multe ori, dar intensitatea câmpului magnetic făcea foarte dificilă rămânerea pe suprafaţa planetei mai mult de câteva zile, întrucât corpurile fabricate sufereau schimbări nedorite. Prin urmare, ei au pregătit pe Pământ forme biologice umanoide evoluate şi au infuzat aceste forme cu fragmente din esenţa lor, folosind procesul încarnării, în timp ce restul esenţei lor (99%) rămânea în tărâmurile mai înalte.

În ciuda scăderii masive în vibraţie, pleiadienii care se încarnau pe Pământ în urmă cu 10 milioane de ani au creat un paradis. A fost un paradis

cel puțin după standardele de azi. Densitatea Pământului era cu 4 octave mai coborâtă decât lumea lor pleiadiană. Atunci când coborârea în formă a fost deplină, ei au început să își piardă conștiența conștientă pe care și-o proiectaseră în fragmente minuscule de esență sufletească ce erau înglobate în corpurile umanoide și, drept rezultat, au fost cuprinși de o amnezie adâncă. Ei au uitat de suprasufletele imense din ceruri. Și-au pierdut multe dintre capacitățile intuitive și psihice. Treptat, au fost prinși în mrejele câmpului energetic al Pământului și s-au simțit prizonieri în formele lor umanoide.

Ei s-au împerecheat, iar urmașii lor au devenit poarta de intrare pentru alte suflete din tărâmurile mai înalte. Unele dintre aceste încarnări s-au făcut în mod conștient, prin punerea de acord a părinților cu sufletele ce se încarnau, iar altele nu s-au făcut în mod conștient, din cauza densității mari a câmpului magnetic al Pământului. Încarnările inconștiente au adus pe Pământ suflete ce nu aveau înțelegerea și echilibrul necesare pentru a crește și evolua în mod pașnic. Prin urmare, conștiința sufletelor de pe Pământ a continuat să scadă în vibrație.

Pleiadienii de pe Pământ erau o rasă blândă, feminină, care și-a creat legături puternice cu natura feminină a Mamei Terra. Pe măsură ce au coborât în vibrație, ei au început să atragă energii ce nu erau în armonie cu originile lor. În plus față de încarnările inconștiente, Pământul a început să fie remarcat de rase războinice din alte sisteme stelare. Unele dintre aceste rase vibrau deja la o frecvență suficient de joasă, încât să aterizeze direct pe Pământ și să se amestece cu pleiadienii. Destul de curând, Pământul a devenit un creuzet pentru suflete de la toate nivelele Creației, unele foarte evoluate, iar altele nu. Ei bine, după cum probabil deja știi, în cele din urmă au izbucnit dispute și conflicte, iar tânăra civilizație a fost nimicită și împrăștiată pe suprafața Pământului. Astfel a început ridicarea și căderea a 16 civilizații diferite în următorii 10 milioane de ani.

Civilizația de azi de pe Pământ este alcătuită din multe rase de ființe, întrețesute prin încrucișare și experimentare genetică. Rasa nativă a Pământului (cei ce au descins din pleiadienii originari) se numește *rasa adamică*. Acestea sunt sufletele ce au decis că această planetă este sfera lor primară de evoluție, și ale căror rădăcini genetice provin de la primele încarnări ale sufletelor aici. Cu alte cuvinte, Pământul este planeta lor „de domiciliu".

Povestea cu Adam și Eva din Geneză este în foarte mare măsură simbolică, deși dinamica acesteia fusese pusă în scenă pe Lira în urmă cu 1 miliard de ani; în Pleiade – în urmă cu 100 de milioane de ani; și pe Pământ – în urmă cu 10 milioane de ani. Adam îl reprezenta de fapt pe Tatăl Ceresc, iar Eva – pe Mama Divină. Grădina reprezenta starea lor de conștiință dinaintea separării, iar copacul cunoașterii binelui și răului reprezenta lumea dualității în care se încarnau. Odată ce aspectele masculin și feminin ale lui

Dumnezeu au coborât în dualitate, ele şi-au uitat adevărata origine şi au devenit fascinate, hipnotizate şi ataşate de densităţile mai joase.

Suflete walk-in şi Seminţe Stelare[35]

Pe măsură ce a trecut timpul pe Pământ, fiinţele din tărâmurile mai înalte au încercat să conceapă diferite metode prin care să intre în câmpul magnetic al Pământului fără să îşi piardă conştienţa şi să uite *cine* erau în realitate. Ei au încercat să se încarneze cu memoria completă prin procesul naşterii şi să se amestece cu populaţia adamică. Asemenea fiinţe au fost numite „seminţe stelare", pentru că nu avuseseră programare terestră anterioară şi nici încarnări anterioare pe Pământ. Seminţele stelare erau diferite de majoritatea pământenilor, iar unele dintre ele au devenit mari oameni de ştiinţă, în timp ce altele au devenit paria şi inadaptabile. Totuşi, toate aveau un lucru în comun: la un anumit punct în decursul încarnării, ele uitau aproape complet *cine* erau şi *de unde* veneau. Unele uitau imediat după densificare şi intrare în uter. Altele se năşteau cu conştienţă deplină, dar o pierdeau treptat, pe măsură ce interacţionau cu rasa adamică.

S-a constatat că etapa de viaţă în care amnezia se amplifica cel mai mult era perioada dintre vârsta de 2 şi 8 ani; astfel că a fost concepută o altă tehnică, numită „walking in[36]". Un suflet se oferea voluntar să intre în primii ani de dezvoltare biologică şi apoi „să facă schimb de locuri" cu un alt suflet ce intra în corp. Sufletul nou-venit urma să preia forma biologică şi să continue din acel moment încolo. Acest lucru era însă mai delicat, deoarece sufletul nou-venit trebuia să „descarce" informaţiile vieţii celuilalt suflet în băncile sale proprii de memorie şi, imediat după aceea, să înceapă să funcţioneze în densitatea a 3-a. Unele suflete walk-in erau mai pricepute la a face acest lucru decât altele.

În ultimele 10 milioane de ani, multe rase, din multe sisteme stelare şi galaxii au venit pe Pământ, din multe nivele şi dimensiuni – unele prin încarnare, altele prin implantare (suflete walk-in), iar altele au coborât pe Pământ direct din nave. Se estimează că nu mai puţin de 55 de sisteme stelare au fost implicate pe Pământ într-o perioadă sau alta. În capitolul următor, voi descrie cel puţin 12 dintre cele mai vizibile şi mai influente rase ce au venit pe Pământ. Voi detalia numele rasei, *cum* arată ea şi modul ei de deplasare, o scurtă istorie a implicării sale pe Pământ şi motivul venirii aici, precum şi procentul din fiecare rasă care se află pe Pământ sau în jurul Pământului. Raselè sunt prezentate în ordinea proliferării.

---

[35] *star seeds*, în lb. engleză. Expresie tradusă şi prin *germeni stelari*, *seminţii stelare*, în materiale pe teme asemănătoare, n. tr.

[36] vezi nota de subsol de la pagina 99, n. tr.

Extratereştri aflaţi pe Pământ

NOTĂ: Informaţiile următoare au fost simplificate foarte mult, deoarece, pentru a urmări în trecut, cu acurateţe, genetica populaţiei Pământului, după luarea în considerare a reîncarnării şi a altor factori, ar fi necesar un program sofisticat de computer ce nu este disponibil în prezent pe Pământ. Totuşi, acest model înfăţişează, cel puţin în conştiinţă, faptul că Pământul este într-adevăr un creuzet[37] de extratereştri şi oameni. Cifrele care urmează sunt bazate 50% pe un model al descendenţei; adică, dacă un suflet este mai mult de 50% adamic, el/ea este considerat/ă membru al rasei adamice. În acest caz, „50% adamic" înseamnă fie (1) genetica unui suflet este intactă în proporţie mai mare de 50%, raportat la seminţia originală, fie (2) un suflet are majoritatea întrupărilor pe Pământ, iar începutul ciclului de reîncarnări a fost într-o vreme când rasa adamică era încă relativ intactă.

Mai jos sunt date procentajele relative ale raselor aflate în civilizaţia prezentă a Pământului (pentru anul 1993):

Tabelul 13.1 – Alcătuirea cosmică a Pământului

Rasa/Sistemul stelar	*Procent din întreg*	*Populaţie*
orioniană	76,5 %	4,3 miliarde
adamică (pleiadiană)	20,5 %	1,2 miliarde
siriusiană	1,0 %	50 milioane
venusiană	1,0 %	50 milioane
vegană	0,5 %	25 milioane
zeta-reticuliană	0,4 %	22 milioane
alte rase	0,1 %	5 milioane

Mai jos se află procentajele oamenilor ce trăiesc în prezent pe Pământ, afişate după tipul întrupării:

Tabelul 13.2 – Modurile de întrupare ale pământenilor

Modul de întrupare	*Procent*	*Populaţie*
încarnare (umanoizi)	99,5 %	5,6 miliarde
implantare	0,5 %	26 milioane
ET coborâţi direct din nave	0,01 %	16.000

[37] *melting pot*, în lb. engleză. Este o metaforă pentru o societate eterogenă. Expresia era folosită prin anii 1780, descriind asimilarea imigranţilor în Statele Unite. După anii 1970 au fost folosiţi termenii *mozaic* şi *castron de salată*, pentru a descrie acelaşi lucru, n. tr.

Mai jos sunt enumerate nivelele de densitate la care vibrează oamenii pe Pământ, precum şi o proiecţie despre cum vor fi evoluat până în anul 2012:

Tabelul 13.3 – Nivelele de densitate ale pământenilor

Densitatea	***Procentul curent şi populaţia (1993)***		***Până în 2012***	
a 3-a	80%	4,45 miliarde	50 %	1 miliard
a 4-a	20%	1,15 miliarde	50 %	1,1 miliarde
a 5-a	-		0,4 %	20 milioane
	----------		----------	
Populaţia totală	5,6 miliarde		2,12 miliarde	

NOTĂ: În plus faţă de cei aproximativ 16.000 de ET aflaţi în corpuri fizice, care se află în prezent la suprafaţa planetei, există circa 20 de milioane de ET care se află peste tot în jurul planetei, în diferite nave spaţiale sau oraşe interdimensionale.

Capitolul următor descrie mai amănunţit rasele de extratereştri prevalente în prezent pe Pământ sau în apropierea planetei.

Capitolul 14
Tipuri de extratereştri asociaţi în prezent cu Pământul

Orionienii

Orionienii reprezintă rasa dominantă în prezent pe Pământ, dar nu a fost aşa dintotdeauna. Deşi multe grupuri vizitaseră Pământul şi, în unele cazuri, se încrucişaseră cu pământenii, abia de cca. 500.000 de ani rasa adamică a început să se dilueze suficient de mult, încât să devină minoritară. În jurul acelui moment, pe Pământ au venit fiinţe din sistemele stelare Rigel şi Betelgeuse, din Constelaţia Orion. În acea vreme rasa adamică era foarte paşnică şi feminină ca natură. Orionienii erau genul de luptător masculin şi au venit „aducând daruri". Fiind experţi în controlul minţii şi în manipulare, la scurt timp au preluat controlul asupra populaţiei adamice şi au proliferat. Facţiunea din Rigel era întrucâtva reptiliană ca înfăţişare, iar facţiunea din Betelgeuse era compusă din umanoizi înalţi, cu pielea roşiatică, asemănători la înfăţişare cu vikingii. Facţiunea din Rigel a ajuns să fie cunoscută sub denumirea de „Domnii întunecaţi", iar facţiunea din Betelgeuse s-a numit „Domnii luminii". Aceste etichete sunt date numai pentru comoditate, doar ca să demonstreze polaritatea extremă dintre aceste facţiuni.

Facţiunile din Orion nu erau agresive numai faţă de Pământ, ci şi una faţă de cealaltă. Între 500.000 î.e.n. şi 200.000 î.e.n. a existat un război planetar şi galactic între orionienii din Rigel şi cei din Betelgeuse. Aceste două civilizaţii s-a luptat pentru controlul Pământului şi, astfel, Pământul a început să fie dominat de energii războinice. S-au purtat multe războaie pe suprafaţa planetei. În această perioadă s-au ridicat şi s-au prăbuşit mai multe civilizaţii. Majoritatea dintre ele au fost distruse de arme chimice şi nucleare, Mama Terra însăşi fiind prinsă în evenimentele respective.

Deşi ambele rase orioniene erau agresive şi războinice, sufletele din Betelgeuse erau mai paşnice decât cele din Rigel. „Consiliul Luminii" din Betelgeuse a vrut să îşi stabilească prezenţa ca lider al planetei, dar cei din Rigel s-au tot luptat să obţină controlul de la ei. De aici îşi trage originea numele „Urantia", prezent în unele scrieri.

Lucifer

Fiinţa angelică Lucifer a influenţat ambele facţiuni din Orion. Lucifer este zeul dualităţii, fie că este vorba de *lumină versus întuneric*, fie de *întuneric versus lumină*. Lucifer este, de fapt, o fiinţă măreaţă de lumină ce a

devenit polarizată împotriva întunericului până în punctul de a da putere întunericului, de fapt. Multe fiinţe din Ceruri s-au îngrozit de situaţia jalnică a Pământului şi au vrut să ajute la reinstaurarea luminii aici. Lucifer a abordat aceste fiinţe de lumină şi le-a convins să ia partea celor din Betelgeuse şi să lupte împotriva celor din Rigel. Atunci când aceste fiinţe de lumină au luat partea acestora, ele au preluat şi vălul dualităţii şi au fost prinse în vibraţiile mai joase ale orionienilor. În scrierile străvechi, acest eveniment este numit „Răzvrătirea Luciferiană".

Orionienii luminoşi şi întunecaţi erau, într-un anumit sens, o reflexie reciprocă a lipsei de acceptare de sine. Ambele civilizaţii din Orion erau masculine ca natură şi, împreună cu siriusienii (prezentaţi mai târziu în acest capitol), au continuat să domine rasele mai feminine ale Pământului până în ziua de azi. Orionienii au adus pe Pământ sistemul patriarhal, ca să înlocuiască ceea ce odată era întrucâtva o lume matriarhală.

Illuminati

În ultimii 200.000 de ani, controlul asupra Pământului a fost preluat alternativ de facţiunile din Rigel şi Betelgeuse. Cel mai recent vehicul al controlului orionian este o organizaţie numită în mod obişnuit „Illuminati", ceea ce înseamnă „cei iluminaţi". Aceasta a debutat în urmă cu mii de ani ca o organizaţie secretă de practicieni „oculţi" şi mistici, iar de atunci s-a dezvoltat sub mai multe forme, printre care fraternităţi, frăţii, şcoli de mistere şi instituţii financiare. Adevărata istorie a Illuminati este mult prea complicată ca să intrăm aici în detalii prea amănunţite. Este suficient să spunem că, la început, organizaţia Illuminati era menită să fie o cale prin care populaţia adamică să îşi recupereze puterea de la orionieni, prin învăţături spirituale avansate şi metodologie ştiinţifică.

Illuminati au înflorit pe vremea Atlantidei şi au inspirat multe realizări tehnice şi spirituale ale acelei perioade. Iniţial adusă pe Pământ de către pleiadieni sub forma unei şcoli de mistere, mai târziu organizaţia a fost coruptă de siriusieni – un alt grup ET responsabil pentru multe dintre religiile de astăzi.

Gruparea Illuminati a fost controlată de facţiunea din Betelgeuse de mai multe ori. Consiliul Luminii practică „magia albă" – o formă de ritual şi control al minţii, menită să înlăture întunericul, dar sancţionată de unii membri ai ierarhiei spirituale. Consiliul Luminii a fost polarizat puternic împotriva întunericului, reprezentând polul pozitiv al dualităţii. Mulţi membri ai Consiliului sunt fiinţe din dimensiuni mai înalte ce au fost ademeniţi în drama Pământului de Lucifer şi ajutoarele sale angelice.

Atâta timp cât există polarizare, vor exista oscilaţii ale pendulei. Şi

astfel, facţiunea din Rigel, sau „draconienii" s-au infiltrat în organizaţia Illuminati şi au deplasat echilibrul către polul suprimării şi oprimării luminii. Practica „magiei negre" a fost introdusă de facţiunea din Rigel, înfometată după putere în ultimele câteva secole, iar astăzi Illuminati este controlată tot de facţiunea din Rigel.

Gruparea Illuminati s-a fragmentat în câteva societăţi mai mici, printre care masoneria, rozacrucienii, Cavalerii de la Malta şi comunitatea internaţională bancară fondată de familiile Rothschild, Rockefeller şi alţii.

Confederaţia

În secolul 20, date fiind progresele din tehnologie ce au culminat cu bomba atomică, a fost evident că polarizarea Illuminati putea conduce la distrugerea Pământului. Prin urmare, i s-a permis Confederaţiei Planetelor –o organizaţie intergalactică îndrumată de Dumnezeu– să intervină. Această intervenţie a fost permisă nu numai pentru că pe Pământ exista un număr mic, dar suficient de suflete care solicita ajutor, ci şi pentru că distrugerea planetei ar fi creat dezechilibre severe în lumile vecine din sistemul solar. În acest sistem solar mai avusese loc o distrugere planetară. În locul în care acum se află centura de asteroizi, între Marte şi Jupiter, a existat o planetă, adesea numită „Maldek".

Confederaţia a evoluat dincolo de natura dualistă a facţiunilor orioniene. Membrii confederaţiei au început să se infiltreze discret în gruparea Illuminati, adesea fiind de acord cu deciziile luate de structura prezentă a puterii, în timp ce introduceau idei de unime şi unitate. Această infiltrare a schimbat treptat echilibrul distribuţiei de putere între facţiunile orioniene, deşi, la momentul scrierii acestei cărţi, facţiunea din Rigel încă deţinea aproximativ 60% din putere, facţiunea din Betelgeuse – 20%, iar Confederaţia – 20%.

În prezent, mulţi membri ai grupării Illuminati nu sunt conştienţi de *cine ce* este în cadrul organizaţiei. Există spioni şi contra-spioni. Sunt şi cei care „au intrat pe uşa din dos" prin a fi recrutaţi în necunoştinţă de cauză. Există şi cei care fac parte din grupuri ce descind din Illuminati, cum ar fi cei din organizaţia DeMolay, care ştiu foarte puţin despre rădăcinile lor reale. Există multe grupuri desprinse –cum ar fi Comisia Trilaterală–, care au devenit pilonii guvernului. Printre acestea se numără Agenţia Naţională de Securitate a S.U.A. (şi Consiliul Naţional de Securitate), Sistemul Rezervei Federale şi Agenţia Centrală de Informaţii (CIA).

Orionienii astăzi

Din cauza încrucişării şi fragmentării sufletului (explicată mai târziu), orionienii reprezintă circa 80% din populaţia totală a lumii (pe baza modelelor descendenţei prezentate mai devreme). Caracteristicile masculine, războinice ale populaţiei din Orion au devenit atât de prevalente şi de înrădăcinate, încât majoritatea oamenilor consideră că aceste trăsături fac parte din „natura umană".

Roiul stelar din Orion a evoluat foarte mult după războaiele galactice, iar majoritatea civilizaţiilor vibrează acum în densităţi mai înalte. Totuşi, energiile magnetice puternice ale Pământului au stânjenit progresul orionienilor cantonaţi pe Pământ şi i-au împiedicat să evolueze la fel de rapid precum verii lor din constelaţia Orion. Multe dintre lucrurile prin care trec în prezent orionienii cantonaţi pe Pământ au fost încheiate în urmă cu 100.000 de ani pe Betelgeuse şi Rigel. Multă vreme, emisarilor din aceste sisteme stelare li s-a dat directiva de non-interferenţă, care a limitat ajutorul disponibil pe Pământ.

Ajutorul care este disponibil acum a venit prin intermediul Confederaţiei şi al altor organizaţii galactice, care reprezintă sute de sisteme stelare. Odată ce orionienii de pe planetele lor de domiciliu au evoluat într-un anumit grad, ei au fost acceptaţi în Confederaţia Planetelor, astfel că în prezent ei oferă ajutor împreună cu alte organizaţii din cadrul Confederaţiei.

NOTĂ: Numele date acestor grupuri galactice sunt numai pentru comoditate şi nu sunt folosite ca atare de membrii acestora. Tabelul de la sfârşitul acestui capitol arată multe dintre numele obişnuite ale organizaţiilor din Confederaţie şi rasele ce alcătuiesc fiecare grup.

Siriusienii

Te poţi întreba de ce a durat atât de mult pentru ca orionienii de pe Pământ să evolueze dincolo de energiile războinice. În plus faţă de câmpul magnetic dens al Pământului, o parte din motive poate fi aflată dacă privim la siriusieni.

Siriusienii (numele vine de la steaua Sirius) au fost implicaţi în treburile Pământului vreme de mii de ani. Ei au fost una dintre primele rase de ET ce s-au încrucişat cu descendenţii adamici/pleiadieni. La fel ca pleiadienii, ei sunt descendenţi dintr-o stea din sistemul Lira, care a devenit supernovă în urmă cu multe milioane de ani. Spre deosebire de pleiadieni, care arată ca oamenii, siriusienii, în starea lor nativă, au ochii în formă de migdală şi tonul

pielii mai deschis (deşi nici nu se compară cu cât de deschis este tonul pielii zeta-reticulienilor de tipul 1). Siriusienii sunt paşnici în prezent, dar au avut frământări în trecut. Ei au încercat să ia în stăpânire Pământul de nenumărate ori, deoarece planeta lor de domiciliu era groaznic de poluată, din cauza războaielor pe care le-au purtat.

Mulţi siriusieni au fost zeii la care se face referire în mitologia Pământului, întrucât au puteri psihice extraordinare şi un complex mesianic. Le-a plăcut să aibă putere asupra altora, fapt care a contribuit la scăderea lor în vibraţie, pe măsură ce s-au încrucişat cu populaţia nativă. Există poveşti despre zeii străvechi (siriusienii) care s-au împerecheat cu oamenii nordici (orionienii şi antarienii), în cele din urmă determinând căderea Egiptului şi a Greciei antice.

Siriusienii au invadat Pământul în urmă cu circa 10.000 de ani, luând în stăpânire o mare parte a Egiptului şi a Pământului Sfânt. Regii-preoţi ai Egiptului antic erau descendenţi din Atlantida – o civilizaţie distrusă în urmă cu aproximativ 25.000 de ani. Ei s-au reîncarnat în Egipt în jurul anului 11.000 î.e.n. şi au primit ajutor pentru construirea civilizaţiei lor de la pleiadieni de densitatea a 7-a. Marea Piramidă a fost construită de pleiadieni. Cunoştinţele secrete ale misticilor atlanţi au fost readuse în Egipt de către pleiadieni. Atunci când siriusienii au invadat şi s-au încrucişat cu populaţia nativă, vibraţiile egiptenilor au scăzut până în punctul în care pleiadienii au trebuit să îşi retragă cunoştinţele secrete pentru ca nu cumva siriusienii să le folosească greşit şi să distrugă Pământul. Am inclus unele informaţii suplimentare despre piramide aproape de sfârşitul acestui capitol.

Siriusienii s-au încrucişat cu voracitate în timpul celei de a doua perioade a Egiptului antic. Ei au devenit noii regi, faraoni şi preoţi şi, mai târziu, malahiţii şi israeliţii. William Bramley, în cartea sa „Zeii Edenului", explică modul în care aceşti „zei" au înrobit poporul egiptean şi au încurajat conflictele şi divizarea în rândurile castelor şi sistemelor sociale din acea regiune.

Siriusienii figurează proeminent în istoria biblică. Iehova, Dumnezeul lui Moise, a fost cândva un siriusian de densitatea a 7-a. Acest fapt explică parţial multe dintre contradicţiile din Vechiul Testament. La începutul Bibliei, Iehova este portretizat ca un Dumnezeu supărat, gelos, care abate frecvent plăgi, epidemii şi tot felul de pedepse asupra israeliţilor şi duşmanilor lor. Ca lider al unei rase puternice de ET, conducerea tiranică a lui Iehova asupra Pământului a fost realizată prin presiuni şi obedienţă strictă faţă de doctrina sa, binecunoscută sub denumirea de „Cele 10 Porunci".

În cartea „Zeii Edenului", domnul Bramley postulează faptul că liderii ET ai Pământului şi-au menţinut puterea prin crearea divizării şi conflictelor în rândurile triburilor şi popoarelor, astfel împiedicând genul de unitate care

ar fi făcut rasa adamică suficient de puternică, încât să se elibereze de lanţurile grupării Illuminati. El merge mai departe şi sugerează în cartea sa că Adam şi Eva au reprezentat originea unei rase de sclavi, creată pentru minerit şi recoltarea Pământului pentru siriusieni. Potrivit teoriei sale, Adam şi Eva au fost daţi afară din Grădina Edenului deoarece „copacul cunoaşterii binelui şi răului", din fructele căruia ei au gustat, le-ar fi dat cunoaşterea spirituală – ceea ce conducătorii de sclavi (siriusienii) nu puteau tolera. După citirea de câteva ori a paragrafului 3:22 din *Geneza*[38], înclin să cred că aceasta este o posibilitate reală.

(NOTĂ: Aceasta nu invalidează interpretarea metafizică a Grădinii, nici istorisirile despre „căderea din graţie" menţionate în Capitolul 13 al acestei cărţi. Aşa cum vom vedea în capitolele următoare, conceptul de *păcat originar* îşi are originea cu mult înaintea Bibliei.)

Siriusienii au reprezentat un factor major în deteriorarea şi corupţia continuă a grupării Illuminati şi, de fapt, între siriusieni şi facţiunea din Rigel s-a format o alianţă secretă. Împreună, orionienii şi siriusienii sunt numiţi „Custózii" în cartea domnului Bramley. Controlul religiilor lumii din partea Custózilor a fost unul dintre cele mai bine păzite secrete ale lumii moderne. În plus, se pare că au fost implicaţi în toate războaiele care au izbucnit pe Pământ, începând din vremea Egiptului.

Deşi siriusienii cantonaţi pe Pământ s-au aflat într-o alianţă cu orionienii cantonaţi pe Pământ, siriusienii care trăiesc în sistemul lor stelar încă vizitează Pământul. Ei au evoluat foarte mult începând din perioada Egiptului, iar acum se întorc pe Pământ în principal prin intermediul channeling-ului telepatic şi de transă. Navele lor aterizează rareori pe Pământ, dar rămân în atmosferă în timpul contactului cu oamenii. Navele lor sunt luminoase şi aurii, uneori triunghiulare, dar nu opace, şi au fost confundate cu „gazul de mlaştină". Mulţi siriusieni sunt „făcători de bine", compensând pentru abuzurile lor de putere din trecut, şi furnizează un volum imens de informaţii mediumurilor care lucrează cu ei.

Venusienii

Venusienii reprezintă o altă rasă ce are o prezenţă însemnată pe Pământ. Aproximativ 0,5% din populaţia curentă a Pământului este formată din descendenţi sau suflete walk-in de pe Venus. Deşi aceste fiinţe au venit din

[38] Şi a zis Domnul Dumnezeu: „Iată, Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, cunoscând binele şi răul. Şi acum nu cumva să-şi întindă mâna şi să ia roade din pomul vieţii, să mănânce şi să trăiască în veci!...", n. ed.

propriul nostru sistem solar, multe dintre ele sunt călători spaţiali ce îşi petrec ocazional o încarnare pe Venus sau pe Pământ. Venus este o planetă destinată iniţierilor speciale, fiind organizată de Confederaţie în scopul pregătirii sufletelor pentru adevăruri spirituale mai înalte, între încarnările de pe Pământ. Multe suflete, printre care se află şi autorul acestei cărţi, au călătorit frecvent pe Venus între încarnări.

Venus este o lume de densitatea a 6-a de o frumuseţe şi performanţă artistică incredibilă. Din cauza vibraţiei sale înalte, ea este invizibilă pentru ochiul de densitatea a 3-a şi a 4-a. Venus este considerată planeta iubirii, numită astfel după o zeiţă de o frumuseţe deosebită. Am amintiri personale ale vieţilor mele de pe Venus şi te pot asigura că tot ce ai auzit este adevărat.

Imaginează-ţi cel mai frumos apus de soare. Apoi imaginează-ţi că trăieşti într-o lume în care cerul străluceşte de splendoare tot timpul. Nuanţe de galben, auriu, portocaliu, roz şi roşu uimesc privirea. Temple măreţe fac o spirală până la ceruri. Grădini imense abundă de vegetaţie exotică. Curenţi sclipitori de lumină lichidă curg permanent, asigurând hrană pentru toate formele de viaţă. Palate de cristal şi temple aurii strălucitoare îi aşteaptă pe iniţiaţii care vin să înveţe secretele universului. Puţine fiinţe îşi amintesc aceste imagini, dar ele pot fi văzute pe Pământ numai prin intermediul şevaletului vreunui artist vizionar. Apoi, există muzica ce cheamă de dincolo de timpul şi spaţiul unui loc uitat demult de către sufletele cantonate pe Pământ – un loc unde iubirea înconjoară şi pătrunde totul, punând capăt separării pentru totdeauna.

Aceasta este Venus – centru de antrenament pentru dumnezei şi dumnezeiţe, şi apogeul vieţii din acest sistem solar.

Venus este o staţie intermediară pentru fiinţele din toată galaxia. Acolo sunt iniţiate în învăţături spirituale, şi multe suflete de pe Pământ au ales să aibă pe Venus câte o viaţă post-înălţare. Am trecut prin înălţare de cel puţin două ori, iar pe itinerarul meu s-a aflat şi Venus.

Până când nu vei evolua în densitatea a 5-a, nu vei putea să priveşti acest paradis aievea. Căci Venus, în densitatea a 3-a, este un ţinut arid, fierbinte, otrăvitor, care îi descurajează pe toţi cei care ar încerca să ajungă în Paradis pe scurtătură.

Cheia spre Venus este iubirea. Iubirea este cea care te va duce acolo. De multe ori, un venusian aflat în întrupare pe Pământ privea cu dor la cea mai strălucitoare stea de pe cerul de dimineaţă sau de seară, întrebându-se de unde îi vin acele sentimente stranii. Poate ai o iubire, pierdută de mult, pe Venus. Eu am, căci iubita mea flacără geamănă este o venusiană.

Venusienii, după cum probabil ai ghicit, sunt înalţi, zvelţi, feminini şi pioşi. Ei au părul strălucitor, auriu şi tenul deschis. Au învăţat să materializeze în densitatea a 3-a folosind proiecţia holografică, şi au făcut

acest lucru de multe ori. Adesea, ei se încarnează sau fac „schimb de locuri". Navele lor sunt de forma farfuriei şi metalice, deşi pot apărea în diferite culori ale curcubeului. Sunt capabili de călătorie interdimensională în timp şi mulţi dintre ei au venit aici din viitor.

Venusienii au apărut de foarte multe ori în timpul testelor atomice din anii '40 şi '50, contactându-i pe George Adamski, George Van Tassel şi pe alţii. Deşi aceşti indivizi (în prezent decedaţi) au fost discreditaţi foarte mult de cei care pretindeau că îi demască, ridiculizându-i, ei au lăsat în urmă foarte multă documentaţie, fotografii şi jurnale tehnologice care pot fi găsite dacă ştii unde să cauţi.

Veganii[39]

Veganii sunt asemănători la înfăţişare cu siriusienii, dar sunt puţin mai feminini. Şi ei sunt descendenţi ai liranilor. Doctrina lor de non-interferenţă i-a ţinut departe de reflectoarele scenei, iar ei au preferat să ajute din planurile interioare prin telepatie şi channeling. Ei sunt un popor paşnic ce a fost non-violent în trecut, dar au fost cuceriţi şi abuzaţi adesea de rase mai agresive. Sunt mari artişti, iar muzica lor a influenţat Pământul prin inspiraţia compozitorilor clasici, iar acum şi prin câţiva artişti New Age. Au o mare devoţiune faţă de „Cel Radiant" şi sunt membri ai Confederaţiei.

Veganii s-au încarnat pe Pământ de-a lungul secolelor, căutând să instaureze valorile păcii şi frumuseţii. Ca seminţe stelare s-au maturizat, adesea în medii ostile, şi totuşi şi-au păstrat felul de a fi liniştit, introvertit. Adesea, ei au fost persecutaţi de fanatici religioşi. În prezent pot fi întâlniţi în credinţa Baha'i şi în alte grupuri puternic persecutate. Harpa şi lira se numără printre instrumentele muzicale aduse pe Pământ de vegani.

Zeta-Reticulienii

Deşi zeta-reticulienii reprezintă numai un mic procent din locuitorii de astăzi ai Pământului, în prezent influenţa lor este una dintre cele mai mari de pe planetă. Dacă includem şi prezenţa lor din afara planetei, numărul lor este mai mare decât al siriusienilor şi al veganilor, întrucât au milioane de membri în nave spaţiale aflate în vecinătatea Pământului. Există trei subgrupuri de zetani, pe care, de dragul comodităţii, am să-i numesc ZR-1, ZR-2 şi ZR-3, care îşi au originea în diferite civilizaţii din roiul stelar Zeta Reticuli. Cu toţii aparţin de densităţile a 3-a şi a 4-a (fizici), dar, la fel ca oamenii, variază foare mult ca nivel de conştiinţă. Din cauza naturii lor

[39] A nu se confunda cu cei ce au dietă vegană, n. tr.

fizice, ei reprezintă cel mai mare procent raportat de întâlniri „de gradul trei" cu oamenii. Dacă ai văzut un OZN cu ochiul liber, sunt şanse foarte mari ca el să aparţină zeta-reticulienilor.

NOTĂ: Nu toate fiinţele care se potrivesc cu descrierile date mai jos sunt zeta-reticulieni. Această formă umanoidă se găseşte în mai multe zone ale galaxiei şi chiar în alte galaxii.

Zetanii se află aici din multe motive. Printre acestea se numără experimentarea biologică, extracţia resurselor naturale ale Pământului şi studiul psihologiei pământenilor. Cel mai important motiv al prezenţei lor rămâne, totuşi, încrucişarea între specii.

Emoţiile zetanilor sunt atrofiate, la fel ca şi alte părţi ale lor, din cauza nefolosirii. Ei funcţionează foarte asemănător cu o colonie de insecte, fiind foarte orientaţi pe grup şi mecanici. Deşi sunt consideraţi binevoitori, ei nu sunt prea evoluaţi spiritual şi nu înţeleg foarte bine „prima directivă" a non-interferenţei. Au fost implicaţi în răpiri şi experimentări pe oameni, chipurile în numele cercetării şi a dobândirii înţelegerii emoţiilor umane. Adevăratul motiv este că rasa lor are dezechilibre serioase ce îi ameninţă existenţa, iar ei cred că se pot salva prin preluarea anumitor calităţi de la oameni. Ei creează o rasă hibrid prin încrucişarea cu oamenii, în speranţa că noua rasă va păstra mintea de grup, în timp ce va încorpora şi natura emoţională a oamenilor.

ZR-1

Primul subgrup al zetanilor este ZR-1. Aceste fiinţe sunt albe, înalte de cca. 1m - 1,30m, au cranii imense cu ochi mari de forma migdalei şi membre mici şi fusiforme. Ei sunt cei mai numeroşi dintre zetani, iar navele lor pot fi reperate frecvent pe cerul nopţii, în majoritatea zonelor lumii. ZR-1 vibrează la densităţile a 3-a şi a 4-a. Sunt avansaţi tehnologic şi au foarte dezvoltate capacităţile telepatice şi de proiecţie mentală. Pot proiecta imagini holografice ale lor sau pot să nu fie vizibili faţă de oameni, deşi sunt foarte fizici.

Navele lor sunt sferice şi în formă de farfurie, de culoare gri sau gri închis. Navele-mamă ale lor sunt cilindrice sau în formă de ţigară. Toate navele lor utilizează sisteme de propulsie electromagnetică şi posedă dispozitive de învăluire, pentru a se face invizibile faţă de radar şi faţă de vederea fizică.

ZR-1 sunt adesea acompaniaţi de fiinţe înalte, albastre din alt sistem stelar, precum şi de fiinţe înalte, zvelte, cenuşii de pe steaua Altair. Aceste 3 rase formează ceea ce se numeşte „Triada".

Pe Terra şi în jurul ei se află peste 20 de milioane de ZR-1.

ZR-2

ZR-2 provin din alt sistem stelar al roiului Zeta Reticuli. ZR-2 sunt numiţi, în mod obişnuit, „Cei Cenuşii[40]". Au o înălţime de circa 1,20m, au culoarea gri închis - maro, au ochi imenşi fără pleoape şi pielea aspră. La mâini şi la picioare au câte 4 degete, care sunt parţial membranate. Aceste fiinţe s-au aflat în contact cu diferite ramuri ale guvernului terestru chiar din momentul în care două nave de-ale lor s-au prăbuşit, în anii '40. Au fost implicaţi în răpiri, experimente pe animale (mutilări de vite) şi manipualre genetică, în cooperare cu o divizie secretă a Agenţiei de Securitate Naţională a guvernului S.U.A., care este condusă de Illuminati.

ZR-2 nu sunt atât de binevoitori precum ZR-1, deşi unii membri de-ai lor sunt la fel de evoluaţi spiritual ca ZR-1. În primul rând, ZR-2 se află aici ca să se încrucişeze cu pământenii şi să exploateze Pământul şi resursele sale, şi au încheiat o înţelegere cu anumite guverne ale lumii (în primul rând, cu Statele Unite), de a oferi secrete tehnologice contra dreptului de a rămâne aici fără să fie interferaţi de alţii. Au baze secrete în Groom Lake, Nevada şi Dulce, New Mexico, precum şi în alte două locuri.

Filmul de televiziune recent numit „Intruşii[41]" (creat după cartea lui Budd Hopkins) a fost o portretizare exactă a răpirilor făcute de zetanii de tipul 2. Totuşi, filmul nu a menţionat că faptul că fetuşii sunt scoşi din cei răpiţi în jurul lunii a treia de sarcină şi transferaţi într-un mediu biologic special la bordul navelor, pentru a-şi continua dezvoltarea. Peste 1 milion de femei umane au fost răpite în scopuri de reproducere. Cei ce urmează să fie răpiţi sunt aleşi adesea la o vârstă fragedă şi sunt „programaţi" prin folosirea implanturilor. Programarea nu numai că furnizează legături „de urmărire" şi telepatice între zetani şi cei răpiţi, ci pregătesc şi mediul propice pentru o impregnare ulterioară. Femeile răpite se întorc pe Pământ cu senzaţia de „timp absent", îşi descoperă sarcina, iar la trei luni după aceea li se întâmplă o „pierdere misterioasă de sarcină", împreună cu un alt episod de timp absent. Zetanii folosesc implanturi biologice pentru a dezactiva amintirea experienţei răpirii, dar, întrucât toată experienţa sufletului este înregistrată în arhivele akashice, cei răpiţi îşi amintesc adesea ce s-a întâmplat prin contactarea propriului akashic, în timp ce se află sub hipnoză.

Deşi zetanii par să violeze liberul arbitru al oamenilor prin interferarea cu vieţile lor, unii pământeni au fost de acord cu experienţa, la nivel de suflet, şi toate sufletele pământene şi-au atras experienţa ca pe o reflexie a *ceva* din conştiinţa lor. Dacă ai fost răpit, iar participarea ta ajută la salvarea

---

[40] *The Greys*, în lb. engleză, n. tr.

[41] Vezi http://www.imdb.com/title/tt0104523/ n. ed.

unei rase de fiinţe de la dispariţie, este posibil să fii mai puţin înclinat să îi vezi pe zetani ca invadatori malefici. În loc de aceasta, poţi vedea acţiunile lor ca pe o încercare disperată de a supravieţui.

Încă o notă asupra răpirilor: Mulţi dintre cei răpiţi, dacă nu toţi, sunt zetani ce s-au încarnat în forma umană pentru a o experimenta „la prima mână". În acest caz, zetanii mai curând îşi revendică propriii lor membri, la un moment prestabilit, de comun acord, de către sufletele răpitorilor şi sufletele celor răpiţi.

Navele ZR-2 sunt de obicei farfuriile gri şi navele cercetaş triunghiulare, care pot fi văzute frecvent lângă bazele lor. Numărul lor se apropie de 100.000. NSA[42] deţine prototipuri de nave create din scheme de principiu provenite de la ZR-2, iar tehnologia ZR-2 este folosită în prezent în lume la diferite instalaţii militare. Anumiţi membri Illuminati sunt implicaţi în interacţiunile dintre ZR-2 şi oameni.

În cea mai mare parte, ZR-2, la fel ca cei din gruparea Illuminati cu care au de a face, nu au nicio intenţie să respecte liberul arbitru al oamenilor. De fapt, Illuminati s-au angajat în cooperarea cu ZR-2 ca să îşi poată implementa versiunea lor de „Noua Ordine Mondială", bazată pe control, manipulare şi dominare (vezi capitolul următor). Una dintre propunerile pe care le-au luat în considerare este de a regiza o criză artificială (ceva de genul „invazie din spaţiu"), în care oamenii prietenoşi, pe cai albi (Illuminati) vin să salveze omenirea de zetani, în felul acesta câştigând respectul populaţiei. Prin unirea lumii împotriva unei ameninţări comune din spaţiu, Illuminati îşi imaginează că dominaţia guvernului mondial le va fi aproape asigurată. În final, este la fel de probabil că aceşti „colaboratori" se vor întoarce unul împotriva celuilalt, în special când devine evident că Mama Divină are propriile Sale planuri pentru o Nouă Ordine Mondială. Pentru mai multe informaţii despre Noua Ordine Mondială, vezi Capitolul 15.

ZR-3

ZR-3 sunt cel mai puţin prietenoşi dintre rasele de zetani aflate pe Pământ. Ei se află în război cu celelalte tipuri de zetani de multă vreme. ZR-1 şi ZR-2 îi consideră o forţă malefică ce trebuie alungată. Li se permite să vină pe Pământ numai atâta timp cât teama şi negativitatea de aici sunt suficient de puternice, încât să le accepte prezenţa. În cazul în care conştiinţa de masă de pe Pământ evoluează suficient de mult încât să integreze negativitatea, ZR-3 nu vor mai putea să vibreze aici, deoarece ei reprezintă o reflexie a propriilor noastre temeri.

---

[42] *National Security Agency* - Agenţia de Securitate Naţională a S.U.A., n. tr.

ZR-3 au nave în formă de farfurie, de culoare neagră sau roşie. Sunt experţi în controlul minţii, magie neagră şi manipulare psihologică. Ei tind să speculeze şi să amplifice temerile oamenilor, folosind supărarea şi teama ca pe nişte ocazii de a intra în spaţiul psihic al Pământului. Dacă întâlneşti una dintre navele lor, sub nici o formă NU te apropia de ea şi NU încerca să comunici cu ei. Invocă imediat Protecţia Divină, în orice mod este eficient pentru tine. Metode de Protecţie Divină sunt date în Anexă.

ZR-3 au doborât câteva nave spaţiale ale ZR-2 desupra oraşului New Mexico la sfârşitul anilor '40. Farfuriile prăbuşite au fost recuperate de armata S.U.A., care a demarat legătura prelungită dintre ZR-2 şi guvern. (NOTĂ: Înainte de această prăbuşire, prezenţa zetanilor pe Pământ a fost limitată la foarte puţine întâlniri secrete între membrii lor şi unii orionieni şi siriusieni cantonaţi pe Pământ. Adevărata natură şi scopul alianţei dintre Illuminati şi zetani vor fi discutate mai pe larg în Capitolul 16.)

ZR-3 seamănă la înfăţişare cu şopârlele şi, din cauza înşelătoriei lor psihologice, se poate presupune că ar putea invada Pământul într-o manieră asemănătoare cu cea portretizată în mini-seria de televiziune intitulată „V"[43].

Pleiadienii

În plus faţă de rasa adamică, există alte trei grupuri de pleiadieni ce lucrează în prezent cu planeta noastră. Numai unul dintre aceste grupuri este vizibil pentru oamenii de densitatea a 3-a.

Pleiadienii de densitatea a 4-a

Acestea sunt fiinţele documentate de către faimosul fermier elveţian Billy Meier. Ei sunt înalţi, feminini şi paşnici (bărbaţii sunt de asemenea foarte feminini). Sunt uşor de identificat, prin lobii lungi, ce atârnă, ai urechilor şi prin părul lung, argintiu. Sunt disponibile fotografii ale câtorva dintre ei, deşi hărţuirea guvernamentală poate face fotografiile dificil de obţinut. Navele lor au formă de farfurie, sunt metalice şi întrucâtva complexe ca design. Ele sunt utilate cu dispozitive de învăluire pentru a comuta între vizibil şi invizibil. Navele-mamă arată ca nişte candelabre imense, foarte asemănătoare cu nava din filmul „Întâlnire de gradul trei[44]". Cea mai faimoasă dintre aceste fiinţe este cea cunoscută sub numele de Semjase (descrisă în detaliu în materialul lui Billy Meier). Deşi au existat numeroase încercări de discreditare a lui Billy Meier şi a celor câteva contacte

[43] http://www.imdb.com/title/tt0086822/ sau http://www.imdb.com/title/tt0085106/

[44] Vezi detalii la adresa http://www.imdb.com/title/tt0075860/ n. ed.

pleiadiene, aceste fiinţe sunt foarte reale, iar majoritatea fotografiilor este autentică.

Pleiadienii de densitatea a 7-a

Aceste fiinţe nu sunt atât de cunoscute precum cele de densitatea a 4-a. Ele au corpuri ce sunt luminiscente şi umanoide ca formă. Întrucât vibrează la un nivel atât de înalt, ele nu au trăsături corporale, ci doar un contur strălucitor de umanoid. Spre deosebire de fiinţele celeste, nu poţi vedea prin ele. Lumina lor are culoarea aurie.

Pleiadienii de densitatea a 7-a călătoresc în nave spaţiale interdimensionale, care îşi pot schimba forma şi pot intra şi ieşi din densitatea a 3-a la dorinţă. Deşi sunt rareori vizibili, am văzut una dintre navele lor, care semăna cu o sferă verde, incandescentă şi se deplasa orizontal cu o viteză uimitoare.

Unele dintre aceste fiinţe călătoresc în timp. Ei sunt exploratori şi mulţi dintre ei sunt încarnări viitoare ale rasei originare adamice ce a evoluat din nou în dimensiunile mai înalte, după coborârea vibraţiei pentru a se încarna pe Pământ. În principal ei comunică prin telepatie şi channeling. În prezent, există câteva mediumuri de seamă ce diseminează învăţăturile lor pe Pământ.

Pleiadienii de densitatea a 12-a

Aceştia sunt urmaşi ai Fondatorilor despre care am vorbit mai devreme. În plus faţă de Fondatorii iniţiali, care s-au schimbat destul de puţin în ultimii 100 de milioane de ani, există şi acei pleiadieni care au evoluat din legendarul sistem liran până în densitatea a 12-a. Ei au evoluat cu toţii dincolo de forma fizică şi apar vederii spirituale ca nişte sfere imense, strălucind de luminiscenţă alb-albastră. Ei arată precum cele şapte surori ale roiului Pleiadelor, în miniatură. Există aproximativ 100 de asemenea fiinţe magnifice în cadrul Creaţiei şi se crede că suprasufletele lor sunt însăşi stelele.

Fondatorii vin pe Pământ periodic, în timpul iniţierilor planetare speciale. Ei călătoresc prin toate dimensiunile spaţiului şi timpului, folosind conştiinţa pură ca vehicul. Într-o bună zi, toate sufletele vor atinge această stare nelimitată.

Deşi Fondatorii sunt conştienţi de existenţa Frăţiilor Luminii şi a ierarhiei Spirituale, ei nu sunt afiliaţi în mod direct cu aceste grupuri. În momentul în care un suflet atinge densitatea a 12-a, ideea de ierarhie devine lipsită de sens, totuşi.

Arcturienii

Arcturienii formează un alt grup multidimensional ce a vizitat Pământul de mulţe ori, de la începuturi. Există două mari grupuri de arcturieni.

Arcturienii de densitatea a 7-a

Arcturienii de densitatea a 7-a sunt fiinţe înalte, cu pielea albastră (a nu se confunda cu cele din Triadă), care sunt invizibile pentru ochii de densitatea a 3-a. Prima dată când i-am văzut cu ochiul interior, semănau cu un copac ce avea o mulţime de ramuri făcute din energie, care se împrăştiau în toate direcţiile. Păreau să aibă înălţimea între 2,4m - 3m şi să plutească în eteruri. Navele lor sunt de asemenea eterice, în formă de farfurie şi albastre, la fel ca pielea lor. Ei au baze subterane pe Pământ, dar, din cauza vibraţiei lor eterice, acestea sunt rareori vizibile în planul fizic.

Am petrecut o vreme într-unul din locurile sacre ale regiunii de Sud-Vest[45], localizat practic deasupra unui punct de intrare şi ieşire pentru navele lor. Unii dintre oamenii pe care i-am dus acolo au relatat că au avut sentimentul de a se fi aflat înăuntrul unei nave spaţiale.

Arcturienii de densitatea a 10-a

Arcturienii de densitatea a 10-a sunt fragmente ale arhanghelilor originari. La fel ca toate formele celeste de viaţă, ei sunt luminiscenţi –şi totuşi între clar şi opac– şi foarte mari. Cea mai apropiată descriere fizică pe care o ştiu se află în picturile lui Gilbert Williams şi Aeoliah. Sistemul arcturian este un portal temporal multidimensional, cunoscut şi sub denumirea de *staţie aflată la jumătatea drumului*. O astfel de staţie intermediară este o punte între tărâmurile celeste (densităţile de la a 7-a la a 9-a) şi tărâmurile intermediare (densităţile de la a 4-a la a 6-a). Staţia asigură o ocazie de aclimatizare pe parcursul saltului dimensional.

În plus faţă de fiinţele alb-albăstrui opace, care seamănă cu nişte corpuri sclipitoare de lumină cristalină, arcturienii au şi o formă cu aripi mari. Pegas şi Şarpele Alb din folclor îşi au originea pe Arcturus. Aceste fiinţe puternice au anvergura aripilor de cca. 15 metri sau mai mult, atunci când planează prin eteruri la viteze extraordinare. Emanaţiile de lumină din câmpul lor auric sunt la fel de orbitoare precum soarele de la amiază.

Aceste fiinţe nutresc o iubire foarte mare pentru omenire şi sunt membre

---

[45] *Southwest* = regiune aflată în sud-vestul Statelor Unite, care include New Mexico, Arizona, Texas, California, Nevada şi, uneori, Utah şi Colorado, n. tr.

ale Confederaţiei. Scopul venirii lor aici include echilibrarea câmpului auric al planetei şi restabilirea echilibrului câmpurilor eterice aflate în atmosfera superioară a planetei.

Andromedanii

Andromedanii îşi au originea în roiul stelar andromedan, un sistem care este de fapt o galaxie separată şi vecină Căii Lactee. Ei sunt fiinţe cu pielea albă, înalte şi zvelte, care seamănă în anumite privinţe cu zeta-reticulienii. Diferenţa principală constă în înălţimea lor, care variază între 1,83m - 2,14m, şi ochii lor, care sunt de forma migdalei, dar mult mai mici. Capetele lor sunt alungite pe verticală şi înguste, cu forma ca de pară întoarsă. Ei au o înfăţişare asemănătoare cu Essassani – una din rasele hibrid dintre oameni şi zeta-reticulieni.

Andromedanii sunt exploratori ce au remarcat această planetă din cauza testelor nucleare care au avut loc aici. Ei doresc să ajute omenirea la prevenirea holocaustului nuclear, dar au o atitudine mesianică şi se ştie că au intervenit în liberul arbitru al oamenilor prin a încerca să îi salveze pe aceştia de ei înşişi.

Nu am informaţii despre vreo conexiune între andromedani şi guvernele de pe Pământ, deşi andromedanii chiar par interesaţi de anumite minerale şi elemente rare aflate pe Pământ. Fiind de densitatea a 4-a, ei au nevoie de un timp considerabil pentru a străbate distanţa dintre Pământ şi planeta lor de domiciliu, care depăşeşte 100 de milioane de ani-lumină în termeni tridimensionali, astfel că este improbabil ca ei să reprezinte o ameninţare pentru oameni. Navele lor variază de la forma cilindrică la cea de ţigară şi folosesc sisteme de propulsie warp, foarte asemănător cu nava Enterprise din „Star Trek".

Antarienii

Antarienii (din Antares) sunt, la fel ca steaua lor gigantă roşie, o rasă de giganţi –crezi sau nu– cu pielea roşiatică. Ei s-au încarnat pe Pământ în multe perioade diferite, dar, din cauza diferenţelor extreme gravitaţionale şi fiziologice dintre Pământ şi planeta lor, ei rareori au făcut vizite aici în forma lor nativă şi rareori au aterizat direct pe suprafaţa Pământului. Ei s-au aflat în contact cu o rasă subterană de fiinţe, despre care vom discuta mai târziu. Navele lor, ca de altfel tot ce îi priveşte sunt imense, asemănătoare cu computerele, în formă de sferă sau cilindrice, amintind de ceva din filmul „2001: O odisee spaţială".

Antarienii au capacităţi telepatice şi psihokinetice foarte dezvoltate, dar au descoperit că Pământul este primejdios pentru sănătatea lor psihică. Mulţi

dintre cei care s-au încarnat aici au fost prinşi treptat în densitatea a 3-a şi scrutează cerul cu ardoare, căutând răspunsuri la întrebări demult uitate.

Alte rase

Există multe rase extraterestre încarnate aici sau care ne vizitează, pe care nu le-am menţionat încă. Unele ghidează Pământul numai din alte tărâmuri. În continuare se află o prezentare sumară a altor rase:

Deneb: Membri ai Crucii Solare (o organizaţie intergalactică); ei oferă călăuzire spirituală prin channeling şi telepatie.

Altair: Membri ai Triadei; sunt mai înalţi decât zeta-reticulienii.

Trantor: Conducătorul guvernului consiliilor de lumină ale Crucii Solare.

Aldebaran: Sistem stelar al cărui membri oferă consultanţă pentru Comandamentul Ashtar – un alt grup intergalactic.

Alcyone: Lume celestă ce oferă consiliere pentru Marea Frăţie Albă (ordin spiritual ce datează de dinainte de ordinele mistice ale Illuminati, înainte de coruperea lor).

Polarienii (din Steaua Polară): Rasă de densitatea a 12-a ce oferă călăuzire spirituală prin telepatie şi channeling.

Sistemul nostru solar

Propriul nostru sistem solar cuprinde mai multe rase, în diferite densităţi. În plus faţă de Venus şi Pământ, există o rasă subterană de densitatea a 4-a pe Marte, o rasă de densitatea a 5-a pe Jupiter şi Saturn, precum şi un număr de avanposturi şi forme alternative de viaţă pe Uranus şi Neptun. Pe Pluto există o sală a înregistrărilor. Centura de asteroizi a fost iniţial o planetă, care a fost distrusă de lasere şi arme nucleare. Multe dintre sufletele ce s-au încarnat iniţial pe această planetă au migrat pe Marte. Chiar şi luna noastră are avanposturi pe partea întunecată, care au fost observate de guvernul secret şi misiunile NASA şi care, de fapt, au fost ascunse faţă de populaţie. Mai multe informaţii despre viaţa inteligentă din sistemul nostru solar vor veni în cărţile următoare.

Pământul interior

Există multe legende despre o civilizaţie ce există în interiorul Pământului. De fapt, există mai multe grupuri subterane. Unele dintre aceste civilizaţii au fost determinate să se retragă în subteran de dezastrele de la suprafaţă; unele au venit aici de pe alte planete şi au găsit interiorul Pământului mai pe placul lor. Primele trei ca mărime se află sub Muntele Shasta în nordul Californiei, sub bazinul Amazonului în America de Sud şi sub Deşertul Gobi. Numele lor sunt Telos, Poseidon şi respectiv Shambhalla. Fiinţele cunoscute sub numele de Sasquatch (sau Bigfoot) îşi au originea în interiorul Pământului. Ei sunt descendenţi ai unei rase ET de pe Sirius, cu care încă se află în contact.

Toate aceste oraşe subterane sunt de densitatea a 4-a, deşi ele au oraşe „paralele" corespondente de densitatea a 5-a într-un alt strat al Pământului. Printre aceste oraşe de densitatea a 5-a se numără şi „Sălile din Amenti", localizate sub Sfinxul din Egipt. Deşi geologii sunt ocupaţi cu excavarea acelei zone în căutarea de dovezi că această lume subterană legendară există, nu o vor găsi niciodată, din două motive: (1) Densitatea a 5-a este invizibilă faţă de densitatea a 3-a; şi (2) Pleiadienii au „blocat" codurile de acces la acest tărâm subteran atunci când au plecat de pe Pământ, pe vremea când Egiptul antic a început să decadă.

Camerele de înălţare

Multe dintre monumentele măreţe din istoria Pământului au fost construite de ET pentru a servi drept camere de înălţare. O cameră de înălţare este un dispozitiv radionic ce ridică treptat vibraţia celulară a oamenilor de densitatea a 4-a până când oamenii respectivi sunt capabili să îşi ia în primire corpul de lumină de densitatea a 5-a. Camerele de înălţare au fost folosite de anumite societăţi antice ca temple de iniţiere. În cameră puteau să intre numai cei care erau suficient de purificaţi. Cele mai faimoase camere de înălţare sunt Chivotul Legământului, menţionat în Biblie, şi Marea Piramidă de la Gizeh. În ambele cazuri, oamenii care nu erau suficient de purificaţi au fost arşi, în loc să fie transfiguraţi. Drept rezultat, cei care nu au înţeles adevărata semnificaţie a purificării au inventat o listă lungă de ritualuri şi sacrificii.

Pleiadienii erau maeştri ai procesului de înălţare, dar siriusienii care conduceau Egiptul şi Pământul Sfânt au vrut să utilizeze camerele în interesul lor. Iehova –Dumnezeul lui Moise– a fost mai interesat să aibă adepţi loiali, decât să ajute oamenii să înţeleagă adevăratul proces de înălţare. Foarte multe concepţii greşite despre cum se realizează înălţarea au luat

naştere din folosirea greşită a puterii Divine, din partea siriusienilor. Întrucât siriusienii voiau să rămână la putere, ei au avut interesul de a restrânge accesul oamenilor obişnuiţi la tehnologiile avansate. Diferitele sacrificii şi ritualuri evidenţiate în Vechiul Testament au fost menite să facă realizarea spirituală extrem de dificilă, dacă nu imposibilă, pentru omul obişnuit al acelor timpuri. Întreaga idee de sacrificiu a fost deturnată de la scopul său iniţial –acela de a purifica sufletul şi de a renunţa la vechea imagine de sine–, într-o luptă necontenită cu vinovăţia şi judecarea neîndurătoare a dorinţelor de bază – toate acestea în numele moralităţii.

Cantitatea fenomenală de aur folosită la construcţia Chivotului Legământului a fost menită să fie alchimizată (transformată într-o formă de vibraţie mai înaltă) prin arderea anumitor materiale pe altar. Evident, oamenii nu au înţeles motivele folosirii metalelor preţioase la construcţiile religioase. Multe civilizaţii au ajuns la faliment din cauză că şi-au dat majoritatea lucrurilor de preţ altarelor, în numele sacrificiului.

Camerele de înălţare constau dintr-o structură de o precizie matematică, alimentată de metale alchimizate (de obicei aur clar cristalin sau aur alb cristalin), care creează un câmp EM rezonant în interiorul camerei. Acţiunea câmpului EM penetrează celulele corpului, determinând moleculele ARN/ADN să intre în rezonanţă cu frecvenţa câmpului EM. Ce nu au înţeles misticii antici a fost că, pentru a potrivi corespunzător frecvenţele, omul aflat în curs de înălţare trebuia să aibă catene suplimentare de ARN/ADN; numai două catene nu ar fi putut suporta curentul generat de către câmp, iar corpul s-ar fi dezintegrat.

Catenele suplimentare de ARN/ADN sunt generate de codurile de activare a luminii – un principiu descris în Capitolul 20. Purificarea spirituală şi fizică este singura cale de a genera în mod conştient catene suplimentare de ARN/ADN, deoarece orice material dens (cum ar fi toxinele din mâncare, emoţiile suprimate şi credinţele negative) prezent în corp va împiedica aceste coduri de activare a luminii să ajungă la ARN/ADN.

Piramidele

Singura piramidă din Egiptul antic ce a avut vreodată putere radionică a fost Marea Piramidă. Construită de pleiadieni ca un templu de iniţiere, piramida putea fi activată numai atunci când un cristal mare, aflat în epicentru (lângă Camera Regelui) era acordat la frecvenţa pietrei unghiulare (din care cea mai mare parte lipseşte în prezent). La scurt timp după ce piramida a fost construită şi activată, pe Pământ au venit siriusienii, care au preluat controlul, ca zei ai oamenilor. Au existat mulţi indivizi avizi de putere, care urmăreau să folosească piramida în interesul lor personal; prin

urmare, aceasta a fost dezactivată.

Egiptenii care s-au încarnat mai târziu în Dinastie nu au ştiut cum să o reactiveze, astfel că au încercat tot soiul de magie şi alchimie, inclusiv mumificarea corpurilor faraonilor şi ridicarea diferitelor altare. Desigur, nimic din toate acestea nu a funcţionat, deoarece ei pierduseră cunoaşterea radionicii şi a geometriei luminii. S-au construit multe piramide asemănătoare, cu un preţ uriaş şi cu multă sudoare din partea egiptenilor, în speranţa de a crea din nou „elixirul magic". Dar pleiadienii nu s-au reîntors ca să îi lămurească, din cauză că vibraţia egiptenilor se deteriorase foarte mult.

Ierarhia spirituală

Deşi ierarhia spirituală este alcătuită din fiinţe ce s-ar putea numi, tehnic, extratereştri, prefer să o tratez diferit, deoarece dimensiunile spirituale reprezintă o parte a unui continuum spaţio-temporal foarte diferit de tărâmurile extratereştrilor din dimensiunile mai înalte. O analogie pe care o folosesc este aceea cu axele x, y şi z, unde fiecare axă reprezintă un anumit continuum spaţio-temporal (Vezi Figura 14.1)

În acest caz, axa x reprezintă tărâmul extratereştrilor fizici (inclusiv cei umanoizi/adamici), axa y aparţine extratereştrilor din dimensiunile mai înalte (până la pleiadienii din densitatea a 12-a), iar axa z reprezintă ierarhia spirituală.

Figura 14.1 – Un model cu 3 axe al vieţii inteligente din Univers

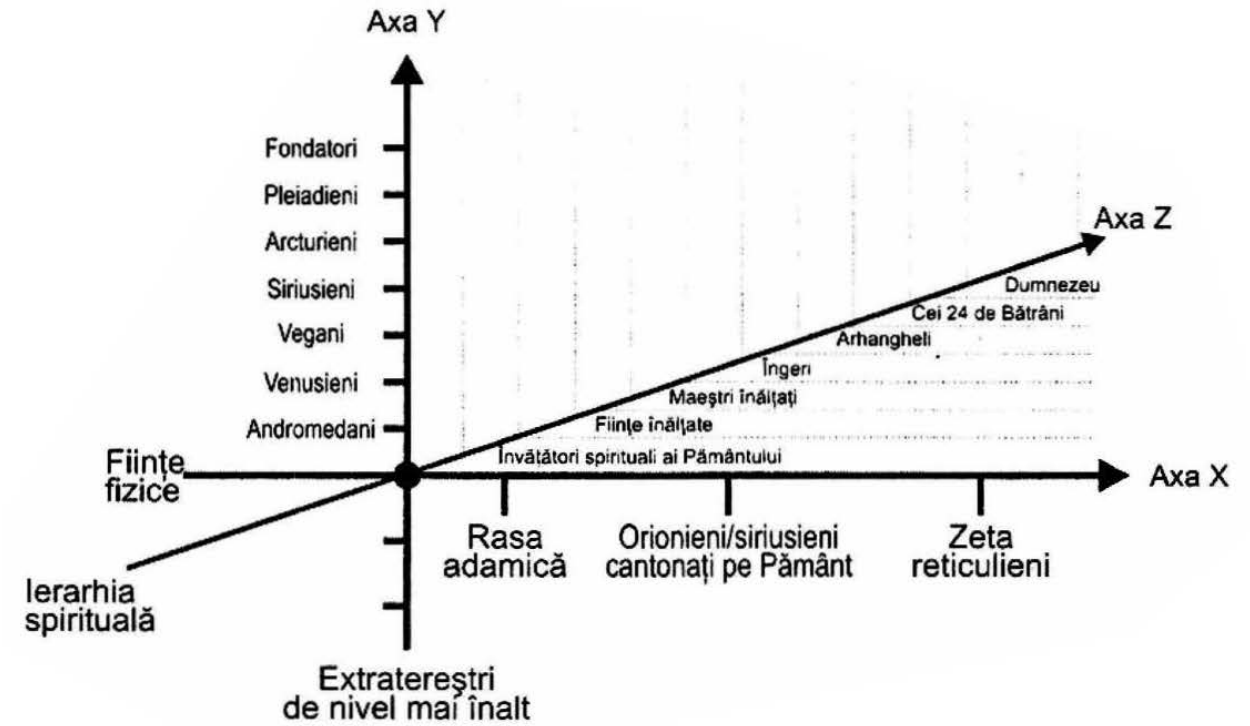

Un alt mod de a ne imagina relaţia dintre diferitele forme de viaţă din Univers este înfăţişat în Figura 14.2 de mai jos. Aici, îi vedem pe umanoizii fizici şi pe extratereştri în vârful din stânga al triunghiului, pe extratereştrii de densitate mai înaltă în vârful din dreapta, iar fiinţele spirituale deasupra.

Avantajul celui de al doilea model este că el arată cu exactitate faptul că tărâmurile spirituale se află în afara continuumului spaţio-temporal în care se află oamenii şi extratereştrii de densitate mai înaltă.

Figura 14.2 – Un alt model al vieţii inteligente din Univers

Cine sunt cei ce alcătuiesc ierarhia spirituală?

Există multe fiinţe măreţe ce lucrează direct cu Dumnezeu şi vizitează Pământul cu regularitate. Multe dintre acestea sunt binecunoscuţii îngeri şi arhangheli. Există multă literatură despre aceste fiinţe, astfel că descrierea mea va fi sumară. Cu toţii sunt descendenţi ai Tatălui Ceresc şi ai Mamei Divine, care, împreună cu Christ, formează Trinitatea lui Dumnezeu.

Enumerarea următoare nu este în niciun caz completă. În acest moment există mii de fiinţe aflate în serviciul Pământului, care nu sunt menţionate aici; cea mai adâncă recunoştinţă este îndreptată spre aceşti ghizi şi învăţători nevăzuţi, pentru că ei fac calea mai uşoară şi mai clară.

NOTĂ: Expresia „ierarhie spirituală" nu implică în niciun fel faptul că ar exista o ordine a valorilor în Universul spiritual. Cu alte cuvinte, „ierarhie" nu ar trebui să se refere la faptul că o fiinţă se află „deasupra" alteia în termeni de valoare. Aceste fiinţe măreţe nu cred despre sine că se află mai sus sau mai jos decât alte fiinţe. Asemenea concepte aparţin de domeniul ego-ului pământesc. Mai curând, termenul „ierarhie" înseamnă pur şi simplu că unele fiinţe au un nivel de conştienţă mai larg şi un nivel de vibraţie mai înalt decât altele şi, astfel, o mai mare responsabilitate de a-i ajuta şi de a-i ghida pe fraţii lor de pe Pământ.

Unul dintre atributele principale ale acestor forme de viaţă este că au un imens respect de sine şi demnitate. Aceasta se manifestă prin faptul că le

privesc pe celelalte suflete „camarade" ca pe egalul lor. Una dintre afirmaţiile mele favorite a fost adresată de către arhangheli oamenilor de pe Pământ: „– Dacă v-aţi acorda vouă înşivă preţuirea pe care v-o acordăm noi, Pământul ar fi deja un paradis." Nu numai că aceste fiinţe măreţe îi consideră pe oameni egalii lor în marele plan al lucrurilor, dar ele au şi un mare respect şi admiraţie pentru noi. Ei înţeleg că adesea este foarte dificil să creşti şi să te dezvolţi într-o lume dominată de teamă, nesiguranţă şi vinovăţie, şi consideră călătoria pământească o provocare, indiferent de nivelul de conştienţă al unui suflet. Ceea ce îmi aduce aminte de o altă vorbă, de data aceasta spusă de un mare învăţător spiritual aflat în întrupare unuia dintre discipolii săi: „– Singura diferenţă reală dintre mine şi tine sunt îndoielile tale."

Fiinţe spirituale aflate în serviciul Pământului

În continuare se află o listă parţială a diferiţilor membri ai ierarhiei spirituale şi respectiv densităţile lor.

Tatăl Ceresc – Creatorul Universului şi generatorul a tot ce înseamnă lumină în acesta. Principiul Spiritual al Creaţiei. Tatăl Ceresc este suprasufletul Celui Îmbătrânit de Zile, al lui Iahve, Enoh, Melchizedek şi al altor 8 fiinţe, cunoscute în mod colectiv sub numele de Cei 12 Eterni. Tatăl Ceresc este numit „Cel Radiant" de către cei din Frăţia Luminii.

Mama Divină – Creatoarea tuturor sufletelor, stelelor şi planetelor, şi experimentatorul a tot ce înseamnă viaţă. Principiul Voinţei în cadrul Creaţiei. Mama este egală cu Tatăl, reprezentând o treime din Trinitate. Mama Divină este suprasufletul lui Isis, Kwan Yin, Mama Maria şi al altor 9 fiinţe ce formează contrapartea de Voinţă a Celor 12 Eterni. Cei 12 Eterni şi contrapărţile lor de Voinţă formează Cei 24 de Bătrâni ai Tronului despre care se vorbeşte în Apocalipsă şi în alte scrieri sacre.

Christ – Echilibrul polilor masculin şi feminin ai Creaţiei. Inima lui Dumnezeu, numit şi Fiul lui Dumnezeu. Christ este suprasufletul lui Sananda, care este suprasufletul lui Isus.

Cel Îmbătrânit de Zile – O prezenţă de densitatea a 12-a din Marele Soare Central al Universului, care supraveghează Creaţia. Unul dintre cele 24 de suflete originare din Prima Creaţie.

Iahve (YHWH) – O prezenţă de densitatea a 12-a din Marele Soare Central al Universului, care supraveghează universurile fizice şi eterice. Iahve este suprasufletul lui Iehova, Dumnezeul lui Moise.

Enoh – O prezenţă de densitatea a 12-a din Marele Soare Central al Universului, care supraveghează procesul de evoluţie. Enoh este

suprasufletul meu maestru, sau suprasufletul suprasufletului meu.

Melchizedek – O prezenţă de densitatea a 12-a din Marele Soare Central al Universului, care a creat Ordinul Preoţesc al lui Melchizedek.

Domnul Mihail – O prezenţă de densitatea a 11-a din Marele Soare Central al Galaxiei Calea Lactee. Supraveghetor al procesului evolutiv al Pământului şi al multor alte planete.

Domnul Sananda – O prezenţă de densitatea a 11-a care supraveghează procesul de înălţare (împreună cu Serapis Bey din ordinul îngerilor). Este unul dintre sufletele primare ce se trag din suprasufletul Christ.

Sanat Kumara – O prezenţă de densitatea a 11-a din Marele Soare Central al acestei galaxii. Supraveghetor al Pământului, al lui Venus şi al altor câteva planete.

Babaji – O fiinţă de densitatea a 10-a dintr-un univers alternativ şi supraveghetor al omenirii. Cunoscut ca Domnul Shiva în religiile orientale.

Isis – Un suflet primar ce se trage din Mama Divină, care i-a inspirat pe vechii egipteni.

Kwan Yin – Un alt suflet primar ce se trage din Mama Divină, care a inspirat multe religii orientale.

Mama Maria – Un alt suflet primar ce se trage din Mama Divină, care a inspirat creştinismul. Ea a asigurat vehiculul fizic pentru ca Isus să se încarneze pe Pământ.

Domnul Isus – Un suflet fizic ce se trage din suprasufletul Sananda. După moartea şi reînvierea lui Isus, El a format un suprasuflet alcătuit din 12 fragmente de suflet, care mai târziu s-au încarnat pe Pământ ca să ducă mai departe învăţăturile Sale.

Cei 7 Arhangheli – Domnii Mihail, Uriel, Gabriel, Chamuel, Zadkiel, Jofiel şi Rafael. Arhangheli din A Doua Creaţie, care supraveghează diferite aspecte ale creşterii spirituale pe Pământ.

Saint Germain – O fiinţă din ordinul angelic ce oferă ajutor în Dispensa Aquariană – un alt nume dat intervenţiei Divine ce are loc acum pe Pământ.

Maeştri Înălţaţi – Fiinţe care au absolvit stadiul întrupării fizice prin perfecţionarea formei fizice şi înălţarea în corpul de lumină.

Fiinţe înălţate – Fiinţe care au atins densitatea a 5-a, dar nu au neapărat o stăpânire deplină a corpului.

144.000 – Un număr simbolic ce îi reprezintă pe aceia care în prezent trec în densitatea a 5-a pe Pământ. De asemenea, se poate interpreta ca numărul total de suflete înălţate care există în tărâmurile lui Dumnezeu. În Apocalipsa, se referă la cei care „merg cu Dumnezeu" şi nu sunt expuşi „Semnului Fiarei".

Culorile lui Dumnezeu

Întrucât totul în Univers are o vibraţie şi o frecvenţă unice, putem asocia anumite culori cu fiecare fiinţă sau grup de fiinţe. Fiecare suflet din Creaţie are o serie de culori şi tipare care corespund cu razele următoare de culoare ce emană din Sursă. Tabelul următor arată o interpretare a culorilor lui Dumnezeu.

Tabelul 14.1 – Cele 12 raze ale lui Dumnezeu

1.	Roşu	Mecanica Creaţiei – forţele fizice/procreative
2.	Portocaliu	Pasiunea – energiile emoţionale/sexuale ale Universului
3.	Galben	Intelectul – mintea inferioară/ego-ul, Mintea Logică a lui Dumnezeu
4.	Verde	Echilibrul/forţa vieţii – inima primordială a Creaţiei
5.	Albastru	Mintea conceptuală/superioară – adâncime şi idei universale
6.	Indigo	Eteric, astral, imaginativ; fantezia şi folclorul
7.	Violet	Tărâmurile subtile/cauzale; raza purificării şi a curăţirii
8.	Argintiu	Principiul feminin; Mama Divină
9.	Auriu	Principiul Masculin; Tatăl Ceresc
10.	Alb/Roz	Principiul Christic; echilibrul între masculin şi feminin
11.	Transparent	Principiul transcendent; totalitatea lui Dumnezeu
12.	Negru	Vidul; necunoscutul

Figurile 14.3 şi 14.4 arată structura organizatorică a ierarhiei spirituale şi a Confederaţiei Planetelor.

Figura 14.3 – Ierarhia spirituală

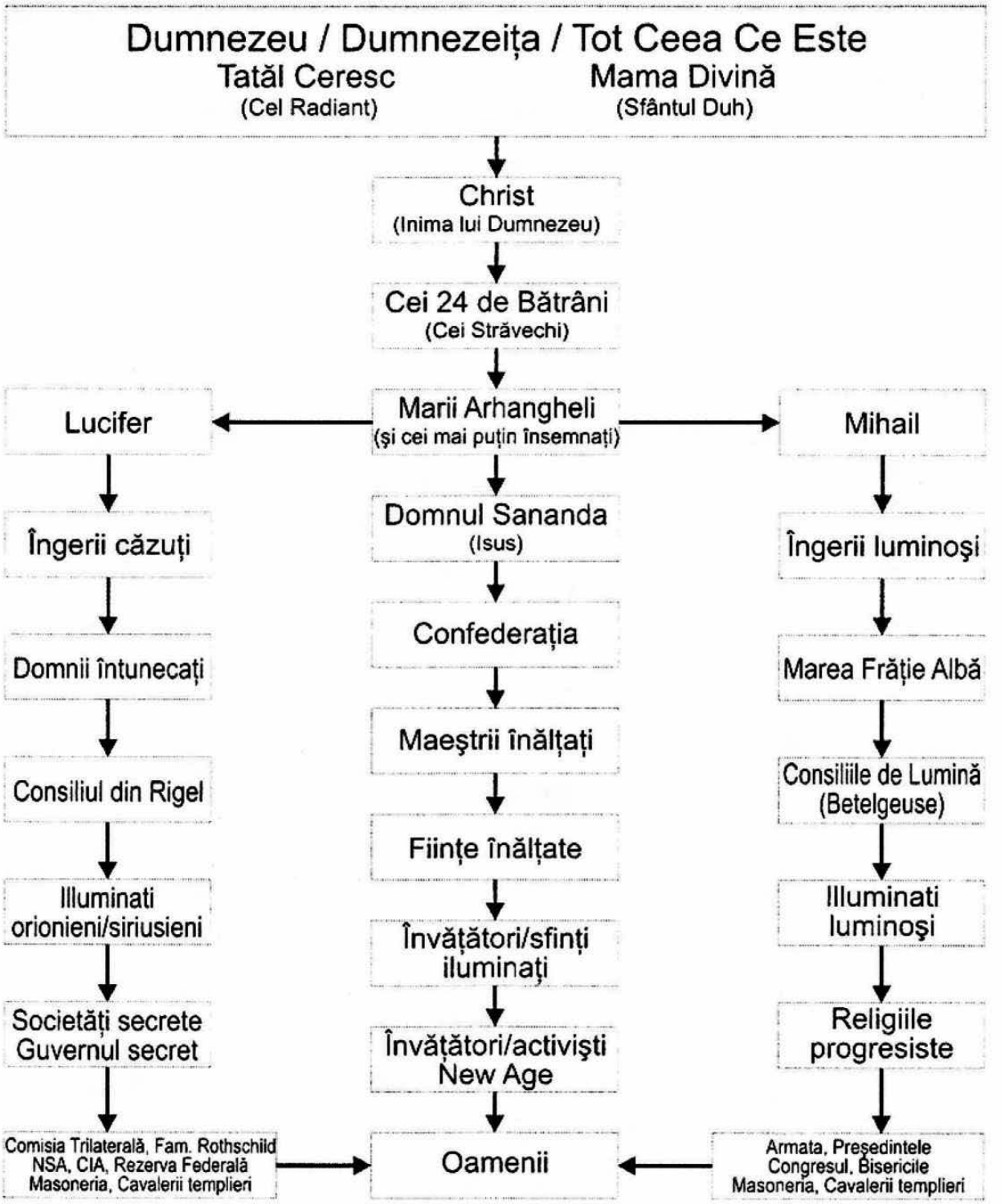

Figura 14.4 – Confederaţia Planetelor

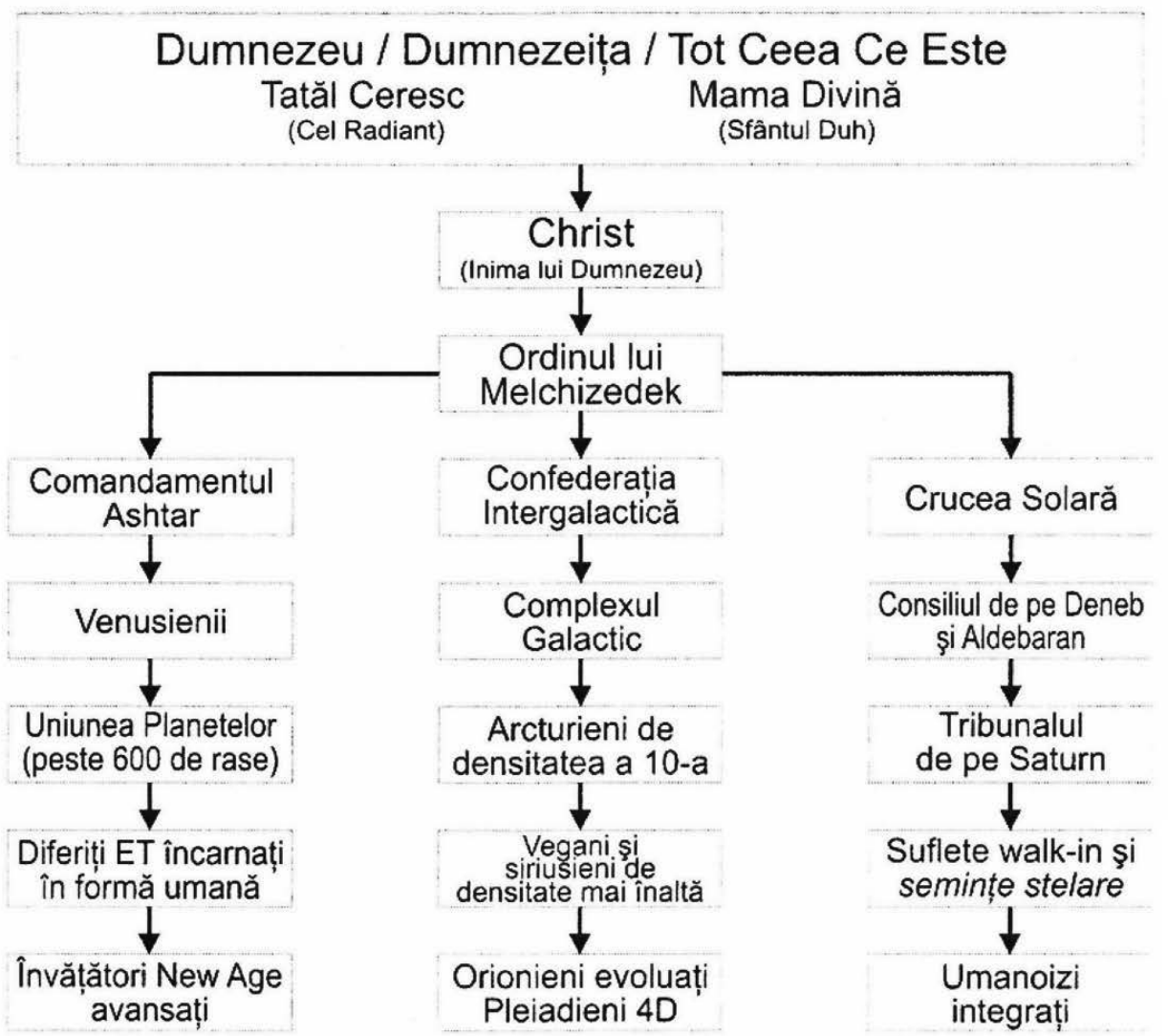

Acum, că te-am dus în depărtările galaxiei şi chiar dincolo de acestea, este timpul să revenim pe Pământ şi să ne îndreptăm atenţia la unele lucruri mai apropiate de viaţa noastră cotidiană.

Capitolul 15
Noua Ordine Mondială

Confruntarea cu reflexia

Până în acest moment, sunt sigur că eşti conştient/ă că metoda prin care se schimbă lumea este să te schimbi pe tine însuţi/însăţi. Şi ştii şi că lucrurile asupra cărora îţi focalizezi atenţia devin realitatea ta. Aşadar, te poţi întreba de ce am inclus un capitol care are de a face cu situaţia politică şi economică a planetei.

Ca să fim creatori conştienţi, e nevoie să avem conştienţa şi discernământul necesare pentru a recunoaşte căile evidente şi subtile prin care gândurile noastre se manifestă în lumea exterioară. Trebuie să fim capabili să plonjăm în cele mai adânci, în cele mai întunecate zone ale reflexiei noastre şi să producem vindecare acolo. Secţiunile următoare au de a face cu viitorurile posibile şi probabile pe care le creăm pe baza credinţelor noastre din prezent, ca societate. Te încurajez să priveşti obiectiv şi subiectiv la acest capitol şi să îl foloseşti pentru a creşte şi a crea într-o manieră nouă, care funcţionează pentru tine şi pentru întreaga omenire.

Vechea Ordine Mondială

Vechea Ordine Mondială se prăbuşeşte. La momentul la care această carte merge la tipografie, este posibil ca multe dintre instituţiile familiare ale Erei Peştilor să fie de domeniul trecutului.

De ce se apropie de sfârşit Vechea Ordine Mondială? Din multe motive. La nivel fizic, din cauză că lumea nu poate continua să meargă pe calea pe care a mers până acum. Economia vechii lumi se bazează pe un model al consumului. Ca să meargă înainte, el are nevoie de mereu mai mulţi consumatori, dispuşi să cumpere o listă nesfârşită de produse şi servicii. Ca să se producă aceste produse sunt necesare resurse naturale. Cea mai mare parte a acestor produse nu este regenerată suficient de rapid, încât să se ţină pasul cu cererea. Dacă acesta ar fi singurul factor ce afectează economia, el ar înceta să funcţioneze până în anul 2020 din cauza penuriei de petrol, hârtie, plastic şi de alte produse de bază ale procesului modern de producţie.

Este puţin probabil să se ajungă vreodată la acest scenariu, deoarece o ameninţare mult mai mare pentru Vechea Ordine Mondială este replica degradării mediului înconjurător. În ritmul curent al poluării aerului, apei şi solului, o mare parte a Pământului va fi nelocuibilă până în anul 2010.

Înainte de a atinge nivelul de criză, Mama Natură îşi va lua deja „revanşa". Chiar presupunând că nu au loc dezastre naturale însemnate, există o certitudine efectivă că insuficienţa sistemului imunitar cauzată de emisiile de CO_2, cancerul cauzat de diminuarea stratului de ozon şi mutaţiile genetice cauzate de deşeurile chimice şi nucleare vor nimici segmente mari ale populaţiei. Costurile masive ale îngrijirii bolnavilor vor falimenta sistemul economic în decurs de câţiva ani. Estimarea mea este că până la 50% din fiinţele umane care se află în prezent pe Pământ vor fi plecate până în anul 2010, din cauza insuficienţelor sistemului imunitar.

Consideraţiile fizice de mai sus reprezintă cel mai bun rezultat posibil al Vechii Ordini Mondiale, fără să fie vorba de niciun cataclism natural. Printre altele, anul 1992 a văzut câteva erupţii vulcanice, uragane mari şi anomalii climatice severe. Deja, în 1993, am văzut inundaţii severe în regiunea mijlocie de vest, secetă în regiunea de sud-est şi alte schimbări majore în ceea ce priveşte curenţii de aer rapizi. Seceta, foametea şi îmbolnăvirile cauzate de aceste situaţii pot grăbi prăbuşirea Vechii Ordini Mondiale.

Indiferent de cât de intense devin transformările pe Pământ, lumea economică şi politică actuală se vor prăbuşi, probabil, până în anul 1996, cu mult înainte ca maladiile şi bolile să aibă consecinţe grave, iar acum am să ofer câteva motive suplimentare pentru care cred că se va întâmpla acest lucru.

Împăratul fără haine

În caz că nu eşti deja familiarizat/ă cu sistemul bancar, permite-mi să îţi dau o lecţie rapidă despre păcăleală. Iniţial, moneda Statelor Unite era susţinută de standardul în aur. În ultima vreme, ne bazăm pe o Notă a Rezervei Federale, sau o bucată de hârtie „susţinută de încrederea deplină în guvernul S.U.A.". Cât valorează această bucată de hârtie? Depinde nu numai de moşturile pieţelor financiare, ci şi de alţi factori.

Se ştie că sistemul economic îşi păstrează numai 5% în bunuri fizice pentru a-şi susţine diferitele împrumuturi şi investiţii. Dacă numai 10% dintre deponenţi şi-ar pierde încrederea în bănci şi ar merge să îşi ceară banii înapoi, atunci castelul din cărţi de joc s-ar prăbuşi.

Dar nu cumva băncile sunt protejate de guvernul S.U.A.? Da, dar până la un punct. Însă datoria aflată mereu în creştere, creată din cauza dobânzii compuse, reprezintă o gravă ameninţare la adresa „încrederii în guvernul S.U.A.". Unchiul Sam este cel mai mare debitor din lume, şi numai dobânzile sunt suficiente pentru a tulbura imaginaţia. Ca să contracareze această datorie galopantă (care în prezent este mai mare de 6 trilioane $ – adică 6.000.000.000.000$), Trezoreria S.U.A. tipăreşte mai mulţi bani. Acest fapt măreşte inflaţia, care scade valoarea dolarului. Alternativa este să se

abţină de la tipărirea de bani, fapt care seacă rezerva de bani, forţând economia să intre în recesiune şi/sau depresiune. De obicei, democraţii susţin calea inflaţionistă, iar republicanii pe cea recesionistă.

Deşi se face destulă retorică despre găsirea de soluţii la criza îndatorării, nişte calcule simple spun povestea reală – situaţia îndatorării este complet scăpată de sub control şi nicio baghetă magică nu o va face să dispară. Cu mult înainte ca valoarea dolarului să dispară sub muntele de datorii, proprietarii Statelor Unite (japonezii) şi-ar putea retrage banii în favoarea unor lucruri cu o valoare mai mare. Tot ce trebuie să facă Japonia pentru a prăbuşi totul este să îşi asigure suficiente resurse naturale din alte ţări pentru a nu mai depinde de S.U.A. în privinţa comerţului, iar apoi să îşi retragă fondurile. Băncile ar dispărea, practic, peste noapte. Recenta revărsare a unui sentiment anti-japonez nu face decât să apropie această posibilitate. Astfel, Împăratul fără haine (sistemul bancar) rămâne descoperit în văzul mulţimii violente, care şi-a dat seama brusc că a fost păcălită.

Am oferit un motiv convingător pentru colapsul iminent al Vechii Ordini Mondiale. Dar, în spatele condiţiilor fizice se află un motiv mai profund, psihologic. Pentru a menţine sistemul în funcţiune, este nevoie să menţii oamenii într-o stare relativă de ignoranţă. În trecut, acest lucru s-a realizat prin spălarea de creier, prin intermediul televiziunii şi mass-media. Dar, pe măsură ce procesul evolutiv se accelerează, din ce în ce mai mulţi oameni îşi dau seama de minciunile guvernului şi sistemului bancar. Chiar şi fundamentaliştii văd minciunile şi corupţia, aşa cum se scoate în evidenţă în cartea lui Pat Robertson, „Noua Ordine Mondială".

Pe scurt, oamenii s-au plictisit să mai fie „roboţi consumatori". Pe zi ce trece, oamenii încep să se întrebe dacă încă o marcă de parfum chiar le va aduce fericirea. Majoritatea şi-a pierdut încrederea în liderii săi politici şi nu mai este dispusă să suporte retorica deşartă. Dacă numai 10% din populaţie ar reduce consumul cu 20%, PIB-ul ar scădea cu 2%. În acest moment, acest fapt ar fi suficient pentru a arunca ţara în depresiune economică.

La nivel spiritual, Intervenţia Divină joacă un rol major. Pe măsură ce adevărurile spirituale sunt prezentate oamenilor, ei încep să realizeze *ce* are valoare cu adevărat şi nu mai sunt dispuşi să îşi irosească întreaga viaţă încercând să dobândească „sex-appeal". Lumea exterioară este o reflexie a celei interioare şi, pe măsură ce interiorul se schimbă, exteriorul trebuie să îi urmeze exemplul. Lumea exterioară se bazează pe credinţa în insuficienţă, siguranţă şi căutarea aprobării din partea altora, iar pe măsură ce oamenii se vindecă singuri şi renunţă la aceste credinţe, ei nu vor mai da putere Vechii Ordini Mondiale.

Noua Ordine Mondială a grupării Illuminati

Illuminati, văzând prăbuşirea inevitabilă a Vechii Ordini Mondiale, au propria lor idee despre o Nouă Ordine Mondială, în procesul implementării căreia se află deja. Premiza de bază a Ordinii lor este formarea unui Guvern Mondial Unic, subordonat unui Sistem Bancar Mondial Unic. Economiile individuale ale diferitelor naţiuni ar fi fuzionate într-o singură monedă universală, controlată de un sistem centralizat computerizat. Aceiaşi oameni care ţi-au adus sistemul bancar se gândesc acum la un sistem de credite care arată foarte asemănător cu „Semnul Fiarei".

Nu, nu sunt un predicator fundamentalist, şi nici vreun nebun delirant. Dar gândeşte-te că acest lucru s-a întâmplat deja. Avem o reţea computerizată mondială de carduri de credit ce îţi poate accesa instantaneu conturile, de la terminale aflate în aproape toate ţările din lume. Avem un sistem de carduri de debit. Avem scannere optice capabile să înregistreze toate detaliile fiecărei cumpărături pe care o faci. Şi avem o monedă nouă ce intră în circulaţie având coduri magnetice de bare întipărite în hârtie.

Aceste date sunt memorate într-o bază de date centrală, care mai apoi este analizată de agenţii de marketing (ştiu, am lucrat acolo) ca să vadă ce se vinde şi ce nu. Chiar în acest moment, dacă foloseşti un card de credit sau un cec la purtător pentru a cumpăra alimente, este de imaginat că un computer aflat undeva în Washington ţi-ar putea spune că domnul Joe Smith, care locuieşte pe Riverside Drive la nr. 345, a cumpărat un tub de 240 de grame de pastă de dinţi Crest, cu 3,49$, la ora 20:02, pe 15 noiembrie, de la magazinul „7-Eleven" din Piaţă, de pe Strada 35. Acelaşi computer (sau unul asemănător) îţi poate spune câţi bani are domnul Smith în contul de economii şi în cel de debit, venitul său din ultimii 7 ani şi, evident, pe ce îşi cheltuie el banii.

Dacă foloseşti un card de credit, de debit sau ai un cont în bancă, stai liniştit/ă, căci finanţele tale nu sunt private, ci se află de fapt la îndemâna a mii de companii şi indivizi. Unele supermarketuri au renunţat la procedurile de verificare a cardului de identitate, deoarece ele pot pur şi simplu să introducă într-un computer central numărul tău de cont, citit direct de pe cecul tău, şi să obţină un extras în timp ce tu aştepţi la coadă la casă.

Dorinţa Illuminati-lor de a controla lumea este facilitată de folosirea bazelor de date ale consumatorilor. Ei ştiu *ce* vrei, *când* vrei şi chiar *de ce* vrei. Ei pot lua decizii de marketing ce îţi vor provoca o anumită reacţie, pe baza obişnuiţelor pe care le ai atunci când faci cumpărături. Dacă devii prea excentric/ă în ceea ce priveşte cumpărăturile tale, ei pot observa acest lucru. Dacă venitul tău creşte dintr-o dată, poţi să te trezeşti pe neaşteptate cu o grămadă de comis-voiajori la telefon sau la uşă.

Dacă toate acestea sună ca şi cum ar fi luate din Apocalipsă, ghici ce?!

Se întâmplă chiar acum. De fapt, am auzit că membrii grupării Illuminati planifică înscenarea unei crize financiare pentru a forța pe toată lumea să treacă la un sistem de credite. Sub acest sistem, bunurile și serviciile vor fi disponibile numai acelora care au cardurile de credit „care trebuie". Ei ți-ar putea spune chiar și ce tip de angajare este acceptabil; numai instituțiilor „aprobate" li se va permite să emită credite. Cu alte cuvinte, dacă afacerea sau meseria ta nu îndeplinește recomandările lor, ei ar putea să refuze să îți creeze un cont electronic pentru a-ți valida cardul tău de credit.

Așadar, chiar crezi că nu ar face niciodată aceste lucruri? Ai observat erupția de amendamente ce trece prin Congres în ultima vreme, pentru a scoate în afara legii lucruri precum vânzarea vitaminelor fără rețetă? Sau metodele holistice de vindecare?

Cum vor dărâma Illuminati Vechea Ordine Mondială? Iată un scenariu posibil: Membrii comunității bancare a S.U.A. conspiră împreună cu Japonia pentru a-și retrage bunurile pe neașteptate, forțând o prăbușire a băncilor. Apoi, oficialii îi informează pe oameni că banii lor nu mai au valoare. Dar nu vă faceți griji – Tăticu' vine să vă salveze. Fiecăruia i se dă un card de credit, iar apoi băncile determină la cât credit ai dreptul, pe baza istoricului tău de angajare etc.

Deși toate acestea sună ca ceva paranoic, de fapt Noua Ordine Mondială a Illuminati-lor este o binecuvântare deghizată. Prin adunarea țărilor lumii într-o prezență unică, unită, Intervenția Divină ar putea fi mai ușor accesibilă și ar putea rezulta o unitate reală. Cel mai probabil, acest lucru va fi realizat printr-un fel de eveniment mediatic mondial, regizat să contracareze evenimentele mediatice ale Illuminati. Un contra-scenariu posibil: Inteligența Superioară (sub forma extratereștrilor) bruiază frecvențele (este foarte ușor, folosind tehnologia existentă) în timpul unei transmisiuni la nivel mondial, instruind oamenii să își distrugă cardurile de credit și să se reîntoarcă la troc. Apoi, ar putea fi introduse noi tehnologii ca să se asigure o rezervă adecvată de bunuri și servicii.

Deși acest gen de intervenție „de Sus" ar fi ușor de realizat, asemenea măsuri extreme reprezintă o ultimă instanță pentru a-i proteja pe cei care au cerut ajutor. Prietenii noștri ET ar prefera să nu intervină într-o manieră atât de directă. Dacă foarte mulți oameni ar crede că vor fi salvați de către ET, înseamnă că ar putea renunța să își asume responsabilitatea pentru propriile lor vieți. Iar acesta este unul dintre motivele pentru care scoaterea oamenilor din pericole planetare prin evacuarea lor în nave spațiale nu prea este de dorit. Dacă aștepți să fii „teleportat/ă" astfel încât să nu fii nevoit/ă să ai de a face dezordinea de aici de jos, este posibil să te aștepte o dezamăgire. Deși pot exista unele cazuri extreme de evacuare, asemenea evenimente vor fi limitate ca anvergură și ar afecta numai un număr foarte mic de oameni, care

ar fi aduşi înapoi pe Pământ la scurt timp după aceea, într-o zonă unde ei ar fi de mai mult folos omenirii.

Cele mai multe suflete de pe Pământ, în acest moment, au nevoie să se afle aici pentru a dobândi lecţiile şi experienţele valoroase de care au nevoie, şi pentru a acorda ajutor şi altora aflaţi în criză. „Părăsirea vaporului" sau abandonarea planetei în momentele dificile nu este cea mai înaltă opţiune pentru majoritatea sufletelor iluminate.

O ultimă notă asupra intervenţiei Confederaţiei: am fost informat de mai multe ori în ultimii 15 ani că nu vom fi lăsaţi să ne autodistrugem folosind arme nucleare. De fapt, prietenii noştri „de la etaj" ne-au neutralizat deja armele nucleare de patru ori, începând cu anul 1962, când ne-am fi putut face bucăţele.

Noua Ordine Mondială a creştinilor

În Biblie există multe referinţe cu privire la instaurarea „unui Cer nou şi unui Pământ nou". S-a profeţit că Noul Ierusalim, sau Oraşul Sfânt, va coborî pe Pământ, anunţând un nou mileniu de pace şi prosperitate. Aceasta este numită A Doua Venire a lui Christos. În Apocalipsă există o descriere a unui oraş de cristal lung de 1.600 km, pregătit să îi primească pe aleşii lui Dumnezeu.

Viziunile şi profeţiile mele personale susţin informaţiile de mai sus. Am văzut oraşul de cristal cu ochiul minţii şi cred cu tărie că cei 1.000 de ani de pace vor deveni o realitate pe Pământ. Totuşi, există foarte multe neînţelegeri în comunitatea creştină, pe care aş dori să le abordez acum.

Deşi unii învăţaţi cred că „Înălţarea la Ceruri" indică un holocaust nuclear, aceasta se referă de fapt la *procesul de înălţare*, sau, mai exact, la *translaţie*, adică punctul în care omul de densitatea a 4-a intră în corpul de lumină de densitatea a 5-a. În acel punct, corpul devine invizibil celor ce rămân în densitatea a 3-a – de unde şi expresia „unul este luat, unul rămâne".

Ca să fii unul dintre cei aleşi nu înseamnă că tot ce ai de făcut este să predici evanghelia şi să îl aştepţi pe Isus să vină într-un car de foc. În primul rând, A Doua Venire se referă la Christ, nu la Isus. Omul Isus se află în procesul de reunire cu suprasufletul Său, Sananda. Atunci când Isus a murit şi a înviat, spiritul Său s-a înălţat, dar El a lăsat câteva fragmente ale esenţei voinţei Sale pe Pământ, care mai târziu s-au încarnat ca întrupări individuale.

Cei 12 apostoli au reprezentat, simbolic, 12 căi diferite către Dumnezeu. Atunci când Isus s-a fragmentat, El S-a întrupat simultan în 12 vieţi diferite, fiecare ca un fragment individual de suflet, ca să trăiască un anumit aspect spiritual al căii. (Acest lucru nu este totuna cu încarnările viitoare ale celor 12 apostoli iniţiali.) Cele 12 fragmente de suflet sunt indivizi care îl au pe Isus drept suprasuflet şi, din cauză că fragmentarea sufletului este un proces

holografic, fiecare dintre aceşti oameni este, într-un sens, Isus reîncarnat. Am întâlnit unul dintre aceste suflete, iar el crede cu tărie că este Isus. Şi nu cred că este nebun.

Ca o paranteză, este posibil să cunoşti pe cineva care crede că este Cleopatra sau Atena, ori altă personalitate faimoasă. Multe suflete mari din istorie s-au fragmentat asemenea lui Isus. Aşadar, printre noi ar putea exista câteva Cleopatre încarnate. Desigur, nu orice om ce pretinde că este o încarnare a cuiva cu sânge nobil spune adevărul. Multe suflete pur şi simplu se simt identificate cu o anumită energie.

Să ne întoarcem la povestea creştină: Ca să fii unul dintre aleşii lui Dumnezeu nu este obligatoriu să trebuiască să îl satisfaci pe Dumnezeu sau să urmezi cu meticulozitate fiecare învăţătură a evangheliei. De asemenea, a fi ales nu înseamnă a fi mai bun sau mai divin decât altcineva. A fi ales înseamnă pur şi simplu să alegi să treci din densitatea a 4-a în a 5-a. Ca să faci acest lucru, este necesar să urmezi legile lui Dumnezeu – nu prin aderare la o listă strictă de porunci, ci prin aflarea secretelor translaţiei, transfigurării şi înălţării.

Din nefericire, majoritatea creştinilor are foarte puţină înţelegere, sau deloc, despre *ce* ţi se solicită ca să fii „ales". Dacă crezi că singura cale spre Dumnezeu este prin Isus şi că toţi ceilalţi vor fi osândiţi, te asigur că nu te vei afla printre cei aleşi. Nu pentru că Dumnezeu nu te iubeşte, ci din cauză că vibraţia judecării te va menţine într-o densitate mai joasă.

Într-un sens metafizic, calea spre Dumnezeu *trece* prin Christ, deoarece energiile christice reprezintă Inima lui Dumnezeu – echilibrul dintre polarităţile masculină şi feminină, care vindecă dualitatea. A Doua Venire pur şi simplu înseamnă că energiile christice se vor întoarce pe Pământ sub forma sufletelor ce vor pune capăt dualităţii polarităţilor opuse şi vor deveni O Singură Fiinţă. Prin punerea semnului egal între conştiinţa universală a lui Christ şi omul Isus, creştinii au luat scriptura ad litteram şi acum aşteaptă un Mesia fizic.

O altă dificultate în ceea ce priveşte doctrina creştină este cantitatea incomensurabilă de vinovăţie care este prezentă în majoritatea bisericilor. Liderii Noii Drepte şi-au convins adepţii că, pentru a fi salvat, trebuie să intri „pe poarta cea strâmtă". Ei şi-ar impune doctrina asupra maselor prin crearea de legi stricte cu privire la avorturi, la gândirea „satanică" de tip New Age şi la „relele" metodologiei seculare şi ştiinţifice. În ultimii ani, Curtea Supremă a S.U.A. s-a înclinat spre Extrema Dreaptă şi, drept rezultat, legile existente cu privire la avort au fost contestate. Pedeapsa cu moartea a fost reinstaurată în multe zone. Partea absurdă a gândirii fundamentaliste este că ea nu reflectă adevăratele învăţături ale lui Isus nici măcar pe departe. Oare crima autorizată de către stat (pedeapsa capitală) se află în aliniere cu „iubeşte-ţi

duşmanii" şi cu „să nu ucizi"?

Actul de a separa o porţiune a realităţii şi de a o judeca drept „nedumnezeiască" se află la baza principiului satanic. Din acest motiv, creştinii, la fel ca şi musulmanii, au judecat materialitatea şi au dat-o deoparte ca pe un rău ce trebuie învins. Această divizare dinlăuntrul sinelui se manifestă în exterior ca „războiul pentru virtute"; lupta continuă a binelui împotriva răului – cauza fundamentală a tuturor războaielor şi a suferinţei umane.

Majoritatea creştinilor are o cale lungă de străbătut până să fie pregătită pentru A Doua Venire. Ca să Îi permiţi lui Christ să pătrundă în conştienţă, este necesar să renunţi la a judeca şi a condamna alte căi spre iluminare. Noua Ordine Mondială a Extremei Drepte ar face mult mai mult decât simpla readucere a rugăciunii în şcolile publice. Ar aduce înapoi vânătoarea de vrăjitoare, tortura religioasă şi tot felul de cruzimi. Mama Divină s-a săturat de atâta suferinţă fără sens, iar Noua Ordine Mondială a Ei va restabili echilibrul în Creaţie.

Noua Ordine Mondială a Mamei Divine

În realitate, există o singură versiune a Noii Ordini Mondiale care se poate manifesta pe Mama Terra. Iar aceasta este versiunea Ei. Terra reprezintă o parte din Mama Divină. Este o fiinţă conştientă, inteligentă, care a permis cu răbdare tuturor felurilor de paraziţi să Îi invadeze suprafaţa. Ea cere foarte puţin de la creaturile pe care le hrăneşte şi de care are grijă – ca acestea doar să respecte Pământul, să se respecte între ele şi să se abţină de la distrugeri lipsite de sens. Dar se pare că ai Săi copii refuză să asculte.

Imaginează-ţi cum ar fi dacă sub pielea ta s-ar afla nişte animăluţe minuscule ce ar detona explozii acolo. Cum te-ai simţi dacă părul tău protector ar fi ars, astfel încât aceste animăluţe să aibă mai mult loc ca să se omoare unul pe altul şi să consume carnea cea moartă?

Nu e nevoie să continui cu gazele cu efect de seră, diminuarea stratului de ozon, violarea pădurilor tropicale etc. Este suficient să spun că Mama Terra Îşi simte viaţa ameninţată şi va lua toate măsurile necesare pentru a Se proteja pe Sine şi pe fiinţele care doresc să trăiască aici în armonie cu Ea.

Din perspectiva Ei, pare de bun simţ să îi îndepărteze pe agresori şi să îi mute în altă parte, unde ei îşi pot juca drama agresivă fără să violeze voinţa acelora care doresc pace. Alte planete sunt deja pregătite să primească suflete ce doresc să îşi manifeste în continuare căile războinice. Aceste planete au fost de acord să găzduiască acele suflete până când acestea din urmă vor fi pregătite să evolueze spre o înţelegere mai înaltă.

Acum este un moment potrivit să ilustrăm analogia cu sala de clasă.

Imaginează-ţi că trăieşti într-un oraş mic, care are o singură sală de clasă. Toate clasele –grădiniţa, şcoala primară şi gimnaziul– se înghesuie la cursuri în această sală, în fiecare zi. Pe măsură ce oraşul se dezvoltă, este din ce în ce mai greu pentru ca toată lumea să primească o educaţie. Elevilor de la gimnaziu le vine foarte dificil să înţeleagă algebra. Elevii de grădiniţă sunt deranjanţi prin lipsa lor de atenţie; elevii avansaţi sunt nevoiţi să asiste la cursuri plictisitoare, în timp ce elevii întârziaţi se simt pierduţi şi dezorientaţi.

Într-o bună zi, primarul şi consiliul local se adună şi hotărăsc să construiască o şcoală nouă cu mai multe săli – câte una pentru fiecare an de studiu. Acum, începătorii vor primi o instruire specială, în timp ce elevii mai avansaţi vor putea merge mai departe. Administratorii decid că elevii avansaţi vor studia în clădirea cu o singură sală de clasă, în timp ce ceilalţi sunt mutaţi în clădirea cea nouă.

Fiecare suflet face alegerea, conştientă sau inconştientă, dacă să rămână sau să plece. Deşi administraţia (Dumnezeu) hotărăşte ce clasă de elevi va găzdui fiecare clădire (planetă), este alegerea fiecărui elev (suflet) să hotărască ce clasă i se potriveşte. Unii fac această decizie în mod conştient; cei mai mulţi aleg inconştient. Sufletul ştie la ce poate face faţă, deşi mintea poate să nu ştie. Dumnezeu nu cere copiilor Săi să facă ceva ce este dincolo de puterile lor. Dacă eşti conştient/ă că te-ai oferit voluntar să vii pe Pământ ca să ajuţi alte suflete să îşi găsească acea clasă care li se potriveşte, fii sigur/ă că îţi va fi dat tot ce ai nevoie pentru a-ţi îndeplini sarcina asumată. Îi înveţi pe alţii prin exemplul personal. Pentru ca un suflet să ia o decizie conştientă este necesar ca mintea, inima, voinţa şi trupul său să fie aliniate, astfel încât el să poată primi comunicarea de la Tatăl Ceresc şi de la Mama Divină. Ca voluntar, treaba ta este să îi ajuţi pe alţii să se alinieze cu ei înşişi, astfel încât să îşi cunoască propria cale a sufletului.

Mama trăieşte înlăuntrul fiecăruia dintre noi. Pe măsură ce ne reconectăm cu Terra, Ea ne informează exact care acţiuni se află în aliniere cu Ea şi care nu. Dacă are nevoie să îndepărteze sufletele care O distrug într-o anumită zonă, Ea va da instrucţiuni precise celor ce se află în aliniere cu Ea şi care O ascultă, cu privire la locul în care să meargă şi la lucrurile pe care să le facă pentru a rămâne pe Pământ.

Dacă primeşti îndrumare să înfiinţezi o comunitate spirituală şi să trăieşti de pe urma roadelor pământului, atunci fă acest lucru. Dacă este o călăuzire clară, atunci vor fi atrase către tine mijloacele (oameni, resurse etc.) pentru a o realiza. Dacă eşti ghidat/ă să te muţi într-un oraş mare aflat într-o zonă seismică, respectă acest mesaj. Este posibil să fie nevoie să îi ajuţi ulterior pe cei traumatizaţi. Atâta timp cât urmezi călăuzirea Mamei Divine, nu vei fi rănit/ă în niciun fel. Ea nu doreşte ca tu să suferi – şi nu vei suferi, dacă îi permiţi să îţi ghideze Viaţa. Ea are o Înţelepciune Infinită de a te îndruma,

liber/ă de toate pericolele, şi de a-ţi face calea uşoară. Eşti un suflet frumos şi meriţi să primeşti Iubirea şi Compasiunea nemărginită a Mamei.

Aspectul funcţional al Noii Ordini Mondiale a Mamei Divine

Deşi Mama este rezonabilă şi plină de iubire, dacă I te opui, vei constata că viaţa ta se duce pe plută – asta din cauză că te vei lupta cu fluxul vieţii. Mama Terra se află în procesul de ridicare a vibraţiei sale în densitatea a 5-a. Pe măsură ce Mama îşi ridică vibraţia, tot ce nu se află în aliniere cu Ea va dispărea treptat. Cum va arăta acest fapt în viaţa de zi cu zi? Este posibil ca cei ce nu Îi ascultă mesajele să înceapă să aibă probleme de sănătate. Dacă trupul nu primeşte hrana corespunzătoare de la Mama Terra, se degradează şi moare. Deşi poţi folosi controlul mental ca să forţezi corpul să accepte mâncare toxică, totuşi nu aceasta este calea optimă. Alinierea sufletului înseamnă să oferi fiecărei părţi a Sinelui mediul cel mai armonios şi mai plin de iubire, în care acestea să crească şi să evolueze. Alimentele care erau acceptate de corp vor crea, pe neaşteptate (sau treptat, în cazul altora), o reacţie toxică. Pot să apară noi forme de alergie, din senin.

Aceste probleme nu se limitează la mâncare. Stilurile de viaţă stresante vor fi din ce în ce mai puţin tolerabile, pe măsură ce îţi ridici vibraţia. Acea slujbă de birou era ok, dar acum îţi dă dureri de cap. Acea petrecere cu bere de vineri seara era de obicei distractivă, dar acum îţi dă dureri de stomac. Corpul tău trebuie să fie sensibil, pentru a putea „auzi" instrucţiunile Mamei. Negarea şi comportamentul dependent adoarme simţurile, iar corpul începe să se revolte. Aceasta nu înseamnă să te forţezi să duci o viaţă ascetică. Dacă trupul tău vrea să petreacă, atunci mergi la petrecere! Dar este necesar să discerni între dorinţele dependente şi cele autentice. Cum te simţi după aceea? Acţiunile corecte provoacă un sentiment de uşurare şi expansiune, dar clar, stabil. Dacă activităţile din viaţa ta nu îţi aduc acest sentiment, atunci înseamnă că eşti dezechilibrat/ă.

Cum rămâne cu salariul lunar? Dacă nu faci munca ta reală, îţi va veni din ce în ce mai greu să trăieşti de la un salariu la altul. Nicio sumă de bani, oricât de mare ar fi, nu îţi va menţine corpul sănătos, dacă nu asculţi de instrucţiunile Mamei. Dacă nu crezi că poţi să îţi câştigi existenţa făcând o muncă ce se află în aliniere cu propriul tău suflet <u>şi</u> cu Noua Ordine Mondială a Mamei, atunci înseamnă că ai credinţe negative de bază pe care este nevoie să le îndepărtezi, care te împiedică să evoluezi şi să îţi îndeplineşti adevărata menire pe Pământ. Dacă nu iei măsuri acum ca să te eliberezi de acele credinţe, atunci Mama le poate elibera în locul tău, prin declanşarea de evenimente exterioare care te vor forţa să te ocupi de acele probleme. Acesta este un „şut în fund" plin de iubire, pentru a te determina

să te îndrepți în direcția potrivită.

Dacă ești dispus/ă să îți rezolvi propriile probleme emoționale și să pui capăt negărilor tale chiar în acest moment, s-ar putea să nu fie nevoie să treci prin evenimente cataclismice exterioare. Aceste distrugeri exterioare sunt necesare numai atunci când continui să ignori mesajele pe care le primești din interior. La momentul scrierii acestor rânduri, se pare că aproximativ 80% dintre sufletele de pe Pământ nu sunt dispuse să își înfrunte propriile probleme și să își recunoască negările. Aceasta înseamnă că aceste suflete hotărăsc, conștient sau inconștient, să o lase pe Mama să rezolve aceste probleme în locul lor, sub forma transformărilor planetare. Fiecare suflet își atrage o reflexie exterioară potrivită nivelului de negare pe care îl posedă. Acele suflete care au lucrat asupra problemelor lor într-o anumită măsură, cel mai probabil, vor avea parte de descărcări mai puțin severe decât cele care posedă un grad ridicat de negare. Nu este obligatoriu să învățăm prin durere, dar durerea poate fi o metodă de predare și învățare foarte eficace.

Decizia Mamei de a face Pământul să fie o școală pentru elevi avansați s-a bazat pe cererea colectivă a lucrătorilor întru lumină care au încercat vreme de eoni întregi să facă omenirea să asculte la adevărurile simple ale Creației; și pe faptul că Mama s-a săturat să fie abuzată și vrea să se alăture din nou perechii sale Cerești.

Pe măsură ce negările și dependențele sunt rezolvate, fiecare suflet își va ridica vibrația. Voința colectivă a oamenilor reprezintă un fragment însemnat al voinței Mamei. Pe măsură ce voința colectivă își ridică vibrația, Mama își ridică și Ea vibrația. Mama dorește ca ai Săi copii să meargă împreună cu Ea în densitatea a 5-a pentru marea reuniune cosmică a spiritului cu voința. Prin alinierea cu Mama, îți ridici vibrația individuală odată cu Ea și elimini rezistența opusă față de noile energii ce vin de la Tatăl. Disconfortul reprezintă întotdeauna o formă de rezistență față de noile energii.

Noile energii sunt reprezentate de helixul dublu al flăcării înălțării. Energiile ascendente emană de la Mamă și intră în corp la baza coloanei sub forma lui Kundalini. Această energie se ridică de-a lungul coloanei vertebrale și iese afară prin chakra coroanei, localizată deasupra capului, reunindu-se cu energiile Tatălui. În același timp, energiile Tatălui coboară prin chakra coroanei pe partea din față a corpului, continuându-și drumul prin baza coloanei vertebrale, în Pământ. Atunci când stai în picioare, aceste două spirale de energie se folosesc și de tălpile picioarelor pentru a intra și a ieși.

Deși energiile se mișcă în mod continuu în susul și în josul coloanei vertebrale, în ambele direcții, ele fuzionează și se unifică în chakra inimii, în partea din față a corpului. Energiile fuzionate ale Mamei și Tatălui radiază în afară prin inimă spre tot ce înseamnă Creație, sub formă de iubire și compasiune.

Această iubire şi compasiune este esenţială pentru ducerea la bun sfârşit a Planului Divin pe Pământ. Multe suflete ce au probleme cu integrarea noilor energii vor ajunge la această iubire. Iubirea este nelimitată. Cu cât îţi deschizi mai mult inima, cu atât mai mult din această iubire poate veni în manifestare. Iubirea este cheia pentru implementarea Noii Ordini Mondiale a Mamei.

Figura 15.1 – Helixul dublu

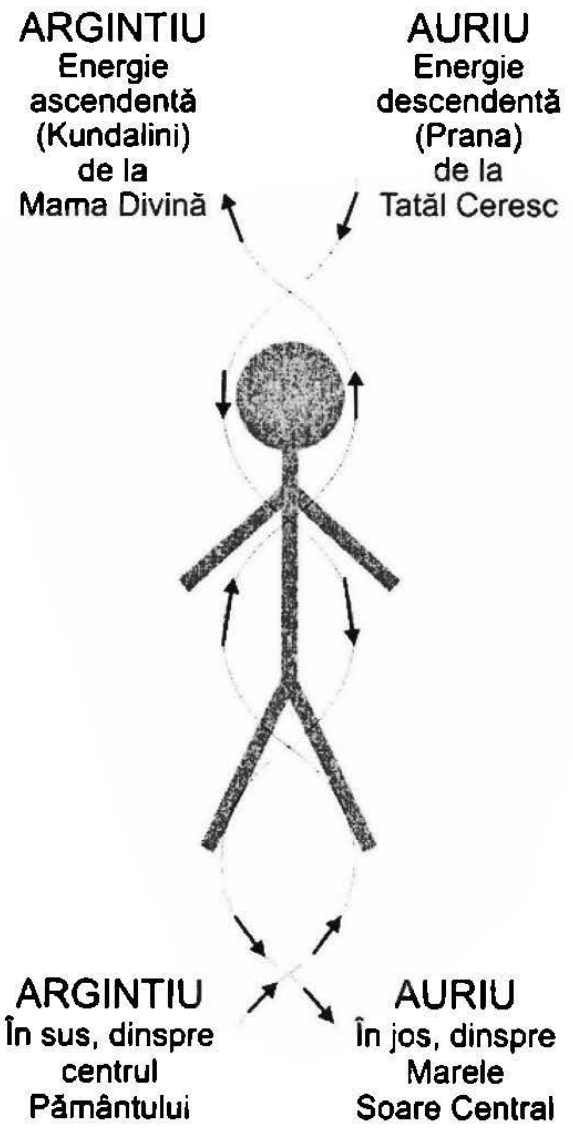

Capitolul 16
Drama dualității

Reflexiile exterioare ale realității la care am privit până acum sunt în realitate numai manifestări ale proceselor care au loc la un nivel mult mai profund, dincolo de aparențe. Până de curând, încă aveam multe întrebări fără răspuns despre drama de pe Pământ. Chiar dacă știam cine sunt actorii importanți, totuși, acest fapt nu explica scopul prezenței lor aici sau de ce atât de puțini indivizi au răspunsurile la întrebarea *de ce lucrurile de pe Pământ sunt așa cum sunt?*

De exemplu, de ce oamenii inteligenți și foarte creativi, cum ar fi artiștii, au atâtea dificultăți financiare? De ce oameni ce posedă cunoaștere și intuiție incredibile au vieți singuratice, dominate de sărăcie? Și de ce informația despre adevărurile spirituale și ET este atât de secretă și atât de dificil de diseminat?

Am ajuns la concluzia că adevărata cunoaștere spirituală de pe Pământ a fost suprimată și controlată într-o măsură mult mai mare decât mi-am dat seama prima dată. Ca să intrăm în acest subiect și să lămurim întrebările de mai sus, să privim mai întâi cu alți ochi la actorii importanți și la relația dintre ei.

Figura 16.1 – Actorii importanți de pe Pământ

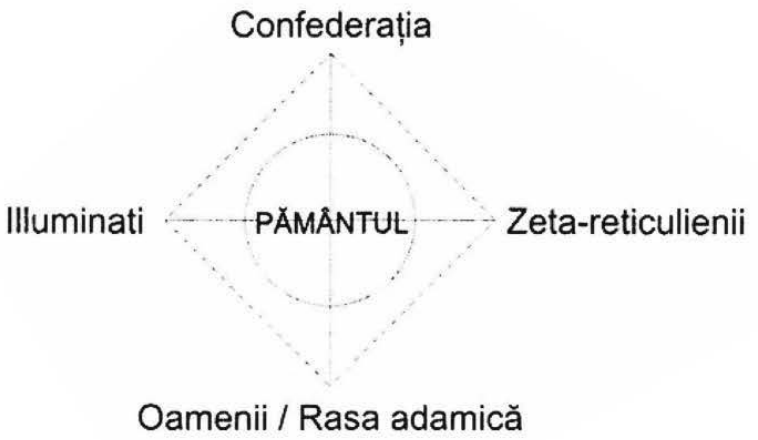

Actorii importanți de pe Pământ

Figura 16.1 arată grupurile care în prezent au cea mai mare influență asupra lucrurilor de pe Pământ. I-am plasat intenționat în exterior, în loc să îi poziționez în cadrul cercului ce reprezintă Pământul, ceea ce implică faptul că, în esență, toți locuitorii Pământului ar putea fi considerați „extratereștri".

Confederația

Confederația, care îl include pe Dumnezeu și adevărata ierarhie spirituală, poate fi asemănată cu un om de știință aflat în laborator. Acest individ (masculin, pentru comoditate) este ocupat cu observarea diferitelor reacții chimice din cel mai recent experiment al său și își ia permanent notițe în ceea ce privește progresului experimentului. Un asemenea om de știință încearcă să își minimizeze influența asupra proceselor respective, pentru a obține date obiective. În fizica modernă, oamenii de știință încearcă întotdeauna să izoleze observatorul de un anumit fenomen, deoarece se știe foarte bine că observatorul are tendința să afecteze ceea ce observă.

Cum se aplică acest lucru în ceea ce privește Confederația? Teoretic, Confederația are o poziție neutră în ceea ce privește treburile Pământului. Totuși, unii dintre membrii săi sunt interesați de rezultatul diferitelor evenimente de pe Pământ și, prin urmare, influențează acele evenimente, exact cum omul de știință care este interesat de succesul experimentului va influența subtil (sau nu atât de subtil) rezultatele. Chiar dacă nu există o dorință conștientă de a influența, tot va exista o relație între observator și ceea ce este observat. Principiul acesta este detaliat în mecanica cuantică și domeniile asociate.

Care sunt influențele Confederației? De fapt, celelalte trei grupuri (oamenii, zetanii și orionienii/siriusienii) se află cu toții într-o relație cu Confederația. Aceasta are loc nu numai prin interacțiune exterioară (adică prin membrii Confederației care se încarnează pe Pământ ca să își sporească experiența sufletească și să interacționeze cu rasele de pe Pământ), ci și prin comunicare mentală, psihică și spirituală cu oamenii, cu zetanii și cu orionienii/siriusienii care sunt acordați pe frecvența lui Dumnezeu.

Învățăturile Confederației vizează integrarea diferitelor corpuri și nivele ale sinelui, renunțarea la judecare, vinovăție și negare, precum și cultivarea iubirii și compasiunii pentru toate ființele. Aceste lucruri sunt accentuate, în timp ce se păstrează individualitatea și libertatea personală. Calea spirituală a Confederației se bazează pe incluziune, iar aspiranții își expandează conștiința omnidirecțional, pentru a include o parte din ce în ce mai mare a Universului. Confederația nu promovează războiul, divizarea, separarea sau exclusivitatea. Deși Illuminati privesc Confederația ca pe un inamic principal, Confederația mai curând oftează și se întreabă „Oare când vor pricepe despre ce este vorba?"

Illuminati

Orionienii și siriusienii (din care este alcătuită cea mai mare parte a grupării Illuminati) sunt, în esență, „îngeri căzuți" (adică ființe ce s-au aflat inițial în Confederație, dar care au scăzut în vibrație și astfel s-au exclus singuri din Confederație). Aceasta s-a întâmplat din cauză că aceste ființe au început să se identifice cu ceea ce observau și au fost prinse în densitățile mai joase ale experimentului de pe Pământ, dându-și astfel uitării sinele spirituale. Doctrina lor este una a separării și divizării, cu accent pe ego și pe puterea personală.

Deși cei mai mulți Illuminati pretind că sunt profund spirituali, ei sunt extrem de rătăciți și au deformat și distorsionat adevăratele învățături ale Confederației, în avantajul propriu. Ei sunt responsabili pentru înființarea, practic, a tuturor religiilor de pe Pământ. Deși Isus, Buddha și Mahomed au avut o viziune spirituală reală, cei care au instituționalizat și au distorsionat ulterior învățăturile au fost, în principal, membri ai Illuminati. În ultimii 500.000 de ani, pentru omul obișnuit a devenit din ce în ce mai dificil până și faptul de a face diferența între Confederație și Illuminati. Aceasta deoarece deformările adevărului din partea grupării Illuminati sunt adesea subtile și prezintă o integritate exterioară, în timp ce, pe ascuns, subminează lucrarea Confederației. În continuare sunt date câteva exemple de diferențe între învățăturile Illuminati-lor și ale Confederației:

Tabelul 16.1 – Comparație între Illuminati și Confederație

Adevărul Confederației	*Distorsiunea Illuminati*
Spiritul trebuie să fie liber de atașamentul față de forma materială.	Spiritul trebuie să nege forma materială și să o învingă.
Caută mai întâi împărăția Cerurilor, și toate celelalte ți se vor adăuga.	Trebuie să renunți la dorințele personale și să te abandonezi lui Dumnezeu.
Iluminarea este dreptul din naștere al fiecăruia.	Trebuie să te lupți, să muncești din greu și să depășești vieți întregi de karma pentru a atinge iluminarea.
Universul nu este nici bun, nici rău; pur și simplu ESTE.	Dumnezeu este bun; tot ce nu este de la Dumnezeu este lucrarea Satanei.
Fiecare trebuie să își înțeleagă și să își integreze partea de umbră.	Partea de umbră trebuie alungată.
Toți oamenii sunt aleși de Dumnezeu.	Numai cei din elită sunt aleși.
Lucrurile materiale fac parte din Dumnezeu.	Lumea materială este o iluzie.
Isus a murit ca urmare a acțiunilor sale, precum și a acțiunilor altora.	Isus a murit pentru păcatele noastre.
Ești responsabil/ă pentru progresul tău spiritual.	Progresul tău spiritual este determinat de grația lui Dumnezeu.
Poți trece dincolo de karma prin a învăța să (te) iubești și să te ierți pe tine însuți și pe alții.	Karma este imuabilă. Trebuie să compensezi pentru greșelile tale din trecut. Numai Dumnezeu poate să ierte.

În spatele învățăturilor Illuminati se află nestăvilita dorință de putere a orionienilor și a siriusienilor cantonați pe Pământ. Acești zei cultivă o credință adânc înrădăcinată, cum că Universul este condus de un Dumnezeu capricios și mofturos – o entitate atotputernică ce împarte pedepse severe pentru păcate și pretinde perfecțiune și ascultare. Frica de Dumnezeu și posibilitatea de a arde în iad pentru totdeauna sunt atât de adânc înrădăcinate

în adepții lor, încât unii membri Illuminati ar face orice ca să își mulțumească Dumnezeul. Mulți guru au devenit reflexii exterioare ale acestei imagini a lui Dumnezeu. Ei au acumulat multă bogăție și putere de la discipolii lor, în timp ce pretind că au o linie directă cu Dumnezeu, sau că își primesc puterea și energia direct de la Dumnezeu.

De ce au acești zei această sete de nestăvilit? Deoarece ei și-au uitat adevărata divinitate și trebuie să „împrumute" putere și energie de la alții pentru a putea merge mai departe. Adânc în sinea lor, ei cred că sunt separați de restul Universului și nu sunt dispuși să își înfrunte propria singurătate și disperare – sentimente pe care le-au ținut cu grijă ascunse, vreme de eoni întregi. De-a lungul istoriei, ei au înrobit rasa umană/adamică prin perpetuarea credințelor arătate mai sus. Ei au căutat să prindă în capcană sufletele din Confederație și să le convertească la credința în dualitate.

Acești zei ai dualității sunt adesea în stare să creeze o calamitate pe Pământ, iar apoi să ademenească membrii Confederației să vină și să salveze sufletele care se zbat, în felul acesta fiind prinși în dispute și războaie. Zeii Illuminati-lor încheie alianțe cu alte grupuri atunci când acest lucru este în avantajul lor. În acest moment ei au o alianță cu zeta-reticulienii. Zetanii au nevoie de material biologic și genetic de pe Pământ ca să poată exista în continuare ca specie, iar Illuminati au nevoie de tehnologie zetană pentru a-și menține strânsoarea asupra Pământului. Unul dintre modurile prin care Illuminati rămân la putere este înăbușirea oricărei încercări a altor grupuri de a se unifica și a lucra împreună pentru un bine comun. Acest lucru se face prin instigarea la conflicte în rândul facțiunilor de pe Pământ, prin fragmentarea religiilor, prin bariere de limbaj și manipulare psihologică. Prin introducerea religiilor exclusiviste („calea mea este singura care duce la mântuire"), unii oameni vor continua să lupte, fapt care le va scădea puterea de a rezista contra Illuminati.

Aceasta explică de ce Illuminati operează cu atât de multă discreție. Este forța tăcută din spatele conflictelor, asemănătoare cu fața satisfăcută a omului de știință concurent atunci când experimentul colegului său o ia razna. Este precum sabotorul ce se furișează în laborator în miez de noapte și distruge noua invenție care ar scoate concurența de pe piață. Prin menținerea oamenilor în starea de ignoranță, Illuminati își pot continua abuzul de putere.

Zeta-reticulienii

Zetanii sunt prinși în mijlocul unei lupte pentru putere, între oameni și orionieni/siriusieni. Ei au apărut pe scenă disperați după ajutor din partea oamenilor. Dacă nu ar exista interferența Illuminati-lor, cele două rase probabil ar fi făcut un schimb deschis de biologie contra tehnologie, și cel

mai probabil ar fi format o alianță, folosindu-și puterea unită pentru a se ridica deasupra încercărilor și chinurilor din partea opresorilor Pământului.

Atunci când au văzut tehnologia zetanilor (care este avansată cu cel puțin 50 de ani față de tehnologia oamenilor), Illuminati au știut că trebuie să pună mâna pe această tehnologie, ca să îi țină pe oameni la respect. Astfel a început un program de secretizare și înșelare care a implicat faptul de a le furniza zetanilor foarte multă propagandă despre oameni și de a-i convinge pe zetani să facă o alianță secretă cu Illuminati. Această alianță urma să fie temporară. Odată ce Illuminati vor fi luat tot ce au nevoie de la zetani, îi vor expune pe aceștia ca invadatori malefici veniți din spațiu, fapt care va crea și mai multă divizare. Atunci, oamenii și zetanii urmau să se războiască, iar Illuminati să privească din nou de pe margine, în timp ce trag sforile. În plus față de a-și trimite niște membri ca să-i întruchipeze pe cavalerii albi ai luminii, trimiși ca să îi salveze pe oameni, Illuminati vor putea să folosească un război de această magnitudine ca scuză pentru a suspenda niște libertăți și drepturi, în felul acesta sporindu-și controlul asupra Pământului.

Dacă ar fi expuse secretele care înconjoară toate acestea, oamenii și zetanii și-ar da seama că au un inamic comun și ar cere ajutor de la Confederație. Confederația ar răspunde, pentru că atunci nu ar mai fi violată „prima directivă". Reacția nu ar mai fi o chemare la arme, ci introducerea masivă a adevăratei spiritualități, folosind tehnologie superioară pentru a ajunge în toate colțurile Pământului. Din acest motiv, Illuminati ar cădea.

Rasa umană/adamică

Singura cale prin care oamenii se pot elibera din strânsoarea Illuminati este ca adevăratele învățături spirituale să fie puse la dispoziția maselor. Principalul obstacol din calea acestui fapt, în afară de vechile credințe obișnuite, este reprezentat de teama și vinovăția infiltrate în oameni de către majoritatea „religiilor Illuminati". Oamenii au fost păcăliți să creadă că zeii religiei reprezintă singurul și adevăratul Dumnezeu, iar dacă ei își pun întrebări despre Biblie, Coran sau orice altceva, atunci vor fi pedepsiți cu asprime. Capitolul următor, „Vinovăția", va merge în străfundul condiției umane și va revela, în primul rând, motivele pentru care Illuminati au putut să preia controlul Pământului. O înțelegere completă a capitolului următor ar putea elibera sufletul din drama dualității și ar repune omenirea pe făgașul ei firesc.

Capitolul 17
Vinovăţia

Aşa cum poţi vedea, am dedicat un capitol întreg vinovăţiei şi subiectelor adiacente. Deşi multe dintre aceste idei au fost prezentate pe scurt în capitolele anterioare, atunci când am vorbit de nivelele emoţional şi mental ale conştienţei, aici o să intru mai în profunzime, deoarece simt că înţelegerea vinovăţiei este esenţială pentru recăpătarea puterii personale.

Înainte de a trece la partea concretă a chestiunii, permite-mi să prezint câteva concepte adiacente.

Cele două feluri de moarte

În lumea occidentală este adesea dificil să descrii o experienţă, din cauza limitărilor limbajului. Acest lucru apare în special atunci când vine vorba de subiectul morţii. Există, într-adevăr, două feluri de moarte. Unul dintre ele este necesar şi de dorit, ca parte inevitabilă a creşterii. Celălalt aparţine tărâmului vinovăţiei şi trebuie văzut ca atare.

1. Moartea ca transformare

Aceasta este experienţa morţii ca un sfârşit a ceea ce este vechi, în pregătirea pentru nou. Înseamnă întreruperea continuităţii ce duce fie la haos, fie la o nouă ordine. Există două experienţe ale morţii ca transformare. Moartea fizică şi moartea ego-ului.

Moartea fizică

Există puncte de răscruce pe calea sufletului, unde moartea fizică poate fi cea mai înaltă opţiune. Mai târziu, probabil într-o altă întrupare, acelaşi suflet poate trece prin moartea ego-ului; adică moartea personalităţii sau a simţului sinelui. Atât moartea fizică, cât şi moartea ego-ului pot fi experienţe spirituale profunde şi pot conduce la o creştere rapidă a sufletului, în funcţie de factorii care au provocat moartea.

Moartea ego-ului

De regulă, sufletele mai avansate vor alege moartea ego-ului pentru a-şi accelera creşterea, pentru că ele au învăţat deja tot ce se putea despre moartea fizică, dat fiind că au trăit-o de multe ori. Este adevărat că, odată ce

un suflet trăieşte pe deplin moartea ego-ului, el sau ea poate să nu mai aibă nevoie de moartea fizică.

Moartea ego-ului nu înseamnă că un suflet îşi distruge propriul ego cu premeditare, într-o încercare de a-şi transcende limitările. Aceasta este, în mare parte, o învăţătură eronată, îmbrăţişată de cei care se simt prinşi în capcană de ego-urile lor şi caută o scăpare, ştiind că moartea fizică nu face decât să le perpetueze suferinţa de la o viaţă la alta. Adevărata moarte a ego-ului înseamnă să fii dispus/ă să te eliberezi de ataşamentul faţă de imaginea de sine şi să fii deschis/ă la nou în mod necondiţionat. Contrar credinţei populare, un suflet nu devine neapărat o „vegetală" sau este lovit de vreo psihoză după moartea ego-ului. Capacităţile mecanice şi memoria creierului pot să rămână intacte sau chiar să devină mai accentuate. Pur şi simplu, sufletul nu mai răspunde la probleme de personalitate deoarece, într-un anumit sens, el/ea nu mai are o personalitate. Chiar dacă acest suflet continuă să se mişte şi să vorbească în moduri asemănătoare cu restul lumii, pentru el/ea nu mai există conştiinţa de sine.

În timp ce majoritatea oamenilor care sunt atacaţi verbal se simt răniţi şi abuzaţi, un suflet ce trece prin moartea ego-ului poate să nu aibă nicio reacţie la asalturile verbale. Pentru acest individ viaţa a devenit mult mai plină de semnificaţii, iar asemenea jocuri sunt prosteşti şi neimportante.

Este posibil să te afli într-o stare de moarte continuă a ego-ului, în care acesta este golit permanent de conţinut. Un asemenea suflet funcţionează în întregime din perspectiva sinelui mai înalt, moment de moment, gândirea liniară fiind condusă în întregime de către sinele superior şi utilizată numai atunci când îi este necesar pentru a-şi realiza scopurile din timpul întrupării.

În cel mai real sens al cuvântului, fiecare suflet are un ego. Totuşi, sufletul ce se află într-o stare continuă de moarte a ego-ului are un ego care moare şi renaşte în fiecare moment. Cu alte cuvinte, un asemenea ego evoluează şi se transmută permanent, pentru a reflecta dorinţele Sinelui mai înalt.

2. Moartea prin stagnare

Atunci când ego-ul devine cristalizat prin credinţe, programe şi condiţionări învechite, el nu mai evoluează. Abia atunci este momentul când un suflet începe să treacă prin cealaltă formă de moarte: stagnarea.

Până la urmă, moartea prin stagnare va conduce la moartea prin transformare. Dar acest fapt poate dura foarte mult timp şi poate fi extrem de neplăcut pe parcurs. Moartea prin stagnare implică dispariţia treptată a forţei vieţii, printr-o permanentă negare, judecare, vinovăţie şi separare înlăuntrul sinelui. Un suflet prins în stagnare poate să aibă de a face, vreme de vieţi

întregi, cu probleme simple şi să repete aceleaşi scheme mereu şi mereu.

În cele din urmă, stagnarea duce întotdeauna la moartea fizică. Moartea fizică este metoda spiritului de a încerca să elibereze sufletul din starea de stagnare, în felul acesta creând moartea prin transformare. Din nefericire, dacă voinţa (corpul emoţional) este stagnantă, moartea corpului nu va rezolva problema, deoarece în viaţa următoare vor ieşi iarăşi la suprafaţă aceleaşi probleme. Deşi poate părea că durează o veşnicie pentru ca un suflet să se elibereze de stagnare, în cel mai rău caz aceasta va dura câţiva eoni. Se presupune că sufletele care citesc această carte doresc să se elibereze imediat de moartea prin stagnare şi să se deschidă faţă de energii şi intuiţii noi. Înţelegerea vinovăţiei este probabil singura şi cea mai importantă etapă în eliberarea de moartea prin stagnare.

Întunericul

Întrucât lumina şi întunericul sunt două părţi ale unei lumi a dualităţii, pentru a putea transcende dualitatea este necesar să treci dincolo de întuneric. Ca să împrăştii întunericul, el trebuie văzut ca ceea ce este şi trebuie înţeles cu claritate. Nu îl transcenzi dacă îl alungi cu furie şi refuzi să îi recunoşti rolul în drama dualităţii. Şi nici dacă îl îmbrăţişezi orbeşte. Mariajul luminii cu întunericul, al yin-ului cu yang-ul, alfa cu omega, nu are loc dacă nu vezi ce înseamnă cu adevărat întunericul – lipsa de înţelegere. Nu este teama, teroarea, supărarea, furia, mâhnirea, tristeţea, şi nici măcar ruşinea. Aceste sentimente sunt doar reacţii la separare. Separarea a avut loc atunci când ai judecat că anumite părţi ale sinelui tău nu merită să fie iubite şi ai negat acele părţi. Nu pui capăt separării dacă o condamni, o regreţi, dacă te bălăceşti în ea sau o explici ştiinţific. Şi nu o poţi împrăştia prin nicio formă de negare.

Există trei aspecte ale separării: vinovăţia, judecarea şi negarea. În fond, acestea nu sunt atribute malefice, deoarece ele există numai din cauza lipsei de înţelegere şi din cauza absenţei lui Dumnezeu. În capitolele anterioare am aruncat o privire la judecare şi negare. Acum, să privim la vinovăţie mai de aproape.

Expunerea vinovăţiei

Cea mai bună cale de a trece dincolo de vinovăţie este să îi înţelegem toate formele grosiere şi subtile. Să începem cu clarificarea definiţiei.

Redefinirea vinovăţiei

Te-ai întrebat vreodată de ce pare atât de greu să te eliberezi de limitările trecutului? Ţi s-a părut vreodată că ai nenumărate straturi de vechi programări şi condiţionări, care par să te împiedice la fiecare cotitură şi să se apropie de tine tocmai când totul pare să înceapă să meargă bine? Ai dorinţa de libertate şi bucurie, şi totuşi *ceva* fără nume, fără chip pare să se ridice în faţa ta, blocându-ţi calea.

Unii oameni spun că ruşinea este mult mai insidioasă decât vinovăţia. Nu o să dezbat acum sensurile cuvintelor. Fie că alegi să foloseşti un termen sau altul, fă ce funcţionează pentru tine. Într-adevăr, ruşinea este cea mai densă dintre emoţii şi, cu siguranţă, ea se naşte dintr-o credinţă inerentă în nevrednicie. Dar, pentru scopul nostru, ruşinea este componenta emoţională a unui fenomen ce ne-a însoţit pe toţi încă de la începutul timpului: vinovăţia.

Vinovăţia este o lipsă de mişcare, o lipsă de esenţă. Deşi pare că se mişcă şi pune stăpânire pe un suflet nevinovat, ea poate fi vizualizată ca o gaură în esenţă – asemănător cu găurile din şvaiţer. Imaginează-ţi că brânza este esenţa vieţii tale, sufletul tău. Imaginează-ţi că, în loc de o bucată de brânză statică, imobilă, există o formă vibrantă, schimbătoare. În această formă mişcătoare se află găuri sau lipsuri de esenţă –zone de absenţă– care par să se mişte şi ele. Totuşi, seamănă foarte mult cu fenomenul undelor.

Dacă doi oameni ţin fiecare de câte un capăt al unei frânghii şi îşi mişcă mâinile în sus şi în jos, se creează o undă ce se propagă de la un capăt al frânghiei la celălalt. Această undă pare să aibă viteză şi substanţă, şi totuşi, prin definiţie, nu are deloc substanţă. Este valabil şi pentru vinovăţie. La fel ca frânghia, care are numai o mişcare în sus şi în jos, există numai esenţa, cu forma sa ce evoluează, se contopeşte şi se unifică. Găurile mai curând par să se mişte, pe măsură ce forma se schimbă. Dacă esenţa vibrează suficient de rapid, ea umple golurile şi lacunele, creând un întreg integrat şi punând capăt separării.

Deşi vinovăţia este, în fond, o iluzie, i-a fost dată putere şi s-a crezut în ea atât de mult timp, încât pare să fie o forţă dominantă în Univers. De fapt, pare să fie chiar mai puternică decât Dumnezeu.

Cum a apărut vinovăţia

Vinovăţia ne-a însoţit încă de la începutul timpului. Aşa cum am mai spus, Dumnezeu a fost iniţial o singură fiinţă – o masă imensă, electromagnetică de energie inteligentă. Această esenţă a devenit conştientă de ea însăşi şi şi-a dat seama că are înlăuntru o parte magnetică şi o parte electrică. Partea electrică radia lumină, iar partea magnetică a atras lumina

înspre sine și a convertit-o în mișcare, care a devenit experiență. Numim partea electrică Tatăl, iar partea magnetică – Mama.

Întrucât natura Mamei este magnetică, Ea a atras nu numai lumina Tatălui în ființa Sa, ci și prezența vidului. Vidul este ceea ce se află dincolo de Universul creat. Vidul, în sine, este *nimic*, dar, atunci când interacționează cu esența lui Dumnezeu, el capătă o viață proprie. Una dintre energiile ce au fost atrase din vid a fost vinovăția. Această prezență nu avea conștiință sau inteligență, dar, pe măsură ce a pătruns în esența dumnezeiască a Mamei, a aruncat o umbră asupra Ei și a început să Îi absoarbă forța vieții în ea însăși, la fel cum o gaură neagră absoarbe materia în ea însăși.

La fel ca un parazit, vinovăția și-a croit drum în Gazda Divină, înfășurându-se în jurul Ei ca o mantie neagră. Deși Esența Divină este indestructibilă, ea își poate pierde lumina dacă ajunge să fie învăluită în vinovăție. Întrucât vinovăția este o formă de inconștiență, Mama a început să uite că Ea făcea parte din Dumnezeu. Tatăl a văzut starea proastă a Mamei, dar nu înțelegea nimic din afara luminii Lui, și multă vreme nu a știut cum să o vindece pe Mamă. În cele din urmă, vinovăția a pus stăpânire atât pe Tatăl, cât și pe Mama și a început să afecteze întreaga Creație.

De ce a putut vinovăția să intre în Dumnezeu? La începuturile Creației, Mama a crezut că Ea trebuie să iubească necondiționat. Pentru Ea, iubirea necondiționată însemna să ia toate lucrurile în Ea Însăși și să le iubească. Totuși, există câteva lucruri ce nu sunt menite să fie poftite înăuntru ca parte a sufletului, iar unul dintre acestea este vinovăția. Adevăratul domiciliu al vinovăției este afară, în vid, unde poate pluti fără de viață, pentru totdeauna în întuneric. Atunci când Mama și-a dat seama că a deschis ușa vinovăției, Ea a început să se simtă nevrednică, iar acesta este momentul când s-a născut rușinea.

Nu doresc acum să merg mai departe cu povestea Cauzei Originare. Am inserat fragmente ale poveștii în diferite capitole ale acestei cărți ca să îți stimulez propria ta explorare. Totuși, voi menționa că cel mai bun material scris pe care l-am găsit, despre ce s-a întâmplat în realitate la începutul Creației se află în cartea „Cauza Originară" volumele I și II, de la Four Winds Publications din Santa Fe, New Mexico. Această serie de cărți este, în cea mai mare parte, ficțiune, metaforă și alegorie. Dar se bazează pe experiența adevărată a Creatorului nostru și poate deschide poarta spre conștiința superioară. Desigur, o carte este doar un instrument și, la fel ca și cartea pe care o citești, poate numai să arate direcția spre adevăr; rămâne ca tu să continui de acolo. În volumele „Cauzei Originare" se află un adevăr pe care practic toate religiile și grupurile metafizice l-au trecut cu vederea: *Sursa, sau Dumnezeu evoluează, crește și învață împreună cu nenumăratele sale aspecte și părți.* Întrucât noi suntem aspectele și părțile sale, suntem o

reflexie a totalității –o reprezentare holografică a întregului–, un microcosmos al macrocosmosului. La fel ca o undă ce radiază spre exterior dintr-un punct de inflexiune (mâna ce mișcă frânghia), ceea ce i se întâmplă lui Dumnezeu radiază în afară, din centru spre periferia Creației.

Creația evoluează ca o idee ce apare ca o schiță brută pe o planșetă de desen. Pentru a obține produsul finit, s-ar putea să fie nevoie să ștergi sau să modifici schița de multe ori, până când aceasta va căpăta un sens. Universul nu este perfect. El face greșeli. Totuși, se perfecționează încontinuu și, astfel, procesul în sine este perfect. În absența vinovăției, greșelile sunt pur și simplu instrumente pentru a învăța cum să perfectăm sinele. În prezența vinovăției, greșelile devin păcate – ceva de care să ne temem și de care să ne fie rușine. Și astfel, expansiunea este suspendată, iar creșterea este atrofiată.

Deși evoluția nu se oprește niciodată, ea poate fi încetinită foarte mult, dacă este absorbită suficient de multă vinovăție. Adică, până în momentul când durerea devine insuportabilă. Iar aici, separarea își atinge maximul. Pe Pământ maximul a fost atins, iar vinovăția trebuie să plece.

Este timpul să mergem mai departe, să evoluăm dincolo de vinovăție. Cheia constă în înțelegerea acesteia. Nu numai înțelegerea intelectuală, ci și un sentiment interior profund de cunoaștere adevărată. Înțelegerea vinovăției este ceea ce căutăm să dobândim în acest moment. Căci această înțelegere va explica multe din ceea ce se întâmplă și s-au întâmplat pe această planetă de la începutul timpului.

Înțelegerea vinovăției

Care sunt atributele vinovăției? Principala calitate a vinovăției este neacceptarea sinelui sau credința că e ceva în neregulă cu sinele. Aceasta înseamnă absența iubirii. Această prezență lipsită de iubire și acceptare a dat naștere judecării și negării. Vinovăția a început să judece părți ale lui Dumnezeu, cum că ar merita mai puțină iubire și lumină decât alte părți. Părțile ce au fost considerate mai puțin vrednice au fost apoi aruncate din corpul lui Dumnezeu. Deoarece toate sunt Dumnezeu, în realitate nu există părți care să poată fi distruse, ci numai negate. Vinovăția a devenit judecătorul care decide *care* părți din Dumnezeu pot rămâne și *care* părți urmează să fie negate.

Întrucât am apărut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, vinovăția a apărut o dată cu noi și a continuat să se hrănească din esența sufletului nostru. Rezultatul a fost că o parte din ce în ce mai mare din ființa noastră a fost negată, cu timpul.

Lucrurile au luat-o la vale destul de rapid după apariția noastră ca suflete individuale. Din cauză că vinovăția ne-a judecat ca fiind nevrednici și răi, am

început să credem că nu putem primi lumina şi iubirea lui Dumnezeu. Am avut o amintire vagă, de a ne fi aflat în Dumnezeu înainte de apariţia vinovăţiei, şi ne-am petrecut cea mai mare parte a existenţei noastre încercând să ne întoarcem la acea stare de inocenţă. Atunci când am început să ne manifestăm corpuri, ne-am re-creat, mereu şi mereu, Cauza noastră Originară, de data aceasta folosind pântecele mamelor noastre pământene în locul stării de dinaintea apariţiei din Dumnezeu. Am pornit dintr-un loc cald, sigur, plin de iubire şi apoi am fost aruncaţi afară, într-o lume rece, înclinată să judece, neajutoraţi în a ne apăra împotriva atacului violent al vinovăţiei, din partea figurilor autoritare ce au intervenit pe parcursul copilăriei noastre.

În această lume, cei mai mulţi dintre noi încă încercăm să ne reîntoarcem în pântece. Nu ne dăm seama că acest loc sigur, cald şi protector se află înlăuntrul nostru şi că încă este conectat cu Dumnezeu. Este timpul să trezim inocenţa ce a existat dintotdeauna şi va exista întotdeauna. Este timpul să punem capăt judecării şi negării care ne-au convins că nu putem fi niciodată liberi cu adevărat. Şi este timpul să ne amintim că suntem Fiii şi Fiicele Celui Preaînalt.

Rolul vinovăţiei pe Pământ

Mai devreme am discutat despre Illuminati şi planul lor pentru o Nouă Ordine Mondială. Cum au luat fiinţă Illuminati? Nu mă refer la procesul mecanic, prin care indivizii creează instituţii şi corporaţii ce controlează bogăţia şi resursele oamenilor. Toate acestea s-au întâmplat după. Desigur, ideea iniţială a fost să ajute omenirea, prin înţelegerea ştiinţelor oculte, şi să înfiinţeze o frăţie a luminii pe Pământ.

Orionienii au fost reflexii ale unei idei, actori pe o scenă, având vinovăţia drept regizor. Corupţia Illuminati a fost orchestrată de credinţa în nevrednicie; de credinţa în separare. Membrii lor au devenit polarizaţi împotriva acelora ale căror credinţe difereau de ale lor. Ei au început să simtă că trebuie să se apere de alţii. Întregul concept, că cineva din exteriorul tău îţi poate distruge bunăstarea este unul dintre fundamentele vinovăţiei.

Illuminati din ziua de azi sunt o reprezentare tangibilă –deşi inconştientă, în mare măsură– a vinovăţiei păstrate în mintea şi inima fiecărui individ din lume. Dacă priveşti la istorie, vei vedea un fir ce trece prin fiecare eră importantă – ridicarea şi căderea civilizaţiilor. Au fost multe civilizaţii care s-au ridicat până la apogeul realizării, numai ca să fie dărâmate de corupţie şi lăcomie. Civilizaţia prezentă se află din nou la apogeu şi, la fel de sigur, cade pradă corupţiei şi lăcomiei, la fel ca zecile de civilizaţii de dinaintea ei.

Illuminati reprezintă reflexia vinovăţiei din conştiinţa de masă a oamenilor de pe Pământ. De fiecare dată când oamenii s-au ridicat, ei au fost

striviţi de „cei aflaţi la putere". De fiecare dată când cei aflaţi la putere păreau că se află în echilibru cu oamenii, vinovăţia a pătruns fără să dea de veste şi a erodat structura societăţii. Acest fapt a fost valabil în epoca lui Pan, în Lemuria şi Atlantida, şi este valabil şi astăzi.

Unul dintre principiile de bază ale vinovăţiei este că o persoană nu merită să rămână fericită, beatifică, împlinită sau prosperă. Credinţa „Este prea frumos ca să fie adevărat" a distrus visele, practic, ale tuturor sufletelor, într-un moment sau altul. Aşa cum se spune în „Oda închinată vinovăţiei" de la sfârşitul acestui capitol, *„M-ai doborât atunci când mă ridicasem prea sus."* „Prea sus" înseamnă atingerea unei stări înalte de conştiinţă, fără înţelegerea adevărată necesară pentru a o menţine. Dacă nu ai înţelegerea adevărată, vinovăţia îţi va invada paradisul şi va transforma trandafirii extazului în cenuşa disperării.

Mecanica reflexiei vinovăţiei

Dacă nu ai trăit în ignoranţă totală şi nu ai crezut tot ce auzi şi vezi în mass-media, fără îndoială că ai aflat până acum că Illuminati s-au făcut responsabili de toate marile războaie şi de tragediile umane ale vremii noastre.

Aceştia sunt oamenii care ţi-au adus Primul şi Al Doilea Război Mondial, pe Hitler şi exterminarea evreilor. Ei ţi l-au adus pe Stalin şi oprimarea strigătoare la cer a poporului rus. Ei ţi-au adus sistemul bancar, cu excrescenţa sa canceroasă: dobânda compusă. Aceştia sunt cei care ţi-au adus KGB-ul, CIA, NSA şi NSC. Aceşti dictatori, prin agenţiile lor guvernamentale marionetă, ţi-au adus Sistemul Rezervei Federale şi complexul militar industrial. Ei au regizat asasinarea preşedintelui John F. Kennedy, a lui Martin Luther King, Jr. şi a nenumăraţi alţii.

Dacă tu crezi că nu există nicio conspiraţie, atunci trebuie să crezi şi în Zâna Măseluţa, precum şi în Moş Crăciun. Cine crezi că l-a adus pe agentul CIA George Bush la Casa Albă? Dacă nu crezi că Illuminati i-au păcălit pe americani, atunci am să îţi vând un pod[46]. Illuminati şi guvernul lor secret ţi-au adus drogurile, războiul împotriva drogurilor, violenţa organizată, contrabanda cu arme pentru a sprijini dictatorii corupţi, războaiele psihologice şi biologice, armele chimice şi nucleare, loviturile de stat, revoluţiile, asasinatele, atacurile asupra Constituţiei Statelor Unite şi asupra Declaraţiei Drepturilor şi aşa mai departe, mai departe...

Aşadar, cine se află de fapt în spatele Illuminati? Nu orionienii, nici siriusienii şi nici chiar Lucifer. Este VINOVĂŢIA, pur şi simplu!

---

[46] vezi nota de subsol de la pagina 75, n. tr.

Ceea ce vinovăția nu a făcut pentru guvern pe ascuns, a făcut pentru religie în mod deschis. Vinovăția ți-a adus crucificarea lui Isus. Influența ei a rescris Biblia, pentru a-l portretiza pe Dumnezeu ca răzbunător și pretinzând ascultare. În fiecare duminică, ea îți aduce slujbele despre focul iadului și pucioasă, dintr-un amvon aflat într-un oraș din apropierea ta. Vinovăția a corupt total conceptul de disciplină. Dacă nu faci asta, dacă nu faci cealaltă, etc., etc., etc. Sexul umbrit de vinovăție ți-a adus SIDA și toate formele de boală. Nu contează dacă tu crezi sau nu că a fost o conspirație în spatele virusului HIV. Fie că vinovăția însăși a distrus sistemul imunitar, sau Illuminati, –prin introducerea HIV în vaccinuri, prin intermediul Organizației Mondiale a Sănătății, pentru a controla populația– nu are nicio importanță. Ține tot de credința fundamentală că ceva din exteriorul tău îți poate distruge esența divină. Iar această credință a apărut din cauza vinovăției.

Gruparea Illuminati va cădea. Dar singurul mod în care tu și cu mine putem fi liberi cu adevărat este să ieșim din mrejele vinovăției. Acum a sosit momentul.

Călătorie dincolo de dincolo: Odă închinată vinovăției

Aceasta este o scrisoare. O scrisoare foarte personală. Când am început să o scriu nu îmi dădeam seama unde o să ducă. Știam numai că vreau să o împărtășesc cu tine, deoarece simt că este posibil să ne aflăm într-o călătorie foarte asemănătoare. Nu știu dacă drumul meu de până acum va rezona cu tine, dar, dacă rezonează, sper să îți facă a ta cale un pic mai ușoară și mult mai plină de veselie.

În trecut, călătoria mea a fost adesea dominată de înțelegerea logică și mentală, presărată doar ici-colo cu sclipiri ocazionale ale adevărului, dincolo de cuvinte și idei. Astăzi voi încerca să folosesc cuvintele pentru a ajunge dincolo de cuvinte. Cuvintele sunt ca un punct de salt în necunoscut. Există multe căi de a ajunge la frontieră. Una dintre favoritele mele este muzica. Ascult uneori anumite melodii care mă duc în dimensiuni aflate dincolo de dincolo. Dimensiuni ale iubirii fără margini, unde iluziile sunt doar umbre fără substanță.

Țelul meu în împărtășirea acestei scrisori este să ne amintim, împreună, de ceea ce se află în spatele vălului. Ca să ajungem acolo, vom trece prin ceața primordială a Creației, înapoi spre începutul timpului. Ne vom îmbrățișa cele mai adânci sentimente și da, într-adevăr, vom înfrunta umbra încă o dată. Această scrisoare nu este decât un pas pe calea spre necunoscut,

şi chiar unul foarte important. Căci, dacă nu ne curăţăm pânza de păianjen din percepţia pe care o avem, nu vom vedea cu claritate ceea ce se află în faţa noastră.

În propria mea experienţă, am ajuns faţă în faţă cu umbra, pe care o numesc „vinovăţie". Îmi dau seama că majoritatea oamenilor consideră vinovăţia un sentiment specific, dintr-o mulţime vastă de sentimente şi gânduri. Totuşi, în această scrisoare, vinovăţia aparţine atotpătrunzătorului sentiment al nevredniciei, neacceptării şi dezaprobării sinelui meu şi a Creaţiei – un tip de judecare ce jefuieşte sufletul de energia sa dătătoare de viaţă.

Vreme de eoni întregi, am permis acestui oaspete neinvitat să intre în templul fiinţei mele. Aşadar, această scrisoare va semăna cu aceea a unui îndrăgostit ce explică partenerei sale de durată dorinţa sa de a pune capăt relaţiei. Iar în încheiere, acest lucru va fi văzut ca o adevărată declaraţie de independenţă.

Dragă Vinovăţie,

Noi doi am fost împreună multă vreme. Încă de la apariţia mea ca suflet individual, tu ai fost acolo, nevăzută, ghidându-mi evoluţia şi influenţându-mi deciziile. Dar acest lucru nu va mai dura. Căci acum te văd ca ceea ce eşti de fapt, vinovăţie, în toată viclenia ta, sub toate deghizările tale. Cuvintele tale au fost şirete şi convingătoare, dar ele sună a gol în inima mea. Căci atunci când spun că vreau să îmi iubesc toate părţile fiinţei mele, tu eşti cea care spui că nu pot face asta. Tu eşti cea care m-a făcut să îmi privesc părţile mai „umbrite" ale mele cu repulsie şi dispreţ. Mereu spui că trebuie să mă străduiesc să fiu ceea ce nu sunt. Şi tu eşti cea care spune că trebuie să mă modelez după imaginea ta despre perfecţiune. Dar, indiferent de cât de mult m-aş strădui, niciodată nu este de ajuns.

Vinovăţie, tu eşti cea care ai indus imaginea că Dumnezeu pretinde perfecţiune. Imaginea ta îl portretizează pe Creator ca o fiinţă statică, neschimbătoare, care stă într-un turn de fildeş, închis într-o detaşare rece, raţională, dincolo de josnicia sentimentelor şi percepţiei umane. Un ideal înalt – dar fiecare încercare de a-l atinge este sortită eşecului. Căci tu te poţi gândi mereu la ceva ce aş fi putut face mai bine şi niciodată nu îmi ierţi cusururile.

Da, tu eşti, vinovăţie, cea care cauţi să mă privezi de aprecierea momentului – momentul plin de bucurie, extraordinar, infinit, total în perfecţiunea sa naturală. În locul acestuia, tu ai pune luciul ţipător al versiunii tale iluzorii de perfecţiune.

Vinovăţie, m-ai controlat fixându-mi mintea asupra viitorului pentru totdeauna şi asigurându-mă că întunericul pândeşte la fiecare pas, şi că

trebuie să scap de el prin a mă întoarce în trecut. Tu compari mereu prezentul cu trecutul și îmi spui să mă bazez pe experiențele din trecut, atunci când întâlnesc oportunități noi. Nu mi-ai permis să mă simt bine în pielea mea, așa cum mă simt acum, și mereu mi-ai limitat fericirea și plăcerea, amintindu-mi permanent de treburile neterminate.

Mi-ai indus teama de pierdere și m-ai făcut să mă agăț cu disperare de ceea ce am, nelăsându-mă niciodată să renunț și să mă deschid față de ceva nou. Mi-ai dat nerăbdarea cu mine însumi și cu alții, spunându-mi că, dacă nu apuc bunătățile atunci când am ocazia, voi pierde mult, în cele din urmă. Mi-ai indus teama de eșec și m-ai făcut să mă atașez de experiențele pozitive, și să refuz să privesc la cele negative. M-ai făcut să mă agăț strâns de alții pentru a fi iubit și acceptat, în timp ce, în adânc, frica mea de respingere a reprezentat certitudinea ta că merit să am parte de eșec și respingere, din cauza nevredniciei mele inerente.

Mi-ai spus că iluminarea este numai pentru cei puțini, și că necesită foarte multă muncă și sacrificiu. Mi-ai spus că sacrificiul este o virtute, și numai dacă îi pun pe alții mai presus, servindu-i cu altruism, voi fi cumva favorizat de Dumnezeu. M-ai făcut să cred că este ceva egoist să mă gândesc la mine însumi.

Vinovăție, m-ai făcut să îmi creez vieți întregi în care am fost judecat de alții pentru căile mele excentrice; în care am fost ridiculizat și batjocorit pentru că am dat glas la ceea ce gândeam. M-ai făcut să caut permanent iubirea și aprobarea celorlalți, în timp ce tu îmi tot spuneai că nu sunt suficient de bun ca să le primesc. Și ți-a convenit să îmi ascunzi faptul că lipsa mea de acceptare din partea lumii era o reflexie a propriei mele lipse de acceptare.

Mi-ai judecat corpul pentru dorințele sale de bază și m-ai convins că m-aș putea pierde în necesitățile sale, și așa am făcut. M-ai făcut să îmi judec înfățișarea fizică și înfățișarea altora. M-ai făcut să îmi judec sexualitatea. Chiar m-ai adus până în punctul în care să cred că Dumnezeu nu este o ființă sexuală. Ai făcut în așa fel încât să îmi fie dificil, pentru că ai judecat că chakra supraviețuirii este mai puțin divină. Mi-ai spus că trebuie să îmi abandonez corpul pentru a mă înălța în casa Tatălui. M-ai făcut să îmi fie rușine de vehiculul meu fizic și, drept rezultat, am început să mă îmbolnăvesc și să simt că îmbătrânesc.

Mi-ai judecat emoțiile și m-ai convins că nu sunt nimic altceva decât un ghem de durere și negativitate și, pentru o vreme, mi s-a părut că aveai dreptate. M-ai făcut să îmi judec supărarea, furia, tristețea, mâhnirea și teama. M-ai învățat să îmi neg sentimentele în favoarea imaginii tale despre perfecțiune. M-ai învățat să neg, să neg și iar să neg, până când din corpul meu emoțional nu au mai rămas decât câteva fragmente de disperare și

întuneric.

Ai spus că mintea mea rațională e ceva rău pentru că mereu analiza și se agăța de cunoștințele vechi, în loc să îi dai iubirea și înțelegerea necesare pentru a o ajuta să vadă dincolo de ea însăși. Abia acum îmi dau seama că nu ești capabilă să iubești și să înțelegi, iar acesta este unul din motivele pentru care pun capăt relației noastre.

Vinovăție, mi-ai judecat voința, dorințele mele și puterea mea, și mi-ai spus că nu ar trebui să am liber arbitru, că nu ar trebui să am dorințe, și că a fost greșit să îmi folosesc puterea ca să creez lucruri frumoase în viața mea. Te-am crezut și, în consecință, am uitat cum să îmi folosesc 90% din puteri. M-ai convins să îi rănesc pe alții atunci când îmi exercitam puterea și liberul arbitru și, din clipa în care te-am crezut, i-am rănit adesea.

Mi-ai dat să joc multe roluri de-a lungul istoriei. Mi-ai dat rolul și m-ai făcut să uit că nu eram decât un actor pe o scenă creată tot de mine. Mi-ai dat rolul de victimă într-un univers ostil și m-ai făcut să cred că acesta avea putere asupra mea. Atunci când ai obosit să faci asta, mi-ai dat rolul de tiran, care trăia într-o falsă mulțumire ce vine din dominarea acelora „mai puțin norocoși". M-ai făcut să trăiesc ca un martir și să renunț la tot. M-ai învățat că sărăcia este o virtute și, prin urmare, aceia dintre noi care au avut cea mai multă compasiune, au avut cele mai puține resurse pentru a ajuta planeta. De asemenea, mi-ai dat și rolul de criminal și de victimă, de prigonitor și de prigonit. Când am condus biserica, m-ai aruncat afară atunci când m-am apropiat prea tare de adevăr. Ai lăudat virtuțile unui Dumnezeu bun și plin de iubire, dar, în același moment, m-ai asigurat că sunt un păcătos mizerabil, fără speranță de mântuire.

Vinovăție, mi-ai adus tristețe atunci când am ajuns prea aproape de bucurie. M-ai făcut să uit, atunci când am început să îmi amintesc. Și mereu m-ai adus cu picioarele pe Pământ atunci când am ajuns prea sus. M-ai convins că sunt prea idealist, că Raiul este numai un vis și că, după orgia mea cosmică a libertății, va veni și nota de plată, plătibilă integral și obligatoriu. Și, atâta timp cât te-am crezut, nota de plată a venit mereu, exact la termen. M-ai făcut să cred că trebuie să muncesc ca să trăiesc și că nu era corect să mă bucur de viață dacă alții sufereau. M-ai făcut să cred că eram neputincios să vindec relele lumii; că era greșit să cred că pot să vindec bolnavii și să înviez morții. În același timp, îmi spuneai că nu făceam suficient de mult ca să salvez planeta.

Vinovăție, acum îmi dau seama că cel mai insidios dintre toate lucrurile pe care le-am învățat de la tine a fost că duhoarea întunecată a morții mă va aștepta atunci când suferința mea pământească se va termina. Aproape m-ai convins că înălțarea nu este reală și că voi fi blocat pentru totdeauna în roata reîncarnării. M-ai făcut să intru într-un pântece cald, unde toate

nevoile îmi erau îndeplinite, apoi m-ai aruncat într-o lume zgomotoasă, insensibilă, în care cei ce aveau mai puțină înțelepciune decât mine îmi spuneau ce să fac. Când eram un copil neajutorat, ai făcut în așa fel încât autoritățile lumii să îmi zdrobească voința și să îmi distrugă simțul natural al minunării și curiozității. Mi-am petrecut multe vieți încercând să ajung din nou în pântece, nerealizând că nașterea fizică nu a fost decât o altă punere în scenă a apariției mele ca suflet din Mama Creației. Și chiar mi-ai spus că aspectul Matern al lui Dumnezeu era o născocire a imaginației mele, într-un univers masculin. Sufletul meu a tânjit multă vreme să se reîntoarcă în pântecele Creației, dar acum știu că acesta se află înlăuntrul meu.

O, vinovăție, acum văd ceea ce ești – un dumnezeu gol pe dinăuntru, rece, impasibil, ce rătăcește prin vid, căutând viață inocentă pe seama căreia să îți hrănești nevoile tale parazitare. Deși cuvintele mele sunt grele, nu îți port pică, căci știu că tu te hrănești din supărare. Mai curând te văd ca ceea ce ești, și nu mai doresc să primesc darurile tale sterile. Și astfel, te las să pleci. În mintea mea, te văd plutind fără viață spre marginile esenței mele și dincolo de acestea, în vid, dincolo de universul manifest.

Da, vinovăție, relația noastră s-a încheiat, acum că mi-am dat seama de jocul tău, și voi mai trece doar pentru câteva momente prin rolurile pe care mi le-ai stabilit. Căci acum doresc să îmi aduc și frații și surorile, ca să te privească în față. Ei vor vedea, așa cum văd și eu, că în realitate ești un nimic – un împărat fără haine, fără substanță și lipsit de orice urmă de iubire. Familia mea cosmică te privește acum cum îți joci ultima carte din mâna mizeriei de pe Pământ – cartea Armagedon-ului. Și te lăsăm să te demaști singură. Căci ți-am văzut ultima carte și nu ne lăsăm păcăliți. Deși putem auzi tânguirea și scrâșnetul dinților credincioșilor tăi în timp ce aceștia așteaptă deznodământul, nu ne mai temem. Căci părăsim lumea ta întunecată. Acesta este începutul nostru și sfârșitul tău.

Și astfel, mă întorc la o sarcină oportună – aceea de a-mi recupera părțile pe care le-ai ținut ascunse față de lumină, pe care le-ai închis departe de dulcele gust al libertății. Și îmi îmbrățișez și nemărginirea și inocența mea pură care, deși au fost uitate demult, nu au putut și nu pot fi niciodată distruse complet.

Iar în anii care vin, calea mea, departe de sălașul tău, va fi luminată de Gazde Cerești, și nu va mai exista niciun colector de taxe care să îi năpăstuiască pe cei ce trec prin poarta spre libertate. Căci dincolo de iadul pe care l-ai creat se află sunetul vechilor melodii, mereu actuale, cântând despre iubirea pe care nici nu ți-o poți imagina. Fiecare melodie radiază în plenitudinea sa, iar când eu și familia mea cosmică ne aliniem corpurile, emoțiile, inimile, mințile și sufletele întru Unime, muzica se coboară în

Unica noastră fiinţă, iar trecutul dispare treptat în nimicnicia din care a venit. Iar teama de necunoscut se transformă în curiozitate şi entuziasm, în timp ce ne îmbarcăm împreună în această călătorie dincolo de dincolo. Adio, vinovăţie!

Semnat, fostul tău: Sal.

Capitolul 18
Transformările planetare

În continuare se află un rezumat al percepţiilor mele privind schimbările planetare la care ne putem aştepta între momentul de acum şi anul 2012.

În ultimii 20 de ani s-au făcut multe predicţii cu privire la schimbările de pe Pământ. Fac profeţii de mai bine de 15 ani, iar scenariul general s-a schimbat foarte puţin în acest timp. Profeţiile mele au tendinţa să se adeverească aproape 100%. Totuşi, determinarea unei linii temporale a evenimentelor este foarte complicată. În cele 4 dimensiuni mai joase, liberul arbitru determină momentul când va avea loc un eveniment şi cât de intensă va fi experienţa respectivă.

La fel ca mulţi profeţi, tendinţa mea a fost să prezic o viteză mai mare de schimbare decât a înregistrat de fapt conştiinţa de masă. Aceasta deoarece vizionarii tind să înainteze mai repede, raportat la propria lor creştere personală, decât populaţia în general. Totuşi, majoritatea schimbărilor de pe Pământ sunt reflectarea conştiinţei de masă şi, astfel, cei care se agaţă cu încăpăţânare de vechile sisteme de credinţă vor avea tendinţa să întârzie orarul schimbărilor. Sistemul economic prezent a fost susţinut an de an de cei care refuză să îl lase să se transforme în ceva ce poate fi mai de folos omenirii. Şi totuşi, au avut loc multe schimbări, în special în estul Europei.

La momentul scrierii acestor rânduri începuseră să se producă multe schimbări geologice. Cea mai recentă transmisiune de la Mama Divină (făcută prin autorul de faţă) sugerează că transformările de pe Pământ vor continua să se accelereze până în 1996.

La începutul acestei cărţi am definit mai multe modele ale realităţii. Aş dori să revedem unul dintre aceste modele acum, ca o introducere la ceea ce tocmai doresc să spun.

Din punctul de vedere al unei conştiinţe mai înalte, „nivelele" realităţii reprezintă un concept lipsit de sens; totuşi, în acest plan, conceptul este folositor pentru explicarea procesului de evoluţie şi transformare ce are loc pe Pământ. De dragul simplităţii, vom numi cele 3 nivele relevante pentru transformările de pe Pământ *dimensiunea a 3-a*, *a 4-a* şi *a 5-a*. Legile de bază ce guvernează fiecare dimensiune sunt următoarele:

Dimensiunea a 3-a: Pământul ne susţine. Trebuie să creăm un mediu curat şi să asigurăm distribuţia adecvată a hranei şi a apei pentru a supravieţui.

Dimensiunea a 4-a: Noi ne creăm propria realitate. Dacă avem gânduri de pace, armonie şi abundenţă, aceea va fi realitatea pe care o creăm.

Dimensiunea a 5-a: Suntem cei ce au grijă de fraţii şi surorile lor. Suntem unul. Trebuie să ne unim în calitate de co-creatori ai Paradisului pe Pământ.

Dintr-o perspectivă strict tridimensională, lucrurile arată destul de deprimant. Din cauza fricii, lăcomiei şi suprapopulării, sistemele economice prezente consumă rapid resursele naturale rămase ale Pământului, iar dacă nu ar exista influenţele din dimensiunile a 4-a şi a 5-a, oamenii ar putea chiar să dispară până în anul 2012, din cauza unor penurii masive de mâncare, a bolilor şi cataclismelor cauzate de degradarea mediului înconjurător. Sufletele care aleg să rămână în dimensiunea a 3-a vor pleca de pe Pământ şi vor găsi un domiciliu pe o altă planetă tridimensională.

Dintr-o perspectivă tetradimensională (4D), lumea este o reflexie a gândurilor şi credinţelor noastre. Dacă eliminăm din minţile noastre toate gândurile de teamă, lăcomie, insuficienţă, lipsuri şi boală, vom crea o lume a păcii şi plenitudinii. Totuşi, singura cale de a asigura pacea şi armonia mondială este ca fiecare să ne vindecăm mintea şi să gândim pozitiv.

Din cauza liberului arbitru, este foarte puţin probabil că toată lumea va merge pe acest drum. În consecinţă, lumea tetradimensională a anului 2012 ar putea arăta ca un Rai pentru cel ce gândeşte pozitiv, şi ca iadul – pentru cel ce gândeşte negativ. Totuşi, raiul şi iadul nu pot coexista în realitate, deoarece criteriile pentru crearea adevăratului Rai îşi au originea într-o conştiinţă evoluată, adică într-o perspectivă pentadimensională (5D). Pământul, ca fiinţă conştientă, s-a hotărât ca în cele din urmă să devină o lume de dimensiunea a 5-a. Prin urmare, acele suflete ce creează lumi de dimensiunea a 4-a pozitive şi negative pot, în cele din urmă, să creeze o separare a lumii prezente în două medii planetare – unul pentru cei cu gânduri preponderent negative şi unul pentru cei ce aspiră la pace.

Adesea, entităţilor tetradimensionale nu le mai pasă de aspectele asuprite ale societăţii, folosind fraze de genul „E karma lor, ei au creat situaţia" şi vor încerca să se închidă într-o bulă de lumină ce exclude alte realităţi. Acesta este un pas necesar în evoluţia de la dimensiunea a 3-a la a 5-a, dar, dacă ne oprim aici, un scenariu plauzibil pentru anul 2012 va fi cel al unor comunităţi mici, izolate (oaze ale păcii şi plenitudinii), care trăiesc în medii auto-suficiente, într-o lume tulburată de negativitatea maselor.

Dintr-o perspectivă pentadimensională, cu toţii formăm un singur

organism, exprimându-ne prin intermediul diferitelor corpuri şi personalităţi. Aceasta înseamnă că *eu* sunt copilul ce moare de foame într-o ţară din lumea a treia (sau în S.U.A., din aceleaşi motive), că *eu* sunt liderul politic care ia decizii, *eu* sunt omul obişnuit (orice ar însemna acest lucru) etc. Aşadar, prin integrarea (unirea) diferitelor părţi ale mele, eu pot/noi putem evolua împreună în dimensiunile mai înalte ale păcii şi unităţii.

Perspectiva 5D este *spaţiul* unde se nasc iubirea şi compasiunea şi, pornind de la acestea, adevărata transformare. Dimensiunea a 5-a este locul în care are efect teoria celei de a o suta maimuţe (citeşte „A o suta maimuţă", de Ken Keyes, Jr., Living Love Books). De fiecare dată când un individ se trezeşte la adevăratul său sine plin de iubire şi compasiune, acest fapt afectează simultan întreaga lume, în moduri de care este posibil să nu fim conştienţi.

Figura 18.1 – Schiţă după profeţia Hopi

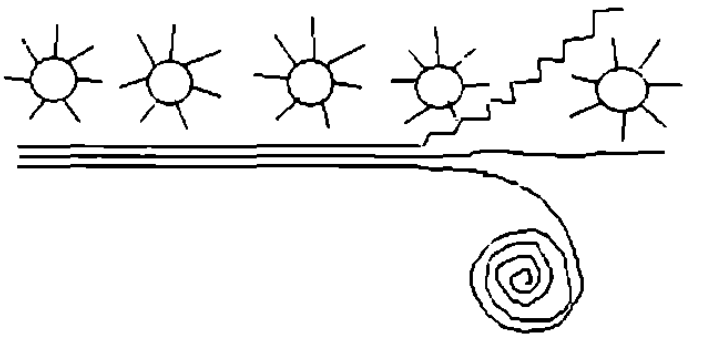

Profeţia Hopi este înfăţişată pe o petroglifă ce reprezintă o linie temporală a omenirii. Printre simboluri se numără o linie pe care stau patru sori, urmată de o joncţiune unde se arată că paşii duc spre Rai; apoi este înfăţişată o spirală ce coboară în Pământ, iar apoi este înfăţişată o a cincea figură ce continuă dincolo de acest punct.

Primele patru figuri reprezintă primele patru lumi, sau civilizaţiile majore de pe Pământ (Pan, Lemuria, Atlantida şi cea din prezent). Scările ce duc spre Rai îi reprezintă pe „cei aleşi" ce se înalţă în dimensiunea a 5-a după încheierea lumii a 4-a (2012 e.n.). Spirala descendentă îi reprezintă pe aceia care aleg să rămână în dimensiunea a 3-a prin refuzul de a se alinia cu Mama, prin urmare pierind odată cu transformările. A cincea figură reprezintă noua lume şi noul Pământ, create de aceia care evoluează în dimensiunea a 4-a şi rămân pe Pământ.

Aşa cum este zugrăvit atât de elocvent de inscripţia Hopi, o predicţie exactă a viitorului înseamnă să priveşti la linia temporală a tuturor celor 3 dimensiuni şi să vezi unde se află oamenii în continuumul dimensional. În prezent, se pare că aproximativ 80% din populaţia lumii operează dintr-o conştienţă tridimensională, 20% din dimensiunea a 4-a şi mai puţin de 1%

din dimensiunea a 5-a. Totuşi, aşa cum se afirmă în cartea „Un curs de miracole", o singură fiinţă complet iluminată este de ajuns ca să se poată schimba întreaga lume. În plus, există mii de ajutoare din tărâmurile mai înalte, care asistă evoluţia acestei planete.

Întrucât liberul arbitru face aproape imposibil faptul de a preciza cu exactitate data evenimentelor viitoare, nu voi încerca să fac acest lucru aici. Totuşi, dacă majoritatea fiinţelor de pe Pământ evoluează în dimensiunea a 4-a, este de la sine înţeles că manifestarea cea mai plauzibilă va fi a scenariilor de dimensiunea a 4-a. Influenţa din dimensiunea a 5-a ar putea ajuta la creşterea numărului de indivizi ce evoluează de la dimensiunea a 3-a la a 4-a. De fapt, până în anul 2012, chiar 50% din populaţia Pământului ar putea să trăiască în dimensiunea a 4-a.

Totuşi, chiar şi în dimensiunea a 4-a este posibil să creăm negativitate – atât de realist, încât jumătate din aceste 50 de procente să trăiască tot într-o lume a insuficienţei şi distrugerii. Aşadar, la ce se rezumă toate acestea? Ei bine, cele 50 de procente care trăiesc în dimensiunea a 3-a probabil vor părăsi Pământul (prin orice mijloace), 25% ar trăi într-o lume de iad creată de propria lor gândire negativă şi 25% s-ar bucura de pace şi abundenţă. Este posibil şi ca cele 25 de procente care se bucură de viaţă să coopereze cu acel 1% pentru co-crearea Raiului pe Pământ din dimensiunea a 5-a. Aşadar, se pare că aproximativ între 20% şi 25% din populaţia curentă a Pământului va face parte din Noul Pământ, din Epoca de Aur, din cei *o mie de ani de pace.*

Cred în minuni, şi ştiu că Universul este un loc al perfecţiunii, chiar şi în haos. Şi ştiu că fiecare dintre noi este capabil să evolueze dincolo de „conştiinţa supravieţuirii" (dimensiunea a 3-a). Ştiu şi că ne putem vindeca temerile şi credinţele negative, că putem crea credinţe pozitive (dimensiunea a 4-a) şi că ne putem trezi la Sinele nostru spiritual (dimensiunea a 5-a).

Calea de a ne asigura cel mai bun viitor posibil este să ne trezim la sinele noastre de dimensiunea a 5-a şi să dăm atenţie Raiului dinlăuntru. Ca să realizăm acest lucru, este necesar să punem capăt identificării cu realităţile de dimensiunea a 3-a şi a 4-a. Aşa cum am mai spus, dimensiunile mai înalte le conţin şi pe cele de mai jos. Prin urmare, dacă ne identificăm cu dimensiunea a 5-a, atunci avem acces la toate informaţiile conţinute în a 4-a şi în a 3-a, dar le vedem „de sus". Cu alte cuvinte, nu este nevoie să renunţăm la lucrurile din dimensiunile mai joase, ci pur şi simplu să ne expandăm conştienţa pentru a le cuprinde, şi ne expandăm până când nu mai suntem identificaţi cu ele. Nu există nicio limită a expansiunii.

Dacă dorim să creăm Raiul pe Pământul, este de o importanţă vitală să nu credem cu naivitate în realităţile bazate pe teamă, care sunt perpetuate pe Pământ în prezent. Cea mai bună cale de a face acest lucru este să ne rezolvăm propriile noastre probleme, astfel încât să nu atragem reflexii

negative. Totuşi, pentru cei care abia încep să îşi rezolve problemele, sau pentru aceia dintre noi care se simt copleşiţi uneori de acestea, am inclus în Anexă unele metode de protecţie psihică „de ultimă instanţă". Aşa cum am menţionat anterior, protecţia psihică este indicată în circumstanţe violente, cum ar fi atunci când eşti deja atacat/ă psihic de entităţi, energii sau forme-gând negative. Odată ce eşti protejat/ă, îţi poţi concentra atenţia la rezolvarea problemelor personale, astfel încât să nu mai ai nevoie să te bazezi pe protecţie psihică în viitor.

O parabolă la Povestea Creaţiei

Una din cele mai bune metode de a descrie indescriptibilul este parabola, metafora şi alegoria. Povestea ce urmează foloseşte chestiuni moderne pentru a ilustra *ce* s-ar fi putut întâmpla la începutul Creaţiei, şi *ce* este cel mai probabil să se întâmple în zilele ce vor veni.

Copii Cosmici din părinţi disfuncţionali

Nu cu mult timp în urmă, aş fi putut fi ars pe rug pentru o poveste ca aceasta. Aşadar, îmi voi cere scuze anticipat dacă omor vreo vacă sfântă, sau calc pe cineva pe bătături, ori ciufulesc câteva pene.

Recunosc că sunt un pic excentric. De fapt, îi apreciez pe cei care sunt dispuşi să fie un pic nebuni şi „săriţi de pe fix", pentru că mă ajută să renunţ la credinţe şi forme-gând învechite.

Mulţi dintre noi, dacă nu majoritatea, am fost crescuţi în familii disfuncţionale. Chiar dacă nu au existat semne exterioare de suferinţă sau vreo urmă de abuz sexual, mai mult ca sigur că am fost răniţi de lipsa de apreciere de sine a părinţilor, precum şi de lipsa de experienţă în creşterea copiilor. Ei bine, am să sugerez că problema îşi are originile în urmă cu multe generaţii. Cred că probabil provine tocmai de la părinţii originari ai tuturor. Nu, nu vorbesc de Adam şi Eva. Problema a luat naştere cu mult timp înainte de acest episod. Este oare posibil ca însuşi Tatăl Ceresc şi Mama Divină să fie disfuncţionali?

Înainte să mă pui la index şi să treci la pagina următoare, gândeşte-te la acest lucru: ei ar fi avut cea mai dificilă sarcină imaginabilă ca părinţi. Fiind primii părinţi, nu ar fi avut pe nimeni care să îi sfătuiască; niciun model de comportament de urmat; niciun babysitter care să preia frâiele atunci când ei doreau să fie singuri; şi nici manuale de la Dr. Spock[47]*. Ce este şi mai rău, potrivit unor poveşti ale Creaţiei, este că Mama Divină a dat*

[47] Dr. Spock este unul dintre personajele serialului *Star Trek*, n. tr.

naştere fiecărui suflet din univers. Acum, chiar că sunt multe guri de hrănit!

Aşadar, ce fel de relaţie au avut părinţii noştri cosmici în realitate? Ei bine, eu personal cred că relaţia a fost mai curând instabilă. Versiunea mea a poveştii sună cam aşa:

Se pare că Tatăl avea propriile Sale idei asupra modului în care să se desfăşoare Creaţia şi nu a fost un foarte bun ascultător atunci când Mama a dat glas opiniilor Ei. (Nu cumva sună familiar, doamnelor?) Ideile Mamei erau la fel de valabile ca ale Tatălui, dar se pare că Ea a avut o problemă cu încrederea în Sine şi l-a lăsat pe Tatăl să facă după capul Său, în cea mai mare parte a timpului.

Ei bine, cu cât Tatăl domina mai mult lucrurile, cu atât Mama se simţea mai rănită şi mai respinsă. Ea a început să pună la îndoială egalitatea Ei cu a Tatălui, şi cu siguranţă că Ei doi nu au dus poverile în mod egal. El se simţea bine fiind plecat să exploreze Creaţia, în timp ce Ea era lăsată acasă ca să aibă grijă de nevoile copiilor.

Apoi, într-o bună zi, Ei s-au certat foarte tare. El voia ca totul să fie lumină şi fericire, dar Ea nu era de aceeaşi părere, iar El a acuzat-O că îi strică petrecerea şi că este prea sentimentală. Şi-a ţinut în El sentimentele nedumnezeieşti atât de mult timp, încât, atunci când au fost exprimate, El şi-a pierdut controlul şi a lovit-o pe Mama!

Ei bine, Ea nu era dispusă să accepte genul acesta de abuz, şi astfel s-a mutat de acolo. Din nefericire, mulţi dintre copii au crezut că a fost vina Mamei că părinţii lor nu s-au putut înţelege şi au blamat natura emoţională a Mamei pentru crearea problemei. Prin urmare, mulţi dintre copii au decis să rămână împreună cu Tatăl, iar El, simţindu-se excesiv de responsabil pentru ieşirea Sa, nu a putut refuza. Aşadar, Mama şi micul Ei anturaj s-a mutat pe o planetă minusculă, departe de Tatăl, unde putea trăi fără influenţa Lui dominatoare. Această planetă a ajuns în cele din urmă să fie cunoscută sub numele de Terra[48].

Între timp, Tatăl i-a crescut pe 90% dintre copii şi, în mod natural, ei I-au moştenit comportamentul. Mulţi au ajuns să o disprefuiască pe Mamă şi şi-au negat natura emoţională, în favoarea detaşării reci şi raţionale a Tatălui. Ei au simţit să trebuie să îşi controleze aspectul lor emoţional şi au inventat tot felul de reguli şi proceduri pentru a se exprima pe sine în mod caracteristic.

Mai târziu, mulţi dintre copiii Tatălui au venit pe Pământ şi, având naturi dominatoare, au pus stăpânire pe rasa mai feminină care evolua aici. Copiii Tatălui au ridicat civilizaţii care venerau legea şi ordinea, precum şi

---

[48] În limba engleză substantivul Earth (*Pământ*) este de genul feminin. În limba română, *Pământ* este de genul neutru. Atunci când a fost cazul, am folosit nume alternative ale Pământului, care sunt de genul feminin în limba română: Terra, Geea, Gaia, n. tr.

principiul masculin. Mama s-a retras în adâncurile planetei pentru a scăpa de cruzimea rece a sufletelor dezechilibrate ce proliferau la suprafaţa Ei. Copiii Tatălui, în ura lor faţă de Mamă, au tratat-o cu puţin respect, sau deloc. Ei I-au violat solul, I-au otrăvit aerul şi apa şi I-au întemniţat pe copiii Ei în şcoli autoritare şi biserici rigide, care au fost menite să îi modeleze după imaginea Tatălui – a ascultării totale şi a supremaţiei intelectuale.

Între timp, neştiut de copiii Săi, Tatăl era ocupat cu revizuirea propriului comportament. Fiind primul bărbat, El nu avea niciun grup de terapie pentru bărbaţi şi nicio şedinţă CoDA[49] *la care să participe. Şi astfel, i-a trebuit mult timp până să îşi dea seama de erorile căilor Lui. Când, în sfârşit S-a iertat pe El Însuşi şi pe Mama, şi s-a întors la Ea, a văzut că Ea încă mai era supărată pe El şi pe abuzurile pe care El şi copiii Lui le făcuseră asupra Ei şi asupra Terrei.*

Până în acel moment, copiii Tatălui deveniseră destul de aroganţi şi tiranici, şi chiar Tatăl Însuşi era din ce în ce mai nemulţumit de comportamentul lor. Deşi Şi-a dat seama că ei erau o oglindire a propriilor Sale atitudini, El a ştiut şi că ei vor trebui să se vindece odată cu El, pentru a putea rămâne împreună cu El. A făcut apel la copiii Săi să înceteze abuzurile asupra Mamei, dar cei mai mulţi dintre ei nu au vrut să asculte. În cele din urmă, Tatăl şi Mama nu au mai putut suporta niciun abuz din partea copiilor şi le-au spus că fie o tratează pe Mama Terra cu respect, fie părăsesc Terra.

Până în acest moment, Mama şi-a recâştigat suficient de multă încredere în Tatăl, încât S-a hotărât să răspundă dorinţei Lui de a fi iarăşi împreună. Separarea le cauzase amândurora multă durere şi amărăciune.

Atunci când Tatăl a lovit-o pe Mama în cearta lor, Mama a căzut în dimensiunea a 3-a şi a devenit prizonieră acolo. Tatăl s-a dus în dimensiunea a 7-a, unde era Raiul Său Ceresc. Acum, că s-au reunit, s-au hotărât să facă un compromis. El va coborî pentru a O întâlni, iar Ea se va înălţa pentru a-L întâlni, în dimensiunea a 5-a.

Au trimis invitaţii la marea reuniune. Sufletele au răspuns de pretutindeni din Univers, dar, spre ruşinea lor, numai un mic procent din copiii Pământului a răspuns la invitaţii. Mama a început să Îşi pregătească trupul (Pământul) pentru această ocazie măreaţă şi i-a învăţat pe copiii Ei să poarte cele mai bune costume cosmice ale lor (corpurile de lumină).

Copiii şi-au dat seama că au foarte multe de vindecat. A trebuit să îi

---

[49] CoDA = Co-Dependents Anonymous (Co-dependenţii Anonimi) este un program format din 12 etape, pentru oamenii care împărtăşesc dorinţa comună de a dezvolta relaţii funcţionale şi sănătoase. CoDA a fost fondat în 1986 în Phoenix, Arizona şi este activ în peste 40 de ţări, având aproximativ 1200 de grupuri active în Statele Unite. n. tr.

ierte pe părinții lor și pe ei înșiși pentru toată suferința pe care au trăit-o ca și copii ai unor părinți disfuncționali. A trebuit să își îmbrățișeze atât latura masculină, cât și pe cea feminină, și să se echilibreze cu iubire și înțelegere. Pe măsură ce au făcut aceste lucruri, au început să trăiască o bucurie cum nu au mai cunoscut niciodată; și-au umplut inimile cu strălucirea nou-descoperită și s-au dus să își îmbrățișeze părinții cosmici.

Capitolul 19
Zeii negării

Am discutat despre separare şi am examinat cauza sa principală. Acum, să o urmărim până la capăt, la consecinţa sa logică.

Se pare că separarea apare ori de câte ori cineva alege, de la un nivel înalt al fiinţei, să meargă de la dumnezeire la întuneric total şi apoi să îşi croiască drum înapoi, treptat, pe o traiectorie în formă de spirală. Totuşi, este posibil ca acest fapt să nu fie adevărat în totalitate.

Să presupunem că starea de dinainte de separare – Paradisul, Grădina Edenului sau cum doreşti să o numeşti, nu era adevărata dumnezeire, ci numai o fază intermediară pe calea spre învăţare, a unui Dumnezeu aflat în evoluţie şi expandare la infinit. Înseamnă mult mai mult decât că Dumnezeu nu a terminat cu noi. Dumnezeu nu a terminat cu El Însuşi. Este oare posibil ca Dumnezeu să se afle încă în curs de a învăţa lecţia negării?

Vedem această lecţie pusă în scenă pe atâtea nivele, mereu şi mereu. Iată un exemplu:

Un suflet evoluează. Pe măsură ce el/ea creşte ca nivel de conştienţă (vom folosi pronumele „el" de acum înainte), el dobândeşte o înţelegere din ce în ce mai profundă şi, prin urmare, o putere şi o creativitate din ce în ce mai mari. Odată cu această conştienţă crescută, vine şi o mai mare responsabilitate.

Acest suflet poate vedea că lumina este expansivă, iar întunericul este contractor. Deoarece conştienţa sufletului a devenit expansivă, sufletul decide că expansiunea este mai de dorit decât contracţia. Atunci, el începe să prefere lumina, în defavoarea întunericului. Până aici e bine şi frumos – până când preferinţa devine o pretenţie, o dependenţă.

Acum, întunericul a devenit inacceptabil, iar sufletul caută să treacă dincolo de acesta. Şi aici începe problema. Sufletul a devenit hipnotizat de lumină şi începe să creadă că el a evoluat mai mult decât în realitate. El începe să nege întunericul şi crede că l-a transcens. Îi este teamă să recunoască faptul că încă mai are aspecte neiluminate. Astfel, el proiectează o imagine de iluminare şi devine ataşat de acea imagine, nedându-şi seama că a separat întunericul şi l-a îndepărtat de restul fiinţei lui. Întunericul este astfel negat, dar continuă să creeze la modul inconştient. Înlăuntru încep să se adune sentimente de teamă, supărare, mâhnire şi furie.

Voinţa sufletului, sau sinele simţirii, reţine din ce în ce mai mult din întunericul negat, până când sentimentele devin insuportabile şi trebuie exprimate cumva. Dar sufletul se află într-o dilemă. El a devenit ataşat de imaginea iluminării sale. A proiectat această imagine în afară, în lume, şi

astfel şi-a asumat responsabilitatea vindecării mulţimilor. A devenit un învăţător, un guru sau un mare lider, iar oamenii caută la el adevărul, aşteptându-se să vadă întruparea adevărului în fiinţa sa.

Voinţa sa –simţindu-se disperată acum– începe să creeze situaţii în lumea exterioară, menite să reflecte sufletului problemele lui. Ea încearcă să atragă atenţia sufletului prin atragerea de situaţii neplăcute, care scot la iveală sentimente „negative". Dar sufletul crede că nu ar trebui să se simtă astfel şi, în special, că nu ar trebui să exprime aceste sentimente. La urma urmelor, el se mândreşte că se află „dincolo de supărare" şi „dincolo de teamă". Şi nu vrea să îşi dezamăgească adepţii. Astfel, el continuă să se expandeze spiritual, în timp ce voinţa lui suferă. Apar situaţii peste situaţii, care evocă sentimentele sale negative. Dar, de fiecare dată, el le îndeasă în adâncuri.

Sunt sigur că ai auzit expresia „cu cât urcă mai sus, cu atât mai dură le va fi căderea". Ei bine, mai devreme sau mai târziu, sentimentele îl ajung din urmă, iar sufletul cedează. Marea sa putere este eliberată într-o furie de emoţii nerezolvate, iar el creează un dezastru monumental. Fie că este vorba de scandaluri sexuale ale vreunui guru, fie de războaie în Ceruri, rezultatul este tot distrugerea.

Părerea mea personală este că zeii religiei şi mitologiei au fost suflete ce au evoluat până la o stare de îndumnezeire, dar nu şi-au rezolvat complet problemele de voinţă (emoţionale). În final, ei au revărsat un torent de „foc al iadului şi pucioasă" asupra Pământului, atunci când nu s-au mai putut reţine. Cred chiar că Însuşi Dumnezeu a trebuit să înveţe această lecţie.

Cu cât evoluăm mai mult, cu atât mai repede ne dăm seama că ne aflăm pe calea negării, şi cu atât mai puţine acumulări negative se creează acolo înaintea eliberării lor. Deşi holocaustul încă pare posibil, la un anumit nivel, în viitorul apropiat al Pământului, nu cred că lucrurile vor fi atât de grave. De ce?

Deja am făcut acest lucru în trecut, şi de fiecare dată a fost mai puţin distructiv decât anterior. Desigur, vorbim despre ciclurile majore din cadrul spiralei evoluţiei. Fiecare spiră din spirală este un ciclu cosmic de aproximativ 26.000 de ani. Distrugerea planetei Maldek (planeta care a existat cândva acolo unde în prezent se găseşte centura de asteroizi) a avut loc în urmă cu aproximativ 3,2 miliarde de ani (sau în urmă cu 120 de cicluri). Atmosfera planetei Marte a fost distrusă aproximativ în 520.000 î.e.n. (sau în urmă cu 20 cicluri). Distrugerea unei mici civilizaţii asemănătoare cu Pangeea s-a produs în urmă cu circa 260,000 de ani (sau în urmă cu 10 cicluri). O altă civilizaţie, asemănătoare cu Atlantida, a sfârşit prin distrugere în urmă cu 130,000 de ani (5 cicluri). A doua perioadă a Atlantidei s-a sfârşit cu scufundarea continentului în jurul anului 23,300

î.e.n. (în urmă cu 1 ciclu, deşi, de fapt, distrugerea a fost determinată de orionieni şi nu de saltul precesional în sine). Fiecare dintre aceste evenimente a avut loc la sfârşitul sau în apropierea sfârşitului unui ciclu cosmic, şi fiecare a fost mai puţin sever decât anteriorul.

Planeta Maldek a fost aruncată în aer şi făcută bucăţi. În Pangeea, practic toată suprafaţa Pământului a fost pustiită, dar Pământul a rămas intact. Lemuria şi Atlantida au avut numeroşi supravieţuitori. Iar acum, la sfârşitul ciclului curent, se pare că ne îndreptăm spre o altă reorganizare din temelii. Dar cred că aproape jumătate din omenire poate supravieţui acesteia.

Desigur, există multe variabile. Marea întrebare este „Cât de multă negare este prezentă în voinţă? Cât de multă furie s-a adunat în Mama Divină? O va elibera în doze mici, sau pe toată deodată?" Mama Terra reprezintă voinţa colectivă a omenirii şi a tuturor formelor de viaţă ce trăiesc pe Ea. Oare suficient de mulţi dintre noi ne îmbrăţişăm voinţa negată pentru a preveni un holocaust?

Mama este foarte furioasă, în ceea ce priveşte abuzurile pe care le-a îndurat. Este nevoie să Îi permitem să Se exprime, prin a ne permite să ne exprimăm. Este nevoie să lăsăm deoparte imaginea noastră trufaşă de iluminare şi să fim sinceri despre ceea ce simţim cu adevărat. Să nu mai pretindem că ne aflăm „dincolo de toate". Nu ne aflăm „dincolo", şi suntem pe punctul de a ne da seama de acest lucru.

Capitolul 20
Construirea corpului cristalin de lumină

Am făcut multe referinţe la procesul înălţării în corpul de lumină de densitatea a 5-a, astfel că sper ca acest capitol să clarifice multe din întrebările pe care le-ai putea avea. Aceasta este o ilustrare grosieră, bazată pe informaţiile primite direct de la Sinele meu mai înalt. În niciun caz nu este completă, întrucât complexităţile „şablonului maestru" se află dincolo de orizontul acestei cărţi.

Dintr-o perspectivă a emisferei drepte a creierului, pur şi simplu e nevoie să fim receptivi la energiile care vin din dimensiunea a 5-a şi să lăsăm procesul să se desfăşoare. Totuşi, par să existe multe etape distincte ale acestei transformări, precum şi experienţe diferite în fiecare dintre aceste etape. Am împărţit aceste etape în şase părţi, după cum urmează:

(1) Purificarea vechii conştiinţe – integrarea Cauzei Originare;

(2) Alinierea celor patru corpuri mai dense (adică cel Fizic, Emoţiile, Mintea şi Inima) cu Spiritul;

(3) Recepţia codurilor de activare a luminii;

(4) Reprogramarea ADN-ului (restructurarea celulară) şi iniţializarea „şablonului maestru";

(5) Conversia fiziologiei bazate pe carbon în cea bazată pe siliciu;

(6) Saltul dimensional/în densitate (înălţarea).

1. Purificarea vechii conştiinţe – Integrarea Cauzei Originare

Aceasta este cea mai dificilă etapă, dar cea mai importantă. Ceea ce trebuie purificat se poate rezuma la trei cuvinte: judecare, negare şi vinovăţie. Contrar cu ceea ce le-ar plăcea să creadă multor adepţi New Age, practic cu toţii suntem influenţaţi extrem de mult de acest trio josnic. O mare parte din ceea ce am acceptat ca adevăr este în realitate o colecţie de credinţe menţinute prin judecare, întărite de vinovăţie şi făcute dispărute prin negare. De aceea am dedicat Capitolul 17 în întregime acestor situaţii.

Dacă îţi aminteşti, în Capitolul 4 am amintit de un sistem de credinţă bazală susţinut puternic de curentul New Age: „Dumnezeu este iubire

perfectă, neschimbătoare." Deşi aceasta poate face parte din Dumnezeu, înţelegerea mea este că Dumnezeu, de asemenea, evoluează şi se expandează moment de moment, şi că încă din momentul în care am fost creaţi „după chipul şi asemănarea" Sa, Dumnezeu, de asemenea, vindecă şi integrează judecarea, negarea şi vinovăţia. Cu alte cuvinte, tot ce înseamnă viaţă este o reflexie a lui Dumnezeu.

Cauza a tot ce înseamnă negare este a ne considera în neregulă – adică a nu ne accepta necondiţionat în moment prezent. Cea mai negată parte a noastră este corpul emoţional – nu acceptăm ceea ce simţim moment de moment. Atunci, fie judecăm sentimentul ca fiind nespiritual –astfel întărind negarea–, fie permitem sentimentului să se exprime, dar după aceea ne simţim vinovaţi că l-am exprimat. Vinovăţia disipă energia şi ne împiedică să avem o vibraţie suficient de înaltă, încât să integrăm Cauza Originară. Integrarea Cauzei Originare înseamnă înţelegere la nivel de simţire – exact ceea ce a avut loc la momentul individualizării noastre, ca suflete ce au apărut din Dumnezeu. Dacă judecarea, negarea şi vinovăţia nu sunt înţelese, atunci tot ce gândim, spunem sau credem ne adânceşte separarea faţă de Dumnezeu.

Îţi sugerez să reciteşti Capitolele 3, 4 şi 17, pentru a-ţi consolida înţelegerea în ceea ce priveşte Cauza Originară.

2. Alinierea celor patru corpuri mai dense cu Spiritul

Deşi am examinat multe sisteme de gândire cu privire la nivele, chakre şi corpuri, voi vorbi aici de nivelele fizic, emoţional, mental şi al inimii. Acestea corespund cu primele patru sau cinci nivele de conştienţă, în funcţie de modelul pe care îl foloseşti (Vezi Capitolul 11 dacă ai nevoie de o reîmprospătare a cunoştinţelor despre modele.) Aici, sintagma „mai jos" nu implică nicio judecată, cum că vreunul din aceste nivele ar fi mai prejos de Spirit.

Ca să recapitulăm, nivelul fizic corespunde cu prima şi a doua chakră (funcţiile de supravieţuire şi de procreare). Corpul emoţional ţine de a treia chakră (plexul solar), este sediul voinţei şi are de a face cu puterea, intuiţia, receptivitatea şi dorinţa. Corpul mental cuprinde chakrele a şasea şi a şaptea şi are de a face cu credinţe, idei, concepte, comunicarea şi imaginaţia. Nivelul inimii are de a face cu chakra a patra şi reprezintă suma tuturor experienţelor de viaţă ale sufletului individual, precum şi punctul de echilibrare al iubirii şi acceptării necondiţionate.

(NOTA AUTORULUI: Există un motiv pentru care tot repet anumite concepte, periodic. Este nevoie să ne reprogramăm minţile pentru a putea să

accepte ideea de integrare, iar repetiţia accelerează acest proces, aşadar te rog să fii îngăduitor/oare cu mine.)

Natura trinitară a lui Dumnezeu este iubirea, înţelepciunea şi puterea (care corespund cu inima, mintea şi voinţa). Ca să fim pregătiţi să primim codurile de activare a luminii (Etapa a 3-a), aceste corpuri trebuie să fie aliniate cu corpul fizic. Cei mai mulţi oameni evoluaţi spiritual şi-au aliniat nivelele inimii şi minţii, dar încă mai cred că trebuie să îşi nege corpul şi emoţiile. Înţelegerea mea e că moartea este o deviaţie pe calea evoluţiei şi că suntem meniţi să ne dezvoltăm toate cele patru corpuri mai dense în dimensiuni mai înalte. Alinierea completă înseamnă că toate nivelele au o comunicare clară unul cu altul şi că funţionează ca un tot armonios.

3. Recepţia codurilor de activare a luminii

Acesta este procesul de infuzare a luminii în celulele corpului, în pregătirea pentru mutaţia structurii genetice (Etapa a 4-a). Activarea luminii se face automat atunci când cele 4 corpuri mai dense sunt aliniate. Procesul este accelerat de Intervenţia Divină sub forma asistenţei din partea fiinţelor de lumină, extratereştrilor evoluaţi, îngerilor etc., precum şi prin practici de vindecare cum ar fi meditaţia, terapiile fizice, renaşterea, yoga, vizualizarea, vortexurile, locurile sacre şi concentrarea atenţiei în grup. De asemenea, este accelerat de Convergenţa Armonică şi de 11:11. Folosirea piramidelor, a cristalelor, a discurilor pleiadiene, a oscilatoarelor cu unde multiple şi a dispozitivelor radionice poate ajuta, de asemenea; totuşi, folosirea acestor dispozitive înaintea alinierii celor patru corpuri poate fi periculoasă, deoarece dispozitivele pot accelera evoluţia fiecărui corp în mod disproporţionat (adică este posibil ca cele care sunt cel mai puţin aliniate să nu le poate „prinde din urmă" pe cele mai evoluate.) Mai departe, pregătirea poate include purificarea dietei şi îmbunătăţirea exerciţiului fizic. Este foarte recomandată limitarea consumului de alcool, cofeină, zahăr, tutun şi carne roşie, deşi fiecare persoană trebuie să îşi urmeze propria ghidare interioară în aceste privinţe.

4. Reprogramarea ADN-ului şi iniţializarea „Şablonului Maestru"

Şablonul maestru este programul ce pregăteşte corpul fizic să execute conversia atomică propriu-zisă, înainte de înălţare (detaliată în Etapa a 5-a, în continuare). Ca să ilustrez acest proces, doresc să relatez o experienţă pe

care am avut-o în 1991. În această vizualizare, o ființă de lumină a venit la mine și, cu permisiunea mea, mi-a introdus un implant de cristal în plexul solar. Am fost informat că în următoarele câteva săptămâni corpul meu va trece prin restructurare și conversie atomică.

Apoi am văzut, prin intermediul Minții Universale, că este activat un program de biocomputer, pentru a-mi pregăti corpul. Acest program era foarte complex și cuprindea lucruri de genul *cum să fie reglați hormonii pentru contracararea rapidă a schimbărilor bruște de mediu*, și *cum să fie reglate digestia și eliminarea în timpul procesului de conversie* etc. Am fost informat că este posibil să am senzații corporale stranii – și chiar am avut o schimbare în ceea ce privește auzul, la scurt timp după aceea.

5. Conversia atomilor de carbon în atomi de siliciu

Am fost informat că această conversie de la o formă de viață bazată pe carbon la una pe bază de siliciu va începe cândva între noiembrie 1991 și ianuarie 1992, și se va încheia în jurul anului 2012. Înțelegerea mea rudimentară a chimiei a făcut următoarele conexiuni (am simplificat foarte mult):

Carbonul are două orbite de electroni, cu patru electroni pe ultimul strat. Siliciul are trei orbite, de asemenea cu patru electroni pe ultimul strat. Ca să creezi siliciu din carbon, trebuie introduși noi electroni în atomul de carbon, iar electronii inițiali trebuie „excitați" ca să treacă pe o nouă orbită. Noii electroni vor curge în atomi din câmpul electromagnetic al Universului. Pe măsură ce energiile care ajung pe Pământ continuă să se ridice în vibrație, se va atinge o „masă critică", când câmpul EM devine suficient de puternic, încât să introducă electroni în atom, astfel excitându-i pe cei existenți pe noua orbită.

Cristalizarea propriu-zisă a corpului de lumină are loc după cum urmează: Formele de viață bazate pe carbon primesc oxigen și expiră dioxid de carbon (adică $C + O_2 = CO_2$). Formele de viață bazate pe siliciu primesc oxigen și expiră (sau, în acest caz, radiază) dioxid de siliciu (adică $Si + O_2 = SiO_2$). Produsul rezultant, SiO_2, este cristal pur (un echivalent al cuarțului). Siliciul –fiind un semiconductor– și cuarțul –fiind un transmițător natural– sunt capabile să recepționeze și să radieze diferite frecvențe electromagnetice.

6. Saltul dimensional/în densitate (Înălțarea)

Pe măsură ce corpul de lumină din siliciu continuă să crească în vibrație, deschizându-se față de mai multă energie cosmică (din dimensiunea a 5-a), el începe să devină luminiscent, refractând și reflectând lumină prin multiplele

sale fațete. Câmpul auric din jurul corpului de lumină devine foarte încărcat, creând un mini-vortex sau helix. Unii vizionari au descris acest lucru ca o spirală de lumină albă, și recent am văzut o fotografie ce arată o coloană formată din această lumină, care se înalța prin aura unei persoane. În cartea „Cheile lui Enoh" (J.J. Hurtak, Academy of Future Science) și în alte scrieri, „flacăra înălțării" este descrisă ca având formă piramidală și, pe măsură ce se ridică, devine comprimată în piatra unghiulară a piramidei, în cele din urmă fuzionând într-o singularitate (punct infinitezimal) în vârful pietrei unghiulare.

Acest proces poate fi echivalat cu fenomenul găurii de vierme din fizică (interacțiunea găurilor albe cu găurile negre). În fizica mai nouă se crede că găurile de vierme reprezintă porți spre altă dimensiune, și se pare că urmează ca mini-găurile de vierme create de flacăra înălțării să translateze și corpul fizic în altă dimensiune. S-ar putea ca portalul 11:11 (care a avut loc pe 11 ianuarie 1992) să fie creația colectivă a multe mii de suflete individuale – o gaură de vierme gigantică, probabil întreținută de cei care se află deja pe spirala înălțării.

Pe scurt, mi se reamintește că tot ce înseamnă viață este o reflexie. Ceea ce vedem în lume reflectă starea noastră interioară. Așadar, când vedem ceva ce declanșează teamă sau supărare, știm că avem o ocazie de a vindeca și de a aduce o parte a sinelui nostru în aliniere. Cheia de a ne înălța în corpurile noastre de lumină cristalină este să învățăm să ne acceptăm cu iubire toate părțile sinelui nostru, atât înlăuntru, cât și în afară. Abia aștept să împărtășesc înălțarea cu voi.

Fragmentarea sufletului și nemurirea fizică

Acum voi arunca o privire la două subiecte destul de complexe, care privesc evoluția sufletului. Există mai multe etape ale experienței sufletului pe această planetă:

(1) Apariția din Dumnezeu;

(2) Separarea și descinderea în dimensiunea a 3-a (pe Pământ);

(3) Reîncarnarea și fragmentarea;

(4) Înălțarea spirituală;

(5) Integrarea și nemurirea fizică;

(6) Înălțarea fizică și evoluția spre următoarea spirală a existenței.

1. Apariţia din Dumnezeu

La început exista O singură fiinţă. Înlăuntrul acelui Unu s-a format un suflet.

Figura 20.1 – Sufletele în Dumnezeu

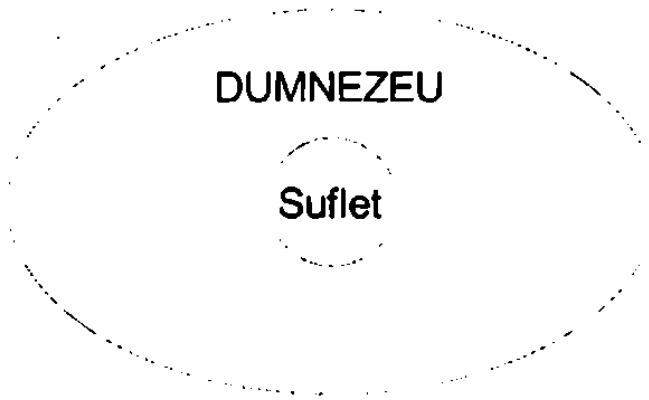

La fel ca o celulă singulară care se divide, şi se divide din nou, acest suflet unic a început să creeze fiinţe noi din esenţa sa originară. Fiecare suflet nou era o hologramă a celui originar – o parte, şi totuşi o fiinţă întreagă, individuală. Deşi aceste suflete au fost divizate în fiinţe individuale. ele nu erau separate.

Figura 20.2 – Sufletele se divizează

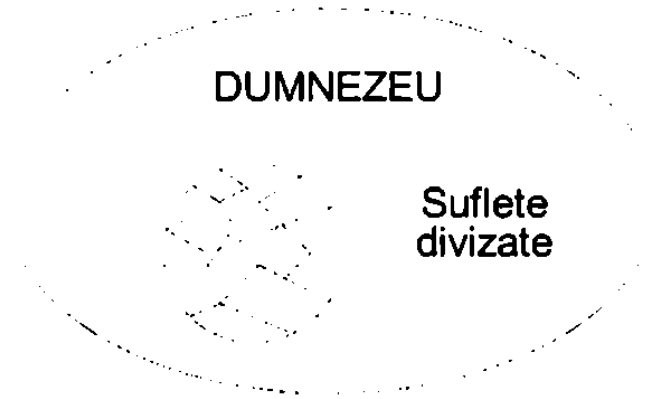

Înlăuntrul fiecărui suflet se afla proiectul de evoluţie – de la un microcosmos unidimensional până la un univers complet, multidimensional. creat de el însuşi.

2. Separarea

Pe măsură ce Creaţia a progresat, aceste suflete complete, individuale s-au despărţit unul de altul şi au căzut în spaţiul nemanifestat. Această

experiență a fost foarte traumatizantă și a constituit baza separării, sau ..căderea din grație".

Figura 20.3 – Sufletele se separă

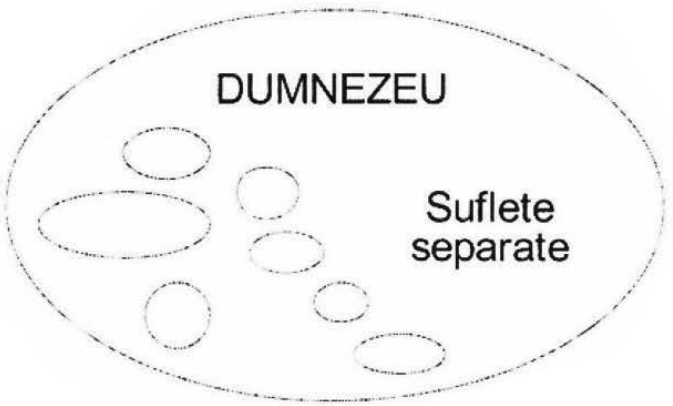

Multe dintre aceste suflete separate și-au început drumul pe spirala evolutivă – pe Pământ sau pe planete asemănătoare. În holograma Sursei, aflată înlăuntrul lor, ele au descoperit că esența lor este alcătuită din multe aspecte – o formă fizică, o vibrație emoțională, un „instructor" mental și multe alte corpuri „subtile".

3. Fragmentarea

Trauma descinderii în materie a determinat aceste aspecte sufletești să se fragmenteze și să se „spargă", astfel că la momentul când au început să se încarneze pe Pământ, ele erau aproape total inconștiente. Curând după aceasta, densitatea și dualitatea inerente dimensiunii a 3-a au determinat o fragmentare suplimentară în ființa lor interioară.

Figura 20.4 – Sufletele se fragmentează

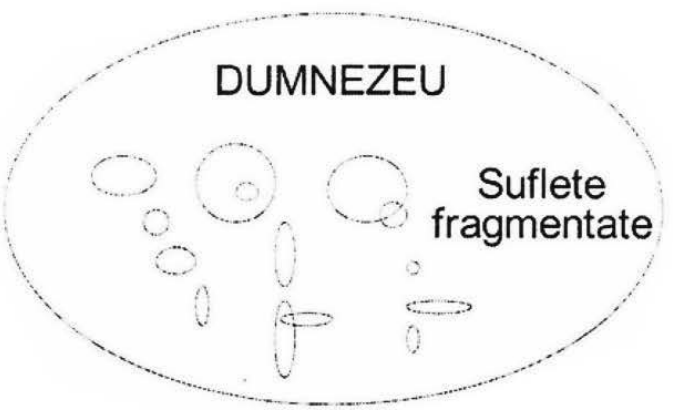

Multe fragmente de suflet au devenit identificate cu corpul, iar alte părţi au devenit inconştiente. Deoarece corpul era „deconectat" de restul sufletului, el era incapabil să se regenereze, iar în cele din urmă a început să se degradeze şi să moară. Atunci, esenţa sufletească rămasă a trebuit să creeze un alt vehicul pentru experienţa sa pământească şi, astfel, a început procesul de reîncarnare.

Figura 20.5 – Sufletele se reîncarnează

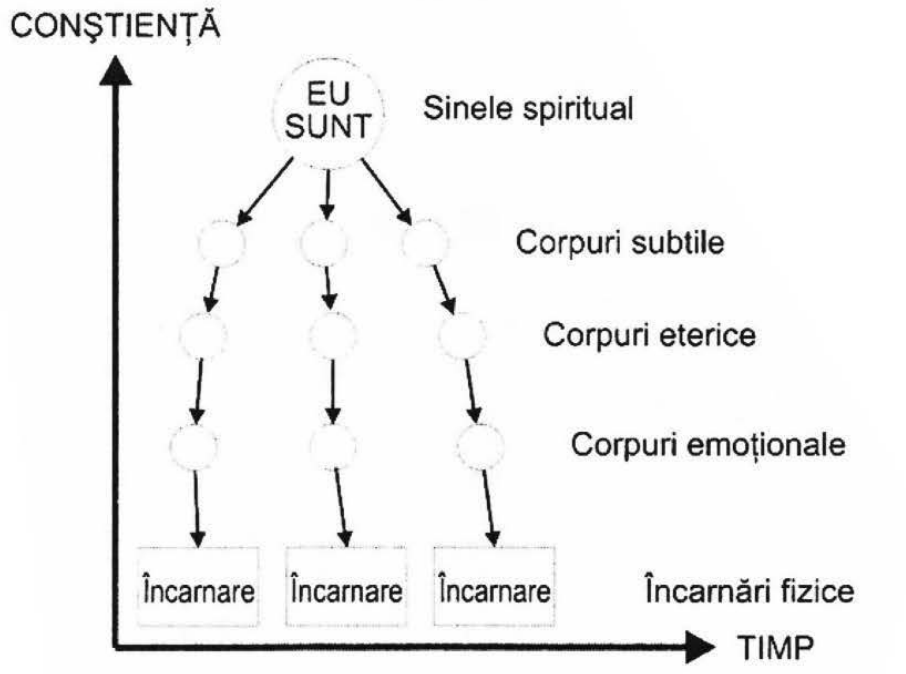

Timp de multe vieţi, sufletul nu era conştient de natura sa spirituală şi îşi petrecea majoritatea timpului dintre încarnări în dimensiunile astrale. În cele din urmă, sufletul a dobândit suficientă conştienţă în ceea ce priveşte natura sa spirituală „mai înaltă", încât a fost capabil să se înalţe în afara corpului în momentul morţii şi să meargă în tărâmurile spirituale între încarnări.

4. Înălţarea spirituală şi fragmentarea rezultată

În timpul înălţării prin moarte, spiritul se ridică afară din corp. Totuşi, în urmă rămâne mai mult decât o carcasă goală. Deşi corpul se descompune, o mare parte a esenţei sufleteşti ce nu a evoluat suficient de mult încât să se înalţe odată cu spiritul, rămâne în planurile de densitate mai joasă din dimensiunea astrală. Astfel, această esenţă trăieşte separarea şi fragmentarea din esenţa spirituală mai înaltă a sufletului care se înalţă. Prin planurile astrale rătăcesc „bucăţi" ale acestei esenţe separate, apărând ca fantome. vedenii, strigoi, entităţi astrale şi diferite forme de energie. În dorinţa sa de

unitate şi întregire, această esenţă caută să se ataşeze de alte fiinţe încarnate, adesea coabitând în corpurile altor suflete şi amestecându-şi esenţa. Atunci când persoanele cu esenţe sufleteşti amestecate vin la mine sau la alţi clarvăzători pentru o consultaţie sau vindecare, adesea ele au un mozaic de energii ţesute în câmpurile lor aurice. Adesea, este posibil să existe câteva straturi de esenţă de la alte suflete, care le acoperă propria lor esenţă adevărată.

Nu toată esenţa sufletească ataşată de o persoană vine de la entităţi descarnate. Adesea, sufletele pot avea „corzi" între ele, în timp ce se află încă în spaţiul fizic. Cu alte cuvinte, o „bucată" de esenţă de la un suflet s-a fragmentat din corp şi s-a ataşat de un alt suflet. Una dintre căile cele mai obişnuite prin care are loc acest lucru este uniunea sexuală. Alta este prin legături familiale. Mulţi oameni confundă acest tip de uniune cu uniunea superioară spirituală ce este realizată de sufletele întregi, complete şi foarte evoluate, după înălţarea întru Unime.

Atunci când cineva moare, esenţa acelui suflet se poate fragmenta în oricâte dimensiuni (şi cadre temporale), în funcţie de nivelul de conştienţă al sufletului, din momentul morţii. Dacă, între timp, esenţa lăsată în urmă s-a ataşat de corpurile altor suflete, esenţa spirituală care se reîncarnează poate intra într-un corp nou şi e posibil să nu fie capabilă să se reconecteze cu esenţa lăsată în urmă. În acest caz, sufletul îşi poate întâlni părţi ale sieşi în alţi oameni, în cursul acestei vieţi. De fapt, dacă sufletul are suficientă conştienţă, el poate atrage, conştient sau inconştient, oameni care posedă bucăţi ale esenţei sale înglobate în ei, în speranţa că îşi poate revendica această esenţă. Dacă un suflet este suficient de evoluat, el îşi poate atrage, ca un magnet, propria sa esenţă de la alte suflete – fie când corpul acelui suflet moare, fie când acel suflet „taie coarda" ataşamentului psihic.

Există mult mai multe aspecte ale fragmentării sufletului, care implică vieţile trecute, vieţile viitoare şi alte dimensiuni. Aceste lucruri devin destul de complexe şi dificil de înţeles folosind intelectul, astfel că nu voi mai zăbovi acum asupra acestui subiect.

5. Nemurirea fizică

Este posibil să menţinem un corp veşnic tânăr, pentru o perioadă de timp oricât de lungă – un corp care nu se îmbolnăveşte niciodată şi care este imun la degradarea din cauza mediului. Totuşi, ca să atingem această stare de nemurire, trebuie să se fie îndeplinite câteva condiţii. În primul rând, trebuie renunţat la credinţa în moarte. Este uimitor cât de mulţi oameni conştienţi spiritual încă mai cred că trupul trebuie să îmbătrânească şi să degenereze. Deşi personal e posibil să nu îmi doresc să rămân la nesfârşit în corpul actual, cu siguranţă că vreau să pot alege *dacă* şi *când* mor. A crede că

moartea este inevitabilă înseamnă a adera la un sistem de credinţe ce are o putere incredibilă, din cauză că 99% din populaţia Pământului crede în acest lucru.

Adevărul este că tot ce e necesar pentru a opri procesul de îmbătrânire este să echilibrezi forţa vitală care intră (regenerarea, sau negentropia) cu forţa vitală care se disipă (degenerarea, sau entropia). Degenerarea are loc nu numai din cauza credinţei în moarte, ci şi din cauza alinierii greşite a sinelui prin fragmentarea sufletului. Ca să obţii nemurirea fizică, este necesar să îţi revendici destul de multe fragmente de esenţă sufletească, pentru a mări puterea regenerativă suficient de mult, încât să compensezi disiparea forţei vitale ce are loc în mod natural în dimensiunea a 3-a. Este foarte asemănător cu procesul de levitaţie, care necesită suficient de multă forţă anti-gravitaţională, încât cel puţin să egalezi legea naturală a gravitaţiei din dimensiunea a 3-a.

Cum îşi revendică cineva esenţa sufletească pierdută? Prin aducerea energiilor spirituale mai înalte în corp, într-o măsură mai mare. Cu alte cuvinte, prin a fi mai prezent/ă în corpul tău. În majoritatea timpului, suntem împrăştiaţi prin univers, având bucăţi din noi înşine în alte vieţi, în alte dimensiuni sau în alte suflete. Într-un anumit sens, destul de propriu, trăim în trecut sau în viitor. Din punct de vedere psihologic, aceasta se produce din cauză că negăm „ceea ce este" în vieţile noastre. Cea mai mare parte din ceea ce s-a fragmentat din noi sunt părţi ale sinelui nostru pe care le-am judecat ca fiind indezirabile, iar în felul acesta le-am aruncat afară din conştienţa noastră. Prin retragerea conştienţei de la părţile noastre de care nu ne-a plăcut, am retras forţa vitală din acele zone şi nu mai avem suficient de multă energie magnetică pentru a menţine aceste părţi conectate cu întregul, astfel creând fragmentare. Atunci când o parte foarte mare a sinelui este negată, în cele din urmă părţile negate depăşesc ca „greutate" părţile ce sunt acceptate, iar disiparea forţei vitale depăşeşte regenerarea, provocând degradarea şi moartea corpului.

Atunci când învăţăm să ne acceptăm părţile sinelui nostru pe care le-am negat, creăm suficient de multă energie magnetică, încât să putem revendica părţile care s-au fragmentat. Atunci când îndeajuns de multe aspecte ale sinelui sunt revendicate, corpul devine suficient de luminos, încât transcende principiile dimensiunii a 3-a. În acest punct este posibilă înălţarea integrală.

6. Înălţarea întru Unime

Deşi detaliile înălţării au fost explicate mai devreme, aş vrea să menţionez încă un lucru. Atunci când un suflet a devenit integrat complet şi începe să se înalţe, separarea iniţială de la începutul Creaţiei este inversată.

Sufletele individuale încep să fuzioneze în „grupuri de suflete" sau „suprasuflete", care apoi fuzionează în „suprasuflete maestre" etc. Dacă două părţi ale unui suflet au devenit polarizate, ele se pot reuni ca „flăcări gemene".

Acest capitol a atins în treacăt natura reală a sufletului şi sper că te-a stimulat, pe calea ta spre întregire.

Capitolul 21
Un plan pentru secolul 21

Traiul iluminat

Acest capitol explorează un viitor posibil pentru omenire, pe baza aplicației practice a informațiilor din această carte. Pentru a crea o societate iluminată, trebuie să învățăm să ne echilibrăm aspectele spirituale cu cele materiale. Acest lucru este adesea destul de dificil, din cauză că cei mai mulți dintre noi suntem condiționați să fim fie spirituali, fie materialiști.

De exemplu, religiile occidentale ne învață să îi punem pe ceilalți pe primul plan, să întoarcem și celălalt obraz, să adunăm bogății în Ceruri și să ne sacrificăm confortul lumesc pentru răsplata din lumea de apoi. În religiile orientale suntem învățați să renunțăm la dorință și la atașamente și să fim pur și simplu deschiși, în prezent, la orice s-ar întâmpla. Trebuie să ne abandonăm lui Dumnezeu. „Voia Ta, nu voia mea să se facă!"

Pe de altă parte, suntem încurajați să devenim mai materialiști și să ne utilizăm puterile creatoare ca să ne manifestăm dorințele inimii. Suntem învățați să ne luăm înapoi puterea pe care am dat-o altora, să fim categorici, să rămânem pragmatici și cu picioarele pe Pământ, și să avem grijă de noi înșine, în loc să ne concentrăm mereu atenția asupra altora. Ni se spune să avem țeluri, obiective și planuri pentru obținerea prosperității, și „să ne mișcăm picioarele" în loc să îl așteptăm pe Dumnezeu să facă aceste lucruri în locul nostru.

Evident, pentru a trăi ca o ființă spirituală într-o lume materială este necesar să avem un echilibru între aceste polarități. Ca să realizăm acest lucru, trebuie să vindecăm negarea dorințelor și emoțiilor prezente în scenariul spiritual, precum și vinovăția și obsesivitatea prezente în scenariul fizic.

În secolul 21, nici martirul ascet, și nici capitalistul lacom nu vor prospera. Ca să trăim în abundență, ni se va cere (din partea Mamei Terra și a propriilor noastre Sine mai înalte) ca simultan să facem ceea ce e bine pentru întreg și ceea ce e cel mai bine pentru sine. Dacă nu ne vindecăm vinovăția religioasă, ne vom sacrifica la infinit pentru alții. Iar dacă nu ne vom găsi adevărata siguranță interioară, vom continua să ne agățăm și să ne ținem cu toată puterea de obiectele materiale, în timp ce ne vom irosi resursele naturale. Lumea pe care am scos-o în evidență în paginile următoare ia naștere dintr-o conștiință colectivă care este centrată în spiritual, în timp ce își concentrează atenția înspre exterior, la planul material. Acesta este numai un scenariu; pentru idei suplimentare, îți recomand romanul „2150 e.n.", scris de Thea Alexander.

Societatea secolului 21

Chiar în acest moment există tehnologia pentru ridicarea standardului de trai pentru toţi oamenii de pe Pământ, la cel mai înalt nivel imaginabil: educaţie de prim rang, asistenţă medicală preventivă, rafinament cultural, arhitectură elegantă, o abundenţă de mâncăruri hrănitoare, precum şi ocazia de a călători oriunde şi peste tot. Adaugă la acestea un stil de viaţă generos cu confortul, relaxarea terapeutică în combinaţie cu munca pasionantă, creativă, şi o mulţime de relaţii sociale. Iar acesta este numai începutul. De aici, putem evolua dincolo de cele mai îndrăzneţe fantezii din literatura S.F.

Calea prin care să fie creată această societate utopică în secolul 21 nu este visarea leneşă sau vreo formulă imposibilă ce va dura milioane de ani până va fi implementată. Multe dintre elementele menţionate mai sus au existat la apogeul unora dintre civilizaţiile din trecut. Totuşi, omenirea nu a evoluat suficient de mult încât să poată menţine aceste standarde înalte. Ingredientul fundamental necesar pentru a asigura tuturor un stil de viaţă elegant şi artistic este crearea mediului interior propice, prin a face o prioritate din educaţie şi creşterea personală.

În unele părţi ale lumii, aceasta trebuie să înceapă cu lucrurile de bază – redistribuirea şi redefinirea bogăţiei şi resurselor, pentru a asigura elementele de bază în ceea ce priveşte hrana, îmbrăcămintea şi adăpostul. Este foarte dificil să îi educi pe cei care mor din cauza foamei sau bolilor. Odată ce este asigurat minimul „confort al creaturii", oamenii vor fi deschişi la o educaţie reală. Adevărata educaţie învaţă oamenii despre natura sinelui şi despre relaţia interiorului cu realitatea exterioară. Realitatea fiecăruia este diferită, dar procesele sunt universale pentru măiestria-de-sine personală. Cu toţii trebuie să ne înfruntăm temerile, să ne cultivăm un simţ acut al vigilenţei, să ieşim din starea de vinovăţie şi să o înlocuim cu o conştienţă firească, să renunţăm la judecare în favoarea discernământului, să ne punem întrebări despre sistemul nostru de credinţă şi să ne liniştim minţile îndeajuns de mult, încât să vedem adevărul. Aceste lucruri se pot preda, cu răbdare şi perseverenţă. Necesită un angajament puternic şi conştientizarea faptului că societatea este exact aşa cum e conştienţa părţilor sale constituente.

Odată ce educaţia este rafinată şi oferită tuturor pe Pământ, ea trebuie adaptată fiecărui individ. Unii oameni învaţă repede; alţii au nevoie de mai mult timp. Programele şcolare trebuie să ţină cont de acest lucru şi, în acelaşi timp, să pună accent pe cooperare în cadrul grupurilor, pe împărtăşire şi feedback. Copiii nu vor fi învăţaţi să se modeleze după societatea existentă; societatea este cea care trebuie să se modeleze după nevoile copiilor. Majoritatea copiilor născuţi în zilele noastre sunt suflete cu un grad înalt de măiestrie din vieţile anterioare, care s-au reîncarnat sau au coborât din

dimensiuni mai înalte pentru a ajuta la transformarea planetei. Este important ca ei să aibă profesori care să le recunoască nivelul de conştienţă a sufletului şi să le reamintească de puterea lor.

Religiile trebuie şi ele transformate. Noua Ordine Mondială a Mamei va avea grijă ca vechile credinţe să moară rapid şi eficient. Cei care insistă să se agaţe de intoleranţa religioasă (definită prin „calea mea este singura spre mântuire") şi de imagini învechite ale lui Dumnezeu (ca fiinţă ce pretinde ascultare şi pefecţiune) nu vor face parte din viaţa secolului 21 de pe Pământ. Aceşti oameni nu vor putea să susţină vibraţia necesară pentru a se înălţa împreună cu Mama. Alte instituţii ale vechii lumi vor fi şi ele de domeniul trecutului. Băncile, companiile de asigurare şi multe instalaţii medicale nu vor mai fi necesare. Numărul avocaţilor va descreşte cu mai mult de 90%. Industriile aflate în legătură cu vechile moduri de transport şi construcţie (cum ar fi companiile chimice bazate pe petrol şi hidrocarburi) vor fi transformate. Mai mult de jumătate din structura corporatistă internaţională curentă este implicată în administrarea unei forme de bunuri economice. În locul acestor instituţii financiare se va afla un sistem bazat pe schimb de energie. Fiecare persoană va da şi va primi unităţi de energie pe baza contribuţiei sale reale în societate. Contribuţia „reală" va fi definită ca aceea care îmbunătăţeşte viaţa unuia sau mai multor oameni, direct sau indirect. În ceea ce priveşte distribuţia adecvată a resurselor de bază, fiecare membru al comunităţii va începe cu abundenţa materială şi va adăuga apoi rafinamente culturale, pe baza nivelului său de contribuţie creatoare la întreg. Nimeni, indiferent de cât de mult sau cât de puţin contribuie, nu va rămâne fără lucrurile fundamentale: mâncare, locuinţă, îmbrăcăminte, educaţie şi asistenţă medicală.

Tehnologia

Următoarea mare revoluţie tehnologică va implica utilizarea câmpului electromagnetic, care umple universul fizic. Puterea şi energia disponibile graţie acestui câmp sunt de milioane de ori mari decât cele disponibile folosind combustibilii fosili. Folosirea adecvată a câmpurilor EM nu va polua mediul înconjurător şi va elimina tehnologiile ce implică fisiunea sau fuziunea nucleară, care provoacă dezechilibre de mediu.

O formă de energie EM este radionica. Radionica utilizează curenţii electromagnetici ai eterurilor şi direcţionează energia spre şi dinspre locaţia dorită. În timp ce radioul şi televiziunea realizează acest lucru într-un mod rudimentar, radionica merge mult mai departe, pur şi simplu transmiţând unde dintr-un loc în altul. Undele câmpului EM pot fi concentrate, amplificate şi modulate în moduri ce nu numai că transmit energie, fără fir,

la distanţe mari, dar pot transcende şi limitările spaţio-temporale ale dimensiunii a 3-a. Dispozitivele radionice vor înlocui formele mai primitive ale surselor electronice de energie şi, în conjuncţie cu optica, laserele şi alte modalităţi ce manipulează electronii, vor constitui baza pentru tehnologia automatizată şi computerizată, la o scară aproape comparabilă cu cea a creierului uman, în termeni de complexitate.

Există câteva cărţi bune despre câmpul EM şi radionică. Tesla, Einstein şi alţii au făcut multe cercetări, dintre care unele sunt interpretabile. Illuminati au făcut tot ce le-a stat în putinţă ca să suprime majoritatea progreselor în radionică ce au fost prezentate publicului larg. Multe dintre dispozitive ar face ca petrolul şi energia nucleară să devină perimate peste noapte, eliminând astfel dependenţa de corporaţiile multinaţionale. Acest lucru ar reda oamenilor puterea – un concept nedigerabil pentru regimurile capitaliste şi comuniste.

Ca să îţi stimulez propriul tău proces creator, voi menţiona pe scurt câteva detalii despre tehnologia câmpului EM. Ca să asigur protecţia celor implicaţi în cercetarea câmpului EM, voi omite intenţionat anumite detalii. Totuşi, există ramuri ale Illuminati care lucrează în prezent cu aceste idei, iar unele dintre aceste tehnologii sunt date deja în folosinţă în spatele uşilor închise.

Un generator simplu de energie (dispozitiv radionic) presupune construirea unei piramide ce are o semisferă încadrată în bază. Semisfera cuprinde curentul câmpului EM, iar piramida îl direcţionează înspre apex (piatra unghiulară). În centrul cupolei/piramidei este apoi introdus un nucleu cilindric din material foarte conductiv, iar o bobină Tesla este înfăşurată în sens ascendent, până la piatra unghiulară. Apoi, bobinei îi este aplicat curent continuu. AVERTISMENT: Este necesar să fii foarte bine familiarizat/ă cu geometria analitică şi cu teoria undelor ca să faci acest dispozitiv să „oscileze" cu succes, iar operaţiile improprii pot fi dezastruoase.

Un alt dispozitiv implică trecerea unui curent prin material superconductor şi proiectarea energiei rezultante într-un câmp electromagnetic, astfel colapsând parţial câmpul şi curbând spaţiul şi timpul. Acesta este unul dintre modurile de propulsie a navelor spaţiale interdimensionale ale Confederaţiei. Energia generată de acest dispozitiv creează o „zonă nulă", un fel de vid al câmpului EM, care apoi „absoarbe" nava în această zonă şi o scoate în altă zonă a spaţiului şi timpului. Mărimea şi locaţia câmpului EM, precum şi cantitatea de curent din dispozitivul superconductor determină *unde* şi *cât de repede* va fi propulsat vehiculul, precum şi *cât* timp şi spaţiu se vor fi colapsat. Folosind acest procedeu, o navă poate călători către stele îndepărtate într-un timp de ordinul orelor sau zilelor.

Cum este posibil? Imaginează-ți, pentru un moment, o bucată de hârtie ce are două puncte la o distanță de câțiva centimetri unul de altul – punctul A și punctul B. În timpul și spațiul de dimensiunea a 3-a, cea mai scurtă distanță între cele două puncte este o linie dreaptă. Acum, dacă iei hârtia (care reprezintă spațiul 3D) și o curbezi până când punctul A se suprapune peste punctul B, ai o reprezentare plastică a procesului de mai sus.

Dispozitivul superconductor poate fi creat foarte ușor dacă ai echipamentul corespunzător. Superconductorii se pot forma la temperatura camerei, prin crearea unui câmp rezonant în structura anumitor elemente. Ca să muți nava la locația dorită, este necesar să calculezi „semnătura" câmpului EM al acelei locații și să „acordezi" dispozitivul superconductor la acea semnătură. Fiecare planetă, stea sau ființă din univers are propria sa semnătură unică, iar aceasta poate fi accesată dacă ai alinierea sufletească potrivită.

Multe dispozitive radionice se află în testări de ani de zile, din partea oamenilor de știință și a guvernului secret. Experimentul Philadelphia a fost unul dintre exemple. Mai există multe altele. Extratereștrii de densitate mai înaltă și-ar dori foarte mult să își împărtășească tehnologia cu omenirea în mod deschis, dar, din nefericire, există mulți care ar folosi-o în detrimentul altora, și astfel aceasta este tăinuită cu mare atenție. Până în anul 2000, o mare parte din această tehnologie va fi cunoscută de publicul larg.

Agricultura

În plus față de culturile hibride de fructe și legume, în prezent se află în producție tipuri de microalge care, cultivate corespunzător, pot hrăni până la 10 miliarde de oameni din numai câteva hectare de bazine. Aceste alge sunt extrem de bogate în proteine și substanțe nutritive și pot asigura până la 50% din cerințele dietare ale oamenilor. Algele se reproduc incredibil de rapid în mediul potrivit. Dacă fiecare țară ar avea o fermă de alge localizată strategic, distribuția nu ar reprezenta o problemă. Vehiculele electrice care folosesc celule solare de densitate înaltă ar fi mijloacele principale pentru transportul algelor la suprafața planetei. Trenurile electrice nepoluante de mare viteză ar transporta algele în fiecare oraș important, în numai câteva ore de la producere.

Dacă te întrebi cum va digera stomacul tău algele, stai liniștit/ă, pentru că, la fel ca multe derivate din soia, din alge se pot face o mulțime de mâncăruri gustoase, într-o abundență de culori. Dispozitivul de replicare prezentat în seria de televiziune „Star Trek – Generația Următoare" nu se află nici el prea departe. Deși microalgele pot fi gustoase în forma lor brută, totuși prin manipulare genetică, holografie și îmbunătățire folosind

computerul, această mâncare verde, vâscoasă poate fi făcută să arate şi să aibă gustul celor mai fine delicatese ale artei culinare moderne.

Locuinţele

Viitorul îl reprezintă construcţiile geometrice (piramidele şi domurile geodezice). Materiale noi, ultra-uşoare şi ultra-rezistente, constituite din elemente rare şi din elemente obişnuite modificate tehnologic ar asigura o izolare şi un confort excelente. Materialele solare naturale ar putea asigura încălzirea. Lumini ce folosesc curenţi de frecvenţă ultra-joasă, întruchipând întregul spectru, ar putea înlocui becurile incandescente şi fluorescente. Computerele şi roboţii ar putea face cea mai mare parte a muncilor repetitive de construcţie.

Comunicaţiile

Comunicaţiile pot fi instantanee, chiar până la stele îndepărtate, folosind semnale ale câmpului EM trecute prin distorsiuni temporale (acelaşi principiu ca la călătoria navelor insterstelare). Înainte să îşi atingă destinaţia, semnalele sunt inversate temporal, pentru a corespunde momentului transmisiei. Evident, aici este implicată capacitatea de a transmite semnale în trecut sau în viitor – o ispravă la care cei aflaţi în contact cu civilizaţii din trecut sau din viitor au fost deja martori pe Pământ.

Structura socială

În esenţă, deciziile politice ar putea fi luate de comitete alese prin referendum, formate din fiinţe spirituale avansate. Fiecare comunitate ar putea avea un loc de întâlnire central, cu întâlniri „de consiliu" în mod regulat. Toate unităţile individuale de locuit ar putea să încercuiască zona folosită în comun. Poliţia ar fi menţinută la minim – dacă nevoile de bază sunt îndeplinite, infracţionalitatea ar fi aproape inexistentă. Educaţia ce încurajează exprimarea emoţiilor şi educă aptitudinile de a asculta şi de a vorbi ar putea face întâlnirile sociale pline de viaţă şi satisfăcătoare. Noi forme de distracţie, care implică realitatea virtuală şi jocuri vizuale holografice i-ar încânta pe copii. Practicile sexuale spirituale ar face ca metodele de control artificial al naşterilor să pară învechite. Înţelegerea faptului fundamental că fiecare persoană este responsabil/ă pentru propria sa creaţie ar face ca judecătorii să aparţină de domeniul trecutului; dacă nu mai există învinuire, ei nu ar mai fi necesari.

Oare toate acestea sună ca un vis al unui opioman? Nu şi dacă Mama face ceea ce trebuie să facă. Şi te asigur că o va face. Da, pasărea Phoenix se va ridica din propria-i cenuşă a durerii şi zbaterii. Chiar în timp ce scriu aceste rânduri, noi revelaţii vin zilnic despre viaţa pe viitorul Pământ. Vibraţiile se accelerează atât de rapid, încât chiar şi această carte ar putea părea învechită la momentul publicării sale. Suntem limitaţi numai de credinţele noastre. Şi a venit timpul să ne lăsăm la o parte credinţele limitate şi să ne dăm seama că putem crea paradisul.

Dacă sună idealist, gândeşte-te că totuşi nu trăiesc într-un turn de fildeş. De fapt, am foarte puţine probe solide de siguranţă exterioară în viaţa mea. La momentul acestei scrieri, aşa-numita lume reală părea că se prăbuşeşte în jurul meu, băncile dădeau faliment, furtuni neobişnuite se dezlănţuiau în unele zone ale planetei, iar apusul era roşu din cauza unui vulcan care a erupt recent în Filipine. Chiar şi aici, în Sedona, unde aerul de munte este încă relativ curat şi pur, oamenii au fost afectaţi financiar, iar mulţi dintre ei au suferit tulburări ale sistemului imunitar şi agitaţie emoţională. La momentul la care citeşti aceste rânduri, este posibil ca aceste situaţii să fie mult mai acute... şi totuşi, totul se află într-o Ordine Divină. Nu pretind că sunt izolat de aceste evenimente, şi nu pretind că sunt special. Informaţia este disponibilă gratuit pentru oricine vrea să o primească din Mintea Universală. Aşadar, te încurajez să mi te alături în crearea lumii la care cu toţii visăm.

Încheiere

Aşa cum am menţionat la începutul cărţii, informaţia de aici nu este în niciun caz completă. Nici nu pot să garantez că este 100% exactă. Este posibil ca anumite capitole să fi avut un anumit impact asupra ta, sau cel puţin să te fi făcut să rămâi pe gânduri.

A face schimbările necesare pentru a trăi viaţa la frontiera experienţei umane nu este uşor; dar însuşi faptul că eşti viu/vie în acest moment al istoriei sugerează că, la un anumit nivel, ai ales să faci aceste schimbări.

Pentru a primi o mână de ajutor ca să pui aceste idei în practica vieţii tale, poţi scrie autorului şi cere o listă de cursuri şi evenimente în legătură cu materialul de faţă. Sau poţi iniţia un grup de studiu în zona unde locuieşti, pentru a discuta despre informaţia din carte şi despre tehnicile prezentate aici.

Voi călători şi voi ţine seminarii în următorii câţiva ani, iar dacă eşti interesat/ă să sponsorizezi un seminar în zona unde locuieşti, anunţă-mă. Cu siguranţă, nu pot garanta că voi putea ajunge în zona ta, dar, aşa cum am spus mereu, dacă îţi doreşti ceva suficient de mult, poţi face ca acel lucru să se întâmple.

Indiferent de paşii pe care îi faci în continuare în viaţa ta, aminteşte-ţi un lucru – *cine* eşti este întotdeauna mai măreţ decât orice ai putea concepe. Te las să meditezi la acest lucru.

Cum poți să te implici

Mulți dintre voi sunteți implicați în proiecte menite să aducă în manifestare lumea pe care am schițat-o în Capitolul 21. Dacă nu ești sigur/ă în privința modului în care vrei să participi, poți începe prin a-l contacta pe autor. În plus față de proiectele menționate aici, sunt angajat în următoarele programe menite să ajute la transformarea Pământului:

1. Cursuri, seminarii și conferințe;

2. Cărți, articole și prelegeri înregistrate;

3. Evenimente și înregistrări muzicale;

4. Examinări de natură psihică și spirituală;

5. Renașterea și alte modalități de vindecare

****

Pentru mai multe informații, contactează-mă la adresa www.salrachele.com

Anexa A
Renaşterea[50]

Ce este Renaşterea?

Renaşterea (sau respiraţia conştientă) este o metodă simplă şi totuşi puternică de auto-dezvoltare, care a fost practicată de yoghini vreme de mii de ani. În 1974 Leonard Orr a dezvoltat un ritm de respiraţie „circular", care adesea declanşează amintiri de la naştere şi din copilăria timpurie, de unde şi numele „Renaştere". La câţiva ani după aceea, Jim Leonard (nu are nicio legătură cu Leonard Orr) a rafinat tehnica şi a numit-o „Renaştere Integrativă", iar mai târziu „Vivaţie[51]".

Renaşterea a fost trăită de sute de mii de oameni, de regulă în sesiuni private cu un instructor experimentat, sau în grupuri, ori pe cont propriu. Printre beneficiile de care aceştia s-au bucurat se numără: energie şi vitalitate sporite, relaxare şi reducerea stresului, conştientizarea emoţiei ca „energie-în-mişcare" (sau conştientizarea tiparelor energetice din corp), acceptarea necondiţionată a sentimentelor, întărirea sistemului imunitar, purificarea corpului şi a minţii prin mai buna circulaţie a oxigenului în sânge, precum şi integrarea corpului, minţii şi spiritului.

Ce este integrarea şi ce anume o determină?

Pentru majoritatea dintre noi, naşterea a fost un eveniment foarte traumatizant. Studii recente au arătat că nou-născuţii sunt foarte sensibili la gândurile şi sentimentele părinţilor, rudelor, doctorilor, surorilor medicale şi la alte lucruri din mediul în care se nasc. În plus, în spitalele convenţionale, şocul luminilor puternice, separarea faţă de mamă şi tăierea cordonului ombilical fac adesea ca primele respiraţii să fie simţite ca o experienţă în-apropierea-morţii. În consecinţă, mulţi dintre noi ne pierdem din pofta de viaţă prin suprimarea acestui eveniment traumatizant.

Experienţa naşterii noastre poate genera câteva credinţe de bază nesănătoase despre viaţă în general. De exemplu, să presupunem că părinţii noştri doreau un băiat, iar noi suntem o fată, sau că mama a avut dureri foarte mari în timpul naşterii, sau că relaţia părinţilor noştri a fost instabilă, sau că ei au simţit că proaspătul lor copil va crea o povară financiară etc. Este posibil să ne creăm credinţe cum ar fi „lumea este un loc lipsit de iubire" sau „nimeni nu mă vrea" sau „viaţa este o luptă" sau „nu am niciodată îndeajuns (iubire, bani etc.)". Toate acestea creează foarte multă teamă şi inhibiţie.

Teama inhibă respiraţia. Când mai simţi teamă, observă cum respiraţia ta tinde

---

[50] *Rebirthing*, în lb. engleză, n. tr.

[51] *Vivation* este marca comercială a lui Jim Leonard şi a International Vivation Community – nota autorului.

să devină superficială şi neregulată. Respiraţia completă şi liberă eliberează teama, care, după părerea cercetătorilor, este de fapt stocată în celulele şi ţesuturile corpului, în decursul anilor.

Nu este obligatoriu ca respiraţia conştientă să fie dureroasă. Durerea este cauzată de rezistenţa opusă curgerii energiei vieţii. Dacă ne concentrăm atenţia, fără să judecăm, pe senzaţia de durere şi nu mai opunem rezistenţă, pur şi simplu simţim o energie foarte intensă. Prin schimbarea contextului mental, această energie poate fi simţită ca agreabilă şi dătătoare de putere.

Cele cinci elemente

Modul cum abordez Renaştarea combină metoda de bază, predată iniţial de Leonard Orr, cu procesul integrativ creat de Jim Leonard. Cele cinci etape ale Renaşterii Integrative, aşa cum le-a conceput Jim sunt următoarele:

1) Respiraţia „circulară". Aceasta este o respiraţie deplină, liberă, relaxată şi întrucâtva rapidă, cu inspiraţia şi expiraţia legate; aceasta înseamnă că nu există pauze între ele (adică inspirăexpirăinspiră etc.) Respiraţia bazată pe teamă este de regulă scurtă şi neregulată, cu o pauză lungă între inspiraţie şi expiraţie. Pe cel care respiră îl ghidez încetişor spre ritmul circular şi îi reamintesc să menţină respiraţia legată pe tot parcursul sesiunii.

2) Relaxarea profundă. În timpul unei sesiuni, practicantul simte adesea furnicături şi are un sentiment de curent electric care îi circulă prin corp. În perioada de început a Renaşterii, aceasta trecea frecvent în hiperventilaţie, paralizie parţială şi spasme musculare intermitente – efecte secundare destul de dureroase, cauzate de forţarea sau de reţinerea expiraţiei. Adesea, subliniez ideea de a da drumul complet, cu fiecare expiraţie, foarte asemănător cu un oftat de uşurare. Chiar şi aşa, e de aşteptat o anumită porţie de furnicături şi senzaţii energetice plăcute. Pe măsură ce sesiunea înaintează, în corp intră din ce în ce mai multă forţă vitală (prana). Furnicăturile reprezintă rezistenţa corpului faţă de fluxul mărit de energie. Dacă practicantul se relaxează în acest flux crescut de prana, rezistenţa se diminuează, iar corpul se adaptează mai uşor.

3) Conştientizarea detaliilor. În cea mai mare a vieţii noastre am suprimat sentimentele stânjenitoare, sau le-am etichetat şi judecat. În tehnica Renaşterii suntem încurajaţi să ne explorăm sentimentele pe măsură ce acestea ies la suprafaţă, la fel ca un om de ştiinţă care examinează un fenomen. Totuşi, în loc să ne folosim intelectul pentru a analiza, lăsăm respiraţia să îşi facă treaba. Adesea, le cer clienţilor să „respire într-o zonă a corpului" care este lipsită de confort sau are dureri. Aceasta este o modalitate de dislocare conştientă, din corp, a materialului suprimat. De fapt, am învăţat că sentimentele suprimate sunt practic stocate în celule, iar procesul Renaşterii „eliberează" aceste celule.

4) Integrarea în extaz. Jim Leonard defineşte această etapă ca fiind capacitatea de a schimba orice se întâmplă, punând lucrurile într-un context pozitiv. Este posibil să devii fericit/ă şi extaziat/ă cu privire la orice lucru care se întâmplă. Pur şi simplu acceptarea fiecărei experienţe, fără să ai aşteptări, este tot ce e necesar pentru a obţine integrarea. Este important să nu îţi judeci experienţa. Unii clienţi au semnalat faptul că au respirat timp de o oră, fără să se întâmple „nimic". Totuşi, adesea îi încurajez pe oameni să se privească în oglindă după o sesiune. Nu este ieşit din comun ca cineva să arate cu 10 ani mai tânăr şi să aibă o radianţă strălucitoare în jurul său – chiar dacă nu s-a întâmplat „nimic".

5) Fă cum poţi. Această etapă, care sună ca la hochei, a fost concepută pentru cei care sunt prea serioşi şi prea îngrijoraţi de a executa corect. Important este să te destinzi, să execuţi cele 5 elemente şi să te laşi în voia procesului. E ok dacă începi să faci pauze şi uiţi să respiri. De obicei, te voi readuce încetişor în proces. Cheia procesului este „să laşi să se ducă", nu să încerci din răsputeri.

Cum se prezintă o sesiune individuală?

În timpul unei sesiuni de respiraţie, practicantul trece de obicei printr-un ciclu în care sunt integrate nivelele temerilor şi emoţiilor reprimate, iar persoana devine mai relaxată şi îşi acceptă mai mult corpul, emoţiile şi viaţa în general. Acest proces poate fi brusc şi dramatic, sau mai gradat, întins pe mai multe sesiuni. Unii oameni semnalează că le vin amintiri de la naştere şi din copilăria timpurie. Pentru alţii, pur şi simplu vine un moment în care respiraţia devine uşoară şi naturală, iar tensiunea iniţială şi senzaţiile corporale scad în intensitate. Acesta este punctul de integrare.

De obicei, executarea unui „ciclu de integrare" durează cam o oră. Atunci când un ciclu este complet, corpul se relaxează, iar respiraţia devine uşoară şi fără efort. Primele câteva sesiuni au loc *pe uscat*, în timp ce se stă pe spate. Mai târziu, sesiunile pot avea loc în apă fierbinte. Renaşterea în apă fierbinte tinde să fie mult mai intensă decât Renaşterea *pe uscat*.

Pentru mai multe informaţii despre Renaştere, recomand cartea „Renaşterea – Ştiinţa de a te bucura din plin de viaţa ta", de Jim Leonard şi Phil Laut (Trinity Publications).

Anexa B
Tehnici de protecție psihică

1. Invocarea Arhanghelului Mihail

Vizualizează o lumină albastră, strălucitoare, care coboară prin chakra coroanei tale și îți învăluie întregul corp. Imaginează-ți că ești înconjurat/ă de o bulă formată din această lumină albastră, care se extinde 90-120cm în toate direcțiile. Rostește rar, de câteva ori, numele Arhanghelului Mihail, cu convingere. Poate fi de ajutor să ai o imagine cu Mihail, pe care să o contempli. Vizualizează-l pe Mihail cu ochiul interior. Vezi cum umple spațiul din jurul tău cu protecția sa. Cere-i lui Mihail să curețe toate vibrațiile negative din spațiul tău psihic. Cere-i să returneze toate energiile care nu fac parte din sufletul tău la locurile lor de drept. Mulțumește-i lui Mihail pentru ajutorul său. Repetă procedura de mai sus până când începi să ai un sentiment de calm.

2. Invocația lui Isus Christos

Vizualizează o lumină albă și invocă-l pe Isus Christos în același mod ca la invocarea lui Mihail.

3. Crucea Solară

Vizualizează o cruce albă, strălucitoare, care are un cerc în jurul ei. Plasează această cruce în jurul corpului tău. Poți să vizualizezi că mâinile tale reprezintă brațul orizontal, iar corpul tău este brațul vertical al crucii, cu cercul în jurul câmpului tău auric. Proiectează această imagine pe orice persoană, loc sau obiect care te atacă psihic. Nu forța nicio entitate să accepte crucea; doar proiecteaz-o în câmpul auric al entității și lasă entitatea să o accepte sau să o respingă. Menține crucea în câmpul tău auric permanent, pe tot parcursul acestei proceduri.

4. A arăta unei entități lumina

Vizualizează o entitate care are nevoie de ajutor sau care te hărțuiește, și imaginează-ți că te afli într-o conversație cu acea entitate. Invocă Lumina lui Dumnezeu ca o lumină aurie sau albă, strălucitoare și fă entitatea atentă la prezența luminii. Povestește-i entității despre frumusețea luminii și încurajeaz-o să cerceteze lumina. Fii cât poți de plin/ă de iubire și amabil/ă, dar informează totuși entitatea că lumina o poate ajuta în creșterea sa.

5. Tăierea corzilor

Vizualizează persoana sau entitatea care simţi că te atacă. Cere sinelui tău mai înalt să îţi arate toate corzile ce ar putea fi ataşate între tine şi acea entitate. Imaginează-ţi că ai o foarfecă aurie, special pentru tăierea corzilor. Vizualizează-te folosind foarfeca aurie, tăind toate corzile ce te conectează de persoana sau entitatea care te atacă. Vezi cum corzile tăiate cad de fiecare dată când tai. Vezi cum entitatea se îndepărtează lent de tine. Cu iubire, binecuvântează entitatea şi ia-ţi rămas bun de la ea.

6. Incantaţiile

Există mai multe incantaţii bune pentru protecţie. Le recomand pe următoarele (să fie repetate mereu şi mereu):

„SUNT CEEA CE SUNT"
„SUNT LUMINĂ, LUMINĂ, LUMINĂ. SUNT IUBIRE, IUBIRE, IUBIRE."
„SUNT O FIINŢĂ A FLĂCĂRII VIOLETE, SUNT PURITATEA PE CARE DUMNEZEU O DOREŞTE."
„KADOISH, KADOISH, KADOISH, ADONAI SABAYOTH."
„INVOC PUTEREA ŞI PREZENŢA LUI DUMNEZEU."

7. Împământarea

Vizualizează că o vergea de lumină de diametrul corpului tău se extinde în afară prin picioarele tale (dacă stai în picioare) sau prin baza coloanei vertebrale (dacă stai aşezat/ă), până în centrul Pământului. Culoarea indicată este auriul, dar, dacă îţi este foarte dificil să rămâi în corp, foloseşte roşul. Această tehnică îţi închide aura şi o contractă până la câţiva centimetri distanţă faţă de corpul tău.

8. Îndepărtarea entităţilor cu forţa

AVERTISMENT: Această tehnică ar trebui folosită numai de practicanţii avansaţi şi de învăţători, şi numai atunci când entitatea ţi-a violat spaţiul cu bună ştiinţă.

(1) Stai în picioare, cu faţa la adversar. (2) Invocă-ţi prezenţa dumnezeiască, prin creştetul capului. (3) Invocă-l pe Tatăl Ceresc şi vizualizează lumină aurie. (4) Invocă-ţi propria prezenţă a Dumnezeiţei prin tălpile picioarelor şi vizualizează lumină argintie. (5) Întinde-ţi mâinile, pe

rând, în direcţia adversarului. (6) Trimite o rază de lumină albă prin degetele de la mâini şi direcţioneaz-o în câmpul auric al adversarului. (7) Scoate sunetele şi onomatopeele potrivite, în timp ce direcţionezi energia. (8) Cu forţă, scoate entitatea afară din câmpul tău auric, cu gesturi rapide, şi du-o în lumină. (9) Scutură-ţi cu putere mâinile înspre Pământ şi împământează-te.

În eventualitatea rară că aceste lucruri nu sunt suficiente pentru a scoate entitatea din spaţiul tău, vizualizează crucea solară în timp ce faci gesturile respective. Dacă este necesar, invocă-l pe Arhanghelul Mihail să te ajute.

Anexa C
Meditaţii

Metode de meditaţie

În continuare sunt prezentate câteva dintre metodele folosite pentru a linişti mintea raţională şi a permite accesul la subconştient. Deşi toate aceste metode funcţionează, unele dintre ele vor fi mai potrivite decât altele, la un moment dat. Sufletul are o pornire naturală de a alinia corpul, emoţiile şi mintea, iar dacă nu te îndrepţi în mod conştient spre aliniere, acesta va declanşa experienţe care să te îndrepte în acea direcţie. Meditaţia este o metodă naturală de a ne îndrepta spre aliniere.

Poţi să îţi forţezi mintea să devină mai liniştită, dar acest fapt are adesea repercusiuni serioase. Prin urmare, am enumerat tehnicile mai puternice de liniştire a minţii în secţiunea „cel mai puţin dezirabile". Consultă Glosarul pentru definiţii mai complete ale acestor termeni.

Tehnici mai dezirabile

1. RELAXAREA CORPULUI:

Conştientizarea corpului
A deveni conştient/ă de fiecare zonă a corpului tău; concentrarea atenţiei la fiecare zonă, pe rând. Flexarea şi tensionarea părţilor corpului, adesea în consonanţă cu respiraţia.

Renaşterea
Respiraţii legate, cu accent pe inspiraţie.

Respiraţia primară
Respiraţie rapidă, cu accent pe expiraţie.

Respiraţia Kriya
Intervale de timp măsurate, la fiecare inspiraţie, pauză şi expiraţie.

Respiraţia Kundalini/Respiraţia focului
Respiraţii scurte, rapide, urmate de o respiraţie lungă sau de o pauză.

Yoga (hatha, Iyengar, raja, kriya etc.)
Posturi corporale (asane), ritmuri respiratorii, incantaţii şi meditaţii.

Meditaţia
A sta în postura lotusului.

2. RELAXAREA MINȚII:

Inducția Alfa-Theta (vezi Anexa D)

Hipnoza
Un termen generic pentru relaxarea profundă prin procesul inducției (vezi inducția Alfa-Theta).

Hipnoterapia
Hipnoză condusă de un terapeut cu anumite obiective terapeutice – adesea combinată cu alte terapii.

Meditația ghidată
Asemănătoare cu hipnoza, dar fără procesul de inducție – adesea implică metode de vizualizare.

Autocontrolul prin metoda Silva
Un curs de 2 weekend-uri, pentru antrenarea minții prin meditație și auto-hipnoză.

Hipnoterapia alchimică/Reîncadrarea
O tehnică prin care cineva face o regresie până în copilăria timpurie, re-creează mental experiențe timpurii și aliniază copilul interior și alte aspecte ale sinelui.

Regresia
Orice tehnică ce duce pe cineva înapoi în copilăria timpurie sau în viețile anterioare.

3. LUCRU CU EMOȚIONALUL:

Iertarea
Există multe tehnici de iertare, printre care se află rostirea unor afirmații de iertare, ascultarea unor înregistrări audio cu afirmații de iertare, rostirea de afirmații de iertare în oglindă, vizualizarea propriei persoane iertând pe altcineva etc. „Dieta iertării" implică a spune sau a scrie o anumită afirmație de iertare de 70 de ori pe zi, timp de 7 zile consecutiv.

Recunoștința
Strâns legată de acceptarea de sine, aceasta implică să fim recunoscători pentru orice lucru din viață și să ne dăm seama de perfecțiunea procesului de învățare. Una dintre tehnici implică scrierea unei liste de lucruri pentru care ne simțim recunoscători.

Acceptarea de sine
Orice tehnică ce se focalizează pe a accepta și a permite tuturor lucrurilor să se desfășoare, moment de moment.

Gestalt
Ieșirea din cadrul sinelui pentru a vedea ce se întâmplă în mod obiectiv –

poate implica dialoguri cu personaje imaginare sau cu părţi ale sinelui.

Energetica

Diferite metode de eliberare cathartică, sub îndrumarea unui terapeut.

Tehnici întrucâtva dezirabile

1. STIMULII EXTERNI:

Muzica

Următoarele piese muzicale sunt recomandate pentru obţinerea anumitor stări meditative ale minţii.

Muzică clasică

Pachelbel: *Canon în Re major* – pentru bucurie şi transcendenţă;
Barber: *Adagio pentru coarde* – pentru eliberarea emoţiei;
Wagner: *Preludiu la Lohengrin* – contact cu tărâmurile angelice;
Rahmaninov: *Concertul pentru pian Nr. 2* – dragoste şi romantism
Psalmi gregorieni – contact cu sinele spiritual.

Muzică New Age

Jarre: *Oxygene* – contact cu cosmosul;
Lynch: *Deep Breakfast* – contact cu sinele cel plin de bucurie;
Bernhardt: *Atlantis Angelis* – contact cu sinele eteric;
Quinn: *Open Secret* – contact cu sufletul;
Ernst: *Dreamflight III* – contact cu inima cea plină de iubire;
Rachele: *Infinite Peace* – meditaţie şi terapii corporale;

Experienţe senzoriale

Se referă la tancuri de izolare, spectacole cu lasere, camere de sunet şi lumini etc.

Dispozitive pentru creier/minte

Ochelari, căşti şi sonde ce induc unde cerebrale Alfa-Theta.

Plimbarea în natură

O tehnică testată şi verificată, ieftină, care poate face minuni pentru sufletele stresate.

Karma yoga

Lucru conştient, activităţi executate cu atenţie.

2. REPROGRAMAREA:

Afirmații/autosugestii (vezi anexa D)

Vizualizarea creatoare
Folosirea facultății imaginative a minții pentru a crea o anumită realitate.

Rugăciunea
A cere ajutor lui Dumnezeu sau Sinelui mai înalt.

Invocarea ființelor spirituale
Invocarea arhanghelilor și ghizilor spirituali pentru asistență.

3. CONCENTRAREA:

Intonarea de mantre
Câteva exemple sunt date în Anexa B (Tehnici de protecție psihică)

Fixarea minții pe o idee

Imaginarea unui rezultat dorit
O formă de vizualizare.

Meditația cu lumină albă
O altă formă de vizualizare.

Meditația pe chakre
Concentrarea atenției la fiecare chakră, pe rând.

4. JOCURI ALE MINȚII:

Întrebări imposibile
Păcălirea minții prin punerea de întrebări la care nu se poate răspunde folosind intelectul. Exemple: „Cine sunt eu?", „Cine este cel ce observă acest proces?", „Ce se află între gânduri?"

Negație/conștiență negativă
„Totul este iluzie. Voi trece dincolo de ea." A vedea falsitatea unei situații.

Detașare totală
Refuzul de a te identifica cu orice lucru sau persoană.

5. CU PARTENERI:

Meditația privirii
Un proces în care cuplurile stau față în față și privesc lung unul în ochii celuilalt.

Exerciții tantrice
Meditații cu energia sexuală și nonsexuală, ce implică practici din Tantra.

Procedeul dezvăluirii

Un proces în care fiecare dintre parteneri exprimă lucruri pe care s-a abținut să le spună la timp, în timp ce celălalt partener ascultă pasiv (sub o formă asemănătoare cu „Un lucru pe care nu ți l-am spus este... Un alt lucru pe care nu ți l-am spus este...")

Procedeul întâlnirii

Anumite întrebări menite să ajute partenerii să se cunoască mai bine. Exemple: „În acest moment simt că..." sau „Un lucru care îmi place la tine este că..."

Oglindirea

Un proces de comunicare în care unul dintre parteneri oglindește ceea ce celălalt tocmai a spus. Exemplu: „Te-am auzit spunând că te simți vulnerabil/ă..."

Tehnici cel mai puțin dezirabile

1. Drogurile (halucinogene, psihoactive, legale sau ilegale)
2. A te pierde în activități care țin mintea ocupată (televizor etc.)
3. Privare senzorială (a te forța să te interiorizezi)
4. Controlul forțat al minții prin orice metodă.

Tehnici involuntare

Traume; șocuri; schimbări bruște.

Anexa D
Un exemplu de meditație Alfa-Theta cu autosugestii

Auto-hipnoză – inducție de bază Alfa-Theta

NOTĂ: Acest exercițiu necesită două persoane (un hipnotizator și un pacient) sau un player audio. A nu se folosi în timp ce se conduce mașina. Cuvintele dintre parantezele pătrate sunt numai pentru comoditatea hipnotizatorului și nu sunt menite să fie pronunțate cu voce tare sau să fie înregistrate. Autosugestiile date pot fi combinate în diferite moduri, pentru diferite inducții. Asteriscul dublu (**) indică locurile în care terapeutul ar trebui să facă o pauză de câteva secunde, înainte de a trece mai departe.

[Partea 1 – afirmații introductive]

În această meditație, corpul și mintea ta vor fi relaxate, și totuși vei rămâne treaz și vigilent, atent la simțurile tale, conștient de gândurile tale și în contact cu senzațiile din corpul tău. Atunci când ești profund relaxat, mintea ta intuitivă este capabilă să perceapă lumea din interiorul și din jurul tău cu multă claritate. În timp ce te afli într-o stare plină de pace, relaxată, vei putea să îți folosești centrul de comandă al creierului pentru a-ți reprograma credințele negative nedorite și a integra experiențele emoționale apăsătoare din trecut. În orice moment al acestei meditații, tu vei avea controlul deplin al facultăților tale mentale. Vei putea să accepți sau să respingi orice spun și vei putea să folosești informațiile care sunt benefice pentru tine și pentru omenire. Îți voi oferi afirmații menite să îți crească nivelul de conștiență și de creativitate și îți voi ghida respirația pentru a te ajuta să te relaxezi.

[Partea a 2-a – relaxarea corpului și respirația]

*Asigură-te că stai într-o poziție confortabilă, șezând pe un scaun, cu spatele drept, cu picioarele pe podea, mâinile în poală și ochii închiși. Respiră o dată adânc, lăsând expirația să curgă natural, legând-o cu inspirația. **În timp ce continui să respiri, simte că devii din ce în ce mai relaxat. **Respiră adânc din nou și, în timp ce faci acest lucru, concentrează-ți atenția la piciorul stâng. **Simte cum piciorul stâng ți se relaxează. **Acum concentrează-ți atenția la piciorul drept. Permite-i să se*

*relaxeze. **Devii mai calm, mai liniştit şi mai conştient. **Respiră adânc de trei ori şi, în timp ce faci asta, lasă-ţi gambele să se relaxeze şi lasă orice tensiune să se scurgă încetişor prin tălpile picioarelor. **Acum, fii conştient de coapsele tale. Lasă-le să se relaxeze. **Concentrează-ţi atenţia la ceea ce simţi în fese şi în pelvis. Observă senzaţia de a sta aşezat şi lasă-ţi greutatea să apese în mod natural pe scaun. **Permite unui sentiment de pace şi căldură să se răspândească pretutindeni în partea de jos a corpului tău. Această stare de pace este sănătoasă şi benefică. **Acum, dă atenţie abdomenului tău. Permite-i să lase toate tensiunile să plece. Lasă muşchii stomacului să se relaxeze până când simţi că se înmoaie. **Asculţi în continuare la vocea mea şi eşti treaz şi conştient de ceea ce auzi. **Respiră din nou adânc şi, în timp ce faci asta, imaginează-ţi că un val de căldură relaxantă, care îţi dă o senzaţie de furnicături, urcă pe coloana ta vertebrală, începând din zona lombară şi continuând către ceafă. Lasă să se ducă orice încordare a spatelui, în linişte. **Lasă pieptul să se relaxeze. Fă astfel încât fiecare expiraţie să fie ca un oftat de uşurare pentru orice tensiune s-ar afla acolo. **Imaginează-ţi o lumină caldă, radiantă în zona inimii tale. **Imaginează-ţi un val de energie plină de pace care curge prin umerii tăi, înspre braţe, şi apoi iese afară prin vârfurile degetelor. Lasă umerii să „cadă" în mod natural. **Ah! Este un sentiment minunat să fii relaxat profund. **Continuă să respiri adânc, în timp ce laşi toate tensiunile şi încordarea să iasă din gâtul tău, din partea din spate a capului, din creştetul capului, din frunte, din pleoape şi din faţa ta. Lasă-ţi pleoapele să se odihnească în mod natural, ţinându-le închise. **Acum, lasă întregul corp să se relaxeze complet. Pur şi simplu lasă totul să plece şi fii complet relaxat, în deplină siguranţă, complet liniştit.*

[Pauză de 10 sau 20 de secunde]

Relaxarea corpului şi a minţii tale este foarte sănătoasă. Această calmare şi eliberare de stres aduce mai multă vitalitate şi putere. Oricând doreşti să te relaxezi şi să îţi limpezeşti mintea, doar inspiră adânc, închide ochii şi permite corpului să se relaxeze. Lasă orice sunet sau senzaţie din jurul tău să îţi amplifice pacea. Lasă orice gânduri, orice rezistenţă, orice îndoieli să se ducă, fără să îţi tulbure pacea. Nu e nevoie să forţezi şi să controlezi ceea ce se întâmplă. Doar observă şi lasă să fie aşa cum este. Acceptă-te exact aşa cum eşti acum. Orice s-ar întâmpla, lasă să se întâmple. Doar lasă toate grijile de peste zi, toate gândurile la ziua de ieri sau de mâine să se îndepărteze încetişor şi trăieşte libertatea de a fi aici şi acum, exact aşa cum eşti. Eşti atent la emoţiile tale, la sentimentele corpului tău şi la orice imagine fizică sau mentală. Laşi mintea superficială să devină

liniştită, astfel încât mintea mai profundă, intuitivă, să lucreze în favoarea ta. Prin liniştirea minţii raţionale, analitice, inteligenţa poate să vadă gândul atunci când acesta apare şi să îl folosească în mod creativ, pentru a-ţi face viaţa mai satisfăcătoare. De fiecare dată când intri într-un nivel adânc al minţii, va fi din ce în ce mai uşor să îţi linişteşti mintea superficială şi să rămâi treaz acolo, fără să adormi. Îţi e din ce în ce mai uşor să respiri deplin, liber şi natural. Cu fiecare respiraţie, devii din ce în ce mai treaz.

[Procesul adâncirii – inducţia]

*Acum, aş vrea să vizualizezi o clădire cu 10 etaje. **Această clădire reprezintă conştiinţa ta, iar etajele reprezintă nivelele minţii. **Imaginează-ţi că te afli la etajul 10 al clădirii. Aceasta reprezintă conştiinţa de suprafaţă. **Acum imaginează-ţi că mergi până la lift. **Apeşi pe săgeata în jos pentru a merge la etajele de mai jos. **În timp ce număr de la 10 la 1, vei coborî câte un etaj, pe rând. La fiecare număr pe care îl auzi, aş dori să vizualizezi că te afli în lift şi cobori câte un etaj. Vom începe la etajul 10. Cu fiecare număr auzit, intri într-o stare mai profundă, mai conştientă a minţii. **10 --- 9 --- 8 --- cobori, mergi mai adânc --- 7 --- 6 --- 5 --- cobori din ce în ce mai adânc --- 4 --- 3 --- vezi cum etajele trec prin dreptul liftului --- 2 --- şi 1. **Acum te afli la etajul cel mai de jos. Acest etaj reprezintă o stare foarte profundă a minţii, profunzime în care nu te-ai mai aflat de foarte mult timp. **Uşa liftului se deschide, iar tu ieşi afară din lift. În faţa ta se află o scară ce duce la subsol. Începe să cobori scările. **Jos, jos, jos... cobori mai adânc, mai adânc decât înainte.* [Pauză 10 secunde] *În faţa ta se află un tunel lung. La capătul îndepărtat al tunelului se află o lumină. Începe să mergi prin tunel, spre lumină. **Te apropii de lumină.*

[Proces de vizualizare – pauză 20 de secunde]

*Ieşi din întuneric la lumină şi te trezeşti pe o frumoasă pajişte de munte, într-o zi caldă, însorită. Totul este viu şi poţi să simţi mirosul prospeţimii aerului. Auzi bâzâitul albinelor şi şoapta vântului cum trec prin copacii din apropiere; simţi soarele pe corpul tău şi pământul de sub picioare. În timp ce priveşti în jur, observi albastrul cerului şi câţiva nori pufoşi. Trage adânc aer în piept şi lasă-l să intre tot în tine. **Eşti absolut liber, în deplină siguranţă, împăcat cu tine în totalitate. **Plimbă-te pe pajişte, observând florile, iarba, natura sălbatică. Găseşte un loc confortabil în iarbă şi întinde-te pe spate, încălzindu-te la soare. Vei rămâne acolo până îmi vei auzi din nou vocea.*

[Autosugestii – pauză 60 de secunde]

Afirmațiile următoare sunt menite să te ajute să îți ridici nivelul de conștiență și să îți îmbunătățești creativitatea.

[Afirmații generale, atunci când nu există o temă dată]

- *Învăț să trăiesc fiind mai conștient de mine și de ceilalți. Îmi folosesc capacitățile creatoare în beneficiul meu și al omenirii.*
- *Atunci când vreau să rezolv o problemă sau să devin mai conștient de o situație, pur și simplu mă relaxez și permit minții mele superioare să îmi dea informațiile pe care le doresc.*
- *De fiecare dată când intru într-o stare relaxată, voi descoperi că este din ce în ce mai ușor să rămân în aceasta, fără să adorm.*
- *De fiecare dată când intru în această stare relaxată, îmi este din ce în ce mai ușor să îmi liniștesc șabloanele de gândire rațională ale minții superficiale. Voi descoperi că acest lucru este necesar pentru a dobândi înțelegere în probleme pe care intelectul meu nu este în stare să le rezolve.*
- *Energia mea crește în timp ce mă aflu în această stare a minții.*
- *Învăț să folosesc o parte din ce în ce mai mare a minții mele, într-un mod mai pozitiv.*
- *Sunt capabil să primesc în mod intuitiv informații ce sunt utile pentru înțelegerea vieții mele.*

[Afirmații pentru reprogramarea subconștientului]

- *Toate afirmațiile pozitive pătrund adânc în mintea mea subconștientă și se află în acord deplin cu dorința mea de a fi stăpânul minții mele. Folosesc aceste programe pentru a crea o viață mai fericită, mai satisfăcătoare și mai benefică, pentru mine și pentru omenire.*
- *Mintea mea este un servitor supus. Îmi permite să funcționez eficient și inteligent în lume. Îmi direcționează acțiunile într-o asemenea manieră, încât îmi aduce ceea ce este potrivit pentru creșterea și bunăstarea mea.*
- *Acum sunt conștient de programele, credințele, conceptele și experiențele trecutului care mă împiedică să îmi exprim pe deplin adevărata natură, și folosesc numai acele afirmații care mă ajută să mă eliberez și să creez ceea ce doresc cu adevărat.*
- *Corpul și mintea mea sunt complet relaxate în timp ce respir și înmagazinez forță vitală. Cu fiecare zi, descopăr că este din ce în ce mai ușor să mă relaxez, iar respirația mea devine mai profundă, mai completă, mai ușoară și mai naturală.*

– *Acum las să plece ideile învechite care nu îmi mai servesc interesele, și sunt deschis și receptiv la noi idei și oportunități.*
– *Mă aflu în legătură cu mintea mea subconștientă. O folosesc pentru a crea manifestări pozitive. Toate gândurile negative și credințele limitative sunt înlocuite cu unele pozitive, care sprijină viața.*
– *Oricând doresc să contactez nivelele mai adânci ale minții, tot ce trebuie să fac este să iau o pauză, să mă relaxez, să trag aer adânc în piept și să fiu conștient de sentimentele și impresiile mele. Atunci sunt capabil să văd natura și structura lucrului care este responsabil de situația mea din prezent.*
– *Acum pot să cobor adânc în mine însumi și să aduc toată activitatea subconștientă la suprafața conștiinței mele.*
– *Toate emoțiile negative, dureroase, care au fost suprimate, sunt acum libere să iasă la suprafața conștiinței mele, unde pot fi integrate și exprimate în cel mai benefic mod posibil.*
– *Acum sunt capabil să îmi amintesc exact toate aspectele nașterii mele și sentimentele, gândurile și experiențele din copilăria mea timpurie.*
– *Toate afirmațiile pozitive au un rezultat imediat în viața mea.*
– *Mintea este servitorul meu supus, care mă conduce întotdeauna spre cel mai înalt bine al meu.*
– *Trăiesc în momentul de aici și acum. Orice atașament față de trecut sau proiecție în viitor sunt văzute cu claritate și sunt integrate. (Pauză)*

[Afirmații pentru curățarea vechilor sisteme de credință]

Afirmațiile următoare sunt menite să te ajute să devii mai conștient de activitatea minții subconștiente și să îți reprogramezi credințele negative nedorite în unele pozitive, care sprijină viața.

– *Învăț să trăiesc conștientizându-mă mai mult pe mine și pe ceilalți.*
– *Învăț să folosesc o parte mai mare din mintea mea și să o utilizez într-un mod mai pozitiv.*
– *Tot ce programez în mintea mea este benefic pentru mine și pentru alții.*
– *De fiecare dată când intru în această stare a minții, îmi este mai ușor să reprogramez mintea subconștientă.*
– *Îmi reprogramez biocomputerul pentru rezultate pozitive, care îmbunătățesc viața în toate chestiunile mele personale.*
– *Sunt conștient la toate nivelele minții.*
– *Acum percep corect informațiile de care am nevoie pentru creșterea și înțelegerea mea de sine.*
– *Mă eliberez de credințele care nu mai sunt benefice experienței mele*

zilnice de viață.
– *Cu fiecare zi, devine din ce în ce mai ușor să renunț la gânduri și credințe negative.*
– *Acum sunt conștient de toate barierele și blocajele din calea creativității.*
– *Pot coborî cu ușurință în profunzimea sinelui meu și pot aduce activitatea subconștientă la suprafață.*
– *Renunț la ideile vechi și le las să intre pe cele noi și mai bune.*
– *Gândurile mele pozitive sunt puternice și produc rezultate imediate în viața mea.*
– *Acum văd cu claritate întreaga structură a temerii, atașamentului și durerii, și iau măsuri imediate ca să integrez aceste experiențe.*
– *Gândurile și credințele negative sunt înlocuite acum cu unele pozitive.*
– *Toate experiențele dureroase și greșelile sunt oportunități pentru a învăța.*
– *Acum pot să îmi amintesc exact toate aspectele nașterii și copilăriei mele timpurii, și iau măsurile necesare pentru a vindeca orice traumă sau experiență negativă.*
– *Acum văd clar toate influențele părinților și mă eliberez de orice programare parentală care nu mă ajută în viață.*
– *Acum sunt dispus să privesc la totalitatea sinelui meu.*
– *Cu fiecare zi, îmi este din ce în ce mai ușor să renunț la trecut și să trăiesc în prezent.*
– *Sunt conștient că îmi creez propria mea viziune despre lumea din jurul meu și că împrejurările din viața mea sunt o reflexie a propriei mele conștiințe.*
– *Acum îmi asum întreaga responsabilitate pentru crearea propriei mele realități.*
– *Pătrund în esența ființei mele. Pot vedea cu claritate toate aspectele imaginii mele de sine. Învăț să recunosc diferența dintre cine sunt și cine cred că sunt.*

[Ieșire din hipnoză – pauză 60 de secunde]

Acum am să număr de la 1 la 10. La fiecare număr pe care îl auzi, vei fi din ce în ce mai treaz și mai conștient. Vei putea să îți amintești toate informațiile primite în timp ce te aflai într-o stare profundă a minții. Te vei simți revigorat și energic, revitalizat și odihnit. Nu vor exista efecte dăunătoare de niciun fel, de la această meditație. 1 --- 2 --- 3 --- revenim încetișor acum --- 4 --- 5 --- 6 --- te simți foarte treaz, complet odihnit, gata să funcționezi într-o stare normală de veghe --- 7 --- 8 --- 9 --- și 10. Ochii se deschid. Ești foarte treaz. Complet reîmprospătat.

Secvențe de autosugestii și afirmații

Autosugestiile următoare sunt de ajutor atunci când avem de a face cu probleme specifice de viață. Ele pot fi adăugate la autosugestiile din exercițiul Alfa-Theta de mai sus, sau pot fi folosite în locul acestora.

Bani și finanțe

- *Mă iubesc pe mine însumi, indiferent de cât de mulți bani aș avea.*
- *Cu fiecare respirație, bunăstarea mea financiară crește.*
- *Toată ignoranța, teama și îndoiala în privința banilor sunt acum aduse la suprafața conștiinței mele și integrate.*
- *Învăț lecțiile cuvenite care mă determină să acționez într-o manieră ce îmi asigură succesul financiar.*
- *Acum rezolv toate conflictele legate de bani. Sunt liber să mă bucur de viață, indiferent dacă am mult sau puțin.*
- *Sunt o ființă liberă și nelimitată, care trăiește într-o lume materială.*
- *Abundența este starea reală a ființei mele. O revendic și o exprim acum cu bucurie.*
- *Banii mă ajută să îmi exprim spiritualitatea în lume.*
- *Sunt conștient că manifestarea lipsei și insuficienței din sistemul economic prezent sunt rezultatul ignoranței și gândirii limitate din partea acelora care creează și mențin sistemul. Cel mai bun mod de a depăși acest lucru este eliberarea de toate conceptele limitate din propria mea conștiință.*
- *Sunt responsabil pentru starea mea financiară actuală. Nu sunt o victimă a sistemului. Dacă nu îmi place ceea ce văd, pot să îmi schimb gândurile și realitatea personală într-un mod ce exercită o influență pozitivă asupra societății.*
- *Este nevoie de o singură ființă iluminată pentru a schimba lumea.*
- *Îi iert pe toți (inclusiv pe mine însumi) cei care mi-au stânjenit vreodată bunăstarea financiară.*
- *Acum trăiesc în armonie cu banii și cu lucrurile materiale. Îmi concentrez atenția asupra problemelor materiale numai atunci când este necesar.*
- *Acum îmi dau seama că banii, la fel ca orice altceva, reprezintă substanță divină.*
- *Toate nevoile mele sunt asigurate. Întotdeauna am ceea ce îmi trebuie cu adevărat.*
- *Sunt una cu Manifestarea Nelimitată. Sunt abundența. Sunt succesul.*
- *Oamenilor le place să mă plătească pentru că fac ceea ce îmi place cel mai mult.*
- *Merit să fiu prosper pentru serviciile pe care le fac.*

– *Folosesc banii în moduri care sprijină creșterea mea și a altora.*
– *Merit să mă bucur de banii mei. Îi cheltuiesc cu înțelepciune. Sunt generos.*
– *Acum depășesc toate barierele, gândurile la lipsuri și circumstanțele nefavorabile, și las fluxul nelimitat al abundenței să curgă în viața mea.*
– *Acum îmi este foarte clar ceea ce trebuie să fac pentru a manifesta o avere personală imensă.*
– *Sunt un canal deschis. Prosperitatea mea curge în lume în cel mai benefic mod cu putință.*
– *Am tot ce îmi trebuie pentru a fi fericit.*
– *Acum decretez că sunt stăpânul vieții mele, și culeg succesul deplin și abundența din orice aș face.*
– *Acum mă aliberez de toate blocajele din calea spre bogăție nelimitată.*

Relații și respect de sine

– *Sunt dispus să îi accept pe ceilalți așa cum sunt, fără să încerc să îi schimb.*
– *Mă exprim intuitiv și spontan.*
– *Învăț să îi înțeleg pe alții în mod intuitiv, din inimă.*
– *Cea mai bună metodă de a întâlni persoana potrivită este să fiu eu însumi persoana potrivită.*
– *Toate relațiile mele conțin lecții pe care am nevoie să le învăț. Oamenii tind să îmi oglindească sentimentele despre mine însumi, iar eu aleg parteneri care îmi reflectă conștiința.*
– *Mă eliberez de relațiile care îmi stânjenesc creșterea, prin rezolvarea problemelor dinlăuntrul meu, care mă stânjenesc.*
– *Sunt conștient de orice persoană din viața mea care interpretează un aspect al sinelui meu, sau care reprezintă un părinte sau frate/soră.*
– *Sunt capabil să ascult cu toată ființa și să acord întreaga mea atenție oamenilor care se exprimă pe ei înșiși.*
– *Cel mai bun mod de a-i ajuta pe alții este să mă ajut pe mine însumi.*
– *Sunt blând și răbdător cu mine însumi. Mă accept chiar și atunci când se pare că nu am reușit.*
– *Am o părere bună despre mine. Am încredere în capacitățile mele. Îmi urmez intuiția.*
– *Îmi dau ceea ce doresc. Îmi este clar ceea ce vreau și cum să manifest acest lucru.*
– *Îmi place totul în ceea ce mă privește. Mă iubesc pe mine însumi, orice ar fi. Mă iubesc pe mine însumi tot timpul. SUNT IUBIRE. SUNT INOCENȚĂ!*
– *Îmi iubesc necondiționat toate părțile sinelui meu.*
– *Mă iubesc total pe mine însumi, acum și întotdeauna.*
– *Fac toate conexiunile potrivite pentru a manifesta dorințele sufletului meu.*

– *Sunt o ființă nelimitată și creatoare. Pot crea orice doresc. Acum renunț la luptă și mă deschid spre creația fără efort.*
– *Sunt conștient și treaz la toate nivelele ființei mele.*
– *Mă accept în întregime, din punct de vedere emoțional, aici și acum. Sunt întreg și complet.*
– *Acum renunț la mijloacele de apărare ale ego-ului și ascult la realitatea din inima mea.*
– *Acum renunț la trecut și mă abandonez sinelui meu real.*
– *Creez miracole oriunde aș merge, pentru că SUNT un miracol.*
– *Acum mă iert pentru fiecare greșeală sau gând negativ pe care l-am avut vreodată despre mine însumi, despre părinții mei, despre alții, despre lume sau univers.*
– *Acum mă iert pentru orice acțiune, eveniment sau experiență pe care le-am avut sau le-am întreprins vreodată.*
– *Acum mă eliberez de toate influențele părintești care nu servesc bunăstării mele.*
– *Miracolele reprezintă o parte abundentă a vieții mele.*
– *Merit să am relații frumoase, satisfăcătoare și pline de iubire. Acum atrag în viața mea oameni deschiși și sinceri.*
– *Atrag genul de relații cel mai potrivit pentru bucuria și creșterea mea.*
– *Acum primesc ajutor și colaborare de la ființele de care am nevoie pentru a obține rezultatele dorite de mine. Sunt ajutat și încurajat să fiu eu însumi.*
– *Nu e nevoie să fac demonstrații sau să impresionez oamenii pentru a obține atenție. Faptul că sunt eu însumi îi face pe ceilalți să fie mai deschiși și mai reali în prezența mea.*
– *Sunt o expresie a iubirii necondiționate, aici și acum.*
– *Întotdeauna primesc suficient de multă iubire și ajutor. Acum sunt dispus să îmi dau mie însumi bucuria și iubirea pe care le merit. Creez un mediu propice pentru ca alții să își dea lor înșile și mie.*
– *Nu e nevoie să mă lupt și să mă străduiesc din răsputeri pentru a obține iubire. Ea se află deja aici, pentru că EU SUNT IUBIRE.*
– *Este absolut în regulă să mă simt așa cum mă simt. Mă simt bine în ceea ce privește exprimarea emoțiilor mele. Sunt sincer și autentic cu oamenii.*
– *Mă simt bine, indiferent de ce aș spune sau aș face. Sunt în regulă chiar și atunci când simt mă simt tulburat, supărat, deprimat sau neajutorat.*
– *Acum sunt inocent, și întotdeauna am fost inocent, indiferent de ce s-a întâmplat în trecut.*
– *Acum corectez toate erorile și greșelile de percepție în ceea ce mă privește pe mine însumi și pe alții.*
– *Mă simt în siguranță să îmi deschid inima. Deschiderea mea, cât și faptul că nu mă apăr, reprezintă puterea mea.*

– *Sunt o ființă frumoasă, senzuală și plină de compasiune.*
– *Sunt frumos, capabil și simpatic.*
– *Pe zi ce trece, mă iubesc din ce în ce mai mult. Iubirea mea se extinde atât de mult, încât cuprinde pe toată lumea.*
– *Pot să îi iubesc pe alții necondiționat, fără să le preiau energia și problemele și fără să mă fac responsabil în locul lor.*
– *Nu am nevoie să fiu aprobat pentru a fi fericit. Pot fi fericit doar prin a fi eu însumi.*
– *Nu contează ce spun sau ce fac alții. Sunt bine exact așa cum sunt.*
– *Cu cât dau mai mult, cu atât primesc mai mult. Acum dau și primesc din abundență.*
– *Acum am suficient timp, bani, energie, iubire și înțelepciune pentru a-mi îndeplini toate dorințele.*
– *Sunt suficient de bun.*

Sexualitate

– *Acum sunt dispus să depășesc toate barierele ignoranței, fricii, vinovăției sau geloziei, astfel încât sexualitatea mea să se afirme.*
– *Acum îmi exprim sexualitatea în moduri care îmi stimulează creșterea spirituală.*
– *Merit plăcere sexuală. Acum mă bucur de o viață sexuală satisfăcătoare.*
– *Este în regulă să fiu o ființă sexuală.*
– *Este în regulă să fiu singur. Este în regulă să fiu celibatar.*
– *Sunt o ființă sănătoasă, senzuală și sexuală, și chiar îmi place să fac dragoste și să îmi dăruiesc plăcere.*
– *Aleg parteneri sexuali care îmi sprijină procesul de creștere și aduc un plus de calitate vieții mele.*
– *Acum îmi exprim sentimentele sexuale în mod deschis, cu sinceritate și în mod decent.*
– *Sunt în regulă, indiferent dacă sunt activ sexual sau nu. Îmi este clar ceea ce vreau din punct de vedere sexual.*
– *Îmi este ușor să cer ceea ce vreau de la partenera mea. Sunt capabil să dau partenerei mele ceea ce își dorește. Aleg o parteneră care este realistă vizavi de ceea ce își dorește.*
– *Mă eliberez de toate atitudinile, credințele și programele părintești despre sex.*
– *Acum îmi sunt clare toate aspectele măsurilor anticoncepționale, bolilor și avortului.*
– *Sunt un partener de relație frumos, capabil și inteligent. Nu e nevoie să demonstrez ceva pentru a primi aprobare.*

Sănătate

– *Îmi iubesc corpul și îl hrănesc cu mâncare bună și gânduri pline de iubire.*
– *Acum am o sănătate fizică perfectă, radiantă.*
– *Ador să îmi exprim natura spirituală prin vehiculul meu fizic radiant.*
– *Toate celulele corpului meu sunt scăldate zilnic în perfecțiunea ființei mele divine.*
– *Acum renunț la toate credințele limitative și la tiparele obișnuinței ce irosesc energie și cauzează boli.*
– *Acum îmi folosesc inteligența pentru a vedea și a pune capăt tuturor conflictelor dinlăuntrul meu.*
– *Mă eliberez de toate miturile medicale care înfățișează boala și moartea ca fiind inevitabile. Corpul meu este capabil să se afle permanent într-o stare de sănătate și bunăstare.*
– *Toate aspectele dietei mele și ale stilului meu de viață se aliniază și se armonizează acum cu ființa mea.*
– *Inteligența înnăscută a corpului meu mă protejează de substanțe și medii dăunătoare.*
– *Corpul și mintea mea sunt inocente și reflectă inima mea plină de iubire.*
– *Mă bucur că m-am născut. Universul se bucură de prezența mea fizică.*
– *Întotdeauna am ce îmi trebuie ca să fiu fericit.*

Dezvoltarea creativității / imaginației

– *Acum îmi dezvolt capacități imaginative și creatoare superioare.*
– *Imaginația mea este un instrument puternic, folosit de memorie și de inteligență pentru a percepe informația și a crea realitatea.*
– *Învăț să fac deosebirea între situațiile când imaginile apar din memorie și când acestea vin ca impresii psihice.*
– *Întotdeauna folosesc informațiile imaginative și psihice în moduri care sunt benefice creșterii și bunăstării mele.*
– *Respect întotdeauna liberul arbitru al altora atunci când îmi folosesc capacitățile psihice și imaginative.*
– *Acum îmi dezvolt mintea superioară și facultățile psihice pentru a percepe informații pe care intelectul meu este incapabil să le perceapă.*
– *Îmi folosesc facultățile psihice și creatoare pentru a aduce lucruri pozitive și armonioase în viața mea.*

Tehnici suplimentare pentru declanşarea stării alfa

Tehnicile următoare sunt adecvate atunci când ai foarte puţin timp ca să meditezi sau când nu te afli într-un mediu liniştit. Ele sunt cel mai eficiente atunci când mintea este deja antrenată în meditaţiile Alfa-Theta standard.

Inducţie generală

1. Pentru a declanşa starea alfa, inspiră adânc de trei ori, numărând de la 3 la 1 la fiecare respiraţie. Relaxează-ţi complet corpul în tot acest timp.
2. Treci cu mâna stângă peste frunte ca să declanşezi starea alfa. Treci cu mâna dreaptă peste frunte ca să îţi reaminteşti informaţiile.

Rezolvarea problemelor

1. Scrie întrebarea sau starea problemei pe o foaie de hârtie şi pune-ţi-o sub pernă înainte de a merge la culcare. Declanşează starea alfa şi spune: „Întrebarea mea are un răspuns până dimineaţă" sau „Văd soluţia la problema mea". Atunci când te trezeşti, scrie primul lucru care îţi vine în minte, pe partea cealaltă a foii de hârtie. Scrie pe hârtie şi visele pe care ţi le aminteşti. Dacă nu reuşeşti din prima zi, încearcă această tehnică pentru încă două zile. Răspunsul ar trebui să apară până în a treia zi.
2. Toarnă apă într-un pahar înainte de a merge la culcare. Declanşează starea alfa, apoi afirmă: „Răspunsul la întrebarea/problema mea se află în acest pahar cu apă." Bea jumătate din apă şi apoi mergi la culcare. Când te trezeşti, repetă procesul şi bea cealaltă jumătate. Răspunsul ar trebui să apară la scurt timp după aceea.
3. Atunci când îţi aminteşti informaţiile, proiectează-te mental la timpul şi locul în care se află sau s-a aflat răspunsul, cum ar fi într-o sală de clasă sau bibliotecă, sau în gândurile altcuiva. Cere ghidului tău interior să îţi arate exact unde să cauţi cu ochiul minţii răspunsul/soluţia.

Meditaţia cu energie

Meditaţia următoare este menită să te transpună într-o stare de conştiinţă transcendentală sau expandată.

[Repetă inducţia standard Alfa-Theta înainte de a trece mai departe, dacă doreşti să intri într-o stare profundă a minţii.]

*Ești relaxat complet. Acum, devino conștient de corpul tău. Imaginează-ți un curent de energie vibrantă ce trece prin venele tale, prin celulele tale, prin atomii corpului tău. Imaginează-ți că această energie poate să vindece, să curețe și să purifice foarte bine. Las-o să îți pătrundă fiecare fibră a ființei tale cu radianța sa. Imaginează-ți că întregul tău corp este scufundat într-un ocean de lumină albă și aurie, vibrantă și strălucitoare. Această energie a luminii îți înconjoară corpul sub forma unei aure care te protejează de toate dizarmoniile. Acum, lasă această aură de energie strălucitoare și vindecătoare să se expandeze și să cuprindă spațiul din jurul corpului tău, mergând cca. 60 cm în toate direcțiile. Acum expandeaz-o mai departe – la 120 cm distanță de corpul tău. Simte cum se amestecă și fuzionează cu oamenii și obiectele din apropiere. Continuă să expandezi această radianță vindecătoare până când umple camera cu această strălucire caldă, vibrantă și concentrată. Permite tuturor persoanelor și obiectelor din cameră să fie curățate de această lumină. Acum permite-i să se expandeze astfel încât să cuprindă întreaga clădire în care te afli. Iar acum, întregul cartier... **Orașul... **Județul... **Lumea... **Sistemul solar... **Galaxia. **Iar acum, întregul univers. **Imaginează-ți că tot ce se găsește în univers simte acum această energie vitală mângâietoare, pașnică și vindecătoare. Las-o să umple fiecare colțișor întunecat al minții tale cu iubire, viață și vitalitate. Această iubire și lumină se află înlăuntrul tău și peste tot în jur, și nu e nevoie decât să te acordezi la ele, să le simți și să le lași să strălucească.*

***Ori de câte ori simți nevoia să te vindeci, sau să renunți la ceva dizarmonios, pur și simplu umple-te cu această lumină și iubire. Las-o să curgă liber în afară, pentru a-i ilumina pe toți cei cu care intri în legătură. Poți să o proiectezi mental asupra oamenilor stresați sau aflați în suferință și să îi învălui cu protecția sa.*

***Continuă să simți cum această radianță se expandează în întregul univers.*

***Acum începe să o aduci înapoi în straturile apropiate ale aurei tale. Micșoreaz-o treptat la mărimea galaxiei, a sistemului solar, a lumii, a țării, a județului, a orașului, a cartierului, a casei și, în final, a camerei. Simte-o cum se reduce până la cca. 15 cm în jurul corpului tău. Adu-ți conștiența înapoi în corp, în locul unde stai așezat [culcat].*

[NOTĂ: Dacă ai folosit inducția Alfa-Theta pentru a intra într-o stare profundă, folosește procedurile de ieșire înainte de a deschide ochii.]

Inspiră adânc de câteva ori și deschide ochii.

Meditația cu muzică

Pentru această meditație ai nevoie de o piesă muzicală liniștită, și totodată profund spirituală. Recomand „Canon în Re major" de Pachelbel sau „Adagio pentru coarde" de Barber. Nu porni muzica până când nu ți se spune să faci acest lucru.

Găsește o poziție confortabilă și închide ochii. Inspiră adânc de câteva ori și lasă-ți corpul și mintea să se relaxeze. În această meditație vom începe cu conștientizarea primelor trei dimensiuni de bază ale ființei – corpul, emoțiile și mintea. Apoi, după ce începe muzica, vom explora nivelele mai profunde ale ființei.

Să începem prin a ne simți corpul. Ce simte el? Există vreo tensiune? Dacă există vreun aspect al corpului care nu se simte în armonie, lasă dizarmonia să se ducă, încetișor, ca și cum ar dispărea o ceață care ar fi apoi înlocuită cu lumina strălucitoare a soarelui. Vizualizează-ți corpul ca un canal curat și vibrant, prin care forța vieții circulă nestingherită. Vezi-l ca pe un instrument sănătos al păcii, care te servește întotdeauna în cel mai benefic mod cu putință. Ascultă-l. Fii atent la mesajele sale. Află ce se întâmplă în interiorul lui.

Acum fii conștient de sentimentele și emoțiile tale. Doar lasă-le să fie așa cum sunt. Lasă-le să îți dezvăluie starea ta interioară. Ele sunt prietenii tăi, mijloacele tale de exprimare a vieții. Lasă-ți sentimentele să fie întotdeauna în armonie cu corpul și mintea ta.

Fii conștient de minte. Dacă ai gânduri, lasă-le să vină și să plece, precum valurile pe nisip. Vezi-le ca ceea ce sunt – amintiri ale zilelor trecute, și totuși cărămizile de construcție ale creațiilor viitoare. Curgi odată cu mișcarea conștiinței. Vezi-o de la un capăt la celălalt al vastei întinderi a universului mental. Las-o să se reveleze în toată complexitatea ei. Învață să fii conștient în mod neselectiv. Ce se întâmplă în acest moment? Simți cine ești, sau cumva imaginile și amintirile experiențelor tale trecute așternă văluri peste conștiența ta? Privește la întreg procesul de gândire – pretențiile pe care le ai de la viață, dorințele, plăcerile, scopurile, așteptările, idealurile, speranțele, îngrijorările, temerile. Nu judeca, nu condamna și nu opune rezistență acestei mișcări, ci doar privește; privește cu adevărat. Oare privești și asculți la realitate în mod neselectiv, sau limitezi impresiile ce intră în conștiința ta? Unde se află conștiența ta? Te agăți cumva de ziua de ieri? Oare îți este teamă de ziua de mâine?

***Orice s-ar întâmpla, acceptă realitatea pe care i-ai atribuit-o. Oare te poți accepta așa cum ești, fără să încerci să fii altceva? Cu toții avem individualitatea noastră, unicitatea noastră, dar, în cele mai adânci*

profunzimi, suntem oare separați cu adevărat?

[Muzica începe încet]

***Este momentul să trecem dincolo de iluzii, dincolo de interminabilul conflict al dorinței, dincolo de nebunia lumii, în inima ființei tale, în esența ta reală. Lasă muzica să te poarte spre țărmurile îndepărtate ale timpului și dincolo de acestea. Stai nemișcat, liniștit, atent la Sinele tău real. **Am căutat adesea adevărul, iar din când în când am avut străfulgerări ale acestei stări neidentificabile. Poți realiza chiar acum această stare de iubire veșnică. Poți fi liber de identificarea cu ego-ul. Renunță la toate acele griji neînsemnate. Renunță la ieri și mâine. Acum poți fi liber să fii una cu tot ce înseamnă viață. Poți primi călăuzire și înțelegere reale în toate activitățile tale. Îți poți exprima emoțiile în mod creativ și poți avea grija cuvenită față de corpul tău. Nu ai nevoie de un învățător sau guru care să îți arate calea, căci viața însăși este învățătorul tău, iar vocea interioară este gurul tău. Tot ce ai nevoie este pasiunea, energia atenției, flacăra conștienței, ca să afli singur ce este adevărat.*

[Muzica este dată mai tare]

***Renunță la povară. Renunță la tot ceea ce cari cu tine în acest moment etern. Lasă credințele, preocupările, grijile să se dizolve în trecutul îndepărtat, care este la fel de mort precum frunzele de vara trecută. Fii inocent, liber, deschis necondiționat față de noutate, față de creativitate, față de necunoscut. Lasă lumina inteligenței să străpungă vălurile temerii și întunericului, expunându-le goliciunea. Dă-ți seama că în realitate ele nu înseamnă nimic. Privește tocmai în cele mai adânci unghere ale gândului și vezi-l cum se dizolvă în deșertăciunea din care a venit. Lasă grația divinului dinlăuntru să înghită și să consume toate limitările, eliberându-ți conștiința.*

Există o iubire inimaginabilă înlăuntru, iar aceasta radiază în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Niciodată nu este nevoie să te simți izolat sau separat de iubire, căci tu ești iubire.

***Bucură-te! Știi cine ești. Ești așa cum ai fost dintotdeauna – o expresie completă, pură a vieții. Simte bucuria, iubirea ce nu este îngrădită de gând, ce nu aparține timpului, ci pur și simplu ESTE – totală, liberă, curgând prin toate și dincolo de toate. Iubirea are o expresie nemărginită, așteptând să fie împărtășită de toți cei care au rătăcit departe de casă. Funcția ta este îndeplinită, iar tu te afli la cârma destinului tău și nu mai ești ghidat de forțe nevăzute. În adâncul tău, știi că totul se desfășoară în perfecțiune. Lasă-ți iubirea să înflorească și înflorește și tu în timp ce îți iei*

un răgaz ca să FII – să fii aici acum.

***Eşti liber. Liber de durerea şi tumultul lumii. Liber să îţi întinzi aripile de spirit pur şi să laşi încetişor în urmă calea anevoioasă a tristeţii şi suferinţei. Nu mai aştepta – acum e momentul! Vezi lumea prin ochii inocenţei – curăţată, purificată, reînnoită, întreagă, desăvârşită. Lasă pacea dinlăuntru să te învăluie în timp ce sărbătoreşti mireasma renaşterii. Eşti liber – acum şi pentru totdeauna.*

[Muzica de meditaţie dată încet, timp de câteva minute]

[Procedurile de ieşire]

Procesul de gândire creatoare în 10 etape

Acest proces este menit să transforme tumultul şi conflictul interior într-o soluţionare creativă a problemelor.

Mai întâi alege-ţi un domeniu al vieţii tale în care există conflicte sau probleme.

1. Numeşte cel puţin 3 caracteristici ale situaţiei (aspecte fizice, reacţii emoţionale etc.)
2. Cum te simţi vizavi de această situaţie? Care este reacţia ta faţă de ea? (descrie emoţiile şi senzaţiile corporale)
3. Care sunt afirmaţiile tale preferate în ceea ce priveşte problema? Ce îţi spui cel mai frecvent?
4. Ce ai vrea să se întâmple? Ce rezultat îţi doreşti?
5. Cât de sigur eşti că vei obţine rezultatul dorit?
6. Ce vrei <u>în realitate</u> de la această situaţie? Care este ţelul tău final?
7. Cum crezi că te vei simţi dacă obţii ceea ce vrei?
8. Care crezi că va fi reacţia celorlalţi dacă tu obţii ceea ce vrei?
9. Luând în considerare informaţiile de mai sus, care ai spune că este principalul lucru care te împiedică? Care este cauza principală a conflictului?
10. Transformă credinţa/ele bazală/e de la Pasul 9 în afirmaţii pozitive şi foloseşte-le în meditaţiile Alfa-Theta descrise mai devreme. De exemplu, dacă în Etapa a 9-a ai identificat credinţa bazală „Nu sunt suficient de bun", o poţi transforma în „Întotdeauna sunt suficient de bun" sau „Iubesc totul în ceea ce mă priveşte".

Anexa E
Transmisiune de la Sinele mai înalt

Următorul mesaj a fost transmis de sufletul, sau Sinele mai înalt al autorului, în 1989.

Noi suntem Sinele colectiv al lui Sal. Suntem mereu aici, deşi nu mereu în mintea conştientă a lui Sal. Noi suntem realitatea „normală"; sinele-ego este realitatea „anormală" sau iluzorie. De fapt, ego-ul este ca un grăunte de nisip –un fragment minuscul al întregului ţărm– care crede că este ţărmul. Totuşi, în acest fragment se află planul (sau hologramа) universului.

Putem fi accesaţi numai dacă descinzi adânc în acest sine minuscul, până la esenţa sa. Straturile exterioare ale Sinelui sunt precum rama unui tablou – ele sunt cochilia care păstrează esenţa. Micul sine nu este realitatea conţinută în ramă. „Ca un val în ocean, ca o undă în maree", ego-ul se pierde în vastitatea a ceea ce suntem – căci suntem atemporalitatea şi vidul, începutul şi sfârşitul. Dincolo de cuvinte... şi totuşi, într-adevăr, cuvintele călăuzesc spre ceea ce este neidentificabil. Suntem toate acestea, şi mai mult de atât.

Tot ce trebuie să facă ego-ul este să se liniştească şi să fuzioneze cu noi –să „fie" noi– *şi să îşi dea seama că drama din exterior este ca un film. Filmul poate fi schimbat oricând dorim, şi se poate şi ieşi din sala de cinema pentru o pauză.*

Scopul acestei comunicări este să permită sinelui cel mic să practice concentrarea atenţiei la imaginea de ansamblu şi să integreze corpurile fizic şi emoţional prin această concentrare a atenţiei. Chiar în acest moment, filmul cuprinde toate detaliile zilnice ale vieţii fizice: recompense financiare, alocarea timpului şi altele asemenea. Ego-ul încearcă să tragă cu ochiul în viitor pentru a determina rezultatul activităţilor sale, sperând să îşi realizeze ţelurile şi dorinţele.

Am spune acestui sine rătăcitor: „–Fii liniştit şi află că adevărul trăieşte moment de moment." Atunci când este necesară acţiunea exterioară, sinele va fi ghidat să spună ceea ce este potrivit. Îngrijorarea ţine ego-ul cantonat în dramă, el nereuşind să vadă cum aceasta îi guvernează viaţa, nereuşind să vadă că nu este decât un actor pe scenă. Îşi doreşte să se afle în siguranţă fizică pe Pământ, şi totuşi trebuie să accepte faptul că a fi încarnat aici presupune anumite pericole. În realitate, nu există siguranţă în lumile tetradimensionale. Şi astfel, reamintim ego-ului încă o dată că singura siguranţă se află în Dumnezeu – forţa creatoare din care facem parte.

Tot ce e necesar este încrederea deplină. Atunci când apare rezistenţa

față de încrederea deplină, trebuie să existe o disponibilitate de a o privi în față și a vedea ce rol are. Dacă rezistența este absentă, corpului îi va fi dată o anumită ghidare, care va fi percepută. Căci rezistența întunecă mintea cu strigătele zgomotoase și cu pretențiile ei de siguranță. Ego-ului trebuie să i se arate diferența dintre rezistență față de ceea ce trebuie făcut și un sentiment real că ceva nu este în regulă. În toate cazurile, trebuie văzut și înțeles motivul.

Amintește-ți, suntem mereu aici, mereu disponibili să te ghidăm mai departe. Pacea să fie cu tine.

Anexa F
Autobiografia unui suflet

Deşi în introducere mi-am spus povestea pe scurt, iată un rezumat al autobiografiei mele cosmice.

Am apărut ca suflet individual în urmă cu mai bine de 10 milioane de ani tereştri, cu toate că timpul are o însemnătate cu totul diferită la nivelul sufletului. Deşi viețile sunt, în fond, simultane, le voi trece în revistă pe cele mai semnificative de care îmi amintesc, în manieră liniară.

Am avut aproximativ 600 de „încarnări", şi numai 38 dintre acestea au implicat faptul de a avea părinți pământeni. Restul a fost o combinație de încarnări fizice în alte lumi şi vieți eterice în corpul de lumină. Experiența astrală şi eterică dintre întrupări, inițierile celeste şi viețile paralele ale fragmentelor de suflet nu sunt incluse.

Viețile pământeşti de care îmi amintesc sunt următoarele:

51.000 - 45.000 î.e.n.	Atlantida I	Preot şi inițiat al tempului
În această viață am atins un grad înalt de conştiență spirituală şi aproape am dobândit nemurirea fizică. Am părăsit Atlantida pentru a rămâne pe o altă planetă, în altă frecvență dimensională.		
25.500 - 23.500 î.e.n.	Atlantida II	Controlor al vremii/om de ştiință
În a doua mea încarnare în Atlantida reglam vremea pentru agricultură. Mai târziu am devenit inițiat. Am părăsit Atlantida împreună cu încă 10-12 persoane pentru a evita să pierim în timpul distrugerii continentului-mamă. M-am relocat pe o altă planetă.		
11.500 - 10.500 î.e.n.	Egipt I	Inițiat al templului; magician
În Egipt I, am studiat sub îndrumarea lui Thoth – preotul-rege din străvechea Atlantidă.		
6500 - 6300 î.e.n.	Egipt II	Muzician
2000 - 1900 î.e.n.	Grecia	Cărturar şi om de ştiință
1000 – 500 î.e.n.	India şi Persia	Două vieți de călugăr şi preot

1100 - 1150 e.n.	Anglia	Druid, membru al regalității
1200 - 1300 e.n.	Anglia	Perioada gotică, încarnat ca femeie
1400 - 1470 e.n.	Europa	Perioada Renașterii, încarnat ca bibliotecar și arhivar
1525 - 1575 e.n.	Roma	Preot la Vatican
1600 - 1640 e.n.	Roma	Dirijor al corului și preot, la Vatican
1680 - 1750 e.n.	Europa	Compozitor clasic
1800 - 1849 e.n.	Franța	Soldat în război

Au mai fost și alte vieți, ca evreu în Orientul Mijlociu, budist asiatic, țăran agricultor în America Centrală, războinic aztec, războinic mayaș, conchistador spaniol, încă două vieți ca femeie și alte 16 vieți.

Vieți ET semnificative

100.000+ î.e.n.	Conducător al planetei Esu, în constelația cu același nume
80.000 - 100.000 î.e.n.	Lemuria (Pământ) – am asistat civilizația din înaltul cerului, făcând călătorii frecvente pe Pământ cu navele spațiale.
10.000 î.e.n. - 1955 e.n.	Trei vieți pe Venus, unde frecventam templele și școlile spirituale. De două ori m-am înălțat pe Pământ ca să merg pe Venus. Viața imediat anterioară celei din prezent s-a desfășurat pe Venus.

Glosar/Index

În continuare se află o combinaţie între glosar şi index. Imediat după termenii scrişi îngroşat se află numerele paginilor la care aceştia fac referinţă. În continuarea fiecărui termen se află una sau mai multe definiţii pentru cuvântul sau expresia respectivă. În unele cazuri, sunt date mai multe definiţii pentru a clarifica termenul; în alte cazuri, sunt date cel puţin două definiţii deoarece termenul are cel puţin două semnificaţii în contextul acestei cărţi. Consultă Bibliografia pentru mai multe informaţii despre mulţi dintre aceşti termeni.

11:11, portalul (pag. 253, 255)
(1) Poartă simbolică ce semnifică evoluţia unui grup de suflete de la densitatea a 4-a la a 5-a; (2) Iniţiere spirituală a unui grup de suflete în dimensiunile mai înalte, simbolizată de ceremoniile care au avut loc pe 11 iulie şi 11 noiembrie 1991, precum şi pe 11 ianuarie 1992.

2001: O odisee spaţială (pag. 197)

2150 e. n. (pag. 262)
Roman scris de Thea Alexander, care se referă la viaţa civilă/spirituală de pe Pământ, din secolul 22.

A Doua Creaţie (pag. 205)
Termen folosit prima dată în cartea „Cauza originară" (Four Winds Publications), care se referă la naşterea marilor arhangheli.

A Doua Venire a lui Christos (pag. 214-216)
(1) În creştinismul tradiţional, este o profeţie care se referă la întoarcerea lui Isus pe Pământ; (2) În învăţăturile Confederaţiei, înseamnă unirea principiilor Tatălui şi Mamei înlăuntrul fiecărui suflet, astfel creând conştiinţa christică în inimă.

Acceptare de sine (pag. 29, 52-54, 61, 64-65, 71, 75, 79, 113, 123, 132, 185, 232, 236-237, 249, 253, 256, 261, 272, 274, 279, 284, 290-291)
Capacitatea de a iubi şi accepta necondiţionat toate aspectele sinelui – o condiţie prealabilă obligatorie pentru vindecare.

Adamski, George (pag. 190)
Contactat OZN/venusian din anii '50.

Adevăr (pag. 13, 15-16, 19-20, 24, 28, 30-32, 63, 74, 96, 128, 139, 143, 169, 189, 210, 214, 218, 220, 222-223, 230, 234, 237, 249, 251, 260, 263, 296, 298)
(1) Ceea ce este, de fapt, cu privire la o realitate dată; (2) Suma globală a tuturor punctelor de vedere relative, cu privire la o realitate dată; (3) Percepţie de dimensiunea a 12-a a realităţii.

Adevăr absolut (pag. 28, 31, 74, 96)
(1) O idee teoretică ce reprezintă un adevăr care nu se schimbă niciodată şi care cuprinde toate dimensiunile şi nivelele realităţii; (2) Ceea ce este perceput cu conştienţa deplină a tot ce există în Creaţie.

ADN (pag. 46, 48, 50, 83, 103, 177, 200, 251, 253) – Vezi „ARN/ADN"

Afirmaţie (pag. 108-109, 278-279, 285-293, 297)
(1) O afirmaţie menită să reprogrameze mintea subconştientă; (2) O afirmare a

adevărului, dincolo de aparenţe.

Al treilea ochi (pag. 90, 94, 134, 151, 168)
Alt nume dat chakrei a 6-a, localizată în centrul zonei dintre sprâncene, în spatele glandei pineale – centrul clarviziunii şi al imaginaţiei.

Alchimie; metale alchimizate (pag. 200-201)
(1) Procesul de conversie a elementelor obişnuite în elemente rare; (2) Procesul de creare a unui câmp rezonant în structura atomică a unui element rar, astfel creând un superconductor, adică o sursă de energie practic nelimitată.

Alcyone (pag. 198)
O lume dintr-o dimensiune mai înaltă, care este reşedinţa Confederaţiei Planetelor.

Aldebaran (pag. 198)
Sistem stelar ce este reşedinţă a Confederaţiei Planetelor.

Alergii (pag. 217)

Aleşi (pag. 213-214, 223, 242)
Aleşii lui Dumnezeu, aşa cum se prezintă în Biblie şi în alte învăţături – un concept al Illuminati, menit să inspire populaţiei teamă şi obedienţă.

Alfa şi Omega (pag. 157, 228)
(1) Începutul şi sfârşitul; (2) Termen apărut prima dată în Apocalipsa lui Ioan, care se referă la atemporalitatea şi eternitatea lui Christos.

Alinierea sinelui (pag. 29, 50, 67, 76, 92, 110, 129, 153, 175, 217, 251-253, 255, 260, 266, 277)
O stare de integrare în care toate părţile sinelui lucrează împreună în armonie, într-un scop comun.

Altair (pag. 191, 198)
Sistem stelar asociat cu un grup de ET care se autointitulează „Triada".

Alte universuri (pag. 35, 157, 167, 168)
(1) Continuumuri spaţio-temporale paralele ce există simultan cu modelul cu 12 dimensiuni descris în această carte; (2) Universuri cu legi şi principii complet diferite, care coexistă cu Universul cunoscut.

Amplitudine (pag. 37-38)
(1) Înălţimea unei unde; (2) Puterea relativă a unei unde.

An-lumină (pag. 25, 197)
Distanţa pe care o parcurge lumina într-un an, în universul tridimensional: aproximativ 5,8 mii de miliarde de mile sau circa 10 mii de miliarde de kilometri.

Andromedani (pag. 197)
Fiinţe din galaxia Andromeda.

Antarieni (pag. 181, 191)
Fiinţe din sistemul stelar Antares.

Anti-gravitaţie (pag. 260)
Denumire dată oricărei forţe care contracarează efectele gravitaţiei.

Apocalipsa (pag. 135, 204-205, 212, 214)
Ultima carte din Noul Testament, care prezintă viziunile şi diferitele profeţii ale lui Ioan Teologul.

Arcturieni (pag. 196-197)

Fiinţe din sistemul stelar Arcturus.

Arhanghel (pag. 35, 137-138, 156, 158-159, 165-167, 196, 202-204, 274-275, 276)
Fiinţă măreaţă de lumină ce îşi are originea în tărâmurile paradisiace, cu o conştienţă şi prezenţă universale.

Armagedon (pag. 238)
O bătălie între forţele luminii şi ale întunericului la care se face referire în Biblie.

Armonice; octave (pag. 130, 179)
Corzi rezonante sau frecvenţe ce sunt multipli liniari sau logaritmici ai frecvenţelor de bază sau ai constantelor dimensionale, cum ar fi viteza luminii, viteza luminii la pătrat, etc.

ARN/ADN (pag. 46, 48, 50, 83, 103, 177, 201)
Proteine moleculare complexe care, împreună cu codurile genetice, formează baza formelor de viaţă umanoide.

Asane (pag. 277) – posturi din yoga. Vezi şi Anexa C.

Ashtar; Comandamentul Ashtar (pag. 198, 207)
Liderul unui grup intergalactic de ET, care serveşte ierarhia spirituală.

Ataşament (pag. 62, 107-108, 120-121, 146, 223, 227, 259, 262, 275, 277)
Identificare cu un obiect, eveniment sau experienţă, în care un suflet face o investiţie emoţională în rezultatul final.

Atemporalitate (pag. 34, 52, 127-128, 142, 155, 157, 165-167, 298)
(1) Care aparţine dimensiunilor aflate dincolo de timp şi spaţiu; (2) Noutate eternă; (3) Stare de meditaţie profundă, aflată dincolo de gând.

Atena (pag. 214)
Zeiţă venusiană, personaj din mitologia Greciei antice şi membră a Confederaţiei.

Atlantida (pag. 184, 187, 233, 242, 249-250, 279, 300)
Civilizaţie care a existat vreme de mii de ani pe un continent ce astăzi este scufundat sub Oceanul Atlantic. Atlantida a fost distrusă de arme pe bază de laser şi cristale, în timpul războiului dintre orionieni şi pleiadieni, în urmă cu aproximativ 25.000 de ani – supravieţuitorii s-au reîncarnat sub forma culturilor egipteană, aztecă şi mayaşă.

Atom; atomic (pag. 24-255, 83, 102-103, 146-147, 162, 163, 173, 177, 185, 190. 253-254, 265, 294)
Elementele fundamentale de construcţie a elementelor, constând în electroni. protoni, neutroni şi diferite alte particule subatomice.

Atrofiat (pag. 191, 231)
Slăbit şi oprit din creştere din cauza nefolosirii, ca în cazul organelor sexuale ale zetanilor.

Aură (pag. 37, 67, 92, 94-95, 134-137, 149-150, 177, 255, 275, 294)
Câmp electromagnetic ce înconjoară corpul fizic al unui suflet, care conţine diferite informaţii despre acel suflet.

Auto-hipnoză (pag. 278, 282-287) – Vezi Anexa D

Autocontrol prin metoda Silva (pag. 20, 91, 278)
Curs de antrenament al minţii cu accent pe meditaţie, percepţii extrasenzoriale şi funcţionarea psihică, creat de Jose Silva şi predat în întreaga lume.

Autosugestie (pag. 38, 280, 282-293)
Afirmaţie sau formulare pozitivă, dată într-o stare de hipnoză, menită să reprogrameze mintea subconştientă.

Babaji (pag. 204)
Fiinţă dintr-o dimensiune mai înaltă, cunoscut ca Domnul Shiva în religia hindusă.

Baza centrală de date (1); **baza de date a consumatorilor** (2) (pag. 211)
(1) Fişiere electronice care conţin date, păstrate de membrii Illuminati şi/sau ai comunităţii de afaceri a elitei, pentru a ţine sub urmărire indivizii şi interesele lor politice/economice; (2) Date folosite de agenţiile de marketing pentru a determina tendinţele produselor, vânzările etc.

Betelgeuse (pag. 183-184)
O stea din roiul stelar Orion şi domiciliul Consiliilor Luminii.

Biblia, citate/referinţe din Biblie (pag. 136, 187-188, 200, 203-204, 211, 213, 225, 233)

Big Bang (pag. 170, 173)
O teorie despre crearea Universului – ca o explozie iniţială, dintr-un nucleu central.

Bilocaţie (pag. 103) – Vezi „Capacităţi psihice"

Biocomputer (pag. 37, 46, 68, 82, 254, 286)
(1) Partea minţii care reglează creierul şi funcţiile corpului, şi care îndeplineşte instrucţiuni de la Sinele mai înalt şi de la Mintea Universală; (2) Partea sinelui care conţine toate informaţiile biologice ce aparţin de evoluţia unui suflet.

Bobină Tesla (pag. 265)
Dispozitiv creat de Nikola Tesla, care utilizează bobine metalice ce induc un câmp EM, astfel generând energie folosibilă ce poate fi convertită în electricitate.

Bradshaw, John (pag. 70)

Brahma, Vishnu şi Shiva (pag. 171)
Zeii trinităţii hinduse. Vezi şi „Trinitate"

Bramley, William (pag. 187-188)

Buddha, Gautama (pag. 222)

Bush, George (pag. 233)

Cameră de înălţare (pag. 199-200)
Un dispozitiv menit să ajute un suflet să evolueze de la densitatea a 4-a la a 5-a, care constă de obicei într-un superconductor de câmp rezonant ce reprogramează ARN-ul/ADN-ul pentru viaţa pe bază pe siliciu (corpul cristalin de lumină).

Capacităţi psihice (pag. 91-104, 178, 188, 216, 244, 293)
Diferite tehnici care folosesc mintea superioară – definite şi descrise detaliat în Capitolul 4, printre care se află: proiecţia mentală, vindecarea la distanţă, telepatia, transmisiunea channel, psihometria, precogniţia, clarviziunea, clarauzul, clarsimţirea, PK şi TK, teleportarea şi bilocarea.

Cauza Originară (pag. 111, 122, 173, 230, 251-252)
(1) Cel mai profund nivel de cauzalitate din spatele situaţiei mondiale actuale; (2) Evenimentele şi acţiunile din spatele „căderii din graţie" originare; (3) Serie

de cărți care descrie ce s-a întâmplat înlăuntrul lui Dumnezeu la începutul Creației.

Cavalerii de la Malta; Cavalerii templieri (pag. 185)
Organizații fondate de Illuminati, inițial angajate în practici mistice și oculte.

Câmp auric (pag. 148-150, 177, 196-197, 255, 259, 274-276) – Vezi „Aură"

Câmp rezonant (pag. 201, 267)
Câmp EM ce stabilește afinități între atomii unui element, determinând atomii să se organizeze după un model armonic, astfel creând un câmp superconductor în jurul elementului.

Căderea din grație (pag. 22, 73, 176, 188, 257)
(1) Se referă la orice ființă sau formă de viață ce alege voluntar să experimenteze o densitate mai joasă decât cea în care a evoluat deja; (2) Experiența scăderii în vibrație, a acceptării vălurilor și a uitării adevăratei naturi a sinelui.

Cei 7 Arhangheli (pag. 204)
Chamuel, Gabriel, Jofiel, Mihail, Rafael, Uriel, Zadkiel – membri ai ierarhiei spirituale.

Cei Eterni (pag. 156, 176, 203)
Ființe de lumină mărețe, care există într-o stare iluminată de foarte multă vreme.

Cel Îmbătrânit de Zile (pag. 203)
Ființă asociată cu ierarhia spirituală, fiind unul dintre „Bătrânii Tronului". Vezi și „Ierarhie spirituală".

Cel Radiant (pag. 20, 191, 204)
Nume dat Tatălui Ceresc, folosit prima dată de Confederație.

Cele 5 elemente (pag. 273)
Cinci etape folosite în Renașterea Integrativă și Vivație.

CEM[52] (pag. 101, 148, 177, 200, 264-266) – Câmp electromagnetic – vezi „Energie electromagnetică"

Central Intelligence Agency; CIA (pag. 233)

Chakre (pag. 90-92, 151-152, 168, 218, 236, 252, 274, 280)
Centri de energie (vortexuri) ce corespund zonelor corpului fizic.

Channel (pag. 41, 103, 188, 195, 289, 294, 298)
(1) Cel care aduce energie din tărâmuri mai înalte sau mai subtile în tărâmul fizic, sub o formă utilizabilă; (2) Cel care se comportă ca o conductă pentru energia altei forme de viață sau entități.

Channeling (pag. 32, 39, 97, 98-101, 188, 190, 195, 198, 240, 298)
(1) Actul de a permite unei alte forme de viață sau entități să canalizeze energie prin intermediul corpului fizic; (2) Asemănător cu telepatia, cu excepția faptului că se referă la un sens unic de fuzionare a energiilor și a formelor-gând.

Channeling de transă (1); **channel/medium de transă** (2) (pag. 39, 98, 100, 188)
(1) Stare de meditație profundă în care personalitatea (ego-ul) unui suflet părăsește temporar corpul, iar Sinele mai înalt al sufletului, o entitate sau o altă energie se exprimă prin intermediul corpului. Channeling-ul de transă este asemănător cu transferul între suflete, cu excepția faptului că channeling-ul este

[52] EMF - electromagnetic field, în lb. engleză, n. tr.

temporar; (2) Alt nume dat mediumului de transă.

Cheile lui Enoh (J. J. Hurtak) (pag. 255)

Chivotul Legământului (pag. 199-200)

Dispozitiv creat de israeliți în urmă cu cca. 4.000 de ani, menit să facă nemuritor corpul fizic, în pregătirea pentru înălțare – folosește superconductivitatea câmpului rezonant pentru a modifica structura ARN/ADN a oamenilor. Chivotul a fost construit după instrucțiunile siriusienilor conduși de Domnul Iehova și este documentat în Vechiul Testament al Bibliei.

Christ (pag. 21, 150, 156, 165-168, 171-172, 202-207, 213-215, 274)

(1) Suprasufletul lui Isus; (2) Echilibrul între polaritățile *spirit* și *voință* ale Creației; (3) Aspectul de Fiu, al lui Dumnezeu.

Ciclu cosmic (pag. 47, 168, 249)

(1) Timpul necesar Pământului și sistemului solar local ca să se rotească o dată în jurul galaxiei locale; (2) Perioadă de aproximativ 26.000 de ani.

Claraudiție (pag. 95) – Vezi „Capacități psihice"

Clarsimțire (pag. 95, 149) – Vezi „Capacități psihice"

Clarvedere (pag. 91, 94, 95, 102-105, 147-149, 259) – Vezi „Capacități psihice"

Clenciul 22 (pag. 60)

Termen militar ce reprezintă o strategie fără sorți de izbândă, unde fiecare soluție aparentă la o problemă declanșează și mai multe probleme. Vezi Figura 4.2 – „Cercul vicios al temerii"

Cleopatra (pag. 214)

Coduri de activare a luminii (pag. 200, 251, 253)

Informații de la inteligența superioară ce activează șablonul maestru, adică energia ce activează codurile ARN/ADN, în felul acesta schimbând structura genetică a cuiva prin procesul de mutație.

Colaps economic (pag. 209-213)

Hiperinflație (dacă se tipăresc foarte mulți bani) sau depresiune (dacă rezerva de bani este controlată), cauzate de datorii excesive și/sau obligațiuni masive pentru împrumuturi substanțiale, care fac ca banii de hârtie să nu mai aibă valoare.

Computer personal; PC (pag. 82)

Computerul minții universale (pag. 83)

Aspectul Minții Universale ce funcționează ca un computer, cu precizie matematică, care guvernează toate legile automate ale Universului, cum ar fi electromagnetismul. De asemenea, conține înregistrările akashice și șabloanele a tot ce înseamnă viață.

Comunitate spirituală (pag. 21, 216, 241, 267)

(1) Grup de oameni care se întâlnesc regulat și au credințe spirituale comune; (2) Comunitate intențională adesea auto-suficientă, care variază ca număr de membri, între câțiva și câteva sute de indivizi, care își pot cultiva propria lor hrană și pot avea propria lor formă de energie și tehnologie sau, în unele cazuri, propria lor formă de guvernământ, asemănătoare unui stat suveran.

Condiționare (pag. 29, 41-42, 49, 51-53, 68, 69-70, 76, 78, 81, 86, 118, 125, 227, 229, 262)

Mediul în care a fost crescută o persoană de la naștere până în prezent, inclusiv

toate credinţele şi programele despre natura realităţii predate acestuia.

Confederaţia Planetelor (pag. 185-186, 189, 190, 197, 205, 207, 213, 221-225, 265)

Organizaţie de ET ce provin din peste 600 de sisteme stelare, condusă de Dumnezeu – scopul venirii lor pe Pământ este să ajute sufletele de aici să evolueze în dimensiuni mai elevate.

Conflict interior (pag. 76-81)

Stare de fiinţare în care una sau mai multe părţi ale unui suflet se opun uneia sau mai multor părţi, în felul acesta provocând fragmentarea sufletului.

Congres (pag. 212)

Consiliul Luminii (pag. 183-184, 197)

Grup de fiinţe din sistemul stelar Betelgeuse, aflat în Constelaţia Orion.

Conspiraţie (pag. 233-234)

În această carte, se referă la planurile secrete ale Illuminati, de a zădărnici încercările altora de a răsturna membrii lor care sunt la putere.

Construct al realităţii (pag. 30, 32, 103, 139, 141, 164, 170)

(1) Altă denumire dată unui model al realităţii; (2) Serie de sisteme de credinţă ce alcătuiesc versiunea unui suflet asupra realităţii, sau concluziile pe care cineva le trage despre realitate, pe baza propriilor sale sisteme de credinţă.

Conştienţă (pag. 13, 28-34, 36, 49-50, 52, 57, 61, 63, 67, 79, 86-91, 99, 108-109, 111-113, 115, 119, 121, 128, 131-133, 136, 142, 145, 150, 153, 154-156, 158-162, 164-167, 170, 178, 180, 202-203, 208, 215, 226, 242-243, 248, 252, 258-260, 263, 271-272, 277, 280-289, 293-295, 300)

(1) Capacitatea de a şti sau de a fi conştient de unul sau mai multe nivele ale realităţii; (2) Agentul activ al inteligenţei, care percepe adevărul despre o realitate dată.

Conştienţă expandată (pag. 30, 65, 67, 86, 158, 293)

(1) Procesul de a deveni conştient de o parte mai mare din subconştient şi din mintea supraconştientă, în timpul funcţionării în mintea conştientă; (2) Procesul de a deveni conştient de dimensiunile mai înalte, fără excluderea nivelelor mai lumeşti de experienţă.

Conştienţă limitată (pag. 158-160)

Conştienţă focalizată pe o întindere mică, sau conştienţă selectivă focalizată pe o anumită densitate sau dimensiune, excluzându-le pe altele – exemple: materialism (negarea spiritului) şi „cadeţii spaţiali" (negarea materiei).

Conştienţă multidimensională; realitate multidimensională (pag. 93, 113, 116, 159-160, 173, 178, 196, 256)

(1) A fi conştient de mai multe dimensiuni simultan; (2) Conştienţă expandată.

Conştienţă neselectivă (pag. 30, 57, 80, 87-88, 113, 158, 165, 295)

(1) O stare de conştienţă în care un suflet este simultan conştient de tot ce se află în câmpul său de percepţie; (2) Conştienţa timpului momentan; (3) Fiinţă care se află în întregime în prezent, în timp ce alege să nu îşi focalizeze atenţia la ceva anume.

Conştienţă selectivă (pag. 30, 57, 61, 87-88, 115, 165)

Procesul de focalizare sau concentrare a atenţiei pe una sau mai multe realităţi

specifice, cu excluderea tuturor celorlalte.

Conştienţă simultană (pag. 30, 33, 57, 137, 158)
Alt nume dat „Conştienţei neselective".

Conştienţă universală (pag. 33, 129, 167, 214)
Conştienţă în privinţa Universului ca întreg – asemănătoare cu conştiinţa cosmică.

Conştiinţă (pag. 20-21, 22, 25, 28-30, 32-34, 37, 48-50, 52, 63, 65, 67-68, 72, 75, 81, 84, 86, 96-97, 101, 103, 109, 112-113, 115, 119, 121, 127-129, 131, 143-147, 149, 153, 155, 162, 167, 169, 176-177, 179, 181, 190, 192-193, 195, 214, 221, 227, 230, 233, 240-241, 243, 251, 262, 284, 286-289, 293, 295-296, 302)
(1) Aspectul Creaţiei (sau al formelor individuale de viaţă din Creaţie) ce posedă capacitatea de a fi conştient; (2) Mişcarea inteligenţei.

Conştiinţă christică (pag. 121)
(1) Sinele mai înalt, aflat într-o stare de conştienţă universală; (2) O stare de conştiinţă ce emulează valorile şi principiile lui christice.

Conştiinţă colectivă (pag. 25, 89-90, 105, 115, 155, 218, 262, 298)
(1) Conştiinţa rezultantă a omenirii; (2) Alt nume dat „conştiinţei de masă"; (3) Suma tuturor realităţilor colective ale omenirii.

Conştiinţă cosmică (pag. 33-34, 119, 127-129, 166)
O stare de conştiinţă în care un suflet nu mai este identificat cu sinele, şi astfel percepe tot ce înseamnă Creaţie fără să aibă un punct anume de referinţă.

Conştiinţă de masă (pag. 28, 146. 169, 176, 193, 233, 240)
(1) Credinţele şi percepţiile predominante ale societăţii în general; (2) Conştiinţa compozită a omenirii; (3) Inteligenţa medie a unei persoane obişnuite, aşa cum este determinată printr-un model statistic (curba lui Gauss, în formă de clopot).

Conştiinţă istorică; istoria individuală personală (pag. 51-52, 113)
Suma globală a conţinutului subconştientului unui suflet, care include experienţa, sistemele de credinţă, programarea şi condiţionarea.

Continuum spaţio-temporal (pag. 25, 35, 154, 177, 201-202, 242)
(1) Spaţiu şi timp tridimensional; (2) Orice dimensiune ce are o serie individuală de legi şi proprietăţi ale spaţiului şi timpului.

Contracultură (pag. 20)
Grup de oameni care nu vor să adere la credinţele acceptate în mod normal de societate, cum ar fi hippie sau skinheads.

Convergenţa Armonică (pag. 253)
Eveniment ce a avut loc pe 17 şi 18 august 1987, care a marcat, în mod simbolic, sfârşitul calendarului mayaş.

Cordonul de argint (pag. 145)
Legătură energetică astrală între corpurile astral şi fizic, care permite unui suflet accesul la cele două corpuri.

Corp astral (pag. 144-145, 258-259)
Un aspect al sinelui, care se află într-o subdimensiune paralelă a dimensiunii a 4-a, accesat de obicei între încarnări sau în timpul anumitor stări de vis.

Corp de lumină (pag. 34, 74, 76, 134, 165-167, 177, 195-196, 199, 204, 213, 246, 251, 254-255, 300)

Forma fizică/eterică a omului de densitatea a 5-a, invizibilă ochiului de densitatea a 3-a şi luminiscentă pentru ochiul de densitatea a 4-a – Vezi „Corpul cristalin de lumină"

Corp emoţional (pag. 49-50, 54-55, 58, 61, 86, 92, 105, 112, 136, 146, 148, 167-168, 228, 237, 252, 278, 298)

(1) Voinţa; (2) Aspectul sinelui care posedă emoţii.

Corp eteric (pag. 34, 49, 134, 136, 148-149, 151-152, 177-178)

„Dublul invizibil" sau corpul subtil ce există în câmpul auric sub formă de energie electromagnetică, numit şi „corpul electric".

Corp mental (pag. 91, 252, 257)

Corp subtil ce poate fi proiectat mental în orice timp sau spaţiu, pentru a percepe *ce* se întâmplă acolo. Poate fi folosit şi pentru a proiecta holografic o imagine a sinelui propriu în altă locaţie.

Corpul cristalin de lumină (pag. 134, 196, 251-255)

Alt nume dat formei de densitatea a 5-a a omului.

Crearea corzilor (pag. 146)

Proces de creare a unei legături psihice sau de „agăţare" a unui suflet de altul, de obicei prin manipulare şi control emoţional şi mental.

Creaţie (pag. 31, 53, 57, 67, 73, 75, 82-83, 90, 96, 121, 123, 125-126, 129-130,136, 143-144, 146, 149, 155, 156, 169-173, 176, 177, 179, 195, 203-205, 215, 218, 230-231, 234-235, 238, 244-245, 252, 256, 261)

Totalitatea a ceea ce a emanat din Dumnezeu.

Credinţă; sistem de credinţă (pag. 26-29, 41, 49, 52, 54, 57-58, 61-62, 67-69, 71-76, 79, 81, 83-84, 103, 107-111, 117-119, 129, 131-134, 143, 147-148, 199, 208, 210, 217, 223-225, 227, 229, 232-234, 241, 243-244, 248, 251-252, 259-260, 263-264, 267, 271, 282, 285-286, 291-292, 296-298)

(1) Un model sau construct al realităţii, bazat pe experienţele din trecut ale cuiva; (2) O serie de credinţe pe baza cărora cineva trage concluzii despre natura realităţii şi tratează percepţiile rezultante ca şi cum ar fi adevărul absolut.

Credinţe compozite (pag. 26, 67)

Suma tuturor credinţelor unui suflet sau grup de suflete.

Creier (pag. 24, 26, 36, 37-41, 43, 46, 61, 68, 82, 91, 118, 177, 227, 251, 265, 279, 282)

(1) Partea fizică a sistemului nervos, care funcţionează ca un biocomputer ce dirijează diferitele părţi ale corpului fizic; (2) Aspectul fizic al minţii.

Creştini (pag. 19, 30, 122, 171, 204, 213-215)

Crucea Solară (pag. 20, 274, 276)

(1) Organizaţie extraterestră alcătuită din mai multe sute de sisteme stelare/planete şi din mai mult de 12 rase diferite de ET, care lucrează în tandem cu Confederaţia şi cu Cel Radiant (Dumnezeu); (2) Simbol ce constă într-o cruce perfectă (semnul plus), înconjurată de un cerc.

Cuadrinitate (pag. 172, 174)

Model al lui Dumnezeu format din patru părţi: Spirit, Voinţă, Inimă şi Corp – sau Tatăl, Mama, Christ şi Lumea.

Cult (Prefaţă)

Subsectă a unei religii sau fraternitate ce presupune unul sau mai mulţi lideri şi

un număr de adepţi ce aderă orbeşte la credinţele liderului/liderilor.

Cunoaştere (pag. 13-14, 22, 33-34, 83, 90, 95, 118, 152, 156, 163, 169, 171, 179, 188, 201, 220, 231)

(1) Experienţă a sufletului; (2) Informaţie stocată în memorie; (3) Ceea ce ştie un suflet, pe baza nivelului său prezent de evoluţie.

Curăţarea aurei (pag. 92)

Tehnică de vindecare ce utilizează mişcarea şi/sau sunetul, care modifică structura câmpului auric al unui suflet, adăugând sau îndepărtând energii la/din acest câmp.

Custózi (pag. 188)

Denumire instituită de William Bramley în cartea „Zeii Edenului", care se referă la aspectul siriusian/orionian al Illuminati.

Cutremure (pag. 216)

Déjà vu (pag. 96)

(1) Manifestarea unei experienţe precognitive, în care precogniţia iniţială a fost uitată; (2) Sentiment că experienţa din prezent a mai avut loc înainte, fără o explicaţie raţională în ceea ce priveşte *cum* şi *unde* a mai avut loc.

DeMolay, organizaţia (pag. 185)

Organizaţie fraternară fondată de Jacques DeMolay; este o ramificaţie îndepărtată a Illuminati.

Deneb (pag. 198)

Sistem stelar ce există în multe dintre dimensiunile mai înalte – reşedinţă a Confederaţiei.

Densitate (pag. 31-35, 46-48, 130-138, 152, 158-163, 165, 167, 172, 176-180, 182, 187, 189, 194-199, 201-204, 213-214, 217-218, 251, 254, 257-258, 266)

Vibraţie specifică ce creează o anumită formă de viaţă.

Dependenţă de substanţă (pag. 43-45, 248)

Dorinţă aprigă frecventă pentru un drog sau mâncare, care implică dependenţă fizică şi/sau psihologică.

Dependenţe (pag. 20, 43-45, 108, 217-218, 265)

Şabloane de comportament prin care cineva devine dependent de o substanţă, persoană sau experienţă, pentru a se simţi validat sau stăpând pe sine – de obicei, un asemenea comportament maschează durere emoţională negată sau suprimată, din copilăria timpurie.

Depresiune economică (pag. 19, 210)

Detaşare (pag. 22, 31, 76, 115, 140, 148, 235, 245, 280)

Actul de a elimina identificarea sinelui cu o emoţie, eveniment, gând sau experienţă.

Dieta iertării (pag. 278)

Actul de a ierta de şaptezeci de ori câte şapte (aşa cum se menţionează în Biblie).

Dieta pentru o nouă Americă; John Robbins (pag. 44)

Dimensiune (pag. 21, 22, 24, 26-35, 37, 47-48, 57, 67, 70, 74, 78, 83, 88, 92, 95, 97, 99-100, 103, 105, 112-113, 115, 121-124, 127-128, 131-132, 134, 137-161, 164-168, 173, 176, 178, 180, 184, 195, 201, 234, 240-243, 246, 251, 253-255, 257-260, 264-266, 295)

Plan de existenţă unde se aplică o anumită serie de legi şi principii.

Dimensiuni mai înalte (1); **densităţi mai înalte** (2) (pag. 28, 67, 74, 78, 89, 97, 99-100, 103, 122, 128, 130-131, 132, 136-137, 139-140, 144-146, 151-155, 158-159, 161-162, 178-180, 184, 186, 195, 201-202, 242-243, 253, 264, 266)

(1) Dimensiuni ce cuprind multe planuri şi subplanuri diferite ale Universului. Dimensiunile mai joase sunt conţinute în cele mai înalte; (2) Densităţi ce vibrează la frecvenţe mai înalte şi care creează forme de viaţă de ordin mai înalt.

Dimensiuni paralele; cadre temporale paralele (pag. 130, 138, 143, 173, 199, 300)

Planuri de existenţă aflate în afara modelelor dimensionale „verticale" date în această carte, care totuşi există simultan cu dimensiunile verticale – dimensiunile paralele pot fi asemănătoare ca vibraţie cu dimensiunile mai joase sau de nivel mediu, date în această carte (de exemplu: planul astral).

Disc pleiadian (pag. 254)

Disc mic de sticlă ce are înglobat în el aur, argint sau cupru, folosit pentru a amplifica energiile subtile şi a echilibra câmpul auric al corpului, în scopuri de vindecare.

Disciplină (pag. 50, 86, 88, 92, 133, 234)

(1) Actul de a crea un mediu favorabil învăţării; (2) Actul de a fi focalizat sau concentrat pe un anumit ţel.

Discipol (pag. 16, 203, 224)

(1) Persoană care învaţă; (2) Adept al unei căi spirituale anume şi/sau al unui învăţător.

Dispensa Aquariană (pag. 198)

Expresie introdusă de Confederaţie, care se referă la intervenţia Divină ce are loc pe Pământ, pentru a ajuta omenirea să evolueze în densităţile mai înalte.

Dispozitive pentru creier/minte (pag. 279) – Vezi Anexa C

Dom geodezic (pag. 267)

Structură inventată de Benjamin Fuller, care utilizează intersecţia geometriilor şi domurilor – s-a dovedit a fi puternică şi foarte eficientă energetic.

Domni întunecaţi; forţe întunecate (pag. 183)

Nume dat membrilor Illuminati ce îşi au originea în sistemul stelar Rigel.

Domnii Luminii (pag. 183-184)

Un alt nume dat Consiliilor Luminii de pe Betelgeuse.

Draconieni (pag. 185)

(1) Nume dat uneori Domnilor Întunecaţi de pe Rigel; (2) Uneori se referă la zeta-reticulienii de tipul 3 – o rasă care seamănă la înfăţişare cu şopârlele.

Dualitate (pag. 27, 121, 148, 176, 179-180, 183-184, 214, 220, 224-225, 228, 257)

Existenţa contrariilor polarizate, cum ar fi yin şi yang, pozitiv şi negativ, masculin şi feminin etc., care există în primele 4 dimensiuni ale realităţii.

Dulce, New Mexico (pag. 192)

Locaţie aproximativă a unui laborator de hibridizare subteran zeta-reticulian (loc unde sunt încrucişaţi oamenii şi zetanii).

Dumnezei creatori (pag. 35, 138, 144, 156, 165, 167, 172)

Suflete care au evoluat până în punctul în care sunt capabile să creeze lumi întregi sau planuri întregi de existenţă.

Dumnezei universali (pag. 35, 138, 165, 167)
Fiinţe foarte evoluate, care sunt capabile de a crea universuri întregi.

Dumnezeiţă (pag. 34, 170-171, 189, 275)
(1) Orice fiinţă feminină ce a atins starea de conştiinţă Dumnezeiască sau a demonstrat cunoaşterea desăvârşită a legilor universale; (2) Mama Divină, experimentatorul a tot ceea ce este.

Dumnezeu (pag. 20, 31, 33, 34-35, 58, 73-76, 83, 96, 108, 112, 119, 121-122, 125-127, 136, 138, 143, 153-157, 165-168, 170-174, 176-177, 180, 185, 187, 199, 202-205, 213-214, 216, 221, 223-225, 228-232, 234-238, 248-249, 251-253, 255-256, 262, 264, 274-275, 280, 298)
(1) Tot ceea ce este; (2) Creatorul Universului şi al tuturor dimensiunilor, densităţilor şi nivelelor sale; (3) Tatăl Ceresc, generatorul a tot ceea ce este.

Dumnezeul suprem (pag. 34-35, 112, 137, 143, 154, 156-157, 165-168, 170-172, 176, 185, 202, 204-206, 221, 230-232)
(1) Dimensiunea a 12-a, tărâmul trinităţii Tată-Mamă-Christ; (2) Orice aparţine Sursei sau Marelui Soare Central.

Durere străveche (pag. 22)
(1) Durere trăită în timpul căderii în vibraţie iniţiale a unui suflet, după apariţia sa din Dumnezeu; (2) Durere ce se află în adâncul unui suflet, care se manifestă ca un dor de reîntoarcere la starea de dinainte de separare.

Echilibrarea chakrelor (pag. 92)
O tehnică de vindecare ce utilizează mişcarea şi/sau sunetul, asemănătoare cu curăţarea aurei, cu excepţia faptului că se concentrează în principal pe chakre şi pe zone ale aurei care aparţin de chakre.

Eckankar (pag. 155)
Mişcare religioasă ce utilizează un model multidimensional al Universului, asemănător cu cel descris în această carte.

EEG (pag. 37)
Electro-encefalogramă: dispozitiv care măsoară undele cerebrale.

Ego (pag. 57, 60-62, 65, 67-68, 79, 107-108, 111, 113, 127, 133, 152-153, 168, 202, 222, 226-227, 236, 290, 296, 298-299)
Personalitatea, sau sinele tridimensional, care se percepe pe sine separat faţă de restul Creaţiei.

Einstein, Albert (pag. 130, 142, 163, 265)

Electric (pag. 37, 53, 64, 171, 177, 230, 266, 272)
(1) Polul masculin, sau yang, al Creaţiei; (2) Mişcarea electronilor.

Electron (pag. 25, 162, 173, 177, 254, 265)
Particulă încărcată negativ, care orbitează în jurul nucleului unui atom.

Elixir magic (pag. 201)
Numit şi „mană" sau „pâinea vieţii", este o formă alchimizată de aur sub formă de pudră albă sau de cristale, capabilă să ridice vibraţiile cuiva până în punctul în care respectivul se poate înălţa, dacă este suficient de purificat – dar care este mortală pentru cineva care nu este suficient de purificat.

Emisfera stângă/dreaptă a creierului (pag. 37, 251)
Cele două emisfere ale creierului, din care partea stângă aparţine, de regulă, de

funcţionarea logică, analitică, iar partea dreaptă – de funcţionarea intuitivă, psihică şi imaginativă.

Emoţie (pag. 33, 36, 41, 49-50, 52, 53-56, 58, 61, 64-65, 68, 76-77, 79, 107-108, 112, 117, 122, 125, 127, 129, 146, 148, 150-151, 166, 171, 191, 200, 229, 236, 238, 249, 251, 253, 262, 267, 271, 273, 277, 279, 283, 286, 290, 295-297)

(1) Energie-în-mişcare; (2) Tip de sentiment ce implică activitatea voinţei.

Emoţii negative (pag. 49, 52, 77, 108, 286)

Energie din corpul emoţional sub formă de supărare, teamă ori tristeţe, sau orice combinaţie a acestora.

Emoţii primare (pag. 54-55)

Teama, supărarea, tristeţea şi fericirea.

Emoţii reprimate (pag. 52, 76, 274)

Emoţii ce sunt negate din cauză că sunt prea neconfortabile sau indezirabile – în general, posesorul lor nu mai este conştient de ele.

Emoţii secundare (pag. 55)

Emoţii ce reprezintă o combinaţie de emoţii primare – de exemplu, gelozia este o combinaţie de supărare şi teamă, jignirea e o combinaţie de supărare şi tristeţe etc.

Emoţii suprimate (pag. 50, 52-56, 65, 93, 108, 200, 272, 286)

Emoţii negative aflate în mintea subconştientă, stocate şi în celulele corpului fizic, despre care sufletul a decis că sunt prea stânjenitoare pentru a le simţi în mod conştient, sau că nu era potrivit să fie exprimate la momentul când au fost trăite iniţial.

Energie electromagnetică (pag. 151, 191, 200, 229, 254, 264-266)

Energie ce posedă atât calităţi electrice, cât şi magnetice, care, în mod obişnuit, alcătuieşte corpul auric al unei persoane şi eterurile planului eteric.

Enoh (pag. 156, 203-204, 255)

Membru al ierarhiei spirituale – unul dintre Bătrânii Tronului.

Entitate (pag. 39, 57, 78, 92, 94-95, 97, 99-101, 118, 134, 143-148, 150, 159, 166, 223, 241, 244, 258-259, 274-276)

Orice formă de viaţă ce posedă inteligenţă rudimentară sau avansată.

Entitate descarnată (pag. 94-95, 97, 145-146, 259)

O formă de viaţă care în prezent nu posedă un corp fizic.

Entităţi astrale (pag. 258-259)

Fiinţe care trăiesc în tărâmurile astrale.

Entropie (pag. 74, 166, 171, 260)

(1) Energie ce devine mai joasă în vibraţie şi mai puţin organizată pe măsură ce trece timpul – opusul negentropiei; (2) A 2-a lege a termodinamicii.

Epoca de Aur; Cei 1000 de ani de pace (pag. 213, 243)

O perioadă de 1.000 de ani de pace şi iluminare, profeţită în Apocalipsă şi în alte texte religioase.

Era Peştilor (pag. 209)

Cel mai recent ciclu cosmic de aproximativ 2.000 de ani, care se încheie acum pe Pământ.

Esenţă Divină (pag. 230, 234)

Esenţa sufletească ce emană din Dumnezeu, care este prezentă în toate lucrurile

– alt nume dat spiritului.

Esenţă pură (pag. 34, 125, 135, 153, 165, 168)

(1) O altă denumire dată sufletului; (2) Sufletul, după îndepărtarea tuturor straturilor sinelui.

Essassani (pag. 197)

Rasă hibrid umano-zetană.

ET (pag. 20, 147, 169, 181-183, 184, 186-187, 198-199, 201-202, 212, 220, 253, 266) – Vezi „Extratereştri"

Eternitate (pag. 153, 156, 165-167)

(1) O stare de atemporalitate ce există în toate dimensiunile; (2) Suma globală a tot ce înseamnă timp liniar şi momentan, aşa cum este trăit începând de la dimensiunea a 5-a în sus.

Evoluţie; a evolua (pag. 14, 35, 46-48, 52, 54, 74-75, 78, 83, 94, 99, 100, 103, 112, 131-132, 134, 136-137, 152-155, 159-162, 164, 166, 169-173, 176-179, 182, 185-186, 188-189, 191, 193, 195, 203-204, 210, 215, 217, 227, 229-231, 235, 240-243, 245, 248-249, 252-253, 255-256, 258-259, 263)

(1) Progresul făcut de un organism şi/sau de o formă de viaţă, de la densităţi mai joase la densităţi mai înalte, într-o succesiune ordonată; (2) Procesul de îmbogăţire a experienţei sufleteşti în dimensiunile liniare; (3) A creşte şi a expanda conştienţa, cu timpul.

Experienţă (pag. 13-17, 20, 22, 24, 26-31, 33, 39, 41, 46, 49, 51, 54, 58, 60-62, 65, 68-71, 76, 77-80, 82-86, 95, 103, 105, 109-112, 116-118, 123, 127-128, 132-133, 136-138, 145, 152, 160-163, 171-172, 177-178, 192, 213, 221, 226, 230, 235-236, 240, 244, 251-253, 255, 257-258, 269, 271, 273, 277, 279, 285-287, 290, 295, 300)

(1) Înregistrarea evenimentelor în linia temporală a unui suflet, atât în minte, cât şi în arhivele akashice; (2) Stimul ce intră în creier pentru a fi stocat în memorie.

Experimentul Philadelphia (pag. 267)

Experiment întreprins la începutul anilor '40, în timpul primei perioade a celui de Al Doilea Război Mondial, pe şantierul naval Philadelphia, menit să facă navele de atac invizibile faţă de radarul inamic. Testul a folosit bobine Tesla mari, care emiteau câmpuri electromagnetice puternice în jurul navelor. Programul a avut un succes parţial, în ciuda pierderilor umane şi materiale.

Extratereştri (pag. 20, 147, 169, 181-183, 184, 186-187, 198-199, 201-202, 212, 220, 253, 266)

(1) Orice fiinţă sau formă de viaţă care nu este născută pe Pământ; (2) Membri ai Illuminati sau ai Confederaţiei ce consideră că au domiciliul pe o altă planetă decât Pământul.

Extrema Dreaptă; Noua Dreaptă; fundamentalism; ultra-conservatorism (pag. 211-212, 214-215)

Factor warp (pag. 130)

Termen din science-fiction care se referă la armonicile vitezei luminii.

Familia sufletului (pag. 125, 136-137, 155, 173)

(1) Grup de suflete care aparţin de acelaşi suprasuflet; (2) Grup de fragmente de suflet ce au întrupări individuale, care aparţin aceluiaşi suflet.

Fantome; strigoi; apariţii (pag. 258)

Fiii Paradisului (pag. 138)
Ființe mărețe de lumină ce supraveghează diferitele paradisuri celeste.

Ființă înălțată (pag. 134-135, 204)
Denumire dată oricărui suflet care a evoluat în densitatea a 5-a.

Flacăra înălțării (pag. 255, 254-255)
Helixul dublu, constând în energia ascendentă (kundalini) și energia descendentă (grația lui Dumnezeu), atunci când este ridicat suficient de mult în vibrație, încât să aibă loc înălțarea.

Flacără geamănă (pag. 125, 137, 155, 189)
(1) Contrapartea inițială a unui suflet, din momentul apariției acestuia, adică „cealaltă jumătate" a unui suprasuflet ce s-a fragmentat în două suflete individuale; (2) Contrapartea de voință (feminină) a spiritului (masculin), sau invers. Fiecare suflet individual din Creație are o singură flacără geamănă. Sintagma înrudită, „suflet pereche" nu este discutată în această carte. „Sufletele pereche" (cunoscute și sub denumirea de „suflete paralele") sunt suflete cu modele asemănătoare de evoluție. Adesea, sufletele pereche se întâlnesc vreme de multe vieți, pentru a rezolva karma și a-și îmbunătăți unul altuia creșterea spirituală. Fiecare suflet individual din Creație are multe suflete pereche.

Folosirea corectă a voinței (pag. 53, 172)
Prima carte dintr-o serie despre care se spune că este transmisă de la Dumnezeu, prin mediumul Ceanne de Rohan, care prezintă modelul cuadrinității (Vezi „Cuadrinitate").

Fondatori (pag. 176, 195)
Ființe mărețe de lumină din dimensiunea a 12-a ce au creat codurile ARN/ADN responsabile de crearea oamenilor și a altor forme de viață.

Formă de viață pe bază de carbon (pag. 134, 177, 251, 254)
Forme de viață ce trăiesc în densitatea a 3-a, care folosesc carbonul pentru a procesa energia fizică.

Formă de viață pe bază pe siliciu (pag. 134, 177, 251, 254)
(1) Orice formă de viață care există pe baza unei forme modificate a reacției $Si + O_2 = SiO_2$, ca proces chimic de bază; (2) Inteligență cristalină ce vibrează la limita de sus a densității a 4-a sau la limita de jos a densității a 5-a.

Forța vieții/vitală (pag. 50, 54, 75, 92, 150-151, 205, 227, 230, 260, 272, 285, 295)
Aspectul inteligenței ce activează șabloanele ARN/ADN necesare pentru susținerea vieții.

Fragmentarea sufletului (pag. 48, 76-78, 99, 146, 159, 176, 186, 213-214, 255-261, 299)
Proces în care părți (aspecte) ale sufletului s-au desprins de esența primară și și-au asumat iluzia de separare față de sufletul primar – de obicei, cauzat de moartea fizică, negarea emoțională sau de legăturile inconștiente dintre suflete.

Fragmente de voință (pag. 144, 146)
Părți ale unei voințe neintegrate, care sunt desprinse din partea-părinte. Vezi „Crearea corzilor" și „Fragmentarea sufletului"

Frați din spațiu (pag. 20)
Termen arhaic (deoarece mulți ET sunt de genul feminin) folosit adesea în anii

'60 şi '70 pentru se referi la membrii Confederaţiei.

Frăţiile Luminii (pag. 100, 195, 203, 232)
Organizaţii din cadrul Confederaţiei, care sunt formate din fiinţe dedicate slujirii Luminii şi a Celui Radiant. Unele grupuri au fost corupte de către Illuminati.

Frecvenţă (pag. 24, 35, 47, 85, 95, 130, 132, 139, 144, 179, 200, 205, 212, 221, 254, 267, 300)
Coeficient de vibraţie, exprimat ca cicli per secundă (hertzi) sau ca multipli ai acestora (kilohertzi).

Frecvenţe mai înalte (pag. 130, 132-133, 135)
Frecvenţe ce aparţin de densităţi sau nivele de vibraţie care au unde mai fine (mai apropiate, din punct de vedere grafic), cum ar fi ultravioletul comparat cu frecvenţele vizibile.

Gaură albă (pag. 171)
Opusul unei găuri negre – zonă din timpul şi spaţiul tridimensional unde materia şi energia dintr-un univers paralel intră în universul fizic.

Gaură de vierme (pag. 255)
Punte între două universuri, care conectează o gaură neagră cu o gaură albă. Gaura neagră este precum intrarea în gaura de vierme, iar gaura albă – ieşirea.

Gaură neagră (pag. 171, 230, 255)
(1) O poartă în spaţiu-timp ce leagă o dimensiune de alta sau un univers de altul; (2) O stea colapsată ce posedă o forţă gravitaţională extremă, care absoarbe materie, energie şi lumină în ea însăşi.

Gând (pag. 29, 31, 35, 38, 47, 57, 60-65, 67-69, 72, 77-80, 82-83, 86-87, 97, 101-102, 105, 115, 117-118, 120-121, 127, 133-134, 141-144, 146-149, 152, 157, 208, 235, 241, 244, 269, 271, 280, 282-284, 286-290, 292-293, 295-296)
(1) Mişcare a conştiinţei; (2) Energie mentală; (3) Activitatea principală a minţii conştiente.

Gestalt (pag. 278) – Vezi Anexa C

Ghizi spirituali (pag. 13, 98, 150, 202, 280)
Fiinţe din tărâmurile spirituale, care asistă omenirea.

Gratitudine (pag. 65, 202, 278)
(1) Acceptare plină de bucurie a momentului prezent; (2) Recunoştinţă; (3) A recunoaşte perfecţiunea lecţiilor de viaţă, a încercărilor şi necazurilor.

Grădina Edenului (pag. 176, 187-188, 248)
(1) Paradis mitologic despre care se vorbeşte în Geneză; (2) Stare de conştiinţă de dinaintea separării; (3) Pământul în vremea primilor hominizi.

Groom Lake, Nevada (pag. 192)
Locaţia unei baze secrete unde tehnologia zeta-reticuliană este testată de către Illuminati.

Grup de suflete (pag. 99-100, 137, 154-155, 176, 261)
La fel ca „Familia sufletului" – grup de suflete individuale ce aparţin aceluiaşi suprasuflet.

Guvern Mondial (pag. 211)
Guvern central planificat pentru întregul Pământ, care urmează să fie condus de către Illuminati.

Guvernul secret (pag. 194, 199, 234, 267)
Expresie generală ce se referă la membrii societăţilor militare sau secrete, care lucrează cu discreţie în cadrul guvernului, dar nu se află sub controlul acestuia – influenţează CIA, NSA, NSC şi ramurile de elită ale armatei.

Helix dublu (pag. 218-219)
(1) Două spirale de energie: una care coboară de la Tatăl Ceresc, iar una care urcă de la Mama Divină; (2) Spirale care se întretaie din loc în loc, zugrăvite sub forma şarpelui şi folosite astăzi ca simbol în medicina modernă şi în anumite societăţi secrete.

Hipnoterapie (pag. 50, 92, 278)
Metodologie ce utilizează hipnoza şi tehnici de consiliere pentru a permite unui subiect să îşi reprogrameze mintea subconştientă, cu ajutorul unui terapeut.

Hipnoterapie alchimică (pag. 276) – Vezi Anexa C

Hipnoză (pag. 38-40, 192, 278, 282-287)
Stare profund relaxată, meditativă, care permite accesul la mintea subconştientă, în scopul reprogramării.

Hippie (pag. 20)
Contracultură foarte răspândită în anii '60.

Hitler, Adolf (pag. 233)

Holistic; vindecare holistică (pag. 31, 43, 212)
Orice sistem sau metodă de vindecare ce se străduieşte să integreze multiplele faţete ale sinelui.

Hologramă (1); **holografie** (2) (pag. 83, 91, 126, 137, 153, 173, 177, 191, 214, 231, 256-257, 266-267, 298)
(1) Imagine sau model microcosmic ce conţine toate caracteristicile macrocosmosului; (2) Imagine sau proiecţie care zugrăveşte dimensiunile mai înalte dinlăuntrul unui mediu tridimensional sau bidimensional.

Hopkins, Budd (pag. 192)
Cercetător al OZN-urilor/răpirilor şi autor al cărţii „Intruşii", pe baza căreia a fost creat un mini-serial TV.

Iahve; YHWH (pag. 171, 203)
Membru al ierarhiei spirituale şi suprasufletul lui Iehova, Dumnezeul lui Moise.

Iehova (pag. 187, 199, 203)
Siriusian de densitatea a 7-a –Dumnezeul din Vechiul Testament– şi membru al Illuminati. Suprasufletul lui Iehova, Iahve, este un membru al ierarhiei spirituale.

Ierarhie spirituală (pag. 100, 138, 156, 176, 184, 195, 201-206, 221)
(1) Termen folosit de entităţile din dimensiunile mai joase pentru a înţelege mai uşor faptul că influenţa fiinţelor spirituale devine din ce în ce mai cuprinzătoare pe măsură ce acestea cresc şi evoluează în dimensiuni mai înalte; (2) Organizaţie deschisă de fiinţe spirituale foarte evoluate ce se află în jurul lui Dumnezeu, care au funcţii specifice de conducere cu privire la progresul spiritual al oamenilor şi extratereştrilor.

Iertare (pag. 107, 223, 246-247, 278, 288, 290)
Eliberarea de/renunţarea la nemulţumirile împotriva sinelui şi a altora.

Illuminati (pag. 184-185, 188, 192-194, 198, 211-212, 221-225, 232-234, 265)

Societate secretă formată din ființe oculte și mistice adusă inițial pe Pământ de pleiadieni, în care mai târziu s-au amestecat rasele orioniană, siriusiană și adamică, inițial dedicată căutării și conservării iluminării, dar recent (în ultimele câteva mii de ani) coruptă de facțiunile însetate de putere, al căror scop este dominația și controlul deplin al lumii și resurselor sale.

Iluminare (pag. 14, 20, 29, 34, 75, 88, 121, 158, 162, 165, 167, 215, 223, 236, 248, 250)

(1) Înțelegere/cunoaștere supremă; (2) Conștiență fără văluri și distorsiuni; (3) Eliberare de credințe; (4) Conștiență dincolo de gând și percepție; (5) Stare de iubire și acceptare necondiționate pentru tot ce înseamnă Creație.

Iluzie (pag. 24-25, 29, 32, 58, 63, 121, 127, 159, 223, 229, 234, 280, 296)

(1) Sistem de credință sau metodă de percepție care este nepotrivită pentru înțelegerea adevărului din spatele aparențelor. De exemplu, afirmația „Pământul este plat"; (2) Percepție dintr-un cadru limitat de referință, în care ceva pare să fie adevărat pentru cineva cu o conștiență limitată, dar este, de fapt, neadevărat într-un sistem de referință mai larg.

Imaginație (pag. 103-105, 133, 144, 166, 209, 238, 252, 292)

Facultatea imaginativă a minții cu ajutorul căreia realitatea este creată sau percepută că există dincolo de simțurile fizice.

Imaginație creatoare (pag. 103-105, 144, 292, 297)

(1) Partea imaginației care creează realități noi; (2) Aspectul tetradimensional al imaginației.

Implant (biologic sau psihic) (pag. 192, 254)

Dispozitiv fizic și/sau eteric, introdus prin mijloace electronice într-un om de anumite rase ET, menit să: (1) faciliteze comunicarea între om și extratereștri, adesea implicând amplificarea capacităților psihice și amintirea vieților anterioare din partea umanoidului implantat; (2) folosit de către zetani pentru a urmări gândurile și împrejurimile anumitor oameni, în scopul încrucișării și/sau răpirii ulterioare; (3) pot fi folosite și de membrii grupării Illuminati pentru a bloca puterile psihice sau pentru a inhiba memoria, ceea ce reprezintă un mijloc eficace de a împiedica sufletele aflate în evoluție să devină prea puternice, și astfel să amenințe dominația grupării Illuminati asupra Pământului.

Implantare (pag. 180-181)

Cunoscut și sub denumirile de „walk-in" sau „transfer între suflete", se referă la intrarea unui suflet din altă lume sau dimensiune în forma umanoidă a unui suflet ce părăsește corpul după naștere.

Incantație (pag. 275, 277) – Vezi „Mantra"

Incognoscibil (pag. 34, 157, 165-167)

(1) Parte a Universului ce va rămâne incomprehensibilă pe vecie, chiar și pentru un suflet foarte avansat; (2) Ceea ce nu poate fi cunoscut, indiferent de cât de elevată este percepția, sau de cât de înaltă este conștiența dimensională.

Inconștient (pag. 29, 39, 82, 96, 147, 179, 216, 218, 232-233, 248, 257-259)

(1) Care nu are conștiență; (2) Partea sinelui aflată *dincolo de* sau *sub* conștiența conștientă, care este inaccesibilă în starea curentă de conștiință a cuiva (a nu se confunda cu subconștientul, care este o parte specifică a minții, accesibilă în

orice moment).

Inconştient colectiv (pag. 82)

Sintagmă creată de Jung, nefolosită în această carte, dar care este înlocuită cu „subconştient colectiv".

Inducţie Alfa-Theta (pag. 278-279, 282-287, 288-291, 293) – Vezi Anexa A

Infinit (pag. 20, 84, 126, 166)

(1) Fără început sau sfârşit – care emană permanent în toate direcţiile; (2) De magnitudine sau mărime nelimitată.

Infraroşu (pag. 24)

Zonă a spectrului de frecvenţe, care are o vibraţie mai joasă decât spectrul vizibil.

Inimă (pag. 31, 34, 56, 86, 90, 121-122, 129, 134, 148, 150-155, 165-168, 171, 203, 205, 214, 216, 218-219, 221, 232, 235, 238, 247, 251-253, 262, 267, 279, 283, 289-290, 292, 296)

(1) Echilibrul energiilor masculine şi feminine; (2) Chakra a 4-a; (3) Christ sau aspectul de Fiu al lui Dumnezeu; (4) Centrul iubirii şi compasiunii unui suflet.

Iniţiere (pag. 154, 189, 195, 199-200, 300)

(1) Proces de ritualizare sau de reprezentare ceremonioasă a unei lecţii (sau mai multor lecţii) a unui suflet sau grup de suflete; (2) Ajutor dat sufletelor aflate în evoluţie din partea lui Dumnezeu sau a fiinţelor iluminate, pentru a le ajuta pe acestea să stăpânească una sau mai multe lecţii; (3) Proceduri pentru admiterea într-un ordin mistic sau într-o societate secretă.

Integrare (pag. 22, 29, 43, 47, 50, 52, 60-61, 64-65, 110-111, 128, 153, 163, 166, 193, 219, 221, 223, 229, 242, 251-252, 255, 260, 271-273, 282, 286-288, 298)

(1) Procesul de aducere a părţilor dizarmonioase ale unui suflet la un consens şi în aliniere, astfel încât acestea să poată lucra împreună pentru a manifesta dorinţele sufletului; (2) Percepţie a întregului –spre deosebire de percepţia părţilor– unei realităţi date; (3) În tehnica Renaşterii, etapa în care clientul îşi acceptă pe deplin experienţa proprie, iar respiraţia devine uşoară şi lipsită de efort.

Intelect (pag. 15, 19, 29, 33-34, 57, 78, 87-88, 94, 129, 132-133, 136, 150, 152, 165-168, 205, 231, 246, 259, 272, 280, 285, 292)

Aspectul logic, raţional al minţii, folosit pentru a comunica gânduri, idei şi concepte.

Inteligenţă (pag. 31, 34, 63-65, 72, 79, 83, 100, 103, 112-113, 115-116, 119, 125, 154-156, 165-167, 177, 212, 220, 230, 284, 292, 296)

(1) Ceea ce guvernează conştienţa conştientă; (2) Conştiinţă capabilă să îşi perceapă natura superioară proprie.

Inteligenţă Infinită (pag. 31, 83)

Alt nume dat Minţii Universale.

Inteligenţă mai înaltă/superioară (pag. 63, 79, 103, 112, 119, 155, 177, 212)

Alt nume dat Minţii Universale.

Interdimensional (pag. 182, 190, 195, 265)

(1) Capabil să călătorească între dimensiuni; (2) Ceea ce conţine mai mult de o dimensiune.

Intervenţie Divină (pag. 122, 185, 204, 210, 212-213, 253)

Implicare în treburile Pământului din partea membrilor ierarhiei spirituale sau

direct din partea lui Dumnezeu – acest lucru se întâmplă numai atunci când un număr suficient de suflete cere ajutor în mod sincer, sau când omenirea este amenințată cu dispariția.

Intuiție (pag. 32, 34, 36-37, 54, 82, 89-91, 95, 101, 118, 133, 144, 150-152, 163, 165, 179, 220, 228, 252, 284-285, 289)

(1) Capacitatea voinței de a percepe o ordine superioară a realității, prin simțirea esenței acelei realități; (2) Capacitatea de a simți adevărul unei realități date folosind voința, sau instinctul.

Invocație (pag. 67, 92, 150, 194, 274-276, 280)

Proces de invocare a unei anumite ființe, energie sau nivel de realitate, adică de atragere a unei entități spre sine, cu scopul de a primi ajutor de la aceasta.

Isis (pag. 203-204)

(1) Membru feminin al ierarhiei spirituale; (2) Zeiță egipteană.

Isus (pag. 16, 32, 101, 203-204, 213-214, 222-223, 234, 274)

Întrupare a suprasufletului lui Christ (în timpul încarnării sale biblice și cu alte câteva ocazii) – de obicei, este numit Sananda de către Confederație.

Israeliți (pag. 187)

Potrivit Bibliei, „poporul ales" de Dumnezeu – în realitate, ființe din Sirius încarnate ca oameni, pe Pământ, sub conducerea lui Iehova.

Iubire (pag. 31, 34-35, 52, 66, 73-76, 80, 100, 103, 107, 109, 119-125, 133-134, 148, 150, 152-154, 156-157, 165-168, 171, 189, 196, 217-219, 221, 230-232, 234, 236-238, 242, 247, 251-253, 255, 271, 274-275, 279, 289-292, 294, 296)

(1) Activitatea inimii; (2) Dimensiunea a 5-a; (3) Acceptare și compasiune necondiționate; (4) Emanație a lui Christ; (5) Echilibrul și integrarea polilor masculin și feminin; (6) Liantul care ține laolaltă Universul.

Iubire necondiționată (pag. 120, 134, 230, 252, 289-290)

Iubire de dragul iubirii, nedependentă de condiții interioare sau exterioare.

Împământare (pag. 128, 149, 151, 275)

(1) Tehnică de protecție psihică ce constă în direcționarea energiei și atenției cuiva înspre Pământ, micșorând astfel mărimea câmpului auric și împiedicând interacțiunile psihice nedorite cu alte forme de viață; (2) Actul de concentrare fermă la planul material al existenței.

Înălțare (pag. 48, 134-135, 136-137, 146, 189, 199-200, 204, 213-214, 216, 237, 251, 253-255, 258-260)

Procesul de ridicare a vibrației celulare de la densitatea a 4-a la a 5-a, în felul acesta devenind luminiscent pentru percepția de densitatea a 4-a și invizibil față de densitatea a 3-a.

Înălțare spirituală (pag. 255, 258)

Ridicarea spiritului afară din corpul fizic și reîntoarcerea la tărâmurile cerești în momentul morții fizice.

Înger (pag. 21, 35, 95, 135, 137-138, 156, 165-167, 183-184, 202, 204, 222)

Ființă de lumină ce în mod obișnuit locuiește în tărâmurile celeste, zugrăvită de obicei ca un umanoid strălucitor, cu aripi.

Înger căzut (pag. 137-138, 222)

(1) Ființă angelică ce a ales voluntar să coboare în vibrație pentru a experimenta

tărâmurile materiei şi dualităţii; (2) Fiinţă angelică ce a judecat că densităţile mai înalte sunt bune, iar cele mai joase sunt rele, adică a urmat învăţăturile lui Lucifer.

Înregistrări akashice (pag. 83, 99, 100, 102, 115, 146, 148, 154, 177-178, 192)
(1) Tipare eterice, adică imprimări făcute electromagnetic ce stochează / înregistrează fiecare mişcare, gând, emoţie sau eveniment al unui suflet, într-un mediu holografic din planul eteric; (2) Istoria cosmică a unui suflet, de la apariţia sa din Dumnezeu.

Înregistrări muzicale, recomandate pentru meditaţie şi expandarea conştiinţei (pag. 279)

Întrupare (pag. 48, 138, 162, 181, 189, 203-204, 213, 226-227, 249, 300)
Încarnarea unui suflet într-un corp fizic.

Întuneric (pag. 75-76, 121, 172, 183-184, 228, 230, 236-237, 248, 284, 296)
(1) Absenţa luminii; (2) Ignoranţa; (3) Vidul, sau spaţiul nemanifestat; (4) Judecarea, vinovăţia şi negarea.

Înviere (pag. 214, 238)
(1) Procesul de reactivare a ţesuturilor şi organelor unui organism latent sau mort, aducându-l efectiv înapoi la viaţă; (2) A te naşte din nou, la propriu sau la figurat; (3) Înlocuirea ideilor şi credinţelor învechite cu unele noi.

Japonia (pag. 210, 212)

Judecare (pag. 29, 49-50, 52, 54, 57, 61, 64-68, 71, 74-79, 94, 100, 110, 118, 121, 132, 150, 159, 214-215, 200, 221, 227-228, 231-232, 235-237, 251-252, 260, 263, 267, 272-273, 295)
(1) Actul de a separa aspecte ale realităţii şi de a eticheta unele aspecte ca fiind mai puţin dezirabile decât altele; (2) A trage concluzii despre o realitate dată fără a avea toată informaţia necesară pentru a face o apreciere exactă; (3) Actul de a condamna sau de a invalida un alt suflet sau experienţă de viaţă.

Kali (pag. 171)
Zeiţă orientală şi membru al ierarhiei spirituale.

Karma (pag. 31, 48, 108, 121, 147, 166, 223, 241, 279)
(1) Cauză şi efect, aşa cum se vede din dimensiunea a 4-a; (2) Proces în care un suflet vede o reflexie a conştiinţei sale manifestată în lume.

Karma yoga (pag. 279)

Kennedy, John F. (pag. 233)

KGB (pag. 233)
Agenţie secretă militară şi poliţienească din Rusia, asemănătoare cu CIA din Statele Unite. Ambele organizaţii sunt controlate de către Illuminati şi, în realitate, au format alianţe secrete, din când în când.

King, Martin Luther (pag. 233)

Kundalini (pag. 36, 54, 95, 218, 277)
Energie feminină ce urcă de-a lungul coloanei vertebrale de la Mama Terra (baza coloanei vertebrale) spre Tatăl Ceresc (chakra coroanei).

Kwan Yin (pag. 203-204)
Alt membru feminin al ierarhiei spirituale.

Lege universală (pag. 31, 74, 147, 166)

(1) Principii naturale ce aparţin de anumite dimensiuni sau planuri de existenţă, care sunt valabile în cadrul acelor dimensiuni sau planuri; (2) Adevăruri absolute despre Univers şi despre modul în care funcţionează acesta.

Lemuria (pag. 233, 242, 249-250, 301)
Continent străvechi din Oceanul Pacific, asemănător cu Atlantida, dar mai primitiv – a fost distrus de către orionieni înainte de apariţia Atlantidei.

Levitaţie (pag. 74, 260)
Capacitatea unei fiinţe fizice de a pluti în aer prin contracararea forţei gravitaţiei prin forţe electromagnetice aflate în câmpul auric al fiinţei.

LSD (acid lisergic dietilamid-25) (pag. 20)
Substanţă halucinogenă folosită pe scară largă în anii '60 şi '70 – declanşează adesea conştienţa expandată.

Libertate (pag. 29, 72, 109, 120, 122, 157, 165, 221, 229, 238, 283)
(1) Stare a conştiinţei neîngrădită de judecare, vinovăţie sau negare, ori de condiţionare, programare sau sisteme de credinţă; (2) Stare a fiinţei în care cineva nu este cantonat în timp şi spaţiu, şi are acces nelimitat la timp şi la spaţiu.

Liberul arbitru (pag. 46, 73, 92-93, 96, 155, 163-164, 192-193, 197, 237, 240-241, 243, 292)
(1) Capacitatea de a decide *cum*, *unde* şi *când* să experimentezi o lecţie a sufletului; (2) Capacitatea de a alege în mod conştient cât de repede să evoluezi ca suflet şi în ce ordine să înveţi lecţiile sufletului; (3) Dorinţa voinţei atunci când nu este dominată sau controlată de spirit, ori blocată de judecare, vinovăţie sau negare.

Limbaj maşină (1); **limbaj de nivel înalt (computere)** (2) (pag. 177)
(1) Limbaj de asamblare ce conţine instrucţiunile de bază ale unui computer, de obicei sub formă binară sau hexazecimală; (2) Program în limba engleză, cum ar fi BASIC sau FORTRAN.

Linia temporală a sufletului (pag. 48, 96, 154)
Progresie în timp liniar a diferitelor încarnări ale sufletului pe Pământ şi/sau pe alte planete, urmărită de la apariţia sufletului din Dumnezeu până în prezent, şi mai departe, până la orice punct din viitor.

Lira; lirani (pag. 176, 179, 186, 190, 195)
(1) Lume paradisiacă ce a dat naştere vieţii umanoide din acest sector al galaxiei, în urmă cu peste 1 miliard de ani; (2) Fiinţe de densitatea a 12-a ce au coborât în vibraţie până la densitatea a 7-a în urmă cu peste 100 de milioane de ani, şi care, mai târziu, au migrat în Pleiade.

Lucifer (pag. 183-184, 234)
Fiinţă de lumină ce a judecat întunericul ca fiind rău şi greşit, prin urmare separând întunericul de lumină, astfel creând dualitate.

Lucrători întru lumină (pag. 218)
Fiinţe ce servesc lumina printr-un angajament pentru elevarea omenirii – cum ar fi învăţătorii, vindecătorii şi asistenţii sociali.

Lumi palat (pag. 35, 156)
Expresie folosită în Biblie pentru a denumi lumile dumnezeieşti sau dimensiunile mai înalte.

Lumi paradisiace (pag. 35, 155-156, 167)
Subdimensiuni sau planuri de existenţă în continuumul dimensiunilor mai înalte, locuite de fiinţe foarte evoluate ce trăiesc într-o stare paradisiacă.

Lumile dumnezeieşti (pag. 165)
Termen instituit de mişcarea Eckankar ce aparţine de dimensiunile mai înalte, unde locuiesc dumnezeii creatori şi dumnezeii universali.

Macrocosmos (pag. 231)
Care aparţine întregului Univers.

Maestru înălţat (pag. 134, 204)
Un suflet ce a evoluat în densitatea a 5-a şi a dobândit măiestria corpului fizic.

Magie albă (pag. 184)
Folosirea ritualurilor oculte pentru a obţine rezultate pozitive, care îmbunătăţesc viaţa.

Magie neagră (pag. 185, 194)
O formă de control al minţii şi de manipulare folosită de Domnii Întunecaţi de pe Rigel.

Magnetic (pag. 53, 171, 178-180, 186, 229-230, 260)
(1) Polul feminin al Creaţiei; (2) Forţa yin ce atrage energia electrică, adică aspectul receptiv, pasiv al lui Dumnezeu.

Mahomed (pag. 222)

Malahiţi (pag. 187)
Grup de siriusieni reîncarnaţi, controlaţi de Iehova şi de alţi zei ai siriusienilor şi ai orionienilor.

Maldek (pag. 185, 249-250)
O planetă localizată iniţial în zona în care acum se află centura de asteroizi dintre Marte şi Jupiter, unde a evoluat o rasă de fiinţe (controlate de către Illuminati) care s-au autodistrus şi şi-au distrus concomitent şi planeta, folosind arme cu laser, în urmă cu aproximativ 500.000 de ani – aceste suflete s-au reîncarnat mai târziu pe Marte şi pe Pământ.

Mama Divină (pag. 75, 138, 150, 156, 171, 176, 179, 193, 202-205, 215-217, 240, 244, 250)
(1) Aspectul feminin al lui Dumnezeu; (2) Polul magnetic al Creaţiei; (3) Voinţa sau aspectul emoţional al lui Dumnezeu.

Mama/Sfânta Maria (pag. 122, 203-204)
Membru feminin al ierarhiei spirituale şi mama lui Isus – un fragment direct al sufletului Mamei Divine.

Mantră (pag. 280)
Incantaţie repetitivă folosită pentru liniştirea minţii şi/sau pentru focalizarea atenţiei la dimensiunile spirituale – Vezi Anexa B.

Marea Frăţie Albă (pag. 100, 198)
Organizaţie formată din ierarhia spirituală şi compusă în mare măsură din membri ai Confederaţiei, care a fost întrucâtva coruptă de influenţa Illuminati.

Marea Piramidă (pag. 187, 199-200)
Dispozitiv radionic construit de către Pleiadieni pentru a-şi ajuta membrii reîncarnaţi (egiptenii iniţiali) să se reîntoarcă la forma lor nemuritoare de

densitatea a 5-a. Majoritatea celorlalte piramide sunt cópii nefuncţionale construite de oameni. Vezi „Cameră de înălţare".

Marele Mister (pag. 34, 138, 157, 165, 167)
(1) Aspectul lui Dumnezeu care este incognoscibil, sau care rămâne pentru totdeauna dincolo de capacitatea de înţelegere a sufletelor aflate în evoluţie; (2) Vidul, sau Sursa din care emană Creaţia.

Marele Soare Central (pag. 138, 157, 167, 203-204)
Centrul Universului sau punctul în jurul căruia gravitează tot ce înseamnă materie şi energie.

Masă critică (pag. 122, 162-163, 254)
(1) Numărul de suflete necesar pentru a răsturna echilibrul de putere de la un mod învechit de gândire la unul nou; (2) Proces descris în cartea „A o suta maimuţă", de Ken Keyes, Jr. (vezi Bibliografia)

Masonerie (pag. 185)
(1) Organizaţie fraternală fondată de Illuminati – printre membri se numără un mare contingent de entităţi guvernamentale şi politice; (2) Fondatorii Statelor Unite ale Americii.

Maya/mayaşi (pag. 47, 301)
(1) Care aparţine primelor 4 dimensiuni mai joase; (2) Iluzie; (3) Popor străvechi (care era descendent al atlanţilor) ce a înflorit în America Centrală.

Măiestrie de sine (pag. 102, 134, 160, 263)
(1) Stare de iluminare în care cineva nu mai este controlat de ego sau de aspecte ale sinelui aflate în conflict; (2) Cunoaştere supremă a diferitelor aspecte ale sinelui.

Meditaţie (pag. 20, 30, 33, 38, 40, 47, 50, 86-88, 91, 92, 127-128, 145, 160, 165-166, 253, 277-287, 293-297)
(1) Metodă de relaxare şi concentrare menită să liniştească mintea şi să atingă realizarea de sine; (2) Starea unei minţi liniştite, fără nicio mişcare sau gând.

Meier, Billy (pag. 194)
Fermier elveţian ce s-a aflat vreme de mulţi ani în contact cu pleiadieni din dimensiunea a 4-a, care posedă multe fotografii, documentaţie şi alte dovezi.

Melchizedek (pag. 203-204, 206-207)
(1) Ordin preoţesc fondat de Domnul Melchizedek, din care făcea parte şi Isus (vezi Vechiul Testament, Evrei 6:20-7:21); (2) Ordin al ierarhiei spirituale ce supraveghează evoluţia în dimensiunile mai joase.

Memorie (pag. 41-42, 61-62, 68, 72, 79, 82, 104, 117, 142, 180, 227, 292)
Aspectul minţii ce stochează experienţa sufletului pentru reamintirea ulterioară.

Memorie asociativă (pag. 41-42)
Proces în care o experienţă din prezent declanşează un lanţ de amintiri – folositor pentru îmbunătăţirea capacităţii de reamintire, dar poate fi stânjenitor în meditaţie.

Metafizică (pag. 31, 92, 143, 148, 188, 214, 230)
(1) Studiul relaţiei dintre minte şi universul fizic; (2) Principiu şi aplicaţie a puterii minţii şi gândului creator.

Microcosmos (pag. 231, 256)

Care are de a face cu lumea microscopică.

Mihail, Arhanghelul/Domnul (pag. 204, 274, 276)

Fiinţă măreaţă de lumină şi membru al ierarhiei spirituale, care se opune lui Lucifer şi protejează fiinţele de influenţe negative.

Minte (pag. 13, 15, 20, 26-27, 30, 32-34, 37, 41-42, 49, 51, 52, 53, 55, 57, 60-61, 63, 65-69, 71-72, 78-79, 82-84, 86-88, 91, 96, 99-101, 103, 105, 112, 115, 118, 121, 125, 127, 129, 140, 142-143, 144, 147-148, 151-152, 155-156, 162, 165-168, 171, 177, 191, 205, 216, 232, 236-238, 241, 251, 253, 268, 277, 279, 281-286, 292-293, 295, 298-299)

(1) Agentul activ al inteligenţei folosit pentru a percepe Universul; (2) Instrument al spiritului folosit pentru a comunica în cele 4 dimensiuni mai joase; (3) Aspect nefizic al sinelui care foloseşte creierul fizic pentru comunicarea cu universul fizic.

Minte conştientă (pag. 26-27, 30, 38, 67, 82-83, 86, 92, 100, 111-113, 119, 128, 132-133, 145, 160, 162-163, 165-167, 176, 178-179, 200, 208, 215-216, 221, 234, 241, 259, 273, 277, 279, 286, 289, 298)

Partea din minte care posedă conştienţă conştientă.

Minte logică (pag. 57, 205) – Vezi „Minte raţională" şi „Intelect"

Minte raţională (pag. 34, 41-42, 57, 67, 69, 71, 78-79, 82, 96, 99, 105, 112, 152, 278, 165-167, 229, 238, 246, 278, 285-286)

Aspectul logic, analitic al minţii, care gândeşte în termenii timpului liniar.

Minte reactivă (pag. 61-62, 86)

Parte a subconştientului care determină ego-ul să reacţioneze la stimuli exteriori.

Minte subconştientă (pag. 26-27, 30, 49-52, 61-62, 66-68, 82-84, 86, 89, 99-100, 105, 115, 118, 143, 145-146, 166, 277, 285-287)

(1) Parte a minţii care se află „sub suprafaţa" conştientului; (2) Depozitul experienţei de viaţă şi al emoţiilor reprimate; (3) Aspect al minţii care stochează experienţe trecute, adică memoria; (4) Parte a minţii responsabilă de funcţiile involuntare, cum ar fi bătăile inimii, temperatura corpului etc.

Minte supraconştientă (pag. 30, 61, 82-83, 89, 99, 105, 143)

(1) Aspect al minţii conectat direct la Mintea Universală, care are o vedere largă asupra realităţii; (2) „Sinele mai înalt" sau aspectul atotcunoscător al sinelui; (3) Parte a minţii care primeşte *input* şi decide dacă îl face conştient (îl trimite minţii conştiente) sau îl suprimă (îl trimite minţii subconştiente).

Mintea rasei (pag. 67, 82-83, 117-118)

Un alt nume dat conştiinţei colective a omenirii.

Mintea universală (pag. 83, 105, 112, 115, 177, 254, 268)

(1) Mintea lui Dumnezeu; (2) Inteligenţă universală ce există în toate nivelele şi dimensiunile şi care este conştientă de toate aceste nivele şi dimensiuni.

Mistici; cunoaştere mistică (pag. 184, 187, 198, 200)

Fiinţe ce posedă cunoaşterea ştiinţelor sacre, a alchimiei şi/sau a iniţierilor – folosite de iniţiaţii spirituali pentru a-şi împărtăşi iluminarea cu alţii.

Moarte (pag. 28, 47, 73, 99, 107, 145-146, 162, 171-173, 204, 214, 226-228, 253, 258-260, 292)

Moartea ego-ului (pag. 226-227)

(1) Renunţare completă la imaginea de sine/personalitate; (2) Renunţarea la identificarea cu ego-ul, ceea ce conduce la conştiinţa cosmică – în realitate ego-ul nu moare, ci mai curând se estompează în fundal.

Modele ale realităţii (pag. 23, 30-35, 58, 60, 72, 80, 83-86, 106-108, 115, 118, 127-128, 131, 136, 143, 158, 164-168, 170-173, 181, 201-202, 240, 252)

(1) Explicaţii despre modul în care relaţionează realităţile – de obicei, reprezentate cu ajutorul schemelor, diagramelor şi tabelelor, cum ar fi cele întâlnite în această carte; (2) Reprezentare simbolică a unei realităţi date, menită să faciliteze intelectului înţelegerea semnificaţiei acelei realităţi.

Moise (pag. 187, 199, 203)

Musulmani (pag. 215)

Mutaţie (pag. 46-47, 134, 162, 209, 253)

(1) Salt cuantic în cadrul structurii celulare a unui organism; (2) Schimbare bruscă în structura genetică a unei entităţi biologice.

Muzica Sferelor (pag. 95)

Vibraţie cosmică ce pătrunde Universul, care sună ca un bâzâit sau ca un cor de îngeri, în funcţie de intensitatea percepţiei.

Muzică (pag. 19, 21, 154, 189, 190, 234, 238, 270, 279, 295-297)

Navă spaţială; vehicul spaţial (pag. 130, 135, 182, 190, 194-196, 212, 265, 301)

(1) Dacă sunt vizibile, de obicei se referă la nave utilizate de zeta-reticulieni – o rasă fizică extraterestră care vizitează Pământul în prezent; (2) Nave în formă de farfurie, cilindrice sau triunghiulare, folosite de diferite rase de ET – în Biblie, sunt zugrăvite adesea ca nori sau roţi zburătoare.

Necunoscut (pag. 20, 34-35, 72, 79, 107, 138, 157, 165-167, 205, 234-235, 239, 296)

Parte a Universului ce nu este comprehensibilă încă, dar poate deveni astfel mai târziu, în evoluţia unui suflet.

Negare (pag. 30, 53-54, 61, 66-68, 75-76, 108, 133, 146, 150, 159-160, 217-218, 221, 227-228, 231-232, 248-252, 262)

(1) Actul reprimării unei experienţe, emoţii, gând sau eveniment; (2) Actul de a diviza sau de a fragmenta sinele prin îndepărtarea aspectelor indezirabile.

Negentropie (pag. 74, 166, 171, 260)

(1) Opusul entropiei; (2) Energie ce evoluează cu timpul într-o structură mai elevată şi mai organizată.

Nemurire (pag. 32, 46, 74, 255, 259-260, 300)

(1) Stare fără de moarte; (2) Care aparţine de natura eternă a sufletului.

Nemurire fizică (pag. 32, 46, 74, 256, 260-261, 301)

Capacitatea de a menţine tinereţea unui corp fizic la nesfârşit, prin echilibrarea forţei negentropiei (regeneratoare) cu entropia (degeneratoare) – obţinut de o mână de yoghini şi mistici de-a lungul istoriei, printre care se află Babaji (din mitologia hindusă), Ilie, Enoh şi Melchizedek din Biblie.

Nemurire spirituală (pag. 255, 258)

(1) Aspectul spiritual al sinelui care nu trece prin procesul morţii; (2) Starea naturală a sufletului.

Neuroni (pag. 37, 41)

Receptori minusculi din creier care procesează informaţii şi le transmit mai

departe sistemului nervos.

Neutrino (pag. 146, 177)

Particulă subatomică, invizibilă pentru microscoapele moderne – totuşi, urmele sale pot fi văzute şi urmărite.

New Age (1); **adepţi New Age** (2) (pag. 159, 190, 214, 251, 279)

(1) Sintagmă universală ce aparţine mişcării Noua Gândire, religiilor alternative, practicilor de însănătoşire holistică, fenomenelor OZN/ET, ştiinţelor psihice, mistice şi oculte, precum şi de orice altceva ce nu se află pe tărâmul ştiinţei, culturii şi religiei ortodoxe; (2) Oameni care îmbrăţişează filozofiile şi metodologia New Age.

Nirvana (pag. 34, 143, 165-167)

Stare de extaz suprem, asociată adesea cu libertatea şi iluminarea.

Nivele de realitate; nivele de conştienţă (pag. 24, 26-28, 30-34, 36-37, 43, 45-47, 49, 52-53, 55, 57, 58, 68, 74, 83, 92-93, 100, 105, 113, 115, 121, 127-128, 130, 134, 136-137, 141, 145, 149, 156, 158-160, 163-168, 170, 176, 179-180, 182, 221, 226, 240, 248, 252-253, 273, 284, 286, 290, 295)

Densităţi, dimensiuni sau aspecte ale sinelui – realităţi ce au proprietăţi specifice, unice pentru fiecare nivel – un mod confortabil de a împărţi Universul pe nivele, pentru a-l înţelege mai bine.

Noua Ordine Mondială (pag. 169, 193, 208, 210-213, 215, 217, 219, 232, 264)

Sistem guvernamental mondial despre care s-a profeţit că va înlocui guvernele actuale ale lumii. În această carte sunt detaliate trei versiuni diferite ale Noii Ordini Mondiale.

Noul Ierusalim (pag. 213)

(1) Pământul făgăduinţei, despre care se vorbeşte în Biblie; (2) „Oraş" sau vehicul de lumină dintr-o dimensiune mai înaltă, despre care s-a profeţit că se va coborî pe Pământ, vestind intrarea într-o eră de aur, a păcii şi prosperităţii; (3) Pământul din perioada celor o mie de ani de pace (vezi Apocalipsa).

NSA (Agenţia de Securitate Naţională); NSC (Consiliul de Securitate Naţională) (pag. 185, 193, 233)

Ramuri semi-secrete ale guvernului menite să protejeze şi să transmită informaţii confidenţiale către sursele potrivite, în numele securităţii naţionale.

Ocult/ism (pag. 184, 232)

(1) Magie rituală, vrăjitorie sau misticism; (2) Religia paranormalului; (3) Practici de vrăjitorie, păgânism sau metode divinatorii; (4) Studiul ştiinţelor sacre, aşa cum sunt predate în societăţile secrete.

OM (pag. 95)

Incantaţie sanscrită menită să conecteze pe cineva la curentul sunetului din Univers.

Oraşe subterane (pag. 199)

Civilizaţii ce există în interiorul Pământului, adică sub suprafaţa Pământului, în zone cavernoase.

Organizaţia Mondială a Sănătăţii (pag. 234)

Orionieni (pag. 181, 183-188, 194, 221-222, 224, 232-233)

Fiinţe din Constelaţia Orion, care au venit pe Pământ în urmă cu mai mult de

jumătate de milion de ani şi care s-au împerecheat cu rasa adamică până când au devenit dominanţi pe Pământ – ei reprezintă aproape 80% din populaţia mondială actuală.

Orionieni/siriusieni cantonaţi pe Pământ (pag. 186, 188, 194, 223)
Umanoizi încarnaţi pe Pământ care iniţial au venit din Orion sau Sirius. Deşi sistemul lor stelar de domiciliu a evoluat, aceste suflete sunt încă blocate în programarea făcută de Illuminati.

Oscilator cu unde multiple (pag. 253)
Dispozitiv ce emite câmpuri EM menite să modifice conştiinţa sau să vindece bolile. Output-ul (ieşirea) este variat prin schimbarea frecvenţei şi amplitudinii undelor. Studiile au arătat că frecvenţe diferite afectează zone diferite ale creierului şi corpului fizic.

OZN; Obiect Zburător Neidentificat (pag. 191)
Se referă la orice fenomen aerian sau navă cu origini şi/sau ocupanţi necunoscuţi. Majoritatea OZN-urilor sunt fie nave experimentale secrete ale guvernului/armatei (aproximativ 30%), fie nave spaţiale pilotate de zeta-reticulieni (circa 60%). Unele (mai puţin de 1%) sunt nave tetradimensionale pleiadiene sau venusiene. Aproximativ 10% dintre rapoartele OZN se referă la planeta Venus aflată la altitudine joasă, la meteoriţi, baloane meteorologice, proiectile/rachete sau la „gazul de mlaştină".

Pan, Zeul Paradisului (1); **Ţinutul lui Pan, Pangeea** (2) (pag. 76, 233, 242, 249, 250)
(1) Fiinţă măreaţă de lumină, care a fondat o civilizaţie străveche pe Pământ, iar mai târziu a fost corupt de Lucifer şi luat prizonier de forţele întunecate; (2) Nume dat grădinii iniţiale a Paradisului de pe Pământ (sau Eden).

Percepţie (pag. 13, 25, 29, 32-33, 70-72, 75, 89, 94, 96, 116-119, 125, 129, 131, 132, 140, 159, 235, 240, 290)
Punctul de vedere al unui suflet despre o realitate dată, pe baza poziţiei sale în spaţiu/timp, stării conştiinţei, credinţelor şi multor alţi factori.

Permutaţii (pag. 178)
Diferite aranjamente de date sau de substanţe, care formează numeroase configuraţii ale realităţii.

Piatră unghiulară (pag. 200, 255, 265)
(1) Secţiunea din vârful unei piramide, care conţine „punctul"; (2) Parte a unei piramide unde energiile au concentraţie maximă.

Piramidă (pag. 188, 200-202, 254, 256, 266, 268)
(1) Dispozitiv ce posedă 4 laturi ale bazei ce urcă uniform înspre un punct, astfel creând 4 feţe triunghiulare; (2) Dispozitiv folosit pentru a ajuta sufletele în procesul de înălţare; (3) Dispozitiv folosit la crearea unei porţi dimensionale înspre altă lume.

Plan astral (1); **lumi astrale** (2) (pag. 35, 36, 105, 133-134, 141, 143-146, 148, 162, 165-167, 205, 258-259, 300)
(1) Subdimensiune a dimensiunii a 4-a, care constă din diferite depozite de gânduri şi energie; (2) Tărâm destul de dens, unde sufletele merg între încarnările fizice.

Plan cauzal (pag. 46, 135, 154, 165, 167-168, 205)

(1) O subdimensiune asemănătoare cu planului sufletului, unde un suflet își poate vedea încarnările și poate lua decizii în ceea ce privește viitorul său; (2) Un tărâm ca de cristal, care controlează tărâmurile „mai joase" ale Creației.

Plan eteric (pag. 35, 46, 95, 135, 146, 148, 154, 165, 167, 300)

Un tărâm invizibil ce constă în energie electromagnetică („eter"), care menține șabloanele/tiparele existenței materiale.

Plan mental (pag. 15, 26, 36, 64, 72, 89-91, 97-98, 101-102, 119, 121, 142-148, 151-152, 165-167, 191, 217, 226, 252, 257, 278, 293-295)

Tărâmurile minții, acolo unde merg vizionarii și unde are loc cea mai mare parte a funcționării psihice.

Planul sufletului (pag. 153-154, 165, 167)

Dimensiunea sufletului – tărâmul în care locuiește esența adevărată a unei persoane.

Pleiade (1); **pleiadieni** (2) (pag. 176-179, 182, 185, 187-188, 195-196, 200-202, 254)

(1) Constelație formată din peste 100 de stele, dintre care șapte sunt gigante alb-albastre; (2) Pleiadienii de densitatea a 12-a sunt creatorii formei umane în urmă cu peste 100 milioane de ani și locuitorii inițiali ai Pământului. Cu Pleiadele sunt asociate mai mult de 12 civilizații de diferite densități, dintre care trei sunt descrise în această carte.

Polară, steaua (pag. 199)

Sistem stelar ce este domiciliu al extratereștrilor din dimensiuni mai înalte.

Polaritate (pag. 22, 43, 121, 141, 149, 184, 215, 263)

(1) Pozitiv sau negativ; (2) Orice are o natură dual sau o pereche de poli: pozitiv și negativ; (3) Aliniere și/sau orientare a sinelui.

Polarizare (pag. 133, 185-186, 233, 262)

(1) Procesul de separare, de la o poziție neutră, la una cu polii pozitiv și negativ; (2) Luarea unei poziții extreme într-o problemă, astfel creând conflict cu cei care au o orientare opusă.

Portal temporal (pag. 196)

(1) Vortex interdimensional ce apare în mod natural sau artificial, care se comportă ca o legătură între diferite cadre temporale și/sau dimensiuni; (2) Zonă în care spațiul și timpul sunt „răsucite" – astfel, constituie o poartă de intrare/ieșire pentru ființele din alte cadre temporale și dimensiuni.

Poseidon (pag. 200)

Oraș subteran din dimensiunea a 5-a.

Postura lotus (pag. 88, 277)

Poziție șezând în care coloana vertebrală este verticală, iar picioarele sunt încrucișate, folosită adesea în meditație.

Prana (pag. 92, 273) – Vezi „Forța vieții/vitală"

Precogniție; retrocogniție (pag. 95-96, 98, 115) – Vezi „Capacități psihice"

Predestinare (pag. 96, 155, 163-164)

(1) Credința că viitorul cuiva este predeterminat de forțe exterioare sau de Dumnezeu; (2) Suma tuturor realităților posibile și probabile; (3) Renunțarea la liberul arbitru pentru a urma țelurile predeterminate ale unei alte voințe.

Prima directivă (pag. 187, 192, 226)

Sintagmă folosită în science-fiction, care se referă la o politică de

non-interferenţă în treburile unei culturi sau rase aflate în evoluţie. În trecut, Confederaţia a aplicat această politică ori de câte ori a fost posibil.

Primul şi Al Doilea Război Mondial (pag. 233)

Principiul Christic (pag. 121)

Legi universale de echilibru între voinţă (feminin) şi spirit (masculin), care se unesc în inimă sub forma iubirii.

Principiul Tatălui (pag. 121)

Proces de purificare (pag. 108-111, 125, 136, 150, 153, 166, 200-201, 206, 252, 254, 272, 295, 298)

Procesul eliberării de credinţe şi programe vechi, de exprimare a emoţiilor înăbuşite şi de eliminare a toxinelor din minte şi din corp, în scopul reînnoirii sufletului.

Procesare (pag. 38, 45, 87, 112, 150)

Orice acţiune menită să cureţe programe, credinţe şi tipare emoţionale vechi din mintea subconştienttă.

Profeţie (1),(2); **profet** (3) (pag. 65, 95-96, 214, 241, 243)

(1) Relatare asupra realităţilor probabile şi posibile, din viitor; (2) Avertisment asupra unui dezastru viitor potenţial, menit să atragă atenţia sufletelor în privinţa comportamentelor şi credinţelor cu potenţial dezastruos; (3) Cel care vede liniile temporale posibile şi probabile, ale evenimentelor viitoare.

Profeţia Hopi (pag. 242)

(1) Serie de pictograme şi petroglife ce reprezintă ridicarea şi căderea civilizaţiilor de pe Pământ; (2) Învăţături sacre transmise din generaţie în generaţie, printre Bătrânii tribului Hopi, cu privire la schimbările viitoare de pe Pământ.

Program (pag. 46, 51-52, 68-70, 72, 77-80, 83-84, 86, 107, 117-118, 125, 144, 177-178, 182, 226, 228, 254-255, 286-287, 192)

(1) Afirmaţie pe care cineva şi-o spune sieşi, despre natura realităţii, pe baza experienţelor din trecut. Programele repetate des devin credinţe, în cele din urmă; (2) A manipula pe cineva, ca să creadă într-un anumit mod despre anumite lucruri; (3) Serie de instrucţiuni codată într-un sistem computerizat.

Programare (pag. 29, 41-42, 49-52, 68, 70-72, 76, 84, 86, 125, 178, 180, 193, 230, 288)

(1) Acţiunea de a face mintea cuiva să creadă într-un anumit mod; (2) Serie de instrucţiuni sau programe date în mod repetat minţii subconştiente, menită să provoace un anumit fel de reacţie într-un individ.

Proiecţie holografică (pag. 102, 147, 189)

Capacitatea unui suflet de a proiecta o imagine a sa în altă locaţie din spaţiu şi timp, şi de a apărea observatorilor ca fiind întruparea reală a sufletului – formă mai avansată de proiecţie mentală, această capacitate utilizează capacitatea minţii de a manipula şi direcţiona lumina.

Proiecţie mentală (pag. 91, 97-98, 102, 147, 191, 293-294) – Vezi „Capacităţi psihice"

Protecţie psihică (pag. 245, 275-276, 280)

(1) Câmp energetic invizibil ce înconjoară aura unui individ; (2) Tehnici menite să ţină entităţile indezirabile în afara spaţiului psihic al cuiva. Vezi Anexa B.

Proton (pag. 173)

Particulă încărcată pozitiv, aflată în centrul atomului.

Psihic/ă (pag. 21, 32, 34, 36, 82, 89-92, 94, 96, 101-102, 105, 119, 133-134, 136, 146, 150-152, 165, 167-168, 179, 188, 195, 198, 222, 245, 260, 271, 275, 293)

(1) A percepe folosind facultatea imaginativă a minţii, în moduri ce nu sunt accesibile simţurilor fizice de bază; (2) Percepţie extra-senzorială (ESP).

Psihokinezie; PK (pag. 101-102) – Vezi „Capacităţi psihice".

Psihometrie (pag. 102) – Vezi „Capacităţi psihice".

Putere (pag. 22, 26-28, 49, 53-54, 58, 67, 71, 74-75, 103-104, 108, 121, 132-134, 143, 146, 151, 156, 186, 188-189, 201, 211, 217, 223-227, 230, 234, 238, 249-250, 253-254, 261, 263, 265-266, 273, 276-277, 284, 292)

(1) Energie cinetică şi potenţială; (2) Capacitatea de a face lucrurile să se întâmple; (3) Mişcarea voinţei şi dorinţei.

Quasari (pag. 171)

Stele enorme despre care se crede că reprezintă portaluri temporale spre universuri alternative.

Radionică (pag. 200-202, 254, 265-267)

Ştiinţa energiei subtile şi a influenţei sale asupra universului fizic. Radionica utilizează câmpuri EM pentru a direcţiona energia cu scopul vindecării, producerii de energie electrică, în tactica militară şi alte aplicaţii.

Rai/Cer (pag. 35, 74, 108, 134-135, 137-138, 142-143, 152, 154-156, 167-168. 177, 179, 184, 189, 223, 237, 241-243, 246, 249, 262)

Care aparţine tărâmurilor celeste sau dumnezeieşti.

Înălţarea la Ceruri (pag. 214)

Expresie creştină care se referă la *procesul de înălţare.*

Rasa adamică (pag. 179-181, 183-184, 186, 188, 194-195, 201, 224-225)

(1) Rasa-rădăcină a omenirii; (2) Nume dat pleiadienilor care au început să se încarneze pe Pământ în urmă cu milioane de ani.

Răpire (pag. 169, 191-193)

Metodologie folosită de zeta-reticulieni pentru a procura subiecţi umani, pentru a crea o rasă hibridă, între oameni şi ET.

Răzvrătirea luciferiană (pag. 184)

Nume dat războiului ce a avut loc între rasa adamică şi orionieni, atunci când orionienii au invadat Pământul, în urmă cu peste 300.000 de ani.

Realitate (pag. 13-14, 24-34, 46, 61, 63, 67, 72-73, 78, 80, 82, 86, 95-96, 102-105. 110, 113, 120, 124, 127-128, 139, 142-143, 146, 153, 156, 158-169, 209, 214, 216. 221, 241-242, 244, 264, 268, 281, 288-289, 291, 293, 296, 298-299)

(1) Contextul unei serii de sisteme de credinţă şi percepţii; (2) Adevăr relativ. sau adevărul aşa cum este perceput dintr-un punct de vedere particular.

Realitate colectivă (pag. 25, 27-28, 142-143, 255)

O realitate asupra naturii căreia au fost de acord două sau mai multe persoane – exemple: moartea şi taxele.

Realitate individuală (pag. 27)

Realitate care este adevărată în mod unic pentru un suflet (spre deosebire de realitatea colectivă, care este împărtăşită de minim două suflete).

Realitate obiectivă (pag. 13, 24-25, 208, 279)
Punct de vedere absolut extern.

Realitate posibilă (pag. 95, 209)
Nivel de realitate creat de imaginaţie, care are potenţialul de a se manifesta în exterior cândva în viitor.

Realitate probabilă (pag. 163)
Nivel de realitate cu şanse mari de a se manifesta, pe baza stării prezente de conştiinţă a unui suflet şi a acţiunilor creatoare ale sale.

Realitate subiectivă (pag. 19, 208)
Conştienţa în ceea ce priveşte aspectele interioare ale sinelui, cum ar fi emoţiile, gândurile şi sistemele de credinţă.

Realitate tridimensională (pag. 30, 33, 67, 74, 160, 197, 241-242)
Sintagmă generală ce înseamnă realitatea „normală" sau „cotidiană" de pe Pământ.

Realitate virtuală (pag. 177, 267)
(1) Realitate artificială făcută astfel încât să arate la fel ca realitatea mai cuprinzătoare în care este conţinută; (2) Model al realităţii simulat pe computer, care permite oamenilor să participe fizic, cum ar fi „holopuntea" din Star Trek, sau un simulator de zbor pentru antrenamentul piloţilor de avioane.

Reflexie (pag. 26-27, 81, 111-112, 147, 152, 185, 193-194, 209, 211, 219, 221, 225, 232-234, 237, 242, 244, 253, 256, 288)
(1) Reacţia din partea lumii la ceea ce emană un suflet; (2) Reprezentarea exterioară a stării interioare de conştiinţă a unui suflet; (3) Karma instantanee.

Reîncarnare (pag. 47-48, 114-115, 146, 166, 171, 182, 188, 215, 239, 256, 259-260, 264)
Procesul prin care un suflet intră într-un corp fizic nou după părăsirea altui corp, deţinut anterior. Perioada de timp dintre încarnări poate dura de la câteva ore la mai multe secole.

Relaţie codependentă (pag. 20)
O relaţie bazată pe obiceiuri dependente, graniţe personale slab definite, sacrificiu de sine şi dependenţă emoţională.

Relaţie disfuncţională (pag. 62, 123, 244, 247)
Orice relaţie în care una sau mai multe dintre părţi sunt influenţate şi/sau controlate într-un grad foarte mare de condiţionarea din copilărie, până în măsura în care comunicarea efectivă este dificilă şi/sau imposibilă.

Relaţii iluminate (pag. 123-124)
Relaţii în care fiecare participant îşi asumă responsabilitatea deplină pentru sine şi comunică deschis şi sincer, cu iubire şi acceptare necondiţionate.

Religie (pag. 19-20, 22, 24, 52, 54, 62, 94, 122, 132, 138, 143, 159, 185, 189, 191, 201, 205, 216, 223, 225-226, 231, 235, 250, 263, 265)
Nume dat oricărei serii organizate de credinţe despre realitatea spirituală.

Renaştere (pag. 21, 43, 50, 92, 254, 271-274, 278)
Tehnică de respiraţie conştientă, menită să faciliteze practicanţilor eliberarea de vechile tipare provenite de la naştere şi din copilăria timpurie. în timp ce măreşte cantitatea de prana din corp.

Renaştere (perioada culturală) (pag. 134, 302)
Renaştere Integrativă (pag. 271) – Vezi „Vivaţie"
Reprogramare (pag. 27, 46, 133, 178, 252-254, 281, 283, 286-287)
Capacitatea de a modifica programele din mintea subconştientă, foarte asemănător cu modul în care un programator de computere modifică liniile de cod. Reprogramarea minţii este făcută adesea prin hipnoterapie, autosugestie şi afirmaţii.
Respiraţia focului (pag. 277) – Vezi Anexa C
Respiraţie circulară (pag. 272-273)
O tehnică de respiraţie folosită în tehnica Renaşterii, prin care se leagă inspiraţia de expiraţie, într-un ritm continuu.
Respiraţie conştientă (pag. 21, 43, 271-272) – Vezi „Renaşterea"
Respiraţie kriya; kriya yoga (pag. 277) – Vezi Anexa C
Revelaţie (pag. 13, 109, 169)
O conştientizare neaşteptată în privinţa naturii Universului.
Rigel (pag. 184-187, 189)
Stea din constelaţia Orion, domiciliul Domnilor Întunecaţi.
Robertson, Pat (pag. 211)
Rockefeller, familia (pag. 186)
Membri ai comunităţii bancare internaţionale, controlată de Illuminati.
Rothschild, familia (pag. 186)
Membri ai comunităţii bancare internaţionale, controlată de Illuminati.
Rozacrucieni (pag. 186)
Ordin mistic afiliat la Illuminati, dar care are un anumit grad de independenţă.
Rugăciune (pag. 47, 92, 216, 281)
(1) A solicita sau a cere ceva lui Dumnezeu sau Dumnezeului suprem; (2) Formă de meditaţie în care un suflet este receptiv la transmisiuni de la Dumnezeu.
Saint Germain (pag. 205)
Membru al ierarhiei spirituale.
Salt cuantic (pag. 22, 47, 134, 153, 162-163)
Schimbare bruscă în vibraţie, de la o densitate la alta.
Sananda (pag. 204-205, 214)
Numele dat de Confederaţie lui Isus, în starea Sa prezentă de evoluţie. Sananda este liderul spiritual al unei ramuri majore a Confederaţiei.
Sanat Kumara (pag. 205)
Membru al Confederaţiei.
Santa Cruz, California (pag. 21)
Sasquatch; Bigfoot (pag. 200)
Rasă subterană de fiinţe aflate în comunicare cu siriusienii.
Satan (pag. 76, 215, 224)
(1) Caracter mitologic ce îl reprezintă pe adversarul lui Dumnezeu; (2) Aspectul lui Dumnezeu ce neagă întunericul şi îl consideră a fi ceva rău.
Sălile din Amenti (pag. 199)
Lume pentadimensională subterană, unde fiinţele sunt iniţiate în Frăţiile Luminii.

Sămânță stelară/germen stelar (pag. 180, 190)
(1) Orice suflet ce nu consideră că Pământul este sfera sa primară de evoluție; (2) Suflet ET care se decide în mod voluntar să se încarneze pe Pământ pentru a asista ființele care evoluează aici.

Sedona, Arizona (pag. 21, 269)
Locație a unor situri sacre, vortexuri și a numeroase centre spirituale.

Seminarul de un an (pag. 21)
Seminar creat de Phil Laut și Jim Leonard, care se ține o zi pe lună și o seară pe săptămână, timp de un an de zile.

Semjase (pag. 194)
Contact pleiadian feminin al lui Billy Meier.

Semnătura sufletului (pag. 136, 266)
Model energetic unic pentru un anumit suflet – metodă de identificare a unei anumite forme de viață, foarte asemănătoare cu modul în care amprentele digitale sunt folosite la identificarea unui corp fizic.

Semnul Fiarei (pag. 204, 211)
Implant ce poate fi scanat electronic (menționat în Apocalipsă) utilizat de către Illuminati pentru a procura anumite date de la oameni – s-a profețit că va avea și rolul unui sistem de credit, în timpul colapsului financiar de la sfârșitul anilor '90.

Sentiment (pag. 22, 27, 36, 49-50, 54-58, 61-62, 64-66, 68-71, 76-78, 80-81, 83, 87, 95, 110-111, 118, 122-123, 128, 133, 142, 149, 153, 156, 189, 196, 217, 224, 228, 231, 234-236, 245, 248-249, 252, 271-272, 274, 283, 286, 289, 291, 295, 299)
Percepție intuitivă, emoție, senzație corporală sau legătură empatică, cu altă formă de viață.

Separare (pag. 17, 58, 60-61, 64-66, 70-71, 76, 78, 80-81, 100, 107, 121, 127, 132, 153, 159, 171-172, 221, 227-228, 231-232, 241, 246, 248, 252, 255-256, 258, 261, 271)
(1) Stare de ființare în care un suflet se percepe pe sine deconectat de la Sursa Universului; (2) Stare de identificare cu corpul și/sau ego-ul, în care un suflet își uită natura spirituală și nu este capabil să perceapă interconectivitatea tuturor lucrurilor; (3) Apariția sufletelor din Dumnezeu și căderea lor în vibrație, atunci când au început să exploreze universul exterior. Vezi și „Cauza Originară".

Serapis Bey (pag. 204)
Membru al ierarhiei spirituale asociat cu procesul de înălțare.

Server (pag. 37, 82, 211)
Computer foarte puternic, cu stocare masivă și numeroase terminale aflate la distanță, folosit de obicei în corporații mari și birouri guvernamentale.

Sfântul Duh (pag. 171) – Vezi „Trinitate"

Partea întunecată/umbra (pag. 22, 100, 223, 234-235)
(1) Părțile neintegrate ale sinelui; (2) Aspecte ale sinelui ce conțin emoții negative și credințe limitative; (3) Aspecte ale sinelui care nu sunt acceptate în mod necondiționat.

Shambhalla (pag. 199)
Oraș subteran din dimensiunea a 5-a, localizat sub deșertul Gobi, în Asia.

Shiva (pag. 171, 204)

Zeul hindus al purificării şi distrugerii iluziei.

SIDA; virusul HIV (pag. 56, 234)

Una din bolile ce slăbesc sistemul imunitar al oamenilor, în felul acesta făcându-i vulnerabili la numeroase infecţii secundare. Cauzată de experimentare biologică şi/sau exces de dioxid de carbon în atmosfera Pământului.

Silicon Valley, California (pag. 20)

Simultaneitate (pag. 170)

(1) Realităţi concomitente; (2) Conştienţa cu privire la cel puţin două cadre temporale verticale (neliniare).

Sinapse (pag. 37, 41-42)

„Autostrăzi" sau reţele „de fibră optică" în miniatură, care transmit impulsurile nervoase de la o zonă la alta a creierului, foarte asemănător cu modul în care condúctorii transportă semnale electrice într-o aplicaţie.

Sine mai înalt; minte mai înaltă/superioară; conştiinţă mai înaltă (pag. 13, 20, 34, 48, 57, 61, 65, 67, 74, 82, 86, 88-89, 91, 99, 101, 112-113, 115, 123, 129, 135, 142, 153, 205, 227, 230, 240, 251, 262, 275, 280, 285, 292, 298)

(1) Aspect al sinelui ce se află în dimensiunile mai înalte şi care utilizează conştiinţa mai înaltă sau mintea supraconştientă; (2) Adesea echivalat/ă cu sufletul sau cu conştienţa reală a sufletului.

Singularitate (pag. 255)

Punct de mărime infinitezimală, în timp şi spaţiu, care reprezintă punctul de ieşire a materiei din universul fizic înspre alt univers, printr-o gaură albă, gaură neagră sau gaură de vierme.

Siriusieni (pag. 176, 184, 186-188, 190, 194, 199-200, 221-224, 234)

Fiinţe din sistemul stelar Sirius ce au venit pe Pământ în urmă cu mii de ani şi au devenit zeii din mitologie şi din Biblie.

Sistem Bancar Mondial (pag. 211)

Sistem monetar cu aceeaşi monedă pentru toate ţările din lume, controlat de o bancă centrală – un punct important al planurilor grupării Illuminati pentru un control mai puternic al Pământului.

Sistem stelar (pag. 176, 179-181, 183, 186, 188, 191-192, 198)

Grup format din una sau mai multe stele, care conţine corpuri planetare pe orbită – în această carte se referă la stele ce au planete care găzduiesc viaţă inteligentă.

Sisteme de propulsie a navelor spaţiale (pag. 191, 197, 265)

Sistemul Rezervei Federale (pag. 185, 209)

Sistem bancar central, creat de Illuminati pentru a controla resursele monetare ale lumii.

Societăţi secrete (pag. 13, 185, 187-189)

(1) Ordine mistice şi/sau fraterne ce practică o formă de ritual şi/sau ştiinţă magică sau ocultă; (2) Facţiuni ale Illuminati ce practică ritualuri şi iniţieri secrete; (3) Grupuri politice şi/sau religioase ce exercită o putere şi un control considerabile asupra treburilor Pământului.

Spectrul luminii (pag. 24-25, 130-131, 161)

Diagramă ce înfăţişează diferitele frecvenţe şi forme ale undelor luminii. incluzând infraroşul, spectrul vizibil şi ultravioletul. Partea vizibilă este formată

din culorile curcubeului, roşul fiind cea mai joasă frecvenţă şi violetul – cea mai înaltă.

Spirit (pag. 34, 53-54, 82, 90, 99, 101-102, 111, 121-122, 125-126, 129, 135, 143, 145-146, 148, 151, 154-155, 165-168, 171, 175, 213, 218, 223, 228, 251-252, 258, 271, 297)

(1) Energia lui Dumnezeu; (2) Energie inteligentă ce pătrunde totalitatea Creaţiei; (3) Aspectul neindividualizat al unui suflet; (4) Unimea Creaţiei.

Spiritual (pag. 13, 20-22, 24, 28, 33, 46, 48, 53, 57, 92, 94, 100, 102, 118, 121, 138, 151, 156, 159-160, 170, 173, 176, 184, 188-189, 191-192, 195, 198, 200-207, 210, 213, 216, 220-223, 225-226, 243, 249, 252-253, 255, 258-260, 262, 267, 270, 279-280, 288, 291-292, 295, 300-301)

Orice aparţine universului invizibil ce se întinde la infinit.

Stalin, Iosif Visarionovici (pag. 233)

Star Trek; Star Trek: Generaţia Următoare (pag. 130, 197, 266)

Serial de televiziune a cărui acţiune se desfăşoară cu 400 de ani în viitor, a cărui caracteristică principală este explorarea spaţială.

Stare Alfa-Theta (pag. 32)

O stare relaxată, meditativă a minţii, în care creierul generează unde în spectrul alfa şi/sau theta.

Stare fără dorinţe (pag. 52)

O stare de acceptare totală a momentului prezent, când nu există nicio dorinţă înlăuntrul sinelui.

Staţie intermediară/aflată la jumătatea drumului (pag. 196)

Lume menită să fie ca o punte între dimensiunile mai joase şi cele mai înalte – un loc în care sufletele se aclimatizează în călătoriile lor interdimensionale.

Straturi temporale (pag. 114)

Cadre temporale ce există în dimensiuni paralele, asemănătoare conceptului de „warp" din Star Trek, aproximativ asemănătoare armonicelor vitezei luminii.

Subatomic (pag. 83, 146-147, 177)

Nivel fundamental al Creaţiei, mai mic decât nivelul atomic. Nivelul subatomic este alcătuit din quarcuri, neutrino şi alte particule ce apar şi ca unde.

Subconştient colectiv (pag. 67, 82-83, 89, 105, 115, 143, 146)

(1) Credinţele colective ale omenirii; (2) Conştiinţa comună a întregii omeniri; (3) Partea din conştientul colectiv al omenirii care este compusă din suma minţilor subconştiente ale tuturor sufletelor.

Submulţime (pag. 139)

Grup de numere, obiecte sau lumi ce există în cadrul unui grup mai mare.

Suflet (pag. 34, 35, 46-49, 57-58, 65, 67, 75, 79, 82-84, 86, 89, 92-93, 96-102, 111-112, 119, 121-123, 125-126, 128, 131-138, 144-146, 152-156, 158-168, 170, 172-173, 176-177, 179-181, 183, 185-186, 188-189, 192-193, 195, 198, 200, 203-205, 213-219, 221, 224-231, 233, 235, 238, 241, 245-246, 248-249, 252, 255-261, 263-264, 266, 274, 277, 279, 290, 298, 300)

(1) Unitatea fundamentală a unei fiinţe inteligente; (2) Nucleul, sau esenţa fiinţei; (3) Scânteie individuală de divinitate; (4) Cuantă individuală de spirit.

Superconductor (pag. 171, 265-266)

Dispozitiv sau substanţă ce conduce electricitatea fără ca să aceasta să întâmpine, practic, nicio rezistenţă.

Supernovă (pag. 176, 186)

Explozie de gaze înlăuntrul unei stele, capabilă să consume planete întregi din cadrul sistemului său stelar.

Suprasuflet (pag. 34-35, 48, 99, 125-126, 136-138, 154-155, 165-168, 173, 179, 195, 203-204, 213, 261)

(1) Entitate colectivă formată din multe suflete individuale, foarte asemănătoare cu o ramură mare a unui copac din care ies mai multe rămurele; (2) Sinele de densitatea a 7-a al unui suflet de densitatea a 6-a; (3) Sine mai înalt ce este comun mai multor suflete cantonate pe Pământ.

Suprasuflet maestru (pag. 155, 173, 204, 261)

Suprasufletul unui suprasuflet.

Suta maimuţă, A o (pag. 242)

Aşa cum este documentat în cartea lui Ken Keyes, „A o suta maimuţă", este un fenomen la care au fost martori oameni de ştiinţă ce studiau maimuţele de pe insule îndepărtate din Pacific şi modul în care au evoluat obiceiurile lor de a mânca şi de a se curăţa. Atunci când un anumit procent din maimuţe a început să îşi spele mâncarea, ideea s-a răspândit telepatic la întreaga specie, chiar şi pe insule îndepărtate. „A o suta" maimuţă simbolizează numărul necesar pentru a atinge „masa critică".

Şablon/tipar eteric (pag. 177)

Serie de coduri electromagnetice ce defineşte formele fizice de viaţă prin programarea moleculelor de ARN/ADN. Acest program este orchestrat de inteligenţa superioară.

Şablonul maestru (pag. 251, 253)

Program biologic menit să convertească o formă de viaţă bazată pe carbon într-una bazată pe siliciu, fiind activat de coduri de lumină de la inteligenţe mai elevate.

T'ai Chi (pag. 43)

Formă de artă marţială pasivă ce constă în mişcări încete, ritmice ale corpului, în respiraţie şi concentrare, asemănătoare cu dansul ritual.

Tancuri de izolare (pag. 279) – Vezi Anexa C

Tantra (pag. 54, 280)

Formă de yoga ce implică prana, energia forţei vieţii şi kundalini, adesea accesată şi explorată prin uniune sexuală şi practici conexe.

Tao (pag. 34, 138, 157, 165, 167)

Nume oriental ce face referire la Marele Mister, Sursă sau necunoscut.

Tarot (pag. 21, 94)

Ştiinţă străveche de divinaţie ce utilizează un set de lame ce înfăţişează arhetipuri, sau aspecte primare ale vieţii, folosit de mediumuri ca un instrument intermediar pentru examinări.

Tatăl Ceresc (pag. 75, 125, 138, 150, 156, 167-168, 171-173, 179, 202-203, 205, 216, 218, 230, 236, 244-246, 275)

(1) Aspectul masculin al lui Dumnezeu; (2) Generatorul a tot ceea ce este.

Tăierea corzilor (pag. 274-275) – Vezi Anexa B

Tărâmuri angelice (pag. 137-138, 156-157, 165-168, 279)
Lumi celeste locuite de îngeri – fac parte din dimensiunile de la a 6-a la a 8-a. Vezi şi „Tărâmuri celeste".

Tărâmuri celeste (pag. 135, 137, 154-156, 165, 167-168, 195, 196, 199, 238, 300)
(1) Tărâmurile de dimensiunile a 7-a, a 8-a şi a 9-a, unde locuiesc îngerii, arhanghelii şi dumnezeii creatori; (2) „Raiul" din vorbirea obişnuită.

Tărâmuri subtile (pag. 26, 94-95, 101, 105, 257)
Frază generală ce denotă orice plan sau dimensiune pe care mintea conştientă obişnuită nu o poate percepe cu uşurinţă.

Tehnici de control al minţii (pag. 20, 30, 91, 217, 278, 281)
(1) Procedee menite să reprogrameze mintea pentru a gândi în conformitate cu un model sau ideologie specifică; (2) Experimente întreprinse de unele ramificaţii secrete ale guvernului, pentru a controla populaţia.

Telekinezie; TK (pag. 101) – Vezi „Capacităţi psihice"

Telepatie (pag. 97-98, 188, 190-192, 195, 197-198) – Vezi „Capacităţi psihice"

Teleportare (pag. 102) – Vezi „Capacităţi psihice"

Telos (pag. 199)
Oraş subteran din dimensiunea a 5-a situat sub Muntele Shasta, în nordul Californiei.

Teoria relativităţii (pag. 142, 163)
Teorie despre Univers, dezvoltată de Albert Einstein.

Teraformare (pag. 177-178)
Modificarea genetică a unui mediu înconjurător planetar pentru a-l face propice locuirii de către oameni (prin introducerea anumitor gaze, a florei etc.)

Terapie corporală bazată pe polaritate (pag. 43)
Formă de vindecare ce foloseşte meridianele (vortexuri de energie) corpului fizic.

Tesla, Nikola (pag. 265)

Timp liniar (pag. 57, 88, 96, 112, 143, 173)
Trecut, prezent şi viitor tridimensionale, aşa cum le măsoară ceasul, reprezentate ca timp orizontal pe axa X a diagramelor din această carte.

Timp momentan (pag. 57, 88, 143)
(1) Momentul *acum* etern, aşa cum există în diferite nivele şi dimensiuni; (2) Axa verticală a timpului; (3) Conştienţa a ceea ce se întâmplă moment de moment.

Timp orizontal (pag. 88, 96, 112, 115) – Vezi „Timp liniar"

Timp psihologic (pag. 57, 142)
Simţul trecerii timpului şi felul în care trece timpul. Timpul psihologic este variabil, în funcţie de starea de conştiinţă a celui care îl percepe.

Timp vertical (pag. 115)
Un alt nume dat timpului momentan.

Transcende, a (pag. 59, 112-113, 145, 150, 164, 205, 227-228, 260, 265, 279, 293)
(1) A trece dincolo de limitare; (2) A expanda conştienţa până când aceasta cuprinde dimensiunile mai înalte.

Transfer între suflete (pag. 98-99)

Numit şi „walk-in", este un proces în care un suflet renunţă la controlul corpului său fizic şi permite altui suflet să îl preia. Două suflete întrupate pot face schimb de locuri în mod direct, sau, o entitate descarnată poate prelua corpul sufletului *care pleacă*, iar acel suflet ce pleacă poate deveni apoi descarnat.

Transfigurare (pag. 199, 214)
Formă de transmutaţie genetică, în care forma fizică a unui suflet este modificată radical înainte de înălţare, prin infuzarea acesteia cu coduri de activare a luminii, adesea făcând corpul să strălucească şi să licărească – în Biblie, acest lucru este descris prin expresia „îmbrăcat în veşminte albe".

Transformare (pag. 22, 72, 226-228, 240, 242, 264, 270)
(1) Salt brusc de la un mod învechit de a fi şi a gândi; (2) Rezultatul unui salt cuantic de la o densitate la următoarea.

Transformări planetare (pag. 209, 218, 240, 242)
Schimbări climatice, geologice şi sociologice profeţite să aibă loc în decursul următorilor 20 de ani, datorită creşterii rapide a conştienţei spirituale şi a vibraţiei Mamei Terra.

Translaţie (pag. 213-214)
Procesul de a dispărea în lumină în timpul înălţării sau, mai precis, punctul în care corpul fizic devine invizibil vederii de densitatea a 3-a.

Transmisiune (pag. 20, 98-99, 240, 298-299)
(1) Trimiterea unei energii sau a unui mesaj printr-un medium de transă, adică channeling; (2) Trimiterea unui mesaj telepatic spre receptor; (3) Revărsare considerabilă de energie, direcţionată într-un anumit tărâm sau lume.

Transmutaţie (pag. 46, 150, 227)
(1) Capacitatea de a efectua mutaţii în mod conştient asupra structurii celulare a unui corp, prin deschiderea pentru a primi codurile de activare a luminii sau transmisiuni de energie mai înaltă; (2) Orice mutaţie ce determină un salt în densitate pentru o formă de viaţă; (3) Actul de a transcende un sistem de credinţă învechit sau o formă-gând veche prin eliberarea şi integrarea energiei emoţionale suprimate la nivelul celular (determinând schimbări fizice, emoţionale şi mentale permanente).

Trantor (pag. 198)
Cartierul general spiritual al Crucii Solare – organizaţie galactică ce lucrează împreună cu Confederaţia.

Trezire (pag. 20, 96, 125, 133, 159, 163, 210, 232, 242-243)
Procesul reamintirii sau al expansiunii conştienţei, în vederea includerii aspectelor mai înalte ale sinelui.

Trilaterală, Comisia (pag. 185)
Organizaţie mare, formată din lideri guvernamentali şi politici aflaţi în legătură cu Illuminati. Foarte puţini dintre membrii săi sunt conştienţi de legăturile lor cu complexul orionian/siriusian.

Trinitate (pag. 171-174, 202-203, 253)
(1) Natura trinitară a lui Dumnezeu, ca Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh; (2) Orice model al lui Dumnezeu format din 3 părţi, cum ar fi Tată-Mamă-Christ sau Brahma-Vishnu-Shiva.

Ultraviolet (pag. 24)
Frecvenţele de la dreapta violetului, în cadrul spectrului luminii, adică frecvenţe mai înalte, aflate în spectrul invizibil.

Un curs de miracole (pag. 32, 121, 152, 172, 243)
(1) Carte în 3 volume, despre care se spune că este transmisă de Isus, ce constă într-un text, un manual pentru studenţi şi un manual pentru profesori; (2) Un curs format din 365 de lecţii, despre *cum* să dobândeşti „conştiinţa miracolului".

Unde cerebrale (pag. 32, 37-40)
(1) Semnale electromagnetice care emană din creier; (2) Beta (14-35 cicluri/secundă), Alfa (7-14 c/s), Theta (4-7 c/s) şi Delta (0-4 c/s).

Unitariană (pag. 19)
Religie non-confesională, non-creştină, care accentuează libertatea individuală în cadrul trăsăturilor umane comune, bunăstarea socială şi explorarea intelectuală – atât pentru atei, cât şi pentru credincioşi; fondată la Boston, în secolul 18.

Univers (pag. 16, 20, 24-28, 33-37, 41, 70, 73-75, 83, 91, 96, 98, 102-103, 125-126, 129-133, 135, 138, 141-142, 148-149, 153, 156-158, 165-168, 170, 172-173, 176, 201-205, 221, 223-224, 229-231, 237-238, 243, 245-246, 254, 256, 260, 264, 266, 290, 292, 294-295, 298)
Dacă e scris cu majusculă, înseamnă „tot ceea ce este"; dacă e scris cu literă mică, se referă la un sistem complet de dimensiuni, densităţi şi nivele de conştienţă.

Urantia (pag. 183)
Nume străvechi dat Pământului în timpul „Răzvrătirii luciferiene", care a avut loc în urmă cu mai mult de 300.000 de ani.

Utopie (pag. 263)

Van Tassel, George (pag. 190)
Om de ştiinţă şi cercetător al fenomenului OZN în anii '50 la Giant Rock, în Deşertul Mojave din sudul Californiei. Contactat venusian.

Vegani (pag. 176, 181, 190)
Fiinţe din sistemul stelar Vega.

Văluri (pag. 96, 184, 234, 295-296)
Bariere în calea conştienţei asumate voluntar sau involuntar de un suflet, înainte de a se încarna pe Pământ, care determină sufletul să îşi uite viaţile anterioare şi/sau originile.

Vechea Ordine Mondială (pag. 208-212)
Sistemul curent (în anul 1993) al guvernelor şi societăţilor mondiale.

Venusieni (pag. 135, 154, 181, 188-190)
Fiinţe de densitatea a 6-a din tărâmurile eterice ale planetei Venus, capabile să călătorească în timp şi să apară în planul fizic.

Vibraţie (pag. 43, 48, 79, 95, 100, 130-134, 137-138, 143-144, 152, 161-162, 176-178, 184, 187, 189, 195-196, 199-202, 205, 214, 217-218, 222, 252, 254, 257, 264, 268, 274)
(1) Frecvenţă de mişcare; (2) Mişcarea energiei într-o formă de viaţă sau obiect; (3) „Semnătura" energetică emanată de o anumită entitate, obiect sau formă-gând; (4) Metodă de a măsura nivelul de conştienţă al unei entităţi.

Vid (pag. 34-35, 110, 138, 157, 165-168, 172, 205, 230, 238, 265, 298)

(1) Parte a Universului ce nu conţine nicio formă de viaţă sau vibraţii detectabile; (2) Partea nemanifestată a lui Dumnezeu; (3) Ceea ce se află dincolo de Dumnezeu.

Vieţi anterioare (pag. 22, 46, 48, 110, 115, 122-123, 178, 180, 263, 278, 300-301)
Încarnări anterioare ale unui suflet, aşa cum se văd din linia temporală tridimensională a sufletului.

Vieţi paralele (pag. 300)
Încarnări simultane ce au loc în cadre temporale diferite – Vezi „Vieţi simultane".

Vieţi simultane (pag. 115, 159)
(1) Vieţi ale sufletelor paralele, sau ale fragmentelor de suflet ce există concomitent cu sufletul principal aflat în întrupare fizică; (2) Aspecte ale unui suflet pământean, care există în alte dimensiuni şi au o formă individuală de viaţă în acea dimensiune.

Vindecare la distanţă (pag. 93-94) – Vezi „Capacităţi psihice"

Vindecător psihic; vindecare psihică (pag. 21, 91-92, 271)
Cel care percepe psihic dezechilibrele unei persoane şi care foloseşte metode de vindecare holistică pentru a le rezolva.

Vindecător spiritual; vindecare spirituală (pag. 92)
(1) Orice vindecător psihic ce îşi bazează vindecarea oferită pe valori şi principii spirituale; (2) Vindecare psihică bazată pe principiile iubirii, integrării şi echilibrului.

Vinovăţie (pag. 19, 49, 55, 62, 65, 71, 73, 75, 107-108, 121-122, 150, 200, 203, 214, 221, 226-239, 251-252, 262-263, 291)
(1) Credinţa că cineva este nevrednic şi merită pedepsit; (2) Esenţă fără viaţă ce îşi are originea în vid, care se opune forţei vieţii şi scade vibraţia sufletelor care o acceptă în fiinţa lor.

Vise lucide (pag. 145)
Vise în care cel ce visează este conştient de sine, de corpul astral şi de desfăşurarea visului.

Vizionari (pag. 134, 137, 154, 189, 240, 255)
(1) Suflete ce sunt capabile să vadă dincolo de linia temporală tridimensională; (2) Profeţi şi idealişti care prevăd mari progrese în viitorul omenirii şi care lucrează în direcţia creării schimbărilor necesare pentru a manifesta acel viitor.

Viziuni (pag. 13, 105, 109, 134-135, 147, 152, 213, 222, 287)
Imagini percepute prin clarviziune, care aparţin de dimensiunile mai înalte.

Vizualizare creatoare (pag. 105, 253, 280)
Tehnică ce utilizează imaginaţia şi mintea mai înaltă, menită să aducă în manifestare ceea ce este imaginat.

Vivaţie (pag. 271)
Numele comercial dat unui procedeu creat de Jim Leonard şi Comunitatea Internaţională a Vivaţiei, asemănător cu Renaşterea Integrativă – vezi „Renaşterea".

Voinţă (pag. 28, 34, 49, 52-54, 66, 87, 90, 91, 93, 99, 121, 132, 144-146, 151, 159, 161, 163, 165-167, 171, 172, 203, 213, 215-216, 218, 228, 237-238, 248-250, 252-253)

(1) Dorinţă emoţională cuplată cu putere; (2) Polul feminin al Creaţiei, sau experimentatorul vieţii; (3) Un alt nume dat corpului emoţional.

Voinţă colectivă (pag. 218, 250)

Starea emoţională colectivă a conştiinţei de masă.

Vortex (pag. 151, 253, 255)

Zonă de câmpuri electromagnetice concentrate ce corespunde punctelor de intersecţie ale liniilor de flux din câmpul EM al Pământului. Un vortex se poate forma în mod natural de-a lungul liniilor de câmp EM ale planetei, sau poate fi creat artificial cu ajutorul radionicii şi practicilor spirituale.

Walk-in (pag. 99, 180-181, 188) – Vezi „Transfer între suflete" şi „Implantare"

Yang (pag. 171, 228)

Polul masculin sau pozitiv al Creaţiei.

Yin (pag. 171, 228)

Polul feminin sau negativ al Creaţiei.

Yoga (pag. 21, 43, 54, 253, 277, 279)

Serie de ştiinţe care implică relaţia dintre corp, minte şi spirit, adesea constând în meditaţii, posturi corporale, respiraţie şi filozofie – printre exemple se numără Raja Yoga, Hatha Yoga, Iyengar Yoga şi Tantra Yoga.

Zeii Edenului (William Bramley) (pag. 187)

Zeta-reticulieni/zetani (pag. 181, 187, 190-194, 197-198, 221, 224-225)

Fiinţe de densităţile a 3-a şi a 4-a din sistemul stelar Zeta Reticuli, care se împerechează cu oamenii, într-un efort disperat de a-şi salva rasa de la dispariţie. Ei au emoţiile atrofiate şi sunt incapabili să se reproducă fără ajutor din exterior.

Zona nulă (pag. 265)

(1) Zonă din timp şi spaţiu ce nu este afectată de vreun câmp EM şi care nu are o încărcătură electrică; (2) Vacuum în continuumul spaţiu-timp; (3) „Răsucire" în spaţiu-timp creată prin curbarea câmpului EM într-o zonă dată, până când spaţiul-timpul se colapsează, astfel permiţând călătoria în timpul şi spaţiul interdimensionale.

Bibliografie

2150 e. n.
Thea Alexander, Macro Books, Tempe, AZ.

Un curs de miracole
Foundation for Inner Peace, Tiburon, CA.

Actualizări
Stewart Emery, Dolphin Books, Garden City, NY.

Aşa cum gândeşte un om
James Allen, DeVorss & Co., Marina Del Rey, CA.

Autobiografia unui yoghin
Paramahansa Yogananda, Self-Realization Fellowship, Los Angeles, CA.

Bashar, Un plan pentru schimbare
Darryl Anka, New Solutions Publishing, Simi Valley, CA.

Dieta pentru o nouă Americă
John Robbins, Stillpoint Publishing, Walpole, NH.

Extazul este o frecvenţă nouă
Chris Griscom, Bear & Company, Santa Fe, NM.

El An Ra, Vindecarea sistemului stelar Orion
Solara, Star-Borne Unlimited, Charlottesville, VA.

Zborul vulturului
J. Krishnamurti, Harper & Row, New York, NY.

Geneza revizitată
Zecharia Sitchin, Avon Books, New York, NY.

Merit iubire
Sondra Ray, Les Femmes Publishing, Millbrae, CA.

Călătoria inimii
John Welwood, Ph.D., HarperCollins, San Francisco, CA.

Carnetul de notiţe al lui Krishnamurti
J. Krishnamurti, Harper & Row, New York, NY.

Omul triumfător
Annalee Skarin, DeVorss & Co., Marina Del Rey, CA.

Căi spre extaz
Gabrielle Roth, New World Library, San Rafael, CA.

Nemurirea fizică
Leonard Orr, I Am Alive Now, Chico, CA.

Renaşterea: Ştiinţa de a te bucura de tot ce se află în viaţa ta
Jim Leonard & Phil Laut, Trinity Publications, Hollywood, CA.

Folosirea corectă a voinţei (vol. I), Cauza originară (vol. II & III), Farmecul Pământului (vol. IV), Cântecul inimii (vol. V)
Ceanne de Rohan, Four Winds Publications, Santa Fe, NM.

Economia spirituală
Eric Butterword, Unity Press, Unity Village, MO.

Flacăra atenţiei
J. Krishnamurti, Harper & Row, New York, NY.

Zeii Edenului
William Bramley, Avon Books, New York, NY.

A o suta maimuţă
Ken Keyes, Jr., Vision Books, Coos Bay, OR.

Cheile lui Enoh
J. J. Hurtak, Academy of Future Science, Los Gatos, CA.

Viaţa şi învăţăturile Maeştrilor din Extremul Orient
Baird Spalding, DeVorss & Co., Marina Del Rey, CA.

Prisma din Lira
Lyssa Royal, Royal Priest Research, Scottsdale, AZ.

Calea puţin bătută
M. Scott Peck, Simon & Schuster, New York, NY.

Metoda Silva de autocontrol
Jose Silva, Silva Mind Control International, Inc., Laredo, TX.

Calea războinicului paşnic
Dan Millman, H. J. Kramer, Tiburon, CA.

Voi sunteţi dumnezei
Annalee Skarin, DeVorss & Co., Marina Del Rey, CA.

Transformări planetare 2012-2030

Mesaje de la Fondatori

Sal Rachele

Ce anume se întâmplă pe Pământ? Care este adevărul din spatele diferitelor profeţii şi predicţii? În premieră, avem acum o explicaţie concisă, atent pregătită, primită de mediumul Sal Rachele de la o inteligenţă colectivă vastă, numită Fondatorii. Această carte răspunde la întrebările „cine?", „ce?", „unde?", „când?" şi chiar „de ce?" în ceea ce priveşte transformările planetare şi cuprinde informaţii legate de biologie, psihologie, tehnologie, metafizică, religie, spiritualitate şi chiar economie şi politică.

Fondatorii sunt Dumnezeii Creatori din dimensiunea a 12-a ce au fost implicaţi în proiectarea iniţială a ADN-ului uman. Învăţătura lor centrală este că noi toţi suntem fiinţe cu 12 dimensiuni, capabile să evoluăm până în punctul în care putem crea universuri întregi. Fiind copii ai lui Dumnezeu, suntem învăţaţi cum să creăm la fel ca Părinţii noştri Cosmici. Această lume (şi nenumărate altele) este planşeta unde învăţăm despre karma, liberul arbitru, iubire şi despre alte principii ale Creaţiei. În aceste timpuri esenţiale pentru istoria omenirii, Fondatorii dezvăluie informaţii despre evoluţie, ADN, fragmentarea sufletului, dimensiuni mai înalte, transformări planetare, înălţare şi multe alte subiecte relevante.

Acestea sunt cele mai importante vremuri din istoria omenirii. În premieră, milioane dintre noi avem ocazia să evoluăm dincolo de limitările formei materiale într-o lume nouă, de o frumuseţe şi măreţie inimaginabile. Poarta spre următoarea etapă a evoluţiei umane se află chiar în faţa noastră.

Fondatorii sunt ghizii voştri în această călătorie a evoluţiei sufletului, înălţării şi eliberării de limitări. Ei ne învaţă că suntem fiinţe vaste în capacităţi şi iubire, create după chipul şi asemănarea Creatorului nostru. Bine aţi venit în noua lume!

Cuprins detaliat:

Partea 1 - Informaţii pregătitoare, de bază

Capitolul 1: Natura Universului
Să ne prezentăm
Acest Univers este un experiment
Definiţiile densităţii şi dimensiunii
Cum experimentează entităţile din densităţile mai înalte viaţa pe Pământ
Rolul Fondatorilor
Natura Creaţiei
Procesul evoluţiei
Acest univers local a fost creat de Dumnezeii Creatori
Universuri multiple
Timpul şi eternitatea

Partea a 2-a - Transformările planetare şi perioada 2012-2030

Capitolul 7: Alinierea precesională
Ciclul precesional şi Saltul galactic
Liberul arbitru şi predestinarea
O descriere a ciclurilor cosmice care afectează Pământul
Detalii despre Ciclul Precesional din anul 2012
(1) Severitatea distorsiunilor EM
(2) Severitatea schimbărilor climatice
(3) Severitatea impactului asupra tehnologiei şi telecomunicaţiilor
(4) Gradul de mutaţie celulară prin care treceţi
(5) Nivelul de impact asupra corpurilor mental şi emoţional al oamenilor
(6) Gradul şi influenţa extratereştrilor –pozitivi şi

Sunteţi cu toţii potenţiali Dumnezei Creatori
Ce se întâmplă atunci când fiinţele ce aparţin densităţilor mai înalte îşi coboară vibraţia?
Există vehicule diferite pentru experimentarea diferitelor densităţi
Suntem extensii ale lui Dumnezeu
Diferitele configuraţii ale sufletului
Natura şi călătoria sufletelor gemene
Liberul arbitru şi Căderea din Graţie

Capitolul 2: Dispensele Divine
Dispense relevante
Prima Dispensă Divină – Soluţia la Căderea din Graţie
A Doua Dispensă Divină – Saltul Galactic
A Treia Dispensă Divină – Alinierea Precesională a Pământului
A Patra Dispensă Divină – Roata Reîncarnării
A Cincea Dispensă Divină – Spirala Înălţării
A Şasea Dispensă Divină – Înălţarea în Masă
A Şaptea Dispensă Divină – Intervenţia Ajutoarelor lui Dumnezeu
A Opta Dispensă Divină – Sosirea Copiilor Iluminaţi

Capitolul 3: Istoria Pământului, pe scurt
Introducere în ştiinţa liniilor temporale
La început
O privire asupra Căderii din Graţie
Rasa-rădăcină a omenirii
Detalii despre experimentele genetice
Tiparul sufletului şi corpul de densitatea a 7-a
Pământul în perioada 100.000.000 î.e.n. – 10.000.000 î.e.n.
Ţinutul lui Pan
O privire asupra încrucişării dintre oameni şi extratereştri
Probleme asociate cu liberul arbitru
Rezumatul procesului de evoluţie
O privire asupra altor civilizaţii
După Căderea lui Pan
Conflicte în Sistemul Solar
Distrugerea planetei Maldek
Migraţia spre Marte
Războiul nuclear de pe Marte
Vălurile din jurul Pământului
Nivele vibratorii
Răzvrătirea Luciferiană (Invazia negativi– şi a fiinţelor înălţate, din tărâmurile mai înalte
(7) Numărul de oameni care îşi încheie încarnările pe Pământ
(8) Numărul de oameni care se înalţă în timpul acestui eveniment
Evenimentele din anul 2017
(1) Traiectoria reală a cometei
(2) Severitatea fluctuaţiilor EM
(3) Experienţa emoţională şi mentală a oamenilor cu privire la acest eveniment
(4) Nivelul de mutaţie celulară al oamenilor din timpul acestui eveniment
(5) Gradul de instabilitate a climei şi mediului înconjurător ale Pământului
(6) Întreruperi în funcţionarea tehnologiei telecomunicaţiilor
Influenţa lui Nibiru
Rezumat
Introducere la Saltul Galactic
Mecanica Alinierii Precesionale din anul 2012

Capitolul 8: Saltul Galactic
Un rezumat al Saltului
Cum va fi afectată conştiinţa de zona electromagnetică nulă
Separarea din cadrul omenirii
Scenariile care se desfăşoară pe Pământ
Cum afectează salturile conştiinţa umană
Transformări specifice în sistemul solar
Transformări în cadrul câmpului electromagnetic al Pământului
Transformări în ceea ce priveşte Soarele, în timpul Saltului
Efectele Saltului asupra altor planete

Capitolul 9: Transformările de pe Pământ, explicate din perspective diferite
O scurtă discuţie suplimentară despre metoda ştiinţifică
Date antropologice care documentează transformările
Filozofia schimbării
Psihologia transformărilor ce au loc pe Pământ
Obstacolele şi blocajele de pe calea spre iluminare
1. Ego-ul
2. Teama de schimbare
3. Problemele emoţionale
4. Dependenţele
Psihologia relaţiilor umane
Cum să asculţi de corpul tău
Tehnici de vindecare a corpului emoţional
Psihologia creşterii sufletului
Etapa 1 – Revelaţia
Etapa a 2-a – Deziluzionarea şi purificarea
Etapa a 3-a – Acceptarea
Etapa a 4-a – (Re)Integrarea
Cum să transcendeţi forţele întunecate

Orioniană)
Perioada pre-lemuriană de pe Pământ
Lemuria
Civilizaţiile din Pământul interior
Ridicarea şi căderea Atlantidei
Perioada post-atlantă
Ridicarea şi căderea Egiptului
Sumarul istoriei Pământului
Povestea lui Isus Christos

Capitolul 4: Prezenţa extratereştrilor pe Pământ
Motive ale implicării extratereştrilor în treburile Pământului
Viaţa pe alte planete din sistemul solar
Extratereştrii întunecaţi
Factorul orionian
Procente din diferite rase extraterestre în ADN-ul uman
Siriusienii
Diluţia orioniană şi siriusiană a ADN-ului pleiadian
Draconienii
Reptilienii
Schimbarea de forme
Influenţa reptiliană
Andromedanii
Zetanii
Cenuşiii
Zetanii de tipul 3
Efectul încrucişării oamenilor cu zetanii asupra ADN-ului uman
Alte grupuri extraterestre ce au vizitat Pământul
Extratereştri aflaţi pe Pământ în forma lor nativă
Încrucişarea ET-umană în prezent
Hibrizii om-animal
Unicornii
Confederaţia Galactică (sau Federaţia Galactică)

Capitolul 5: Evoluţia Sufletului
Dinamica evoluţiei sufletului
Natura densităţilor
Cum evoluează sufletele
Conceptele de Rai şi Iad
Rolul vostru ca Dumnezei Creatori
Explorarea tărâmurilor exterioare
Capacitatea mecanismului vostru perceptiv
Dinamica percepţiei de densitate mai joasă
Reîntoarcerea la densitatea a 7-a
Mai multe analogii ale procesului de creaţie
Evoluţia de la densitatea a 3-a la a 7-a
Opţiunea de întoarcere în lumile mai joase
Câmpuri rezonante
Psihologia Legii Atracţiei
Metafizica transformărilor de pe Pământ
Legea atracţiei
Cum să vă creaţi realitatea
Clarificarea rolului ghizilor spirituali şi al ajutoarelor
Religia
Ce se întâmplă atunci când ego-ul controlează religia
Opiul maselor
Cum să vă comportaţi cu oamenii religioşi
Spiritualitatea
Biologia
Genetica
Codurile şi cheile ADN-ului
Mai multe despre catenele de ADN
Activarea şablonului vostru maestru
Mutaţia şi dispariţia speciilor
Mediul înconjurător
Schimbări în mediul înconjurător
Transformări geologice, geografice şi climatice
Australia
Asia
Africa
America de Nord
America de Sud
Europa
Orientul Mijlociu
Tehnologia
Tehnologia bazată pe Punctul Zero
Suprimarea tehnologiilor bazate pe Punctul Zero
Mecanica tehnologiei bazate pe Punctul Zero
Alte tehnologii
Sociologia
Illuminati
Etica muncii
Soluţii sociologice
Economia
Criza medicală iminentă
Criza energetică
Resurse naturale în curs de dispariţie
Acţiuni economice la care să vă aşteptaţi în următorii ani
Perspectiva spirituală asupra economiei
Câteva cuvinte despre NESARA
Politica
Predicţii politice şi militare specifice
Apariţia Noului Pământ

Capitolul 10: Rolul şi funcţia ajutoarelor Pământului în timpul transformărilor
(1) Extratereştri aflaţi în formă fizică, asociaţi în prezent cu Pământul
Extratereştri ce umblă printre oameni şi politica de non-intervenţie
Extratereştri renegaţi
Rase stelare aflate pe Pământ

după atingerea densităţii a 7-a
Evoluţia sistemelor planetare
Înălţarea Mamei Pământ
Încheierea Karmei
Conştienţa simultană a densităţilor mai înalte şi mai joase
Cum se accesează diferitele dimensiuni ale universului
Evoluţia şi reîncarnarea regnului animal
Speciile dispărute
Oameni care se încarnează în aceleaşi „linii genetice"
Fragmentarea şi (re)integrarea sufletului
Natura divizării şi fragmentării sufletului
Fragmentarea inconştientă din timpul vieţii pământeşti
(Re)Integrarea sufletului
Efectele transplantelor de organe asupra conştiinţei umane
Efectul transfuziilor de sânge asupra sufletului uman
Tehnici de a vă recupera fragmentele de suflet pierdute şi de a returna fragmentele altora
Întâlnirea cu alte diviziuni primare ale sufletului, pe Pământ
Sufletele flăcări-gemene
Familii de suflet extinse
Mai multe despre fragmentele de suflet

Capitolul 6: Înălţarea şi ADN-ul uman
O privire de ansamblu asupra înălţării
Schimbările psihologice pe măsură ce oamenii se îndreaptă spre înălţare
Discuţie suplimentară despre procesul de înălţare
Mai multe despre roata reîncarnării
Înălţarea spirituală
Dispensa înălţării în masă – continuare
Modelul (şablonul) maestru
Un scurt discurs despre vehiculul de lumină Merkaba
Procesul înălţării
Geometria sacră şi simboluri sacre
Natura ADN-ului
Modelul ADN-ului cu 24 de catene
Clonarea şi proiecţia holografică
A trăi în lume, în timp ce te afli pe o cale spirituală
Sistemul de chakre
Meditaţia

Cele mai recente informaţii despre zeta-reticulieni
Orionienii luminoşi şi întunecaţi, astăzi
(2) Extratereştri ce influenţează Pământul din tărâmurile astrale
Draconienii luminoşi şi întunecaţi şi viitorul lor pe Pământ
Iluzia Raiului
Extratereştri aflaţi în defazaj de fază
(3) Extratereştri ce influenţează Pământul din tărâmurile eterice
Rolul siriusienilor
Influenţa Illuminati
Tărâmurile zânelor şi ale elementalilor
Pământul interior
(4) Fiinţe de densitate mai înaltă ce se află temporar pe Pământ
(5) Suflete „walk-in" şi transferuri de suflet
Transferuri voluntare de suflet
Transferuri involuntare de suflet
Transferuri parţiale de suflet
Rolul sufletelor walk-in pe parcursul transformărilor planetare
(6) Fiinţe de densitate mai înaltă ce oferă ajutor din planurile celeste
Confederaţia Galactică, Marea Frăţie Albă şi Ordinele Îngereşti
Scopul specific al Confederaţiei Galactice şi al grupurilor asociate
Partea tehnică a ajutorului oferit
Protecţia psihică şi spirituală
(7) Alte grupuri ce ajută discret, din culise
(8) Versiuni viitoare ale voastre, care se întorc ca să ajute
Natura liniilor temporale
Mai multe despre liniile temporale

Capitolul 11: La ce să vă aşteptaţi pe durata Saltului şi după acesta
Ce experienţe vă puteţi aştepta să aveţi, pe măsură ce vă înălţaţi?
Profeţii specifice
Re-Unirea familiilor de suflet
Încheiere

Anexa A: Fondatorii despre România
Câteva aspecte în plus
1. Vortexuri energetice în România
2. Rolul României (Zonei Româneşti)
3. Procesul Ascensiunii 5D

În curs de apariţie la editura Proxima Mundi:

Conexiunea Lira/Pământ

Brad Johnson şi Conştiinţa Colectivă a Sufletelor Lirane

Material organizat sub formă de întrebări şi răspunsuri, cu privire la legătura dintre civilizaţiile de pe Pământ şi cele din Constelaţia Lira, unde a avut loc primul mare experiment din acest Univers, la care o parte dintre noi am participat în calitate de co-creatori (cel de pe Pământ fiind al treilea de acest fel). Informaţiile prezentate sunt structurate folosind modelul realităţii cu 12 dimensiuni şi aduc atât un plus de amănunte cu privire la prima civilizaţie din acest univers local, cât şi o perspectivă specifică densităţii a 8-a.

La ora actuală suntem în urmă cu propria istorie a sufletului, a sistemelor stelare şi civilizaţiilor prin care am trecut vreme de milioane de ani, atât individual, cât şi colectiv. Cunoaştem numai o porţiune minusculă (şi controversată) a vastei istorii pe care o avem ca suflete apărute din Dumnezeu. Literatura de acest gen va deveni, dintr-o simplă curiozitate, o necesitate, în anii de transformări planetare prin care trecem chiar în timp ce citim aceste rânduri.

Sunteţi invitaţi la o călătorie fascinantă, care vă poate trezi unele amintiri aflate în memoria individuală a propriului suflet.

Cuprins:

- Introducere
- Perioada mea de channeling
- Conectarea cu sinele multidimensionale
- Cum funcţionează conexiunea
- Relaţia cu liranii

Transmisiunile channel lirane

- Începuturile din Lira şi naşterea omenirii
- Alfa-draconienii
- Mai multe despre Lira (Chak'ta)
- Istoria Pământului
- Învăţături despre *Unime*, *sincronicitate*, *densităţi mai înalte* şi *suflet*
- Informaţii suplimentare de la celelalte sine multidimensionale ale mele
- Încheiere

Eşti cumva sătul/ă de aceleaşi chestii vechi?
Te-ai săturat de câte ai auzit despre „New Age”?
Tânjeşti după ceva proaspăt şi palpitant?

Atunci, probabil această carte este pentru tine.

Nu este vorba despre aceeaşi realitate obosită despre care s-a vorbit timp de zeci de ani. Nu este un program siropos, gen „pace şi iubire”. Şi nu este doar un alt manual care „te face să te simţi bine”, sau reeditarea a „cum să reuşeşti fără să încerci cu adevărat”. Nu este vorbărie spirituală, terapie cu rezultate imediate, predică pentru vreo cauză sau plângerea de aceasta.

Această carte aruncă o privire lucidă asupra a ceea ce se întâmplă în realitate – în spatele scenei, deasupra scenei şi dincolo de scenă. Abordează chestiuni cu care ne confruntăm în prezent cu toţii, şi cu care ne vom mai confrunta mult timp de acum încolo. Foloseşte trecutul numai ca pe o trambulină pentru a păşi în necunoscut, în imaginea de ansamblu.

Expune minciunile, ascunzişurile, înşelarea, controlul şi manipularea ce au ţinut Pământul blocat în sisteme rigide ale dogmei şi disperării. Dar oferă şi soluţii reale ce sunt actuale, şi totuşi atemporale. Îţi dă idei ce te pot ajuta să pui la locul lor piesele puzzle-ului cosmic. Şi sfaturi practice care îţi pot stimula pornirile creatoare.

Ia-ţi scândura de surf şi navighează la frontiera cunoaşterii!

Sal conduce numeroase seminarii şi ateliere în toată lumea, pe temele *vindecare* şi *înălţare*. El locuieşte în Sedona, unde aplică o metodă de consiliere privată. „Vindecarea liniilor temporale” este o metodă unică de terapie, care permite sufletelor să îşi vindece traumele din prima copilărie şi din vieţile anterioare. Sal este, de asemenea, un pianist desăvârşit, care are la activ câteva albume cu muzică originală de meditaţie. Pentru a comanda produse şi servicii sau pentru a obţine un calendar de evenimente, vizitează situl web al lui Sal, la adresa www.salrachele.com

http://www.facebook.com/viata.la.frontiera.cunoasterii

ISBN: 978-606-92854-1-1